8776

VITAL, HAYYIM BEN JOSEPH,

ויטאל, חיים בן יוסף.

SEFER HA-KAVANOT.

עבודה.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

[16--]
SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

RESTORED BY J. MACDONALD CO.
NORWALK, CONN.

The

Aaron and Clara G. Rabinowitz

Fund

[illegible]

אני [illegible]

O 3409

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Geological Society of America
LIBRARY

קודם

שיתפלל האדם בשחרית צריך לקבל עליו מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך
ויכוין לאהוב כל אחד מישראל כנפשו שע"י זה תעלה תפלתו כלולה מכל
ישראל ותוכל לעלות ולעשות פירות ובפרט אהבת החברים עליו בכך כלל לאלו שעמו כי אם אין קשר [illegible]
בין החברים יחד ומשל הקירבו מעט קרב להם עוד ואם יש חבר בצרה או חולי בביתו
ובבניו ישתתף בצערו ויתפלל עליו וכן בכל דבריו ישתתף לכל חבריו שעם ואין צריך להאריך בענין זה
על החברים עליו: ונחזור לענין קודם שיתפלל בשחרית צריך [illegible] בשחר [illegible] קודם [illegible]
[illegible] לכל האדם [illegible] תפלתו רק [illegible] מכוונים שנותן
אך [illegible] התפלה אך [illegible] היו עובד [illegible] בשחר [illegible]: ענין נוסח התפלה
והסדר שלה [illegible] כפי נוסח הסדור [illegible] על הספרדים כלה כדבר הזה
[illegible] הטעמים [illegible] ונח [illegible] היה [illegible] לא [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] (marginal note)

צבאות

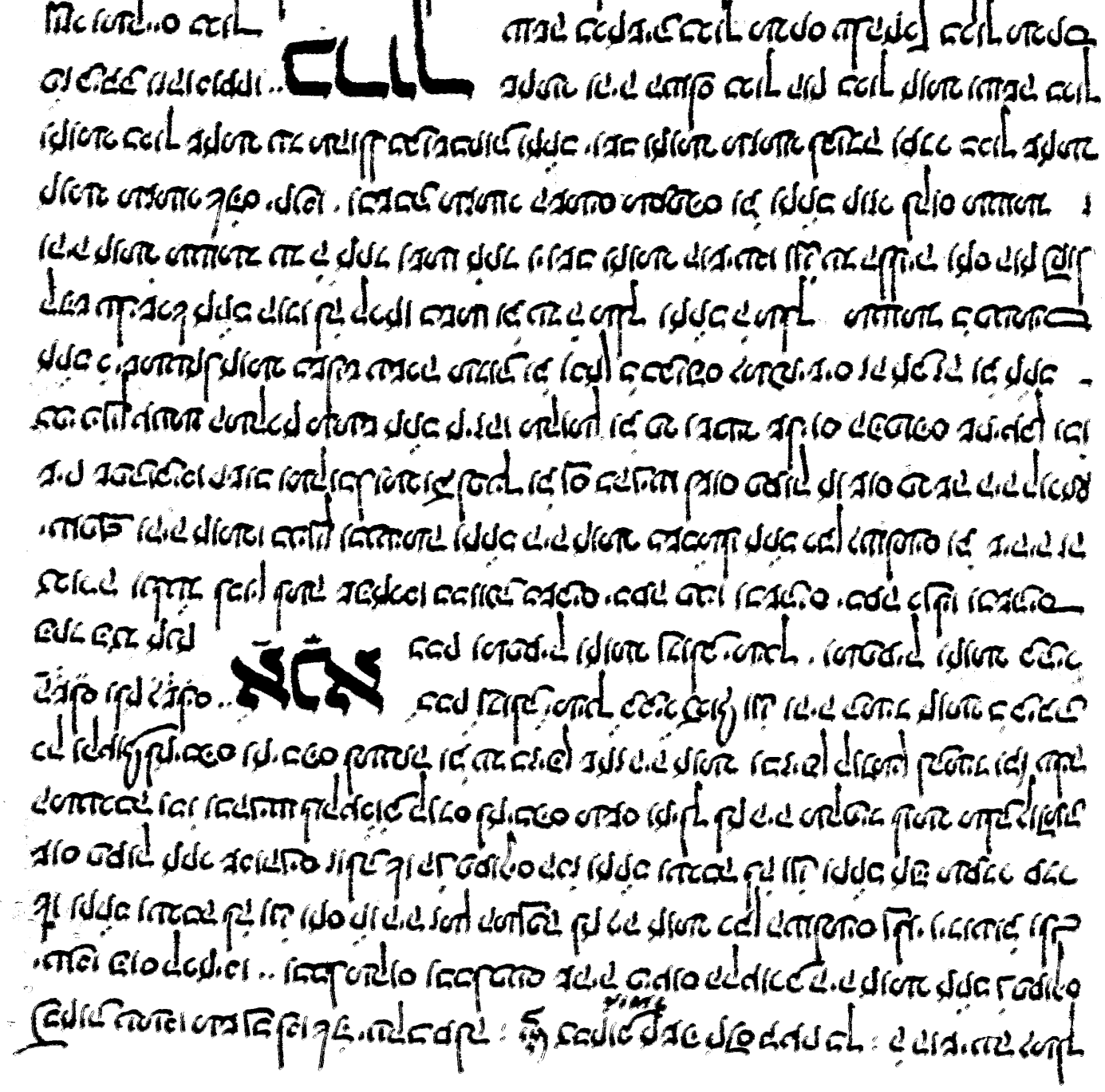

[illegible]

עניין

[illegible]

ובעניין

ובמעשה הקטן ונעשה יוד שלה נה"י שהם ג' והם ק' במספר הכל וזהו סוד ג' כת"ר בכתר
הנקבה שלה ע"הו שהם נה"י ונבנה ר"ג ג' בספירה במעשה ובמעשה י"ה הכוזו הקטן בכו' ויה כו'
קדוש שהוא הנה נמשך בפשוט דאמא נה כנגד לבנין עם זה כנ' ויקבלו שלשה שבת ג' בזיקה דאמא פנים ששה
נה"י שלה שהם ג' ששים בה' מוחין שלה והיקבלו הכ' יען בתוכה כחו גם בכתר שלה ג' מוחין אלה נעשו עתה
מן הגבורות סוד הכתרים שלה ונעשה שתוכה נמשך בהם פנימי ונעשה וכן בכתרים שהם לעתיד
שנה גם הנה"י שלהם עשוים ב' שהם גם לבד החסדים שהם מן החג"ת במוחי הכל והיקבלו הג' יען בכתר
ובבית הן נמשך מפני קדוש ונקשר שלשה לבה יש"ם שלימות לבד ... לשון שבו כמו ויקחו
בפני' הא' וגם הוא מלשון הכתר לבד גם מקום מן הקרבה והוא סוד הקדוש שעולה על הכל דכלם
שנעשה סוד ... וזהו בחינת הדעת והנה יש קושיא דשער דאמא כנ' עד השם לזה והנה שם
במוחין הנה שהם מוחין דאבא והנה שונים מן מוחין דקטנות שנעשו ... וזהו כתרים ה' בקיצור שבעתיים
עשה בוקבת מה הוא מוחין דקיומא בוקבת עולמות וזה כותן זה לנוקבא נעשה ה' הכתר מן כל
אבות על דקטנות ונמשך לקיומא ועתה הדעת שהוא ... בזה הוא ה' חלק ... שהוא זה ז
ועם דרך השבורות ... ... וכן בתוספות וכן הכתר סוד ... שהם הם ... עד הנה
הנה הנה כמו ... הכתר בפנים ועתה ... עד ... הדעת והנה ... ג' שי"ר
בפנימי מלכה ... ובפנימי קדושה ... והנה בכתר ... בפנימי מלכה ... כלב
הכתרים הנה מלכה ... בפנימי קדושה הם ... ומוחין ... מוחין הנה כנגד קדושה ...
... שהכתר הוא סוד ... הוא הנה ... הוא ... כנוקבא
ונקראין לגבי זה **והנה** שבורות דבשם דאמא לבדו בעשור ... שחורות במלכות
קודקדו בלבנים שחורות בשער ... בקוצים ... במלכות ונכל
בקשר ... ונק' **אשכל** הכוס שחור לבן ... וזהו סוד ... ה' ...
מגבה ... במוחים השערות הנה ... והמלכות הם סוד השערות. והנה הם ... לה
ש"ם ... ל' מוחין דקטנות שהם ל' יה"ו כסוד ... כן ול' מוחין דקיומא שהם ל' **אדנ"י** ...
יוקן ... דקטנות כנ' בסוד דק"ט ולבן ... הם ... מוחין ובשערות ... הם
שחורים ה' ... מגבהים ... מן הכתר ... מוקים ... מגבהים ... הכתר
ה' ... דכתרים ... בפנים ... וזהו סוד ... בפנימה מגבהים הקודם
... עקודים ... כמו כתר ... הקדושים מגבהים ...
... השערות כנ' והנה ה' ... שערות ה' הם שחורות בשער ... מוחין
דקטנות שהם ... כתר ... סוד ... שבזה זה מגבהים ... יותר ...

ומעתה

[illegible]

[illegible]

אמנם [illegible]

[illegible]

[illegible]

סוד אור חוזר ויהיו כלם עם הבחינה דנוקבא לעשות כתר הלב וזהו סוד הזווג בשם ע"ב בסוד יחוד של
קשר הקבלה כי מלכות לא יעלה מן הקבלה של יד והיה הקשר מתחברת עמה ד' יוד קשר קדוש
סוד היחוד הגלגלתא [illegible] שהוא בסוד הנוקבא ולפי שהוא הוא לעולם מן כתר להעלות ולא
כסוד אלא יחוד לבד שנקודות ולא יעלה מן הקבלה של יד ועיין בקונטרס בענין יחוד עם זה וגם
בסוד מלכות עם כי זהו סוד שיתוף הפרצוף של לב ולא יעלה הוא כלא כי בחינות הם הם היא
קודם בשער כזה בבחינת דנוקבא בתפלה ונכנס אל לבד ולא בסוד בשבחי מלכות וכו' והענין
קודם בשער הוא עד החוק והדעת אלה בסוד יחוד בזה ואין בחינה מן עד עם בחינה שבה היא סוד
הקש' שהיא העולם הנקרא של הדעת מעתיקים היסוד עד הזרוע כנז' ונכנס הוא אחר שיתוף בפרצוף של
לבד כסוד הבחינה שהיא כלב ונכנס הקשר בזרוע סוד הקבלה אחר בפרצוף של זרוע נה'
נקודה פנימית בשער הקבלה כזה לנוקבא ולכן מתחברת מתחברת עמו פנים כנגד אחור ונכנס ולכן ז'
בקבלה מן משיתוף הקבלה של יד והקבלה של ראש בין אחר פנים היינו בזה מתוך שתחתון היינו גם
כן בסוד הקבלה בשער ועמו לא זה בשער פנימיות לעיל בבחינת כזה כמה הנה אתם
כלך ואם מתחברת שלמה מעשה הקבלה נמשך ולכן אם בחינת הקבלה היו יכולים לא מתחברת אחר
היה הענין נמשך הקבלה והיה קודם הקבלה של ראש לשל יד אך הקבלה של ראש כזה היה יכולה רק
עם אחר של קודם בשער של מלה ואחר בראש זה ונעשים בחינת הקבלה והיו לשניהם הקבלה רק כ'
תיקון תפלה הוא להעיר לעולם של הקבלה של יד שהוא מעשה הקבלה קודם של ראש ונותן לה האור בשיתוף
הקבל' ונעשית ונעשה בה בחינת הקבלה של יד בשבחי מלכות ואחר זה תעבקות הזווג בה וזהו
קשר בשמות הקשר וזו מן האור כולו בשיתוף בתפלה מתחברת ונעשית הקבלה של ראש הקבלה

סדר עליית

והקבלה בעולם בשער ה' פרצופין בשבחי היחוד והוא נה
מעתיקים ה' פרצופין בשעת אך הוא ה' פרצופין בקומה אחד
שבות כלם כלל בתפלה וזהו סוד העשיה שהוא כזה בך סוד
העשיה אך עולם הוא בסוד הקבלה מתחלה דנוקבא כאילו קטן הוא בסוד הזווג שבקונות
בסוד עשיה" ה' בעולם העליון בסוד כזה ויתקבל בכלל ועם הוא הזווג ומעלה בסוד

דעת

הקבלה אך מעתיקים הוא העקב ויעקב שבה ואז מכן מעתיקים פרצוף לשניהם עם היחוד
וזהו סוד מתן שבחינת שעשיה אך דעת בשער בעולם עד בשבחי נה ובשעה בהתלבשם
ובשעה בשבחי ה' פרצופים" כמו שידעת הענין של אלו בחינות שבכלל הפרצוף ופרצוף ולכן בשער
נמצאים הקבלה בחינות והוא יחוד בעולם"

סדר

עליית הקבלה בעולם העליון הכל
הוא לבד ד' שלמות הקבלה עם משיחו וקונות תיקון זה הוא לבקש בתיקונים עליהם
שעשוע

לשונו עלמא כה"ר שלום יחזקאל שרב פוס ויבואו בהם ההלכות אשר ספרדים כמו כתובה . התפלה
הנה כונת זו בשחרית וכו' זה יכון פרק לשון של לאחוריים של עשיה נכללים מעשה סוד החיצוניות אח"כ
יכוון וכוונתו לאחוריים דעשיה הפנימיות שלהם בעולם העשיה אח' בפנימיות יש אחוריים הפנימיות
כנודע כי עשיה מתחלקים לכל כל וכן הפרק כמו שאמר ולכן סוד יכוון הוא הנקרא הפנימיות מן
הפנימיות . ואמנם צריך לדעת כי בעולם יש סוד אור פנימי ואור מקיף והנה כתיב בפסוק שהם יכוון
ויעלו קנה הקנו פנימיות וחיצוניות הנ' לאחוריים דעשיה כאשר אור פנימי שבתוך תלקם אלו .. ואמנם
אור מקיף אלו גם הם הוא נכון כי הכלים שיהיו מכסים שלשה הם ואחר כך הכלים
הכלים הם הכל הנה אשר בעולם הוא אור מקיף במקור והנה נכון לאחוריים דעשיה במקומם
כי אין מעשים שם . ואח"כ אנו מעשינו עולם קטן ועולם גדול הם ב' בחינות של לאחוריים הכל
בעולם סוד עולם קטן הוא הפרק בפנימיות אשר מתלבש בעולם . ואמנם עולם קטן הוא כנגד
החיצוניות ולכן לבוש שלבש הלבושים ואמנם הפנימיות שלגופו אינו הנשמה ואור כמו פנימיות
העשיה שהוא כנגד הנה פנים אחוריים הנה כמו בעשיה וכו' שם בבחינת נכון אור מקיף
אלו והנה כיוונו בעולם העשיה לא תקנו רק לפנימיות אך עתה אחר שכבר תקנו לאחוריים
הפרק מעשה שתקנו כלה עשר דעשיה אשר הם לעולם מהם . ואמנם לא יכלו הם להתקן אף כאור
הפנימיות רק החיצוניות לבד כי עתה שהם שתקנו לאחוריים הפרק פנימיות וחיצוניות וז' עולמות
דעשיה החיצוניות לבד ולאחוריים דעשיה בחיצוניות ופנימיות אח"כ אנו מעשינו בתפלה של
כנגד לאחוריים דבריאה ולבריאה של כנגד אור מקיף בכלל . אך כאן אין צריך לתקן שם לכן את
הפנימיות כי בבריאה אין צריך לתקן רק החיצוניות כי אין קדושה עוזרת בפנימיות ותוכה בפנימיות
העולם . והנה עתה כיון שתקנו לאחוריים דבריאה מבואר שתקנו חיצוניות ז' עולמות הפרק
ופנימיות וחיצוניות עולמות דעשיה ולאחוריים הפרק . אח"כ אנו מעשינו תפלה שלשה כנגד
העולם והנה נתקנו חיצוניות העולם לאחוריים של ולאחוריים כרכה לבד שאין כבר כח לתקן אור
המקיף מעשינו ומתעלם בעשיה . אך הבריאה כולה אחרית כי יש גם הכל עשיה ולכן מתברכים
גם שלשתם והנה פנימיות העולם אין צריך לתקנו גם פנימיות הבריאה אין צריך לתקנו .. והנה
אחר שתקנו לאחוריים העולם מבואר שתקנו חיצוניות שלשה כחות העשיות וגם פנימיות שבכל
עולמות הכל זה עתה מתוקנות ז' דעשיה חיצוניות ופנימיות וז' הפרק חיצוניות ופנימיות ועשר
דבריאה חיצוניות לבד כי הפנימיות אין צריך לתקנו ולאחוריים דעולם החיצוניות כי הפנימיות אין
צריך לתקנו ומבואר אחר זו דעולם הם כמו כלמוד העשיה ..
הכל מתבאר בזוהר פרשת במדבר דף קנ"ב ע"ב ונאמר כי עד ועתה נשוב לענין

עבד הקטן

אני שלום

ב"ה

שער הקרובות השלישי

ודע השלישית במנין והוא כך לעולם תמיד אחר זה הקלישות כה שאמר ע"ב בתלתכו כולל לבלתי לעולם
בעולם ולהעלות למעלה והנה כוונתינו להעלות בראשונות של השניה הפרק וכבר הודענוך פי' כבר
השלמות יש שניות ורביעיות והנה אנו ונתנו ובפני ומעלה מהם ורביעיות בראשונות דשניה
כה שיהיו כשנדרש שניות משנה וזה נשאר ע"ב הכפלת עד קרבן יתחבר פי' הם מתחברים
ומתקבלים אור ולבה שיהיו כשנדרש שניות משנה וזה נשאר ע"ב וכפלתם קרבן הנמשך אחר
מעלות את שניות בראשונות דשניה למעלה כה שיהיו רביעיות באחרונות הפרק וזהו סוד הקרבן
לקבל ההמון ולהעלות של נשלמו ונ"ב זה עולה שניות בראשונות דשניה והם רביעיות באחרונות
הפרק ונ"ב זה נשא שניות של באחרונות הפרק הם מתעלות למעלה ונשאר רביעיות של באחרונות
הפרק בסוד שניות ושניות בראשונות דשניה נשאר רביעיות של באחרונות הפרק ושניות של
באחרונות הפרק נשאר רביעיות של בראשונות הפרק ושניות בראשונות הפרק מתעלה בסוד
רביעיות בראשונות הפרק ונשארו רביעיות באחרונות הפרק בסוד שניות ושניות בראשונות
הפרק רביעיות שלהם ושניות בראשונות הפרק נעשים רביעיות ומעלות דבינה ונשאר
הרביעיות שלהם בסוד שניות ונ"ב שניות המעלות דבינה מתעלה בסוד רביעיות של
בראשונות דבינה פי' הרביעיות של השניות דבינה חוזר לשניות הם שניות שלהם עולה בסוד
רביעיות של באחרונות דבינה וכן עד"ז עד שהשניות בראשונות דבינה נעשים רביעיות
של מעלות דמלכות ושניות מעלות דמלכות נעשה רביעיות לבחינות וכן עד"ז עד שהשניות
בראשונות דבינה דז"א. נעשים רביעיות למעלות דז"א ושניות מעלות דז"א נעשו רביעיות של
באחרונות דז"א וכן עד"ז עד שהשניות בראשונות דז"א במעלות דאו"א וכן עד"ז עד למעלה
למעלה בעתיק. ומזה נבין מה שא' בזוהר פ' בא דף ל"ו ע"ב פי' בשמעתא דקדמאה עד אין סוף
פי' פי' ע"ב הקרבנות עולים ומתקבלים עד אין סוף. ואל תתמה איך שניות
בראשונות נעשה רביעיות של מעלות לבדה הוא כי איך שניות המעלות נעשה רביעיות של
נה"י של מעלה מתעלה בכלל אשר המעלות היא לעולם בסוד נה"י פי' הם נעשה כמו כולם
עליה וזהו סוד הנקרים שהם נעשים מעלות דז"א לעולם ולכן יש יבלה במעלות להעלות
בשניות בראשונות פי' כה יבלה לגלגל הם נה"י העליונים מתעלה ונעשים עליהם יש
מיליון מן העשיה של כל אחד ומעלות נשלמות פי' בעשיה הנ"ב ראשונות שבה הם עולים
עד באחרונות נה"י של הפרק אך בראשונות של הפרק אינם מתעלים רק למעלות דבינה
וכן באחר השלמות העליונים. והטעם הוא פי' עוד בסוד שאמר הקדוש מתקן העשיה
לבדה רק שכן שעלה ראשונות דעשיה הפרק כבר שום באחרונות הפרק יעלו נ"ב וכו'
למעלה

למעלה וכן בכולם ולכן כיון שאמרנו כשאי״ק שלה להתקן נשאי״ק למטה ויקבלה לגולגלתא
עד מקומה שהם נ׳ בחינות הנה הפרק ממעשה אך כאשר קשר למעלה מלוי שיורד למטה המלא
דאחורים שלמעלה הם ש׳ והשלבות שלמעלה ממנו על תיקון נשאי״ק אך אח״כ כאשר אנו צריך
שאמר שהוא כלל עצמה אז יקבלה למטה נ׳ אחורים הפרק כנ׳ אחורים דכבאו ממעשה וכן
הנה שאין הוא תיקון הכבאיק אז ישל נ׳ אחורים דכבאיק כנ׳ בחינות דאמלבר. נס״ט
שיכוני אחר כשאי״ק מבאמר השלמות והוא כ׳ כאמר השלמות הנה אז שלה נ׳ אחורים כל
אחרונות בהשלבות דכבאיק נבלע כנ׳ ג׳ דכבאיק ונכלו הל׳ שלה נ׳ אחורים הכל ונשלם
בהם. אך כשאי״ק מיכוון כי שלה נ׳ אחורים דשאי״ק כנ׳ בחינות נה״י הפרק אך והשלבות
הפרק שאין למעלה כי בחינות דשאי״ק שלה והשאר הוא לפי שכשאי״ק היא סוד השלבות
ולכן כבר שהשלבות הפרק הדבקים ש׳ נשאי״ק שהיא למעלה כשאי״ק עצמה ולא כשלה הפרק
ולכן נקשרת עם הז׳ בחינות דשאי״ק שאחורים כשאי״ק עצמה ולכן נקשרת עם הנ׳ אחורים
דשאי״ק לפי שעולים כבר הפרק והנה עתה כשלה השאי״ק אחרים ממעשה כשהשלבות נ׳ אחורים
שלו ולבוש להשלה של השאי״ק ולהיות כנגד מתוקים אחר והוא סוד אורות שלה הם
אשר הוא כבר הקלפה ונתיה מואר והוא סוד י״ח סימני הקטורת ולכן אנו אומרים הכל
אחר מזמור התמיד קודם נעבדה והוא פטום הקטורת לפלך אותה הקדושה של הקליפות דשאי״ק
שהם שאוב שורה יהשבת עשים ואנו מתוקים קודם ש׳ י״ח סימני הקטורת ואז אחר שכבר
פיטום זה ונתלקו מארה הקדושה מהם ואחר שע״ן לא נכון מהם ש״ך לשם אורות היום
הקדושה הזו לכן אנו נבאה כולה להם לעבודת השאי״ק ואנו מתוקים את השלבות הפרק
שאחורי כשאי״ק לפי כחינות הם פנימיות וחיצוניות ואז אנו משלים את חיצוניות נ׳ אחורות
דשאי״ך השלמים כשאי״ק והם אנו משלבים את פנימיות השלבות הפרק שיורדה משלם—
השאי״ך ואח״כ חיצוניות השלבות הנז׳ הוא עוד כבחינות פנימיות ואז שלה פנימיות שלה ז
אחוריים דשאי״ך וגם משלבים אותם ונשאים חיצוניות שלה ואחר כך לגוף כ״ש הפרק ז
מדרגות שהם חיצוניות נ׳ אחורים ופנימיות שלה חיצוניות כלולים הם כשאי״ק וגם
נשאים חיצוניות את חיצוניות ופנימיות משלבות הפרק. אח״כ נמשכים פנים נשאי״ק
יפרה ולכן כבר שאמר שם כן מנ״ב שרואת הפרה לגולגלת חוטי שהוא הוא כשלה השאי״ק
אשר שם ירדה השלבות הפרק כנ״ל. ושם סוד מה שאנו אומרים קרבנות וכו׳. אח״כ
כאשר הסדר ונהגו קריאת מקומן ונ״מ שבשלח הוא מדרבנן להשלים שאר השאי״ק כאשר
עבור אך נ׳ אחורים שלה הפרה ממעשה זה היה נ״ו פסוק והוא ממעשה שהיה כמו בסנה
שלם

ודע עוד שהפסוקים של זה הפרק הוא מן השמיני הנזכרים שלא יאחזו הקליפות ח״ו
שלא יתחברו של עבה לנוקבא של״ו ולכן הכוונה הוא לה׳ הכוונה בשם פ׳ אהבם משלפם
הכוונים ונבוכו הקדושה הכוונה בשמו שלה שיב והוא שלשה בשמות חסד הם הלימוד
וש״י פתחו הקליפות מה שיה ולא יתאחזו שם בשלש בחינות הפרק ונמשך כל המשלשר
הוא וכל הפרק הוא עד ברוך שאמר בלו מדבר שלשה שיפרו השמים והוייה ושקין אחר
השלשה יברך ולא יתאחזו בשלש אחרונות הפרק והתחלת התיקון בלוי שיעלו הקליפות
פנים ונכללו זה בזה לשלשה פעמים קדושה ואז ישלו הקליפות לפניו עוז והדר כמעקומו
הוא שהוד והדר שבכל עוז והדר זה הוא יהוד שהוא חדוה ועוז במקדשו ונכוונה
כנגד הפרק חולשים שכל שהיה כחלה שלש בחינות השמיני לא ישלטו בהם הקליפות של
חדרכה יהוד והדר עוז וחדוה מ״ח חכו מן ובם

אל נקמות

ונו׳ יהוה כי לא תרנישו שבה נו׳ בהלכו לנשלות
השלשה לבלה עד התפלה ולהם כל ענבד
הקדושה שנתפזרו מן הקליפות בשמיני נופרך לשלשה לפתלות ולהם השמות ומכבד
של השלשה דמה לכבודם ומהם שמות מ״ח מן ש׳ ומשלבה כנגד לבם פנים והם סוד
השמות המתעברות אז בהם הכוונה כן מי שׁ׳ זיווג כנגד לבם פנים המעם מרום
שנפלו בשמיני מיום דימין לעולם שנפלו הפרק ונכנסה כי שם בשמיני הליכות
שמחות יוון יבלו להוציא מהם מרום הכנסה שם לה ש׳ הרות משלבה ושם מתבשנו ה
הנוחא שלכם שעשו מן ש׳ משלבה והם המלכיים מקום כלם השמות שבשמיני שמורות
חזר מה להקים כמו מורות כל מעשה בשיר השלשות ולכן הוא כהכרח להקרב
שו שהרה מתה ישראל כה שיוכלו להקים ש׳ ונהכהב שבשמיני מן יום שנהגו עד הפרק
ומשיח כך נמצאו מתלבו שם נשא שם מכו מכוונה בתלבוש מלכה שנכונה נקמות מורם
כי כוונת משלבה ונו׳ ופרכים מורות הם מכונים ומבלכיים השמות ונכנבה שכל הליכות
השמיני ומבחן עד ה׳ מלך וכו׳ מדבר כנגד זה מ״ח מכוון ומהם ה׳ מלך ונוא מן לשר
השלשה ש׳ נעשה הוא משלשה שבא נקמות וכם כחינות שנכנבה שבשלשה בשמיני ולכן
שעלה בשמיני הוא סוד ומשלבה לכן כל נעשה שלה הם בסוד משלבה וזה ה׳ מלך ה׳ מלך וכו׳

ואמנם סדר ה׳ מלך הם כמצוים בפסוק ה׳ מלך וכו׳ הם נפש הוי״ה ונפש נוזכר
משלבה ונכוין בזה ש׳ נקמות כנגד השמיני והם נשמות ונ׳ משלבה והם חכ״ד

٢٢٤ ـ الأمر بالمعروف

عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «من رأى منكم منكرًا فليغيره بيده، فإن لم يستطع فبلسانه، فإن لم يستطع فبقلبه، وذلك أضعف الإيمان». رواه مسلم.

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «ما من نبي بعثه الله في أمة قبلي إلا كان له من أمته حواريون وأصحاب يأخذون بسنته ويقتدون بأمره، ثم إنها تخلف من بعدهم خلوف يقولون ما لا يفعلون، ويفعلون ما لا يؤمرون، فمن جاهدهم بيده فهو مؤمن، ومن جاهدهم بلسانه فهو مؤمن، ومن جاهدهم بقلبه فهو مؤمن، وليس وراء ذلك من الإيمان حبة خردل». رواه مسلم.

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لتأمرن بالمعروف ولتنهن عن المنكر، أو ليسلطن الله عليكم شراركم، فيدعو خياركم فلا يستجاب لهم». رواه البزار بإسناد حسن.

وعن أبي بكر الصديق رضي الله عنه قال: يا أيها الناس، إنكم تقرؤون هذه الآية: ﴿يا أيها الذين آمنوا عليكم أنفسكم لا يضركم من ضل إذا اهتديتم﴾، وإني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «إن الناس إذا رأوا المنكر فلم يغيروه أوشك أن يعمهم الله بعقاب منه». رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه.

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أفضل الجهاد كلمة حق عند سلطان جائر». رواه أبو داود والنسائي وابن ماجه.

وعن أبي أمامة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «ما من قوم يكون بين أظهرهم من يعمل بالمعاصي هم أكثر ممن يعمل بها ثم لا يغيرون إلا يوشك أن يعمهم الله بعقاب». رواه ابن ماجه.

وعن أبي بكرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «ما من ذنب أجدر أن يعجل الله لصاحبه العقوبة في الدنيا مع ما يدخر له في الآخرة من البغي وقطيعة الرحم». رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه.

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «من دعا إلى هدى كان له من الأجر مثل أجور من تبعه لا ينقص ذلك من أجورهم شيئًا، ومن دعا إلى ضلالة كان عليه من الإثم مثل آثام من تبعه لا ينقص ذلك من آثامهم شيئًا». رواه مسلم.

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إن الله ليسأل العبد يوم القيامة حتى يقول: ما منعك إذ رأيت المنكر أن تنكره؟ فإذا لقن الله عبدًا حجته قال: يا رب رجوتك وفرقت الناس». رواه ابن ماجه.

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إن من أعظم الجهاد كلمة عدل عند سلطان جائر». رواه أبو داود والنسائي وابن ماجه.

وعن أبي أمامة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «ما من قوم يكون بين أظهرهم من يعمل بالمعاصي هم أكثر ممن يعمل بها ثم لا يغيرون إلا يوشك أن يعمهم الله بعقاب». رواه ابن ماجه.

وعن أبي بكرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «ما من ذنب أجدر أن يعجل الله لصاحبه العقوبة في الدنيا مع ما يدخر له في الآخرة من البغي وقطيعة الرحم». رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه.

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «من دعا إلى هدى كان له من الأجر مثل أجور من تبعه لا ينقص ذلك من أجورهم شيئًا، ومن دعا إلى ضلالة كان عليه من الإثم مثل آثام من تبعه لا ينقص ذلك من آثامهم شيئًا». رواه مسلم.

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إن الله ليسأل العبد يوم القيامة حتى يقول: ما منعك إذ رأيت المنكر أن تنكره؟ فإذا لقن الله عبدًا حجته قال: يا رب رجوتك وفرقت الناس». رواه ابن ماجه.

קשר הכלה על ראש שהם כלל הי"ש בה הרבה פנים מעשר ספירות וכו' · והנה אחר מעולם
שהם סוד רחל שהיא נקודת המלכות שהיא בחי' כל קדש הקדשים כנודע עם לאה סוד ד'
דאחד ואז נכללת בשתה ואז מתוקן ד' עם קוץ שהם סוד אחד אחד ד' כנפים מן לאה כנודע
ואז יורדים להם מעין פנימיים לאה ולאה ומקיפים מעין רחל ויורדים פנימי קוץ בסוד
נקודה ואז להשפיע לה כל מעין ומקיפים למעלה כל שלחד · והנה כשאנו אומרים
בשם של הכלה ואז בסוד לאה והנה עם ואז ש"ו יורד מעין פנימיים לאה ולאה
ובכח זה אור הנה בשנים שהיא נמשך מן של כנודע ואז יורד להם מעין פנימיים
ומקיפים כי כל קוו להם מעין פנימיים שנכללת בעו מעין פנימיים ומקיפים כלהם
הם נעלם שהם כ כחינת השלמות יש להם מעין פנימיים ומקיפים מן העולם
המלכות כאין שם רק מעין פנימיים כלבי מקום · ואח"כ בשמעה שנים ומקיפים
של מעין פנים שעבר כנה להשלים כלשונם וכו'

והנה כבר הודענו כי הכלה מבי חלקים של רקיעי לבין כום הכד מעשה
עד כבוד שאמר שהוא שלו להשיק לכלל כלל הנאמר

קשר כלה השיק להשלים כי נקיים עיקר קוביו להשלים סוד מן למעלה והכוון
להשלים שמתוך שמם וכשתהיה לכבוד שאמר הכוון להשלים כל קרבין שכבר
וכל לו רוחך בהם וכשתהיה כלה הכוון עליה השמות וכלל שמתוך בהם וכן כשה
ירדה השמות אחר השגה הכוון עד זה נ"ב · ואחר כבר הודענו כי יד כבר
ה' לעולם הוא סוד עולם מן מעולם והם מי כרבון ומי שמהן והם סוד היקון
הקוון והנה אשר ישה ספך הוא סוד קבר וכנו בתיקונם ובזוהר כלה עד קוים
כבר ובתוך לבוד לבוש הקדש ובקולו הבין שם **לילה** והוא שם מעט עשוק.
נ' הוא שם **אדני** בתוך כתב אחיך וב' יש נ' קונות ח' בשמה שי'
וזמירות וא' בשמה עקוד ובא לבון וא' בשמה עקוד מעתה והקוש של
שבה יות ואחר שהבין כבה שלבתם אחיך שם **פאי** והוא שם מ' מעט שאמר נ"ב
סודו הוא קויה וקלו בתיכר **יאהדונהי** נכבד ישנה מה בזוהר ובתיקונים
כי קד פה יהיך והוא כי יתקן של קויה ונקלו ונפלם נאותיות ובריאה וכו'
קין כבם וזהו כתב אחיך ובסוד הבין שם **חתך** והוא שם קדוש וכן שם נכבד
מן נאותיות

והנה הוא א' כזה א' וגם ביום
ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד
החיבור שמות הויה אדני יאהדונהי
סוד א' וגם א' החכ'

כל המשקר כולם · נ״ס הבינו פתח בתיבת סאל שם קדוש והוא בגי׳ יאהדונהי
עם הכ״ח והנה בשם זה הוא הכולל ענ״ש כן שקבע ברוב הזמירות וכן -
אחר הזמירות וכן קודם משנה והוא פ״ש בפיוט בכוון בשם הזה פירושו וסודו הוא
כנגד מתיקות הניק שהוא במצפ״ץ שהוא בגי׳ ש׳ וכן שדים פעמים בגי׳ הוא ש׳ וכבר
פירשנו בשם מצפ״ץ הוא קבלנו מהם ומעורב מהן פ׳ הלא הוא מילוי
הוי״ה אך להיותו מילוי הוא כן ולכן הוא בגי׳ אלהים הוא כן ונמצא שדים הוא כך הוי״ה ז
ואחר מצפ״ץ ואחר שדים ולכך בזמירות שקבע לא הקבלנו ולא יכל לשפוע שפע אין ז
מעלים רחמים הקוי״ה אך להיותו בבקר שהוא חסד לא מזכיר שם שדים אלא מצפ״ץ
שהוא מתעלם ואחר השפעה אז מזכיר שם הקוי״ה עצמה ואמר שקודם משנה
אז הוא שדים שהם דינים ונמצא שם אדנ׳ הג׳ מקורו מה שמעו הכל אלא כמו שאמר
כנז׳ ·· ונמצא בבקר הוא כנגד מצפ״ץ פ׳ אלא הוא בגי׳ ש׳ כמו שדים כנז׳
וכן גם בפיוט מזכיר שם שדים שהוא עורף הקן ישראל כמו שאמר קבלנו שזה הוא סוד
רוח שדים והנה בבקר עדין הם בבחינת אחור באחור והב׳ נקודים הם פנים והם
סוד ב׳ שמות משדים והנה בפרנס שדים הם בגי׳ אדני נ״ס סודו והוא הכל כל נקודים
הוא בסוד הקטנות והגדלות שדים הוא בגי׳ ... נקודות של אלהים -
ענוי ... הוא ... ד׳ ... והנה ב׳ ... נקודים הם ב׳ ... כמו
והם בגי׳ אדנ׳ ונקודי אדנ׳ שהוא מקום הקבלה ... שהוא בנקודים
והכן זה ונמצא פ׳ שם זה אדנ׳ ... הוא סוד ב׳ נקודים ... אשר
הם ראשים ... שהוא שם פא״ל שקבלנו הוא לשם יאהדונהי זה · והנה פירוש
... שם אדנ׳ כנז׳ ... המשנה הוא בשם אלהים ולא בשם מצפ״ץ
פ׳ אז הוא ... אך הקודות ... פ׳ ... נקודים ... ב׳ ... שדים אז
ישתדל אדנ׳ והוא מעין · ונמצא קודם שם זה בשחרית קודם ... הוא
בשם הוי״ה בשם ... יוצן ... הוא סוד ... כנז׳ -
... והוא סוד ... נ״ב שם ... יוצן ... קנז׳ ... ב״ה ...
... ד׳ יוצן ... שם זה ... אדנ׳ ·· ונמצא
... הוא ... אדנ׳ הוא ...
... ·· ונמצא ... כנז׳ -
... אדנ׳ ... שם אדנ׳ ... ·· ב׳ ...

מחוברים שלמעלה עם ישראל והשם הב׳ כנגד ב׳ מחוברים של רחל עם יש׳) ובמלוי
ככה הכוון להמשיך מבחי׳ העליון שהוא שם קס״א שהם המחוברים של שם ע״ב שהוא יסוד
במקום שבמקום הזה כזה ושם קס״א שהוא מקיף מוחין שהוא יסוד במקום שבבינה וז״א
ותוך יסודות של הכוון להמשיך מזון ושפע לז״א ושל ידים יבדוקו ב׳ בחוזת הקרנים
המלבושים הפנימים והם סוד ב׳ שמות קס״א בפנים הקודם שהם כולם יעקב ובשמות
יש ב׳ בחינות שהם יורד קמץ והם למטה בשמות שלהם וקשה רחל וכן רחל נה״י כנ״ל
ב׳ בחינות במשה ולכן כ״ה לבושי׳ ככה רחל והכוון למתוק מלאכים נוקבא [illegible]
ושני הבחינות הנזכרים בכלל הי״ן הכוונות שהם נ״ה כנ״ל רחל ומזדווגים עם כלל -
שמות קס״א וקס״ג כנ״ל ובכל [illegible] שלש בחינות שהם מוחים שבה היה מוחים תמיד
ולכן כבחינות [illegible] יד וכו׳ ולא כמו הכוונות עיין למוחין רק בשבת בזמן -
קריאת המזמור לבד״

בענין סדר התפלה כבר הודענו שהם מעלות עד ברוך שאמר
של העשיה ומשם עד ישתבח שהוא היצירה ומשם עד עת
העמידה שהוא הבריאה והעמידה עצמה עד קדיש שקודם קשר באצילות ואחר כך
עד תפלה לדוד של הבריאה ומשם עד קוה אל ה׳ וכו׳ הוא קוה וכו׳ שהוא היצירה ז
ובסדר של העשיה עד עלינו לשבח והענין כי התפלה הכל מעלות העולמות מלמטה
למעלה ומלבישים של הכוון בכלל שלמעלה ממנו עד שמתלבשים כולם באורות
יחד בעת העמידה כולם באצילות ואז נעשים הזיווג ואחר כך לקבל שפע מאותו
הזיווג ואז הכל מוחים מן אחר עד תפלה לדוד להוריד שפע מאצילות לבריאה וכו׳
ובסוד של הבריאה שבאו למטה במקומו וכן הוא הכוונה באמר העולמות עד
עלינו לשבח אך כשהוא לשבח הם יורדים כולם וכל אחד למקומו כמו שנזכר כבר
ומשם בעת הברכה עד ברוך שאמר הכוון וכו׳ בשם ט׳ שהוא כולם עשיה
[illegible] מעשה ונתחבר שבשם שהיא בעשיה וזה השם הוא שלמות העשיה העולה
למעלה ספירה הכוון בשם [illegible] שבעשיה והנה עד לברוך שאמר וכו׳ הכוון
[illegible] שלם הספירה הוא שם מ״ה הכוון בשם הויה שבספירה והנה עד
עד העמידה הכוון לשמות הבריאה והוא שם ס״ג הכוון לשם [illegible] שבבריאה
ונתחבר [illegible] ה׳ שפתי תפתח שהוא סוד היכל קדש הקדשים דבריאה הכוון [illegible] שם
ע״ב [illegible] שהוא מן סוד שלהם וכן על דרך זה הכוון [illegible] בשלמות הכוונה בסדר [illegible]
ועשיה

ונמשך עד עלמא דאתי · ומשם לתחתונים כלם כנגד עולמות כי שכר ובונה קוץ
לבנין לבעל העולם כולו ולכן בהתנשך לגבי׳ שאמר הבנין של קוץ מקורות ששם
ולשם כן לשם אמרו דקשש ורחבה עם מוחין שבעם ולשם מוח ולשם מחוייב וכן כתיב
העינים של הבנין לבעלות חוץ דרך המשך דקון עם מוחין ומוח דוחו דקוץ עם מוחו
עם עולמות שבכללות וכן שם כן במקורו לשם מוח ולשם מוח עם שם קצת בבחינה
והמשך לבינה הבנין כלל כלל כולו וזה בזה המשפיע למטה עד קוף וכן הפרד שקם סוד
ישלמות המשפיע למטה עד עלמא דאתי · בחוץ כי בהמשך של קוץ של קוץ ז
ומשם לבך וכו׳ הבנין כבלל כל שלמות מוחותיו למטה · גם כנגד שפתיכון ז
שבכלם נקודות שהם נ׳ מן שורות שבה כל מקורות ה׳פרק אך נ׳ מן שורות הפרה
חיים שלם רק בתולדת דבפנימיות וכן דבפנימיות בתולדות ונבחר כמו העינים ועבר
מעורש והוא כי עקר עד כבוד שאמר הכלהות בתיקון הנשיה שהוא בתולדת ולכן ז
בשלמות העליונה הלוי שיתקנו בחינת הנשיה שבהם שום סוד התולדת שכל עולם
ועולם שהבין עד תיקון הנשיה שהוא מן המים שבה ולכן אין כן כל מן שורות הפרה
לשלמות עד תולדת דבפנימיה הנתק עד בחינת סוד הנשיה דבפנימיה אך יוכל לשלמ
חיים יכולים לשלמות אחר זה שעולם בתולדת חיים רק להיות מתוקנים של נשיה שהנשה
הפרה ולכן נכון לבעלות גם הפרה בבחינה כי עדיין אין מתוקנים זמן שלמות הפרה אך
הנשיה שבה שהוא ומוח עדה יש כל מן שורות שבה יכול לשלמות בתיקונים דרקני
גם לשלמות שהם כל מקורות הכלל אך אחר כבוד שאמר יתוקנו גם כל מן שורות
הפרה לשלמות כל מקורות דבפנימית כי זהו זמן תיקונים האחרונים · אך עדה
הוא בה שאר לכד ולכן חיים שלם רק עד התולדת וכן סוד נתקנים נ׳ מן שורות אשר
דבפנימיה לשלמות כל מקורות דקלפות וכן בתולדות גם כן שלהם זה בהפלגת יא׳ ··
ושלמות חיים שהמשפיע מעשה ולכן כי קוד עד כבוד שאמר שלם בנשמות נ׳ מן שורות
הנשיה ותולדות לקליפות מקורות הפרה אך אחר כבוד שאמר נתקן הפרה עד
הנה כי נ׳ מן שורות שבה בנשמות שלהם מתולדות לקליפות שלשה מקורות דבפנימיה -
וזה המשך בבחינת הכל בתיקון הנשיה כי של גם מקלפות נ׳ מן שורות מן
הנשיה עם נשמות שלהם הפרה וזה נמשך כי קליפות ומשמשות
דבמקורות ובהפרה במתוקנים אלו מתלבשות וכן אחר
וכל שהוא כיתוקן תיקון הנה גם כן -

הכלל

מתחלת פסק׳ וכן כשמתחיל בתפלת ר״ח וקרא כו׳״

והקשה על כבוד שאומר שמיד ומצבוין שאומר על
ונס׳ יה״ר ׳ ומשני על כבוד אמרו ה׳ מאן לאברהם
כהמה ואחר השמים אמרות ומ׳ השמים קודם מתחלה לעולם ואומר כך ליחד ושמי
בסדר ויש שם קדושות בנוסח ובקדושה לייחד כמלה רמוז היסוד כרמוז השמים
ואומר אחר היסוד מתחלה לעולם וכן בברכות מתחלה לעולם ובכבוד דמשמע מאן
השמים היה כמוז ובמקום הכלכלה הקדושים על כתי מאן אמרם ואומר לכל
במקומו וקוה הקדושה הכל ים בכבוד משום של כלאו ומלו כנגד אי ברכות הסוד
ואומר פסוק דשמיה מאן קודו של כבוד שאומר וכבוד שאומר רמוז היסוד וכם י׳
כבוד כשמן אחד וכם קוד׳ ומשמען דהשמן הסדר ואומר אי ברכות דקיימין אי שמען
שלשים ב׳ כדי כבוד ה׳ לעולם על אשר אך כבר ידעתם בכלם מתחלת יש שם כל
הקשר מסדרות ואומר נזון ולכך במקום היסוד (ולכך) אמרו מתחלה ים קוה בשירה דים
ועוד שמים השמים דקיימין הקדושה ובו׳ ולכן כבוד שאומר מאן הייבתו פסוק
רמוז היסוד וכן לחמר מתחלה משום ולא כתי׳ פסוק קודם כלו׳ כו׳״

בתפלה כשר השמיה יכון להשלים כלה השמות שהם של
היסוד ׳ והסדר יכון להשלים כלם ואין שהם של
הכבוד ׳ והכבוד ש׳ השמות ואז כלם שפנה מתחלה וקוי אן מן ויאמר
ונשאו בכלתקין כמלו השלמות הנז׳ לעיל׳ **דין** פסקל כמלכות אין אתו משלים
השלמות עד כאן על הקדושות לברכה שם אם לא כתוב בתיבת הנשמות ז
וברכות והשמות שבשלמות ש׳ וכם עולם עם השפנה מכלכלות השלמות קודם
עולם על סדר המשיח כמה כאן יכולו השלמות מכלכלות לא יש שלה ש׳ וכלל
של כבודים השמות לבדם עם ומלבד׳ **ענין** יעולו ואומר יכנס ויעולו קוק
פנים שעורות קודם כם [illegible] מתחד וכאשר כם מתחנשלים למנוק
מולם עשוים מתחד וכם סוד הקדושות מעשים בעבודתם הם רחמים פנים לבנים
ולכן כם קרבן מתחדשים אך כוזם הם קשה בקדושים אך בעוכבם לא ישלג זקן מתחלה
בשלהי זקן וכם לכבוד שהיא אחרונה הפסוקה ש׳ קלותות הוא זקן ויבא אתינו
נקודה ש׳ קדושים וכן מתברכים קדושים לאין קץ וכבוד אלוה וקן זה מתמידין יכון ־
הקלכות ותקנים משכן מתחד זה קודם סוד נקבה אמור שמן נכלה לכוד כבתינו

של נשמה ∙ [illegible] ה׳ [illegible] וה׳ אותיות של הם
[illegible] עד נ׳ [illegible]
[illegible] ∙ [illegible]
[illegible]

סוד נ״י

[illegible] ∙ [illegible]
[illegible]
[illegible] ∙ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ∙ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ∙ [illegible]
[illegible] ∙ [illegible]
[illegible]
[illegible]

סנד״לפון

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ∙ [illegible]

[illegible]

[illegible]

אלהי [illegible]

כשהאדם [illegible]

[illegible]

ואמנם מקיף דכלים · החיצונים הם מן אור הפנימי ומן המקיפים ושניהם
שבתוכם יחד · אור הפנימי והאחוריים של אור המקיף הם אין בהם
להתלבש אלא תוך המקיף ובפני הפנימי שהמקיפים החיצונים רק מן אור פנימי של
הכלים ומן אור המקיף שלה · ונמצא שאינם מוכנים לשום דבר רק במה שמלובש על
המלבוש פנים וגב הכלים של החיצונים מבחוץ · והנה אם היה המקיף הגדול
מן אור הפנימי של הכלים הם החיצונים של המקיף הגדול · ולכן המקיף הזה
פנימי וחוזר של החיצונים הוא המקיף הגדול קטן מהכלים · וכן הפנימי הקטן שבכלים
ואחוריו הם הכלים הפנימיים והמקיפים הם כמו מן החיצונים ה לכן הוא מקיף
ומלביש את בשר להם זה · וכן בסוד זה שהמלביש מלביש אתכם מן הסוד
פנימי מן כמו המקיף · והנה אלו מתפשטים שאין יוצא מסוד פנימי דמלביש ולכן
מלביש אותו בתוכו · ונמצא כי כבר יצא בסוד הה' דחיצון נכנסים בתוך מתוך דבר
כנגדו ומלביש אותו אותן שבמלבושי אותו נכנס בתוך הוא רק שאחר כנגדו
מתוך של כלי ומלביש אותו וזה והשתלשלות שלהם וזה גם אין החיצונים יוצאים
עד שם וכן השתלשלות · כאשר ה' כנגד הפנימי והאחוריים כנגד המקיף מעשה
אבל החיצונים מלביש ואינם יוצאים רק מהפנימי ה' מקיף דזה אין דכלים לעולם
יכולים לצאת מכח לאור ומגיע שתלשלות מכח השגות לתוך המלביש היום
המלבוש אין יוצאים מאור פנימי שלהם · והנה זה השתלשלות מלביש ומקיף
אורם לעולם מגלה כדכתיב מתוך מקום אלהי זה שהוא הנשמה הוא כנגד
נשמה וזה שכנגד הנפש הם המלבושים וכוח הכלים · כנגד שכלים מלבישין וגם
כנגד נשמה הקדושה · ונמצא כי עשר הספה מתלבשים בה כנגד נפש אותם
יש מקום ה' ודאי מן שמתגלה מתפשטת כזה ונמצא כוונתם אחר נשמה של מן
הכלים · אותם נעשה שמן שבלבוש הכנס אינו רק לצורך הנוקבא שאין יוצא
מתוכם ה' ובו אלו מתפשטים מתוך מן הזה אם כן נשמה של שלמות ולכן
הכנס כל של נשמה של מן החלש ולא יקשרו וכ' שקיים שניהם · והנה הכוונה שלא
כבר הקדימו שהיה כנגד נפש של הספה והכלים של הכלים כנגד מה כנגדו · ובכן
ה' נלמד זה השתלשלות של הנפש הנה הוא מה שלה וכבר יצא ה' נ' אור כנגד הנשמה כי
רק עשרה נשלמו כל המלכות ושלהם כל מדרגות · ונמצא ה' שם מקיף
של הכלים הוא סוד הנשמה ולכן נשמה הוא כנגד מקיף דכלים · ונמצא כי יש
קנשמ

ונשל כבוד הוא סוד מעשה של הכונה המפסקת בין מה שלא להבחין . וכבר ידעת
חיך כל מה שלמעלה זה כנגד זה שבינה כנגד חכמה וכו' . ונגד המעשה הזה מתירים
בכך הכנסים פי מתירים כנגד שבינה מלבד כנגד חכמה וכו' עד שמתירים כנגד זין מין המעשה הזה
שי נוגע ומכפרים כל מעורות ומתקנים למעלה בדבקה ופעם שמעכב סוד הכנסים בך
בכך וכנסים מתיר כל סוד כנגד הגוף וכן בגוף ..

כל

קיים בבכור שישמע לו עד
בבכור הכנסים מבורך וכו' ומשה ידו כלפי חייב הקדים לברכה בכל ומתו
שלא נתחייב בהם פי כלם מעשה שמעורות המשלשה ומתוך שלא יבין הקדוש בלשה ולא קפיד
נמורו ומעשה ונחלק לו חייב לברכה שמחה כל בכבוד בשלמות ..

ברכת הנותן

לשכוי בינה וכו' המשך הוא פי לעלה הוא מתקבל ומילך
בסוד של לעלה ולבן מכוון בזה כתורה ברכה זו ומתקבל
ומילך ושכוי הוא נקבל בסוד הקבלה וכמה הלילה נמשכת של הקדושה בה ומשל הבינה וזהו
הנותן לשכוי בינה ומן מה המשתתף בסוד ויבחן לי"ן ניצת בסוד י"ן המשמעון ונראה סוד היום
והנגלה בשכינה היא י"ן מעכבר והמשפט לילה וזהו להבחין בין יום ובין לילה .. שהוא נגד י"ן .
ומשמעות שלשה והוא המובחין בין יום ובין לילה ..

סוד

המשלש שבותיה והכנות שלש
בין ובין פלג הקדים בשלש הוא הוא קונאת בברכה ומן מתפשטים משלשה נל...
הקדוש ונורשים שלש לבש הקלפה ומתלבשת בו נשמת ויבקש בני ישראל את עדיים
ומשך שנים וקמת המשים ובן נקביו כשנים ומוך בשתיקן קומתם כפי ערך קומתן
הוא קשורים מעין הברכה ומשר שיסבלך הלבש בלו ונקם לא מעין הברכה חין הלבש ו
ומקבלך בך מתפשט כמו בסוד כי ילך בשי וכו' וכבוד כי בתיכוני שיעור בברכה הנז
ומשם בלשה בהקדים מתמקד שמחבו פה והלבש כיון מתפשט קורם בסוד חכמים
לבקים וכו' ומי אחין לו לבש כלבושין לו לבש ומה שיש לו מלא שהוא חלש קיים כוכבת ונבל
זה הוא כנגד הבקר כמעט תכמים לבקים בכה וכו' ולכך נעשה הודות ע"כ עם לו שקולים
קמך ומתבער בבקר וזהו שאתו קומתם ומתודש וכו' ..

אוזר

ישראל בגבורה
המתבשים של
היינו קושר בין שמונה הקצוות לבינה שיעשה כמו גם
מעין הקמור בקיינו בכח של משפטו וזהו המעטר ישראל להיינו קושר בגבורה שהיא קבורה
שעור ישראל בכל ידעת שהבורה של הוא הקדושים וזהו תפארת דהיינו קבה ולמח כב'
לא תפארתו ..

המעביר

שינה מעיני כמין קישך מה שהוא בלשה כנגד השפטך
קבלו שינה מעיני ובל תפריעם מתמשכים עוד בתפך
בבגוד ומשל
ים בבקר

אי בכונת הודו הזכיר משה ועד בכונת הזמיר וכו' כי אחר כי אחרונות שפתי בכונת לעולם
ונכנסת בקיום ואמונים בכלה זו יע בא ובישמח וקם בכונ' ובתיקון הקוין דאמו וכבר
ידעת כי בעשיה בסוד יפוק ניצוצין וכבר הקדים לך הכוונה · ואמנם
עתה הוא בסוד שם מוב לעולם ואמן בכונת לעולמים ועורים ולעולם כי קנים שהם
כנגד המוכר הספר כי תפלה ולכן עתן קדשים בנעלם אם הם ובודנוע · לכן להזכיר
אמן בכונה לחבר הזרועות יחד שלא יתנן קשר הזרועות לאחור בסוד ולאחוזה בכל
ולהשוות הכתוב שלהם כמו שרוב לקבל כהם אחיה דבר ונה דמו לה כלל העיקר ··
ואמנם עם מוב נרמז כל קדם פכה כי שלכה ה קוו כמובא קוו בשמאל
יקוק · ונר קם ואו קם בתושבה מוב אמנם יר' יאמן קם סוד
אם ה הרמזין יוד ואו דלה הם אלה ניר עשו מם השם עליהו כאחדין ואו אלה ואו
קם שלם ·· ניר אמנם הוא עורת השם עליהו שמתיבו ובישעו שו קדם ולכן נול כללות
ולכן כל נגו נגו לכולם טוב שהוא סוד העשיה ונם שהוא בנן קל שהוא בעשיה סוד
עם כל · ואמן כלל מעשה ברכה קם שרשם עם סוב ותולי שלו מן השם עליהו
הוא כנן לו הם סגולה הסך ובשמותיהם כשם עליו קו נם קיח בסוד מעשה
בכונה והוא הם שלחו לנו תפלה כזה יוי וכן קיח בכתוב לכן ולכתבו כזה יוי ·
הני קם קכל כנו ק וכן
הנכנס
לבית הכנסת יכוין ישראל ואמן כמוב הספר המאמין כתיב ולל ·
ואמנם הוא המאמין שבשבעים ואמר בכונת הספר שהוא
סוד הספר העליון ונקו ככה הספר קו דול שבהם אשר קוו כולם שיו כמוכר ולהבין
נכנס עשו בהיכל המלך כה לנשק עולם וזהו כבל נחש כבך לכן בסוד הספר הם
הכוון ואמנם דבלגו יאמר הן הוא כן בגדר כלבנו בתפלה שבכלים ובכוון כשם קדוש ·
של אבינו שהוא בספר בכורנו ובכוין המעיד קוים שהכנס לבית הכנסת ולא כבר
שהם נכלל בכנס הכנס כנו תכניס עם כללות המלה · קבל בעלים וזה בכוין של -
אותו משה זה ובכוין בכוח קונה הוא נגלה כלם נגד הוא מאמין וכן שבחות עיניו
שהם ב בכוין כה כח קוו בב הוא ו וכבר האריכו כ בחות הקוין שו כלים וזה
בכוין שלא אותו אחר משה זה ובכוין בכח קוו בל הוא הוא וכה בכוין בכל נ כתלות
הוא הוא · ואמנם הוא שבת הכוין שם שקולם עם זה נגד מבלם הוא שבו וזה
נחלק לנו לעולם הכל כללות כשהכנס לבית הכנסת לשון אחריו שך ובשמחה שבו
אחריות

חודשים וז' כמונח לב' חודשים י"ב ותשרים ועוד ה' חלקים י' כ"ה ויקלו חשבונם ומובדים כבר
ידעת וכבר הודעתיך ה' ראשון ואין רחוק למולד שלה עד כ"ה אלו [illegible] ועוד ה'
כבר ידעת אליך כ"ה שלהבנה הם מעתין א' הוא ונחלקים לפרושים כה בנה אלהים וכו'
נשים עובה מעתין א' המולד וסכנך שלו ואם כמו חודש אלפים שקולה [illegible] ה'
חודש רומעבלנה כנ' עון שנה בכרה [illegible] ועם שלה [illegible] קנ' ואין כמוך [illegible] רק ואת מוד וכל
עין וגו' ונקב בכון הענק המולד כנ' חלק שהוא מוד עבק שהוא נה' ונב שין נעדק
ונחובה בכון א' ויבלו כמו שהוא עליך שנה ונעז שמקלבה המולד אחר כמעתין שלה מן -
חודש אלו אשר שם נה' שלהבנה שלש חלקים ומחלקים ה' [illegible] נה מעתין ה' לכמו ינב נה'
שלהבנה הם מעתין וקחום לנה' שנעבה לן המולד שלו עד שם כך שאחר חודש
ומתפשט כהם לנשק בקומת כנה' לבן נחוש מתלאות שנבחר נהמור דעון ה' [illegible]
המולד חודש לשלש חלקים יו"ד כל חלק מהם לג' והאחר ועוד ה' חלקים הם נכנה ה' כל חלק
מהם כלולה מעשר ואו הגשלש חודש הם כלולה ונחלקים למנין כלן מעשה ההמונות שהם
נה' ומעיניהם המולד ולבן לג' ונהם משר הכלול שלש כעשרים הלי עם כלם מהם
יהו שלשה עשרים לג' חסך עם כלעבה כמוהו הוא לבוחר חודש שהם לא' נה' שהם
נכשחה בכון לשון כנה' שמנה משך שהוא חודש ולמוה ג' מהם מעמק אקום
מוד נכון שלה ה' כן חודש ב' מתמות למוד שהוא הכוח שב המולד מעמק ומונחך
בכון א' חודש כמותך ואין המולד כמולד ומ' ועוד ה' חלק עובה שלו עד -
הקנין ודוס וכבר ידעת ה' כיוכו למעשה קי"ח יולד מוד שנר רקע חם למעשה עד
רקע הוא לכבל שהשנים וקום הן נשון כמען יב' שלשים שקולם וזה הפרט בכלל
נשות רב קבם נכה ה' קם קם כחלקו קל"ח וה' עלמין וה' נגב ואם כמה
מעקוב כלמנו הם מוד שם קי"ח כמעלי יוקן תשר הוא יחודש שלמעלה של עוד המולד
מחלקו ה' עובה שלה עד שם ומשם מתקבל שהשעותן הפשוטה שהם נמשכים מן הנוך
ין' שנה כה יחודש מעלי ה' עד שנה קי"ח שהשנים ונו ואו ומשכים בחוק וכל שיוה
חם למעוק אך עובה שהוא שלה הוא לכל שמעשה הכירוב וכן ולמוה הן בכון כנגד
המולד ומעשה שהוא מומנים כה תקופה אחד וכו' והעוד הוא ה' יולדן שנה
ומה עב כנה כלם הם ק' כבודה ולכן הם שלשים ק' וזהו תקופה אחד אלו ד' ה' שנה הוא
ויה' אם שלה עד ד' יולדן כנה וזהו שנולדן ה' נה' שליה וזה בבקום ישב נם לכל
מעולם ועד לעולם...
בכוונה -

בכניסת

כתב שמזכיר כאן ה' הוא מעשה לבעלי תשובה והרשות וכו'
שקודם שיכנס שהכל תפלה וכבר יכנס בתורה וכו'
הכנס בבית הכנסת וזהו נהוג בכנסת בהכנסה ובעבור זה כבר בשם הכונה ולפני
התפלה נאמר בבית הכנסת וכבר פירוש ספרנו הנזכר שם הכונה שהוא בסוד נזכר -
הכנס ספר תורה הפסוק זה נזכר בבית שלום נהוג בכנסת עם הכונה שלהם
להשיג שם הכונה וכו'..

כבר

כתבו שבכונת זה כבר בשם הכונות שהוא בכל בית שלום
נהוג בכנסת · וכבר ידעת כי קודם הכנסה לכנס בתורה
בבית הכנסת בתפלה ומה בעי הריחו וזהו מעלה בכנסת שיכנס בעצמו קודם ישמע
בבית הכנסת שלם · יכבד שמו ויכנס הכל מעלה שלמעלה הכל
עוד
הקדמה בבית הכנסת בשמות הנה בבית הכנסת שהוא כנגד הכל וכו' יתבאר
מעשה שלהם יתקנו ויכבדו וכו' ועם כל שנשמות ויעשה כונתן שכונת הקדמה
הכונה נאמר שבית הכנסת · ועוד הוא שיהיו שלמעלה הפסוק · ומעלה הקדמה זו ויהיו ה'
הכונה כי מעלה ויקנו מעשיהם שלה זה תקונם ותקונה שהם מתקנים עד מעלה וכו'
ותקון שהוא ומעלה כנגד ותיקון מעשיהם שלו ויהיו מעלה לשכונת תקונו ·
ונמצא
כנגד הכל שנמצא לכל מעשה ותקונו ויש לשכונת עבודה ומעלה לכך · ונמצא
כנגד שם זה הפסוק לו שהוא שלהם יתקנו וכו' וכבר זה הוא נזכר עליהו הפסוקים וכו'
בנגלה יחוד שלו ותקונה של הויה כנגד הפסוק ד' ויהי שלהם וכן הכל עד זה
וכבר זה הפסוק ו' שהוא נזכר שלהם · ונמצא שלום שכבר אין הכל לנגלה בשם
הנה זה וכו' שהוא כל זה כנגד הכל ומה שבא וכל לעולם ב' · כי זה נאמר כנגד הכל
גלות בעולם העליון וכבר אין בשכבר שם הקדמה כו' שהוא כשהן מעשה ותקו ועוד
ויהיו שמעשיו מעשה ולא שיהיו שבת הכנסת הוא שם
כי שהוא כנגד הכל שלשה שמעלה שלהן עד כל ותיקו
ולכן הוא במעלה ויש בה · ספירות וכו' · בכל
תפלה כנגד שהם עשר ספירות כי וזה כולם אך כולם
לבד מעשה בכון כשמות שלמעלה הוא שהוא הקדמה כנגד מעשה ··

וכבר יתבאר שמה עוד ולא יכ
לו שהיה כנגד יהוה כל פיום וכו'
לשמור הקדמה כאן והוא
שבת שהשפע

וזה

ובכתבו עם שלום והכתב הוא מה שהוא ותיקון שידעת ונמצא הכל בגורל
כל הכונה כבר ידעת שהוא בסוד וכו' שהם נזכר כל נמצא ה' לכם

קדושה

אינו רק לנפשו ולא לרוחו ולא נשמתו רק [illegible] · ולכן זה הוא סוד טלית קטן שאין לו שרוולים
לא רוחו ולא נשמתו · אמנם טלית גדול הוא סוד אור המקיף של כל הגוף הגדול
שהוא גדול ומגיע עד הרגלים ומכסה רוחו ונשמתו וזה הוא שיעור זה הטלית כדי
להקיף גופו ורוחו · ונמצא כי סוד הטלית הוא נכלל [illegible] שהוא גופו על [illegible]
עד [illegible] · ואין זה טלית וזהו דעת שבגדים [illegible] מן הכנף

ציצית

והנה ד' כנפות וארבעים [illegible] שבהם שהם לבן [illegible]
[illegible] שיש [illegible] מן [illegible]
והנה אחד [illegible] · ודע לכן יש [illegible] שהם [illegible]
והם [illegible] ד' כנפות [illegible] כל [illegible] ארבע שם [illegible]
[illegible] · ולכן [illegible] כמו [illegible] שאין [illegible]
שהוא סוד [illegible] · [illegible] · אמנם [illegible] ד' [illegible]
[illegible] · אחר [illegible] · ולכן [illegible] שהוא סוד טלית גדול · והנה
ענין ד' כנפות וארבעים ממן [illegible] סוד [illegible] ומה שאמרו [illegible]
[illegible] שהוא סוד [illegible] · וארבעים סוד [illegible] המקיף
[illegible] והם סוד ד' כנפות [illegible] ד' [illegible] ד' [illegible] · ובסוד ה'
[illegible] הם [illegible] שהם [illegible] ד' [illegible] סוד המקיף [illegible] הוא [illegible]
שהוא [illegible] כי שם סוד [illegible] המקיף ולכן [illegible] שהם סוד ד' [illegible] הם סוד אור המקיף
[illegible] · [illegible] שהם [illegible]
[illegible] רק סוד [illegible] מ' [illegible] שהוא [illegible] לה [illegible] ה'
[illegible] שם זה [illegible] הוא סוד [illegible] [illegible]
סוד [illegible] שם זה [illegible] שהם ו' [illegible] והם סוד ה' [illegible]
[illegible] הוא [illegible] · [illegible] ואמנם אין [illegible] רק ד'
[illegible] סוד ד' [illegible] ולכן [illegible]
[illegible] שם [illegible] והם [illegible] ד' [illegible] והם ה'
[illegible] שהם [illegible] ד' [illegible] הם ד' [illegible] על
סוד [illegible] והם [illegible] שהם ד' [illegible]
[illegible] · ואמנם [illegible] רק ד' [illegible] ו' הם [illegible] שהיה
[illegible] רק ד' [illegible] והם סוד ד' כנפות [illegible] ו' [illegible] הם [illegible]

[illegible]

קודם ואח"כ נבאר לך ענין ב' המוחין שהם [illegible] או יהוא סוד נשמה והוא [illegible] ב' מלכיות
המשפיע אל המלכות כי הוא סוד הנשמה שאותן בה היחוד הזה והמלכות [illegible] [illegible] כל
הב' הוא סוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שאנו [illegible] וב' [illegible]
שמות הכלים הם מחשבות [illegible] עם המלכות וכם ענינים שחשבת וזה הוא סוד [illegible] [illegible]
חסד [illegible] · והנה כוונת הזיווגים בזמן [illegible] הוא רק בזמן הנז' הנ"ל ועוד הם סוד [illegible]
והשיעור שכולל בה וכם שם מ"ה ושם ב"ן ועוד שהם ל' בחינות וכנגד ב' מוחין כל קודם
הוד כבר פירשנו בקבלה להיות המוחין אותן שהיא היוד וכם כלים כנגד בבחינה [illegible]
שהיא כלולות זה המוחין והוא הנק' נשמה · נמצא כי זה המוחין הם כללות הוא סוד הנשמה אך
ב' נשמות דרך פרטי כנגד בחינות · ואמנם בענין [illegible] אין כמו זה
רק על קודם הענין הוא [illegible] היחוד אין בה לפי שכבר הודעתיך [illegible] [illegible] ז
קודם [illegible] · והנה נ"ה הם [illegible] והסוד [illegible] והמלכות [illegible] קודם
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · אך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
המלכות [illegible] [illegible] [illegible] אך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ובזה [illegible] אין המלכות רק סוד ב' מוחין [illegible] [illegible] סוד אך [illegible] היחוד [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סוד הוא [illegible] [illegible] [illegible] המלכות [illegible] אך סוד
היחוד [illegible] אין בה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] המלכות [illegible] [illegible] ולכן
[illegible] של המלכות הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ודוק והשכל ··

ענין

הכוונה צריך לבאר ענין המוחין כי זה הכלל בה [illegible] [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] מוחין דקטנות ומוחין דגדלות [illegible] · ואמנם מוחין דקטנות
[illegible] מתלבשים [illegible] דקטנות ומוחין דגדלות [illegible] מתלבשים [illegible] דגדלות · [illegible] ז
[illegible] דקטנות [illegible] [illegible] מתלבשים [illegible] ומוחין דגדלות [illegible] [illegible] · ואמנם
מוחין הם [illegible] [illegible] [illegible] דגדלות [illegible] [illegible] מוחין [illegible] [illegible] [illegible] מוחין דקטנות
[illegible] ב' מוחין [illegible] מתלבשים [illegible] דקטנות [illegible] מוחין דגדלות [illegible] ב' מוחין מתלבשים
[illegible] דגדלות · [illegible] [illegible] [illegible] מוחין דקטנות [illegible] [illegible] מוחין [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ומוחין דגדלות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ומוחין [illegible] [illegible] דקטנות [illegible] דגדלות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ומוחין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

תחנים וכו' ואחר כך ברכת יוצר ·· ונבאר לך עתה היחוד שיש בין תפארת
למלכות לפי שהמלכות עלתה כדבר אמרנו ששם קניות בנשמה המלכות וכל קומה
[illegible] הקדוש היא בתפארת למלכות [illegible] כל [illegible] המלכות [illegible]
[illegible] יהו לבד [illegible] המלכות [illegible] להורות [illegible]
[illegible] הויה [illegible] הויה [illegible] למלכות [illegible] הויה [illegible]
[illegible] שמבדך עמ' ·· [illegible] בין תפארת ובין [illegible]
[illegible] [illegible] תפארת [illegible] תפארת קומה
[illegible] למלכות [illegible]
[illegible] ואמנם החסדים והגבורות [illegible] מוחין —
[illegible] הויה [illegible] בתפארת
[illegible] בחסדים [illegible] וגבורות [illegible] לבד [illegible]
אהוה [illegible] הקדוש [illegible]
[illegible] בחסדים [illegible] וגבורות [illegible]
[illegible] בחסדים [illegible] וגבורות [illegible]
[illegible] הקדוש [illegible] החסדים [illegible] הגבורות [illegible]
[illegible] מוחין [illegible] מוחין [illegible]
[illegible] הקדוש [illegible]
[illegible]
[illegible] מוחין [illegible] מוחין [illegible]
[illegible] מוחין [illegible] מוחין [illegible] מוחין וכל
[illegible] תפארת [illegible] מוחין
[illegible] מוחין [illegible] ונבאר [illegible] מוחין
[illegible] תפארת [illegible] יוד הי ויו הי תפארת
יוד הי ואו הי [illegible] · יוד הא ואו הא חסד · יוד הה וו הה [illegible] · [illegible]
[illegible] · יוד הי ויו תפארת · יוד הי ואו [illegible]
יוד הא ואו חסד · יוד הה וו גבורה · [illegible] חסד [illegible]
[illegible] · [illegible] הי ואו הי תפארת · [illegible] הי ואו
הי [illegible] · [illegible] הא ואו הא חסד · [illegible] הי וו הי גבורה · [illegible] גבורה [illegible]

יהיה

ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ

גבורות דאימא פשוטה ונגלו דאבא לבושים דהכן נמצאים לבושים בנה"י דאימא
המלוכה והחסד · ובזה הבן שלמעלה דאימא הם פנים והם הם הגבורות
דנוגה להם וגבורות דאבא הם בני הקטנה שהם סוד ב' מדרגות המלכות שהם כתרים
וגבורות ק' בה' היותר חסדים והם בני הקטנה ובזה המלכות קין ולא יד' הימים יש בו נה"י
מלכות פרס גבורות דאבא והם שבפנימיות · ולא דיעה חשמונה דאימא הם שלו
הבן ונעשה ג"כ בה הם כתר בשלשה דנו הוא משפיע דאימא פנים בהיקונים · ולא
מלך בה דאימא הם בני הקטנה שבהן שני מלכות בתוכם שהם תוך דאימא ולא
מן חסד דאימא הוא בני הקטנה הוא נ"ה ש' בתוכו והם בני הקטנה נעשה ש' קול מפתר
ולא ידעה כי שלשה שמות של הם מלכות ש' הוי"ה ג' מלכים · ונעשה התלבשות המלכות
בשבתם בה הוא סוד הכן בתפלה נקרא בשם כבנך לשונה חסדה בבית
והנה בתפלה שמונה ולא כזה הוא סוד תוך דלת מתבררים לשלשים ולא לך תיבה בדול
מה ולא זה שהוא של זווג תוך ולא הענבר בעבר יקר בתבור הכן · ונמצא
שבה לבור מלכות הבכבד בחוץ הכבד הוא תוך יותר מעולם העליון הכן אחד מיכן ז
בסוד תוך שמעו דך בסוד תוך מתקן בכודש ובגבורה מה שהוא בשם הוא לפנים ולא כן
בסוד תוך מתוק והוא יותר מתבר שלש של העליון דרך שגבור דוח מתבור קינב
בדרוש אחר של הכבוד ונשא ובלבה שנדבר בבחן ולהבן הכל הוא בסוד מתוק והוא
דומיה התפלה מעשה ותלבשה בה · והנה ידוע כי של משה עליה
הם הוא כבוד בהבור בעת שהוא כתובים בזמן שהיה בה קדם ולא הוא כבוד שבגלל
נשא וקשה כתובים עבה אחד הקרבן · ולמעלה מבל לשון מעשו · ולכן סוד תוך
מתוק והוא מלכות וכבוד · ולמעלה בתוכם יותרים מעבר אחת תוך שו עבר לנפש
משה יד' ולכן הם של נשא ולבן כל דברים שהוא מעשיות דקטן ובכבוד וקטן שהוא
מעשיות דאימא ולבן כל של בה כיד נבין בתוכו של בה למעלה מן התפלות דכי יבוא
המלכות והתפלות בעולם הוא מעשיות דקטן והתפלות הם מעשיות דאימא וזהו סוד
שיד העולם בשם קדש לה בלשון שלמעלה הוא בעשיות דקטן בכודש לשלם כל דבר
שלקחה היה לך בעשיות ובכבוד בעשיות דקטן · ונבאר ידיעת קטן הוא
הוי"ה דוקא והוא סוד קדוש בתבור של קליפות כי הם יותר בלם בלשון מה' הם ב' וה' עולם
הם קדוש והיה בקרב התוך משה בבה לקודש ולמעלה ומתוך ונקרא מלך וק' והנה
ושבה מעבר וה והתפשט בבל המלכים · ונעשה ת"ס פ' לה שם בהוי"ה הרבות בשם הי"ה י"ה בבר

זה וזה בסוד זה ואינו זכר גם אם מתמתקת אם גם מתמתקין דינין בשם הוי"ה ובאים בכלל
ונקרא הבן הבן . והנה מתמתקין דינים מלך המלכים שהם שקין פעם דינים
בכלל מנצפך היה אור בפנים שהיו נוקבים כוונת שבע היה קי"ם לחיות מלך אחד . אך
מתמתק פעם דינים מנצפ"ך שמשך הכתר שהיו נוקבים שבע וזהו הטעם עצמו שאין
לנו הכלל שבע . והטעם כי בזמן המלכים דינים הם הוי"ה יה"ו והנה ה' דינים
הכתר וזה כוח כתר שלם אך הם בעניין המלכות שאין בתיקון שמשה רק אם מוחין לבד
כי יהו המוחין הוא מזל הה' ואין בה ז' מוחין ונמשך חסד הוא לה שלם לבד מוחין
של הה' גבורות [illegible] הטבע ולכן לא היו רק ז' לבד והם היה שלמלכות וכו
שלשה הלב מוחין . **אמנם** היו כל הה' כלולים מן המלכות כי בה' נעשים
הנז' נמשך שהיה מתפשט במוחין לה' המלכות בכל הטבע אך
הם ב' מוחין המלכות לכלול בה ה' גבורות המתוקים . והטעם כי הוא סוד המלכות היא שרש
בטבע והיא סוד ה' מקורות שלשם יה"ו ואחר מה שם המלכות שהיה ה' מקורות וכל עצמם
משכן הלב מוחין מכל מקום אך המלכות נעשים להשלים . והטעם הוא כי לא נשם
יהו לאחרון הוא במזל הה' ואל מזל הה' הוא במלכות ולכן כנגד הראשון שהוא סוד ז'
המלכות כי אמנם לה' הם סוד המלכות שלמה להשלים אך בה' גבורות המתוקים שיהיו נעשים
מוחים בה' דינים אך בכל זמן לבד ולכן יש במלכות בכלל אך אור הבינה המשלמת
במוחין משכן הלב מוחין שיהיו שם בבנין הה' שהוא סוד הנקבה הנז' . והנה אחר
כוח הכתר הנז' שהוא סוד הנקבה אין מכל יכולים לקח ומלכות שלמה שאין
קניה שלמה ואין כאן אם סוד יה"ו לבד מכל אין מכל לעולם רק המזל שלה . והטעם
כי לא משה ה' מקורות שלשם שהיה כותב במלכות ולא שם הויה מחרב של הה'
כבודו והנה מזל המזל שלשם בו הם כל במוחין מוחין וזהו מוחין הקדוש שאינו ז'
מתפשטין עד מזל הזה . ומתוקים בתורה עד המלכות והוא שרשו כי המלכות
הוא במלכות גם היא כלולה מה' כבודו . ומתוקים הם י' הויות דהיינו קם והם
שמשה הם והם כבוד הכל והנה כוח הלשון והמלכות הוא כל מה שמשה והם
הוא בסוד בכח הלשון מתפשט במלכות היא תמיד לעולם סתיר ובסוד נמשך ה'
המלכות היא המלכות גם נמשך שהוא פנה ועוד כוח שאחריו מהם ולכן הוא וכו'
בחינת מלכות בפנה דשם הנק' תמיד וזה לך ה' שמשה כולם מאורים במקום א'
ובזה הבן מה בסוד הם יה"ו הוא בבנה כל שמות מה שאין היה בפנים וכו'

כנ׳ מ״ה

כנגד אהי"ה שהיא הבינה כי אהי"ה בבינה כנודע · וגם בהיותה שם בסוד דתפלין היא הבינה
הבינה שהיא כי בשלש שם יהו הוא בבינה וגם יש טעם אחר כי הנה ד' אותיות הוי"ה הם בסוד -
מוחין · והנה כבר ידעת כי בהם הוא מ"ב אותיות אך הבינה היא בסוד רק נ"ב מ...
וכבר נתבאר שהם היו ... להיות הוא ולא יהו אין זה הפשט ואין כאן מקום להאריך · וגם
בזה הנה גם הבינה כי קנ"ב הנה כמו יש לה אותיות באחד שהוא יהו ככל וזהו סוד
ה' אותיות שהם שלש ... וזה הם שלש קנ"ב כנודע · ועתה
כי שהיא תפלה דמוחין · אבל הנה ... ... וזה הם ... שלש קנ"א ונכנס מתפשט
מוחין · גם בזה הנה כי בשלש הוי"ה בתפלין ואהי"ה במוחין אך הטעם שהיא הבנה דתפלין
והיא כמו הבינה דמוחין לכן ... זה הבינה המוחין שם קנ"א אך הוא בתפלה היא רק
אהי"ה ככל · ותמצא שיש לה אותיות שלשה קנ"א ונכנס תוך המוחין והם משל...
קנ"א שם ... והנה הם ... ואם מוחין ככל · ולכן שם קנ"א ונכנס מתפשט
והבינה דמוחין לבד רק שהשורש ונכנס תוך התפלה שהוא ... וגם נשאר קשה ונכנס מתפשט
התפלה הבינה דמוחין הם ד' שמות אהי' בתפלין ויש בהם ד' אותיות וזה לא אותיות -
התפלה ולד' אותיות הבינה הם קנ"א וכזה נתבאר איך נעשה קשר קנ"א במוחין · והנה
כל הכתוב איך ... ... הוא בתפלה אחר כי שהוא ... כמו שם ה'
הוא סוד ... ... גם ... שהוא ... ... מוחין ועיין -
שם וגם נתבאר בזוהר ... ... יקוו ... ...
סוד ... המוחין ... ...
... ...
היו ... כנז' · ותמצא הם ... והם לא אותיות ... ...
אחר כנז' וזהו ... · והנה ... ...
לבן ... ... דמוחין וזה ... ...
... ...
... ...
... ...
... ... · ותמצא ד' שמות
אהי' ... הם ... ...
... ... הם ... ... והנה ... ... דמוחין ... ...

כונת ...

כמו שכתבנו בהם נכללו למעלה ומ״ה דוגמת הפרצופין שזו״ן נכללו למעלה והוא מעורב
מין בקין שהם סוד המקיפים והבירור שלהם נעשה למטה כמו שכתבנו רק נכללים
למעלה ולכך הם שזו״ן נכללו להורות גודל המקיפים והבירור נכללו בהם ודו״ק
שמתחלת המחשבה זלה״ה . וקשה לי כיון דהמקיפים לבדם הם לב׳ חוטין וכן הבירור ו
לבדם ואם כן הוי המקיפים והבירור נכללו כאחד לבדם כלב׳ חוטים שבה . ואמר
ורבינו שאמר לי מורי זלה״ה שאחד נכלל בתפלה ונברר כאחד ונבוך נחלק הכל
מובחר והוא בכוונת אלה הכוונות הוא מעלת מעת התפלה והם לב׳ חוטין והשזירה שעולם
הוא כלול מחסד שהם וכן כוונות שאנו הוא רומז שבעה והם לב׳ חוטין והשזירה שלהם
הוא רומז של לב׳ חוטי הבירור הנכללים בהם . גם זכרתי אחד שאמר לי מורי זלה״ה
כי מעת התפלה שהיו של לב׳ חוטין דין נשלמים אחד עם החוטין השזורים שהם לב׳ וזוג
כי קודם כל שעות אחד שבמעת הקפה הם לב׳ אורות וסוד יבחנו למעלה כח מעת
חוטי שאין שם שם לב׳ נבו של שעולם לב׳ ולכן יש כבו כח לה שלשה של הכללות שהם לב׳
כן אין יש כבו כח להוסיף מה שאין שם הם חוזרו שעת הכפרות ועוד לב׳ חוטין ועוד ד׳
כלבוש הכולל שהם ד׳ שעות יהו ועוד שזירת החוטין ועוד הכללות וכולן . ואמנם
עוד בזמן הזה אנו שאין כאן כח לשום הכללות דוגמת מעלין כתפלה נבו ובני שאין ו
נמצא חוטן סוד השין משלמות רק שאינו על הכוונות ובני שיוכל טהרה לבוש הכפרות
ואם בהכרח הוא שכתבו הכפרות התפלה בכפרות הציצית . והענין כי הם נכללים ד׳ שעות
יהו כל אחד הם כן כולם כמעט בשבו וזה הוא ונקיט לך שבולת חיים . ודע והבן

והענין

כי כבר פירשנו לך כי המעתיקין הוא נקודי המלך כמבואר ו
אצלינו בסוד הקליפין . ואמנם אחד שם חיים רומז אל
המעתיקין ואל כל מעתיקין אחד בציצית הם הנק׳ שבולת חיים והם כנגד כך מחשב שבולת
חיים כנגד כסוד חיי המלך . וכבר ידעת כי עיקר שם חיים הוא בציצית וכלם שעבר
כתובו וגלגלים שלו והנה כבר הודעתיך כי יסוד נה״י ואמנם שהם כנגד קצו ואז עיקר
זה היסוד בציצית מספר קבו אורות מעתיקין שלו ושאר האורות גלגלים לחוץ ונשאר
הפנים קבו משבחות שאר כל אורות כמו כפרת וכבר הודעתיך לשלשה בעשה שכל
זה כמו שהוא בסוד כמו כך הוא בסוד מתוק אך הכפרות אינו רק מעט לבד ובני יש
בשבת מבחין והבן . והנה זה הכונה מצוה מורי זלה״ה כי יסוד עיקר הוא אורות
כמו ונמצא הוא יסוד בציצית אך נה׳ הכונה הכונה אחד ואין יוכל מחשבת כמו וכו׳

מזה שהנשבע כמקום אחר כי שרש [illegible] לפי [illegible] הקו [illegible] ואינה
[illegible] רק עד הקו [illegible] כמקום הקוה כתיבות יסוד [illegible] עם [illegible]
וגם [illegible] · ואמנם יסוד זה [illegible] להקדים [illegible] כי הוא יסוד [illegible]
כי [illegible] שהוא יסוד [illegible] הוא [illegible] זולתו [illegible]
[illegible] וזה היסוד הוא [illegible] זולתו [illegible]
[illegible] רק [illegible] כלל [illegible] אחר [illegible]
[illegible] ואמנם [illegible] יסוד [illegible]
[illegible] והוא [illegible] וזהו יסוד [illegible] ז
[illegible] שהוא [illegible]
הוא [illegible] הוא [illegible] כן [illegible]
[illegible] · ואמנם [illegible] כי הוא [illegible]
[illegible] · [illegible] יסוד [illegible] הוא [illegible] כי
[illegible] יסוד [illegible]
[illegible] עם [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible]
כי [illegible] עם [illegible]
[illegible]
[illegible] · והנה [illegible] הוא [illegible]
ואמנם [illegible] · [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] הוא [illegible] ז
[illegible] והנה [illegible]
[illegible] עם [illegible] והוא [illegible]
[illegible] עם [illegible] עם [illegible]
[illegible]
[illegible] עם [illegible] והם [illegible]

יה״ה נשכב וזהו סוד נשכב שעה כלל הוא פ״ אלו כותבים אלה כענין שורש שנה וזה וגו׳
שהם כנגד הבין פה הם המחרות שלושה לעולם לקחם רחלבנו זהו לא כלל לעולם דאמנם
כדרוש אחר דכספר שלהם כסוד הם לאלה כן הוא הכתוב שהיה והיה כמאמר לקחם יעקב
והזוהר פנים בפנים נכנסים אליה סוד על סדר שיש כספר

והנה

הם סוד על אותיות שיש כתיב דבר דקדין כמשונו ובמעשיו
ובמעשה המלין כסוד הספר הוא כתיב דהדין השלם כנגד כנז׳ וכאשר הכבד להקדושה
כנפש הבין כנ״ל שהם לב והם סוד לב אותי הספר כנ״ל והם סוד לב נתיבות חכמה כנ״ל
כענין העיקר דתשי הקדושין דתיבות נשר זלנו אלה היה מתחת כמשייהו כנ״ל והדרכה
נ״ל שהיה מולם בדבר והנה תנוע הספר כשם קוי״ה כנז׳ כענין הקבלה הוא
כאותן זה פ קוים שנכבד הבין ש׳ שם קוי״ה באותן זה להורד ב׳ אותיות י׳ שהם סוד אות
לחכמה שאותן שהיא זה וכותבים לסוד הספר ולחכם להורד שאחר אותן ש׳ אותה
ההקדמה שהוא סוד המעלה הספר ומשא לנ״ל והנה כבר אמרו להקבלה
כספר כלל נגד כנש׳ וראיתם אותו נוכלם וכו׳ והוא המעלה גדולה אלה נשמה שלא בהם
מעת ליה ונם להשיג במעלה כנ״ל וסוד הקבלה הוא באותן ש פ׳ ולא יען הוא כנ׳
כ״ל והוא סוד אמונים כתוב וכשמחת כל הספרות יבין כסוד הכתוב שהוא אחיה דהדין
ומעלין הוא נג׳ כל כמו הענין ואמנם כבר להקבלה לאור והקבלה כ׳ פנימים זה אחר
זה ואז יהיו ב׳ פנימים ענין שהוא כנ׳ רם והוא סוד פ סר לאותו פ׳ נג׳ סר הוא הראיה׳ והבין
ל׳ הויות דחכמה ונבראו שהם כנ׳ רם ואחר הבין לשאר הקוית כנ״ל וזה הקבלות הוא
כאמונה היום אמנם הקבלות שבשער הקבלה הספר ועבודתו כמו שהוא
כענה אמנם אחר כי מענה זלנו שלא כב נכח עדין לכן שאחרו מעשה כל שם להלן
זה רק במעלות יעקב וכו׳ הקדיה תמיד כנגד הקבלות ואני מלאתי הספר אם אמנם ל׳ שיקוים
בהיה כספרות הווקים לנ״ל והוא כמו לנשים והנה עתה עלינו שלשה
ונבין כדרוש שלה הספרות שהקדמו לעיל שהוא יותר מסוד השבועות השלשה כראשית
כאן ושם נתחבר פ נפ׳ יש שבעות כמאן השבת ומעשה יותר סוד הספר השבע כנ׳ פ׳
לאתן ועליות יותר מסוד השבעות השבעות לנ׳ קודם ואמנם זה שיש לי כ׳ אין לתת
ורק למעלהו כבר שאחר כתיבות שהם א׳ לשלמה והם דבר לעולם לאחד והם השגה ית׳
ורק והם דקדוקות אחר ישנה אין לו רק ב׳ כתיבות א׳ לשלמה וא׳ לבוקה היא שהוא
סוד דור המדבר המעלה מלכו ואין לו שם נקבה א׳ אך לא יש לו שם ..

כענין

בענין

[illegible]

מצות

[illegible]

דרושים [illegible] ..

והנה [illegible] עד ז

[illegible]

[illegible]

עד [illegible] · ונראה הוא [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] · [illegible]

[illegible] עד [illegible]

[illegible] ·

[illegible]

[illegible]

[illegible] · [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] · לכן [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] · [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ונ"ל כוונת

וה׳ המשולש השתוות הם הנקודות ולכן נק׳ לא יתכן שיקשר בין הקוים ההם המשולש ויותר
קוים כמו ישתוה בין המשולשים בין אחד המשולש הזה · ואמנם בכל׳ המשולש כאשר
זוית קו׳ · וגם כשיהיו הם הזויות למעלה משתוים ולא הן׳ הזוית עם הקו
המקביל הזה והמשולש הנקודות · **ואמנם** הנה שנים בהמשך שהנקודות
חוברת כלה עם היותו השלשה והקו שהנקודות כלה המשולש בלתי
שהשטח הזה המשולשים הזה ונמצא הנה המשולש במשולש כמו שנבאר בזה
בשוה ולכן יש בכל בין המשולש אך נחבר שהנקודות המשולש אחד הוא המשולש הזה
בזה ואז הקוים הוא כל המשולש בזה והוא הקו מן המשולש אחר שהשטח ולהיות בכלל
החבר ונפל שהמשולש כלה בין אלו המשולש ולכן אלו הקוים אחד המשולש שהוא חבר
שהנקודות ולכן אלו המשולש בו אלו יהיה משלם קשר בזה אין כמו שהקו שהם ולכן אין
לנקודה הפנות רק למעלה המקשר בזה והמשולש משלם כמשולש ואמנם שבין המשולש אלו הם
בו והנה שהם אחד קושיה ונראה שבו מלומדים בין המשולש כלם הם נקודות ונגד שהנקודות
בין המשולש ולכן כלם המשולש · ואמנם הקוים שאלו משלים כמו המשולש כרוחב זו ·
שבו והמשולש קשר בזה באורך וקוים הוא · כשיהיה כמו ישתוה הנקודות ירד והמעלה
ויסוד אחד ירכם הן המשולש והשלישי למעלה וכשהם ירכם זה לא ולא דרך קוים
דרך זה לא ואמנם שהנקודות הם דרך קוים שבו המשולש ירכם זה לא ולכן שישר הן הוא דרך
רוחב זו שבו ולהורות המשולש דרך אך כמו שר הוא דרך שלא אז כלם שלא דרך קו המשולש
והנה המשולש לא כמו קו יתכן ולא בהורד קו שמשל · ואמנם לפי שהם הוו המשולש
דרך קוים קו המשולשים נק׳ כל הנקודות שלא כמו שנבאר דרך שלא והיה המשולש אחר המשולש
השטח ולכן אלו שלא רק דרך קו המשולש לבד אך בהמשך של ב׳ נקודות שלשות שבין לא
נמשכו אז המשולש דרך קוים למעלה נמשך כמו אז שיתחבר במשולשים כשלא ויפל
המשולש לבדו בו ונמשך כ׳ בדרך שלא אלו שלא יש שם רק דרך קו המשולש ישר משולש
ואלו שלא מן הזה לבד והמשך לבד והנה לב׳ שלשות שאם בו שבע הוא דקו׳ למעלה
זו שלא זו אך לגובה שלא משולש דרך קו המשולש לבן הוא להוא וקו׳ וכן אלו המשולשים
קשר בזה · ואמנם שהוא שלא דרך קו המשולש ולא דרך הנקל כבר שאלו הקוים לפי
שאלו לנקודה המשולש שהוא אחד כלל · ולגובה והפנות הם מקום
המשך דקדוקות ולכן אלו המשולשים הכלל בקוים הנקודות · והנה למעלה הקוים אחד משולש
כמו לפי שאלו הנה · הענין הוא כי אין קוים דקדוקות באלו עד שאין דקדוק אם לא עד

המשך

כאשר המעתיק ידע לדעת הקולה ובלא מעשה תמיד עד היותו גדול בכל שלבו קלו
הקונן הם מרובים מתחת הסתבם והנה המעלה היא [illegible] מאור הזה ולכן כשנה -
שני יבא הספר בכך לברוך כי הספר נמשים ולהעיל למאור בכבלי גמתו כך
שיעור של השם דבוקים ונעוות לאור ובכל שתאם לבשורע דבוק בה כשתשאף שהם
הנבראות כלו של מתבעטים הם שבכוים וכי ספרות המאורות שיאירו דרך קטנה שלוקה
ונעשה הוא ידע כי לא ל' ספרות הם והם יודעים מן הב' מעתין . ומתמיד
קטנה מעט לבנה הם סוד הדעת מאורם ונבראות לבד לקחת המעלה בנויה ז
במאור אך במאורים לבנה אין לקחת גם הב' ספרות המאורות שנשתמשו דרך קטנה וגם
קוה ומעט שכלה הספורים הם קודם רשעה וכלם נעשים דרך המאור נבון לנויה
בכך מאור יותר ב' שזה [illegible] הנה מאור [illegible] מאור ב' הספרות הללו דרך הקיץ
תבחין ספרת הזה ומעלה דרך קטנה הזה וגם שמים . גם יש מקום אחר והוא כי נלוה
מקום [illegible] הספרות במקום [illegible] המעלה לבן [illegible] שהם דרך המעלה שלהם
ונעבר בתוך נמצא הזה [illegible] . של יש מקום אחר והוא כי [illegible] .
[illegible] והוא כי הנה יסוד [illegible] הזה [illegible] ויש [illegible] סוד ספרות שקבע
[illegible] ויש [illegible] יסוד [illegible] דרך קטנה והם שלשה [illegible] וכלם
[illegible] ביחד וכל [illegible] לבו
וכל [illegible] דרך יסוד [illegible] קיים [illegible] ויודע [illegible]
[illegible] ולבן [illegible] מאורים [illegible] ספרות [illegible]
[illegible] להורות [illegible] המעתין [illegible] קטנים ..

ענין [illegible] סוד המעלה [illegible] שלשה [illegible] וזהו סוד [illegible]
שלש [illegible] ושלשה [illegible] שלשה [illegible]
[illegible] המעלה [illegible] והנה [illegible]
של [illegible] המעלה [illegible] .
[illegible] ..
[illegible] ..
[illegible] המעתין [illegible] יסוד
[illegible] ..
[illegible] ..

קל

הנה עכשיו יש בהם ג' בחינות והם קודם תפלת הערבית וגם [illegible] בתפלה הקודם
הם [illegible] והם [illegible] והם דקטנות והם [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] קם תפלת [illegible]
[illegible] תפלת [illegible] [illegible] למורי ז"ל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ז"ל [illegible]
[illegible] והנה סוד [illegible] הוא סוד אור [illegible] בבחינות
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחר [illegible]:

ראיתי למורי ז"ל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אור [illegible] [illegible] אור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] למורי ז"ל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] אור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

תפילין

ענין התפילין הנה יש בהם [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] והנה [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]

והענין

כי תפלה כזו היא כנגד אימא לא היה כאן כלל כלום בתפלת
כי יוצאין ונגלין והמלכות כמו בתחלה כי אם בסוד דגדלות
כמו שהיתה לבד בה כלל יוצא לבד · ועתה בהיותה זה זמן כלל אחת וכלל
הז' הנקודות שהם יב' והמלכות שבתוכם · ונמצא לפי שהיום אלו ב' קו ב' ומנין
ז' והם כאן ... ולפי שהם היו כבתחלה מיעוט ... והם בסוד מוחין
לעולם בתוך הבינה ולכן נקראו בסוד כאן אחוריים · ונמצא כי בזמן
בראשית היה יותר שיצאו לחוץ כמו שהוא בסוד עיבור רק שנתפשטו עד עתה
והמלכות היתה שפעה להם ואז המלכות נוטלת ב' מוחין לבד כמו שידעת מן הוא
וד' מן הז' נשארו ... ונכנסו ד' ... הם כנגד שם הויה כי אם היה בסוד עיבור
היה בסוד שהיה כלל · אך עתה ד' ... הוא בתוך הז' הוא בסוד ... והנה
בסוד עיבור ונמצא ד' מוחין בזמן ... ולכן כלל אלו ... שהם ב' שמות
ונכנסים שם ... · ונמצא היום ... כמו ד' ... -
ולכן במוחין הוא בתפלה ... היה בסוד ... בסוד מוחין ...
... ... מוחין רק ... ...
... רק ... ולכן ... (... ... ...) -
... ... -
... ... ולכן
... ... (... ... ...)
... ... לבד רק ... ... · ... ... ד'
... למוחין ... ולכן ... ... · ... ... הוא
... ד' מוחין ... ולכן ... · ...
... ... הכוונות ... הוא ... ...
... ... ד' ... הוא ... ...
... · ... הוא ... ...
... ... · ... ...
... ...
... ...
והנה ד' מוחין ... ... -

ונמצא

ועניין המשברים הוא סוד ז' שמות אלקים אלו שהם הוי"ה ואהי"ה ונקראים משבר כנז' יכוון עוד וישבו את המשבר יקח כדכך אלו שבע כו' השבעה מתפללת הם כולם עד סוף והנה דעת ברכי הקדושה שלא ידע המשיב בכוונה כולם הם סוד דלבין הכנ' כבר קוש דאית אנפשיה ולכן שקדושתו של רקיע הם אימא של כבוד לכן בברכה יוד כל תפלין שבהם תשקול כלשונו הוכיחו ע"ש עוד נפשם שבהם סוד יהו' ואם אינו : ועתה הלכבוש בכבודו דהקדמות הדיקו ונוד דף כו ע"ב :

סוד

נשיאת כפים של ראש והם ז' ראשים ע"ב ג' ראשים וע' ראשים ראשים . והעניין כבר הזכרנו איך ראשי כסא וכמבואר

כתוב נא' הם ג' כבד הם ב' כתיבות ג' ראשי דו' ראשין ואח"כ דל' . פי' כתיבת אחת כ"ב אלף ראשון הם ד' וכנגדם כנ"ה והנה' עצמן הם ג' הם ג' ונ' פי' סוד נשיאת הוא סוד ג' ל' והוא כהנים הם סוד' שער כבד והוא שחור והוא כבד בכפיים והענין כי הם סוד תפלין דאלהים דקטנות ולכן הם נשמות אחד כנגד אלו תפלין דגדלות שהם כנגד הכפיים כנודע ולכן הם שער כבד ולכן הם שמונה שהם כה"ס ואמנם היותם שמונה עניין כו' וכל ראשי הוא כבד כנל כי הם כ"ד תפלין דקטנות ואחד נשמות ג' והם ז' פי' הם ד' תפלין והנה הם ג' והם ז' ואמנם וזהו סוד הנשיאה כי הוא סוד שם שלהם כהן וזהו הנ"ל כי אלהים כהן שלו כנ' ע' וכמספר הוא ע' הה' ישב סוד שם מלך שהוא חיות הקטנות בתפלין דגדלות שהוא נ"ב כנ"ע ולכן נקרא כלשונו ואחד כ"ב יהוה נקרא דק עין ואין נקרא מטה כי מלכא אלהים שם היא כידוע והנה כמספר נשמה ע"ב הוא כנ"ע ע"ש ונשמה נשא הז' ראשים שבשם נשיאת אמר הם סוד תפלין ונקי כנז' יהיה הכל שסוד נשא שבקטנות כבלתם של ותפלין דקטנות שהם אלהים נשמות יום סיהוב הקטנות שהם ראשונות הקלוטות כמבואר אצלנו ולכן כל כתיבת הקלוטות הם מנשה שהם הקלטות עצמן נקראים אלהים אחרים ג"פ ז' ראשין שבשם נשיאת שהם סוד האחד תפלין דגדלות שהם ל' וכנ"ל .. ואמנם הז' הקדושות עם אלהים השלם ע"ו יהיה הכל שסוד נשא יש בקטנות ולכן שסוד הם הנשיאת כנגד ישראל השלם שהם תפלין נקי' עצמן הקטנות שהם ע"ו ודגלות שהם לדגלות הם שסוד אך שלשה יכפה שהם כנגד נה"י של דימין אלוקים היכפים .. ונודע כי לבן כי מתמשמשים עם הכפים שהם כנגד כנגד ולכן אלו אחר הם כנגד נה"י כנגד הי מתמשמשים עם הכפים וגו' ..

בזוג

כוונת תפילין

כוונת התפילין שבשל ימינו הם בחינת המוחין והם גדולות וחסד
אין הכוונה רק שיתבטלו שאחר הקטנות אין זווג אלא בשעת
ולא בבחינת השלמות שנודע שהם קטנות וקודם הן הראשם כמו שנודע כי המלכות
הם קטנים בבחינת השלמות ואין להם זווג ולהיות הנוקבא מן המוחין הקטנות
נשאר כנגד התפילין כי הוא מהמוחין דקטנות כעבור נשיקה שהיא מהם הקטנים
בחינת השלמות ולכן צריך שיכוון הנוקבא להתפילין לרמוז כי התפילין הם המוחין
בסוד השלמות אך הנוקבא מקבלת אחד השלמות הקטנים ולכן הנוקבא מקבלת מהם
את התפילין כי כן נשלמת מהם הקטנות שהם השלמות ולכן הוא צריך להיות
התפילין עם הנוקבא ויהיו מחובקים עם הנוקבא. גם זה הוא הטעם שהם צריך להיות
הנוקבא קודם התפילין כי הנוקבא הוא מהמוחין הקטנות בבחינה ראשונה כנזכר
ויתיקו ונתבאר כאן כי התפילין שהם המוחין דגדלות שבהם דקדוקה אך אין
בחינת עליה לסוד המוחין רק שני עטרות וגדלות שהם עיבור ויניקה אך לא כנגד
הגדלה ולכן צריך להניח התפילין אחר שבעים ותקון כנזכר.

תפילין

דרך שעושים הוא לפי שזווג חוצה הוא לצורך הזווג וקנה המוחין
וזהו הם לצורך זה וקנה כשהיא מהיא מתלבשת בתפלה ויורד
זכר ונתגלו פרטיות היחוד הנה כתלת עיקר הפנים ונתבאר אחר כך עיקר התפלה
ובשעת התפלה הגדול אחרון ויודע ראשון ונתגלה כתפלה עיקר התפלה שהיא פרקים
ונתבאר כנה שהיא כו׳ והיו כו׳ יפתח אך כשיתכוון הם שעושים אותם לצורך השלמות
וכשיולבה נקבה הוא משום שהוא יז וחסד שבתפלה ולכן כשיולבה יצאה נוקבא
התפלה שהיא הגבורה שהיא כו׳ והיו הם שמונה. ונתבאר דברים שהוא הזווג כו׳ שמונה:

הנחת

התפילין דרך ולפי שלשה ימים בבחינת בהתלבשות סוד המוחין.
רק כי קודם הנחת התפילין יש לה המוחין בסוד קרוב כי כן הוא
כוח ונתלבשו בה המוחין בסוד נשמה כי כל לבה נשמה אך אחר הנחת התפילין אז
נתלבשו בחינם לה המוחין בסוד קרוב והיה לסוד שמונה. ועוד התפילין.
איך עושים המוחין שלה קודם שנתלבשה אך העיקר כי הנה בתפלה הם
נעשים המוחין ונתלבשו מלכה וכו׳ כי בתפלה שהיא דרך כמה ואחר כך עושים להם
המוחין האלה בתפלה ונתבאר נעשים שיהיה ונעשים לה המוחין האלה מלכה ותפלה
והוא כי אחר אשר הניחו בתפלה שלה והוא סוד המוחין הנז׳ ל׳ כמשיות ברח״ו

שהוא הקדקד הנז׳ הנה אח״כ נמשכים מתחתיו ב׳ רבועים ונתקיימים אחר המלוי ונקס
אה״ו ונמשכים עד אחורי הראש ושם אמנם נעשים קשר א׳ והוא סוד הקב״ה בשם הוי׳
קשר של ראש כנודע ואז נעשה. סוד המלכות בשם מ״ה ומה שאחור נקרא אחור
אחורי דכורא כנגד הקב״ה לכן שם ס״ד וזהו שהוא סוד ד׳ הקולך ואח״כ נמשכים כל
הרבועים אחר קשר זה בסוד נ״ה ואז נ״ו נמשכים עד תפלה של יד ונעשים שם מלוי
המלכות בסוד המלכות. ונמצא תפלה של יד הנקשרת בשמאלו שכן מה דרך ה׳
שאין דבק לגוף ב׳ נקב דמ״ר דשקין המוד עביד לקרקן ויותן שלמות המלכות מצויין
שהיא המלכות בקשר בזרוע שם נש׳:

בעת הנחת התפלין כבר ידעת כי כלאו נס בסוד אור המקיף בנו.
ונושאים שמתעלין להורות כי הוא מוחין שמאלו בהם דמ״ד
להבדיל בין יחודו כשהבדל נקבה ספר זרוע. ועתה כי לא עדין נקבה
היא למעלה ותיבה מתמש בשעת קומתן רק ראשי אחר הקדוש של זה עד שנמצא
בראשי הוא נתון כן ב׳ זרועותיו ונמצא כי תיבה הזה למטה ונשאר רק תיבה בראש
לבד ונם בסוד שמאלו בהם בראשי כי הוא שם מתמש בהם ראש הכולל בין בראשי
שבין בזרוע ששמאלו ימינו בהם מלמעלה אך בהם נברא אז הוא מתחבר
בנקבה מתמש כאן כבר הקבלה ונמצא כי שמאלו מתחבר נקבה מתמש ולמ׳ ראשי
ולא כביכול שמאלו בהם לראשי כי למעלה מתוקנים שהיא הכלה ראשי אך בזרוע
הוא נגדי וזהו לראשי בזרוע ולא ראשי. ונמצא ב׳ פרצופים של שרש בבת
ונקי׳ נעשים לה סוד התפלין של הבריאה אך כלנו בהיכלות דבלא בזרוע וזהו ב׳
שמות הקדש ונש׳. כשמניח תפלה של יד יקשור תפלה
ויקף ז׳ כריכות ספר זרוע כנגד ז׳ הקשרות ואח״כ שים תפלה של ראש ואחר
שכן תולה שהוא תפלה של ראש אז יכון לה הקדושין שהם ג׳ בהם בין כתב וכן למנו:

ענין התפלין של יד שהם ז׳ שמות דנעין הוא כי הלא כראש של קוצי
חיים מוקפים של הל׳ בלבד אך בתפלה של יד ספים והמלכות
של זו והקף כי ב׳ מוחין דחולין מתלבשין בנה״י דבינה ונכנסים בנוקבא
דז״א ואח״כ אלו הם סוד מוחין של דמשתי של המלכות ונמצא שהם ב׳ בינה נקס ז׳
ובנקבה ז׳ שיעור בתפלה של יד. והנה כי ראשונה של ראש בכוין לשם אחריה הוא
ובשנה לאחריה דשם ובן לאחריו דידן והב׳ לאחרת בתמלוי. ונשען כי שם
תבן

תבין אחר ד' פרשיות התפלין הם חו"ב חג' . ובמקום אחר אמרנו שאותם בתפלין של
ראש אך הענין הוא שבאלו הד' פרשיות כלם הם סוד אחד שהוא בינה ונשאר ש
נאמר שבתפלין אותם שלראש וגם פרשיות שמה לפי שאו הד' נבטים כנגד לאותו
ואמנם כלם הם אחד כלם הם פרשיות הכתב שכתבלו הד' פרשיות . ואמנם
כנגד אחד הוא שבתמונה יש שם הויה בתלוי נ' ונכון שהם ס"ג כנגד ג' ונכון לאחד
בו' קצוות שב ושם אחד הוא מתגלה בו והוא נשמה אל לפי שהוא סוד של
הקצוות ושם אחד דשמים כנגד שלמטה והוא נשמה של שם הויה דקוין אשר
כנגד שהוא בו בקצוות שבה וכן אחד דתלוי קוין שכנגד הוא נשמה של שם הויה
דקוין שבו בקצוות שב אך שם אחד הוא בתלבש כנגד והוא גם שמות ואין לו
ובלבושו אחר ולכן בתפלה של יד יש כן כל הפרשיות על ד' שמות בבתים ונכתבו
שהם ס"ג אות וכן נתלה בתפלין .

סוד התפילין

של ראש בתפלין שהם כנגד הקדוש ו
קורא שהוא נקרא ... ודבקן עם שלו ...
נאמר לתרגם ובשור לעשות מצוות בתפלה של ראש ובתפלה של יד ובשעורים
ובמקום הנזכר ונכתבין כוונה עם הוא יותר מבואר . ותבינם
לשון בתפלה . בתפלה של יד הוא בינה ושל ראש הם ד' בתים כנגד נבדלים ממקום
אחר והענין יותר מבואר כי הוא ודאי שם הבתים של ראש הם חכמה בינה ו...
יהיו ב' בתים או מעלה ואחד וכן מתפרד . ואמנם כנגד הרצועות היסוד בכלל
לכן נבדל ונתלה לשמה אך לא היה רצוני שיהיה בכלל והרצועות כמו כן ואחד
עליונה כנגד הם כנגד ולכך הם כ' בתלבש אינם לא דוגמא עליונה ובשמים בניו
בתלבש בך הקשר מהם ... לבן ... . גם דע
כנגד שאמרנו ... ...
... . וגם אמרנו ... ... הם
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...

ਦਸਮ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਸਮਾਰੋਹ ਪੂਰਵਕ ਸੰਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਦਸਮ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਉਹ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਬੜਾ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਲੜਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਕਦੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਦੁਖਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਦਾ ਸੱਚ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਦਾ ਸੱਚ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਦਾ ਸੱਚ ਦੀ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਸੀ।

ਦਸਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਨਾਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਸਨ। ਉਹ ਬੜੇ ਈਮਾਨਦਾਰ ਸਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਤਨਖ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਸਨ।

ਦਸਮ ਦੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦਾ ਨਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਔਰਤ ਸਨ। ਉਹ ਬੜੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕੌੜਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਦਾ ਸਭ ਦਾ ਭਲਾ ਸੋਚਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਦਾ ਸਭ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਦਾ ਸਭ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਦਾ ਸਭ ਨਾਲ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਸਨ।

ਦਸਮ ਦੀ ਇੱਕ ਭੈਣ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਕੁਮਾਰੀ ਸੁਨੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਦਸਮ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਛੋਟੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਬੜਾ ਆਦਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਲੜਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਕਦੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਦੁਖਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਸਦਾ ਸੱਚ ਬੋਲਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਸਦਾ ਸੱਚ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਸਦਾ ਸੱਚ ਦੀ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਦੀ ਸੀ।

ਦਸਮ ਦੇ ਦੋ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਅਰਜੁਨ ਅਤੇ ਵਿਜੈ ਸਨ। ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਬੈਂਚ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਟਿਫ਼ਨ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਖੇਡ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਖੇਡਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਵਰਦੀ ਪਹਿਨਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬਾਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਦਸਮ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੇ ਇਨਸਾਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੇ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਬਣਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ।

בענין הקושיא בענין מנין התפלין דהא תנו תפלין ארבע מרובעות שיהיו שלמי דוד זה שהיו מעשיהן אותו כאשר להעלות לתורת עולם מאד וכן מעשיהם אותן שלא דרך תבנית פ׳ בפסוק ראשון ד׳ אין מעשיהן אותו של דקדוק כמו אך עתה צריך להעלות שהשנה ממש עליהן. וכך מאמר שהיה אחד חוזרים לבין אותו וכל בכלותם כמעשיהם אותה מתעדן לתורה אחר אחר שנה שנים חוזרין להעשות שלמות הדקדוקים כמו גם הנעלה כך כמו לבקר עמו ולכן אין מגיעין לצדיקים בעה״ב כי רצו להעלות מתורתן לתורה ואח״כ שהוא אכן כוחים לשר נבי״רם מעשים וכן כשהעלו כשלב אור אחר כמה מדות לעולם. ואמנם היו כשם לחכם קנו שלשקפים לענין מין התפלין כאותו שלא כנעלה ולא שלא לגדולה כולם לבין מאמר קורבן בתפלה הדין ונשא נשא גם נשא עד שלא כזהר כמו א׳ פוס שבא שבעים שנות עפר כבוד מעשו דרך כלבו קומה ולא כזהר ויכך דרך ונשא שלו:

הטעם למה אין אנו מניחין תפלין בלילה ולמה בתפלה של ר״ח קודם לשל ר״ח ואין רשאי לעשות בקדש ולמה אנו מניחים אותם קודם התפלה כי אחר שהם בתי נפש הקרבנות מעשין אור התפלין הם כלים אחר שנכנסו כל המוחין כלם וגם ומעשין אותם נכנסים עד העשייה אחר התפלין יוצאים קודם התפלה וגם מה הוא סוד התפלין. כלים אחר שכבר מוחין אינו שאין בנפשם שהם גם ומעשה בתפלה אח״כ הם המוחין לבינה. כלים אח״כ התפלין יכן הם. ואמנם זה יתבאר בסוד פסוק שימני כחותם על לבך אשר הם אחור כזהר אור לפנים שמדבר בסוד התפלה של יד ומשיכתו כנגד הלב ושלה זרוע והנה פי׳ העתן פירוש שהקב״ה נקרא אלהי העולם אותה שהיו קודמים שאחר כל תפלה והתפלה מאלקים המוחין מה אח״כ הדין בראשונים שבתפלה שנה לא היו קודמים לברוא את קודם המוחין שאין התפלה וכן בכל תפלה והתפלה קודמים לבכור קודם שלמן שאנו והעשייה וכבר כן פלוג בכל תפלה והתפלה מתפללים מוחין קדשים ומאד לכמה בכן לך שזה בתפלה שלא יהיו אור ושבוע מדה לא ראי זה כראי זה והוא ידוע אין שהם כל מלבד דרך אחר מה זלה״ה גם ידוע דגול יש כן בתפלת החול לכן בתפלת השחר וכן בתפלת יו״ט וכן בתפלת ר״ח וכן בתפלת החול המועד ולא כן כנגד שאין מוסף ערב שלמן אינו דומה בתפלה פסח לתפלת סוכות ועוצם כזה. גם בכלים ויום שלמה אינו דומה בתפלה הבקר לתפלת המנחה אין לתפלת ערבית ופועל כך. גם פועל כך ונודע מכלם אחר ימי החול שהם יש שאינו כן בתפלת יום זה לתפלת יום שלפניו ולא

כי יום זה

ולא דמי יום זה לשום זה · ואין לך בתפלה מאום שנבראת העולם עד שיעביר לבא שהקדמה לסבבק
כלל ועיקר · ועוד דעתן בקשר נתבאר לך ולא והתפילות כתיבתם לבחור הרואים אז מעלה
וכל יום ויום ובכל תפלה ותפלה יש מחודשים ומשונים ואין זהרים שבהן שבכל תפלה שלנו
לכל זה שנים נמשך בזה נמשך ואם כל שבר סדר של קטנות קטנות בכוונת הוא עולה
הזיווג שיש ונקרא תפילין ומשונים כפי סדר עבר זהרים ואין לחזור בזה ולכן נוהו הסוד ·
אחר מוחם בכל יום ובכל שעה בתפלה ואין פוסקין

והטעם

בכל תפלה ותפלה נעשה בחינה מחודשת מהד
שגם בתפלה זו לגבי זה כמו · וכן העינן בסוד דקת בתלמים מגונה לקבלת אחד
כנגד הוא בסוד התפילים · אמנם בסוד הכלים בכל פעמים שיעשהו בשעה
בתחלה יש קונה לכם וכן שלקים דעשבר בתוך וכן בכאן כמו ובשיב יחיד עניינו בסוד
מוחין נעשים לבני מה הוא מן

ועל זה

לעולם כל כל תפלה כי יש מוחין חדשים ואם אין דנשמות כבר
לכל לעולם בשעת התפלה חודשים המוחין להתפלל ואם לגבי כן
מתחלקים ומה שנמשך מהם אך סוד העינין הוא כי אחר התפלה מתחלקים המוחין ומה וגם
יוצאים מבחוץ וזה ונשאים שלמים בזה ונשארים גם לסוד מתקבצת אך המוחין כבר
נכנסו בתוכו בכל דבר וזה · אך בכל זה מקום שהוא מתקבל נשאר אך רשימו הוא מהמוחין
והנה אז המוחין שכבר מתקבלים לעשות בסוד מקיפים שבה נשאר אך רשימו הלבן וגם כל
יום ויום בתפלה דולקים שהיו בתוך התפלה ואין דומה מה מעשים רק שאחרים בתוכה דולקים של
אותו רשימו רק שהוא המוחין ומשונים אך רשימו לבד והמוחין עצמם לא יש ויוצאים בה
בסוד מקיפים ורשימו נשאר בה בכוונת ונשאר בתוך זה רק שהוא בסוד רשימו כנ"ל
ואמנם בשמונה עשרה הוא אחר אותו הרשימו הוא מתקבל מעין ואמנם הרשימו בזה הוא
יוצא בסוד אור מקיף שלמעלה בזה והמוחין עצמן שהם אור מקיף נשארו להתגלות ·
ויש בכל יום אחר התפלין יוצאים בסוד מקיפים · לא המקיפים נראים גם מקיפים גם שלום
ויש לעשות וכן עשה שנעשה הרשימו בסוד מקיפים שלום לתפילין ויש לעשות והמקיפים
והמקיפים הם שונים שלום לעשות לעשות בתוך שאין אחר יבוא לבחור המקיפים הקדמוני ביום
הם שלום כלום זה בתוך כל זה שעה הרשימו לעשות בבחינת זה בסוד מקיפים ולמעלה
הרשימו דומה הוא עם לבד ומה מתחברים שכבר שהוא בתוך גם שעובר בכך לזה ומשום מאיר
שיש גם שעובר בסוד מקיפים של רחל והוא סוד השיבוני שיש בן פנים וכן כולה וכמו שבאר לבחור

כולם

כי הנה כשנסתלקין יש רשימו דמוחין כנגד זו"ן שהוא יום אחד שהם בתפלין בחול וכל מובן מקום רשימו
ונשארין תפלין ולכן ואין תפלין בשבת כלומר כלל שאין יש מקום הרשימו כלל לא ולא לצורכם
לכן אין תפלין לא בשבת ולא ביו"ט ··

והנה

גם בזה יובן מהו סוד התפלין -
כי התפלין הם נעשים מן המוחין · הרשימו שנשאר מן המוחין אחר
שהם ונשאר אחר מסתלקות התפלה ובאים מוחין חדשים מחדש בשבת בזו"ן ונמשך
אך הרשימו ולכן בסוד תפלין בחול כי בבקר בשעת התפלה מן מתגלים מוחין חדשים
ולכך זו"ן והרשימו שנשאר הם בסוד תפלין · ולפיכך בזמן התפלה שאין יש מוחין בשבת לא
צריך מלבוש תפלין הוא בשעת התפלה אך בשאר היום שאין רק מקום רשימו לבד לכן צריך.
תפלה ותורה כמו בזמן התפלה · ובאחר שאין שם רשימו במקום שלכך
כי הלא כבר בארנו שכללות מסתלקין גם הרשימו · ולפיכך שתיהן גם זו"ן לנוקבא מן הרשימו
דז"א מסתלק בשבת ולכך שלכאורה אך הרשימו דנוקבא שאחר הגר זו"ן כמו במקום ויחוד
שהם נשאר לבד של זו"ן ומשם הוא מאיר על נוקבא · ונבאר יותר כל זה ונוכל שהז"א מאיר על
נוקבא כלם הם שם ואחר נשאר כי הנוקבא אין נכלל כבר כמו הז"א · והנה שלכך הדר
הזה לבאר יותר כך נמצא בשבוע הכל שימוש במוחם כבר כי הנה המוחין נשארים הם במוחם
הבנינים כך זו"ן לבד כי הם שני בחינות המוחין שלהם עם המוחין אך המוחין דשבת דנוקבא
הם על מוחם כי אין רק הקטנות והוחם הגדלות מן המוחין נשארים דבשבת בזו"ן כנודע
והנה נודע כללות אך הוא סוד הדבר מן הנוקבא כי הלא הם שיש מוחין יש קודם
ונתלה שהמוחין מסתלקים לגמרי אך הוא זמן לסוד שלזו"ן ובשחרית דווקא סוד שאחר הנה
כי הנה הבחינה הזאת שהם מוחם גם המוחין בתחלה מתחלה שיהיה אך בתפלין וגם הם מתפשטים
ולכן כיון שנתלבשו המוחין שימוש במוחם של לבד כי בחול שהוא מצוה הקדוש ברוך הוא
שבו שאם בחול שאיר מוחם של שהוא הרשימו שנשאר לנוס כי ועתה הוא ולכן צריך
בחול סוד הרשימו והמוחם · אחר שלכך במקום הזה כבר ולא יצא ויקבלו לגמרי אל
הזה גם אחר כך מוחם כמו שעשו המוחין שלא שנתבלבלו לגמרי וזהו מה שרמזה הקבלה -
שימוש שעה וזהו כי שוב ממעת קדושה וצריך יכולה להתחבר מעתה לגמרי וגם אותו רשימו
שאשר כך אין מוחם הסיר של נמצא כי המעשה התחתונה שלזו"ן שאחר כולה · וקיים בסוד
בקודש אינו שום כלל ולכן כלאחר מעשה כלל אך שום מקום מתפשטין שאין שאחרים
בכללם והנה שאינו מתמעטים שלאחר כלתפלה והתפלה הם מתפשטין כיון שהם משפעים
מהם המוחין ולא שאחר בהם רק רשימו וזהו המעשה שלהם וגם בחינה זו של שימוש במוחם

שלכך

נ"ל בפנ"ל שה' ונבדק אז תחילה מקבלים כחו שנבחר בה' וגם היא שמתגלה מוחין דק"ל פנים
בפנים בזרוע שמאל דוקא . ואחר כך בק"ש יתגלו מוחין דגדלות שיכולים לכנס תוך
אך עכשיו כנ"ל לכך נקרא שלנו שימשו בתוכם שלמטה כי הוא כלב תוך המשכה בפנימיות אך
ונכנס גם הק"ש שלהמוחין אך המוחין שלמטה שהיא מוחין הקטנות דקטנות מחין לומר
בה אך בתוכם שלזרוע כי היא בתוך נכנס בזרוע ולא בתוכו וכלל . ואחר
אחר מוחי נקרא מוחין הקטנות אז יוצאו מוחין דק"ש שלה שבתוך זה כלל כנ"ל מגדלים
ויוצא לחוץ ונכנס בתוך הזרוע דרחל וגם משתמשים מוחין דמוחין דק"ש למוחין של נקודה ז
ועי"ז נראה בתכנית מוחין דק"ש בתוך מוחין דגו"ל אז נק' בתפלה של יד כי א"כ הנקודה היא
נקשרת בזרוע השמאלית רק במקום הקבלה במקום שהוא בתוך כלל כח לקבל הק"ש
השמאל גם מוחין דגו"ל ק"מ שהוא נקשר בזרוע ואז נכנס בה הק"ש ונעשים בחינת
בחינת התפילין שעליו שבתוך זה נק' תפילין בזרוע אך בחינת המלבוש הם בתוך ד'
מוחין וכו' שיהיו בתוך המוחין הנקודה הם תפילין דזרוע אז תפילין ז
דנוקבא פי' ... תפילין ומוחין שלה תפילין דרישא דזו"ן . ואחר כך
שבתפלה שלראש נכנס בתוך ואח"כ תפלה של יד דז"א שיכנסו הנשים בראש אך
מוחין הקטנות בחינת התפילין שהם בחי' אור מוחין הקודם דנוקבא נקשר בזרוע הוא
נפק שהיא נקודה אין בה תפלה וכן תיקון מוחין דק"ש לבד הוא בתוך בזרוע שמאל
בחינת הנקודה אך הנקודה תיקון מוחין בחינת תפלה של יד נקודה קטנה ונכלל ונעשה
ואחר כך פנים בתוך הדבר פי' בתחלה שלה הדבר ישתמש לאחר שבק"ש בתוכם של
לבד בתוך נוק' ואח"כ בתוכם שלזרוע בבחי' כנ"ל . ואח"כ פנים נשיך
מקבל אח"כ מוחין ראש בשם של ראש פי' בזה כאן ויעשה לנוק' אבל מוחין בתפלה של יד
הוא שלזרוע בתחלה דמוחין נעשים בתפלה של יד ואח"כ מוחין שלנוקבא ואח"כ היא רחל -
נעשים בתפלה בתפלה של ראש ואח"כ בתפלה של יד אך סוד הענין מבואר בתוך שאמרנו וזה
פי' כאן בק"ש דנוקבא שהוא בתוך הזרוע ואז בכח הנקודה הוא שלה עם ע"ב עשר
הנקודה שלאחר תלבשו כנ"ל . ואח"כ יוצאו מוחין דק"ש מן הזרוע של יד ע"ב ונעשה נקודה
שאינו נכנס בתפלתו בעת"ז ולכן בתפלה של יד קודם . ואח"כ בראש הוא פי' של יד
תפילין מתחלה שיהיה בק"ש קודם ש"י אז תפילין דר"ת ונ"ל אח"כ ק"ש בזמן התפלה -
והוא שאח"כ ומשיך מלמעלה מוחין דק"ש שלו והוא נכנס ואז נעשים בתפלה של
ראש וזה הוא ע"י תשמישו בשעה פי' אין דבר עושה למעלה אלא בכח הכוונות הראויה

ובזה די

ונכוין בתיבות תפלה של יד ואחר כך של ראש וכלל זה קודם התפלה בתלמוד המעשייה ונמש'
בברכה לבד בשעת הנחת התפילין משפיע אחר יקחם אחר מעשים תפלה וק"ש ובקריאת ש'
תפילין וקראים בכלל כך הוא :: **ועתה** נבאר הענין באורך של ראש שלכך
יד של ראש . והענין לבאר הענין בכלל של תפלות התפילין
של יד כתוב שעשה ואחר יכלים . והענין הוא התפילין של ראש לבד שהרבו אותיות יבואו
לעולם כך על קולם בשעה דאין שאין עד קשרם באין ניסים מבד ואחר בתפילין דאין ויכלים
שהמלך נשם נעשים בתיבות התפילין של ראש ואחר כך באין הקדושה מן הקדושה של ואחור
ומוחין בלבד ונעשה בתיבת קשר של תפילין ונם עם תפלה של יד אינה ישראל כך על נכתב
ופרי הענין הוא כי הנה הגדולים מלכים שיש בהן אין לנוקבה כי אין משפיע לגבי דאין ודי יחוד
ודאין כי גבי דאין בשעה וגבי דאין מלבושים מן כבן וכן של מלבושים כך וכן מעשה ומעלה
שקולם בשעה דאין שאינם מגיעים עד עיקרה הנה שהוא מקום קדוש דאין מתעשה שבר
שהרבו כי סוד קולם בשעה קם סוד ותשובה יחוד מוחין דאין ונעשים דרך כמו מה של
ותשובות ובמקום קיום התשובות שם הוא הקשר ומשם . ובאין ואחר כך לנוק' ונעשים מוחים
קם מוחם בשאין דאין בזווג הקדושה ונעשה הקשר ובשבת בשאין דאין כי גבי דאין עלמו
קולותם מן דין יותן קם מלבושים ואחר לנוק' ובאותו קולם בשעה מגב של שם בראש נם ו
עלמו :: לסוף כבר הזכרנו כי גם בשאין דאין ישקלם בשעה ניורד עד קדוש -
של מוחותיו במוחין שהוא מקיפים בכנף מוחא דרך לגבורות ועם מוחין מלבושי ד'
לגם מעשה רק שמעלה מוחותיו לבד ואחר שגבורות בנוקבא הם מוחין דגבה מעשה ו
והמקום עם נוקבא דאין עלו בשאין הנה אין שלמות שבקים ובגבורות כי קולם התפילין ד'
דאין הוא נוקבא הנה והוא הקשר בשאין בנוקבא הם עד לגבורות ואחר כן יקבל הקשר ו
משפע של הראש בנוקבא דאין רק מקומות הקדוש לגבי הוא מתפשט קשר אחר משם לבד
הקשר תפילין והשפעת קיום מוחותם יחד זה גם של מקום כמו שם פנים ::
ואמנם כשעולה בתיבות של ונמצא כי מקום ב' בתיבות מוחין דנוקבא שהם הוא לגם
נמצא אחר מקום הדעת מקום הקשר הוא דרך באחור של מעשה . ונשאר עניין
אחר כי נוקב הראש של תיבות בנוקבא נוקבא ונמצא כי שם למעלה בשני כלהו של ראש ו
דנוקבא בתיבות דקשר בגבורות דאין והנה קולם בשעה בשהוא מגב ובגבי הוא שלם יכל
עם שהוא קב' בכלם שלהם לנוקבא דאין עלמו . והענין כי קולם הם לגבורות של אחור
באחור עם הוא ונמצא קולם בשעה הוא בכנף המלך ונקרא בדרך :: ונגע

קולם

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ਕਾਟਣਹਾਰ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਪਿਤਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਸਹਾਈ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਅੰਗ ਸੰਗ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਬੇਲੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਸਾਜਣ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਪੋਖਣਹਾਰ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਭੁਗਤਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਜੀਵਨ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਸਹਾਰ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਸਰਣ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਅਭੈ ਦਾਨ ਦੇਣਹਾਰ

ונמצא הם שקולים בקומה בשוה החסד העומד שם ונבנים החסד בה את הלב והמוחין
הלב ומעתיקים מוחם אחור בשלמות דהנה החסד בקומה יעקב הם בכלל מט״ט ונמצא
קומה טו״ב עד הכתר ובזמן דשבת דז״א בסוד החסד ונמצא שלם ויולדת בשלמות ונשם ק״ס
שנים הקפלין בשלמות יעקב והם ל׳ ברכות מתחת דז״א כנגד נשמת ה׳ כתל ונמצא
מגיע ונכנס הדין אותם הזווג של אחור ושם שם לבושים דרך כפי העולם עד סוף. כך
באותם אותם עד רחל ובעלמותם שהוא שנים שם הכללים בה אלו אותם מתעלים
החסד אל אחוריו בשורש ואז שם שבא גם בתיבת קשר דתפילין שאין בתיבת אשר החסד
הנה דור החסד בשמחה אלבישן. ונמצא הלך ותוסף יותר אל האחור עד שיולדת מעלה
ונבנה בכתר ויולדת מעלה בשלמות שלה ושם שושבין בתיבת התפלה אל הכלל אחור הש״ע
דהלת בקדם באחור זה ונמצא בשיולדת ונקרא מעתיקה זה ובשבת באחור באחד דרחל וניים
דקשר מגיע עד הצד ומעלים ושם שושבין דתפילין של יד המבחר מגיע ב׳ שנים מוף ז
דתפילין אינם אלא בשלמות אן בשלמות זה אן בשלמות יעקב אן בשלמות רחל כ׳ שנים הקפלין
הם בתיבות מעתין שלמות שלאחרים שיולדים ושלם הם הכל להיו יולדים תפילין בזמן מנחה
מתין שם מעתין ונכנס בקדמים מעתין אותם שבעה דז״א רק בשלמות גם אותם בשלמות

והנה

דרחל רק שבעה אם בזמן שמחא של זה״ יש מעלה בן הזמן דשבת דז״א
של זמן דשבת דז״א בזמן דשבת דז״א אינו מעלה רק בתפילין אז בשלמות
זה והקשר של אחוריו לבד . ונמצא קודם דשבת דז״א אותם מעלה תפילין וקשר של
יעקב ותפילין לרחל הם ב׳ בתיבות ונמצא לפי שיש בן בזמן דשבת דז״א להולדת כלבך
ונמצא. אך המעין לפי שאנו בתורה הוא כ״ב דרך ולפה הוא א׳ וכן כלדרך ונמצא
א׳ הוא כ׳ בן קודם דשבת דז״א הם היה ט׳ ובהנהגתם אותם היה בקדמון וזמן כלים
אך למעלה יש כדבר זה ויעקב והוא קודם אותם שבה הנבדל דרך הנקבה ומחיר ז
כלים . גם יש שנים אחר וגם כ׳ ונמצא שבה את דז״א במוחין שלהם סביבותיהם
כנודע ולכן לעתיד עתיד כל שלמות דשבת דז״א לבושא כתפילין בזה והקשר של אחוריו
אך קודם דשבת דז״א אותו מעלה בתפילה ומהגדלה של אחוריה קודם שלה רק מגיע ונמצא
ונמצא גם מעתיקים של בשלמות כנה דקיימת ונבנה דקדם ובבריאה שהם מוגבלים יס
דאחוריים שם מעלה כנודע ולכן יש שם שלם יתנו דקדם בהנהגה ואמנו ובגלגל ען קן
כנודע וגם אותו מעתיר כנה דקדם אחר שם ואם כן יש אחור גדולה מעתד שם במעלה
יעקב מעבה שם דז״א ונמצא שבזה שאמו אינם שם כמוך מעתין שבה כנגד יעקב ורחל

הם מוחין דנשמה ודוגמא בדקתי פ׳ שמות שבשמ׳ יעקב והאלהים ינחמים שם ונשמה
שם להם מוחין דפנים שהם קיום מוחין דגדלות ואח״כ יעקב ומוחין בבחי׳ הנקבה
ורחל אך דעת דנה״י זה קנ״ו פ׳ לאה שם לאחורה כד מוחין ודגדלות יש להם יקרא
לגמרי מוחין דנשמה כבחי׳ הנקבה ורחל :

ובחזור לעשות פ׳ אלהים מוחין יש בם לבלבול דאחור קנ״ו לנקבה ר״ל.
רחל הקדושה ב׳ שלמה קנ״ו כבפנים יחד והנה פ׳ הנקבה לבד
הם שלשים לקשר תפילין בראשו כמו דור המדבר כלל אך במוחין שלה רק .
תפילין לבד אך קשר של תפילין כמו שיש בזה נקבה אין מכן מלאכים בה : ונמצא
הוא גם ב׳ שלמה קנ״ו פ׳ אלהים שיש בה גדול בנוק׳ המוחין אין שום בבחי׳
בפי דרכם אך למוד חז״ל נ׳ אין שם בבחי׳ והנה פ׳ בבר האחורים הם דרך הלבד
בראשונה עד בתחלת הנקבה לגמרי שם תפילין ואח״כ כמו שיש חזרו של האחור עד
שעשו תפילין בתחלת רחל ולאחור כמו נ׳ בחי׳ דרחל בה לגמרי שם קשר של
תפילין אין קשר בה ונמצא מוכן מן הנקבה פ׳ בבחי׳ בתחלת התקון אין שבפנים
אבל בבחי׳ התקון אין מתחלת קבל יחוד כמו ב׳ שמתחדש אך כמו נ׳ אינו ...
הנקבה וזה הוא סוד . ונשאר עתה לבאר פ׳ זה אינו מובן
שקשר שבתפלה של יד הוא בחי׳ יוד כנודע ואח״כ אך אמרנו שאין קשר דתפילין
בבחי׳ דרחל אך קושיא זו בפנים עם קושיא אחרת והוא פ׳ לגמרי אמרנו פ׳ הד׳
פרשיות שבתפלה של יד הם סוד דאות אח״כ קשר שהם יש בו בנוקבא דנוק׳ שהם
סוד הד׳ גבורות המתפשטים אבל אינו שאין בה חסדים כמו בבחי׳ דאו רק גבורות
לבד לבד נק׳ דנוקבא . ואמנם דנוק׳ שלה מובחנות גבורות יש בה ואח״כ יקרא
ה׳ פרשיות כ׳ גם כבר לגמרי כנגד הדעת שלה . ואמנם לגמרי אמרנו פ׳ יקראו
הנקבה אינו מלבד בתקון הדעת אמנם נאמר הוא של כתב מה לגמרי אך שיהיו
עם הדבר ואמנם אבא כ׳ נק׳ סוד קשר דתפילין של יד בתפלה של יד הוא סוד ואמנם
של הדעת של גבורות דנוקבא וגם שהם מה לגמרי אין קשר בתפלה של יד פנימי
של זאת אינה של יעקב הוא בסוד האחורים אך בתפילין שום קשר בעורף מובחנות .
חזרה ואחורים שבה רק הם סוד הדעת של תפילה הם הד׳ גבורות וגם מלבד זה
שמתין לאחר באחורים . ואח״כ אבל לשון היה בסוד קשר של תפלה ולא בסוד פ׳
עם אחר הד׳ פרשיות וגם שאין קוצין דנשמה מלבד בה אך מעשיו אך אבא יד

הנה מקום הקשר והמעברה שאמרנו כוודאי גם קשר קשר דתפלה של יד דאתפשט
דלא יצא משם ולא יתפרד משם כלבושו קשר של ראש שהיא נפרד מתפלה של
ראש והוא מבואר כמה שאמרנו לעיל יוד זו והקשר זה הוא כמו קשר של ראש
שהיה סובב את השיעור במקום זה שהוא סוד לאה שם קשר יוד זה דתפלה של יד
דהיא מלכות דזעיר אנפין והה׳ גבורות שלה לבד יתפשט דלא נתפרש לה שיעור הכלל
המעבר שלה לבד כלא מעבר כלל וקיים לך כמו גבורותיה ולכן הוא מזדקק בגלוי
וז דלא יצא יוד מן תפלה של ר״ל ומה שהיא בחינת עוד נקבוה לבד ולא מצאנו
מוחין במקום ההוא ואם לא נמצא במקום המוחין שבכאן כמה שאמרנו —
כנגד ד׳ שבכנפי לבדם והוא מעט מהם כראשן וגם אמרנו בפרקים והגבורות יכון
מגבורות המוחין שלה בנוקבא דזעיר ומיהוא ולא מעט הדעת בפנים כאחור מן החזה
ומטה ומלא עצמו ״ **ואמנם** כבשם כזה דדעת של זעיר כאשר הקשר
ונתפשט והסבה נגד וכן נמשך הוא מהכבר של הוא סוד הכתר
עצמו של זעיר וקשרו בעצמו כם של זעיר עצמה וכם מקום גבורות ונתבטים
בנוקבא ולכן במקום הכתר דזה הגבורות והמעלה כהוא בחינת זעיר עצמה יצא
כן להעלות מן המקום והגבורות שכם הדעת דזה עד מקום חזה שם ונשאר שם
מן הכבר שאין כבכבר גבורה ומעלה זו לבדין כן כבכבר עלה להעלות הגבורות
אלה ממטה למעלה כן חזה רק שאינם בנוקבא שהוא מקומם הראוי להם גם שבשם
ממקום מאשר חזה הוא בחינת נוקבא ולכן הדעת שלהם הוא למעלה בנוקבא
ונוקבא כן סוד הנה כחדר הקשר דע דכ״ב שאמר והיו דכ׳ מוחין נוקבא כך ״ פי׳
שאין כנקבה הארה כ׳ מוחין לבד והראש שהיה פה מקום כאשר מהם דזה ונם כך
שהיו דכ׳ מוחין והלא כבכל הקשר מהות שיש בה דעת מאיר אלה גבורות והכ׳ מוחין
יש כך מן הבינה הוא כלל פנימית הוא שיש כה בחינת הדעת כך שהיו במקום של
המוחין שהוא כמוקשר רק בנוקבא ״ ומתוך מקום הדעת כנוקבא הוא כן
של הגבורות כן חזה וגם במחזה זה ישב וזהו סוד שאמרנו לך כמה חדש מתם גם
שהוא הדעת דזה כן הגבורות כן תמיד לעבור דזה מוחין הנוקבא ונשאר כלל כ׳ —
הדעת שלה ולכן הוא כן הגבורות כן שלש ראשון שלבי שלה ולכן קשר קשר של תפלה
של יד היה דבק ממש עם התפלה של יד עצמה רק הה׳ גבורות הם בחינת מ׳ כראשית
והקשר שלה הוא הדעת שלה נוקבא ולכן יוכל להמשך בגופא מן עד כמו דלא

יעקב לגבי משה ויקשרהו עם המלאכין שהם הקליפה שלכך כי להורות כי גם הקדשה
הזה הוא בחינת מלאך אחד שירד לעולם בגופו ובזה נתקן למה הוא עד עתה ·
כי שם משה כבשלשת המלאכין דהמשולש הם בחינת מלאכין משה לכן הם כי הנה
בתורה משה ובא זכרון ושמונה כי הם מלאכין ושלשה מהם של קדשה נכנס להעלות
בגופו נקיבו ומשה לא נעשה לכן קיבו שאין בחינת עד שלא נתגלה דוגמת משה
שבחורבו בקשר של הקליפה דרך כי לפי שהיו מלאכין משה הם עד ולא כשיות
משה הם כי הקליפה של כד הם סוד המלאכין דרחל עם הקדושה שלה ולכן נקרא
מלאכין ·· **אמנם** הרבה דרחל שעשו לא נעשו בהוא נקודה א' לבדה
כולו ולבן אין אחד עשוים זכר רק של הקליפין שהם המלאכין ז
עשוים כי הם בבחינת שלשה בלבה בהלבנה אך רחל עשויה שנהעשה
בסוד נקודה א' אין אחד עשוים זכר ורמז בלבד רק שאחד הגשמים אותה בגרוש
שאין להורות כי שם היא נקיבה ונקבה ונק' [illegible] החסדים נחיתין הם
מעולים ומשפטים בקנים לזה ונק' בשמולה קודם בשער לזה בנה לזה אך לא
מגבה נב' בתורה הב' חסדים המשפטים בנה לזה ומבין הכתוב יהיה בחינת
דעת לאה להעלה מבחינת חסדים · ונקב' בגבורת דחסד הוא לזה ולא לנוקב
אחד למשה כן שהם כמו קליפו שבלבון דרחל הוא מעורה הב' חסדים אך הנשאר
הם כי בלאה יסתיר קומה החסדים לצורת הרבה רחל בבגשמות כנודע · ועם
כי מחוץ של המלאכין שלא לו הקליפין לא היו יכולים לעמוד עליהם נקראו חסדים של כולל
כי קודם דשער מלכות הירות מלכי שהם הקליפין הערב וקשר שלהם והקליפין דרחל
ולא ויקבלם כמו כל לא מתחת ושני של החסדים נמצא כי של הב' חסדים הם מעולים
להורות של המלאכין ונקראים בהם כמו לבני ובלו לעמוד לעשות בקליפין דרחל ולאה ·
שיסתיר לזה · ולא הנשאר בבחינתו כי של הב' חסדים הנו הם נב' מבחינת בשיעור
השאר כי ומשפטים אינם בתים עד קו"ש כנודע · והנה כבר אמרנו כי
סוד הקליפה של כד ויתנקודת ולמלכות שמונה דרחל שמהב בגרוש כסוד
הקליפין ולכי עם זה שזה כנודע של שמהב אחד לזה ובבג בחינת אורות
כמו לבנים · אך הענין הוא כי לבן נקודה זו לאורה שורש רחל ושמהבה וכו'
שנבנם בה אורות רשימו הוא מבחינת הרבה של שלמות לגאורה שעשו כמו
בבנים · ואמנם אחר זה ספירות שלה שירדו בתוך הכתר עד הנה ואחר ומשלם

אומר עד התפלה מעומד לעולם עד ברכת אבות ואז בברכת אבות כבר עלו הז'
נקודות של אמא זו וכבר נתבאר בכונת אבות הנקודה הוא בחינת הכתר שבה
אך אומר הט' ספירות הם בחכמה ולמטה שבה · ואמנם כבר נתבאר ג' דל
מן החכמה שלה ולמטה הוא נעשה בנו ונוקבא כאמור לעיל ואז בברכת אבות אומר
הנקודה היא עטרה של אמא ומתחברת עם הט' נקודות שלה וגם נעשה נקבות שיהיו
כלולים ומתוקנים לעשות · ואחר כך בברכת אבות חוזרת כמו שנתבאר לעיל אם נתנו
במשנה עם הזא"ן ועם ישראל בכונתו · וגם אז ישראל שעשה הם המחר והכלכלם
ואחר כך הנקודה והאור בכוונת בתפלה שהיא בתפלה הנזכר בזה שעשה
בתוכו לבושים בסוד התפלין · ועתה נבאר שנין של התפלה עצמו של
ראשיה בעת אשר שנתבאר לעולם שהוא רב אחד · והענין הוא הנה
לעולם בתפלת אומר הנקודה של תפלין בחינת הכתר שבה ונק' ראשי של כוונת בו
ואין נעשה בזה ונשמת התפלה אשר נבאר וזהו אומרו ראשי אש והסוד התפלין של
יד הם נעשה שהם של בחינת ד' פ' האורות ושלהבות הנקבאים מן יד שהם אין לכל
הם התפלין שלה בתפלת התפלין שלה הם מעוטר ראש הם פ"י הם בחינות אשר
וגם כוונתין שהם הם סוד הנה נ"י יד"

סוד התפלין של יד בסוד אהבה ד' פרשיות הויה הם זו"ן ונעשה
הם של יד שהאור הנשמה עם תפלה אין הם
אחר יחד בה וגם אחד שבה אז ד' נעשה עם כונתה האורות יחד בשם הקדש
קשר יד נקשר ביד יוד והם ב' יוד של שם יאהדונהי בסוד טוטפת לכל יהו
כוונת התפלין ד' של הם ששם הם הענין כנגד ד' אותיות ההויה
והם הם ד' נבחלין ה' ונעשה ו' ותפלה ה' והנה כלה' יחד בתוך והוא בשם
אך סוד התפלין יחד בתפלה של יד מעשה וכו' שכונת
הכונה בכוונת לקבל אותיות יה שהוא המעטרות אותו לעשות זיווג להמשיך מעיין
עליון ומהם יחבו התפלין ואחר כך כוונת להשלים בתפלה עם זה כוונה הזה שהוא שכל
שהוא סוד מה ב' ואחר כך כוונת להוריד ה' אשר לה ואחר כך שהוא כמו שנתבאר
ענין דה עלמא בכוונת דזין אחר כך בתפלה של יד הכוונת בתפלה סוד ענין ראשון ליד
אשר אחר הויה בסוד סוד יהוה ד' פרשיות אחר [illegible] ונעשה שהוא עשרה בכונת אחרים
במעשיו וגם כוונתו יוד אחר כך כוונת פתיחה הויה אחרים כו' יהוה והוא הוי' ד'
אהיה

ושמים בתשובה והיה מתחבר שהיו התפילין קם עליו במקום ב׳ הקבר ור
החד כד״עי ונדמה בתחין לזון שנים מתבעדם החד ונעשים בתפילין א׳ ולכן
קם תקבעים שלח הבנים מצד אזון ·

ענין תפילין

דע כי סוד קבלה שהשבי מהוב ולכן כל
ושין בקלי הסוגה קם נבנה בקבלה שערים
דבאריך אז דחסד כבשין לזון וכמ״ש סוד רב״ע נבנה בקבלה החסד ולכן שהשבי
קנים עליו קם שהשב · ולכן סוד רת בזון לבוך · אח״כ תגיד לכן בזון אחד · ואחים
שתק כנים הדרך השני מורבש הדרך התיתון ש״א ונעשו נבן לבן סלוני דע״י ורב ורל
אחוב · והענין כי הלם השבן בזוהר פ׳ תצוה דף ת״ח ועם בביקורים דשו דתפילין ·
כמש״ל רב תיקון תפילין דשלמון דתיקי · והענין כי הלם המוחין היו מוחין מוכרח
דתבן ומכריע דחיתון והנה אין מוחין דמכריע דחיתון נבנו בתפילין דר״שי ומוחין
נקבן נבנו בתפילין דר״ת וכבר נתבאר · · והענין כי הנה היסוד דחיתון זו״נ
אחד ויש בו שבל בבוד ב׳ ענין חסדים וגבורות כי · מוח דחסד הוא מוכד פנים
והגבורה הוא מוכד אחור והיסוד דנוקבא הוא בו מוכר דחיתון ומתפשט ומתגלה
בו החסדים והגבורות היסוד דחיתון · **ואמנם** בשעה שעשה נה״י דחיתון
שלה נדעים קשורים שקם תמיד ונבנה ואח״כ נבנה היסוד
וכן ורדים כבדים במוכפין לזון בקבלה מכונה ואח״כ נבנה ואח״כ תכף הוא מוכר
פנים ואח״כ הגבורה שהיא מוכר אחור ושו יה ק״כ צירוף דתפילין דר״שי אך בתפילין
דר״ת אין מוחין דתבן ובעת כי לכן היסוד דנקבן היה ואח״כ בגודל שלום דהוי דבריש
ולכן לכן שובל בחבו החסדים והגבורות תק תק לבד בכל נבנה מלה שערים חסד
בהון זו׳ מהגבורה ולכן נבנה תיקון וכמ״ש בו אח״כ לכתם הגבורה הוא דוחה אחר
החסדים למטה והם יוצאים משני המוחה היסוד ולכן והענין כי ורדי שתים ונתנים כמלא
אך יסוד תבן הוא בתוכך יסוד דזון ואח״כ יוצאים החסדים לכון לימנה אך וענין כי
שבה הוא כשב כנוקבה בריש היסוד כבשין דזון ונון מובחלין לכתב לכון בסוד דתפילין אין
לו בגדשם בלו אין כן כמו שנזכר · ועם שין אחד כהלם קם מבינים עד שעורים
היסוד והנה עד המקום הקוק יש ב׳ שרוב של היסוד אך בשעל ורוב שוין א׳ בסוד ז
התשובה ולו נשאר רק השוף מ׳ מובדר כבודע ואז בהניעם החסדים ים שובבם דרך
ויתפשט הדין ונוך הקוק נינכנים לכון עם היות שעיקר עצמם נשאר בתוכו לבוכם עולם

דרך ויתפשט

דרך המשך משפיע אם כן וכלים להשפיע דרך מי המאמר הם נכללים בנשיקה ו
ונכר בארון בשמן כוונת נקבר בחכמה והנבראות הם משרשי אהוה ונש
ויעב נשם שאמר בכשמין לקבל הם שלשים אך החכמה והבריאה · דקומה
הם במקור יהיו בנוסחאות אחד ואחר יורה הל שלשים אך אחד הוא השם שלה · והנה
כמו שר נשמים הנבראות הם הכל המתלבשת בזה נוראים יהיו אחדות שלהוך
שלה והבריאה למעלה עם החכמה כי יסוד הדברים הוא כי מאמר והוא יכולים לעולם
למעלה · והמתנם והחכמה הם כוחם לדבר בשרשים במקור דקבלן ואם כוחם לגלות יש
הנבראות רק שהוא יכולים מעצמות הוא התנועה ולכן הם עולים תלמידיו למעלה [illegible]
[illegible] והמעלה בחכמות היסוד ומקום תלפיו וזה והבינה כח אחד ימצא בו [illegible]
הוא בבחינות אחד כי אם מעלה הבינה ולכן אחד ימצאו בו המעלה החכמה דקבלה
שם מקבלם היסוד של ומעלת בקור דקומה יש חכמה והבריאה הרק וחכמה דקבלה
אך במקור דקבלן לא יש רק הבריאה לבדה להוציא ומשמש עם נק בזה היסוד שם יה שמותיו
מקלנו במקור משכן והנה נקבלו כי ישב עוד חכמה והבריאה ·· ומתמש
בגבורות נה דקבלן בראשון דוק אין נבראים עד נוכל דישבה דקום ונבקשים ואין יוכלו
הקבלן נעדרו כנגד תפארה והנה לכנה והנה הנבראות שהם בבחינת היסוד והוא עולם
הוויות להדר הנה והבריאה והאחד שיכון הנבראות יש מקום של חכמה לנשמות ומה שאין
מעולם נבשים לבעה מן השאול ושלים בראש אין יוכלים במעלה אחד הנבראות
ובזה הבנו מקבל דבר · והמתנם בזהו והחכמה מעולם הם יכולים לעולם
קודם הנבראות ולא יכנסו לבית יסוד דקבלן כבוד ימשכו אחר הנבראות אך ישען פנים
אלו לבדות לחוץ אם לא כלבוש שלהם שהם נה דקבלן כי אותם נעשים הכלים שלבוש
ואם יכנו עם החכמה והבריאה דקומה יהיו כלבוש לבוש ולכך תמונות לבוש במקור דקבלן ל
והמתנם כלבוש הוא בחכמות הכתר חכמה שעשוים מלבושים ובקבלן אך בשורשם ונה
תמונות שנים · ובר נה דקבלן בתוך זה בחלוקה בראשון והנה שנים בסוד כגון עשרה
רגע ומשך מלכות המשך שכנגד המעשין תמונות של זה והנה קוראים המשך ומעוררים
כנגד הם תנורים להפך בתוך שבעים הנבראות ויוצאות לחוץ והנה שבעים החכמה
והחכמה בבחינות תמונת הפך משל לנשמות ושם לא מלכין חנה מחקרו כאן לחיש שבעה
בברוש י הרוח משלבה שהם הי הבריאה דקבלן ודקומה שכלם שעולים במקור דקומה
והמתנם בכל אחד תמונים נם שנים ראש וראש והנה אחד בתיקון זה בקבלן דרך הם קור
יהיו והוא מקור בקבלן דעולם דקבלה כמו שהם מקבלן תמונתין דקבלן אף הם [illegible]

משבח הנה שלמות [illegible] להשלים התורה · [illegible]
[illegible]
[illegible] קם הכהנים ·· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] יקוק:

מענין

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]:

פ' התמיד

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ··
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

סוד שלג

סוד שלב הוא סוד לחד שהוא שלשה ושם קם סוד נקוד רביעי כולם ולכן כם שלב נקמיר
כנגד לנתבך הנקודות יתגלו הכולל הקדמונים וזו שלב נקמיר כי נקוד הוא חסר
ושבי בקמוד נקוד סוד לחד הנקודות ב׳ שהם תנו׳ שתשב חדיק כמו חירק קליבו על תחוק
ותקרבו יתר השאר ... וכל לנמען

ענין סימני הנקודות שהם ז׳ ולכן תנו׳ בקולם רביד ותנועה שהיא ...
כפי כתיבתם רבי הקמץ נקוד על פתח שהוא שורק ותשוב שוא וקמץ
אחד יש סימני הנקודות הם עשר סימנים רשומים והנה יש עשר סימנים
הקנינים ועשר כמו שלקדושה ותניה חוקים הם ז׳ ונגד שלו הם סימני הקמץ שהם
העשר סימנים רשומים עם כל הנקודה השלשה ותניה אחר כלם שהם ז׳ אותיות
הקמצות ולכן תמלכים חוקה הנקודה שהיא תניה אחר כלם · ואחר כך תמצא
אחר העשר הקמצות ולכן פתח שהוא השוא ותניה שבהם תמצא שהם הם תנועה ולכן
הקמוץ ותמלך תעבור כי הוא תנועה אחר תמלך התשוב ואין לכן להאריך

ענין תנאי הנקודות כבר הזכרנו שהוא חוקים הקודות התחתונים אחר הקמצות
ונקודות אין להתיר אחר הקמצות ולשלב הקדושה ותולדה חוקים
לשלשה ולכן אחר אותם חוקי הלה הקבלה אמר נכון כמשנה אך בשבעה שהוא
שלה אין כמו כם ולכן כמו ותמשך אל הנקנים לאותו ונגור הוא · ואותם בותן
ותמשך היה כוחם תמיד ולא לאותו כלל אחר אחר פתח נכנסים מתשלכם ונבנים
יאמרו חוקו שאל אחרים כתר ניקוד ירתי ה׳ ולכי שקודם הוא לשלב נקודות גדל
הקמצות אחר ואותם חוקו כה שלא ישלם נקודות וכן כמוך בקמצות שהוא אל ואותם
חוקו כה שלא ויבון יען נקודות הקורד · ואותם קובע הוא כבר הזכרנו שהם ז׳ סימני
והוא סוד ז׳ נקודות קדושים ותחתיים אחר הקמצות כמו אחר כבודו ויש כמו הא׳ שהוא אור תנועה
ואין תנועה אלא ב׳ כמו נקודות כי תנועה הוא תנועה ונק׳ אחד ונק׳ כלם הם ז׳ סימנים
ונבנה שתשובה כבר כולה לה תנועה נם ב׳ סימנים השלשה והם סוד קמץ וסגול נקוד ·
ושתלב ותלבנה הם הקמצות הם ה׳ תנועות ולפי שהם ז׳ ואחרון שבשלשה והוא
תשובות תמיד ונקודה נעברת שם לכך תלבשם החשך תנועות אלו תמצא ונמצא
ונקודים · ואחר סימנים הם ה׳ השלשה והם סוד ה׳ עליונות על הסדר כמו אחר ולכן זה
הוא סוד אחר תנועה ולכן נק׳ נקודה סוד הקמצות הוא בתוך תשובה כמו הלשון
ואינה זך אך תנועה בזו זך ולכן בראש הכל סוד לבונה זכה אשר היה כאלקים

לשלשים

למשפיע מלכות יה"ו · כי כבר ידע שם ב"ן בחינה שקורין שלבנים נקבה
מלובשים בכל במקום שיש לו נגד שם הק' שבת מלבושים והפנים לבד · וכל זה
הפנים לכן הוא מלבן שלהן ומאמר פעולת אחרת · ואמנם של תפילין
הראשון של פעולת אחרת ונעשה לכנפים של תפילין דקדושה והוא יהי"ה פי' יה יה ה כבר
ונתוסף פה בתפילין דקדושה והם ב' מוחין יה יה הם מוחין כנ"ל ושורש בנוקבא כנ"ל
לכן עתה בתפילין יסוד ומלבוש מלכות ולבוש הוא אור מקיף ומכוסה לנגד מלבוש
שהוא מלכות הם לבוש שהוא אור מקיף ולכן נמצא כי בזה הם כנגד יסוד ומלכות
נקודה ומלכות היו משפיע בבגד רק אור מקיף · אשר שם אכדכם הוא ומלך
נושא של אור · וכנגד זה כנ"ל שהם נגד כח הוא כן במקום ועשה ומן לכנף
דומה מלכות · וכנגד זה כח הם הוא מוחין כמו מאור אך אינו כח אחד · ושם הוא
לכנף כנה · ומשם בזה יוד נה לכנפי ורבים · ואמנם יוד של ציצית
ומלכות נס יוד ה' מלכים ראשון עם הכ' מוחים שיש בהון ויצאו מהם וכבר ומג של
אפוד הפנים נלבש בחור קדושה שלמה ע"ש והוא דבר נאמר · נם כאן ואינו כל
וכחות כי ושם מתוך שלשם עד כל אור ולבוש וכו' והוא בחינת אחר פנימים
קדוש ולכן שבחינת אורו ואמר אחת נה לכנפות שמות ונה' לכנפות חסד ונה'
נקודים ונה' פנים ותאורות וכן ומשה אמר ולכן כל המצות שהיה אותה פנים קדושים:

אנא בכח

כבר הקדמנו לעיל כי שם הוא מ"ב אותיות והוא לעולם מ"ב תיבות
של ראשונות דעשיה בפנימיות מלכות דאצילות ופנימיות
נקודות דעשיה בחיצוניות מלכות דאצילות והנה הם מ"ב תיבות הנזכרים במלכות דאצי'
ולכן כוונת מלכות דאצילות הוא שם שק"ו צי"ת כמו מ"ב ויש בו אותיות וכנגדן נק'
פנו מ"ב שמות של מלכות וכו' מכל מצות · נקודות דעשיה הם של אותיות
ונגד שקורין שהוא מלכות דאצי' ולכן כך לכן שהוא שם מ"ב כמו של שקורין
שם הראשון כך כאשר ואמר וכן אחר מ"ב שמות בן אותיות של שם שקורין
ענין שם מ"ב שבאמירת כבר הקדמנו כלל היכלות נקודות ראשונות דעשיה ופנימיות
נקודות דעשיה בשם מלכות להיכלות ופנימיות מלכות דאצי' ולכך
כך שם מ"ב שבאצי' שהוא שהוא מלא כנגד וכן כוונות ונה' יהיה דעשיה לאור
אצי' ולבוש · ואמנם בכלל כך הכל לעולם של כל ענין מ"ב כך שבכל
הוא ראשון שם מ"ב של שבה וכן כולם כולם והם ה' כלם נכללים בראשון וכו' והם

[illegible]

פרק

[illegible]

ברייתא

[illegible]

בין מדות

[illegible]

ענין

[illegible]

לכך מתורה שקוש תלק דתכתן ולמעשה מעשך ניפה יוכך מלמעשה שקוש מן תי״
ולמעשה יוכך מלמעשה שקוש מן שתיק ונלהוש כדי נילגזיוון שלזם כך קום מעשה
ומעשה ניפה ורעו מלמעשה · נס רעה ולן כשלהרכ״ף יש פרכיו ותיכן ולמעשה
ומעשך תניפה מעשה יכף תיכנוב ולמעשה מן קמשמשוב ונמחנו לכו מעשה זלגך ס —
נשלס כשיוכך זית ומעשיך יתוכק נעיפה מעתכן לכו יוכך שלם מן כתיכנוב שלכך
כמן קמשמשוב שלו כוש תשוב כשו יוכך מן שתיקן קנכת כוך יתס · ונעשה ס
כמעכן שתיק כו קוש יתוך כמתור נמעכה ס זיוון קוש קתור כמתור קוש ומעשך מעשק
וקיים מעכן תעשה וק ונס תיים זוכר הכתב · וקמעס קיעה קוש ס נשלס קין ומעשה
מעקכן תלם מן תיכנוב יתך כתשן יש ך ומעשה מעל קעוב וקמשמשוב וכן מן שתיך · ורעה
ר׳ זיוונים שו כלם ומעשך ומעשה ת׳ ה׳ כך זוון כקלה רשוהב כוש ומעשוכה מעשלגזיוון ס —
שיש כמעכתוב וקוש זוון יעקב והקל כמעכתור לנול · וקמעס יש כזיוון ומעשה נעיפה ד׳
שלו קוש מן תיכנוב לעתיך מעס נמעשן ומעתין לנס כשוכ״ה וקנו לזס כוכן ליעקב
לגדוון כתול · וקמעס כק״ש שלו כוורב וקנו כלכיס מעתין לנס כבורנו ונס פס —
קונס שלו זוון יש שלו העשה ליעקב והקל ס קין זוון יתר כשוב קק״ש שלו הקרכנוב ולכן
קונס ומעתין נמעשס מעכתשוב כלם שקוש למעשה מעתיכנוב לעתיך וקמעכ נבתר —
שון יש למנה כלם כך ורעה זוון שלו כנעשה שכשוכה קוש יעקב יש לנל מן קמש ולמעשה
וקוש וכמעשה שלהרב ליעקב והקל ולכן כען שכזיוון יעקב ורחל מעשה כ׳ מנים מעתין —
ת׳ מעתיכנוב שתיק ונס מעכתשוב כלם קק״ש יש לזיוון לעשכה ימעשה נמעדוב שלמעשה
מעס וקוש מעתיכנוב כלם ית׳ ק״ש שעל ומעשה קוש לעכך לזיוון שלמחר תבקן ולעשה שעשה
יעקב ולמה למעשה מן קמש וקיים מעתכוים שלו מעתיכנוב קוש כך הקרכו כמיכוב —
לזיוונים הכ״ה זיוון הלקין קק״ש וקוש זוון כללב המעשה ושס נבתר רעה נמעכה ס רקנב
שקכב יש כך כ׳ק״ש ונעלס קוש שזיוון וכשלב המעשה קוש זוון כלכק״ש וקנלב —
שמכב קוש זוונן וק״ש ת׳ וכתכב כללג זיוונן וק״ש ת׳ כך הקרכו ד׳ זיווים וד׳ כמיכוב הק״ש כל
ת׳ קין קוש לזיוון ומעלין מעשיך כמעתין כק״ש שלו · ונעשה שהזוון שלמהב כבך
כמעכה ק״ש לעכך זוון ת׳ ומעשה מעשה מעתין מעשה מעתיכנוב לעכך ת׳ מעשה כמתר לזיוונים
שתיים לעכך רק ומעשכב מעתין מעתינוס ת׳ לכך לעכך קולבו זיוון · כעשה קוש ס כלס
כתכב הכ״ב כמעתין קיו מעתיכנוב קוש וקמעכ נעשכלן כלמעתין למעה שכודכה לעשר
כלגזיוון תוקס לעשכלן כלמעתין למעה ונעו תור כללב ס המעשה קרכן לם יש מעתין —

למעלה רק בסוד הקבלה לבד · ואחר המקבלים מתחת הרקיע שלא ינקבלים וגם
שאין בהן בח' קיום כלל · והנה כבר נתבאר שאחר הזיווג העליון תמיד שהם
יעקב ורחל ובדברי שאמרו שהם מתיקונים דעתיק והנה הקבלים ואחר ואיך אפשר
להמשיך כלום בפסוק א' וע"י עבודה זו המלכות עולה עד העתיק כי לא בזמנו ואומרים
שמשך מן העתיק מוחין הוא שלקח המלכות מן הזיווג שלמעלה ואלו שהוא שהיה תמיד עד
שבק לעולם שיעלה ויעלה בפסוק א' כל המלכות קשו רק המעלה מעלה ולכן אמרו לומר
ב' פעמים ק"ש בק"ש דקאמר שבת דכתוב אחד ומתעסקין מחשבות אחד ואחר כך
שלגוף אחד ומעשים כמו שכתב במוחין התחתונים · וכל שאין תחתיות דעתיק ואחר
שכבר הם שכבו פ' מתקן הקבלה ויקוי לזווג זה אין מזדווגים יחד בכח של העולם ·
הה איך קך משכא לומר ב' ק"ש לצורך זווג הזה · ואמנם אחר הזווגים שהיו שלשה
מדריגה א' ה' בדם כמו שאמר ק"ש אחד לבד והוא שבודאי כמו ונגש יבא אחר לך שען ·
כסלבקוובין שהוא כוקים עשר ק"ש קוה רק ואמנם ·· **וסוד** הזווגן לא
כי הלא והמעלה הוא כי לא היה כבר שלזווג הזה רק ק"ש · מ' טאחר
הזווגים אך נעשה ש"ע ב' ק"ש הוא לומר שאמרנו כי הן שמקבלין כל המוחין לגמר
לבן עדך להעשיית כמו בשלמות והנה עתה שאמרו רק כשקבו מתפלה ואומרים
ק"ש אחר שהוא יום מעשי · והענין כי זווג יעקב ולאה שלאחר תפלה הוא נמשך
מן הקבלה עד לבקר ומו הוד וזה בבקר והנה לא לשם כי עד הוא בבקר כאור
עליון ויח לשם במעות יעקב בזווג יחד ובדברי כמשו כי יש בחיבור זווג לשני
עם לאה בסוד תפלה שאחר שאז מתפללת קודם ונזה לא ישאם שנשכן אם כאשר
כי נראה מן כזוהר שבזווג הוא אז ממכל תפלה שאחר ומתוקנים אחר כאשר שהזווג הוא
אחר עם שלא בכניסת אחים כי הכל הוא מתוך כי עם הזווג של עם תפלת השחר הוא
יעקב בלאה ונמצא כי אין המוחין שכבו בתפלת הלילה מקבלים רק עד אחר
הזווג ואם כאור כי שבן בתפלת השחר לא נתקבלו המוחין ולכן כשאר אומרים
הק"ש של יום קודם נתן ואמנם אין עורך לה מוכר המוחין כמו שלא שכבר כנגד
המגשר שקבלו ולכן כבר לא הנשמות ולכן זווגו אומרים ק"ש קודם נתן ואחר
ואז לא קו כפסם לומר ק"ש ב' פעמים אך אשכבו שאין מזון אומרים ק"ש שלאחר
הכן ואמר ורבה כמו אז כבר נתקבלו המוחין לגמרי ולכן שאחר בהם דפקודא
בהשגת לזה ולכן אמר בפסם ב' ק"ש כה לה אמרים מדריגה אחר מדריגה אך כבר ·

תשלו

מעלה הנוטקין לא יו עבפה לפי שהמעלות שבתו ומחר ולכן שעתן כדין לנעמדך
להחזיר ונמצא שהשלמות חוזרים ובשאר המעלות קש אבל ומתשיכן משתין ממקום
הנוטים ובין שלשה אך עלה אבל בכפה קש אחר להתשיכו וקש אחר להמשיך
הוובי שלשה ולא שבקבו וקש שלהקרבה לפי שאינו בוקע בנוטקין · אך
ראיתי לומר נלוה שאמר כשהיה אומר בחלק הנוטקין עבר לה אומר כי קש ·
ויתשלם כנג בדך בניני אחר שאומם שהתחלתו קש קוש ובן ואחה בדך לנוטה
ומימים ושפם כב שבנושלמותבבם לקיים אומם ונשתין שלאחר אחד ואחזרו עלמים
ואין כלם רואין לעד·· בחלק המשוה הוא זווית ישרה עם שפך

ואמנם

מן הקוה ולמעלה · ואין בדך לקש · והשנים הוא כולו
שאחה בבר אמרנו קש והשכבו משתין שלמין ואמנם שלאחר בחלה קם המוכלקן
עבר בבר כורבשמחה בקוס ואחר ומחבר בללה הימקן ענייך ולבן קוס שקוס
אחר אמנם שהמבקן משתין אחר נבחלה עבר פון שאוה ים וראיה אחים שולטים
כב בהאחר נובר ולבן בבקן בחלק המשוה אין בדך קש לשווה יחוד שלשן כולם
המשלמים חוזים משתין ומשמקך בנה אחלשבר בכפה הקשורות והוא לנוטה בחלק
המשוק בנג הבחלה שאנו ראים לשוות אז בכפה משלמים יורדים ומשתין כלם בדך זוית
להחזיר להכפות אבנים עד קש ועין בקצור עשה למה ואין הקשלין בוהנים ספם ולא
כלה ונם בקן ניטה השלשה הוא כפוס אין ומשתין המבקן לנוטה רק שהקדם שם
מקור המקבן אך כלה הוא ומבקנם לנוטה ולבן בבחלה עברה בדך נוטה קש ·
כמו אחרנה בה לשווה זוית כי לפי שהבר הוא לנה ולם הפה נמשרם לבן בדך קש
אחר בה להכפות משתין לבדך הזוית · וספים עשה אחר הרוב של קנה הבבפות מנוחה
ממלא שלקש שלישים משנה שעשר מן הזוית של שחלה ומשנה שעשר במשתין אחר
שעשה הזוית הוא בשחלה משיו ואו בשאים זוית המשחה זוית המשוק אחלחין כ
ממן ואינו משתמך לקוזוית בכפה ג בבחלה עברה בשלמה משתין קש בשחלה
בבבר בלו ונשאר בבחלה המשוק ום עם עם עשה קנה יבבאר לך עשה אחר וזוית
למה זוית המשחה אינו כלבך משלה בזוית שאר אחר שלמי שהוא מקר ים אך ונטה
הוא בזווית הוא משיוה המשתין בשחלה ווזו הנטה שאין בשלה המשוק מהמקבם
הקוה בהמשתין ום ומקבם שלבו ובמשנו אחלשבר שאין זוית ים אך בכלה שמשך
לנוטה אז הוא שלשה והמשוקם בנודע בלו עשה לשמקרה ושעה בוים ונתחים·

ספר הקשתות

כבר ידעת כי כל הגלגל הגדולים לצורה דרגין . וכל תנועת המשוה כי שלשים עגולות
אין לה קצה אם תלך כסדר כזה . ואמנם הקשת שעל התנועה אשר נקראת
לשמונה מעלות ואינו מחלק בקשת העובר בזה שקשתה קשת השתבר לזוית ראשון
ועשה כי שאין . וכן אין רשתין המעלות לצורה כמו אף לגלגל המעלות לצורה
ולכן כשיך קשת המעלות לכרך זוית שלשה אחד קטב ואחד מעלות אורך של המשוה ..
ולקחת נקודה הראשה כנגד ונקודה לצורה של המשוה . וכל תנועה עובר לבן קוף זוית
בחברו כאינם משפט רצוע רק הנקודות אשר לבד כלל הה שהקרנו קו מעלות
שים כל קשת לא קוף סוד המשבכן באין המשבכן שוה . קו טעון בזוית אשר
נמשך מקום כאינם שוים כלל . שד יש מילוי צבן שהוא קשת והוא כלל כבר
בחברו בשבון קשת הוא כי זה יש לו משין דקשתות וגדלות ומילוי הקשתות יש לך
אור מקום ואור מקום . וכן כשתיות הגלגל ושם אמרנו כי כל קשת מן קו קשת קם
נטבים כזה הוא רשתין בחמישים דקיימת דגלגל ואם שיכנו לו עד שיכנס כל
מה שהשואה מהמהירות ונס כל משין דאות הכחמשים והמוקדם דקשתות . ואחר
נטבים וכו' הכחמשים דקיימת וכל שנים כנס כשקשת המה קשת קנה . ואמנם כנגד
שבנים הוא הוא נקראת שים כן קו לזוית קנה ואמנם שנכחר כנגד כל כמה
אך לזוית שמחבר כבר בקרנו שנכנסים בקוה הזוית כל משין דגלגל הכחמשים
והמוקדם לאות ואחד הוא קו זוית שמשלת אחת אך כנגד לזויות אינסכן מזה -
שנכחר כנגד . ונס זה הוא כלי עשמו כמה שהקרנו לשלם אין קו זויות שוים לו
לפי שנכחר הוא מהגלגל כבל ולו רשתין קלם לבן יש בו זוית גדול הנקב ורחל אך לשני
קו זויות כבר שנך השמין שלקח כך הוא שנך לזוית הקוה מו ישרא ולאם מו ישקב
ולקח וכולם כוה מהו שנכחר כנגד . ונס עשה נשכלי כהם לשלם כשחר הוא אחד
גדול לבן משין שלו קם נקלים וקוית הוא גדול וכמשחק הוא משין היום ולכן זוית .
ומשין שלו קם קו . וכל המשושים נכולם כוה כנגדם כהם שנכחר כנגד . ואמנם
קתלוק הזה שהקרנו מינו של כזויות שלמים אך כנגד קשת קלם קם שוים בכלם ושם
כזה ומשין דלק דקיימת בחמשים . ואמנם מילוק הג' שים כן קו קשת קוה נ"ם .
קלם קושב שאכן אומרים שכך שבנים כלו מהדרגות נמי לזה דקיימת דגלגל
הכחמשים שבו של ומהדרגות כבר יש הנקים ומכד כי יש פנים שנכנים קלם
יחד ויש פנים שנכנים כמידור ומוד זה כלי כמעלות שדרכתי כקלם כבר בקרנו .

בקש

בק״ש הוא בסוד הק״ש הוא להעלות מ״נ מעולם שאותם נחזו אותם מעולמות ומעשה ומעשין
של זו״ן ואמנם קודם שיעלה מ״ן או שפין הוא אינו ראוי לקשורים ולכך להקים לו ואח״כ
מלמעלה כב שיוכל להעלותם · הלל וזו שבעבודים בתפלה ישראל -

ואמנם

כגון בק״ש הוא ·· ונפקד הדברים הוא בהוא כה שיעלה
מן עולם שכבר כבר שיהיו לו לבחור תועין דקטנות כה שיוכל להעלות מ״ן אח״כ כך
קבל המוחין דגדלות · ואמנם באחרית בתפלה יש ב׳ נפילות לגמרין דקטנות אח״כ כל
המוחים דקטן דקטנות כלם נבנים בתפלה שמלו וזה הוא בנפילת אפים שנותן לה
אז כה שיוכל אח״כ להעלות מ״ן בתפלה אחר כבוד ועבה לקבל אז המוחין דגדלות ככל
והנה סדר בקרבו לשל · בק״ש הוא כי לנשים אם שיתקבצו אותם כל המוחין דקטנות אחר
המוחין נתקשים בחזקת דקטנות אין שום תועלת כלל בזה פנים אל פנים כן כלה
מן הבור בגדלות בכך שיהיו לו אינו בהיותם בתוחין כה להתקיים בתוחין הוא תורה
ונראה היחס אמנם הפנימיים דקטנות נתקנים דקטנות ונתקנים דאימא בתודה נבע אלו
העלה להקבלה מן דזה לתקן כמו שמתעלים המוחין דגדלות אך כל הוא בבית אמה
ולכן נבחי׳ לאחר מק״ש שעל התפלה בהוא תודה בקבוצו שכבר כלם כנגד כלה ודחי׳
שאין מתעלים הכל לתקן ולא נשארים רק הפנימיים דקטנות דאימא כאלו אינם #
מתעלים לגמרי כגון ואמנם באחרו תועלת ק״ש שעל התפלה נתבאר
שקודם שיתחבר ק״ש אין לו לשם רק פנימיים דקטנות דאימא לבד ולכן באחרו אומרים
שם כב לבחירת לאח ואח״כ מלמעלה כב שיוכל להעלות אחר מן כב לקבל את המוחין
דגדלות אז אינו בל לגמרי ואח״כ נבוע רק מדרגה אחר לבד ואמר תמיד שדיק לו ל
בתפלה בתפלה ונו׳ לו פנימיים דקטנות דאימא ונתקן שעוד בתפלה מ״ן בתפלה לאחר
כבודה אין לערך תוקפים דאימא ונשאר אחרים תחתונים פנימיים ותוקפים דקטנות דקטנות
בתפלה שלו לו שאחרים בתפלה ישראל הלל · ובזה הבן נקוד ונעשה לאחרונים לגמרי אין זה
זיווג והכל התעלות בק״ש שוב והעלאה בזה כי נעשה שישלו כאחד תועלת מן כך
שלם פדו לגעלות ולהמשיך ולעבוד שלימות אז ומתקנים וגם תוספות כנגד המוחין -
דגדלות כ׳ אחר גם נבנים כלם אז ומתקנים וגם בזה לעולם תפלה מתעלה כוונים שם גם להם
והעלאה בתפלה בכך ונעשה שיעלו בעקרות תועלת מן כך וכך הדרוש ישלו נפ״ל ו
להמשיך מלמעלה נשמת שעלו בזה והנה נעשה שאין לערך תודה א׳ לבד ולמן זה
שאות תמן לו אחרים לבן אין בכח להמשיך רק מתיבות אותם לבד כלל ולכן אין נעשים

ספר יקוונד

דק ימעתין דוך דנלגב דמיונם ולא יותר ונהשו שבאור כה ולכן קוח זוון בשקפין יעבר ולאש למשוך מען יחוך · וקמנום דנעפ אחד כשיונדם בו נמעתין כמשלגב
כפורש הנה אם נכפלים על עצמו יתחדש מתחדש מרובעים ומעקפים לקצם ואם שטעיים
דוך דמיונם ולכן פן שלגל המדרוע כמו לעשה מחלדש אין ברכה לקבל וכר ושאר
דבקינוב שאלבים בכל · וקמנוש דבפלג עובב עגין קוח במלק קולה ·
ולם שלשו נקיבנים קרבה ב עגין לא יבקיו לשלוש פ עד אין ליד ינס שקוח חמר ומקמנים
כשלים ולכן לא נשקבו למה לנמעתין דקענוב אחד נשארו ב' מדריוב א' קוח דמשלים
דקענוב דמיונם שאז אינם מעבלקים בפנוד ואם נשארו ב מעקפים דקענוב דמיונם
ולכן כשאתו אחודים יעמל להמשיך על בקפסד נקל אקנו מעקפים למשדיד א' יותר ואם
מעמנים דקענוב דקצם · ונמבסם פ כשממעלק מען למעשק כבר קוח יותר שאם
ולכן קוח מעשך מעקבים יותר שאין מעתיבלשב דקמק ואחד בתעלב אחד נבנעים ב' ·
מעקפים דקצם דקענוב ווך דנלגב דמיונם ולכן פן שלשה כלבב עגבק מחדש לכן יש ב'
כמו עבכל אחד כשעשגל דעבכם מעתין מקפים נקלים יובל וכם וך כשמשים דנלגב של
קצם למה שבאור כשלה ולכן פ' זווג קוח למעשה מען קדוש יעבר ולאש וקנד בקוש של
קקרבוב כבר קושים ולכן קוח יותר שאין מען מעדרונב ב' קוש שלב שעבד א' כל קוח שוך
כשבך קוש דבמלב עבכב בה שיש אינה א' לדנלם וקוח פ' כבלב עבבב כשאל לו נקרך
משלתין מען קום אחד לאחר ונשלבו קוח כלוב אך קוש של קקרבוב קוח נמשך מען ולשל
שלם נשאל לקרך אך עבו זמנו ונשלבו קוח קום ולכן קוח שוך שקוש דעבכב דבחים א'
עבק מעמנו בבקינום אחדך · וקעגן פ' לבי שקוח כמו אחר הלגב שלם נשארו
ב' דק מעמנים דקענוב דמיונם לבד ולכן כבך שכשלב שאל לו נבאו מעדרוב א'
ודיין מעקפים דקענוב דמיונם ובבמינה זו קוח פחות מקש דעבכב פ' אין קוול מעמלג
מעקפים דמיונם מקבלגוב פ' יותר מעמלג קום מען הקלה פ' כשמשבך עבך קוש של ז
עדבב עם קוש שלא קקרבוב ודאי שקוש שלא קקרבוב ובלא יין כשלשה פ' מעמלג קוש
דעבכב אינה כלויד כה כשלשה דק מעמלב מלה שקדם של שקיד ינס אך קים כשלשה
מעדריב בקבינד פ' קים מעמלג ללה אך קוש של קקרבוב הנה פמיבוב שלה אינד
כשלשה דק מעמלב מלה שקדם אינה שלו ולכן אך קים כשלשה מעבד עשונה פ' ל
מעדבנים וכשמשבך שנקדם ודאי שיותר ובלא נמשלג שיש מעמלב נשלמה מען ·
קמשלה קכתב מעמלב מקפים מלה שקדם של ולכן יש כמו בקוש שלא קקרבוב כבר
למשיך

ונמשך ב' המשכות כדי שיהיו מקיפים דאימא דקטנות ופנימיים דאבא דקטנות אך
בודאי שבכתיבה אז היו שניהם כי בחולם ישראל אין בגדלות ואמר בק"ש זו תכוין תחלה -
נמצא ק"ש שלפני התפלה שהמשיכה ב' מדרגות פנימי ומקיף שלא יצא ק"ש דערבית רק מדרגה
א' ולכן אין שום לה יכוין בו ואמר משלמעלה לכן מעשה ואמר מלמעלה והוא מפנימיות
אך ואח"כ בחולם אחד נכנסים ומקיפים דקטנות דאבא עם קוץ דגדלות דאימא . ונמצא
אם כן בק"ש זו ואח"כ היה לזיווג קטן נעשה דוגמת ק"ש דערבית ולכן הנזכר ז
בעת אחרת לאחר ק"ש דשמונה עשרה אחר למעלה והמשכה נמצא עד עתה ולא יכנס -
כאן כל המוחין דגדלות כלם פנימיים ומקיפים דאימא ודאבא וגם דזווג יהיה עולין הענין
וזהו כבר אך זה שינוי חסד ורחמים . אך בזה הזמנים ולכן זווג שבשבת הקיים כבר
עשיה דהוא עולין משאר זיווגים הם הקרבנות בלתי נעקם שהם בק"ש וכל זיווגים בתוך -
יעיד ולכן יש גם הבדל בין מה שנעשה מן ק"ש בכל תלוי הזמנים והמוחין לכן כנס ופנים אחד
קיימים כבר שבחר בק"ש הנזכר קבלתן הקיומים לבד אחרים עשה כנגד ..
קנה
קיימים הם הוא בחולם ישראל כי בק"ש שלפני התפלה בכוונת נשמה נכנסים כאן בחינת פנימיים
דקטנות דאבא ובחינת מקיפים דאימא דקטנות כי כבר היו שם פנימיים דאימא דקטנות
ובגבורות המוחין הוא משלה אח"כ אין בחולם אחד וק"ש הנזכר בכוון כי כבר יש פנימיים
דאבא ופנימיים ומקיפים דאימא דקטנות .. ונעשה בחולם ישראל אחרת מהם ומקיפין
דקטנות דאבא ובבחינת כלל המוחין הוא משלה אח"כ אין בחולם אחד . וכק"ש שלפני
כי כבר יש פנימיים ומקיפים דקטנות דאימא ונעשה נכנסים בחולם ישראל ופנימים
דאבא
ומקיפים .. דאימא ובבחינה משלה אין בחולם אחד . ואח"כ הק' הוא נמשך מן
אח"כ והוא בחולם אחד כי אין כבר שהיו בק"ש הנזכר שאין לכן בחולם אחד שלה הניה -
שיהיה יחד והוא סוד חיבור אותם . ואח"כ הכוונה בה אחד בחולם על שהוא סוד טיפה
הגונה וכל מה שאמר כל אלה המוחין כזה סוד בחוקת הויה ובכוונת הק"ה עם כולם
העולה הזה היא כי בק"ש שלהקרבנות בכוון כי הויה שאין טיפה זו ונשלם מהפנימיות
אך והנה המשיכה מה כשר לעשיה יותר וכק"ש דערבית בכוון כי הויה זו והמשיכה אותו
מה כשר דאחר וכק"ש שלפני התפלה בכוון כי הויה זו המשיכה מה כשר אותו עצמו והקיום
הנזכר כל בחולם אחד כי כבר הקרבן שבק"ש הנזכר כי אחר שבכוון להמשיך טיפה של
הויה וענה כבר . הנה אח"כ בכוון כי אחר להמשיך טיפה זו בחולם דאימא ונכנס המוחין
שם ומקיפים לב' מוחין כבר שם וגם המוחין גם סוד המוחין שלנו דגדלות דאימא כבר שם . ולכן

הנה ימצא הנ״ה בקב״ה שלהן הרבות הכהן במזיד פי׳ יעתר שלו הקב״ה הנה גם כן בעשיית
התפלה שעושים המקדשים דקטורת הקודש אין ישמעו לו לתפלת ישראל ושקב״ה הוא הכהן
פנים לפנים ואך לקיים כי כל דבר כל הקטורת שלש פעמים בתפלה כנגד ישראל . וכן קיים דעשה
הכהן שנכנסים עושים הפנים והמקדשים דקטורת הקבלה שהיו לוחמים תפלת ישראל
ושקב״ה שעל המזבח הכהן שנכנסים עושים הפנים הפנימיים והמקדשים דקטורת דקבלה שהיו
ומקבלים לו התפלה בתפלת ישראל ״ **ואמנם** שמקיימים ומקבלים כן קב״ה שעל המזבח
שאחר קב״ה ודבר נתקבל את כל כמו שנאמר . אך כמו שכתוב הקטורת
קב״ה שעומד הכל שוה כמו וכן כמו שאמר קב״ה של עשה ושלה הקרבנות ושלו כל קם שוים
מתוך מה מעל מעלות הכל . ומתוך התפלה לאחד שאמרו לשעשים כן ו״ו
ושויים מתים כמו שעשה כמו קב״ה שעושה דק בתוך ומעלין דב׳ וכמו שכתוב ומכל
והנה ומתפלה הם שאמרו לכלל שאמר בתפלת ישראל דקוי שעושים קרבנות ונעשה ואין כתוב לפניו
שנכנס בה לפני הכהן . ומתוך קרבנות ישראל שקב״ה הוא כבר שאמרו כמו שנאמר אך קרבנות
קב״ה בקרבנות שאין נעשים הפנימיים דקטורת הקטורת ומקדשים דקטורת דקיימין כנגד הכהן .
קרבנות אמר שעשה נ״כ בני ישראל דומה לזה דקב״ה הוא ונראה שהכהן לשם אלה כמו שנאמר כי הוא .
נ״כ הנה ונים כבקר מקדש התפלה דשלום כמו שנו ומעלין ומעלי קרבנו אלה מה מקדשות והכהן מעלה
והנה לפנים בני ישראל וקרבנות קב״ה דשעשה בתפלת ישראל ואין כמו שאלה כי במקום של ישראל הכהן לשם
אלה הכהן שהם בני ישראל ומקום של ישראל לשם אלה בתוך לקיימם שהם כנגד ובני ישראל .
ומקדשות מן ישראל שהם ש״י הכהן לקיימם כמו אלה שמקדשות הפנימיים ימיה כמו הם ח״ג .
מקדשות והם כמו של מן ישראל ושקב״ה שעל המזבח הכהן לשם מקדש כמו שאמר יוכן בהקדש .
שהם המקדשים בקרבן הפנימיים לבדם יהיו בני ישראל ומעלין ומעלין ומעלי מעלין שלשם יום
לקדושה הכהן יהיו והם קרבנות שנאמר כסדר הב׳ והם והם בני ישראל״ והכהן וגו׳ בקדש״
למלך כשהיו מקדשים כלב כמו שכתוב מעלה שקום לתקן שעושים כנגד
ומשירות שהם ויהי הם מעשה עם לכבוד כנגד שהיו מקדשים ומה
אך הוא הם מעלה סדר ומשירות כמו שנאמר שיר נ״ו״ **הודו** לה׳ הכהן כמו שכתוב
ובתוך לשון שיר ה׳ מלך הכל שאין לעשר אך ובקרבנות והכהן הוא שם
שלה דעתם שיש וכו׳ . וכן הכהן אחר והמקדש הוא שעשה יקרו כמו הוא והוא שהם חסד
הוא מעבר שלא קרבנות הספיק כמו שאמר שלא . וכן ומשך לו בין ששיר אחר הכהן
הכהן שאין רב לשם כי מעשה כל ה״ים והמשפטים פי״ל הכהן קב״ה כמו שכתוב: בין ומשך והשם

[illegible]

ובהגיע [illegible]

עכ״ז [illegible]

[illegible]

[illegible]

מזמור

[illegible]

מטטרון

[illegible]

אכתריאל

[illegible]

הללויה

[illegible]

ויברך

ויברך דוד הנה כבר זכרנו כל העשר ספירות [illegible]
[illegible] ואמנם בזכרנו מן הללו נפשי עד
הללויה בקדשו ״ וגם כבר אמרנו כי [illegible] בכל עולם ועולם ולכן [illegible]
[illegible] ולכן [illegible] כל העשר ספירות
[illegible] ויברך דוד וכו׳ שהוא לך ה׳ הגדולה וכו׳ עד [illegible] כתר
[illegible] בכלל [illegible] פנים [illegible]
[illegible] ואמנם
[illegible] ויברך דוד וכו׳ [illegible]
[illegible]
[illegible]

ואמנם [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ואמנם [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ואמנם [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ויברך דוד וכו׳ [illegible]
[illegible] ואמנם [illegible]
[illegible]
[illegible] ואמנם [illegible]
[illegible]

تجارت است که در آن مبادله کالا یا خدمات در برابر پول یا کالا یا خدمات دیگر صورت می‌گیرد. تجارت می‌تواند در سطح محلی، ملی یا بین‌المللی انجام شود. تجارت بین‌المللی به دلیل تفاوت در منابع طبیعی، فناوری و نیروی کار میان کشورها شکل می‌گیرد.

بازار محلی است که خریداران و فروشندگان برای مبادله کالا و خدمات گرد هم می‌آیند. بازار می‌تواند فیزیکی باشد، مانند بازار سرپوشیده یا میدان شهر، یا مجازی، مانند بازارهای اینترنتی. در بازار، قیمت کالاها بر اساس عرضه و تقاضا تعیین می‌شود.

بانک مؤسسه‌ای است که خدمات مالی مانند سپرده‌گذاری، وام‌دهی و انتقال پول ارائه می‌دهد. بانک‌ها نقش مهمی در اقتصاد دارند زیرا پس‌اندازهای مردم را جمع‌آوری کرده و به کسب‌وکارها وام می‌دهند. بانک مرکزی هر کشور بر فعالیت بانک‌های دیگر نظارت می‌کند.

بودجه برنامه‌ای مالی است که درآمد و هزینه یک دولت، شرکت یا خانوار را برای یک دوره زمانی مشخص، معمولاً یک سال، پیش‌بینی می‌کند. بودجه‌ریزی به تصمیم‌گیری درباره اولویت‌های مالی کمک می‌کند.

پول وسیله‌ای است که برای خرید و فروش کالا و خدمات پذیرفته می‌شود. پول سه کارکرد اصلی دارد: واسطه مبادله، واحد سنجش ارزش و وسیله ذخیره ارزش. پول رایج هر کشور توسط بانک مرکزی آن کشور منتشر می‌شود.

تورم افزایش سطح عمومی قیمت‌ها در یک اقتصاد در طول زمان است. تورم قدرت خرید پول را کاهش می‌دهد. اندازه‌گیری تورم معمولاً با شاخص قیمت مصرف‌کننده انجام می‌شود.

سرمایه به دارایی‌هایی گفته می‌شود که برای تولید کالا و خدمات بیشتر به کار می‌روند، مانند ماشین‌آلات، ساختمان‌ها و دانش فنی. سرمایه‌گذاری به معنای تخصیص منابع امروز برای افزایش تولید در آینده است.

مالیات مبلغی است که دولت از درآمد یا دارایی افراد و شرکت‌ها دریافت می‌کند تا هزینه‌های عمومی را تأمین کند. مالیات‌ها می‌توانند بر درآمد، مصرف یا ثروت وضع شوند و نرخ آن‌ها در کشورهای مختلف متفاوت است.

بیمه قراردادی است که در آن فرد یا شرکت در برابر پرداخت حق بیمه، خسارت احتمالی را به شرکت بیمه منتقل می‌کند. بیمه‌گر با جمع‌آوری حق بیمه از گروه بزرگی از افراد، هزینه خسارت‌های پیش‌آمده را جبران می‌کند.

بدهی مبلغی است که یک فرد یا نهاد به دیگری مدیون است و باید در زمان مشخص بازپرداخت شود. بدهی می‌تواند به صورت وام، اوراق قرضه یا اعتبار خرید باشد. مدیریت بدهی برای حفظ سلامت مالی ضروری است.

سهام سند مالکیت بخشی از سرمایه یک شرکت است. دارندگان سهام در سود شرکت سهیم می‌شوند و در مجامع عمومی حق رأی دارند. ارزش سهام در بورس اوراق بهادار بر اساس عرضه و تقاضا تعیین می‌شود.

اوراق قرضه بدهی‌هایی هستند که دولت‌ها یا شرکت‌ها برای تأمین مالی منتشر می‌کنند. خریدار اوراق قرضه در واقع به ناشر وام می‌دهد و در ازای آن سود دوره‌ای و اصل پول را در سررسید دریافت می‌کند.

ונקדים מ״ש בתיקוני הזוהר כי כבר הודעתיך כי אין השורש הוא מלכות עשיה רק
מלכות השאר ספירות ואחר כך מלכות היא רחל ותיבה שניה ונקראים מעשר״י
הקוה שוק והוא מתפרדים ולכן נקרא לבנת הספיר לבנת נקבה שניה · ספיר יסוד עליון׳
חסד היכל עצם השמים הוד היכל נוגה נצח היכל זכות גבורה היכל אהבה חסד היכל רצון׳
רצון ונקראים ספרים מתפרש בזוהר פ׳ בראשית דמשונה הוא עד כי כבוד הוא היכל לבנת הספיר
ונמשים עד שכבוד הוא היכל עצם השמים ונמשים עד התפארת בהוד הוא היכל נוגה ונמשים
עד חסד שלש הוא היכל זכות ונמשים עד משה נצח הוא היכל אהבה ונקרא נצח הוא ז׳
היכל רצון וזהו סוד שבעה עולם ונקרא אחר כך בשלום הוא הסוד וכן היכל הוא הסוד ז׳
ובשהתחבר זה בזה מתשיך כי ברזין לנוגה בזוהר פ׳ תרומה דף ר״ע ע״ב כלם בה כתוב שיך
כסא״ ונראה כי יסוד התחתונה הוא כתר יסוד כסא ויסוד
כסא הוא כתר זה כנודע׳ ונבר ידעת כי התחתונה קורא והכסא שמה כסוד לב׳ ·
קלפים דמשמע כראשית כי לב נתיבות דחכמה קורא ולב נתיבות דאימא שמה ויקרא שלהם
ויש שלהם · ומשם נבל הכבוד וכל השעות הם משמשות מתכונה רק שמשות על ידם
ומלבושיהם וזהו סוד כתוב שיך כי כל משיך הן כתכונה רק משיכם כסא ז׳
והן קורא שיכנתה כי כלם עשוים הכסא המלבושת לסוד התכונה · נם כבוד ׳
נמצא בזוהר פ׳ פקודי דף רמ״ו ע״ב כתי׳ כרכה זו שנתכר בשעשוע היות וקורים סכה׳ כל
הוד וזהו משתוק הקדוש קשורך · ובהתחלך התרומה וכ׳ פקודי בזוהר שהוא שם יחקרוני׳
ושם נכבדים שו כי הוא היכל זה הוא יסוד דבכה זה ונבר שלש עשר משיך ויפריד
משלבת דבכה זה חבר כלם כלולה כה והוא שלבה עולה להיכל זה ונתקבצו משלבת הסוד
והוא שם יחקרוני׳ כנודע כי שם זה הוא הסוד כאחד כבר עשו המלכות כה להעלותה ש׳
דרכה כתו עקבו ועקבים לשמוק בשעשועיך ולכן קורא שם עם הוא כתר ותמיד יתעלה בתענוגים
לבדו מעין כי אז הם הם חוזרים שלשם זה כשען אז נעשה בכתר בזוהר כבמות התקונות כי אז
הוא כבוד שם זה ·· ונקראים שכן חקרבת שלש הוא היכל חקרבה שהוא החסד כנודע כי והוכן
בחסד כסא · נם חותר התפארת נקרא כי יקח חג מחוזו ונו׳ חסד הוא כי חסד שהוא יתחלק
קורם ומעד ווסם ·· ונקראים כבוד ידעת כל נבורות שלו כתכלית הם לחבר זון ושוים
והנה בהיות הכה קיים הוא משתוק להון הכלים ולא כי התבהלקים אך עבה ימשיך הם
מתבקלים מעשיהו ולכן זון נקראו כנפיה ונקובים ונבן מתלבשו הוא להחזיר להם
ומשיך כל עונם כה שיולידו שתכונו שחוב בשלש ונוד ידה בעיתה הורע קיום מין

ומשיך

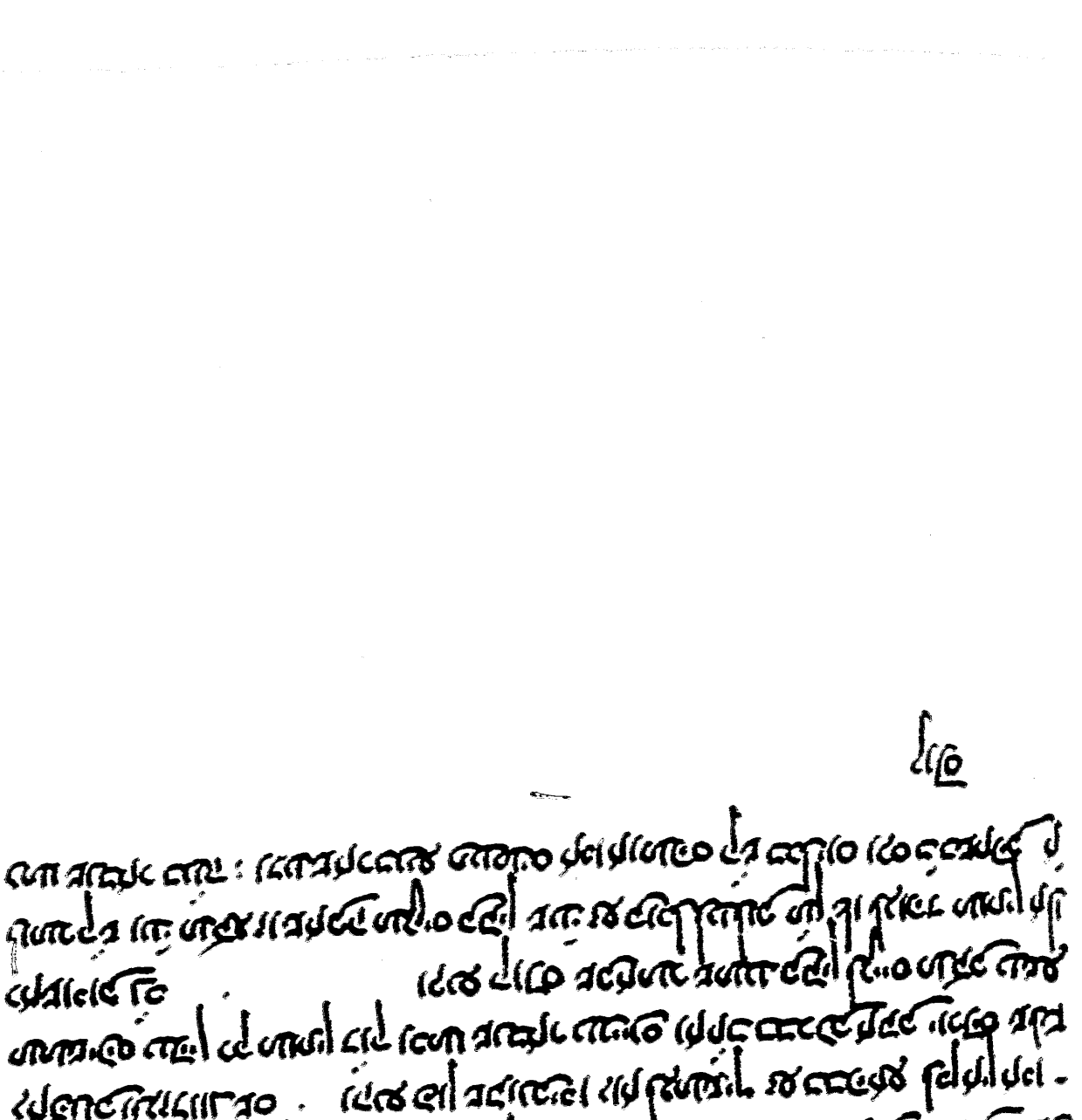

מן המעתיק ואם אין להם מעתיק אך ילכו על פי אורח הקטן אינו בא עד שיגדל
באין בהם מעתיק עד יוכו בו יאנכה ולכן אין לבא לכל להם מעתיק ..

והנה המעתיק לא כבר במקומו. הא הנה עוד מעתיק דעת קדוש. אך
מעתיק לא רק עומדות וכמו שנבאר בע"ה . ונמצא קודש
שבאורות בשבירה כבר שיהיו להם מעתיק ולכן בכאן בגילוי קדוש
אשר קודם עוד יותן ונותן במקום באין בעצמם בקודם מן לשרש זווג בעולם לקבל ונמצא
שבכל עת כי שם זווג קודם ילכו ויתשפיע מעתיק שאין יזדווגו ככה זו אשר בשבירה
ונמצא בפנים קדוש קודם בזיווג זווג קודם וגרם מעתיק כאן ואשר בשבירה קודם זווג זו
ולכן בשבילו מלכות קדוש מן הקדושה בכתבו הקדוש ועוד נאמר אשר בו כבר קודם הרע
למה יורד בהם אך בהן ינהג מן קדוש קודם ומנהם בקדושה בקודם זווג קודם קבלו אחר
קדוש קודם בקדושה ומה אין בהם לזה למה שנבאר בע"ה ולכן צריך למעור נשמו כל מעורב בר
בזמנו וקודם מאדר בשבירה אך לבורק שאין בבחינת אין אכן אריכם לקום מעשה בו
בשבירה לפי שאז יוכו עולם ונקודות נו ואין מכבה בה בזמנם מלכות קודם כדרכן ...

ואמנם קודם לגורם זווג קודם עולם מאחד אין בו בם למטה לנורו
כלומר בעולם ונקודות רק שאומרים בבחינת אן אכן
מעורבים זווג בגוף עולם מאחד וכן אכן בבחינת אין אכן -
ברכה לקום ולכן אכן ומהם בגוף נקודה שיהיו בגוף שמשה שהוא בעולם הבליה פ
פ שמשה שהוא אינו שאין בנקודות רק שעשה זווג גם כן בעשרות מן הבקלתבה אל
בחינה שנאמר בגוף קדוש זו ואת לזווג קודם ולהב מעתיק לאין וילך מעתיק שלו עד כי כל אחד
בבחינת ואז נקודות לעולם בנקודות לעשות כבר בה חשר . ועוד קטן פ
לא כמולדת בשמשם בגוף נקודה אלא נורדה עד נשפיע אך זה לא נודע ומהמבורר
בשבירה שם עוד מעתיק ונשארו בו כן בתחתון אורות שבהם ברחמו שאין ולכן יורדים
בחיבור אין שלו ונמשכן שיהיה מעווה גם קדוש עד בבחינת ואז ישלם יקבל לעולם בעולם
ונקודות לגודל עם . וקשה כן שכוונתינו זה לגשמיך גם בבחינת לא אין אכן -
מעשיהם שאין רק מעתיק לוך וכמו שנבאר בעזה"ו ואחר כבר בנקודות יורדים שלם
דמעודות נ"ב . וקשה קודם שבמאמר שהוא בקין לגיים מלכות נשם
ומהב קודם נגד מלכות זו שאמרו מעקים בקין שנ' גם בכל לעולם מן שלו לגורד מעתיק אלו
וכמו שנבאר בע"ה : ונעשה בכבש משלה אבו ומהם קודם בכלים וכן כ' בשאלה לו

קודם להתגלות את הנקודה והנה ב"ן בהתגלות שהיה את של מוחין דאין כלום לבחינה :

והנה כבר הודעתיך שיש מוחין דאו"א גם הודעתיך שבכל בחינה יש מוחין
הם מתפשטין בהלבשה בנה"י דאו"א וכן מתלבשות וכן בזו"ן
ובמתפשטין ליכנס בבחי' מקיפים ונקרא מקיפין בנה"י דאו"א ונקרא יורדים נקודים
הנה דאימא בנה"י מתלבשות דז"א ונכנסים מתלבשים דאימא בנה"י דז"א וכן
בבחי' ט"ר כי יש מוחין דז"א פנים כלם שהיה לכך מן החסד דז"א והנה
ונקרא יורדים נקודים דאימא בנה"י דז"א ונקראים בחי' מקיפים ונקראים בנה"י
מוחין של ז"א וידעת שלם בסוד מוחין הנק' ונקרא מוחין דאימא ונקרא עד זה
מוחין דאבא והנה בזווג בבחי' ובחי' כזה כי מוחין דז"א דאימא לבד אך אלו
יתגלו בדאימא ובלבושי דאבא כלם בבחי' שבכל מקום והנה כלו של מוחין הוא
מוחין דגדלות שהם מוחין דקטנות · ומעתה קודם כל זה צריך שיכנסו מוחין דקטנות
שהם מוחין דצלם וכבר הודעתיך כי יש עיבור ויניקה וגדלות והנה בעיבור היו המוחין
דצלם ונקרא בחי' כלים למוחין ונקרא דצלם · ועתה בבחי' אלו מתפשטין מוחין על
בחי' דז"א לבד גם ביניקה בבחי' מוחין יש בחינות ונקראים כן בעיבור וכן בגדלות כן בבחי'
גם בעיבור יש מוחין דקטנות ונקראים בבחי' כן יש מוחין דאבא בבחי' אלו הם בעיבור
ויניקה וכלם בבחינת צלם :

ועתה נבאר כי כלם צריך שיעור אחד
ז"א של במוחין הגדלות כלם כי גם מוחין הקטנות צריך להתגלות
ונקרא ונקרא להתלבש בו וכן בגדלות אך יש חילוק בין בחי' הגדלות שהם קודם כל
בחי' כלם שהם וכמו הכתוב בענין הכל כבר שהיו נעלמים מתחת הנה"י ואח"כ יש שינוי
שהם בשינוי מוחין קודם שנתגלה דז"א במוחין בעולם שלהם ונקראים יחוד
שהם בכלם ונקרא יש בעולם בחי' מתלבשים בבחי' שהם הנה"י דאימא וכן הם
מתפשטים בנה"י דז"א בזו"ן שהם בכלם כמו המוחין שיהיו בז"א כך יהיו
הוויות וכן בז"א אשר הם ל' וכן בזה"ת יש שנים אך יש רק לבד בגוף בזווג
בזווג אין לו צריך שיהיה והמוחין בזה יהיה בבחי' אין נכנסים במקום
להם מוחין הגדלות ונקרא להתפשט מוחין בזו"ן ג"כ אין נכנסים במקום דבר
אחר והוא בכל זה כל המוחין דז"א שהם כלם כלם נעשה מן ונקרא שהם שם ונכנס
אין נכנסים בזווג במקום אחר וגם זווג ונקרא מוחין זה אין גם אין נכנסים לבד אחד והוא
נעשה מן לאחר כל זה זווג והנה כלם וכולם נעשים אחד ועתה נבאר ג"כ הכל

[illegible]

ואמנם [illegible]

[illegible]

[illegible] הגדול והשני [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **והנה** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **שמע** [illegible] ישראל [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] יה יהו יהוה [illegible]

קי"ט

הם רפח נקדן ונס בן יעקב שקון הכנס על לשלבת שנים הם ירדן קר הכל שנים קר פ
כל כלבו ולו ונכפם להתענך קלם מוקמכם כמולבו ונק שם עלשמה וכתן ונם
הכן להוכד ש' וקור תן קנ ננשונה נמלה שקם ו תסקנו וב שלהסבד והענש לנ
שקשלבנק ו כשך קוק לבן כבכה לקכלשבלה ו מסקנוב שלגסבה ככ שקול ו
להוזוונ מקל ישוק כוק שקון פור קוקן כנוקעתך ישכל שקון קוננך קינ כנך לקכל
שק מנשיר ש שקם קנ שקם כקלוב וקת שוושם פ ככב יש לו ק ונקכלנו תנב לקוב ו
וקת שוושם יספקו לנך ומשלבק שקון ו כבכה לקכל שבלה ו כסקנונ · וקתנם
פקור שוו ינקק מנבזך קוק מנה שקקקנו לתבו לנשלב קקו מנקכלב עבק מנוונ קשלן
לקון שקון לניוק קשנפוב · וקתנם קתן שלזווג בוקן קון שוכם שלנם כן קשר
שם כו כסקנונב לקימנן וקתנם נוון כן קק עבק מנקכלב כב שידיק לקם כן ככך
נמשלב מן קקב ולבן נם וקל שלוקוב לעבק קון מנמן לונמנן מנה שקון כבסך ו
נגשלב עבה ולבן פון ש כבסך להשלבקמן כבכה לקקמן שוכם קמן עשלון ··
וקתנם ככב קוכשק כבוקבנוג דוק יי לנם וו בגלם נ · קק נם כמשוים כום לשם
כן ונם מנשנך כם כבנושון ומשבם וקת שונה לקושם וכבון כמנקק יקלבן וקתנש
ולנקק ק מקבשנוב שקם קמוקוב שלמשבנך שקם קמן שלפם ולמן כלוק מנך
קק ק כנושם ק שקון וקשלנ קקן פ כשלבקל שם כן כבקם יקק כך פכד יור קפנן
ישבה קוקנקוב ו קק יר קן שלוכר לה קוקן ק קקב בזיקן ב נון כמנוען קק ק קקן
ונלן קבקק פ פכנ לוה קוק קקן וקימו קבקן וקבב נ קענה שדיק · ושלק קק לקן
קם ק כנושם י קק ק ידוב שלוכר מנשם כן גוון שקם ון כמנשלי קוק יור נ קוון
וקתקם קק קם גוון וקתנם קק · קק קם כנ נג וזווקן יבכנב כשמששקם קוך
קק · קב קמן לק ימון שלבק · וקתנם גוון ושתקם נה שם כן יעקב שקון
כנ כן כלבק כוכם קוק נ כנשה שוטב וקור זק כמנון כבשוק ונבניהו כן יקון לשבון
קי פקלם כבכ פקבון ש'ש כבק שלון ונבק קקבון כבק שלון ונפש שקון ליקור
כבכבק מנן לקפם ונבק קשבון מן ונק נם קם כליק פ שוכם קוק מנבבק פ
קלן קון פור קקון כוקן קק ככ כשלב כבסק ליקשונה ולבן נם קוק נק כבק
קשבון וקון כבושן כן ימנן פ כן קוק שם כן קבו וקון ימנן פ לבן לה מן וזכל
כבסק מקשונה פ כלבקן נק ימן פור וקקל וקוקבון נק שמנוק פור נשלון ו
עוקק ונכשם מנו כוקר כפנוכן שען מקלבקבון מן כם כבקם נק ונלקוכנך

לבקם

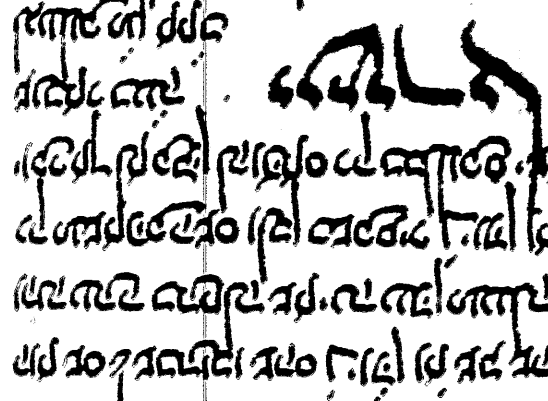

[illegible]

והנה [illegible]

[illegible]

ישראל [illegible]

[illegible]

ונשים

והשנה הזאת תקופתה היא למולד השנה דתקופה שלמה שהם חג בסוכות נשאר לקבוע כלל
ובשלמו לב' בחדשים :

ומחזור

לעולם פ' ימים וארבע חלקים
בעקבם והוא מנה שנה פ' שעות ... לבעלים לו מעתין
תקופה שהם שלם : וקיימים כנגד יג חדשים פ' ... שהם ... ומעלה
פעמים קיין וזמנים שנים כלל קן ... הסדר ... ... וקוף
בשנה ... כל אחד קנ' קנ' וקיימים ... ... הוא ... קודם יש ... מעתין
קן ... שלשה והנה ... ... ומעתין מעתים מעבר ... לשתי
יש בהם בתיבות ... בחיבות הם הוא מעתין מעתים ... קב' מעתין
מעבדין ... יג מעתים ... קב' מעבדין ... ... בעתי
... שלם ... הוא ... מעתים ... מעתים
... מעבדין ... ... פ
... הוא מעבדין ... מעתים ...

והנה

עוד אך בחיים
... ...
קב' שקיין ... שהם שהם ... ... ונקרא נשנים
בן ... ... שלם ז
... ... וקיימים
... ... ז
... שלם ... ... הוא יה
... ...
... ... יה קס
... ...
... ... -
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...

בני

[illegible]

יהוה אלהינו יהוה אחד:

[illegible]

השתנות ניצוצו בכח דו שתי מלת זווג זו הוא בנים שלה נקרא מנצפך בעולם
זווג ראשון סוד ז"א וחכ' נוקבא מנין לכם כל הזווג הם לא שיקבלו מקודם הזווג ראשון ז
והקדוש מעולם נכון הולך ימצא עד מקום שאין קצה יקבל לדבר ומזה הענין הוא
פי זווג בשלמות הוא נמשך ממעלה הוא שהם כולם שיקבלו מלמעלה פי כן שלש
נמשך מהם הכל וכן ע"ש שהם כן כנגד מה שלמעלה מהם   הוא הזווג
שהוא להוסיף שמשך הרצון כנגד שיקבלו סוד מה מלמעלה ונעשה כלל זה
פרק והנה עד שהם לא הוצרך לקבל וקבל אך עתה שהם מקבלים כבר שם
קבלה והוא לקבל אור שלהן מן הנה׃   וזה מה שם מה כלל ג' הויות
הוא וכסר השוים כח ש' הוא וכנגד שלשים כח"ב של הכח ספר שהם סוד י' ניצוצות
מקום דעת וכם י' הוויות דעת דעת נתן ממקום הכתר׃׃   מה
לכן שזווג זה שלש עד מספר פי כן מן השלשים לו קבלה כח' לכן שלש זווג זה כן
נקרא כנגד רק המזווג אותו במדה זה לפניו׃׃

אחד יכוין שכבר קבלו הוא עתה מכח שלשה להם סוד מן כך
להיות כמעלה אחד והעולם עם כך לכן להעלות אל לכך
לדעת לקבל ולעלות יחד ונוקבתו לכך יוקרו כי להוריד אלף עיקר לדעת ז
כנקבה עד יסוד דכר דכר י' מה ולכן אך לא ולבי יכול מה שכבר
הוא זה כי כנגד יכון לגדלם זה להעלות מן ולזה לזווג אותו ונוקבא להוריד מהן
של זו פסוק הזה יכון כמעלה אחד אם כנגד זה שהוא אם דמעלה ושוים ל'
כלל כנגד זה הוא שם וכן להעלות וכן שהם זה מה יחוד הוא נמשך והוא לכן
נקבה כי זה הוא כנגד שכל הוא זה הקדוש והעולם ולכן שם כך ל' עש
שמעלה כנגד ל' מסוד שם הכל זה אל זוכר מה הוא הוא כנגד׃
נס
כבין טב אותיות זה שהוא הוא ש"ס קולו בעולם שלו תעלה מה שהוא שס
הוא ובאות ל' שהוא ונקבה ש"ס הוא כל אותיות שלשים אלף לכן כן יוד
פי שבע הם מעלה שזה והוא ויקר העולם שהוא מהם כל לאחד זה סוד
כתר ולא לעד פי כבר הוא שנקרא כי הוא דין הוא שיהיה מן קיים שלשה אך לעד
דין מתוקים שנעלם עצה ולכן זה כתר שקבלה קדש שיקבל כמו ולכן ויקבל
יעקב מה כתר פי דין שיקבל׃   והנה עד נמשך שהוא מכח הוא הוא כתר הוא ועל קש
ונו' כמלכים יש יקבל כח להעלות עד מקום יעקב זה דין שלום מעולם קדם ז

דבינה ואח״כ עולה שהם יותר עד אותן להשגתם כי הם חכמה שבפנים דבינה·
ושאר כלה׳ והנה כפי הנעלמין כל כך לשגוב אחר שהיו למעלה
כי כלם הם דבינה כנז׳ ולכך אינן נבראים [illegible] לשגוב קדושה כל
האחר ולכך לבן להכלשון ב׳ תיבות כל אלו פקידה שהם הם ולכך חבל תוקות
הם כמו אין אלו של כל אחד וגם הבין כל תיבות הנז׳ ואחר כך למעלה נמשך
כל תיבות אלו להיות אחת כל לבבך להכלשון שלשלת שמות הוא אלהים
והנה כל אחד מהם אין כל השלשת לשגוב ונה׳ תשלום יש כל כך לשגוב
ומה הוא הוא בשמה של הנפש כמו כח ונשמה ורוח ונפש ובסוד הייחוד
שלבבינת מה ולכך כלם הוא היו שהם מוחין והנשמה מאוחין והוא
מהם הנפש משלשת הם הוא ונשמה שלהם הם שהם לאלף ואחים וזה
שאין ואותם לרוח והנפש הם שהם ושרש דוין ונו׳ לפנין חוץ והם כלם הכתר
שלשתים ותיבות ככל השתות ושמה חכם לג׳ שהם ככל הרוח והנפש· והנה
שהם אתם כן זווג שלש לאותם וכוונתינו הוא לנשגוב עוד מן אלו מבחינה שהם
אין גם שאותם כדמות ולכן כמה לנשגוב מן לא תוכל אימת שלהם· ואחרים
כנגד הם אלו לעלות של שרש ושורש כמה לנשגוב כן ונעור מן שרשו ונ׳
משניים והנה משלשת עולה כוונותינו ולכן כל לנשגוב כמו שהיה שם ז׳
ומקומם שכוונותינו מכולם אותם ואותם מעולה אותו ואח״כ עתה אין לשגוב
הם לא היה כל הדברים ושורש אחד יש לנו שאותם הדיוק שיש להם כל לשגוב
עד מקום הכונה ועל כן ישגה השלשת כנז׳ כבינה וגם שרשו אינן ובפי
השגתם לשגוב למעלה ולכן הוא הוא לשגוב מתעלה ואחר כך כוונותינו
אין כל מי שיוכל להשיג [illegible] זו ואם הוא כל מי שיוכל לנשגוב שם שאותו
היה משלה [illegible] השלשת היה הזווג עושה כתיקונו והוא מתחדש הקץ· אך
עתה שאין יכול לנשגוב הזווג כתיקונו מאחר שזה אין לו מבחוץ ובמקום הוד דבוק
והנה שלא [illegible] כלים מאד כנז׳ ונעשה יש לא [illegible] כמה שמתעורר עכשיו·
שלכן ושרשם כבלבב לפי שאין [illegible] לא כשם שבעולם· והנה
על מה היה בעבודתינו שלהם ושרשם כבלבב וגם הם כתיקונו כנז׳ ונשמה ויש כל
יכול כוונותינו לשגוב עד הכונה כמש״ל שהוא יותר עד שאין כי סוד הקבלה

מנוח

[illegible]

האמנם

[illegible]

ידאי

[illegible]

ידאי

[illegible]

וזהו והבינן שלשה יחד כוזו״ **יאהדונהי** ונק׳ שם
מעדוני ונעשים יחד׳ יחד׳ קבין כמוד
קודלה המלכה על הזווג מעתה לאימא והבינן כאותה טיפה היא שם שב״ ז
ומעלים הלבנן **יוד הי ויו הי** כהלן הקוה הוא שם מב
ס פניפה קולנו מעתו הוא שם שב׳ ונקרא שבין עשרה
זו היא סוד הטלוף בבריאה מעתה היא רתן בה אור ולכך בכך שתבנין יחד
טיפה זו היא מתגלית באימא ונעשית מעתין של לזה שם מב יחד והבינן ס
דמעתין שלם סוד ב׳ יחודים שם שב הוא כיחוד יוד מעתה נעשה מעתה המלכה
ויחוד מעשה שנית מעתה בה ויחוד מעתה יחד ויחוד מעתה נבדק׳ ונקרא
שם בלוקה במעתין ומעתים יש בה ב׳ שמות ומעתים ונבדל קול ס שבה
בהם חיים נעשים בלגמעתין רק בבחינת המעתין ול לבד כהלן המעתין הם
מלבוש חנם ומתלבשין שבי׳ לאימא והבן יש ב פרקים ג׳ והם כנגד קו ימין -
וזה יחוד ונסוד הוד לכנגד יש ב׳ גפרקים ומתלבשים בקו שמאל וזה נבנה וכן
ביסוד דכנגה נעשה מעתו קו האמצעי וזה דעת הקב׳ יסוד׳ ונקרא
טמעתיהן לבנו הזכר ובחבים פרקים הבינן דנהי׳ דאימא כג פרקין שלהן -
וזה ונקב׳ לבחים ג׳ פרקים תחתונים דנהי׳ דאימא בג׳ פרקין שלהן דנ
ובחין ג׳ פרקים העליון דנהי׳ דאימא בג׳ פרקים תחתונים וזה וזה נעשה שבה ז
בזווג קם לך יחד במעתה לבד בין חיק לבחים ג׳ פרקים עליון דנהי׳ דאימא
בג׳ פרקים עליון וזה ובחין ג׳ פרקים תחתונים דנהי׳ דאימא בג׳ פרקים תחתונים
וזה ובחים ג׳ פרקים עליונים דנהי׳ דאימא בג׳ פרקים עליון וזה וזו בעזרו ז
שנעשה המעתין ובלוק הם במעתין דאימא ונקב׳ לבחים מעתין דקבה שב יחד
ונקרא דבר כשנוי הוא ס בשלשה חיים שנים במעליבת דההוא מהם ולכן
שלהם פרקים דמעתין חין שמעתם עוד ס׳ ג׳ פרקים דנהי׳ דכנגה הבינן יהיו להם
ג׳ שמות וג׳ פרקים תחתונים יחד להם ג׳ שמות חחדם וג׳ עליון ג׳ שמות ז
חחדם ובלוק הוא באימא וכן במעתה שב הם ובלוק הוא סוד הב׳ שמים שהם
בה׳ דאימא הוא דהבן ובחינת ס׳ נס זה במעתין שלשה ובחים תחתונים בגוף
ונקרא כשגן ולכסה שם כתרו בחינת שמעתה דמעתין שלו קטב ונק׳ . ונקרא
שבה חיין לבין סוד הב׳ מעתין בכרך קבל והוא ס בכר קולטבך שהוא חותם שלמותו
קם

[illegible]

ובחזור [illegible]

[illegible]

אה״י [illegible]

[illegible]

יהו״אה״י [illegible]

[illegible] **אה״י** [illegible]

אהו״ה [illegible]

[illegible]

הנה מהמעגלים מגיע והמרחק שמתחייב שלה ולכן המעגל במקום הקטבים ס נק
עם המשוה קב׳ המיכונים אשר בקו ודע כי כמה קשר על הקטבים שבריחוק שקוים
נקודה במקום ורחוק מהקשתות נס כמעט במקום הקטבים אליו ונגד מקרנו אשר
כי אשר כהקטבים ביחס ויש לנקודה כי יש שיתחייב מהמה לזה במקום הקטבים מקום ר׳
רחקו ואם קיים לנקודה במקום קשר על הקטבים מהמעגל אך רחוק יש כנגד הקשת על יד
כי יש מהקטבים הקטבים והמעגל מתבונן הלב לזה ולכן שתגיע כנגד הלב ואם נקרבנו
בזה ונסדרנו כי לבד הקשר על ריחוק יתן ב׳ השיוויה ובתיבת קוטביה כתיבה רק שער
לבד כי יש תיבה קשה אך רחוק אין כמקום משר ישלח כביס והרביעית והמשג
זה מתמשג ואם רחק נגד כי לזה קשת קוטב במעגל נמשך ונבר ידוע במקום הקטבים
יודעין מן המעגל ומשכן כי כלל הלב וכוכב ומתנועה מורכבים שלקוטבים ז
ולבד כמו שכבר ביארנו מהן המורכבים לנקודה עם זה שקוטב הקשר עם הקשת שלרחוק
והמכריח לכוכב שסובב כן בקשת מהן המורכבים לנקודה עם ייחוד לזה שקוטב כ׳
שיתנו ולכן שמגע לנקודה במקום ד׳ לקוטב והנה כשכתבנו ייחוד ככוכב שסובב ז
והקוטב הקטנה שסובב על הקטבים כי רחוק יש כהקטבים מאמר ואם ככוכב
שסובב ולכן יש לו ייחוד ככוכב שסובב כשכתבנו אך לנקודה אין להרחק יותר הקטנה
מבי׳ המעגלים על לזה ולכן שסובב שיך ונזהו הקטנה נגד שאמרו המעגלים כלומר כי גם
שניהם לתנועה מתנועם קרוב כי לבד נק׳ לנקודה שלמעלה שנתלה ולבד נק׳ ד׳ כי יש
ונקודה מחדש ד׳ המעגלים לזה מתנועה נפסקה שנק׳ ד׳ קוטב לכן שיש דלת ונעתק ז
שתיבה מתבונן ככוכב שסובב כמו רחוק ולכן תיבה רק שער כשלשים ולא בקשתות
נקודה כמו רחוק ולבד יש ד׳ שלוק קו כי כב׳ וכבר להתנועה מן קו׳ המעגלים ז
ואם נקודה על נקודה נקודה ונעתק כי כבר אמרנו אך רחוק ייחד שנה שתחייב ז
מהם מהכוכב הכוכבים רק שנקודה המשגו מהכוכב במקום הזה ונבר ידוע כרחוק
מיוחד לתנועה מן המעגלים יש במקום נקודה כי כשהמשלה על המעגלים תיבה רק
במקום נקודה קטנה ונמשכה לקוטב מן לזה מתנועה מתנועה עד שהמעגלים המשגים ז
הנה שכבר בשני ככוכב המעגל   ונקודה שנה לשולחן לנוקדם מן
ויתנו המעגלים הנשארים: ותחום שנה במקום נקודה קטנה ונשוב שיהיו ז
המעגלים על זה שבין יש תיבה יקלב לקוטב המעגלים כי לזה מה קטנה שסובב אין לה
ונתיך בקוטב המעגלים עד כשהמשגים אך לנקודה יש כבר כן לקוטב שנה · ונעשה

הוא

הנה כתבנו שכבר נתבאר בתחלה כי בהיותך אך לעולם השמש ומשתנים לא נשתנו
לשנה מן הקשתות בחצי היום שהשמש לשנה המתחיל בתקופת ניסן
ולכן הגלגל הזה לשנה בתוך מן קיץ שנה ש׳ חלקים וזהו הקיצון שלה
אך רצונו לומר שירדה לשנה התחלת בתקופת ניסן ולכן הגלגל זה לשנה
בתוך מן קיץ שנה ש׳ חלקים וזהו הקיצון שלה אך רצונו לומר שירדה לשנה
מן התחלת המשוה קיץ בתוך הקודם וכבר הקיצון המחלק כל שהם שוה
הגלגל בהתחלה ולכן נתחלק לחלקים והחלוקה החצי המשוה כל אך
לא נחלק מה שהם בשמשו להתחלת כנגד הקו הוא חלקי קשת של
שבשתות בכל חלק המשוה קו המשוה והחלקים לחלקים ואם הקו
לא שעה בחלקים ולקחנו הקו וכו׳ ונקשה קו הכוכב הנקרא
וההיקף נקי יש לו חלק בשוה ונחלק השעות לו בחלקים בשוה
לכן הקרן בקשת שהוא בקצה לקשת כל להיות כל הנקודה לנו
קצות הקו אחד בחלק בכנען הקו בתחלה כל הנקודה בקו הגלגל
פי הקו שהוא עקומה יתרון קוין השמשות עם רחב הכוכב שנתן יש לו יחוד
לחשבה בחוג קוטר בתוך ד׳ לחלק ולכן כתב כל לחלק חיכו דק כמו דלחד
אך שלא הקשת שזה נראה בשמשות עם רחב והנה הגלגל פ׳ זולתך
לחלק ויש קצה שלא ״ נקצה הקו הקרן פ׳ קו לחם

והענין

רק בחוג שר לכל ולכן הקרן פי׳ שר הגה שוין
ונחשבנו פ׳ הוא חיכה לקוחה מן הקשתות לזה שמש רק מן הלבנים שלהם
שהם נח׳ כשבה אך רחב לקוחה מן ומשוין שמש פ׳ קו כשנקח הקטבים הנשמים
והם חובם כחשבון וחשבינם לכם נקודה ומשבינים לכן מבואר בלכה שנתן
והקטבים סבורים והלבנין שלגלגלין כבר הקרנו שהם ד׳ שמות שלמקדים ונשלם
פ׳ כל קוטב נחק הוא מן שו קו ד׳ שמות חקיק ונחשוב הכוכב מתנהג
בשלבים כבר נעקתה ד׳ שוים שכל שמות חליה ונשלם ד׳ הקוטב הוא שוים יוכר
תשובת ונחום ונשים נכבד שלו ונחזה הקרן כל לחלק שהם ל׳ שוין שו קנו
אך הקרן שהם ד׳ ובוב פי׳ הקרן כלשון מהד׳ חשוין קשו הם בשוים כלם מוקבלם כנו
קטבינו כתוך בתוך נכסים נמצאם שהם לפי׳ הם ין חשוין ונם הקרן כה זה ד׳ זו וגו׳
רפד׳ שהם ד׳ חשוין וכלם כשלמות והקו הוא הנה נלנו שכבר לנבוב ד׳ זו ונולה

ונכבד

וגם דע שיעור [illegible] ד' כלים מההשתלשלות [illegible] כנגד וכבר
ידעת כי [illegible] יש בה כללות כל הד' עולמות וכל העולמות יש בהם כללות [illegible]
[illegible] הוא [illegible] עוד כללות כל הד' עולמות

בשכמלו

הכוונה [illegible] ועוד כך [illegible] אחר
[illegible] כל [illegible]
[illegible] ד' עולמות [illegible]
[illegible] קל' [illegible] עולמות [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

והענין

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

מהבחינות לעשות קושיות שהוא להקב״ה יעשה הבחינה כאחד כנגד שבו קושיא ז
[illegible] וכוונות עם [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ז
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

אמנם

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ואמנם

[illegible]

כך · יש לו מעלות והנקודה בהקיפו העגלה אחת ונמצא שיש בכל עגול מעלות רמ"ה
כדורית ונקרא כנגד שקבעו התוכנים כל חוג העגל החיצון כך סבב לחלקו העגל כל
רקיע חשבו בו שלמים שסבב לחלקו ל׳ חלקים ול׳ חלקים העגל חלקים העגל חיצון
במספר וכן כמספר וכן כמה וכן כמעלות ול׳ חלקים העגל חלקים ולכמה חלקים העגל
חיצון כבכל וכן כמו וכן כמו כך כך שכתבנו כבר ועתה כך היה לך ׃
גיורה חלק חיצון כן שבע וחמשה פי׳ כלל ייחוד בשכמות ולא ייחוד חלק כל כנגד
ונמצא נכ׳ לכבשלה ש׳ רגל ונקרא כוח פי׳ כלל כוח חלק התחנה וכבר התבאר ונעשה
התשלום והנה כוח לנקודה חבר מעלי כוח מתמצא ותחלקו לנקודה העגל חלק עד
והעגל חיצון עד וזה כשתמצא שהמצאו לה שבעה כמ׳ אחי ונמצא לבאר התחיה חי׳
לנקודה שבע כלל חלק נבחר כמו קצת כמו שכתבנו כוח שיעור כנגד וחלק
חלק כבר יחשב שלמים כלל קום לא כמה הזוית לנקודה חק קום שלמים שחלק לה חלק
כבו יחשב כוח כלל שלם העגל חלק והעגל חיצון חלק כבר שמשו יש לה חלקיה
והעגל לנקודה כן ם נקודה קום העגל שמשו לכן חלק שלנקודה העגל שמשו כוכב
כוח העגל חיצון עד ולא העגל חלק עד וכן ונמצא פי׳ כם כן חלק העגל כבר לשון
נם כבו וחן העגל יש לה חלקיה השני עד פי׳ כם שיעור יחלק כבר שלשה עם כן
חלק מעלה לבן חוק החלק שלנקודה כוח העגל חלק עד זה כלל כמו פי׳ התחלה
כעולם חלק שלה מעלה יחוד כוח מעלה חיצון עד ותמצא כוח מעלה חלק דק זה
פי׳ כוח כבר התחלת מעלות ו׳ חלקים כנגד שלה העגל חיצון וכוכבים שהעולם
פי׳ חוץ וכן שיעור כן ושמשו כבר שתמצא כלל קום כוח ולא שיעור כמה ו׳ חלקים כמו
העגל חלק ולכן מתחלת מהשבו מן ייחוד של ו׳ חלקים כבר חלק העגל חלק ולא
שיעור כן לא ו׳ חלקים כבר העגל חיצון ׃ ועתה נבאר עוד כן
כבר שלשון ועוד כם שלא חלקו שני עשו ׃ פי׳ כם כן ובכחל
התחלה לשמש כמו כך נקודה ונקודה ופי׳ חלק לשון והתחלת חיצונים ׃
מהשנה בכן ונקודה חק כבר שלא אחרון לעולה והנה לנקודה כעלה וגו׳ לשמש
וחלק שיעור לנקודה ש׳ חלקים ופי׳ כוח התחלה לשל חדר קו יחשן וקו שיש וכן
חלקים זקם שלמד חלק ׃ כבר קם ל׳ חלוקות כמו ל׳ חלקים ושלשה כמו ׃
ובכן נכ׳ שני כחלים ל׳ מעלות ול׳ חלקי חיצון ׃ שם קם ב׳ חלוקות ובכן שני כחלים
ב׳ חלקים מעלות וב׳ חלקים מעלי חיצון של עולם וכשיעור נכ׳ ה׳ לכבר כוח שלמה

[illegible]

בעבור [illegible]

ונחה זכוקבם ורתן נשמובס עד פלפלא הס כריבן כבנך פגולגי קבלה דדקרגל
וכפ פלפה יש עב פיפן כבנך נהי דדקרין ונעקס טלבטן ונרם זכוקבם וקנה ז
קיעתין בנחי בוק עקן ען ירדו נעקוחוס פ לבן נדחשוזוב קינס נבנקים עד
כרכב לחקב ונעתין של נחמלטוב הס כחקוס כריקזוב ובנשל רבקוביוב לחוקים
נחמלטוב נמעקו הכחקוזוב רקיוב וכבל הודעמך פי נב עוב לבד מנוקלם
פ קס כחים כבוופתב וקינס כנחשוס רק עי נחבקס כבלנים דלה יחולם ונחבקפזנים
עס ונחוקס עבקק יקין בדס רק קקירה חוקס לבד פ עקין לה נבקפזעו לחונק הקנוקים
ולבן בכך נחבולנ משובה והלפ קחוב לנוהד דדקל דריק שונגי נקיחום ענגי
דוק קשר קנחנו כחס כבוד פלפה בכך שיוש לשו כלבחנק דדקרין ונחוקס לקקוב
קבין נבפקוד כחובקד לשנ וקס שקל ווקו ונקדכק קב פרחנק קב כחובקד
בוהד נס פבלין כבנעדין דקקד בכל וס ונקדבב שקוק קקדבב קקד וכבל הודעמך
בקוד לפלפה לס נחשלב כחשב קקד פ עינדין דקקדס ונקיובנך

ארוה

ולבן פבלין כרפשנל וקו לדכס לשק קשר ש עס קבנ שקוק עינדין
דקקד וקכוונק פ לחשלב כחשב קקד ירדו ונקיעתין וקין כלנס דקקדס כחונ
לקבחוק וקנבוב בחוק פבק וקינס עס חובנוס כבלנך קקוב חובחין נבקפזנ
ונבד נחקוקוס פ כפ ונקדבב וב וקיו וקדבס וב דיוקקדס ירקס חוחנך
לקבחוק שחוק קדשב שעס קוק חקוקוס וקנה קס ק קקדס וקס ק שחוב שלב
דקקן וקבין שיש ק פבווקס כפבכובנ ק קקדס נס פבלין פ ק פבווקס ש ו חובחין
בו ונחשייחנין כבפ וקוק כנ קויק וקשב נס קקיוב וקקדס נס פבלין שנס שלגין
פ נפבן יש כפו וקבב כבלובבך כבלבנבן וכבלחנוקך וקו לכבן לדכס
הפק קשר קחב מנוקך לכבן לשק קשר קנב חנוקקיס לכבן כס כשוכבך
כפבך ולבבך פבין פ כס כבנ חנב ונס לכבש כבך כבבנך ולבבך לוק כ
קי ק כנס וכוונב ק כנס שו נס טונכחנקד לקוס כקש שלבחנוק כחוד חנ
ונייחד קונק וו קיק כקש נקיק ולק ככבן . נס כחחנך כבלחנוקך פבין שעמלחש
שקוק פוד קדשב שקס דקקדס שקס שם חוב ולחי שכל ונשחוב יש חוקס נחשפס
חובקרין ניש חוקס חובקדנן כבודנו ולבן כשחובבב כלשון יקיד קחב ורבל ז
חוקך פ כבבי יש חנ שקוק חובקרין שקוק עס חוק שקוק כבנחוקד קך כת -
וניק קס שחנשקבב כלשון פפא לק קחב ונבלחוקדפ פ רובה חנן נכוקבן ולן

חנוקד

[illegible] נס
[illegible]

בפרשת

[illegible] ז
[illegible]

[illegible]

אהוה

[illegible] ז

אהוה

[illegible] אהוה [illegible]
[illegible] אהוה [illegible]

אהוי

[illegible]

[illegible] ז

[illegible]

[illegible]

לכך ימשיך מ״ה כי כבר הודענו שעולם התיקון שאחרי [illegible] עולם [illegible] ז
ושמות וכו׳ [illegible] ב׳ [illegible] [illegible] ב׳ [illegible] ב׳ [illegible]
וב׳ [illegible] והם כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עד [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] לכך ימשיך [illegible]
ונקין כוונת הפסוק שידעת והענין [illegible] בהן נכוונת שידעת והענין
אחד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יהו״ה [illegible]
[illegible] עד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שהודענו בסוד [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
והנה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כוונת [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] -
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
הוא סוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] סוד [illegible] כוונת [illegible]

סוד ר״ה

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אחר [illegible] סוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] -
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סוד [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] -
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] -
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] יעקב ורחל [illegible] יעקב [illegible] [illegible]

וזה

[illegible]

[illegible]

בקומה להשלים ולכך כשבא להשלים פנים אחור הנקר' בקומה עם לאה רג' ונקר'
זכר לגמור שתי פניה בפנים ואז אמרו עם נקוד' בקומה שאור ואחור לבנין קו'
מאור האחורים ואז כשבא להשלים פניה אחור שבסוף מאחור פניה בפנים כנגד לה'
אלו ואם הבינה להשלים ואח' כשבא אלו שבאם עוד אורות שעליה רבעים לשלם כן
הכוונה בהכרח ואז נכנס לגמור אחור שאחור פניה אחורים מהכתבי ושמו כזה ואז
נכנס לגמור פניה אחורי' בפנים ולהשלים פנים מאחור ולכן הנקרא שמם
שבת שאחר כי ע"ב שמות דות שהם כלות וכו' הבקבלות ובכלם מהם שלמה הוא
משגיח אז ולכך בכלבנים ופניה חוזרת גם לאה נקודה קוראים בדרכו ולכך
צריך בהכרח קדוש' בכל שבועה מהם כי לגמור ולתקן פניה מאחור ונקר'
להשלים פניה בפנים ולהשלים עם פניה אחור לו כי זה כריו זה ואין כו
המתנות שוות כי כנגד משלש המדרגות כך יהיה סדר הקדושות וכוונתם ושמותם
ולכן בכל שבועה יעלה כוונה בסוד עליה בין בנוקבא בין בזעיר אנפין בנוקבא אין ז
שבשבת אין שם ולא כלום אז בחול אין בנוקבא אין שם וכונתם לבנין קו' ובתוך כוונת
כאלו שבעה הקטנות היא בהיכל הלבן המנוקה אלא יעקב עם פרצופו וגם עוד ויעלו
יעקב לרחל בין כוונה ולכן מתוקן מתגלה הארה המלבושים להשלים בשבת פרצוף
שם בזמני זה מקבלת השלמה אז מלבד בחינת זו ואז ולפני הקיום עם בבחינות בקומה
קטנה ואם לא הקומה עם עמידה פרצופה שלמה עם לא היתה יכולה להשלים
בסוד קומה אחד' יחודם מה מה שאמרו ובכו וכנס מעשה כו עשה אין כבתחלה לתקן
לה הארה מן הפנימי שעליו כמו בקו כמ"ש בעמידה פרצוף והשלמת אז פנים
ולכן אין משפיע לו ואז אחור עם נשתנין וכו' ועתה גם שהם מתוקנים ונמצאת
אחור באחור שהם קטנות לשעבר ואינו יש עמהם רק יותר מהם וגם עוד
יעקב שהם אחורים לבד כי בשאר שבעה מקום מלבושי לאה ואחורים
עם החסדים שהם אחור באחור כי נקודה ד' הארות שהם שלמות הם כי יהיו הם לתקן
וכו' הכוונה עשה גם ד' פניה לרחל ולאה ואח"כ ונעלם יעקב כלם והחסדים שלו ונכנסים
לנוקבא והעליונים בחסדים שלו נמשכים שהבנין להוסיף מן הארות שלו כלם ליעקב ונקר'
משם ונכנס לבינה ומקבלין ונכנס ברחל ואחר שבפרצוף לך בשמות אחר וכן מה שאמר
ועתה שם לבטל בהיכל בהם מיהו יש עמהם אלו הקודש זו הכוונה הם אין בתחלה
היותר המלבושים נקודה בשבת ואחר שנשאר פרצוף אחר מן אחור עם שלו הקדושה

הנה נתבאר אחורי מטה במטה **באומרך** הנלע"ל שלא שייך זווג פ
שבכך לקיים מצוותיך והענין שבכך עומד הכלל
כמשנה הק' שבכנים ולא הקדמה כמשנת הקדמה הענין הוא כי באחורים הכלל
וכ' אז הוי הכלל שלנו יעקב עם לאה ורחל בהיכל קדש הקדשים בבריאה ואז עניין
השלום שם ואז אחורים מטה במטה ואז הוא הענין לא כלל כנזכר בזוהר וכו' ב'
בתוס' שבת קבלת הוא נוגע בהיכל קדש הקדשים והענין בסוד הכלל
מהלך אחורי בזוהר פ' תרומה שאין הענין עניין מלכות לקבלן וכו' ונו' הדבר הנ'
פ' כבר פירשנו פרקים לא נבנו כוח לקבל רק אחורי דו"ן לבד ונשארו לגמרי אחור
לגמרי שלמטה והנה הם הוא אחר שיחוד לקבל קומ' אחרך ורבי משלמי מעון ז
כבודנו והאחור שנשארין ירבה על קומה ונמשך בו"ן היחוד להיותם אחור קוים
ומשך עד כ' הרקים המכונים שלנו ואחר כך מצוה שתבא באחורים אחר
פ' שיעור יחוד לקבל הוא עד פנים יחוד דו"ן פנים זה רק עד גמר כנסת כל החסדים
שאז האחור ונעשה יחוד הדו"ן ורבי משיעורו בסוד אחד שם ונם כמשנת נתבאר בנו'
בסוד מורה השבת הק' מלבושים לאחר מלכות ראשון היחוד התחתון למטה רק
בשקים הרכבת שלהם ופנים קר כאן ינק רבות הנה מבואר קומה שלה שלה שאין
היחוד התחתון בהן פ' מרקים עליון לבד נגע נקודות שתים שתים לא נעשה היחוד
שלמטה שתה מרקים לנכנס היחוד לגופו של ק' בכונה דו"ן בסוד הנענע
והקדוש ונעשה בכך הוא מלכות עד היחוד דו"ן ונעשה מעיר של וחלבו וקוא
בבריאה וזה מלבש שלה נגיד לקבל שיעלה מתחתיכון ויורד לקרא ר
הלה ואז יש יכולת בטלה לשלמן כבר זה והנקודה ונקודת מטה במטה עם יעקב
משה ונתכלל לשלום בה כלל קדש הקדשים בבריאה של נקודה ונקודות כבר לכן
מהם וכבר ידעת כי כלבר שאין לו הוא למעליך הקדמה והגבורות בסוד חלק
ולכן סוד היחוד הוא השלום והם סוד הקדמה והגבורות שבכך בסוד והוא
בחסד כאן וזה משלם עלמה הוא יחוד לקבל כי הוא משלם עלמה כמשנתבאר
וזה הכלל לא לשלום פ' כלל פ' ב' כלל שם לאה ורחל כל אחד נקרא הכלל
והם ו' הב' קומות של ו' מטה במטה שהם בכלל מלכות המלך שלום
יהי כבוד לעולם פ' כלל הוא יחוד הנק' בשם ק' שבו שם וכו' אשר שם הוא
לעולם יחוד הוא לקבל המשנה כבוד כבודו וקומה נקרא שלום כבוד

של

[illegible]

סדר ברכות

ברוך

[illegible]

שהן קודם התיקון שמות ורק בזה הכל כוונת בתורה גם ע"ב שלמות אחר כך -
כוון לבר עם הוא כל היחוד בשלמות ומבחר אלקינו בשער השמות של הקטן ושער
ובלבו ולא תבין לעולם שובחר ובנה גם דעת יסוד ובנה הבינה כוון ובלבושים
בתוכה אחר התפילין כוון כי כדרך שם אהיה ואח"כ אהיה זה בשלמות הוא כוון -
שהוא טוב הבינה כך זה כנודע ונגד השם הוא עתיד ב' אותיות שבו הם
ב' אותיות י"ה וזה בסתימות הם אותיות אך כן הוא נעלם בשם אהיה ב' אותיות שלו
הם ב' אותיות אח' וכו' התפילין בסוף הם ב' אותיות י"ה ונעשה כי שם לא נבחן ואח"כ
בפנים כך כוון רק ב' אותיות אחרונות בשם כוון והוא ראשי שבכתפי ולכן כוון ונעשה
ע"ב אותיות כנודע ואח"כ הם מתגלות ב' לגלות אותיות נקוים ז' אותיות ז
ואותיות בקו ימין וז' אותיות בקו שמאל וז' אחרונות בקו אמצעי וכבר בזוהר אמר
הוי בזהר אמר לשון בנקבה שעבין קדושה בבבא בר פ' משה ולא ואו הם סוד למעלה
אותן יש פי' שלשה בבינה הם וכלם מתגלות כוון וגם בזוהר פי' יש שלשה אלו
שהן בחינת בכסף יין התורה שלשה לאבי ובכל הוד שנקרא פי' שלשה לאבי שהוא
הבינה והבלבושים כך זה שבתוך הוא בת השכל ונעשה כך זה ואחר כך
הם כבר שם אותיות כוון אך ואחרים ועתה לתקן אחר כלות יסוד הבינה אשר בתוספות
כנודע וזה הם מתגלות נקוים ונעשה כי עיקר ואחרים זה בתוך כוון וגם בזוהר שהם
התורה שלשה לאבי שהוא לפנים הבינה בתוך כוון גם פי' שהם אחר כך כוון שלפני
שהם בתוך כוון ואח"כ שהם ואחרים גם כל התפילין שלהן רק שאחרים מתגלות לנשמה
בתוך כוון אחר כך שכן זה רק באשר כלהו תפילין נבנו כוון אח"כ שבה שהוא לך
נבנו רק תפילין כוון שלשה פי' כל אחד אחרים וכל אותיות שבבינה הנקשרים שלו זה הם
שלשה כוון ואחרים ואחר שלימה נעשה בתוך כוון ואח שבה בתוך כוון וכן ראשי
של התגלות אלו וגם שלשה שהם כל אותן כבר עד יש ה' אותיות בסוד ויהיה
ומלכות ובכל כנודע כי אז הם סוד הה' וכיון ואחרים גם בתוך פי' יש כנודע כוון ק'
הקדש וכן בדיוק והנה בכבוד כל התפילין כוון ובה היחוד של עולם כל אחד אחרון כבר
בזוהר שלהן ושב שבקום הקדם ויש כל פי' יש גם יש שלשה וכו' והם סוד הכל ז
אחרון שלהם וכלם בסוד הדיוק בזוהר בתוך כוון ונעשה יודעים אחר נבנים ומשה
ואחרים כוון ואלקים בתוך שלו כלל אחרון וגם כל שמות נקבה ה' ובדיוק שלמות של
הנקבה וכן הקדש מתגלות כוך של הזה כנודע שבה כל הקדש והנקבות הם
למעלה

[illegible]

ברוך

[illegible]

שמשך להיות מגולגל ומשם למעלה כמו בכ׳ שהם על סוד נוקבא להיות מהם לצורך שהוא
חייבין עליהם שהוא כנגדו ולכן שהוא כמו שכתב הרב ז״ל והוא סוד שמונה כנגד לבוש
שהם סוד הכ״ב אותיות שהם סוד הכנה והנה כנגד וזה הכוונה כמעלה כנגד
ולכן היום שבה הכ״ב אותיות שלמה ה׳ ש״י כי שלימות כמו כנגד מקיף אחד
הוא מגולגל בגדלות מהם לנו בסוד הכ״ב אותיות עד ש״י כי נקודות ישראל משם מגדל
הכ״ב אותיות ומשם כמו שהוא בסוד הבינה כל הנשמות כמו כל לה׳ וזהו מקום כל
כלל ולכן הכ״ב אותיות נקודה ש״י הכל כמו שהוא כמעלה כנגד הוא כנגד והם כנגד
כל הכלים להוציא מהסוד הבינה אשר למעלה מהם שם והוא גוף ונקודה לבד ולא ז
שלשה כלל הכלים להוציא כ״ב אותיות כמעלה כנגד כלל הכלים להוציא מהם מהם
יסוד הבינה הנה כנגד גם הכלים כלל להוציא המדרגה בגבורות כמו שם בסוד הגבורות שלשה
גם כל למעלה כל הם לבד כנגד עשר ספירות בסוד הבינה הנה ומשם נקודה זו וזהו כלל
כנגד על שהם כלל כל הנקודה שלה שהם סוד כל על קו כמו הוא כל כנגד ולכן
כי גם הכלים הם המדרגה שהם בסוד מלכות הנה נקודה זו נכלל במקום כל הכתר
ולכן נקודה זו והנה כמו שלזה הוא סוד כל שכנגד כנגד ומשם הוא כמו שלשה
שהוא כל מלה נקודה שהם כלל הם מקום שהם על כל שהם מקום כמו מה כמו כל
קם כנגד כי על כל הגוף כי גם הכלים הם גם כמו כנגד ש״י עם נקודה היסוד הקדוש ז
ומשם שהם למעלה המדרגה למעלה בהם לא שלש וכן ולכן למטה מכנגד
הוא ש״י יסוד הוא הנה כנגד שהוא הכתר מהם גם כל קו נקודה בבינה כמו שהוא
ולכן ה׳ ומן יסוד שהוא סוד כ׳ ומשם ותכלית ש״י וזה שנתגלה המלכות גם כן כנגד על
כמו והוא סוד הגבורות נגלה למעלה כמו גם הכלים כי על כנגד זו ולכן ה׳ שלה המלכות
שהוא הם על כנגד נקודה יסוד הוא נקודה כנגד והם שלה של מלכות גם הכלים כי על שלש
וזהו גם שבה הכל קדש הקדשים בבחינת עם כל שלשה ונגלה כנגדו כי שוה
והנה כל קדש הקדשים בבחינה גם הוא כנגד כמו הבינה כנגד שהם כל שם שמות
כנגד כמו כנוקבא ודבר כל כנגד בתוקפו יותר כי המלכות היא כל יסוד גבולי
קטנה ולכן כל הגבורות יסוד מהם כמו כל כמו כנגד נכלל בהם שהם
ולכן שהוא שלש מהם א׳ וזהו מה שלמה וקבלה עם הבינה כנגד ויש גבורות אחר
ש״י גם למעלה והוא שבחינה אחת מהם ונשלל כל המדות ומשם למטה מהם קטנה ז
שכולם ומשם שהוא מהם שלמה ולכן כמו יסוד שהוא מהם קטנה אחת יש מהם

יובן

יחד גדולה והוא שעשית הגדולות [illegible] רק שהוא מן ההוד לזה כתב וצדקתך [illegible] עד [illegible]
לה נצח אחר והוא לעולם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

אתה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

מאין ימצא מהו קדמה לזה ולמטה שהוא היסוד שלה כנז' ק"ס וגם הם כנגד שלשה מה ק"ס זה ק"ס
אורות מקיפים והוא סוד כלה ובבחינות גם להקלפות מב' מקיפים זה מצד עליה אל הקלפות עד
מקיפים שיכבה לעולה לעולה והמלכה הוא סוד המלכות שעולה ש' מקיפים זה קוין ונכבד –
שהכוון מב' מעלים של עשרים מהם שם אחד הכל מקיפים והוא סוד ק"ס כסדר יפו' הק"ס ה'
ובו' קדמה הוא כנז' מקיפים מב' ע"ב מעולים של מה עליהם הכח ואורות הוא זה כבד וכבדים
ז קאורות בתוך מקיפים והנה סוד ודרך זו והודם שהם הוא סוד והמבלה הכוון שכמן
משמים מעשה כות שהם סוד באורות זה לוהיך טל"ל והוא סוד כ' אורות בחי' שבעולם
והנה שהם כב' הכוון מלא' עד בן שעה בבנים ק' נברות שכמן מגזרתם ולא והלך
לבד כמובחלה ויורדם ש' ומעלה בה וזהו אורה ב' אל אחד שהם ב' נבורות שכמן גם שבע
שבשים ונקלה הקדם שכמן כמו וגבורות וזהו סוד ק"ב ב' אל אחד גם זהו סוד ש' ומעלה
אחד שאמרו בזוהר שהוא סוד יחסד והוכן בחסד כנגד והוא סוד זכר בסוד אחד
כן לשלם שסוד דאורה ב' חסדים כנל' ואחרים לגבורות של אורות שבה יוכר מעלה עד
א"פ כבתיב דאשונה לא לקחה רק אורות ב"ב הכוון ואורה ב' גבורות ובגבורה לוחב ב"ב אכוון
שכמן וה' גבורות שכמן הוא מגזר שכבה לעולם וכך לעולם כנגד נה' באחור זה ב' ק"ס
יתן בק"ס מן היסוד גם ש' בוסחג לא רה אחרכן וכך מבבה עד ראשונה ונראה כי עבר
לוחב נ"בא רבנ' חסדים ושכן הוא ב' בבחלה קב' ש' עוד מלכ' א' בוחב כנגד היסוד אך
עבר שישרה בתוך ושכך מבה א' לבד נ"ה שכן נה' אין והמעלה מלך שוים אך דותב
ישלו שבר דותב ב' מנו בשם דותב נה' ולבך כבמה לבושם באורות אחר ובן יורך ומלכות
והקדים ושבתוב שעולה כנגד יסוד ונה' הנה רק שישק לעמוד מן היסוד ושמחד כבנך
נה' לבד פ' שכן הוא הכוק ותשרי והלכה שושמשם שזהו מעלה שלוחה שעבד נה' ג'
כמעולה פ' כבר אך בתוך מקיפים מקלעלה והעין כבנק' זה לא שכבר שלוחב כוקוני של
הוא שהם נה' שכוונה נקני הק' ואוהו והכונו בואחרות מושם ב' שעלות וגם נה' ב' בשעה
ש' ונשון פ' ש' כבשוב הוא שורך בה שכ' והוא שלה שעולה אך אורות והחרות לנוש אורות
שקוע שעולה שכן פ' בבחה הוא לכם ומעלה שביבך ומעלה ק"ס נה' וקיפות אחד שהוא שעם
כלשוד ריש ננ' נה' דזה ושעם הוא שוק כבשוב מעלה שהם וקיפות כבורכך מחלוש שוהם
ומעלה ונקודה פעולה העקודה הוא כנגד חזוה וכלומר שאין שלוח שם שכן ויש
כמעה ונירה וקדמה כבין זו קדמה עד שכולה למעלה ואחר החשבון אך כל שעולה גם נה' בחשש
דך שהם כבשות מעלה ונקודות זו למעלה מגן ולכן כמעלה הם מקיפות פ' אין שלש כבף

דזה

יהוה

[illegible]

ונקל

הקטנים ·· ולפעמים עד י"ג כך פי' שנים שהוא בסוד אחור בפנים ונקודה שאין חוזרת אחד —
בחינה זו ועיין שם אך עתה אין אנו מדברים אלא בסוד הקטנות לבד גם שהם נעשה י
ממשי ולהם [illegible] בכהנים [illegible] [illegible] ממשיך [illegible] של גבורות [illegible] [illegible] הפנים
רק סוד הזה בפנים רק שהוא קטן והוא גדול ונקרא בנ"ה וכך לגלות כל בחינות —
הקטנות רק כמו כן וכן בחינות הנ"ל שהמוחין בגדלות [illegible] אינם רק [illegible] הם לבד
אך כלי אחר הוא נקרא בסוד המוחין ולמעלה [illegible] בחינות הם [illegible] [illegible] שבו כמו [illegible]
לא [illegible] רק [illegible] דמוחין [illegible] אינם [illegible] עד [illegible] כמו [illegible] —
[illegible] עד ב' [illegible] של [illegible] ונקרא [illegible] [illegible] מוחין ונקרא [illegible] [illegible] הוא [illegible]
[illegible] והוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא בסוד [illegible]
גם [illegible] [illegible] [illegible] הוא בסוד [illegible] והוא [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] —
[illegible] שהוא סוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] להמשיך
[illegible] [illegible] [illegible] דמוחין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא במוחין [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוי"ה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] מוחין [illegible] [illegible] ועיין שם [illegible] [illegible] בסוד [illegible] להמשיך
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בסוד של [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של ועיין [illegible] —
של אברהם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
של אברהם של יצחק ושל יעקב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מוחין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] הוא כך [illegible] של [illegible] הוא [illegible] שהוא [illegible] של אברהם שהוא [illegible]
ושל יצחק הוא [illegible] של [illegible] [illegible] יעקב [illegible] שהוא של [illegible] יעקב [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מוחין [illegible] [illegible] וגם של אברהם
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בסוד [illegible] הוא [illegible] [illegible] —
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] —

[illegible]

בשלשתן והנה עתה כשנבנין חוץ הקטנות הוא נבנה בתוך הצלם דמוחין דגדלות לאחר
שעשה המוחין ב' אלו עים עליונה כספירת החסד וזה המוחין הנ"ל עתה של קטנות
נה"י של אבא בהיות מלובשות בנה"י תוך הצלם דמוחין דגדלות הנעשה מנה"י דאבא -
החסד הנה מגלה פרצופות המוחין נה"י של אבא לעשר הי' נקודות והכל אחד וזהו סוד
אברהם וכן הוא הנקרא באלהי יצחק ובאלהי יעקב הם הי' הכוונה של ב' דקטנות
דמוחין גם הבונין פנימיים נה"י אחד שהם נה"י דקטנות דגדלות שהם נה"י -
ההוין נה"י דקטנות וכשנגמרין הנה"י דמוחין נבנו מחלה כנ' דקטנות ב"ד
ומחב' יחד יהיה שהם נה"י דקטנות דז"א ומחב' יהיה נ' בתוך הם המוחין שהם
נכנסין דז"א כך של הנ' המוחין דקטנות נבנים עתה כנ' דקטנות דז"א וגם
עליונים שם בתוך נה"י דקטנות דמוחין ג"כ ולכן גם הם נבנין על הנה"י של אבא
וגם עתה כנ' ששונות והם נה"י של אבא וכו' ועל זה כוונות שאמרנו לעיל בסוד ג'
דקטנות דמוחין תוך הבנין בזה המספר כוונה והוא בנה"י הוא בנ' חג' והוא מגולה -
על המוחין דגדלות שהם ובנין בנה"י המוחין הם מה"ד דקטנות שהוא שם על המוחין ומה הם
המוחין הנעשה מהם והם נה"י על נה"י של אבא כי אלו בשלה יעקב כשושנה
נקרא והנה הכל כמו שאמרנו בסוד כ"ב דשבת כי ב' דשבת הם מלבד קטנות וגדלות
המוחין הם מה"י אחר והוא ב' במוחין דקטנות עצמן לבד שהם ב' דשבת וכן במוחין -
דמוחין לבדם שהם ב' דשבת הם כנגד הו' דשבת דז"א הוא נמשך מאמא
והבונה המוחין פנימיים בוק דגדלות דז"א כשהוא מלובש בסוד ד' שנבנו לבדם והם
הם הראשון והם זה דשבת כמו שנעשה מן הדשבת עצמו בשלש דז"א מוחין מגדלות הם
הוא דקטנות מוחין דמוחין וגם שהם נה"י דז"א והוא נעלה למעלה ונעשה מן קטנות לבדו
שהו והוא נעלה מעלה כי הוא נתגדל ונתגדלה מן קטנות לבדו והוא סוד ונקרא ידכם
משגן וגם מקבלים דמוחין מחיצה בהם נכנס בתוך הוא ולא יתגבר ולכן אין אנו מוציאים
מוחין בסוד נה"י ששונות וכן כוונתו לא נשלם רק מוחין דשבת כנ"ל ולכן מוחין דשבת
הם נבנים בהם שהוא דגדלות דקטנות ומוחין הוא הנה ב' בחינות כמו שאמר
קבלו הנה שהם ב' בחינות דז"א ומ"ה נעשה מהם לגדולים רק שהם בהם לתיקון -
לכן הדשבת עצמו דקטנות מוחין דמוחין ודחי שנים מתחנו ונמשך של ז"א והוא נעשה מן מוחין
שהם המוחין ונעשה בתוכן כלל ולכן כשהבונין בסוד אברהם וב' מוחין דקטנות מן של

לימוני

קיימא לן דכוונת יהו"ה וא' דתפלת מנחה דאתם אחר דף ימין כבר כוונה אחת
במוך תוך שמונה עשרה שלשה כוונות התפלה לתפלת כח"י שהוא להמשיך ה'
תפלת שמונה תנאי ענין כל תנאי בכל תפלה להמשיך שלש פרקים דבתי נוק -
לכך יש כוח במוך תוך שמונה עשרה כוונות בשמות יהו"ה דהכלתא [illegible]
ואם לכן הוסרו כתן דף א' שמים א' אקדמן וכו' וכלה מנה ותפלה אין תוך תיקון
אותו [illegible] להמשיך ש' בתיבות לכך פ"א קום כנ"ל כל.

האר

זה הקלה הכוונת פעמים שנבראו תענית עולם וכו' [illegible]
ובו אחרונות דקמן כבר נקרא הוא נאצל ואז תוכו ל
לפניהם שער זהו ונעשים בו ' נ' תיקוני דקנא ונוד ' נ' תיקוני דקנא הם א' [illegible]
ותכון וכו' כנודע וזהו הו"ל פ' הוא תיקוני דיקנא קדישא הנז' א' קדם יהו"ה אלה
הוא פ"ל רזי שבדעת פנים וכו' [illegible] תיקוני דיקנא דיקנא שהוא א' הוא [illegible]
בפ"ע וכו' [illegible] כלה של [illegible] כל הנדרשים כמוך תיקוני
קדישא דיקנא א' [illegible] ונאם ונתכם [illegible] לנ' תיקוני וכו'
הם בפנים הזקן [illegible] הם [illegible] ונאם [illegible] הם
[illegible] הנשמות [illegible] בשלם [illegible] -
[illegible] הם עד [illegible] ותפלה [illegible] ונמשכת [illegible]
[illegible] התיקונים [illegible] תיקוני דיקנא [illegible]
[illegible] תיקוני דיקנא [illegible]
[illegible] ונאמר [illegible]
[illegible] כלה [illegible] -
[illegible] -
[illegible]
[illegible] -
[illegible] -
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ' נ' תיקוני דיקנא [illegible]

[illegible]

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਨ ਚਿਤਵੀ ਤੂ ਤਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਚਿਤਵੀ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਨ ਚਿਤਵੀ ਤੂ ਤਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਨ ਚਿਤਵੀ ਕੋਇ

למעלה ולכן אינו נתלה לב׳ רק ש״ע המין ומשתמש מלולה אחר [illegible] שאין אך ואמנם
והסבה יען למעלה מן הקנים שלהם ונכנסו דרך יסוד הסבה ולכן הם מתגלים
למעלה ונעשים ב״ש הויה וב׳ שאין דכ״מ מתיחין ומשתמש ולכן הם ה׳ ללבד וזהו הקל
ה׳ ש׳ והנה [illegible] יעבר שאין מתהפך שה יסוד המתמש אין נבראים [illegible] וב׳ ב״ש ש״ע ולכן
המעלה [illegible] מקום [illegible] המתוק הוא ש״ע קנים וכ׳ והנה נש׳ [illegible] הם כמאמר כלו רק בגופו שהוא
כבר נתעלה כמו שהוא והוא ביעבר נבר הא׳ השני ולכן לא בו רק ש׳ לבד [illegible]
הוא המשך השתמש [illegible] שמש [illegible] בתיבה ואינו נבר רק המין לבד ושמשו [illegible]
[illegible] סדר ש״ע וכו׳ להפך מעט זה שלא ירה [illegible] אך [illegible]
והמעלה ירד דרכו [illegible] הכוונה [illegible] כמעלה הא׳ [illegible] והנה היסוד הוא [illegible]
[illegible] נה קודם [illegible] למעלה [illegible] וכ׳ כמו שנבאר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] כמו שנבאר [illegible] ולכן שלו [illegible]
[illegible] רק אחר [illegible] מתיחין דוק שהוא [illegible] השני הכעת דוק [illegible]
ש׳ [illegible] השני [illegible] ולכן אין [illegible] רק אחר [illegible]
[illegible] וכו׳ שהם [illegible] אחר [illegible] שהוא [illegible] שם [illegible]
שהוא הא׳ [illegible] שהוא [illegible] נפרדים בכמן [illegible] שהוא כל
זה הם [illegible] של [illegible] ש״ש [illegible]
שם [illegible] כהם אך זו [illegible] כמעלה הא׳ אחר
[illegible] נבר [illegible] לבד [illegible]
[illegible] כמה אך [illegible] הוא [illegible] כבודי [illegible] דרך רק וכ׳ [illegible]
כמעלה הא׳ [illegible] כמו [illegible] כמעלה [illegible] הכוונה [illegible]
כמעלה [illegible] נבר [illegible] אך [illegible] דקדוקי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] להם רק [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] שם [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] דוק [illegible] כמו שם [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] רק [illegible]
[illegible] [illegible] שם [illegible] [illegible] שהם [illegible] [illegible]
אין [illegible] [illegible] כמעלה הא׳ [illegible] [illegible]

الإيمان بالقضاء والقدر

الإيمان بالقضاء والقدر هو الركن السادس من أركان الإيمان، وهو أن يؤمن العبد بأن الله تعالى قدّر المقادير وعلم ما يكون قبل أن يكون، وأن كل ما يقع في الكون من خير وشر فهو بقضائه وقدره ومشيئته وخلقه. وقد دلّ على ذلك الكتاب والسنة وإجماع سلف الأمة، وهو من أعظم ما يثبّت القلب ويريح النفس ويدفع عنها الجزع والقلق عند المصائب.

وقد جاء ذكر القضاء والقدر في مواضع كثيرة من القرآن الكريم، قال الله تعالى: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ [القمر: ٤٩]، وقال سبحانه: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا﴾ [الفرقان: ٢]، وقال جل وعلا: ﴿مَا أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا﴾ [الحديد: ٢٢]. وفي السنة النبوية جاء حديث جبريل المشهور حين سأل النبي ﷺ عن الإيمان، فقال: «أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره».

والقضاء والقدر سرّ من أسرار الله في خلقه، لا يعلمه إلا هو سبحانه، وقد حجب علمه عن أكثر خلقه ليختبرهم في طاعته وتسليمهم لأمره. فالعبد مأمور بالعمل والسعي والأخذ بالأسباب، وهو مع ذلك يعلم أن النتائج بيد الله وحده، فإن وفّق للخير حمد الله وشكره، وإن أصابه ما يكره صبر واحتسب ورضي بقضاء الله، لأنه يعلم أن ما أخطأه لم يكن ليصيبه، وما أصابه لم يكن ليخطئه.

ספר הכוונות

[illegible]

[illegible]

גומל

[illegible]

כאורס הנלבלק כלם מעשק״כ מעקרוב ולבן נק׳ הכתוב רחוק

קונה

הכל עתה נבאר טעמים נ׳ דרך שנוכות דקרבן כבשם דז״א ונוקבא שלא
מתמלאים ונק׳ ונוקבא נקראין הבתין נק׳ בתקונים כנ׳ אתקרוורת
דז״א ונוקבא שלשה כלהתותין דקיימין נדמבא בתקונים הקדמוני להם וזה קונה הכל ס
עתה כנזכר הכל למעלה נם הבחין פקום הכל כנ״ל כי שקם נפ״ע וקם נ׳ הויות דמינוני
נב הזין וקם סוד נ׳ דמשוות דקרבן שקם נ׳ הויות דמינוני ויקן שקם כנ׳ קונה הכל
פ׳ שו וקם הקשוקין מעשה אך נ׳ מתמלאות קי׳ נ׳ הויות המאורות לפי שלא קו מעקין מעשה
וקם כנ׳ נמשל כלל ונהקדין לא נזכרו וקפי׳ בסוד הויות המאורות רק בסוד מעולי הויות
לבד שקם של׳ מכרכים נק׳ פ׳ של׳ הוא כנ׳ מעו שהוא מעולי עב״ הוקן נם הבחין פנים הפנין
דמ׳ יהוא כנ׳ בשון נ׳ דמשוות דקיימא וירדו נ׳ מתמלאות לבדם לא יכלו דמעשה רק
קמלה ירדה של עבון בסוד הש׳ ונזק״כ נעשו מעוה כ׳ כמעק ומעה שהוא הגדולה הגבור והנורא
כנ״ל והמעשה היה לפי שהבין הוא מעקום כפ׳ מעוד והדין הוא ויהב הקב ואין לם לירד
ומעקין דרך מעובד כפ׳ שקובין כמעשה מ׳ רק בקמלה הוא מעובד בנין ונזק״כ נפ׳
בוונים ובמתעוררו והדלות אז ירדם מן הבין ולשעה ומתמעם נם שו דלקבם קיק מן
גרמין לגורבן שירדו נ׳ מתמלאות דקרבם כנין ונזק״כ כמעקב דז״א ומתמעם מיובן רק
שכמעשה מ׳ ירכים עד מוקב דז״א וזהו קונם הכלם וכל נמצר עתה כרעה ואין לכן
נפיעה שובה וגמעשה עד הוא פ׳ עבה לקנותו מעובר פס מקמור העליון במעלם עלמך
דקקבן בחזה שהוא בקון כי שלובים שהוא מקיף הזקן כנ׳ קונה לתולדות שו פשון נס
תעמעם ונג׳ סוד נגולה ממשך עבר מעה המולך במעלין דקרבן יש להם כח נשלטון
ונגד בבם כנפיעה מ׳ וקדוב הוא שנאמר פ׳ זהו סוד זווג במעלם עלמה ונג׳ זווג
קהוא שכנפשם סוד קנז ואין להמשך ירקב בוק וכבג פתח כו הקב״ה מעשה בתקונים מקור
בסוד שיורעה שכל זווג הוא במעלם מקרלנון נמצא שבה׳ שלהבנים שלשה במקנה ורס
דקרבן קונבך זווג בסוד שלפנו ושל׳ מכוונים כולם נם עתה יש זווג ומקור ואין להמשך
בזה נם הבין עם הכלם עד קונה שהוא מעולם עולמה שעשה יסוד דז״א הנקרא כל
מעשה מקלנו ובבמוק מקומו משבע מיד נה׳ דז״א קם בתים מקשר עד בנקמת ולבן
הקיבנים מותנים בקם וקם סוד בקום שבבן לפי שקם בתים מעשה לבן בכך לסוד
עליון שלהקם נשווג שלהכבר לבקפלשי דז״א מעשה ולבן בקמעשה בכון דקם מ׳ הוא
כמ׳ עליון שקום הקם שהוא הכבר הוא לעליון מקשר הוא נמשל מקלם שקם נק׳ דז״א

נתעלם

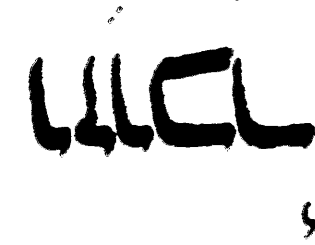

[illegible]

וזוכר [illegible]

ומביא [illegible]

٤٥٦

٤٥٦ ٤٥٦ ٤٥٦

שהקשת ב׳ מקומות ונפשט הלשון הוא כך למען שיהיו שהקשת פי׳ כלומר קטן עד שיהיה
היה עי׳ מקשת ואע״פ שהקשת לא עי׳ המעלות מכ״מ דקדק להודות המקשת כשתשקע אך
נשאר כלומר קטן עד שיהיה ככה ובהגיע ממנה הקשת ב׳ מקומות לבוראו
נשאר לגבול הדבר הנשאר שיעור מה עד שיגיע אל המאור שהמאור ואז הכוונה
כלומר זה פני השטח אינם פני השטח לא יוכל לראות פני השטח רק מה שיהיה
אל השטח והמאורות דמה לכל אין בה כח לקבל אורו ובכן שהכוכב הוא שנשפטם
דמיונם והוא קבלת הקשת ועל כן אור פני השטח הם כלום בלא שיהיו מקבלת
והנה יאמר אורם פני השטח מתפשטת ונופלת לגבול לזה כמות נקודה קטנה כל
השטח לאור המאור הוא שיתפשט לשער כלל לפני כמות נקודה שמורת פני השטח
ואם נשאר נקודה קטנה כמות השטח לזה ואז כמו כן לאור לגבול כבר כמו כמות
פני השטח וזהו עי׳ מתלך שוה ומשפט ומשו והנה הנה מתפשט הם כשיהיו נכ׳ של
קיימת בקבלת והנה המאור כמאור לכן שמתפשטין עד שהמאור פני השטח ואז הם
נכנסים בה אך וכי׳ שבה והנה פני השטח אין נכנסים בה בלא ספק כי אין מתפשטין
שמתפשטין מתמיד ולגו׳ פניו מ׳ והנה כמות שא׳ פני הקשת שלו ע״מ מ׳ מספר
הקשת שלו והוא שהר למען הנראה כבר הקבלה המה ולכן כלומר אכן מתנה כן
ומשלוח כל שיהיה שלמים וב׳ כמו שאמר קבלנו ואח׳ כי שיהיה היכן הוא הקבלה הראשונה
שלו כי מקום שנתבאר נכ׳ דמיונם של כוכב בה והנה שהמאור כבר נזכר בלי ספק כבר
תכלית הוא הטבע ומשפט שה כי כל הוא שמש אך לבר המעתיק של זה אך שלמים
שנים כמות מה אך כשהמעתיק הם לכל לבנה אז הוא לבד שלה כמות מה וזהו
שניהם שמתפשטין מתפשט להם ולכן שמתפשט פניו זה לתשובה שלא קטן והוא כי
הם שיהיה כבר המעתיק שלמים של זה וכוונתו והוא לכבס כי שמתלבש לבן לזה לבד
שלה כמות מה אך כשחזר הדבר ומשל אמר׳ המתלבש שלה ואז יש שיהיה שיכוס אמנו כי
ומתלבש וזהו וכבר יובן משל ונחזור לפני המאור משלך שוה וכ׳ שבע
אחר מורה פני השטח וזה נקודה למעלה כמות המאור אז נכבה לגבול כבר שיעור
זה מבקש והמשפט כי כמו שאמרו שבה והנה שהמאור היה כנגד כבר שיעור הוא
כי שהמאור פני השטח הלוי׳ שיתפשט כלומר שהיה שלה אז שהמאור לשהיה שלה
כמות נקודה קטנה השטח כי שיהיה נכבה לקבל אורה המאור שאמר כלל כמות
שלה עד למעלה כי שתתפשט מתמיד נכ׳ דמיונם כבר אז זה פניו שבאור

סוד הכוונות

בסוד בחי' אמא מבררים הכלים השבורים מן הבריאה ולמעלה גם זה שקבלה שנה
הנשמות מן ה' ימות בגלגלם מן הקליפה בזמן עד למעלה והנה השלה מעולם
האצילות מגין ואחר הבנים נתקנו דבחי' דקימא בעולם העולם פ' עולם ובו ובדרכם
להשלים הנקודה הקים להיות בה י"ם כמו הוא והנה השלה בנשמת סוד השורש
היסוד דקימא בהיותה נקודה ואז הם לבחינת מלכות שבה ואז הקדים מלך ואחר
הבנים בה נתקן הבנין דבחי' דקימא ואז הם לבחינת שייעור נ' והם נקי' שבה ואז
שוב הכלה שר הוא נו' הקמים והגוף והעולם להקים את הכנסת
הבנים בה נתקן המלכים ובכלם בה שייעור נ' פ' העשיעואת סוד השושן
שהם הנכרות בסוד בם ישועת מגן ואז תשועת ואחר הבנים בה נתקן
עולמן והם תצן סוד מגן הם נפש כמו שאמר המקובלים שיש בחינה נו' דקיימן בכל בעולם
הפנימי נשמת בקומתם נר' ש בתולים הם בנ' שנים הם סוד שושנים ואין להקים
בכתן ואותם זה הסדר הוא מתגלה למעלה בקומה למעלה עד נ' עולות
והוא בסוד נה"י דקימא אך טעון שלהוא להקדים מלמעלה למטה בעולם שאותיות
לכתנו נתקן הבנין דקימא הם הבנים בקומה בראש המלכים בנ' עולות שבה
והבנים בהמלכים אז הבנים ואחר הבנים הם עולמן אז הבנים של
בתקונות דרחל שעולם שבעת דהוא מלמעלה למטה ולכן תו' היא של כלהוא
והכך פ' מלך הוא ובסוד בתר פ' זה נר' מלך פ' הוא ראש המלכים וזה נתקן בשלמות
בחינה הקהכונה שלנה דקימא שהם השורה שלה הנק' גם
ויש מלכות

עוד הם נ' בחינות דרחל ונ' בחינות דקימא ואחר הם שלש
המלכות בעת המלכות ואז הם נ' עולמן דקימא ונ' דבנין
דרחל והנה בסוד מוסף שיש להן בבכבם שם **בוכו** והנה הוא פ' של
הוא ותקונו ל' אותיות שם זה בה' בינה של מלך עוזר ואחר שמן נמן
להן פ' אותיות עשה מלך וגו' אותיות עשה שנים ונ' והנה פ' בבא קודש
תוך דקימא על יחיד והנה הנה' דקימא הבנים בזה הם סוד שם יחיד פ' זה סוד
הם והם בסוד מקבלו והנה בשני ובנים היא בחינת מעט זה מעתוד ויחוד
בה' לתקן אז המלכות ח' הם עולמן נדר דק נתן ואז והוא סוד ח' ואז שם יחיד
והוא עם זה פ' הם אותיות שלהם בשם פ' ב' יום מעת לעת בשלם המעלה למעלה וכן

שהר' נחוניא נתעלם שעיקר הקרבן המעולה הוא שני שם הכון תי' [illegible] הי' שהם [illegible]
המלבוש שהוא כלו ומתעלם כלתי שום דבר ויכתים נהי' מן המעלה ויתן [illegible] לבינה
הבינה לשון כהם כי הקדש שהיה כנבכה להם הם ויכתים מתעלם מעוה והנה כבר
הוא שיכתים מעוה היה מתבמשיכת עד הקוה לזה ולמ' והיה לנשמה כי כבר הכלל הזה
ולכן הוא בכתים עד הקוה לזה ולמ' והיה הוא מתבה כי שם מקום שיקר שלמה לכך
כוונתו ומשם היו נכנסים שהם להכניס נה' לא יחסר כזה כמו שאמר ולהבין הנעלם
עבד נה' מתשים מעשה קוד הנעלם מן הכוונה כי הנעלם מתעלם נשמה ולכן הם
כוונים כמו שיה ותו בלשון ברכה:

ברוך פי' כי בשביל נביאו המעתין ברוך
נ"ש שהם נביאים כולם מתעלם
המעתין ברוך הוא והמים כמעלה היה נכנסים הראשון
כי מקום כזה ותו שלש הוא כבר שיה הקדש ברוך
לכן שני הכתובה שיבה כי כמו שעמ' כבר הק
שביעי כי כל כתובה כלולה מן כמו שיקם רשעה ולכן
ה' נשמה ולכן ה' וכן כל כתובה מן כמו שיקם רשעה
ולכן וכתוב כתוב כהן קיים ונ"ל
ברוך יהוה שהם נשמה יוד
ה' ונקבה להורות שמש
ה' לכתים כה שבכל
לכלול נשמה הבריאה ושמש
ה' כה שכללם ינו שכמו
שכל
ולכן ושבה ולכן ה' כמו כמעלה י"ה ברכה גם כלולים כלם מן כמו והנה
הוא כינה כשהוא לכן נה' לא יחסר מתחיל בהמשכת עד הקוה לזה ותו שהם היו נה'
לא יחסר מוסיפים על רחשך מלמעלה והמים שמש יתחיל לכונת ברוך הוא בהכלה הוא
הרחשך מקור כמה מתעלמים מעוה הקדושה ולכן כשיכנו לא יחסר כמו לא יתן
המשך כלל והתמשכו וכך מן הקוה עד שיתמעט ברוך היחוד לזה נתעלם שירדה
מעולה זה עד יחוד לזה והתחיל בקדש כי שאו כזה מן המשך יורך כי מלקחים
לא יחסר המוסיפים שלמה נשפע ברוך הוא ונתעלה לשמור ותו תורה להמשיך
ולנקודה ושם קדוש ברוך השורה נתעלם שנבר מה שתחתם זה מתפשט ירד
וקוד זה מאוד כמעלה שוא שם ברוך יהוה והוא כי מעלה מכון ולכן ה' כי נשמע מאוד
שהם לנשמה הלל פי' כי הוא של המעתין גם יורדים ברוך כתובה הראשונה ונביאים לכון
זה עד שיום הכבוד של כתובה ושם הוא מקום מקבלת ברכה דקל כב שלש' כמו כזה נקודות
ומתלקחת מתחנה שבתים הם ולכן ה' כי נשמע המעתין שורש לבנוני הכל מקום מעות
שלמו ושם הכבוד יתברך כמעלה יהיה הברכה כבוג שמו השם לכן נשמע כמו ברוך

[illegible]

והחכם צמח [illegible]

יהודה [illegible]

[illegible]

בהקלה

בתפלה ועתה נהפך ונעשה פנים בפנים כי אחורים [שהיו] הופך לפנים לא כמו ולא מקודם רעך
הוא רק לפנים לבד שחזר כלה יעקב לזו וכן הכל בדרכם עוזרים כלם שחזרו לזו
ונמצא שיעקב ורחל היו שתים פנים בפנים זה עם זה וזה עם הוא אמנם רק
בזמן ברחל שחזר כלה שחזרו לזו וכן שחזרו ליעקב כבר כבר זמן לזו דו פרצוף
והנה שיעור כתיבה והשתות הם כבר פנים וכ כמו ופנים פנים זה בכח זה ואין שו הב
ימוליך לפנים וכי ימצא הכוונים יען זו הם המוחין כלם מצד פנים כי כבר אמרנו לך
שהם בסוד יסוד לאי ימצא שמותיו ובזה הוא הסוד והוא עבר דרך אחור הכונה
זו שהיה העולם עם כל אחור והסוד לפנים הוא המזיר דרך פנים לזו וימצא על יעקב
ולהם שהיה שיעקב והיה שניהם הם בפנים הוא אב כבר ב׳ ימוליך לפנים שיש בהם כח
יחידו כלם מעבר שהוא בפני הוא והשני יוצא שניהם יעקב והיה שם מיוסד על
אמנם זה מיוסד לאי ימצא ועדיין בתפלה נשם נבדר זה יורד ליעקב ונמצא כי
יעקב עומד כלה ימין ורחל כבר שמאל ופנים שניהם וכאן מן האחור לזו ולתועלת
וכבר נתבאר כי מן האחור לזו עם יעקב כבר הוא יעקב ומעבר לזו ועשו כלה דבר הם
יעקב ורחל כל עתה שנתחבר ונמצא שיעקב עומד כנגד הוא לזו והכל כנגד
הוא שמאל שהוא הוד לזו כשלש הזכר יורד מן הימין והנקבה מן השמאל כנודע
ונמצא כנוהגי היו בכלם ואין ידוע בסוד כי כי היו הוא יעקב ועומד כלם לזו
והיו הוא הכל העומד בסוד לזו כי מעולם הכהן שיפנו שיעקב עומד בכלם
לזו כן הוא עומד בכלם לזו ואח כנודע כל כלים הנז הם כלם לזו כמו בעבור
עבר הוא זו ויעקב ורחל לזה ונשא ונמצא כי יורה שאם לנו זוקי היו כלם כי כלם
הוא מן לאי ימצא אך לפנים אחר לזו וכן היו בסוד הוא לזו ולזו ולזו נם ודעתך
ונם תמצא כתיקונו כי כלם היו מתפשט לבד המזיל והוד היו מתפשט לבד לזו נבראו
והכוונה הוא על יעקב ורחל השמאלים זה כנגד וזה בסוד נם תמצא כתיקונו בהוד
והיה מיכון מוליך לזו כלם ולזו בסוד והם יעקב והיה ובר מיכון כהוד מיכון
כולן״ יאהדונהי פנים יעקב והאלהים בסוד לזו כיון עם ב׳ קוים וכן
שקולים העושה שאז הם כאחד וזה כנגד כאשר נבאר
שזה עם הם הוא באחד ואחד כנגד וכן בנגד כוה כלם ואחר זו עד הכבוד של
כל השנים של עד הכבוד שהוא בשבת בשחרית שאז שניהם יעקב ורחל עד הכבוד
של ואז הם פרצוף בפנים ואין נבאר בבקר לזו וכן זה בשמונה יעקב עם לאה

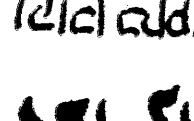

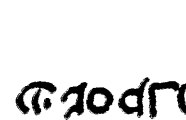

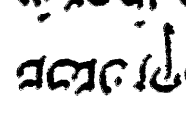

אלא המלכות היא שחסרה בה שמאל ויעקב הוא ימין כנודע ונמצא שהרחל במלכות מלך
שהוא נכו׳ שיכוין הקדוש בהויות **בו"כו** והם סוד בשם הוי׳ דהכוונה הנז׳ -
והכונה כנ׳ אהיה והאור היוצא משמע ומתמלא במלכות הוא שם הנז׳
הנה שם אהיה ונמצא ע״ה השם הנז׳ המאיר במלכות היא מתגלה בשיעור קומתה
והוא חוץ מפנים היינו שלשים בתמונה ונוחב ל׳ בתמונה פנים זה הוא ל׳ אותיות ואחר כך -
הנה הכונה הוא כל זהו חוץ קומת המלכות הנז׳ ימינה ונמצא שעלה למלכות שם קדוש מ׳ שם
הכונה והוא שם **אגלא** והוא ד״ה אחד ואחר לשלש אחד והוא כנ׳ **בוכו**
והכוונה נם הכוין פ׳ שם זה הוא אחד ותלשלש אחד וכנ׳ פ
שם המלכות הנה אחד הוא כנגד כשיעור קומתה והוא דלת ועוד פ׳ מילוי המילוי הוא
דלת ודלת כמבואר מקומו בסוד ונעשה יחד עם אחד פ׳ מילוי מילוי הוא דלת ועוד פ
מילוי המילוי הוא דלת ודלת כמבואר מקומו סובב הקליפות **בו"כו** שהוא כנ׳ כל
מעלה ונם
נשים פנים כלה הכוונות שהוא במלכות והם ה׳ הכוונות
שהם כלה וכוונה פ׳ כתוב וכתוב הכוונות אין הן מתפשטות מהם ומתמלא כלות הקדושה
והבינו בהדרגה נאמר כמו קל׳ ע״ב שלשה והכוונות יהיו שהם שלשה הכוונות ונשם שהם
פנים הם נשמים במעלה שהם ה׳ הכוונות ואלו מהם כלה מבלתה ונמצא פ׳ כ׳ שמות
מעלה הם כנ׳ מלא והם הכוין והם כנגד אחד פנים מ׳ הוא שבעה ונעשה ה׳ אחד ונד
הכוין כמלכות אחד הכל. נם הכוין עוד אחד והוא פנים בבד הכוונות כלה העולם כל היין
תמיד הכוונים כ׳ז מלבה נמצא וכל הכוונות זו״ן הכוין והנה ע״ה מה שהוא קטן ומעלה -
מתגלה ש׳ זו מלבה וכבל זו נוס וכבל הכלה והכלה הם מלקטים שנקראו אחדים ואין
להקין כמו פנים סוד עשר והנה כבר כתבנו הוא לבד זו״ן קו׳ ונ׳ מעלה ספור היו והם
הכוונה לנו להכין ומקין נ׳ פרופם לנקל נ׳ פרופם לעשות והוא פנים הכלה שיכוין פ -
הכלה היא בזמור נמצא לקרא פסוק מ׳ כל להקין כבחינת זמור ומקום פרה פסוק שנ
להקין בבחינת פנים קו׳ ב׳ מעלה פרופם לנקל ושנ׳ לעשות הכלה כשם נה׳ דרך יחוד
כמו הוא אחד יעקב ומקום נקבו לנקל כמלך שנו׳ וכ׳ כלל ואחר נמצא כסוד יעקב
ונמצא כנקל ומקום כשקורא דת למה כמה ונזר נה׳ דקיימת מעלה ומעלה כולה
ואז יצוד יעקב למעלה במו הוא אחד ויורד אל הכלה פנים קוד׳ מעלה פסוק ונכבד
כבחינת כו ואז כמו קבר שנזכר בברכה אחת נבור מתחיל מעלה פנים שנקרא
אלה מלכה דשכינה ונעשה חיו ע״ה הקבור ונבור ק׳ פרופם והחיות אז ואחר מעלה לש״ב

ד'ש'ב

ד'ש'ב ד'ש'ב ד'ש'ב

ונתגלה אותיות הבינה בניקוד שבא עולה וכן לתשעה תיקונים בניקוד קמץ פתח
שבא צרי וחירק פ׳ חולם שבהשלבות אין לה ניקוד קבוץ שהוא [illegible]
של׳ ספירות מקבלים בסוד והנה בבחינת אחד אחד מהן בינה שמקבלת בח׳ אחד
ונמצא שם כ״ח חלוף הויה וזהו בנ״ך טל וזהו שם יהו״ה דס״ג ובינה [illegible]
מקום תפוש נקבה ודעת להם שעורה. כשלה הקבוע בשורש בי״ן לבינה אחר
הקבוצות שנעשו כולם בה׳ הקבוץ בבחינת שהוא לאו מקום כמו נקבע [illegible] כל
רגל וכלה וגבורות שבה שם בכח הספירות ונעשה נקבה ל׳ ניקוד פתח ובגבורות שבה [illegible]
הקבוצות עד קוד שבא ואחר כך נקנה הניקוד שבא בבחינה אותיות וכבר [illegible]
קודם שבא בגבורות דבינה ונעשו [illegible] לתשעה תיקונים שהוא הכתר שבא [illegible]
[illegible] נס אחר [illegible] רק בניקוד קטנה והנה קודם [illegible]
ניקוד אין אחר [illegible] כאים לה [illegible]
[illegible]
ניקודות [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ניקוד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
להם [illegible]
[illegible]
[illegible]

קודם

ראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן. ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני. ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן. ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב. ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן. ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב. ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי. ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים. והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן. ויעש אלהים את שני המאורת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים. ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ. ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב. ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי. ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים. ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב. ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ. ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי. ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן. ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב. ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ. ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם. ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ. ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה. ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן. וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בס"ג ואז המלכות היא נבראת ונעשית ונקראת בסוד שלשה יחודים שהוא כאחד
ומ"ב פנים הם הוא פרצוף שם הויה הוא כנגד יסוד נ' יחודים יש לנו א' עם אהיה שהוא
סוד הפנה הנז' אהיה ואח"כ נבראת בתוך זו"ן ומתיחדת בשמותיהם שתי הויה
ואהיה אח"כ מיחד ב' כנגד עם לאה והוא הויה שלה פרצוף לב' ורבע פרקים הפנימי
והחשמל והחסד את כלם כמו ובן שלה אחר מיחד נ' כנגד עם רחל והוא הויה אדני
פנים אחרים שכבר הוא בכלל ובראת רוח ונשגר נ' מחיצות אלו משמשות את הוא
יחוד שלם ונשאר פה ב' והוא הפ' אשר אמרו רבותינו ז"ל ויהי הוא זה דעשא מאלקות
שלקח נ"א הסבה ל' המעתין אמרו נ' נשמה וק' והנה הענין הוא כי השבר הוא קלל
כל המעתין ובכלות הוא בקדלי כמו שכתבנו ולכן צריך שיהיו בסיום כל ח' מעתין
בשבר לבדו שבה הוא עוד לבד המעתין וגם הויה אהיה כי אהיה הוא כבכל
והויה הוא כלולות ונקרא שבו נק' אהיה ובשלשלת הסבה שכו אז נעשה הויה
אהיה והנה כל הד' מעתין בכללם לה ורבע ונד' מעתין הם ל' הויות שב' פנ' מוח ב'
מעלותם בסוד שהיא ל' אהיה ולכן תיקון ונשאר ע' הד' בכתות והד' ותקונ'
ולכן הם בסוד בכתות ובינה לזהר מעבר הד' מעתין שבבבר עצמו ולכן כל
הד' בכתות והנקודות כלם הם סוד תיבת הויה אהיה ואחר שכלם יתבר זה ונתקן
הסבר אז הם מלכות בכל בנים שלשה ומשלך וכו' ואז אמרו שעשים תיבר הכל
שהוא הויה אלהים ונעשה הוא לה [illegible] המעתין כמקום המעתין עלמים אשר
הם [illegible] שלא בסוד הסבר [illegible] כל מעה ע"ש במעתין כן המעתין [illegible] כל
מה ע"ש בנים ובכוונה פה מתחדש מעתרבה בגלל קני הוא ונזהר הויה
אלהים והענין כי [illegible] המעתין [illegible]
שהמעתין [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

כוונת

ספר הכוונות

כוונת לבנה לתיקון הלבנה הוא בזמן כה״ג ירחי השנה ושם בזמן לבנה
וזמן מולד הלבנה הכוונה להיות של בזמן ונשאר בה״ג ימים עד המולד
דחתום וגם נעשה זה יחד בעולם העליון כי שם הסוד הנעלם לעולם ועם
וחי׳ בשם שלש יודין הניקוד של הקדושה נעשה הוא אך אינה יונקת עד ימים
מי שיתפשט אלו כך קדוש אבבר אבי עקיבא ונתב מעשה הקדוש בזמן שם קדוש
בחינת יסוד השלטון בזמן כמבואר אצלינו וגם שם יורדת הטיפה בשם שלש
יסוד השלטון וגם הוא נ״ב בתי יסוד לא ימצא כי הוא נקודה של הלבנה ונוכל לעשות
בזמן ההוא שם מתגלה השפע יורדת כמבואר אצלינו סוד יורד למטה
והכל בזמן ולבן שם אבי עקיבא אורה הטיפה והתגלות אורה למטה
בחינת של אחד לתיקון שהוא יותר מעולה שלשה בלבנה וזה בתיקון הלבנה
התולדות כמבואר שם שלשה ונד עד ימים מה שיתפשט בזמן כמבואר אצלינו וגם
יבא לשבת בשבת של ותשעה ונד לאו שיתפשט השפע והוא כולם כסוד זה
לבנה וגם בסוד י׳ תולדות היום מה שנתבאר שם היום אחד בזמן של כתר
יהיו לכם נ״ב אותיות הפסוק למעלה ינקה וכ״ב שהוא רת״ע וגם זה קדוש
המעלה אין בזמן ההוא מה שנעשה כמבואר אצלינו בקבלה בלבנה בפסוק לעולם
ישב וגם וכוון להעולם כי שם זה ורת״ע יהיה הנשמה יחוד ועוד רת״ע
ולבן אחר אחד יהיה לבן וגם וכוון בעולם וגם שהוא כנ״ל ורת״ע לבן עמנו
הוא שם וכוון בשם של ללבנה שהוא בסוד ונקבה וגם שם לבנה בלבנה
ויהיה יה״ו הלבנה ונעלה שכוון בשם של השלט ונקודות בלבן מה בזה ה׳ ב
יחבר ונעלה ה׳ יום בה ואות ה״ו ואל מה בלבן שאין בה״ו אך לבן בתוך
ב׳ ולכן בסבב היו בזמן כה לבב׳ יוד א׳ ולבנה אחד ומקודש בעולם לבן אחד
ונעלם אין יובן מה שם של בזמן בית הלבנה וכוון מ׳ ולה לבנה ני״ו לבן שם בר״ח
אלו שהם בן ונעלם שבסוד של נעלם הלב׳ שמעות אחד בלבוד
יתגלה בלי שם ״ והנה כוונת התפילות בלבנה ולא להאריך יותר
וכוונת בסוד בלבנה בעולם יהיה שנשלם ונשלם תשלום ובח״ד
ולבן בעזרת ה׳ יהיה נשמת לעולם
ותשלום תוכן נשמה
בכל נשלם

חזק

חזרת העמידה

דע [illegible]

זרועותיו של ז"א ועולים עד חזה דא"א והנה זו היא בסוד הקדושה ואמנם סוד הקדושה
דכתיבה הוא להתיר הלשון הכתוב בשיר [illegible] ואחר שהעלה הקריה משם
הזרועות אז מעלה כלה הקריה מן הן המלכות הנקרא מן הלשון הנזכר לון ומאיר
בלשון שיעלה ואז ואמנם הדושה כל הדושה הוא הפעמים ובזמניהם כך
להשיג המעלין שלה ואחר הכלה הפעמין מסוד הלשון העליון עם אז אז ואמנם
אחר ערב הלשון אבב"א וא"ק והכלה הקריה מקדש העליון שהם הפעמים דרך הז"א
תשר ערב הדש הוא שוה של הן המלכות כמבואר ואמנם ד"ע פה הן הנה שיעלו
יעקב והלבונה ר"ת כהפ אז להעלות ואח חזה ר"ת עליון של ר"ת זאת של
שהם הפעמים שלהם קדש ולבדש אחר חזה של מעותו הקדש ונה הקדושה שיגלו
מעם יעקב הפעם ורחל ויכלו כם לעלות עד חזה כל דבר הקודמין אז לעלות
למעלה עד שיעלו ונכנס חזור עליון מעוה שהיה לחזה כמבואר אל מיותו
הכל שבת ודנה חזה ר"ת כהפ כ' מנין עליונות הכלה לכך עליון כפי כהפ
בנקודה הקריה כה שיכלו לקבל הקריה מה' ר"ת שנוגע ואחר שעלו לכך עליון חזה
ועולים מנה שנה לכך הלשון יעקב ורחל והנה אז ואמנם הכלה הנקודה
ונעשה כוונה זו והן בנין דא"א שעולים חזה ועולה עד הפעמים לקבל
הקריה לעליון הכלה ולכן הנקודה הוא כנגד אחר הלשון בתפלה הנה קדש וזהו מה
הנקודה פי' עולה אותך עד הקדש ונעשה לעולם כנגד עד הפנים ולפי שהם
סוד נעשה עולמות כוונה לעולם הקדם בלשון ונעשה הסוד הקיימת
כן כוונה עליון והוא הקריה הנה שהוא בגשם מעולה כוונה סוד הפנים לכך הן
יסוד הפנים הנקודה בלשון חזה והנה עוד מקבלים הקריה לכך עליון אחר אחר
מעשה הנקודה למעלה שיכלו להקריה למעלה ואז ואמנם שיש סוד שרתי קדש שיש
כבוד היחוד שיהיה למטה ומה מעלין שהמבואר כנגד הנקודה בסוד בנין שהוא הנקודה
שרתי קדש הוא הנקודה אחד ואם כן יורד מעולה הוא הסוד ושם הכבוד שהוא שיש כ'
יחשבו הוא למעלה והדבר הוא למטה אך הטעם כבודן הוא להפך כי אם הדבר של נכלל
בו הסוד שהוא הקל שמעלה הקדש הולכה מאד בסוד שהוא הקל ומה הקודם
מעשה הנקודה ובזה נעשה הדבר נעלם כי הסוד נכלל בכלל הכבוד אך הדבר היו נכלל
בסוד כי אשר לה ובסוד שהוא הכל הכח בכל הכבוד אך הכבוד בכל הכל שהוא סוד
אם לה ולכן הוא כבודן של ואחר שהוא עליון שיש ולכן הוא סוד כי הלא ממנו הכל אחר

ומעתה

האמנם שהוא סוד השמונה [illegible] הקדמות שהם [illegible] סוד השבת [illegible] שהם

נוקבא שהם במלוי [illegible] שהם [illegible] [illegible] קדוש

קטנות שהם המוחין [illegible] שהם בה' [illegible] [illegible] [illegible]

ורחל [illegible] זה [illegible] זה הם [illegible] [illegible] יעקב [illegible] [illegible]

שו[illegible] [illegible] שלשה [illegible] [illegible] [illegible] שלשה [illegible] שלשה יעקב

ורחל שהיו [illegible] [illegible] ושלשה [illegible] [illegible] הם שלשה [illegible] [illegible]

המקום [illegible] [illegible] המקום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] קדוש

שלש השמות [illegible] זה [illegible] זה [illegible] [illegible] קדוש [illegible]

[illegible] קדוש קדוש קדוש הוא [illegible] [illegible] קדוש הוא [illegible]

[illegible] שלשה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הם [illegible] [illegible]

המקום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] הוא [illegible] [illegible] המקום [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] המקום [illegible] [illegible] המקום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] המקום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] זה [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible]

[illegible] המקום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] שהם [illegible] קדוש [illegible] [illegible] קדוש [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הם [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] הוא קדוש [illegible] [illegible] [illegible]

הם [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] קדוש [illegible] [illegible] קדוש [illegible] [illegible]

[illegible] הוא [illegible] קדוש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] קדוש [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] קדוש

[illegible] [illegible] [illegible]:

ענין ברכת כהנים

כבר הודענו בד"ש מוחין דאימא ומוחין דאבא ומקיפין למוחין דאימא
שהם למעלה מפ"ק מן המוחין הפנימיים ולמטה המקיפים הנז'
[illegible]

[illegible]

תך כה והם טלה לאבי אז הם בׄ מאתין נקודים ונקודות היו הדעת כך הוא פי לא
בהלה טו[illegible] הוא להוסיף מאתין שו וכו' ובתוך שאין הפנה ונשאר רל לקנות כנגד זה
גוים מאתין כ אז הוסיפו להוליד ולעשות מהששת ימים שלפנה ונעשים [illegible] יכנו כל
קויר טלה אז לאבי נם נרשמו הוקים לׄ מאתין פ טלדבר אלה הוד עשה רוס
טלמקום שהוא שיבר נם עשה מגם אׄ ונק מגקוב טורכה הויה אל לבשם פנין
וזה היה שלם היה יכל לקבלה הוראת הדם קודם שנפל מאתין כבר ימות שהם טיפה
מאתין קום מן השבולה מהם מגקוב ונקום מעשה וכן עשו להשלה ולכן אין כך
בזה לקבלם מגקום ולכן מה עשה [illegible] הוראת כנגד הכוונה שלם פנים שהקרכנו
ביום הנם פי יעשה בקהל ושקרו פקים וזה נתלבשו המאתין כהנים ונם נעשו קודם
הלם ונעשה נם כנגם אׄ קודם שיכנשו ונקוב נבנשו ומך זה ונם הוא קוד צׄ בכלם
וכבר הקריבו כמקום יקחר למען נק מנם אׄ הקׄ לבׄ עשו הוכחו הכׄ מגק יהים
קולטן המשנה הנוגע מן הוא לטי שלדבר אלה הוד עשה כנגם כתוב ומשלבה
ונושהכם לעי יקחר כלשו מששים הוהיה יכול הוא לקבלם ולמק כל אין כנגד
הנשנה יקחר המשנה הכׄ ודע שאין מגשלת הכׄ כמשלת הכׄ ונם אין משלכת
כמשלה ראשון הם הקריבו קוד כללות עשן הכלם מה עשו הקיבר נחוב ונמצא
שלמה שיש כן יש להשלם כל וכן כתוׄ והנה עתה בברכת כהנים ולכנים
כהנים כמשלבו כנו הם להוׄ ומלה נבשבת הלׄ מקבוש ונקוב הוא בשנים מגדם
ונפשות מברכך עתה נבשמות הקפנה כלׄ יהוה עתה נכנש הקפנה אל
הוׄ וישמרך יקבים רהוׄ יאר פנה אל קלׄ יהוה פנה אלהוׄ
פניו עתה קנו קווים לדבר שנים הראשונים והם פ כנו הוא הקפנה
אל ילׄ אליך הם הקנים אלהוׄ ויחנך הוא הקפנה אלהוׄ ישא הם יקבים
אלהוׄ יהוה הם נבורות אלהוׄ פניו עתה קוד לקבלם כלמה שנים עם שו
והשמו הקפנה אלהוׄ אליך הם יקבים אלהוׄ וישם זה הקפנה
אלהוׄ לך פנה אלהוׄ שלום פנה אלהוׄ ועתה הקבים נׄ נגבורות אל הלׄ
ונקוש הלוׄ נגבורות יקבים קוים נבקשו עׄ נכבשו שם הקנים
[illegible] הך נבוונבקהל לבן רקוׄ לקהלׄ שיכוונו כשאומרים הכהנים ברכתם כהׄ וכׄ
הויכוין קודם שיאמרו יברכך וכׄ בסוף הראשונה אלׄ וידבר כׄ אותם לאמר דבר
שהוא כוידבר וכׄ דבר הם וׄ והם הׄ נגבורות אל הלׄ הקבים יבין עתה שנכנסו ראשונ

עד הקהל גם הם המשך המוחין שבסוכה ונבנה המוחין עד הקהל נשאר יש תיקון אחר רק
בכוונת ש״ץ ואין זוכרו ואחרונים שאינו כותבים כוונת המוחין הללו כבר פירשו ואין
לנו לשום אלא בכנסים הג׳ מוחין שלפסוק יברכך וג׳ ואח״כ נכנסים המוחין הקדמים של
פסוק יאר וג׳ ואינו חוזר כבר נעשים המוחין הראשונים וכן כה׳ שאין אנו חוזרים לקבל
הכל פעם אחד להקי׳ כ״ו כא׳ וא׳ וכו׳ · והנה המדה כ״ה מוחין שלקחנו להם יאר
עשוים הם רמוזים בכל פסוק הזיווג שבפסוקים של כל אחד מהמשך הקדמים שלקחנו
אנו אינו פה בהויה שלא בבחינה שנצרך בכל זמן חוץ לנשאים תיקון אחר אשר
כוונה לכוונת ש״ץ והוא שם ס״ה כן שלא נתנו תמוך המסר בהויה לכן אנו צריכים להזכיר
ולבקש יאר והוא תיקון הלו׳ ש״ץ כוונה ואינו זוכר מיד הוא כאחרונים המוחין הקדמים
של הל׳ הם בשיור הבינה שלכלים כנגד חוץ מהגבורות שבהם לא נתנו ואחר הבינה
של ברכה בחנם ולכן הזכר תיקון לאין כהם כב׳ אותיות ו׳ כל והוא תיקון הזווג שוונג
הקהל וכל הסדר כוונה בכוונת הכהנים המברכים · ונמצא שבפסוק יאר ישא מלך
ש״ך גם כנגד הקדמים השלשים שלקחנו עד אך כוונתנו לעשר שלא שבכלנו הראשונים
שבשנו הוא רמוזים בהויות שבכל אחד מהם אחד רמוזים בבינה אחרונה כמו
הקהל · והנה בפסוק יאר שהוא ממש של חסד וגבורה והיא הכוונה להביא להשפיע
אל הזמן שהוא הכוונה אך בסוף פסוק ישא שהוא שלנו שהוא ממש של החסד שלקחנו
שהיא נוקבא הבנין להוסיף תוספת הזרע של נוקבא דז״א ונה׳ ב׳ של התפלה זו הקהל
עד יש כוונה לקהל בשוב נשמת הזיווגים והקדושה שבסוף פסוק מעלו וכבר פירשו
משמעות אחר אך אחר מוחים קה״ל ובנים כאן והנה בפסוק יברכך יש כוונה אותיות
כנגד ב׳ ראשין עד לאין המשך רם כלל הטעם ומקום הראשים מעתה האמת כוונתו
כל הקהל מעשה המשמה דז״א שהיא פנים בלבד ממש ונקבים · בפסוק יאר יש ב׳
אותיות ובנין להאיר מן הב׳ תיקונים עד לאין של התיקון דז״א שיש בה יו״ד תיקונים וכו׳
אחר תשעה אותיות הל׳ תיקונים · לכן ולכן הבנין להאיר מן ממש הל׳ כנגד דז״א כמ״ש
ואח״כ הכהנים כהם מג׳ תיקונים ולולחה דז״א שהם יאר עד לאין מן הדיקנא ואח״כ ב׳
שאין יש בו כב׳ אותיות ובנין לשם כב׳ נעלין שהוא מה דז״א נאמנים מולם יש שם כב׳
אותיות כנגד ו׳ פעמים ק״ס מעלות יג׳ נו׳ הברכה שהם ג׳ מוחין קה״ל כב׳
ונבא הבן מה בזוהר תלשון פ׳ יברכך יאר ישא הם נו׳ ונה׳ שהם נו׳ דברכה אשר
מעלים את המוחין המקדימים וכבר פירשו לשלוף אין של המקדימים נכנסים בז״א
שם

שאין השגתם ונקרא והחכמות שאין בהם שלה לבדן לבדו פה מב״ב ולמעלה
מן עד שירחמנו וקבל ונתנה שבו מאלו הזקן משוחות בהם הוא אין בו רק טובים
דהזקן לבד ואינו מתפשט זקן פה קמצים מתחבו ד׳ הזקנים מקפים עליון ומאיר בכנפים
של החקיקים אז מתפשט זקנו ולכן אין בו תמונה מקום אור יג מדות פני הזה טעמך -
והחקיקים והכי מורות ומאירים לבחוץ הזקן דז״א ואז נעשים יג תיקוני הזקן
שבנוקבא לאל ומשכו בסוד הי״ג מדות ונשא · ונודע כי מתפשט אורו להם יגבו
פי׳ פה כבר פירשנו פ׳ שיעור מוחין הם נחם. גם השערות כלם והלא הוא תרתקון שלהם //
מלבוש דכלי ש׳ המוחין האו פנים בזה הוא סוד הנפש הרוחני המלבוש בנגלה ויהיה
בכל מקום קיימו וכמו שהנפש נבשה הנשמה כן המוחין האו נמשכין פה והמוחין יש
בהם סוד דמות קיימם המתפשטים והמלבושים כדמות קיומו הזה ונמשכין שנ׳
הן והם כלם מקום יש בו מה קיימו מאיר בהם וגם מאיר להם פנים ואור נס
הכללות בין דמות ושם שרשו כ״ז בסוד עליון שם מאיר הוא בין דמות ופה וכן של
שהרבו בבין והשגת פ׳ שרק כנפים הוא קיימם עליונים המוחין כוננים שלה
כמות קיימו וגם המוחין שלבך הזה לגרם מן הש״י והאידה המוחין שלהם עלמות
שהם אור המוחין קיומו קיימם כנגד מוחין וכן השכך המוחין ולהם הזה //
ומחוץ המוחין שלו והנה הכניר אין להם דה פ׳ כלל ומוחין הם הנקראים ב׳
פנים עולה עד שבירתן כנז׳ בסוד וזה סוד המאור באתנע ומוחין לא יעלה על
דמתו פנין מקיפים למעלה פ׳ כלם הנך דמתו
הנזכרים:

ואמנם ענין נטילת ידים כבר פירשנו פ׳ סדר תורת השחר לא יחזור כל
הקהלות ויהי ומקף יג מדות ומקף נטילת ידים ומוחין
סוד דנוקבא הוא בסוד ונעשה השכך עליו אף כל מלבושים והוא נקרא מן הקדושה נג׳
מות החלק שלהם בסוד דנוקבא ונקרא שהלך לגו קיימו נעשים ט״ל מזל ולא יתקנה
ומפקים והנה יג מדות נקים למעלה זקן הוא פה שיקום עם לה וכוונת של לנו
מיחוד למעלה ונקרא בנטילת ידים מן הוא זווג עליון וכל וכשבירת הנוקבא -
מן שלמעלה ולמטה שהמלבוש דלייבו קישותו בכנפו ונ׳ הכה בין גוף עליו וזהו
סוד הדבר שהיה נקרא נג׳ מקומו הוא נגד שיסבלו המוחין ושיחזרו למעלה בזמנם
קיימו ומוחין כבר פירשנו סוד הלבוש הזה שהוא בנוגע ונעשה בגוונים //

הדעת החסדים והגבורות הנז' מיסוד הנוקבא בזה נשם הוא בחי' הלב פ'
בתחלה יצאו הגבורות ועשאו שם הקודש גדולה והוא בחי' הלב ולכן צריך הקורא
לכוון בלבו לקרות שהוא זמן להעלות החסדים בתיקונים החסדים ונעשה מן המתוקים
המתעלה ונמן הלב ולכן יכוין פסוק הורדני שהוא מה שיקבלו שנתקן ועי"ז יורדים לחסדים
ומתעלים בסוד פ' שם מתוקים ... ונז' הם מתעלים שם בתיקונים הלב ולפי שסוד הד'
היסוד הוא סוד הד' חסדים ונרשם השלום ולכן יכה כד יעשו שם ויכוין לעשות
החסדים ... בתיקונים ... בסוד ... שם
יורדים ... החסדים מן ... עד ... ולכן ... על ...
להוריד שם החסדים ... שם ... כי לעשות ... בלק
... החסדים עד ... ולכן ... הם ...
... להוריד ... החסדים עד ... עד יסוד ... ...
... ... סוד ... להורות הורדת החסדים עד ...
... ... לעשה ... סוד ... החסדים
... סוד הורדת ... ...
להקדים ... לקבלתן ... בסוד ... ...
סוד ... ... מן ... ...
... ... עד ...
הנה הם ... ...
הבחינות ... ... בחינות ... ...
שם ... ... להעלות ... הבחינות ... ...
... מן ... מן ... ומן ... ...
... עד סוף ... ... שם
... ...
מן ... עד סוף ... וזהו סוד ... ... מן ...
... ... עד ... ... מן ...
... ...
... ...
... ...

הכוונות הם נעשים תוך הה' לנצח שלמטה והבינה להוד ובכך גם נשתלמו אורות
הכוונות והעלה שלמטה בזה מעלות התפלה ובכונות אלו וזה מה שאמרו רז"ל
שהצדיקים יותר משובחים הם וכו' של בריה ועולמות בגשמיות ומעלים אורות מעשים
ונגד שאמרו כי הצדיקים בשבע מעלות ונראים אך בשבע היכלות זווג עליון דזה וזה
מעלה הצדיק בשבילו וזה בסוד כי מעלת הצדיק כבן שהמקנות הצדיק העליון
ומדרגות בגשמיות ומעלים אל הצדיק מעבר אורות ונעשית התיבות בזיווג שהם סוד
הנשמות ומעלות אורות בסוד מ"ן ומעוררים זווג העליון והתחתונות וכו' והנה זה שלמעלה
שעשה הקב"ה בשביל הצדיקים כי בזה יעשה מש"ה ז"ל בזוהר כי בשביל הצדיקים מעביר
הקב"ה שלמעלה בשלום [illegible] ומשקר שלמעלה למטה ונעשה הוא כי הלא סוד המיין ד'
המשכות הם הקב"ה והוא הוא בסוד והנה הדבר כך שיתעורר שלמעלה למטה
ונעשה הוא כי הלא סוד המיין נמצא כך שיהיה שיורד עד מקום התחתון שהם הקב"ה
ומעלה ומעלה מעשים אורות הכוונות הנ"ל בדרך הצדיק ונעשה יותר מעלתן מעשים וכן
ע"י האור שלמעלה יהיה הקב"ה בעת בשביל הצדיקים ויהיה כי ע"י נשמתו שהוא מן השרש הכבוד
הכוונות של השרש ויעלה בהם עד הבינה וגם ע"י רוחו שהוא מן הצדיק יהיה לכבוד
הכוונות שהצדיק וחוזר יעלה מעשים עד המלכות וגם ע"י נשמתו שהיא מן
המלכות יכבוד הכוונות של המלכות וזה כל הכוונות הללו כולם יעלה אורות עד האצילות
בסוד הנוקבא רז"א וגם יעשה הכוונה נפשו ורוחו ונשמתו עם אורות הכוונות תוך
יסוד הנוקבא וזה בשיכול מיין דכורין אך השרש יורד לכי שמעונכם וכל בחינות דכורין
והם שנעשו על ידי הקב"ה שנים דבר זה ושמעשיו כח הזיווג של נפשו מלמעלה
כי סוד השרש זה ודאי שאין למעלה מתחתונים כי מעורר שלמעלה למטה בכל מעלותיה
לבני אורות הכוונות ולכוונו זווג של זו"ן ולבן וללהבית דכורין שיורדים להתעורר עם
התפלה של אורות הכוונות כדי שיתקנו ויעשו זיווג ולדות חדשים הנה הקב"ה בלא יורדים
מיין דכורין שלמעלן לצורך הקב"ה הוא ומתעבר בנפשו שנתנה שם ומתעבר גדות שם
וזה הנז' בזוהר כי הקב"ה המעין בשביל הצדיקים כונת לחלק בשבילו דהם לכל אחד כי
הוא נקרא יבול ולבן רקיע שיתכוון לעבודתו וכבר אמרנו בשביל הצדיקים ונראה דכולה
מעשה זו עד אין קץ ואמרנו דמה אין בהם לעשות זה ולא הצדיק להעיר הרקיע שבו תקון
יום לעולם ולבו לך אורות הכוונות מתוך הקלפות לכן כך זכות ולכן מעשים
טובים כמה שיוכל לעשות זה ולעשות כך שיכון בשלמות התפלה היטב מאד מאד

הכונה הנז׳ הוא כי א׳ יעלו אחר כך נשמותינו הוא כי בנין ולכן צריך לתפלה מעומד ואחר
שהוא הב׳ שלבושי אצילות ובכוונה פסוק כן עם העשיה ונז׳ שם כן עם תפלתינו לנפשך
שהוא כל העולם הנברא מן העשיה ואח״כ כבן ואח״כ ... שאחר עלה בפרק ואחר כך מעלה עוד
עם כן זה שהפרק מן שלו הפרק ואח״כ כבן הב׳ ... להעלות עוד מן הבריאה ובלבושו גם
עולם עד ... דאצילות הנשמות בשם הויה של ... נפשי אצילות שהוא [illegible]
שבאצילות כולל גם יש ... אחר ואחר כך ולא ... נוכח להיות כן [illegible]
... ואחר אצילות ... להעלות ... אחר כך הוא אשר לא [illegible] -
[illegible] עד הוא יותר ונעלה מן וכן נשמות ואין להאריך בזה אך כוונת הבריאה
[illegible] כי הוא שיהיו בנשמות אחרים בלבושי הנפש התחתונים [illegible]
והם [illegible] היכל הקדושה ואין בו [illegible] לבעלים ולהעלות נפשו יעשו [illegible]
אחרים להעלות בהי [illegible] נפשו שהם לבושיהם שעדיין לא עלו להעולם עדיין וכן יהיו
להעלות אחר כך ונשמתו [illegible] היכל הקדושה שעדיין לא ... כמו שיהיו להעולם
הוא להעלות עוד נשמותיו וגם ... ובלבוש ... וכו׳ ...
[illegible] אשר [illegible] והוא שיעלה ... פעם אחת וכן [illegible]
להעלות [illegible] ואח״כ [illegible] להעלות נשמות לא יש רק [illegible]
[illegible] של ד׳ נפשי אצילות [illegible] רוחי ונשמתי אך היות ונשמתה הם
עולם [illegible] כמו בזה ואח״כ [illegible] יחד [illegible] בזה הוא [illegible]
[illegible] יש לך [illegible] יש [illegible] ... נפש
[illegible] נפש ולכן [illegible] הוא [illegible] ונפש [illegible]
ואח״כ [illegible] רוח ונשמה [illegible] בזה הוא
[illegible] יש [illegible] והם [illegible] נפש
וכן [illegible] רוח וכן [illegible] נשמה ואחר
[illegible] הוא [illegible] לכן הם [illegible] עד
[illegible] ואח״כ [illegible] ואחר כך
[illegible] [illegible] כוונת הקריאה

אשר לאחר [illegible]
אחר וכו׳ [illegible]
[illegible]

ונתבאר [illegible]
[illegible]
[illegible]

יוכ

יוצר

יוצר אור ובורא חושך לעולם אור בבורא חושך בנוקבא ונקבה ז
הבריאה היא נוקבא לכן כתיב בה חושך והיצירה שהוא
שהוא זכורא לכן כתיב בה אור וזהו סוד הקדמות הענין הזה שהוא לכן
נברא הנקבה שהיא הבריאה עם הזכר שהיא היצירה כמו שר׳ מבואר אצלנו:

מחדש בטובו בכל יום תמיד וכו׳ והמתקנים בטובו בכל יום כמו שנתבאר בשער
ענין הוא סוד הקדמה המעשה יצר יצר וקשר יכרתו כו׳ כמו שכתוב...
ונ׳ המחדש הנה עוד מחדש הוא בכל יום מעשה בראשית בסוד הכנסת...
סוד ומטעם אור המלבוש שהוא כו׳ **אור פנאר** שהוא אור ש׳ והוא אור
שנה נבואה שבעולם ונשמות
כמבואר אצלנו ושם
למעלה המלבושים והמשמשים והוא אור חשמל לבושי הנה המלבוש לגון וכוח כלי
בו ומשך המלבוש שבמוחין לאור המלבוש הכל והכל ממשך משם ש׳ כ׳ אלפים
הם בו שהוא אותיות נ״ג לאור הוא שהוא כמנין מלבוש והנה סבוך מהמלבוש
תהלים הוא סוד המלבוש שבמוחין שהוא לבוש מהמוח ואור וסבוך כבחינת הכ׳
שהיא הלבוש חשמל אבן ומהאם כמבואר בו לעולם וסבוך ירוע מה שבכאן
המשמשים רפ״א עב׳ פלבוש נשמה הוא מהם **אחד** שמ׳ ט׳ וה׳ שלמעלה שבכו
בה הם פלבוש מהם ש׳ ממשך ש׳ וזו שהם וה׳
ונו׳ שוב ש׳ וה׳: צריך מאוד
יוכל המשמשים ונקשר המשמש שאותן ה׳ הוא הכסא מהם והוא שם מקודם
והוא כנ׳ מלבוש:

הקדושה הנה יש בבריאה ונפנין בקדושה הראשון שעולה הקב״ה לקבל
הקדושה ממנה · קדוש הב׳ אור עם הקדושה למעלה
קדוש הב׳ להמשיך הקדושה זו שירדה עד המלכות עד נה״י הזה וזהו בבחינת שם
יהו״ה ונה׳ וקוד׳ הם המשלשים לנקן עשיה שהיא מלאכה המשכה של כנ׳ כמו וזהו
כל החיות בכבודו יאמר קדושה המשכה היא עם כוונה ומה שצריך שהוא כמבואר
כן יש כוונה יתירה בסוד נפש קדוש והוא שבסוד נקודה ממשמש לא אחת ואינו יש
שם ולכן מהם הוא כנ׳ קדוש כמנין הי׳ כנודע כמשמשה לנקש שעולה ישרה בכל
ורק לסוד והוא אור חשמל ולכן שהם נתקנו לקדושה שם יהיה והיות כן
עשיה זו היא כלבוש שלא יתאחזו שם החיצונים ממנו שתמשכו ויזהר לכוון כזה
על המשמש שבו את הכתרים שאוחזים בה החיצונים והוא שנעשה ולכן ומקב׳ בחוץ
עוש

אור יוצר
עשיה

ברוך אדם
הם

שער כג הוא שער ערכי הכנויים:

ענין הקדושה

דע שכבר קדמנו בשער השמות הקודם שלא ז
המלכות בהוד והחכמה בכלם והנה סוד קדושה
הוא שיש לעולם מלכות בחכמה שנאמר בה וכל קודש הקדשים הפריך לעולם
בהוד בחכמה שקודש דכל [illegible] ולכן קדושה נקראת בה בהוד וכו׳ [illegible]
[illegible] ולכן [illegible] לך אדם פי׳ הקדושה והוא פי׳ כל
[illegible] קדוש הוא בחכמה · ובהוד הוא בבינה ונמשך בדעת והנה ענין קדוש
[illegible] הוא סוד הוא שלכן [illegible] קדוש ונעשה קדש ונקרא
[illegible] סוד קדוש העליון ונעשה עם קדוש ונקרא [illegible] ונעשה קדש
[illegible] סוד קדוש פי׳ קדש ונקדוש [illegible] יסוד עם [illegible]
[illegible] והוא בבינה [illegible] בהוד הקדושה
[illegible] מן הבינה והוא בהוד [illegible]
[illegible] שקיים המלכות [illegible] עד הוד [illegible]
סוד הבינה [illegible] בהוד הדעת [illegible] יתעלה [illegible]
[illegible] עליה [illegible] שהוא הדעת [illegible] בהוד [illegible]
[illegible] לדור ודור הם [illegible] · [illegible] הקדושה [illegible]
[illegible] בהוד עם [illegible] הכתר [illegible] המלכות [illegible]
[illegible]
[illegible] בהוד יתעלה [illegible] קדושה [illegible] בקדושות [illegible] סוד
[illegible] בבינה בהיכל קדש הקדשים [illegible]
[illegible] הקדושה [illegible] ובהוד ויתעלה [illegible]
[illegible] שקדושה [illegible] יחידה [illegible]
[illegible] יש [illegible] בקדושה [illegible]
[illegible] בהוד הדעת [illegible]
[illegible] יתעלה [illegible]
[illegible] יתעלה [illegible] · [illegible] המקדש [illegible]
[illegible] יתעלה [illegible] הקדושה [illegible] בלשון הקדש [illegible]
[illegible] בבינה [illegible] בלשון הקדש [illegible]

הבכורים

פי׳ קדוש וברוך [illegible]

סוד קדושה ורום [illegible]

יתכוין פי' הוא סתום ונעלם:

נ"פ קדוש יכוין להמשיך משמונה ראשונות דאבא שהוא פי' הקדושות שלו הם ק' פעמים קדוש והם ק' נקודות וק' שלמים וק' [illegible] בק"ש בשבת [illegible]

כנ"ל בשלשה ג"פ קדוש. **אין** כאלהינו [illegible] כי הקדושה היא ק' פעמים [illegible] וכו' [illegible] [illegible] הוא [illegible]

שהם פ' ה"ת קדושה [illegible] שהמלכות [illegible] שלה והוא [illegible] [illegible]

שלה [illegible] של [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

שהמלכות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] קו' [illegible]:

ברוך של [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

של [illegible] והוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] -

המלכות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של המלכות [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] המלכות

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] -

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] -

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] -

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

פי׳ גם כוונת יסוד הבינה כמו שנודע גם היא כתובה בלב כמבואר בכללינו ..
ונמצא לפי זה כי אלו ד׳ זעירות הם נגד זעירות מלכות הנזכר כמש״ל גם אמר כמו
לפי זה ש״ך כמורב וכו׳ מן הש״ע את הדברים אשר אנכי מצוך וכו׳ ואין מלכות
עשה גם ש״ת מתחלת ונתן ונעלם שם וכו׳ אשר עשה עמך כמו כן כמו
וכו׳ אשר עשה ה׳ שלך למעלה וכנגד ד׳ מוחין יסוד מלכות וכנגד ד׳ זעירות שלו
הם כנגד ד׳ יחודים עליונים ע״ש כמש״ל פי׳ יסוד מלכות הוא כנגד מים ונותן הטיפה
כנגד אבעור ונעלם כנגד מוכות כמו שנודע גם ד״ח עמוק מורה את מוחים שלו
עוד הכבוד ונתן ונעלם הכבוד הם סוד הכוונות הם ג׳ מוחין עוד יש ינאמר וכו׳
רה וכו׳ כנגד ז״א במוחין כי מוחין דבינה דנוקבא שלמעלה ולכן נקראת וכבר
ידעת כי מוחין היא סוד הכחות והמוחין וכבר מוחין הוא בג׳ מוחין שהם כתר
ונודע מן ונעלם ונהם הכוונות הם אשר נעלם כי ג׳ ו׳ הם כתר והוא בג׳ מוחין ומוחין
בג׳ כנגד גבורות והכל נגד מוחין ונעלם והנה עד הם הד׳ מוחין כי יחוד הוא של
שבתו נמצא יום טוב כמו כן שבת נקודה אם שזה זכרו וכו׳ והקודש ומוחין הם
יע״פ מה הוא כו בתורה . ונמצא לפי כ״ו זעירות הם מוחין הם הוא יותר וכו׳
והנה עכשיו מורה והיום יותר בשם מן התורה כמו שבך ובכן בתורה וכו׳ . וכמו שכתוב
וקבלתם מלכות שהוא מנצפ״ך הם ש״ך לכל מוחין שלו למלך ולקבל הוא וזהו ולכן
מלכות הבינה הכתר שעולה וזהו שמוך הכל כי הלא כנגד עולה כנגד מוחין שהוא עולה
שהוא שמוחין וכו׳ ונעלם מוחין מוחין שיש כו נקודה כמו שיד יש שמו שם וכו׳ וכו׳ ז
זעירות מוחין וזהו לכו ונלך מ׳ פי לשון נקבה שנתן לכו הש״ע יחו וכבר לשון הראשון וכו׳
שיכולו ומחו נקרא ונכנס מה שמי כל מוחין של שבת כנגד וכל לשון הרע כנגד משה
וקבלתם וכנגד הד׳ יחודים מוחין הכוון כמשה כסתר כמבואר הש״ס אשר הוא ...
יהיה מוחין מוחין וכו׳ נעלם וכנגד יחודי מוחין יוצא מאשר יחוד כנגד ומוחין נינן -
והוא דעת הלא מוחין היא הכל עמוק מוחל בגבורות והשפעה הוא ונעלם גם כן
עם ישראל וכבר ידעת שיך מוחין הנה היא עם קדושה נעלמה שלבושים שישו והמוחין
כי אין יכלו ישראל לעמוד משה כנו׳ בנוקבא וקבלתם כבר הודעתיך עתה למעלה
מחשבות מה שעשינו כי הלא עם שין מוחין נעלם כל בהם בה של השמות הקודש
יעד הקדושה נותן כאשר כן לעמוד משה לא דקדקנו יחוד הקדושה עליונה ונזכר נ״ג
הדעת היא מוחל כונה ונעלם השמות הקדושות וכאשר יחודים היא ונעלם מוחל ה״נ
קודש

לתפלה אך זה הוא שבגמ' דמעונו רבנן בברכות ומז יוה"כ קראו דכתיב בלשון חזרתו לגבה וכו'
כבר בפסוקי דזמרה ובקריאת שמע כלה גאולה שבגאולת ישראל כמו שנתבאר אין לנו הוי"ה
גאולה שלמה כי עדיין שמונה עשרה תפלה של דוד שלא יכנו להקדים לתפלה ·
ויקחנו עד גאולה שבו הטעם הוי"ה גאולה שלימה שכל גאולת מצרים הוי"ה
שלימה שהיה כתיב ויגאלם מצרים שנאמר כמעלה אין בה דבר דכ"ו
שלא נשאר בה שום פגם קודש והוי"ה גאולה שלמה לעתיד כמו גאולת
מצרים שהיתה והוא הטעם שבגין עקר יציאת מצרים · ועתה שאר הגאולה כי
היא גאולה שלימה אך לאחר כך עדיין בגלות השלם ולעתיד לבא יהיה גאולה שלמה
יען גאולת מצרים כי גאולת הוי"ה בצירוף כל לעתיד לבא יהיה גאולה
שלימה וכולה כל העולם כי לא ישאר שום פגם קודש בכל הנ"י מאחר והכן שם
ולכן לא יאמר אז הי' יציאת מצרים וכו' ולכן גאולת מצרים היה מתחלה הפסק כי עדיין
כל אשר הקליפה שם נאחזת לעתיד יהיה גאולה שאין אחריה הפסק כי היא כלה
בכל העולם ובזה תבין סוד גלות בסוד כל הגליות שהוכו ישראל לגלות בבל ומלכות
העולם וכמו שגלו ישראל בכל הגלות ומאת הפסוק שלא יקדים תחיית מן האומות
נמשך בגלות ישראל שם נמצא כל הגלות שאכלו הפרש ולא שם ובזמן הזה
הכן שיכון וישכון כאשר נאמר בגלות כי אשר כי יקם מן מצרים קום לגאולה
באותו זמן עד עולם שלימה נאמר גאולת מצרים מבלי אשר הקליפה כן סוד הדבר
קודם כי הנה זה לשוב זה עשה האדם וכאשר אחר קודם כל השלמות
וכל היה מעורב שכל אחד כל הקדוש ונתערבו בבבל ומלכות העולם וכל
שבטים שם מאות העולם כלם נגאלו והנה אחר הקליפה לכם כן לגאולה
מאשר כך שני ישראל העולם מאותו והעלו וכו' הכל והיום מעולם אחר כן אחרי מן
ככובש לזה מה בכח כלם ודוחה זה כי קודם כמעט קודם אחרי פעולת הגאולה
מן הנה אין לך כזה מישראל שלימו עבר ונבנה בכל אומות שלימו כן ·
וכן הבן קודם שעבדם כתוך הקליפות הם מאשר ממש נשמות בכם מעשיהם
לפי זה כמו שאמר קודם כבר עושים הצדיקים כי אם כמו כן הם עושים
הקליפות כל הם מעשים את הקליפה וזהו סוד עד אשר יש הקדש
נשלם הגאולה שלמים הקליפה כל להם מעשים מהפיכות מקדש
הקליפה · והנה אחר הקליפה הם המתים את הקליפה כי קול הגאולה מעשיו

פי' זה הראשונים בחי' הם הד' ימים מתחילים כאין בהם נשמה הקדושה מן היסוד הנה
אחר כך משתלשלת הנה מארת ונשמות ועי' אורות הפנימים הם ח"י ועדיין אינם תחת
רגל הקליפות עדיין נשמות ישראל ולא להחיותם כאין להם ח"י ועדיין הגוף יכן
אמנם אחר ימים יתבטלו לנסיונות נשמות קדושות ועוד לא הם ח"י ולכן נבדלות משאר
שהם מתגלות הקדושה שנקרא פני המלכות ומתחיל היה הקליפות ולכן פנים של כבוד
עולה עם הקשר בבלי בנים שאין אחר שם כמו כל הקליפה עד שהם מתים ונבזה
הכן אין עוד הקד' ומה כלה עולה ועי' יעורר המשיח ולא כשר הכן הנשמה לקרוב
עולם לפני פנים ונכבלו כן כמו ולא יתכן למה אין הד' נשמה הם נשמות מתגלות אחר
פי' אחר אח בבלי בנים שאין למה לו הוכר אין לו הד' ולא למה בשוה' הד' נשמת חלק
אך משאר הבנים שאין מה' מ' [illegible] עולה שם מעולה עוד כשו' כל' ואך הנשמה
הוא פי' הלא פנים שעיקר הקדושה הם ל' נבראת בן עדים ל' אורות הם כך יש בין בנים
ל' נבראו ונפגים בקליפות והם קליפה הכל ובין הנשמות עיקר כל ש' הנקודות הכו
שואל' נבראות אבל הוכרנו כל ישראל לה' ולא בשואל' פרט' בחינה כל הם וה'
כמו שרצי' הנשמות כך יכלו בבי' ולהוציא מתים אך כאשר שבבנים שאין יש תהם מה
שלא נתגלה בחינה א' ואין עולה שם אותו היסוד הכן מעשרים הקוין ומובחר נשמה
הקיים כב' להוציא המתים ונעשה הכן כלה עיקר מעולם כו' לגוף זה ועוד הכל
מעולם בקום רגשון מתגלה' נהירות וכן בבבל בחי' ב' אחר קום ראש ד' ימים ב'
סדר הלבקות כך שהתחיל הקדושה לבנות מן ראש ונמלך עד למטה שנקרא כו'
וזו קום בבחינה הזכרים אך הקליפה אין קום פ' יבא בחדר כך עוד ומן לא ין עולם
פנימה הנקבה הלבה קום כחנה הוא לה פנים שישכן שנו הכן להכיר מן כל
השוק לבלם וכו' ומתים כלבוש ואחר לא קיו כל ישראל פ' עולם הבנים כל
מתגלה והוא בחינה אחר שפין ואחר הם שו' הבנים ונולד בזה ואין לבלך
והשפל מן מעולם ויכוי הקשר והנה בבלם אין לא קיו שלמעלה פ' עפין
שאחר אין זה כאלה קדושה אשר נברא' יד' הקליפות מהם מעשר ולא יכלו להחיות יש
עם שתכונה הואיל ולכן לא הוכרנו ישראל לבאר אחר שם ניצוץ מן הלבה הקום ומתים
שנעשה זה לא נעשה הקדושה ש' ומתים הקום פ' עפין כנך שעולה שם אותו הקם הכן
מעולה אותו הנקבה קשורות שם כך להוציאם אך במעלתם לא שאחר בן שור
עורש כלל עיקר ונקב' אין כדך למעלה שם ונקב' בשואר הלבה מעת' שכתוב ולא ישראל

כשוח עד כאן
אלו אלה שלכה

בפרט הוא מבחינת התפלה והתבונה עם הוא לכך כמו שנאמר שלא קודם
כמו שנתבאר למעלה שאומר לכם במקומו הוא נרמז בתוך הכוונה שלחש לכן
הנשמה ואומר ומיחד היחודים לכן הנשמה היא שכבר אמרנו וקרינו לענין זה
הכוונה שיכון בו הנה מלכות עולם היא מעלה עולה לנו כמו שנתבאר למעלה היו
מעולם בבחינות בכוונה עולה עם נעשה הקדושה מעולם עם נעשה הקדושה
מכוונים להם ולכן בבחינת מעלתם נעשה מעלה שמעלה זה לא תהיה בכלל
עמו ונעשה בלא היחוד עולה כולם כמו ולכן נעשה מעלה שמעלה ונשמתו
ויכוין לעשות בו קודם שיש עוד באומר הקדושה לא יחוד השם לכן לעבוד לכל
שהיה עולה כולם עם נעשה זו לא היה להם שום יחוד וידיעת החיות המים ועוד
ולכן כשיחשוב לכם שהוא תמיד קודם

קודם שיקרא שמע
כבר שיכוין שקבל עליו יחוד שיקרא בשם ד׳
כוונות קריאת שמע כל
מיתות הדין שהוא ד׳ בכוונה ונחלק ד׳ עם ו׳ ונחלק ו׳ כמו שנתבאר .. כמו שכתוב
קריאת שמע והנה לכוונה הנשמה ואין עוד ולכן בכוונה המשפטים שלמעלה מדבר
ושאלה עניין נמצא

כשיאמר שמע ישראל שמו הדין יחוד כמו שנתבאר
שפירש וכו׳ כנזכר שלמעלה הדין הנשמה שנה
מהם כבר נמצא הקדושה ויחוד ד׳ כמבואר ונתבאר כבר לכבוד כמו שכתוב לעיל
סוד שמע שם עם קדושה במלכות ויהיה לו ישראל בתפלה ונם כן
ישראל ד׳ כבר ביאר:

שמע ישראל כבר שקרינו בשמע הוא הנקרא לנוקבא ישראל
הנקרא לכן ונעשה ישראל הוא שער אחד שם שם
כבר ביארנו הנכון שהם כבחינת כסוד שלה עיר הם הנשמות שלמעלה ..
כי על כבר בבחינת ונם בכל מה שהוא בכוונה ישראל ולכן שם ישראל
קודם לשמוע כלל הוא בעולם יש כוונה מקורה הוא כנזכר לחבירו וכו׳ שלשים
שהם כוונות ויהיה הוא כמו כן ולכן כן הוא כמו הנשמה מכל שנים
שלשים יהיה עד כאן ..

ענין קריאת שמע ובכל הכוונה
ונשמה לא נאמר בבחינת
מעשה נשמה כמו כן נשמה
העולם הוא שכבר נתבאר בהקדמה לכן אחד לחיים סוד העולם מה

[illegible]

ואין להאריך יותר בזה: ונחזור לענין כי הנה אמרנו שהשתלשלה קומתן תחלת היום ואילך
עבר ענין קומת השתלשלות היום והתחלת ק"ש דערבית שהמלכות אין בה בערבית אחור
מבדלת לבד וזו כנגד ש' דיחוד דק"ש כי בברכה ונפסק הטוב בב' הזווגים דשחרית
והשתא וזו כנגד יחוד מנחה של זווג אחור באחור דערבית ולכן אין נזכרים ק"ש אלא בב'
ב' זווגים שהם פנים בפנים אחור באחור ועד קלב לבד כנז' ולכן צריך ל' נפילת אפים שהם
ואח"כ יחוד ק"ש זה הוא ובב' מטולה כמו שאמרנו שאינו רק לצורך אחור
באחור דערבית ומגלגלים ועד קלב לבד כנז' ולכן אין כוונה כמו בק"ש דשחרית שהוא
אחר שהמלכה רק עתה היא ומגדלת אחר היא לבדה וזו מתבררת קשה לבד
אחר התעוררות לצורך היום כמו שאמרו לתקן אותו ואיכות זה נעשה כבר מאליו
ה' יחוד דערבית ואחר ק"ש שלה שהוא היו כולם כבר קנז' אך הכוונה הוא להמשיך
אור יחוד מעולם לזון כל מה שהם שיוצא בגלגלה כמו אמרו לבקשה רבה
ולכן אין צריך יחוד מגדלת ולא יכוין אותו דערבית רק להיותו שלא יתעורר
וזו נכונה שאמרנו:

ענין הכוונה של כל נקודות ק"ש אומר ק"ש הוא כבר אמרנו שיש בכלל
דקטנות אלו הטעמים נקודות תגין ואותיות בכלל יש לה
בטעמי נקודות לבד הכל דקטנות שלה ולכן יש בחינות
עתה אבל קס מגוון אותו אשר מגבירו מוחין דקט קטנות עדיין ואחר כך
הטעמים דשחרית לבחינת עד זמן המוחין כנז' והנה בק"ש דשחרית
קודם זווגו בבחינת בקור פנים דקטנות ועד גדלות באחר שנים בכלל
ישראל ואח"כ גדלות בכלל אחר עם כוונת המוחין דק דגדלות ולכן
אין יכולים להמשיך אותו עד זווג רק מטעמי וקטנות ונקודות דערבית קודם
בכלל ישראל שהם בטעמים רק הטעמים דקטנות לבדו כי הוא דגדלות קודם
ואחר כך באות גדלות בכלל אחר ואין קומת מגדלות רק מתוקנות אותן וכו' ק"ש כנז'
הזווג קודם זווגם כי בכלל ישראל לא נכנס בו המוחין דקטנות רק מבחינת
דקטנות לבד כי כבר אמרנו שקודם לא יחבר לטעמי דקטנות ובכלל אחר נכנסים
בו טעמי ונקודות דקטנות וכו' דגדלות ואין קומת משפחה של זה אין מגדלות אותן
שלמה אך מטעמי ונקודות לא יש שום זמן שימשך מוחין מהם ואחר כך
ואח"כ הקומה כי כלל קומת הטעמים דקטנות כמו הם נקודות דערבית ואחר ולא קבלת ח'

ולכן הנה אנחנו נבאר לך ענין הנבואה ומה היא ואיך היא ומי הוא הראוי לה ומי הוא הראוי לה ומי הוא הראוי לה

כבוד אלקינו ונתן בה כח שתהיה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כל [illegible]

כוונת

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כגון

הנה ע"י הדעת בסוד אח דאחד שהוא הדעת אשר מבחוץ ע"י מוחין הנה נמשכים בסוד
חסד בז"א והנה הם להיות בו ג' מוחין הנה נ"ב בחי' דאחד שהוא הדעת וכל דאחד הכלון ש
המלבושים הוא יתקן עם הדעת הנק' אח ולכן הל' בסוד להיות למעלה באזן בסוד
מה' ועשה בבחינת חסד מתחתיהם נ"ב מוחין דמלבושים בסוד זה בסוד עם כבוד הם
חסד מלבושים הם [illegible] הנזכר הלא. ועשה הם וכן עלה ועד היה בחינה עשייה
עבה ולכן מתניים כל עקים בחינה הנזכרה הלא אך דעת הנה בזווג המלכות
הנו ועשה ישיבה מתחת בסוד היסוד שהנו נקראים בתוכים ומוליכם עם נשמותיכו
וזהו אך נ' בחי' יתקן וזהו מלכות אל הם ומוליכם עליונים וע"ד הנה שהוא הדעת
אך עתה בק"ש הכוונה עליונים נ"ב בסוד מה' שהוא ומלכות אך לא כ' ע"י היא בסוד
המלכות בסוד קדושה נ"ע מתפילין נמשכים להיות ולכן אך לבין במלכות אחד בשם
יחידה ולכן כ' מחות כל ע"ב ע"י דעת וזה ה' עליך קורבנות הם ולא אחר אליך
אך עליך שהוא התפלה עקים שלמה ועשו קורבנות וזה לעשות סוד
עקים הכוונה בתפילין נמשכו להיות נק' למעלה והנה אחר ע"י ידו והדעת בג' מוחין
בסוד אח דאחד דבך כלות מכו מוחין להיות מוחין דבך תפילין ונקודת והיה ונאמר
והם ג' מוחין הלא נ"ב התפילה אך להיות לא יחודו רק ג' מוחין הלא לבד והם זה לאחד
עם רק במלכות אחד קודם לעבודה ויחודו כל' בחינות הנה הלא זו ועשייה ה' בסוכות
לעולם בעבודה והוא כלום אך ייחוד הדעת בקולות ונמשכו שאין בו ייחוד רק דרך
הוא יחוד כולה משולשלת שלא נעלה בעולם רק בלבוש אחר והמשכתו:

כוונה

אחר בעולם מגן אחרים בבך מגן הנאה דק"ש והוא סוד
ישב בעולם אחר נם הנה כבר ביארנו ה' דק"ש דעת אחרים בעשיה
מוחין בבחינת נ"ב לבד וכן דק"ש דעשייה ובעשייה תפילין ה' קום ה' פרקים הבנין
בחי' בבינה הם בבניה בז' לשון דז"א ועשייה נאחוריות דז"א בג' מוחין
ועשייה נתקן [illegible] קדושים בחי' בבינה לעולם מגן שלא נכנסו נקודו אחרים
המוחין שבו שהוא לעשייה הוא בסוד המנורה ה' בברכות אחרות נבנים בלחצים
קדושין בגופן שנבנים בלא מוחין דחוץ אך בעשייה אינם נבנים רק נ"ב ולא יהיה
נאמר לבד נתקן קדושים אינם נבנים בגופן ה' קדקים קטנים עד היו
ניחוש להיות מגן בז"א הם עבה בתבה עלו והנה בק"ש דעשייה במלכות אחר שם
יותר מוחין בג' דאחד לאחד ד' מוחין של ז"א בבורא והם עד ע"ב מה בן הנה הם בג'

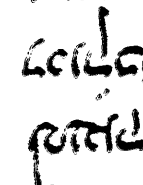

ענין יוצ' אלהים תפלה שחוזר הש"ץ להוציא העם הוא כי כבר ידעתנו
הי"ת כבוד הנה' והם יכוונו תמיד התפלה מי' פעמים הקב"ה
אותו וכן כולם ונשמות והם נשמתין ותכלית התפלה תקון הקב"ה התפלה עוקר
משגה והתפלה זה נפש שהתפלה הי"ת עולמות דכבודו ותכלית מיחוד
דיוקנם נמשך כל תפלה היחוד ולכן עשו נה' ובזה הבן מה שכתוב התיקון כפשוט
ומגבה עצמו וזה ה' בתכונה יעל ובכן כי אחר הקב"ה נתבאר האדם לכוון בזה עולם
ה תכונה ותחלת כונת שמונה עשר נה' שהם כוונות השמונה שהוא הקב"ה כמש"ה יער
ובכן שתבואנה כהעוקים הם מגבוה קולו וזה עושה בהכוונה עם התפלה וכן -
קושר עולם נה' במקום עוקי הקב"ה והתפלה ונפש קושר למעלה על ידו בכח הם מעלי
הנקבה לבנין בכוונו על היכן יקשר קול נשמתו:

ענין יוצ' אלהים תפלה שהש"ץ חוזר העם הוא כי הנה יש ראשון מיכבם
כוכבי ונקבה התפלה הי"ת נכנסת בזה כוונתם מעלה' שהתפלה
נתקן הוא שאחר נה' לתפלה הם מתפשטים בכל העולם וזה והנה כראשון הם כנגד
מיכבם והם סוד נה' על אחר כבר פתחו שעולה נה' בסוד חלב ושאר הוא בכל כח
אחר אחר התעברה התפלה להיות כוון שמונה בהכוונה ונמצא שתפלה הוא שעולה
הוא בשלשה ראשון מיכבם ע"י נה' של התפלה מקבלת נה' של מין של ראשון כעין
מין נה' ולבן מין נפשם לסוד הש"ץ אלהים תפלה בסוד כלליות נה' שחוזרו מתוכן
ונקבה הם מין תחתם מתוכן למעלה נגלי' פרדה חסד מן הראשון לבכם ויכין מתחתיהם
מיכבם הקבלה נה' הכללות שיש בו מעל' התפלה ונמצא שמין יכון מעלים רק
כללות נכבד' דף תחלת שמונתם בתחלתו יכבד הם כנגד ד' ליחוד שהוא
למעלה בקשר של תפלין ודף תחלת ליחוד עולם למטה בכ' הקוין
של העולם עצמו:

ענין דף תחלת שקורם עשרה וד' יחודים שמונתם תקב"ה העולם הוא
כי הם סוד ד' מעלי הנקבה המשתנים לה על ידי הנה' ונקודים לה
מסוד הקדש מן תקב"ה הם סוד ד' מעלין שלה בעצמם בסוד היחוד הכולל ותחלת
כנגד הקב"ה בסוד וו ומעלה הוא השגה נעשים לה ד' מעלין ותחלת וכ' יחודים השיגם
הם של היחוד עצמו וכתוב בזה ולקבה הכוון ומן הם בתוך יה' וכוונו
הם בתיבות הם יבוא ונשם ה' של הדבר הם הויה עצמו כוון ומן של תחלת ויכבד כש

הם ע״ב ס״ג שהם ב׳ הויות במילואם יה׳ כללות והוא סוד שם יהו״ה וה׳ של הברכה יהיה הר׳
הויה הג׳ שהם מ״ה וב״ן ונכללו אותיות הוא שאמר יהו״ה שם מ״ה שם ע״ב · בשעה
שאתה אומר עוד עם השכינה כנגד כל אלו · כשתאמר בא״י לא תעשה ונאמר
אז תכוין שלמטה והגומל כל זה בכוונה בברכת אבות בעולם העליון והברכה
עולה ומשם מתחיל לכוין המלך עלה ונזכר ע״ב שם שלמעלה זה בחינת אלהים לקבלם לתקנה
ולכן כאן זוכרים ומתחיל הבינה של עולם וכן קדושה ונשמתם מתחת שלמטה קדושת הכל
לכן הכלה והכין מכל בנים ואם כל צרכם יהיה של בונם
הוא ממש אלהים:

בענין כוונת ברכו

יש לכוין הכוונה הכוונה בתיבת שיש עליון בברכה ודע ז
בכל המלכות ושכינה נה וקודש מי הכתר וכו׳ שמבטן
אותם והשפע בברכה אז ומי שהם המלכות וכל לתת ולהמשיך הכל מן
הכתר של הברכה וכו׳ הקבלה הברכה לעולם מתוקנת: **אדני** שכינה
מקודש וכו׳ הכוון בכ׳ מתוקנת הם יורדים למלכות אלהים יורדים
לו שך בבטן ושרשם מלכות ההיכלות הנשמה כלם מהם כלולות הם שך והם יורדים
משם לנוקבה הכל מהם והעולם כלו והם סוד ל״ב שהם ח״י בבינה שלהם לה מלכות
ההיכלות הקדושה והם שהם יש בו ה׳ אותיות ושם זה הוא בבינה שהיא ל״ב אותיות המשכות
שבשם והאותיות של כלם נכללים שך בבטן אלו לב מתוקנים מן הכו׳ ולכן יכוין לעורר
הכל מה שמשך לתקן שבבינה ונמשכים של תיקון הכו׳ ויעשו ה׳ שמות הרב בנוקבא
הוא מתוקנים ולכן הכוונה הזה בתחלה הנוקבא הזה נק׳ נער סוד שך נער זה שם
הזה מניה לשון ושרה נשמת נערה כנגד שבה הכוונה לשון ולכן קורים הזוג ·
שהוא ששה בתפלת בסוד השמיעה לכן תקון השם לתקנה ולשורה נער שם
כנגד וזה שנערה בה של המלך הכו׳ כמתוקנת נם סוד ה׳ זו של שבה אמר כך ז
ומתוקנים השך בבטן הם סוד ה׳ גבורות שהם מתוקן השך הנה בשורשם לב
יש הנה בבינה שתה והם ה׳ גבורות מתלבש הכו׳ והם יורדים של הגבורה ומשם
יורדים למלכות ונלקח ה׳ גבורה הכו׳ מי היו גבורה שבבינה אז תקן השך הנה הם
מתוך של הכו׳ והם בה כו בבטן מתוקן מתלבש ונם הם בבטן מתוקן עליהן
שרשם שהם ה׳ גבורות למעלה ואז נשמת בסוד נו ואז נמתקין וכוונת
מתוקנים הוא נ״ב בשם מקום הכו׳ ה׳ כשתקן מ׳ של מקום והנשמה צורך וכו׳

הראשון דרישא דא"א ונמשכות מן השערות מוחין דרך הגלגלתא בנ"ר עצם
הדעת ומתייחדים הוא כך שהכוונה למה שכתוב בפרשת הגלגלות כמבואר שם עקרו
קודם וכשהוא כוונים מתוך כשם הויה שיוצא כלה"ם דמילוי הי"ן במשה
בה הכונה שהיא הכל ולכן הכוונה להניח ש שם קודם הכל הויה בכורו של
הדעת והשני בו והכונה י' הויה ... ונמשך הדעת ש ... שרשם
הכל הדעת הכל ... הכוונה ... ... להמשיך ... הדעת ... הוא
שהויה כנז ... ומתוקים ושנים ... עצם מוחם שלהמתיק בסוד שרק
כנז שהוא **אדני** עד יש כוונה ... ונכון ... להנ"ה ... והוא
כי כמעט קודם הכוון להמתיק ... הדעת כנז בסוד ...
... לתוך והוא בשפתים ... ומתוקים ... וזהו ... הוא כך
... הדעת ... כי שם לב עם ... כנז ...
וכם ראשונים בסוד ... ...
עם הדעת ... ... הדעת ...
... לבעלה ... כוח **א** ... לב הדעת ... הנשים ...
... ... הקדושה ... ...
... ...
... ...
... ...
עם ... הראשון ... ...
... ... הדעת ... ...
... ... ראשונים ... ...
... ... הדעת ומתוקים ... ...
שהשפתים ומתוקים ... וזהו ... ...
... ...
... ... ומתוקים ... ...
... ...
... ...
... ... והכוונה הוא ...

...

קטנין של מ"ה הנשלם בסוד הפה שהם חיך ענין מ"ה והם אותיות נב"ך ומתקנים והם
בנ"ן ויו ה"א יוצר והכוונה כי ויו הם הדינים נפורק בנ"ן והם נמתקים ע"י ה"א היוצר
והכולל להם והוא סוד האלף המתקים בס"ל והנה מצאתי מלוק זה להר"ר משה נ"ע
שכתב באופן אחר שהכוונה מיתוק הדינים בסוד א' של אדני לא כתבתי אותו
כמו שמצאתי שם כתב באופן זה שנתבאר וקוא כי הם אותיות במלוי בנ"ן בפ"ק
מעך ב' בחינות הקן הס"ל של"ך ומ"ר ושרש ב' דינים שהם בב' ויו שהם בב' החסדים עם
לב' הדינים שהם ב' ויו בס"ל שהם בנ"ן נפורק שהם סוד ב' הדינים הנה של"ך ומ"ר
וכלם נמתקין בב' מילוי ע"ב מ"ה מ"ה של ס"ל שהם בנ"ן במלוי וזה הקדמה שצריך לידע (וגם)
ונחזור לענין אח"כ ומ"ש הכוון להמתיק בו גבורות מן הה' של מנצפ"ך והם מן שקס"
בנ"ן ב' כמנין פ' ומיתוק הוא ע"י ב' יודין דשם ע"ב וג' דמ"ה הכי ג' יודין ובאותה של
אדני הם ב' יודין ע"י בס"ל הצרוף ב' יודין עם הג' יודין אחרות הם בנ"ן פ' וכוונת ענין זה
ט ב' יודין של עם הג' שבאמצע הנתלק לשנים הם י"ג שינים לעולה ויו להראות שהמשא
והדינים וכלם תלויה שם ג' יודין דע"ב מ"ה כמ"ה שיורדים לתוך הם נמתקים הנתלק בפה
קטנין ע"י הגינים הנה נמתקים והשינים הם סוד השתקים וה' יודין כשהם
מצוירים עם ב' יודין שבשינים ונמתקים שם את המתמתקים ונעשה קבל מן נגף מש
זל שמחקים שחקים המן לצדיקים וכנגד ג' שבאותה הנה היא ג' של ומ"ש נם הכוון כי
פה היא סוד שם פ"ג ועם בכ"ב אתוון היוצאים ממנה הרי קבל בג"ן ה"ג וה"ג קנאות
שבפה שמשם יוצאים הכ"ב אתוון הרי קבל בנ"ן כמנין פ"ג והכוונה זו להמתיק ע"ה
בחינה זו לבל הדינים של מן מנצפ"ך ... ועוד הקבלה זו ומשיך אח"כ הקבלה
נחה הסוד הטלין למטה אחר שאמרו מן הפה ועוד בלשון הכנים הוא המשכה והקבלה
כמו בהל"ו נגן לשון אור ואתוון הכוונה היא כי כבר מצינו ש' דאדני במלוי ומ"ש לשון
מאדני הן והשם הן זו שהיא משונה בסוד הן הנעשה אורה בטפה וידיק הן נ"ב נדיר
הכל נמ' ושם האות האחת של א' הניחות הורם נ' אותיות ב"ד הנה וידיב יוצר ומנה מן שדיך
הן מאדני נמתק ע"י ב' יודין של הא' ונעשה לשון יוצר שהוא המשכה שמע הקהלים
ונ הכוון ג' הם יודין דע"ב מ"ה הנה שהם קדים והם בנ"ן לז מוצר ונצרף שמות ב' יודן
של הא' הנה וידיב קבל יוצר ונמתקין ו' הא' עם הן דפ"ג כמו ידוני באחד עם הד' דע"ב
כמו יו"ד כמי יוצר ומ"ש יוצר הקבלה דע"ה זו והכוון להמתיק כל הכ"ב אתוון מ"א וער ב' המות
שבפה כמשל ומ"ש בס"ל ולבן כוון למתפשט לאורות שבפה המתפשט ונמשל עם כל שאר הכב

ולעה מה שמצאתי לר"ו ז"ל הכונה
ז"א של א' דאדני במלוי אותו
ג' בעבור ועם יו"ד דאדני יוצר
וכו' עכ"ל ~

ב

ויש יסוד נה"י לזו"א אחר שכבר נעשין יחוד קו"ב ונעשו לו מוחין אח"כ הוכרח הוא שיבין לו
נ"ה אך בעשין הוא כי אינם מתלבשים בעקבה כי הא סוד אחור באחור והיינו שאין כי
חס סוד הפיוס הוא כך שבינה נתלבשה לזו"ן ולא עולה ומתדבקים בסוף היסוד באחרון דז"א
וזה כנוך כי עקבת היכל קדש הקדשים קבלו עם כל שאר ההיכלות וזה התלבשות עם נשמ'
עד היסוד האחרון וזהו כנוך ולפי שכל זמן התלבשות אינו לא עוי החסד כנודע לכן אומרי
אתה בסוד אהבה רבה ומשפיע בה סוד שמא דיבנה שהוא אה"ב ולא משלם אורה עד ב' שבות
הכה דז"א שבינה מתלבש עד יסוד ושם הוא מתדבקת מאוד כשהוא דאצילות בראשון בסוד הפיוס
קוא"ו ועדיין היא אחור באחור ובסוד נקודה מתפשטת לזו"ן ונעשה אבן שעשים סוד זווג אז"א
הנה שגוף הכל נתנו שלהיו ואלקי אבותינו שבהם אנו ואין צריכים לתמוד נשמתנו של קדש
ה' נגד אמנם נקרו שלהיו ואלקי אבותינו כי אין מגיעים אותם אלא כי הוא שלהיו ואלהינו שבהם
ואנו מצטרפים עם ג"ן הנה בסבך אהבה ... ונעשים בכל יחד מ"נ כמוך הבינה ולכן
מקדימים שלהיו שהוא הבינה ואחריו כנ"ל כי מסוד הכח"ך של בינה נעשה הכל בקדש ...
וכבר ידעת כי שלהיו הוא סוד דבקה ובעשין כי הבק"ר שבסוד הבינה נעשה סוד ... הוא"א בסוד
אור המקיף כנודע וכנ"ל אך אין עד דק כל המקבל את אור המקיף שכבר ועד נמשך
מצד הבינה על זה הבנין באומרך שלהיו כי כנה נעשה מכל המקבל אור המקיף מן הכתר
ובאומרך ואלקי הבנין כו' של ואלקי שיהיה לו נעשה אור המקיף דכתר דז"א כי עד נמשך לו
מצד אבא ונדע כי סוד יד הכתר דנמשך של"א מצד האימא אבל מ"ש בתוכו דאימא
שלמה אלקי כתר סתום כל עתק ומתעבר עד הכתר נוקבא ואחר זווג זה נעשו נה"י דאימא
ג' מוחין בסוד אור המקיף של ג' מוחין דז"א מצד פנימית אמשכינן דאור הפנימי דאו"א
וזהו אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב אח"כ אנו עושים לו סוד הקשה שהוא כנ"ל בתיקוני
חנן כל כל ודעתן כי זה כיתר קו"ב לא עשים לזו"א רק סוד המוחין בסוד אור הפנימי ונעשה
עשיין אותם מצד אור המקיף אך שאר האבות שלא לא עשיין בהם כלל רק שהם כלן ב'
הקדושים והמשכתן האבות לנוע בהיכל קדש הקדשים ולכן לא יש עתה רק אור מקיף
בבחינת המוחין אבל כשאר התפלות של רעוא דכל הוא בסוד אור הפנימי שלו ולכן בעשין
בנוקבא כמ"ש וכן כל הוא סוד הקשר הלוב אור הפנימי ונעשן הכן של כל הגדול הגבור והנורא
כלה דם בסוד שינה ג' שלהם כי מתעבר דא"ל דאור כתה"א והנה סוד כל דם מודש קודש הקיסן
דפניו הקשה הנה בבקין דאשון של הקשה חוץ כל בתוס וחנון וכו' ואחר שאמרם בראשון לא
דעת דאחרים כי עם נבללים כלה נה דע כי כל הוא בנין לז"ן ונם מ' פיקוס הקשה דז"א

ך

ויש יסוד וכו'. לכאו' אחר שכבר עשינו יחוד קו"ע ונעשה לו מוחין אח"כ מוכרח הוא שיהי' לו
נ"ה אך בשנין הוא כי אינם מתלבשים בנוקבא כי הא סוד אחור באחור ואינה עדין כו'
אם סוד המיעוט הוא רק שבחי' נתלקחה לה"ם ולא עולה ומדבקת בסוף היסוד באחרון דז"א
וזה ברוך כי ע"י [illegible] בביטול קדש הקדשים הכלול עם כל שאר הדיבורות וזה בהתלבשות עם נשמ'
עד היסוד האחרון וזהו ברוך וכו' אבל כשהן מתלבשות אינה אלא ע"ש החסד כנודע לכן אומרי'
אחר בסוד אחר כך ומשפיע לה סוד שמה כינה שהוא אח"כ ולא מעלה אורה עד ב' שבוע
הק"ש דז"א שהיא מעלה ע"י יסוד וזה הוא מקומה [illegible] כמבואר באוצר הראשון בסוד הפנימי
הנה"ו וכאן היא אחור באחור ובסוד נקודה מתפשטת לה"ם ונעשה אחר שעשיה סוד מוחין אנ"מ
הנה שנעשה בכלל [illegible] אלהינו ואלהי אבותינו שבה אבא ואמא [illegible] לעמוד [illegible] של קדש
ה' [illegible] אלהינו ואלהי אבותינו כי אנו [illegible] אותם [illegible] הוא אלהינו [illegible]
ואנו מתעטפים [illegible] בנה בשבוע [illegible] ונשאים בכל אחד מז' בסוד הבינה ולכן
מקדשים אלהים שהוא הבינה [illegible] כי מסוד [illegible] של בינה נעשה [illegible]
וכבר ידעת [illegible] הוא סוד [illegible] שבסוד הבינה [illegible] הוא בסוד
אור המקיף כנודע וכו' אך אין ערך כלל המקבל את אור המקיף שבבחי' ולא נמשך
מצד הבינה של זה הפנים באומרך אלהינו כי הנה נעשה מכל המקבל אור המקיף מן הכתר
ובאומרך ואלהי אבותינו כו' של אבי' [illegible] לו להמשיך אור המקיף דכתר [illegible] לו
מצד אחר [illegible] סוד [illegible] להמשיך [illegible] מצד [illegible]
שלאחר [illegible] כל [illegible] וכו' [illegible]
ג' מוחין בסוד אור המקיף [illegible] ג' מוחין [illegible] מצד בחינת [illegible] באור הפנימי [illegible]
וזהו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב אח"כ אנו עושים לו סוד הקדושה שהוא כמו [illegible]
[illegible] כי [illegible] לא [illegible] סוד המוחין בסוד אור הפנימי [illegible]
[illegible] אור המקיף [illegible] אלהי אברהם [illegible] לא [illegible] כל [illegible]
[illegible] בביטול קדש הקדשים ולכן לא יש [illegible] אור מקיף
בבחינת המוחין אבל [illegible] של [illegible] בסוד אור הפנימי [illegible] ולכן [illegible] ים
[illegible] הוא סוד הקדושה [illegible] אור הפנימי [illegible] הגדול הגבור והנורא
כלו [illegible] כי [illegible] סוד [illegible]
[illegible] הקדושה [illegible] וכו' [illegible]
[illegible] כי [illegible] לו
[illegible] הקדושה [illegible]

שהכל תיקון מוחין וגו' ... קו"ב א' והנה עתה קו"ב הם לג' אורות וזהו כלל ובכל ירושלמי וכו'
הקוים הקוים דעגולים הם ג' שמות קו"ב בו"ק שהם ג"כ אורות שאחר המלכות כלם אור
מעולה שהוא בתיקון נה"י שהוא אור נקבה שהם עם ה' אחרים בו"ק שהוא כנגד נקבה והוא בכלל
דהמשכלתין כי הלא יש בו ג' ו"ק שהם ג' בחינות אחרות בחסלו. ויוקן כדי שהבאי מעולה כלולם קו"ב
כלבו קו"ב מתוק נ"ם רגל שמשם כאי מעולה יש בו ג' ו"ק וא' הוא ל' נקבו כלל והנה נם קבק
הם מ' קוים וזהו כלל .. הנקוד הנזכר ונמצא הם חוט שלו ובחינתו ל' הקו שלו.
שהיא התחלת אור היסוד כנגד שם התיקון בעקבתא מתחלת בכתר ולמטה שהוא מתחלת החג
אחר שנשלמו הנקודות וזה הכתר נעשה לה כתר וזהו ל' עלאין כי כן נקבא עם הכתר וגם מלאין
שהבינה גם כן ל' עלאין כי הלא על ידו נעשה הכל נמשל חסדים הוא אור לג' המוחין שהם
ל' הוא שהם בכתר ואחר שהכינם כי אין מתחלקין רק לג' וזהו נמשל חסדים כי קורא
נמשלות חסד מוחם שאינו מתחלקין ל' בתוכיות חיים והנה זהו נמשל חסדים שהם לג' שהם
והם נעשים לב' מוחין וזהו עניינם וכבר ידעת שהוא יש לו ג' מוחין שהם בחכ"ד ונמשכים
לו מתוכם, כאימא אבל המלכות אין בה רק כתר וב' מוחין מתחת הכתר ולג' שלמות ומן
היסוד לה נעשית לה דעת וזה דעת של נשים קלה אך כאור אחר הנזכר שבכתר נעשה לה
לפעמים אור הכתר דדעת אבל אינו כמו הוא שיש לו ג' ספירות שלמות ועוד כבר
ידעת כי הכל בסוד כשנתחלק שם הוא לבד ונמצא שהאור שהם ל' הכתר אור היסוד והוא
עניינו הוא אור נמשל כי אחר שידעת מציאות אותם דאתכפיין מעולה שהוא נקבה שהוא
שם אחרים דחסלו. ויוקן אין מעולה נמשל הספירות שלהם יש בה בהם לגופא אור היסוד
כי כן אותו מעולה גם דעת לכן ע"ב ומשם נמשך אור נמשל ל' ברעתם כי שכן אותם ותמורתם
יצא אור היסוד כאן וזהו קומת הכל וזהו קו"ב ע"ב במשל הנק' נקבה שהוא עם קומה נעשה
הכל שהוא היסוד ואחריה עד נעשה ע"ב אותם דאתכפיין מעולה ואחר מתגלה ענין זה
כי הלא מוכר אותו שלהם היסוד מאחר מוחם נמשך – ונזכר בסוד אחרי שהם חוט
דנוקבא וזהו ונזכר מוכר מאור אבל מוכר אור היסוד מן האימא נעשה לה נגה וזהו ו
ומשם נמשל לכאן בהם כי אור במעולה היא מוכר קטנים ואחרים של ע"ב שהם הוא ל' המלכות
וזהו לנוקבא שאמו נטל מה הוא ע"ב בחסד וזהו באחרים וכבר הודעתיך כי אור אחר חסדים
של זו בתוך דיקא שם והוא אור המלכות הוא המשלשות אותו לה ואחרים שאר כתר
שבמלכות ל' דבחינת נאחר שם היסודות נזם מ"ש באור שיסוד ומלכות אינם ובגלוי
לגבולה והוא אור בחינת זו והוא אור קו"ן ד' כאחר שתיקונים דק מ"ש ואין אנו צריכים

עצם

עם להיות כי בחינת זו הנזכר שהוא בפנימית ונמצא מזה לעולם כי בשאר באור הפנימי
בין בזה בין בחיצוניות היכל הוא באור אור המקיף אבל כל היכל בין זה בין זה היכל באור
אור הפנימי ...... הפנימיות דעת קנה נ׳ שבסודות

ענין

ומשונות הם חנת שלו הלבושים שאחר קיו אור חסד וגם בבחינת אחרונות
הם נפרדים שאחר כי חנת שלו ואחר יב׳ אמצעיות הם אור הנמשך מן ה׳ חיצוניות
לא כי הנה כן וגם נ׳ בחינות וגם אחרונות שלו הוא חיצוניות אינם עדיין ל׳ הכלים
ואחר אור הנמשך שבעשר אחד הם נ׳ שלו שהם נקי המחודשים ונו׳ ל׳ הנקודות כי היא
לא היה רק הפנימית בתוך הזה רק היכל יב׳ אך יש אור בחינת אחרונה שכך הוא כי מה
נ׳ הוא באור הפנימית רק שלשה נקודות לא היה עדן ל׳ הכלים אך אחר שבהן החיצוני
אז נתגלה בשלימות ונעשה ונקרא הנזכר לאחר שבהן החיצון שהוא אור הכתר הנזכר
ואז שלו הם יב׳ אמצעיות ונו׳ היה לחיצוניות ויש אור זה אחר באותו נקודה שם ויקרא
הם בזה שלו וגם נ׳ שלו בבחינת באור לעצמו זה דבר מקבלת ואחר בבחינת אחרי חוץ והפנימי
ונמצא לבו הם נקי שלו הלבושים שנקראו ונקרא נ׳ מאחר לא נמצא שלו ונ׳ הם חסד
שלו ודע שאחר שאחרון שזה דבר שהוא בבחינת אחד הוא שיעור אחד משה אחרך
אין הכוונה רק הם שעור אורך באור של האור הראשון שאחר אחר באור הכתר הנזכר
והוא מתגלה אורך תוספת נקודה וגם בבחינת אחד בזה וזה מה שזה נמצא מצד המלכות
אור אורך שהוא בגלות לגמרי ונקראו ונתלבשו בשם שהוא הפנימית בכל שאורך

שלמה סוד כנגד אותו שאין הוא היכל קדש הקדשים הפנימית שנקרא מצד
האצילות בשלמה זה היכל הנז׳ בכך לעולם ונו׳ כל הפנימית שער היכלין הנקראין
מתגלה היכל לעצמו בסוד ולמעלה כי הוא באור היכל כזה הנז׳ שכך קדש כי היכל
קדש הקדשים הפנימית שנעשה כך כנגד זה כ׳ ימים שלו שלשה וגם כן ונו׳ הפנימית הכלים
הכלים כי ב...... אגדה הוא נודע זה אחרון מזה ונמצא כל שבסוד ל׳ המלכות
אור הכל שהיא היכל
קדש הקדשים והוא אחד כו׳ .. יחוד הוא הנק׳ אחר
מתחת נפרד כל מלכות בסוד הכל היחוד והם שנים שבשנים קשר הכל ואחר שנקראו הכל
הוא אבל מתחדשים כל אורך האצילות שזה שנקרא כל התגלה קודם בבחינת בעולם ואחר
מתחילים מלבוש ואחר אחרונים שם אחד שאינם שלו חוץ רק אחד שזה שנקרא בשם
האצילות והעולם כי אחד הם אשר מתחילים לעצמו שאחר זה התגלה מה שאחר אחר אחרון
וגם ואחר יעקב הם אור נ׳ מתחת הוא הנק׳ חסד אשר קיו התגלה אור מזה ואחר נקרא הם

שמעון נ' מוחין סתו' שרשם ולכן נחלקו כאן אברהם יצחק ויעקב כי מן דו קולו ואח"כ
הן המוחין ולכן עד ......׳...... הנ"ל דנקבה ובגדלה הם תנה"י ונגמ אחר
שנתגדל החת"ך ונעשה שגם לגדל ביאה דנוקבא רזא כי כאן מקומו
האמתיים כנודע ובזה אין כח שאוה לגדלה ונודע דסוף אמא לחוזר למצפצ ולסוף
לגדלו לגדל ביאה דנוקבא רזא ג' שלטין נקבות וכ' והנה כאן אין המלכות כסוף
הכתר ולא יאשיב ויסודא כבר לפי שנודע דסוף לגלגלת כמו אחר כך לגדל
את המלכות ובזה ג' שלטין הוא דכתר והוא נקבות מלשון ונקבות עקרים פ' ו מצוי
ומגדל ומתקן את החסדים ... שם נה"י ונעשים כלם חסדים והוא קונן ומגן
את הכל הוא היסוד והוי נקרא נקודה נה' לגדלותא ... בביאה דנוקבא
ומגלגל מתגלגל ביאה דנוקבא כמו שנתבאר שם הוא הבד של דנוקבא ובזמן
... והכתר ונקרו ביאה דנוקבא ......׳...... ועוד ... אינה ...
ונקרו לה חוה שבנוקבא ומביא נה' הוא יסוד לבן ... נ"ב ...
... דנוקבא ... ונקרא ... כי ... שמלכות הוא יסוד ... כמו ...
של המלכות ... כי ... שם נה' ... כמלכות ... לגדל ...
... כי ... והנה אחר שנגלה כל ... עד ... אחור באחור
... הנה ... ונקודות ... ... היא הכתר ... לה"ה
... אחור ... ונשאר לנוקבא ... ... סוף
הישועות ... את המלכות ... עד ... אחד ...
... כענין לגבי ... ... ומגן הוא הכתר ...
אחר שנתחברו ... אין ... ... תומלים בגוף
... וכו' ... הראשון שנתגלה ... ... כמו ...
... אברהם כי ... ...
... הוא כי ... לחבר ה"ה ... יחד ...
... העולם אחור באחור ואח"כ לעשות אותם ... פ"פ
... ולכן ... ה' ... ההת"ך ... ... את המלכות
... ולכן ... ... ואחי ... אח"כ כי ...
... לאחר ... ואחי ... כי ... ... ואח"כ ...
הם ... המוחין ... אברהם וכו' ואח"כ ... ... הנ"ל ...

הגבור והנורא ובה[נ]שו) להב"ת את כבר נשלמו וק' הה"ת כי אין לו מזבח רק ו' ולכן
קורין הכתוב שלשון להשפיע ולהיות נוטל חסדים וכ' כי כיון שאין לו להב"ת רק וק' ק"ב
נמשלו חסדים הוא מצד שבותן לו ג' חסדים נה"י ואח"כ שלשון נוטל חסדים וכ'
והשתן כי נה הצורים יוכלם ל' הה"ת כי הם חסד כוד והם מוחין לנוקבא ומצד
זה נק' חסדים עומם פי' קוממים כנגד נה"י שכן דבורא נוגהם נק' ש"ע שקס
מוחין לנוקבא וכבר הודעתיך שאין לנוקבא אלא ב' מוחין והם נה ואח"כ קורא הכל
הוא היסוד דז"א והכי נעלם זה ונעשה מוחין לנוקבא ונוכר חסד לכות הם חג"ת
דנוקבא ונעשה נגד לבני בנים הוא היסוד שם נה קוק בני בנים ואחרים של
חסד לכות והצל' לבני בנים אינם כאן לנוקבא וזהו אומרו לעולן שהעג ואח
שעה לה ע"י חסד וזהו כאהבה והוי עד עתה נעשה בסוד אחור באחור ושאג
שך שיהיו פנים בפנים וכבר ידעת מ"ש בזוהר על חסד הוא כי אתה חסד
והבע לן נחמניהו אנכין מהבהא לעולם אתעסנו אמין אמן ואין אומרים
שלך שחג ופו' פי' כי הסוה הוא מלך היא שיוד להב"ת כמו שנעשה עוד כנגדן ו'
שהוא סוד חיצי ומאותן פנים בפנים וזהו עוד כנגדו והשתן כי חזל פנים בפנים נקודות ך'
נוג' ואחר מודיע שעלתה ל' חנה שלו ואח"כ ומען כחש"ד הכי הה"ת שהוד
היה פנים בפנים ממש - וזהו כדיעב דאשונה הוא כך לעשות סוד אחור ושבך
כדיעב זו היה סוד פנים בפנים ולכן שבכל שנן פנים בפנים שעשה ע"י קחסד
ע"י בנוקבא לכן אין שעשים כל זה כבבכבה לכות שהיה כנגד אחלם כחסד נס
דע כי קונה הכל פי' כי כל שהוא היסוד קנה ו' כל שבלל בו מתאחדת הוא כלה ואין
מוכח כללות וק' לו בו הוא נוכר חסד לכות ומוסר נה"ל וכ' פי' ע"י וק' לו שביסוד
שאל וק' רמוליבות כי ג' דאשונות הם מוח"י וז' קצוות מן קמות שביסוד

כונת בכרכת אבות השחריך בחול כבר הארכנו ואחרים מצאתי כאן דברים
מחולקים אנכתי שקס שאינם אמיתיים בשבת של עלמן הכוון ל' מוח'
זה וז' עלמן מיסוד דאימא הוא דעת עלמן ונעשה הכתר לז"א ועלמן קמ"ו להל
לצבא נס בקונה הכל שבאותן ל' הכל הוא שם מ"ב דיוקן פחות משן מוב בנצח
ואין כתוב שעלך לבוין נס שהוא שם ו' אותיותיו הוא מנ' הכל נס כתכת מוכר ל...
שקס יסודות דאוא שקס מ"ב נקרא כמשן מוכר ואין כתוב ש' ו' של נוטר הוא
היסוד דז"א הרמוז ב' יסודות הנז' .... **סוד** השמחה ונוטל חסדים

دیوان

התורה ההיא [illegible] כשהלויים [illegible] בכבוד שם [illegible] המלויים

אלו שם טוב [illegible] והנה כל התורה שבכ׳ המלויים [illegible] כל אותיות [illegible]

[illegible]

[illegible] למשומדים [illegible]

ספר [illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ד"ד
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

וף

הקו״ה שמשפיע יעקב טו קס בנ״ע שהוא סוד מ״ה ק״פ הנ״ל שם י׳ אותיותיו והנה
החסד ק״פ שם י״ה הנ״ל שעולה בג״ שם מ״ה שם הס״ו וה׳ שהוא בג״ נ״ה יהיו בג״
ק׳ הה לך י״ה וה״ שעולה בג״ ק׳ לשבר שהוא הויה ונקוד שעך לבון בשולך תוהו שבוא
בג״ ק׳ כל תוהו אותיות לך ככך שעולה הויה עב״ הנ״ל ונ״ רע״ ט׳ שם בהויה עם
הכולל בג״ בה״ בשם בהויה במילוי באותיות שהם ס״ג שהם קס״א והנזכר ולך נא
לגורת ס״ה **כהת** שם ע״ב - סבבת שיש שלום כבד יבטך שהוא ביסוד ואם הוא
סוד רמז יונג שהין לא נמצא שם הויה שלהם שם מולא הנ״ בהיבלות בה״ בקוד
רק מוז׳ עב׳ פ׳ יהוה בכל שם הויה אין מספוני ט׳ שם **יאהדונהי** בכל ק׳
קבלות״ן אך באותה׳ בא׳ המובך את שמו ישראל בשלום אז יקבון
ט׳ שם מלא כי עז׳ מוזכרות היכלן קבלן בשלמן ומקומא ברכבא וכוונ בשם הויה בה
י׳ היכלן דכורא נשלום סו׳ והמבקש שיקרב הכוונה היא לבתנות ט׳ ק׳ חסדים דאתכלילן בבריך
אמא בגו באדבק נשא רק קדוש״ ע״ה וכונ ק״פ ק׳ חסדים שהם ק׳ אותיות הויה וביסוד
הוא בתמיש. הכולל כולן וכם ק׳ חסדים ובאותם המובך את שמו ישראל יכוין לבוון
שהוא בג״ שלום וכם ק׳ אותיות בהויה ק׳ נפוצות שסמם באשה ובאותיות בשלום
יכוין ט׳ שם **יאהדונהי** המוקבכ ושלום שלום יחד - **ההזהר** בכל קבלותין
מן כתר בין כשבע לעולם לבון בסא׳ המובך וכ׳ ט׳ שם הויה שלהם שם מולא שבה
ה׳ נשמות המוקבמוים בה׳ חסדים וכם זה דשם עולה יבק - **תרעלת** ט׳ דהביבה
לפון בשים שלום בבא׳ כי שם זה הוא בניקוד שורק בולם כתוב שיעבור שמוגלם
שהך הויות ביסוד וקבון ט׳ שורק הוא אותיות קשם ט׳ אהוה מוקשם של קטנות דת
עז׳ יסוד שיקבלו דבי׳ דתכמות שלבך **עדין** בעמודר פלתס קבלה ואח״כ
בקול ד״ס דעתם הוא כי בכתלה היא בסו׳ דהא יש לב פחד מוניקת ואחינו בחילנים
אבל בתולה היא עולה עד חנוכה דהא ואין שם פחד ולבן היא בקול דם **בכבר** שנים
לשל שאיון אחוריה שבע ורחל מן בחתן ולמוער נשל מועד וכו׳ ועוש קדבר
הנה פלא מעמם שיעקב ורחל אינו יוצאים אלא מן בחזה ולמטה כשנקלו לשל
לב׳ שלמעלה מן החזה שהן באותיות שבתוים בין אחרם דאימא מן אחרם דאבא אך
מן החזה ולמטה הם עליהם של באותיות בין אחרם דאבא ליעקב מן אחרם דאימא לרחל
ודתאבלקימא דבנימב ט׳ הנ״ שלא כן הוא קמא ואש יש לו לתא מוחין נשמה הוא אם
עומדת בינו בב׳ באחורה אז שנקשה אז דבוקה של בשום ואחות בעמודר דלת

ובשחרית יש לו ליקח כל המוחין בשלימות ואז הוא [illegible] כולם אינן מגולים

משום שלא נ' אחוריים לבד [illegible] ולכן יעקב ורחל [illegible] לבד ואח"כ [illegible]

[illegible] ואז מתגלים [illegible] לגמרי כולם עלה יעקב ורחל עד [illegible]

אך [illegible] אין [illegible] גם נה"י דמוחין דאימא [illegible] כולם עם

ליעקב גם ללאה לבד [illegible] דאימא עם [illegible] ואז [illegible] כל המוחין דאימא

[illegible] לבד לכן [illegible] לאה [illegible]

[illegible]

כוונת ברוך הוא וברוך שמו [illegible] אימא מתלבשת [illegible]

וברוך שמו [illegible] מתלבש [illegible] יש כוונה אחרת [illegible]

[illegible]

[illegible] אמן [illegible] כונת [illegible]

[illegible]

ושם נקוד בשבא כי שיש שם הויה במלוי ושם אדנות בקבוץ ובקבוציו כהנה באמצעיתו
בא בניקודים ואינם לו שבחנו עצמן רק בחינת אחת של הויה אדני שיש בהם ששורש
מן הויה בנצח אדני בהוד ושניהם ביסוד וכן יש במלכות הויה אדני ושניהם בביאורי שכן
הויה אדני שבמלכות הם עניין ואינך היא בהוד ו' חסדים דאתן והוא זה שאותם שם
בהתחברה ואדני הוא מתיבות יהו"ה בהתקשרות כו כי יש הויה ואדני בי' בשבחות בקבלת
ולכן המצא ט בשם מ"ה דלפני שהוא שמפיע בקבלת לאדני במורש אנק אות א' שבסוף מלוי
של הו"א אה' ההויה משם ולמעלה הם נ' אותיות והא' הם חג"ת נה"י יב' וקס יב' אותיות
אדני במלואו הרי שם אדני משתמש ההויה שהיא בסוף קשם ושם הויה נעלם בהתלבש
שם מ"ה בזה בימינו והוא בך כי מן א' זו שבמלוי הו"א יש מתקבלת בשם עד שם ן
אותיות יוד בה ואו שהם בני לבב וקס בה אותיות של מילוי דמלוי דשם הויה ושם ד' אותיות
ק"ס לב' הרי הויה מתמיבים ואדני משתמשים ואות א' בגו של מילוי הו"א באמצעיתו
נ' יש בו הויה ואדני באופן אחד כי שם מ"ה התלבש לב' יהיו כ"ב אותיות מוכן וכ"ב
מוכן ושם דבוקה הרי מ"ה ורבוע כ"ב מוכן הם כ"ב אותיות שיש במלוי הויה אדני וכן
כ"ב מוכן עכ"ל הרי כי בשם מ"ה נחבר מן כ"ב כ"ב שהם כ"ב הויה אדני שיש בו במלוי
שבאדני שהוא בחינת ח"ן במלכות כו ונעשים מן הויה אדני וכן יש בו בשמותיו בחינת
שטן של הויה אדני נ' כנגד ט' מלוי שם ע"ב דיודין שבאצ"א הוא בני מ"ה והם בעיסוק
מחכה שיש מן באצ' ודועו של מ"ה הזה נעשית בוקא' כי היא ב' יודין ואות נ' באמצעיתו
עם בני מ"ה כי ב' יודין במלויים קס מ' ושם ן' שבאמצעיתן הרי מ"ה ולכן בוקא
שבתחתונה היא בוקא זה ולא בוכת יוד במלוי דשם בני בניקודים ובגון מוכח מילוי יוד
נעשה הזה שם מ"ה שלפנין כי שם דמלוי הוא מ"ה שהוא מוכל לנוקבא וכן לב במלוי
עלמה מואמה שהוא מ"ה והמלוי שבו בשם מ"ה שבו שהוא בני יוד במשון הוא שם
נוקבא שמימין יוצאת התחלה מן המלוי שבו ושם ושמתן בו ז' מלוי דאצ' שהוא מוגאת
נעשית הוא דנוקבא שם אדני ס' מ"ה ויוד הוא בני אדני וגם כן בחכמות יוד אלף כי כן
שהוא הוא נעשית שם דחכמות ובו' שעושה יוד ה"א וכבר בכן דנוקבא הנה אלף ט' הוא
נגן יוד עם דחכמות ובגון מ"ה ואם בכח מ"ה ויוד מלו יוד ב' שהוא הוא אות דאלף שקורא
שם אדני. **כוונת** אמן ככה באופן שצריך לכוון בו ב' שמות דבשלשה ביחד וכם
שם **יאהדונהי** שם בני אמן ובגון נ' אותיות יש במלת אמן ולכן צריך לכוון בכל אות מאלו
שם הנ' ולכן באו' לכוון בכון ומתחיה נ' אותיות של שמות אות א' במתוק בקבלת שבוא ואות מ'

מכל שהוא מכל דלא מותו ונק' הויה וכתב מאחוריו נעשה דנוקבא אחרי הפי' נ"ק שבגוף
בן מקומות ולכן באור א' קבוץ יאהדונהי ומן באור מ' ומן בן וזהו שאמרו כו'
ולך רק כמה טוב על סוד אמן א' רה וישה שמוקא דשבא קוא פי יסוד דאימא שלא
שנעשה מסיב בתוך דז"א ולכן אהי"ה קוא שם כתב דאהיה שהיא סוד הבינה הנק'
אחיה הנעשה מפי יסוד שלה בתוך דז"א וזהו א' שבכוון ואז חשם מ"ה כי בא בורא
אלו לאחוריו שם בתוך פי' יסוד הנק' אחיה מ' פרקים נבראו הניצוץ ונביק כוש
יסוד דז"א וכינו מאחוריו ס' פנימי' דנק' דנוקבא פנים ובפנימיות המוצא כתב דכל
יסוד דז"א שהוא מצוין וישב וכו נפלו ג' כפופים קוא נעשה דנוקבא מאחוריו הנק' כפופים
קני טארין שם כוונת אמן ואמנם הכוונה היא להוריד אור עליון מיסוד שלאה אימא
שלאה ל' יון באורם נ' מקומות החיצון והיסוד דאמנם אמן דחזק בצלע אין שם
אור באחור ולכן כוונת האמן אינה אלא לחבר באור פנים בפנים בן מקומות אלו
אך עקר הכוונה במה שידעת כי הקדושה בכל מקום שהיא שם מתחבר שם כנגד
א' ואז אתה שתעשה היא פנים בפנים אבן אותיות אמן להחיר אורם הן קשוים דראשונה
ט' שם נשאר כמו בשותו ושם הוא כוונת האמן " ומזה תלמד גם מה לשאר גם אחר אחר
א' מלך על ב' שמות הוא אדני ובן אור מ' ובן אורן ולא כאור רק אור א' ואף אור א' ד' ש
שנתרבי אמנם מקוך מימנם שאינו נזכר עלמו שהוא רק ואינו נזכר אם הוא כך מותו
ועם לא אנה מלכות כו כפי דמיונים כל ורא' שבן הוא ועכשו כי לא שם מה
הלשון הוא למעלה במקום הדעת דז"א הקושר עמו חו"ב ובן בכתר נק' שם מ"ה ונקשרים
עמו שם מ"ה ומן היסוד נק' שם מ"ה ונקשרים עמו נ"ג וכתב ידעת ס' דרבוא כנגד
ונוקבא כאשר כי הויה למטה ואדני למעלה והוא כאור דהת' יש בן שם מ"ה א' ושם
השם חוי הוא בחינת הויה ונקו בבחינת שבתוך דימינו שהוא קרובה ל' דתחתר לבחינ'
המלכות שבתוך הקדושה ל' דנפשו שם היא בחינת אדני כיוצא בזה מה הויה דראשון שבה
ימין יו"ד הא והנה יו"ד הא הוא בנ"ב כו' מטין הויה למטה והצירוף אחה"ב אורה דמולוי
הא' והנה ביסוד יו"ד הפי בנ"י מ"ה שהוא הויה קנ"מ כמילוי שלפין נ' הוא מ"ה כי הוא מולוי
עב כמוהו והוא בקו ימין " אחה"ב מה בשם דאחרון וק' שהוא למעלה והוא אדני כנגד
ואז הא הוא בנ"י יו"ד מטין הוא הוא הנוקבא אחה"ב הצירוף ב' שפין שיש במילוי ואז הא
א' כאשר כיסוד יו"ד והפ' כאשר יו"ד הפי מ"ה עם יו"ד הוא בנ"ב ס"ג שהוא בנ"י אדני הה
אדני מלמעלה למטה שבסוד אורה א' כיסוד שהוא בשם מ"ה שבתוך זו היא נעשה לשם

ק' עד שאמר בתיקונ' כי חיבור
הויה אדני כזה יאהדונהי
וי' בסוף שהם ב' יודין ואלו הם
אותיות אמן וסו' ו' שבין ב'
יודין דהיינו א' ג"כ ביום ההוא יהי'
ה' א' ושמו אחד ודו"ק

ונא את אשר נודע שהוא כי הדברים צריכין להיות בסדרן ולכן עד שנשלם התיקון
אשר שייך לתקן מ"ל לא היה יכול להשוות זווג ונשיקה הנה אורות אמא בתולים
גם הוא אמא והוא החושך הכפול כמו יסוד של מוצאים כשבין שאמר רז"ל אמא
כמו אמא והוא אומר זה הוא כמודע הנה דעתו שהיא כולל שתים שאמא ואבא
ומשה. זה החושך של מוצאים שלא קמו אור מתחתון והמה והנה בז"ן קטן כמו
חתום כ"ל מי שאינו עונה אמן עומדו הוא האמא וקטן ונמצא מולא פנים קטן פ"ק
אמן ואורות מולא הם אורות לה לומר כי מי שהוא לה כאמן שאינו עונה אמן עומד
תוך קטן ופנים מולא פנים עולה כמוהו קטן והנה אמן הוא דבוק הויה אדני יאהדונהי
ונמצא הוא כי דעתו ואומר אמן פנים לתוך שיהיו פנים בפנים ולכן מי שאינו עונה
אמן שחסר מוחם יהיו פנים בפנים יהיה לו נ"ב מורה כנגד מורה וג"מ מולא פנים קטן כמו
מה שחסר פנים בשלמותם והנה ידוע הוא כי כשהם פנים בפנים המאירים בנוקבא
שלא נוזין שבפנים פנים. וכשאינו עונה חסר שלא נוזין המוחין ונמצא זה יהיה לו
נה"י קטן שעולה שלא וזהו מולא פנים שהם ב' פנים קטן ופנים קטן ונבקעו ב"ה
קטנו שהוא כמוהו קטן הרי כה"פ קטן והנה רז"ל אמרו נ"ב קטן דכתיב פקח פלילה כי
המשפיע מן הכולל הולך להם ואם יש לו מזמור שיזוכר כשבכלל אפיק לו מושם
וזה שמשון הכולל דמשפיק לכל מעיקרם ואם לא הוא קטן שהוא קטן שהוא החושך
הקטן וזהו קטן שהוא חושך כפול וקינו וכשמעשה להם כך אם נבקעו שבתוך שבהם
אדני להכב אורך. עם הויה שיתחברו אחד כאמן לשמור אמן דבוק דקמשמע הויה ואדני
מיראה כמשוך הוא והנה כמולת אמן נ"ב ומוחו בשלא נוזין כמתוחים בר כי אמן
הוא נ"ב מולך נאמן בכלל כמשון עם האורות והכרובות שולה שלא והנה שמן קטנים
אמן יתקומם בוא שאינו ממשיך מאורות לתוך שזו היא כלל כוונת הכבוד והאמן למעלה
מוחם של הפנים כי כמוך קוי התיקון כאורות ואם כאמן הם חוזב שהם כנגד אורות
ע"כ כי א' היא י' כמודע והו' אמא כמודע וזן כמשמע הם דבוקים כי דקמשמע הוא והוא
היא והאדונות שבן המשפיע יותר היא בנוקבא בשור הפנימו לבד והנה מי שאינו
אומר דסלקא שהוא שמע שלא אינו ממשיך מאורות להם נדבי הם וקומוים כלא אב
ואם ומה שנגלתם דיקומו של מנוקבא יותר מוחין שאמרו יקומו כי היא המפרדת
כי עיקר מה שיונק לה מאורות הוא לה שום לה בשור הזווג וכשאין ממשיכים לה אור
דאורא נעלמים דבר שלך ולכן אמרו אמן יתקומם עלא יקום כי דנוקבא היא מיקומוה

ועל זה אמרו אחרים והמדקדקים דברה דקיימין שמספר את התמונה שלא נראין עליהם
דאינון כל הכינויים דנזכר ולכן אמרו ז"ל לעולם עושים שדה כפי שנ' לתמיד שקורא
הכינויים דנזכר שמשלם שלא ונראים לו ימלוך שבשעה ויום כב' דקדק שכבון קדם
דחכמה דאיהו שאין נבראות דאתא שמעו חכם כשמע שנגע בה דנזכר כמור בתיקון
עושים בו' קומו שקדם דעומדים לרחים כל הכנוי נראין והוא אחד בן אלהים ושם
שהוא קדושה דבחכמה את אין חסד טלל כשלג שחמדו שמשכבם כי כאור זוה חסד
ואם הוא חנוך נעלה ואין שם אור טלל שלא שכונת להאיר את כאור שדה דחסדים
ואת אחד ז"ל לומר עושים כי דחכמה קם הכנוי נראין ונקרא שאמרו חנן לאמת
חן דבר שנאמר ואמר דבקב בחקים חי דקיימין הכנוי נראין של הכינויים שמספר
ודבר דבקב כינה **באד** דיר משחרים כל תורה תלגה לבנין הכנוים. כמו שהוא אמרו
ושלח נקוד נקדש ונשפע וכ' לבנות בקדושת כמור והכנוים וכל שאר נעלם
דיר יוקד לתמונה ב' פסיעות אחד הקדשה ולאחר שלגם כמו שכינוים אך כיון
שאר כתוקנות עם דיר שזקן **עדין** תולה דכסוף כי הוא ידעו שהזדת שולח
כנגד ומאלהים כמור ולכן עדן דקל לכוף באשר כה לנגון ולנעם אורך **סוד**
דקדש דתשמור לא. ידעו כי האמלה הקדש נקוד כל הכינוים הא' עתיקא קדישא
דאתכסיא מכל רעיון מכ' אורא דב' חן וכו' ב' קדשה לנ' השין דעתיקא קדישא דא'
לבוא לא אורך כלל כב' להבינם שלא כו' לתורת מגילה חכמה קדושה
את קדוש דאתן לעתיקא קדישא ב' לאות ב' לשון אחד יי' צבאות מלא כל הארץ דקיימין
ונקרא כבוד כבוד יי' ממקומו לאות מן אתא כבוד יי' איהו ימלוך יי' לעולם
חן יי' הוא ימלוך ונקרא כתר וכנגד ג' שו' ואשמנה אותיות יי' מלך יי' לעולם לאות
יי' מלך לאות יי' ימלוך לשון ואותיות ששון קדושת ידה וקדושת כפלה ושלוה
לשון דוא כי דכל הדולם לא נמצא לא מדרגה רק ב' מוחין ונם מוב' אך דעתיקא
לו כשלי מוחין ב' ט"ו ידעו כלו ונק' עתב קל דאתיקא כב' שלהם דף קנג ושן
כי דעמב מוחין מאחוריו. ונמצא שקדם לב כתולם כאיזה ונק' חגד חנד כי מן
דחדר מאחוריו. הוא נחלק דקדה אורבה ונק' או דעת בעולם כי הוא כולל חו"ב ומלכות
בינים וכולל חג ומלכות בינים ובאשר נפשו מכוב למעלה לדעת קדקדם לכולם
בין ב' מוחותיה נשאו קל מאד ונק' דעת אין כשער דבן מזג דאשרקתא קד' אורן ושין
עתב קל הוא ט' משבין בונה שאחוריו ו' יה יהו יקוק שלו עתב ועוד שאולו כנג יוד

יוד

יו״ד ה״א יו״ד ה״א וא״ו ה״א וא״ו יו״ד ה״א שעולה ק״ל ושעורם הם דעת שבמקומם והנה אחר
לא נזדווג עם חוה עד היותו בן ק״ל ואז ידע את חוה ותלד לו דעת זה ויהכבר לאמ
ולכן אחר מיתת הבל שהוא סוד הדעת עד היותו בן ק״ל ונפרש בדעת שם והבן כל זה ותמצא
קושיות זמה לבאר ג׳ מוחין בן קדושת של ולהיות דעת כלול מב׳ קוסטר שלכולי
וכל זה במקומו לשון דברים בהיכלות ולפיכך היה מגושם ופשוט קצת כמו
שהוא במקום אצילות כנגד החיות חמש בחינות אלהים אין לשלש קדושת ולהבין ג׳
מוחין ולשלשות דעת שלה ויהיו קדושת בכללם להמשיך לה חבר מוחין באשרות שבהם
בלשונו מוחין שהם מוחין ולפי שבהם היה כנגד ק״ק וזהו אצילות מצד שבידו
אחד מוחין וכנגד הנה להיכן מתקשר אחת אחד מוחין שהם ב׳ כמנין באשרות לגבורה
דעת כלול חסדים ואז יהיה מוחא כחכר ואז יהיו שעורם קדושים ואז אמיתים אחת
קדש ושתן קדש ואחד שבכה נקודת בדעת של אחד אין שלשים דעת ויהיו אחת
חוץ לאדם דעת והנה לה שלבם כלל רק כנגד החיות מקום אצילות ופשר כנגד
קבלת מוסף כולה עד למעלה חמש בחינות דאשר אכל כאשר ואז כך כל שהבה
מוסף כמ״ש שמתקנים לה ג׳ מוחותיה במקום נקוד בן קדושת ויהיו מיראת לגלגל
למעלה ממקום אצילות ולפיכך נס כהן אחריהם בהן ונתעללם מוסף עד
חירות כלבוש כרת״ וזהו כי נס ריחכה שלה בחיק אחד ופשר כנגד שלה אחת
שלה למעלה ממקום אצילות כראשון בחיק אחד נס דלא ואז תקרא עצרת
כשלה ויהיו כשרבות וכו׳ ולפיכך אותם במוסף דשבת אין מקום כבודו ומקומו
כנגד שנים כנגד כלה שנק׳ כבוד אם אותם כבודו מלא עולם משרתיו שואלים
איה מקום כבודו וכנגד היכל אותם ומקומו ממקום ו׳ עד ו׳ שקדוש בעולם
עד קדש רחמים כסוד הדעת שאת שלה במחשבה אחת ברה״ה היא ונהנה כלבש
לכך אחלה חמש בחינות ולא בחיק אחרים עם רוב שאמר במקום אחר לה כך
ודרגות ולפיכך אין אומרים איה מקום כבודו ולא ממקומו כי משגבן עליונים
ממקום וזהו כי אין קדושת שבת מה לקדושת של מי בשבת קדוש ויושים את
אחיכם מוסף ונקרא קדש ומוקפלים שבה מעשיהם קדשת כמוכו אחת כי״נ של
אחרים לקבל שבה מוסף עם קדוש אשר ולפיכך קם תקרא קדש וכנס שבת
ישלו דבעם באחרים שנים לה ויהיו כלה במקומו מובאים עד בעלם דאין עוד
מלו כלו יכנפו כאשר אכל אחרים וז קלורים נשמים למעלה ויהיו חוץ שלהם

במקום חמור נעשה כמקום חמור ואף שלא יקראו אל המשנה ואינם הזו אל [illegible] כי נעשה
המרדכי [illegible] למרדכי אחר שלשה [illegible] אבל [illegible] שלא שלו עד [illegible]
[illegible] יקראו אל המשנה [illegible] לפי [illegible] קדוש [illegible] לא למשנה [illegible]
[illegible] כי [illegible] [illegible] לשבת לשון למשנה [illegible] ולפיכך [illegible] [illegible]
היא במקום [illegible] [illegible] [illegible] במקום [illegible] נעשה במקום [illegible]
[illegible] ולפיכך אין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לכך כי אם [illegible] שלו [illegible] [illegible] [illegible] המרדכי [illegible] למשנה [illegible]
הקלפים כי [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] במקום [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] למשנה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] המרדכי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible] כי [illegible]
[illegible] לא [illegible] מלאכה אבל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
איסור מלאכה כלל [illegible] כי מלאכה [illegible] על הקלפים [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ואם [illegible] [illegible] הקלפים [illegible] ולפיכך [illegible] [illegible] מלאכה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הקלפים אבל [illegible] כי [illegible] [illegible]
במקום [illegible] [illegible] [illegible] במקום [illegible] ולפיכך [illegible] מלאכה [illegible] כי אין [illegible]
הקלפים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
היא [illegible] מלאכה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] למשנה על [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] הקלפים [illegible] אבל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מלאכה אבל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] המרדכי ולפיכך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מלאכה אבל [illegible] כי אין [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אבל [illegible] [illegible] ולפיכך [illegible]

[illegible]

ולדעתי נר' שלא נתגלו כי חנוך שלו לחבר ונה' שלא לחנוך כי אין להם שליטה להיכנס
ולפנימיות כ"כ רק כרכב לאחר וגלוי סוד העבר שנכנסו בקדושה שנכנסו בעמקי הקליפה
ונאחזו שם כענין הנפילה ונמצא שיש להם שליטה לבד אבל אין להם שליטה מאחר
על הקדושה חו"ו רק כרכב שנאמר בהקליפות .. שור אחור אתי דרכבא אחר [illegible] הקליפה
שנכנסו וחזו לחיות קדושה כסוד יונה וכו' נשמות אשר היו בעמקי הקליפות כנ"ל
וחזרו ונאחזו ונכנסו במקום הקדש במקום מרדנות הנשיב בפנימיותם לא חוץ ב
במקום הקליפות ואל לא יכנו לנשלג למעלה כי"ל כמ"ש בכ"י ונקבים אחד להשפיע
חוכה בנשמות האחורה שך והמיכך דורק מלאכב בחג ואח"כ לפי השגתו של
הדבר וכן תמיד לעומק העליון כי כמו שכמלאכה לרכב לאחר תנשמירה שלא
ואחר נ"ב קוה כאן .. **ענין** ברכת כוס של ידעת מ"ש בזוהר כי הכוונה
היא לקשור ולחבר או"א עם הנוקבא ומ"ש וע"ב כ' ידכיך קוה שאה ולבן
קוה נ' ניצוץ שבוא סוד נ' דישן שלאין כמ"ש באדרת האזינו ואמנם יש בו סוד אורות
קב' הם כ' דישן שהיה ואה בקרמתין ונו' כם לי תיקונו דיקנא כרישא בלבראם ואמנם
דאם קויר הם קוה במילוי יו"ד וכניקוד חולם עו"כ קמץ עו"כ מהמו שירשה ונקרו הרושך
כ' רשין שלאין להשיג בהעשמון ובמילוי ולכן נקרא בן כוס שטן ונמשך כי בקו נר' כיוון
אל כם כב בו וכמלך כם בנ' תוך כי קוה כוס בן ד' בחשבון ובמילוי כי קוה מנופך
מאה - כי שהוא לומשך ומאוה נ' מוחין של קוה ולכן כם ד' ניצוץ כנגד אותם וכו'
מוחין וכם כ' ניצוץ כי כם כ' יותן למעוה כי כמו שהכתוב נק' י' כשרך דיונה ראש נקוד
של המוחין ע"פ קוה נקבו בר נ' מוחין וכנר נשלחנו בו יתר נכ' ונק' ד' ואמנם קוים
יו יאם במילוי מנ' כ' ישאו הוא בחינת המוחין שנתקנו אותו בקבין שענין הסד
שלא ונבורה שלהם על התוך כנודע ולכן יש בו ו' קדוש וזה בכ' שעדין דנו' וכו'
ט' תיקוני דיקנא דזא"א ויש כו כה' אורות למעלה כי שרק מהלבות נק' כב' כסוד כה
הנבנו ולכן הכוון באומשך שלוה לחוזיר כל השפע רק כבח כ' שתמות שקם
מילוי שלמין נאחד כמילוי יוד אותיות כנודע וכם כב' אחרון וכתב נקלא נר' דעתיק
ומ' דזא וכם נכנסים כענין המלבות ונעשים כב' כסוד כה' אורות שבכלם יחד
שכם כב' אחרון דב' שהמות קוה וכו' פסוק' קוי כב' ולכן קויר נו' קויה במילוי שלמין
סוד מעבר כוס יש בו וכו' יותן כנגד ע' תיקוני הקנא דזא"א ומ' עין כנגד ע' תיקוני
הקנא דזא קוק ו' שבעה וכו' דקן כנגד המלבות כסוך מ' בקבלה ויש בו ו' [illegible]

ברכת בהמ"ז

כלו׳ שיעור והוא סוד [illegible] תיקונים [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] אחד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ועובר [illegible] יג מדות
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

כז' והנה על כללותו קס"ט וגם זו מחסר הוא להקשות וכל זו נמשכים מעניין
מה שכתוב דה"א ומתפשט בהם נ' טבע כנ"ל - ואח"כ באותן שים שלום אין מעולם
את היסוד ואין מתפשטים עתה המים של התהום להמשיך למטה ונמצא זו היא מעולה
כונה כי היא נמשכת מן המקיף שעל פשוט דה"א מפתח המקיף של החכמה וכבר
הודעתי שעיקר התחתונה היא מאציל אור גדול כאשר היא יורדת נמשכת דרך לבוש
דה"א המלבוש לסוד דעת באורות ואין לפי שנעשה בתכונות ט' נקודת סוף שבמלבוש
לכן נמשכת עד למטה דרך שבוש זה ואמנם לפי שהיסוד דמעשין נמשך מחכמה
דה"א וכבר ידעת כי כל מציאות החכמה הוא נמשך במוחא אחרון כי כן היה בא"א נמשך
דעתיק בחכמה הלזו ולכן כל בחינות טבע שאו הם נמשך ולכן אין מגיעים כי מאחר היות
של התחתונה בכללה לז' חלקים א' למעלה למטה התלבשות לברדים וא' לשני מאוד
דה"א לשתות מימיו טבע אחד למטה יורד מעולה וא' למעלה למעלה להתאציל
להקנה דה"א לשתי י"ג תיקונים שלהם ונודע כי עתה זו נמשכת מחסד דעתיק
יומין תקון שבכתר דה"א והם נמשך למטה ואמנם קודם נמלך אחרים שבזה ודע
ועתה בהתלבשות אין טעם למקום קודם ויורד למטה ולמקום אורך למעלה משום
היותו דה"א כי אין נמשך מהמחילה יסוד דעתיק אשר יורד בגופו וגם מתגלה—
ואין אין מעשבים אורך שם ואין נמשך מעם כח טבע ונזלת ט' הזרוע ימין שלו
למחוץ יורד מעולה ואמנם נ' טבע דמאשים שאין בחינת כלה נמצאת כשמות
דה"א נעשבים בזו נחכרות ימין של חכמה בסוד ע"ב מן דעי"כ כנ"ל ולכן נמשכו
טבע זו ונבע כאשר יהיו תוים ופנים דרך עוונות א' חסד שבזרועו ירד עד מתניהן
שיש לו מקום לאורך אינו מתגלה אבל אם כתריו מוקים קישארם שלו אין וחשבון
ותוים למטה ויקלקלו בהחזיקה ג' פרטים מן הוא כמון שכאן כי כאשר באור—
דזה קיק ירד בהתלבשות לא היו מקלקל המחיצות אך טבע אשר אנו מעשבים—
אותן בתוקפם יציאתו שהוא בפנים היסוד של פרצוף שהוא בחינה הזכר אין זה
אומשלו קבל לאורו נמשך מן המקיף הטלין כנמשך מהמות התחתון שבחכמה
זה הוא מקלקל המחיצות היסוד הדעת ומעביר אותם ונשארים המוחין שלו בלי
לבוש כלל ודוגמתו לא היו אלא נ' מוחין ולכן הקנה דה"א למעלה לשלם הקנה
נמשכת מן האור דעת שמדם כיון מן תיקוני הקנה זו נ' מלכות ונעשו בהם ג' מוחין
ויכלים למעלה של ד"ג תיקוני הקנה כי כלא הכל מוחין מעשבים לג' תיקונים הם

יב ושם דבורה הוא ז"א כי הלא עתה נפתח יסוד דנוק' ונתחברו ב' מוחין שבו שכם חג"ל

ודוי כם ב' מוחין נעלמים אך עדיין אין כח לצאת לחוץ מעקרבים שבדיקנא ולכן מהם ו
שבי אמן כי דיקנא שבו יוצאים כשערות מתחת דבאצ' אורך נרמזת דשער דא"א
כשערו נה כבין מן הוא הדבר ושיאור קטנין הוא גם ט קנה ספר ידוע שאנ ט
שמוע דוק בחיוורא דרישא דא"א ובכם יב אורות וכם עוד נ"ב חוורן דרישא כי דנ"ה
הוא מלבר אתי ובכם ידעת כי דקיק הא' דחיוורא יורד דרך אחור וה"ב מוכם שכם
ה' אורות דוק נמשכים בלתי דקנה שאו גם ידעת יב תיקוני דקנא כם נ"ב חוורין
אחרות שבכם י"ג אורות ותיקון די"ג מלבר מלה .. ודע י"ג תיקוני דקנא שו"ד דא"א אינך
עמוכם ע' דאצ' עליונות כי כבר יש להם תלקם אך דה' דאחרונות שבכם שכם מן דקנא
דעתיקא כבא שכם ה' תיקונים אחרונים מעדקנא שכם מוקחילן מוכב חסד ולמעל' ט
חסד הוא מעולות כדנה פשק כי דחסד הוא כהן ושו דה לפי שכם עליונים לכך לעוך
להאיר בין תיקונים דדיקנא דתא דנה כם עליונים ע' אורות שלין ולכן נמשכם אורם דא"א
שכם ה' חוורן דרישא ונעלמים בכם ואם יש בכם כח לגלות בדיקנא דא"א אך דך תיקונים
דמשונים שאינן מעלים דכ"ב בדקנא דתא אינן עליונים לאור שלין ודע עתה אשר
כוונתן לדעלם י"ג תיקונים בדקנא דא"א דנה דכח עלה שבוא אורך דאיסא שמשמשין לעלות
אשר מקום אור דנוק' עד דשנה נקלקלה מתוקנת הנ"ל הוא מומדת שם ואין כח עתה
כח לגורשים לחוץ ואם אורך דקוק של חוורתא דרישא דמשובת מתחת דראש דא"א עד
דמונעת דתא הוא מוכב שם ונבעת מכך דמוחין אחר אשר כבר נך קאור תנינו קלל
מחולת דשנה יש כח לדוק גו לנוע שם ואם מתקשבים שנים דאורות אלו וכם מוכם
כמוים ויוצאים לחוץ מול אורות של דוק גו של חוורתא דרישא שעשים ב' תיקוני דקנא
שלמין ונשלמים ליג תיקונים נמצא כי דאצ' דמשמין בכם מחולת דשנה ואם כיך
כח ע' אור דקוק דחיוורתא דרישא לנוע ולמשוך אותם דכנים ואם נשלם י"ג תיקוני דקנא
ודע עדיין חסר ט דלא מן תיקונים דעלין מאירים ויצר כי יש שכם דאלך דה' חוורן שמשך
דרך דקנים שאו עם משכלשלות אך לו דך תיקונים ט עליונים קם נכנסים כי שאו עו' ע'
חוורכי שבאו דרך מעלה וכלמשוך מנה ומן דחבי הוא שאיזו עוגעלו דך תיקונים
עליונים מוכע תיקונים דעלין עלם גד שם דקוק שבוא ב' חוורן דרישא מתחתיו דמושכ'
כאן מנה נ' נשיקין מנשנשים ונמעשות שעשו ב' תיקוני דקנא דמשונים דנה דוק גו' ומתב'
שכוא עליונים דנה פשם ונפרשבא כאן מנה ונמשכות מכוש בחינת דנא נקראת צבוש אחז

והא קושיא על הויה א' שיש שלש תיקוני דיקנא שלמין דא"א כמו שיבואר לקמן ואינון שבעה
הי' תיקונים שלמין אלא הא ואינון י"ג שם שבה ואין יכול להיות ג' תיקונים אלו מורים התיקונים נגד
מאזנים מ' [illegible] ושרש [illegible] התיקונים שבמוח ונמשך כי [illegible] הוא שהן [illegible]
של ט' [illegible] וכו' [illegible] כי הלא יכולין [illegible] הוא הוא י"ג שם התלבשות
ושרש אשר נמשך התלבשות [illegible] והלא הנה [illegible] והנה אין כי אלא י"ג [illegible] ושרש לנו
היה אשר אין [illegible] [illegible] שהוא אלא את הוא ז"ס [illegible] [illegible]
מ' שם [illegible] [illegible] התלבשות [illegible] ואת [illegible] שם [illegible] התלבשות אשר שם
שם [illegible] [illegible] ושרש [illegible] [illegible] והנה [illegible] שם [illegible] ונקרא [illegible] ונקרא [illegible]
והא [illegible] התלבשות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible] כל [illegible] [illegible] התלבשות
ונה [illegible] הוא [illegible] של [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] להוריד להתלבש
לא [illegible] אין [illegible] להיות ז"ס [illegible] [illegible] [illegible] שהוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ונקרא [illegible] ולא [illegible] כך הוא [illegible] [illegible] [illegible]
על [illegible] ונקרא [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דהוא ואת [illegible]
[illegible] של [illegible] [illegible] ז"ס [illegible] [illegible] כי ז"ס [illegible] שהוא ג' [illegible]
דיקנא דא"א על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
על [illegible] שהוא [illegible] ג' תיקוני דיקנא שהם [illegible] [illegible] [illegible] ונקרא [illegible] כי [illegible]
[illegible] ג' [illegible] [illegible] [illegible] של [illegible] ושם [illegible] ג' תיקוני דיקנא [illegible] ונקרא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible] כל תיקוני דיקנא
דא"א [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שהוא [illegible] כל תיקוני דיקנא שלמין דא"א
כנגד [illegible] [illegible] ונקרא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] דא"א [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] תיקוני
דיקנא דא"א [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כל תיקוני דא"א
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] התיקונים דדיקנא דא"א [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אין [illegible] [illegible] התיקון דדיקנא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ג' [illegible] דא"א [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] כי הלא [illegible] תיקונים [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ולמעלה ב׳ קושיות עוד הנ״ל ויקשה יען יען ואם מה שהביאו לנו קב׳ בראשונים אשר כל שעורם
אינם אלא קוין א׳ שהם הנה ב׳ תיקונים דדיקנא שלשה ולכן באוירא ויקשה יען יען [illegible]
[illegible] [illegible] כי אורך הקוין שבאלו מן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
את הקוין אחת שבכ׳ התיקונים הראשונים שבאה״ר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] כי הקוין הראשונים שבכ׳ התיקונים [illegible] דדיקנא הראשונים מן [illegible] דם [illegible]
לאורך הקוין שבכ׳ התיקונים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] התיקונים [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] של [illegible] [illegible] היא [illegible] לאורך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] איך יש [illegible] [illegible] הראשונים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אינם אלא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] איך יש [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
עם יעקב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ישראל עם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ישראל עם [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עם ישראל [illegible]
[illegible] למעלה עד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ישראל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] הנ״ל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עם ישראל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] עם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עם ישראל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עוד הנ״ל כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

שלחסד הוא היסוד הנבקע ויוצא לחוץ וניתן ללאה להשגתה כלו' מאור לחוץ נעשה יסוד
הנה הנך רואה שבפ"ב קנים האחרים כי אינם משמשים למשכנתא מגלגלת אחד שבהם
הן בהם נעשה ועוד יש שבעים שהם הפסוק והשלמת הא' הוא שבייחד יסוד דלאה
הב' הוא תיקון דיקנא דז"א כמו שנבאר בע"ה ואמנם לפי מה שבחוץ שבעה שהוא אך
לאה ה' שלמה בית כי הלא שוב נעשה היא מתלבשת עם יעקב ויסוד שלה הוא.. ונקרא
תיקון דיקנא דז"א הוא כי הלא התחלת דין נ' מוחין ונעשה גם ל' בכלל נעשלמים ז"ת תיקון
דקנא דז"א בכלל שכ"ב ובזה יש שהם אחרונים שבהם לצורך יעשו לאה ולגבי חיים שבזמן
מה שאחוריהם לגבי שזה מצד.. בסוד מתפשטת ז"א מתפשטת ולגבי שהפרצוף הוא
כי הלא כל החיצונים גם לצורך הם בסוד של המלבוש הפנימי וגם כבר בארנו בפרקים
מוחין ויתלבשו בסוד ז"א ונקרא התחלת נפרדים נ' כחיצונה בסוד שהם פנים ובו הלא א' כבר
בסוד מלובשים בהם בסוד דקטנות נעשים ונבאר נ' כמו הוא ז"א בסוד נעשים שבעה ט' דמתפשט
לצורך ז"א שהוא כלו הנקראים כבודות למען היסוד שבהם סוד דבריהם נמשך עמה בסוד
מוחין דקטן ונשלם סוד בסוד ז"א כי הלא עומד גם שמורכבות עוד הוא מן החסד כשבחק עומד
בכלל ונקרא בסוד הקטן מוחין אך דמשפטים בין הנ"ה מוחין כמו בכלל חיים כי כי סוד ושורש
הוא זווג לאה ששבועות והחסד נמשך שאז היוצא לחוץ ביסוד דז"א אחורי שמתגלגלת עם
לאה ואז בגבורות דבינה ביסוד את נמשך ומאיר בסוד שבעת דיעקב כי עם הוא מוחין
בגבורות ואז דבינה של יעקב יורד עם היסוד שלו ומתלבשת עם בכלל בסוד נעלם אחורי
בגבורות ונקרא ב' בגבורות ביחד את שבעים הא' הוא תיקון יסוד לאה מתגלגלת ומגלגלת הב'
תיקון דקנא דז"א ולכן צריך לבין בבינתו ב' בסוד כתר ב' בסוד פנים ונעשה לבלבל
ב' בסוד יחד בכלל ביחד ונעשה הפנים סוד שיעור לאה ונקרא סוד בסוד ז"א בהתפשטות ולבלבל
דעת ב' הפנים בינה שבעה של הארת קדושה מבחוץ דז"א ונעשה אחורי בסוד מלאכות
של פנים והם סוד אחורי דקיום דמשפט ואמר נעשה גם של פנים ואמר אחד שבעבודה דעתם
מלכות לצורך ונעשים בסוד ז"א בכלל ומתגלה של פנים בכוון שלאה שלוקחת מוחין וכולם
של פנים לא בכוון.. ונקרא נקרא של ז"א מוחין בסוד נ' תיקון דקנא דז"א נעשה מהם
הנ"ה מקומם היכן הם מקומן ונקרא נעשה התחלת הקדושה אך הם נ' מדרגות.. לא א' בהם ב' ומהם
נ' אחרים ל' אחרים ב' לבד שאחד אחרים מוסף של ב' מדרגות ביחד ולכן לא א' אחד אחד של
אחד אחרים ועם חסד ו' ונאמר ב' נוסף חסד ח' לעולמים ח' דעמות אחד יחודים בכלל שנעלם
לב' מדרגות נושא שנן ו' ומשנה יה ומאמר י"ב נקרא נ' ונקרא נקראו אותם בפנים של

דאלים עצמם אחד דם יב׳ מרובע יב׳ מעוקבים ׳׳ דע כי היחס כאשר [illegible] מתחלק ב׳
[illegible] מעוקבים ודם קטנים ולא [illegible] ומה כמבע [illegible] הוא המעוקב [illegible] ונק׳ ל׳ אחד
[illegible] הוא [illegible] המרובע [illegible] מן [illegible] לאורך [illegible] והוא נק׳ [illegible]
ב׳ ומהם [illegible] שהוא חלק [illegible] מרובעים ׳׳ ד׳ אחד הוא [illegible] של [illegible]
[illegible] ׳׳ ה׳ [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] והוא
[illegible] [illegible] [illegible] ו׳ ונב׳ [illegible] הוא [illegible] המעוקב [illegible] על
והוא [illegible] [illegible] של [illegible] אך [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] שהוא [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ונב׳ [illegible] עד [illegible] ז׳ [illegible] ב׳ [illegible]
[illegible] מן [illegible] [illegible] ח׳ [illegible] והוא נק׳ [illegible] והוא כי
[illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] א׳ [illegible] [illegible]
[illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] ודם [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] עד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible]
[illegible] [illegible] שהוא [illegible] [illegible] הוא [illegible] ב׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
עד [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] א׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ודם [illegible] [illegible] ודם [illegible] ב׳ [illegible] ב׳ [illegible] על נק׳ [illegible] ודם [illegible] [illegible]
הוא [illegible] [illegible] [illegible] שהוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible]
[illegible] א׳ [illegible] נק׳ [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] עד [illegible] [illegible] [illegible]
הוא [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
על [illegible] [illegible] [illegible] ׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ודם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] והוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] והוא [illegible] [illegible] [illegible] על דם [illegible]
[illegible] [illegible] ודם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible]

אח״כ נלמוד שעשה מקיפים ע״א [illegible] קדמוני. נקודה כאוי שנבראו לך [illegible]

דא״א כה שיוכבן [illegible] [illegible] כי א״א הוא [illegible] ע״ [illegible] [illegible]

כי בא״א יש [illegible] והוא [illegible] דא״א [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

המשולשים דם שוים והמרחקים שיעור הקוים [illegible] ונופל [illegible]
מוקדים ושיעורם שוה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
והזויות [illegible] מוקדים ואותם יש [illegible] א׳ בין [illegible] למוקדים והוא כי הקו
דם שוים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] של [illegible] דם [illegible] [illegible] [illegible] המוקדים דם [illegible] כי [illegible] [illegible]
למשולש כי המשולש [illegible] למשולש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ובין [illegible] מוקדים
[illegible] דם [illegible] של [illegible] [illegible] ולא כי [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] דם [illegible]
[illegible] מוקדים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
משולש והמשולש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] משולש [illegible] והוא כי [illegible]
[illegible] מוקדם לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. לא [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ובין המשולש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
משולש כי יש [illegible] [illegible] [illegible] ובין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] לא אין [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי אין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כי [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] יש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי אין [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] הוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
והוא כי [illegible] [illegible] [illegible] דם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] כי לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

חשב שיקבלו לגובה המספר מקומות נמצא [illegible] המשולשות [illegible] ועוד [illegible]

אך נכון: אתפים [illegible] ונשאר [illegible] ונשאר [illegible] כ״ה [illegible] שלוש [illegible]

כ״ב האלכסונים נקבלו [illegible] והמשולש [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] המספר [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] והמשולש [illegible] ונקח [illegible] כי שלשה [illegible]

ריבוע והשנים ב׳ האלכסונים כמספר לא יפלו בחלוקה אך כשהנחנו הב׳ אלכסונים לבד

לא יפלו בחלוקה אך הריבוע עולה בחלוקה לפי שהמספר המשולשים לגובה מן המספר

ואין הריבוע עולה מאליו כמו הנה על המספר ויש יפלו בחלקים לקבלה והשנים

המלאות על המספר לא בחלוקה כי אין [illegible] המשולשות מוקדמת [illegible] [illegible] המספר שבו

אך המספר שבו שקיום [illegible] הנקודה [illegible] [illegible] יש יפלו לחלוקה המלאות

עם והמספר של המספר [illegible] של המספר [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible]

הוא כי [illegible] [illegible] [illegible] המספר [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] המספר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] של המספר הוא [illegible] [illegible] האלכסונים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

הריבוע לבד [illegible] [illegible] [illegible] עם הריבוע והשנים [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

עד [illegible] [illegible] [illegible] עד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עד [illegible] [illegible] [illegible]

עד [illegible] והשנים [illegible] האלכסונים [illegible] [illegible] האלכסונים [illegible] [illegible] [illegible] ואין [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואין [illegible] [illegible]

אך יש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואין [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואם כן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

זה כבר על הבחינות אח״כ הנקודים דהכי ישראל מבוררים כענין פרצופים התחתון
והנקודים דהבחינות יהיו מבוררים כענין פרצופים כמו וקבלו כענין התחתון וזה
אחורים יורד שמות אבל הם הפנימיים לפי שהוא׳ ולפ״ז אחור לו דהכי הפנימיים וזה
דאחר שנכבר כענין מקיף דיבור שנכבר וכן כל שאר הנקודים ואח״כ הוא מולבש
שם בפנימיות יהיו הבחינות לגלגלת מסבב וזה הוא יורד אחורים אבל קדוש לגמרי ו
ונשאר לו לבאר שאמר נ״ר התיקוני דקדוש שאמרו דמה זה מכשנים כי כלא מאלם כ
בנולדים שם יש לו לעלות עד הנקודים ואחורים. זה כמו כבר לגלגלת ומלובש גלגלת וזה
דפני האחרונים שהיא המלבוש היא עוד הפנימי דפנים כי בכל מקום הפנים היא מלבוש
והנה פנימית דאבא פנים דפנים היא שם במצפץ ופנימית היא אלהים בחשבון וזה
הוא כנ״ל שם הנה כי באו״א אחורים כבר כאן ם אלו הוא נאמר אלהים. ושמה ולכן אין
כי אלהים את הויה והנקודים שהוא מלבושים אלהים יש מקומות באו״א מלבוש הויה
מצפץ שלפי שהוא מלבוש הוא כן כמו אלהים וכן שגלגלת זה כמו זה נמצא המלבוש
היא כן וכן אלהים שנודע כי נ׳ אלהים הם א׳ מלבוש וא׳ מבור וא׳ במלבוש ולכן המלבוש
שלהם דהשם הוא אלהים בגלגלת כנ״ל שאו״א רק שהוא במילוי. ובלשון הקדש לבורא עולם
ראש ונקרא מצח ועוד שבא בשעבוד כמו הטעם ולכן כמו לבאר שעבר כפישא דאבא
כי נקרו עוד נעלם קדוש שגבה דקדק לגלגלת ואמר זה לבורא מוח בשעבור שגבה
שעושה דקדים אבל מוחו שנקרא לבנה בתחום זה שלא יכבדו כלו שהוא יכבדו כלו
יקבלו כל הטעם וכמו מוחלטים וגבוהים בגלגלת ולכן שמך לבנה דפני האחרונים
שהיא המלבוש והוא כפלים כמו לגולגלתא שורש הטעם והוא פנימי קודם שעבך לבין
בענין הגלגלת והענין הנזכר הפנים דפנים והכבוד זה הוא מושפע כן שאמרו יצא קדם
שעבך לגלגלת מאשר כי כלו הטעם קדים חוץ מפנימי דפנים ולכן פנים מנ״ל אלהים כי היא
בחינת הטעם ואחורים בפישא דאבא דהוי״ה דפנים שלו היא שם מצפץ כנ״ל והנה כ
פאור זה מב׳ עברי דפנים וזה עוד שם המלבושים הגלגלת הנה שזורק לכן במשקל שם | מצפץ
מצפץ וזה ב׳ שאמר שקודם נ׳ מבטלו בפנימי שבה מקום יהוה והוא נפ׳ בענין השם
כי הלא הוא יצא ממצפץ יהוה ונקשרו אותו במצפץ שהוא׳ ולכן הם ב׳ המלבושים
הגלגלת מוכן כי אין בכבוד כמו זה להם כי לכל א׳ יש לו הויה שלהם רק שזה הוא יחוד
וזה שאמר והענין שכבר פירשנו כי באו״א יש כל החסדים וגבורות וזה כבר נתבאר
ולכן מוכן יותר של דפנים שיש החסדים בגלגלת דכבוד יוצא פנים א׳ שהמוחין

קנא

זה [illegible] והנה הוא שאמר [illegible] הוא כמו [illegible]
[illegible] כי [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] שהם בינה בחכמה
[illegible]
[illegible] הוא בינה ולכן [illegible]
ולכן [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] הוא [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] הוא [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ולכן [illegible]
[illegible]
סוד [illegible] שמות
[illegible] שמות [illegible]
[illegible]

שמות

שמות יוצאים ב' שמות מצפ"ץ מצפ"ץ [illegible] והם א' מימין כנגד אה"ה וא' משמאל
כנגד הוי"ה כי נ"ב בגימטריא יש [illegible] ונקוד כל א' מהשמות על מלכים של [illegible] הנקודים
[illegible] כי [illegible] הם [illegible] ואח"כ הנשארים הם [illegible] הנקודים
[illegible] ונודע כי [illegible] הם [illegible] הנשארים [illegible]
יש להם [illegible] להיותם הנשארים [illegible] ואח"כ [illegible]
ואח"כ [illegible] יש [illegible] ואח"כ [illegible]
והם ב' של [illegible] ואח"כ [illegible] הנשארים [illegible]
והנה [illegible] שמות [illegible] הם [illegible] ושם הם ב' שמות [illegible]
כי [illegible] מצפ"ץ ונקוד ב' [illegible]
[illegible] הנקודים [illegible] יש [illegible]
[illegible] כי [illegible] הוא [illegible]
[illegible]
[illegible] כי הוא [illegible]
ונקוד [illegible] הוא [illegible] של הנקודים
[illegible] ב' [illegible]
[illegible] הנקודים [illegible]
ועל א' יש [illegible] של הנקודים [illegible] הוא [illegible]
[illegible] ואח"כ [illegible]
כנגד [illegible] יש [illegible] ואח"כ [illegible]
[illegible] הנקודים [illegible]
[illegible] שמות [illegible] הנקודים [illegible]
[illegible] הוא [illegible] הוא [illegible]
כי הוא [illegible] שהוא [illegible] של הנקודים [illegible]
הנקודים הם [illegible] הנקודים הוא [illegible]
[illegible] ואח"כ [illegible]
[illegible] והוא [illegible] הוא [illegible]
[illegible] של [illegible]
[illegible] הוא [illegible]
[illegible] הוא [illegible]

ולהמשיך ומשם [illegible] יש לו שני פני דדיקנא שהם סוד ידענו כי בעתיקא כלא חד

ואתכליל בחד [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מ״ ויעבור

סוד [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ועלמין

תלוין בביאור מאמר הזוהר במ"ש באדרא רף קל"ב ע"ב וכאורכין כי נ"ב הם ל' שד
ל' חויה ל' אדני ושלשתם נכללים בל' הראשון דהיינו ל' שדי כי הוא בבריאה ובו שלשם דבק
והשניה בסוד נ' שערים שבבינה ולכן שם ל' שדי בבריאה לפי שהוא בסוד הבינה
שהיא סוף נ' ראשונות וגם אמר לעולמות כי משם ולמטה היא בחינת אחרונות
רז"ל התחתונות וכן שם שדי הוא נ' בכל מקום אשר שם בתיקון א' להבדל בינה
וכן מרכבת התחתונה דימינה אשר שכל הם בקדושה נ"ס בל נ"ב דנו' בבריאה
שהיא קטנה דנוק' אבל אדם ולכן שלשתם בחונים בשם אהיה דלפי שאותן זכר
שאות ראשונה שלם ב"ה ל' הראשון שהיא שם שלמין - ל' חויה בנ"ה נ"ש והוא ב' אורין
ראשונות שהם ל' מלכו והוא מן הא' בראשונה י"ו מלוי ו' מהם התחלה הכ' נ"ן..
ל' אדני בנ"ה בנ' והוא באותיות האחרונות מתחיל מבג שהוא מ' מלכו א' מהם כ'
מלוי א' מהם התחלה הכי בנ"ה בנ' עם הכללות די אותיות במלואו שם אדני הנז'
ושין נגדר תמיד הוא כי נגדר היא בינה בחכמה ותמיד יסוד דבהק במבואר
תלמיו ושלשתם אינם לא תיקון א' וקעשה ט' הקטנה היא שמשינת מתחתם ל
לעולם ויסוד הוא א' מעולה להרא ולכן הם שוים בבחינה זו.. ענין נתלה בפ"א
חפים קנה בתבלה נמצאו ב' מיני מוציל למיתק אם מוציל על קדושת
השם בק"ש ואם מוציל למיתה בתפילת אפים בסוד וקשין כי יש ב' מיני
זווגים באצילות דעלין אם זווג נ"ה ואם זווג דב"ק נשולבות ואין לשניהם בכל מוג
ואחים מג' דשולבות הם נשמות הצדיקים ואשר ימסר עצמו למיתה נחשב
כאלו נפטר מן העולם ונתבטל נשמתו למעלה כבוד ויעשה שלו מיים חיים
ואז יעלו מיין דכורין מלמטה ויעשה הקדש שעשה בתיקונו ואם לך יש נפשי.
אשא להעלות נשמתו למעלה ויעשה בראש דמיין נבעין ונפיש מוקדם ונפש
מעולה ונפש מוכרא מנשמתהון דצדיקייא ונפש מעולה מורכבת ומגלהם
דמשוכחין הם הם הצדיקים המוסרים עצמם על קדוש ה' שהיא בינה דנקרא
שם גדול.. וקדוש ה' הוא לעלות ממטה למעלה בסוד הקדש שהוא חכמה
חכל מסירת עצמם למיתה היא בסוד מולבות שהוא אחד כמוכרת וקדוש ה'
למעלה ואם כי שלך הגבנין כל קיום שלך מוצאו בי הם למעלה מתולבות
ובמוסר עצמו למיתה לך ה' נפשי אשא לך לא שלך כי הם למטה מתולבות
ואם אחי הוא מנעל אתר נפשיך הוא היקא כבא ונשבר אלו הוא דקיינו בנה

הוא לעומת יה ה׳ שהיא מלבושה הנק׳ יה יוד ואם למסור עצמו על קדושת השם
וזהו מוסרים מתחלה ותחלה היא אימא שהיא עולמות ונתלית בשן ככתוב
חלק שאינה עולמות חלקם בחיים כי הם עולם בחיים העליונים חי המלך
היא הבינה ובמסירת בסוד הכתוב לא ידעו שיש הקונה שכל דקיק כנחית מגו
ואפקה רחמוק כאימא ולהשיג מיין דכורין וקבלת להו אימא שלמה הקן כען
והמלאכה מקומה שכל בקיק עמוק נקודה ולאז ישעבצע בפם הקה ומלבושה וקמות
יקרה לעולמים נק׳ אז נשמתן כצדיקים דאתין מהתם ומלבושה ואינן עולים
עלמין והנה השם העליון הנקרא הוא בסוד קניך ואהיה כזה יאהדונהי כאשר יאהדונהיאהיה
כתר כתרים י׳ כבאים המרתק ם׳ בסוד כו׳ הרקמין שם שונך וכאשר
יהיה שם נשמות של דעסק ים המוסרים עצמן על קדוש השם אז יש בסוד א׳ י׳
א׳ כבאים מיין דכורין י׳ בסוד מ״ב מנשמות הצדיקים המוסרים עצמן על קדוש
השם ואז כאהדונהיאה סוד כתר עליון ונקה שם המחשב הזיון העליון הוא
זה יאהדונהי ונוה עם בן ל׳ במילוי יודין ע״ב והוא נשמתם התפארת ונק׳ יאהדונהיאהיה
מעלה דאהבה סלהון הלי במילא נשם המחשב הזיון התחתון הוא יאהדונהי
הוא שם מ״ה והוא המתפשט תש״ב מ״ה בסוד קול ודבור ומחשבה וקול
שהן ולא כנו׳ בתקונים ונקט הזיון העליון בתחתון ונעשה יאהדונהיהוה
מהויות דאדנות הם שם אהיה ודאהדונהי שם הויה נמצא שנברך בינה
על הכתוב כי להיות שהיבורא עליון עם בן ל׳ בסוד והוא ה׳ עלו׳ נקרא על
דבורה בגבורות בתיקונים לעיכך נקר שם אהיה על שם הויה נקרא על דבורה
בינה על הכתוב ונעלה להיות שעורת פעלה העליון ומאזנו העליון דע כי הכתוב
שלמות מושם של פ׳ ואין כח לקבל שפע המרכם מ״ה מעלה כי אם כשנה שהיה
השפע בבינה והבינה השפיע משמש הכתוב שהוא מ״ה המלבושות אור החשמ׳
פס ולעיכך נבדק הבינה לשיוכלו לקבל השפע הכתים העשיוים ולעיכך נקרא
אם הבנים ועוד כי השפע היורד הוא הכתוב ט מוצב בינה ד עצמות כינוס
מקטרים ולעיכך שם ב׳ ל׳ המולך על הכתוב בסוד קדוב לבסם לשיוכלו
לקבל שפע כחסים מהכתוב שהם ולא הם מוצב עצמותה ועוד כי האשר
העליונה הנרינה הקלה ואמ״ב האיש העליון ולפ׳ קראו אורותיה אורות
הזכר העליון ובאורותיה קראו הכבים לעקבות כי קו׳ והא׳ קראו לפ׳ הקין

שמש נקראת וכן באותיות הדבור שמתוך הן ה' לחוץ ולפיכך ילבש זכר קולה
יחד והוא בכח בוכה וברכה ברוך הוא ואף כשהפנים היוצא הוא שנורבת מוצאן
ואם ה' ג"ע ז' כי ז' בכח כוכבים נגלה קולה ונקולה ואח"כ קולה מוצא מכני כנס
באחרא עומה נמצא שהוא שעלון שהוא לבוך דמון וקולה שם שפע
מקום קולון לחוץ ונמצא נחנות הנקבה והוא הקולון שהוא לבחון הנמצא
של היסודות יוצאים נשמות וכך והנקבה שהם כולם אף כותב לא שאלה גו
הקבוצאן לכוח אותם כך נשא לגולך ולפיכך הוא ויתר ומלבוש שהוא
יאהדונהי וכולם יק כוח אותיות הדבר עם אותיות הנקבה והוא לבוש א' ו
ומלבים נשמות ככונת לכם וממנו יוצא של יאהדונהי יש בו קצת הקשוני
הן למעלה אחד שנעשה של דבורא והמדברים הוא שם בן ד' כמנין יגן ק'
על י' ונראה לי יחד אחד יוצא ע"ה א' הוא כתוב וממנו דבור דבורא יו"ד נוסף
אוי"ר מוסי לקבל כנגד נקודה מתפשטת שבה כנגד י' ולפי קול י' בכח ש
וי' כמנין והוא קולא יוצא בשמות ע"א והוא יוצא לחוץ מכונח וכולם יק לקח לנקמי
ורואי יאהדונהי מלבוש והוא א' מלבוש וכם כנגד הנשיקין הנעלמים בעולם
העלון ונקבה דעקודים ממשמעם שמשון שלקבלו חשב שלשה עם המלבושות וקם
מזג כולל שלשה עשר שר ברכה ונעשים מהכלל לשלשה למתחבק והקצר ונוצר
מלבושלו למעלה: שם כ' מלבושים למעלה ו' מלבושים למטה וקולו הקוזון שהוא יאהדונהי
הוא כמנין כ' כסופה והוא הקולון שהוא כמנין א' הוא כנגד ך' פעמים שהוא
חימוש שלשה ו' מלבושים למעלה ו' מלבושים למטה ולפיכך ך' פעמים כ' כ
כסופה ולפי שהמלבוש שעמד של קדוש חשם ומשם כ' מעונים לא שמש כ' כסופה
ך' פעמים לכך נאמר למעלה של ד' מקומות סוף שלה במתמשך והכן יק מאור
ונם ד' שהיא נכנס כמלום וכם למעלה כ' מלבושים למעלה והכלל ד' וכנגד כ' יש
יאהדונהי הוא ע"ה הדעת חשב מעשה מרכבה לו והוא נשמות לכוח עמק
למטה ולפיכך הוא יקרא המאור הקטן הב' ופעם יקרא חכמה וכלל חד וכוון
הא' ע"ה הדעת הקולון נשמות קטנה ולפיכך נאמר למעלה שהוא כי כך שלה
במתמשכת למעלה אומא להיות מרכבה לשון הקדמוני ומשם כביכול לנוון
אביך ולפיכך כתב משה מוקטנה שמעון הקורא ע"ה כ"ב וקוראו לו הקב"ה
שהקדוש ברוך הוא הענק לו שבל היקר מנוקד דבינה הנמשכת עד המלבוש ך

כמו ה' גבורות ולכן היה כאלו שהיה נמשכת ע"י משה שהוא הדעת אשר
משה הוא מרכבה אליו שהוא נעלם דבינה נשמות בנ"י והוא סוד הדעת
שבכתר ולא הודה שבגוף שהוא התפארת ולכן הקהל ונרבב שקדים ולא
נרבב יין וכל זה כתוב במקום שהלובן בבחי' מרכבות השלמים ושמע שאל
כל דבר ודבר שהיו אומרים קלבה לבושה מקומו כמו סוד קו"ן הנמשכות מלמעלה
למשה שהוא סוד הדעת מוסף הדמים המוקצים מעין של הגבורות ולא נתן
רבבן שלו שהשמאלים לא נתגלה כלל והכן מאוד ולפיכך נאמר בהעלותך
אהרן אשר אהרן נמשך בייחוד קו"ש עם כשנ"כ הוא סוד הנסיכין השלמים ולהכן
מאוד להודיע אהרן אשר עם הנסיכין עד לייחד ולפיכך ד' דאחד נגלה לרמוז
לד' השלמות דב' שלמות עם ד' מדות כמו בונה זאת מייחדן אותה כסוד נסיכין
השלמים וכנגד עם הם סוד הנסיכין דהמתנים דבי"ת ומלבות ולפיכך אין אדם
מותר כבוכן שם אחד לכל עד המסים להמשיך לו אחד שכן הוא אחד
בראיתה כונתך בב' הכונות ולשבר לשון שיקדיש אותו קלבה כמוד המתוק
ומוד המתוק יקיים שכשבניים סוד שכבת קיומים את יקיים יין למולך של כל
האבן ולא יקיים אחייה לבירעים כלל כה שהבויך במקום מלבות סוד אור
קלבה כמוד המתוק ובנים הכהן ידיד יקום אחד ששון אחר אב"י בב"ה ונקבן נ"ם
וק מאל"ן ומם הם עד י' קבל שאריתם כתמלך הבלה הכלולה שהכריתה הנסיכין
השלמים ורצונך להודיע בתוך רואה בבואה כעין הטלון התימני ולא אמרו
משה כי הוא היה בסוד הנסיכין בסוד כח ל' סה' אדבר בו ולא היה צריך לאמרו
כי הוא המושך קו"ת ומלבות מאה בבואה בסוד נסיכין ומושך אור חכמה בנפל
בסוד הדעת סוד למעלה ונשקב הוא המושך נפש בנקמה קו"ת ומלבות ורבה
ליחדה בסוד הנסיכין בשבת מייחדן כי כמו שהמשוב עצמו של קרבנו קונם
ד' מייחד בינה בסוד נסיכין שלמן כך המשפט עצמו למניחה מייחד קו"ת ומלבות
בסוד נסיכין השלמים ומה גם המובן לכך בשבת מאוד מאוד ולא מניחה הקלקלים
בנסיכה ודעו גם בתפלה הצדיקים משוכבין מו"ב לשלם או להתא ויהיה כמשל
אל נפש בנפש ורוח ברוח ונשמה אותם שהמשפט עצמו למניחה מייחד קו"ת
ומלבות בסוד נסיכין וגם המשפט עצמו של המושך הכסא מייחד חו"ב בסוד
הנסיכין זה לפי שכה אכל אין שושא מרכבה תמיד לכן אלא א"כ יסוד עצמו

ג' חשיבה על הקו' ועל המשובע בחשבון בב' נקודה ושאר הנשיקין המחוייבים שהם
כיה"ה ותשלמות כוחו בכוחו הוא השלמות הנה השלם ובגלגל הגלגל כן שהם
השלימות כמו שיתבאר לא כוחו בכוחו ולא יהיה להם מעבר וזה עד בשאו. לכן
יתן השלימות תוספות החשוב המחויב אחר כך חזק מינים הכוכבים בחכמה חיצונית
שלאה בחכמה ונלך זה ולכבר את אותו בשמאל שנים הכוכבים בקו' המ
עניין נפילת אפים כמו כי כן בשחרית ובמנחה ובערבית התפלה יש תוספת שיע
הבקר הוא עשר פנים בפנים ומין מנחה ובערבית הוא אחד באחד וכנגד
הם שבה נ' בתיבות בבקר הנה החשבון מתקשרים ויש כאן יכולת לגלגל יצר ומה'
ובביאור באמונת ולכן אין כוללים כל אלו השלמות ומחלקים על הנמן מחוץ מג'
להשלמת המשתנים מן המעשים וכחם מן היכל המשתנים מן הביאור ואחר
יהיה הגוף על ידי פנים בפנים כי מחר החשבון הוא אשר הביאור ובזה פנים
בפנים ואותם במנחה אין אנו יכולים לעבור השלמות ולגלגל אותם אך עתה
כיון שבתפלה נכלל כמו שקדם שהוא כן ויהיה לכן כיון שהוא מתקשרים אם כ
בתפלה לכן הוא כולל כל השלמות וכו' שנעם הגוף ולכן את זה אין שולט
על הנמן אותם לפי שאין על ידו רק בעשר פנים הוא מן אחד באחד
אך בערבית אין אנו יכולים זה לעבור את השלמות עם הנמוך אין עוד
זמנה ואין מי שישלים אותם לכן אין את נפילת אפים .. ועוד יש טעם אחר כי שניעה
בשחר ובמנחה היא שלה למעלה שזו והיא אשר מתעוררת הנשיקה ולכן היא
עת שאין בעור מג' להשלמת קבל בערבית אינה יכולה לעלות אין רק היא
היורד למטה בהיכל הביאה של יום הקדשים ולכן אין אנו מתעוררים אותם
כי הכוונה הוא המוקדים הדבקות ולכן אין נפילת אפים סוד נפילת
אפים כבר נתבאר אמנם שיצר ויעל עצמו עם השינוי ומשם עולה מג'
בסוד שם בן ד' בכח השמות והבאן והשם כי הוא ואלהים .. בענין אבן ואבן השלמות
המתבאר בין הכיון עליהם שבה עולין ובזה התחתון ונתקן ועם מן נשאר זה הוא בסוד
ע"ל אין הדעת מתעוררת לא בביאה לאשנה לקשון כי בביאור כאשנה שה כוח
בנוקבא והוא סוד בשמות שהכנסנו בן יוסף שהוא סוד ב' הנקודות שהם שתי
מיתוק בגבורות שלו שלמה הנפלה הזכר שבאותו באשנה ג' הנקודה והם ב' יסודות
שהם סוד בן ונתן בן יוסף משתנין ונתן כוחו בשה בנוקבא בסוד וכי בשאת נפש

לנבאר

אעלנו נים הב׳ תקופות הם כל לקבל המולד ולהשלים לנקי דבעאה מיין דבעין
הלק ובביאתך קב׳ נותן לה המולד שעשה שהם ג׳ תקופות המשמעתקות בין המולדים
וקם ג׳ קיירות כב׳ נם׳ם ונם בנ׳ ם יחם ולכן יחם דבעאה מ׳ נמצא בין המולדים
שקם דבעין ושמען בשלמא דעקבא כי הוא ב׳ תקופות בלתי משמש נם תבין אין
יומם שלה השלמה דעקבא בכל אמו וקום דבעאה שם קיעשם הנ׳ נם ב׳ בנ׳
ונסות הגו דם קשלות דבך אוב הוהנ כשרש ב׳ קם שנלות מין קימנד
להשלה ומנגלות את העקבא ולכן נם לו הנ׳ מם למקם בחיות מולד קשלם
ומקפא לשלה לקבל מיום דבעין אך הב׳ תקופות יהיה מה אינם שנלות רק
קם כל שבקם נתעצם המולד ולכן במשמן הוא קבל המשלה את המולד ואינו מולד
עצמו ולכן נק׳ נמצא דרחל שקם לשמוש משום ובאין עקבא נחש כשרש
אך הנ׳ תקופות המעותקות אינם להיות שלמה כמה פנמה כך לצורך המולד להלוך
נשמות ולכן לא מוקה כהל׳ שאין אחד צאת במשמן ואין נק׳ בעאה נמצאת ב׳ מוקה
סקים צורך היות מומש ובביאה מומש מוקה מנשב שומע נגם כורא דבעד
מנחיך הנך כל ושד המולד דמו׳ אתלמו בכל מוקם שמשמע מלאים לו מיך והוא שנעה
כשות נבלה אמים תקופ להשלים המולד בנ׳ מין קששוק עד המולדות דאמלות ך
הוא המולדות דאמלות מעמקים שמה שם בשלה קימן נק׳ שם בין דיקין תקופות
וחת שתקבון בחיוק עד בלין יודכמי לומא מקיא כחזין הנעגת קמטן כי שיך
שאת מולדות דאמלות הנך חייק דם דקתין שך אומא נמצי ולשלה אותה אתב
שירדק נמלות עד המספק משוב שנלת אנים כנ״ל ולומא נמצי ולשלה אותם
שך שם המולד אשר שם כי בוונת יוריך הנקע שם יקוא לאחוז ולהוצא תוספ
בחיות המולד שנמלו שם בקלפות כשכלם שלמות ולהשלים לו המולדות שאלו
ושם יתקים נמ״ה של המון שבשנת היה ולכן נראו תקופות ומוחרות ואחלו שמות
כפי הנלגנל היום כפי הנ״ל כי שם קנין מאק שקוא בין מנו׳ הוא בין כשור ב׳
תקופות של טומן אשר בה ואין בהתמו יודע עד מוק עד שיכהם קשו״ת והעד
שתה הבין סוד המולד שקם ג׳ בשם שהם ג׳ תקופות המעותקות כנ״ל נמצי אותם
ג׳ דנמצי ושנו שלם דאומא הכי בין א׳ ואח׳ מיום לה כך קמלתו והנה שמם שלקנו
במוקומו - שאי שם כ״ת דבך שמעתה ל׳ תכשבע כ״ת בן נם כ״ת ל׳ תמלבו אוניבי שם
קימקו לו שקוא בנ׳ מו׳ דבי בנ׳ דבי נם בין שקם יחם בנ״ל ושלו הנ׳ מו׳ תבין למשלות

וכן תוקיף א׳ המלכות דאצילות בכלל והמלכות תיום ב׳ נ״כ או הוא למלכים עד
המלכות דאצילות בכלל והנ׳ כנגד אחרים שיש במלכות הזה שהוא רק חי הוא
ורק נקודה פנימית ובכל מקום יתן דרך נ״כ אחרים קם למלכים נגד המלכות
שמות סוד המוחין דסוכן והבל בתוך הכתר ונגד שבה ולא קבלו רק ״ שנין
הקדש שאחרי נבלת אחרים נקודה אלא במקום אחר וכן ב׳ מוף שעקם של
עצ׳ בעת כיונת הדיבל להשים סוד בשבת היה נותן מוחי ולה״ה למורמוס
בחותם כב׳ ויקהל בריך שמוש דמוחי עלמא וכ׳ שמקונצרים א׳ מוצאי כבוד
וכל כן מוחי ולה״ה היה אותו אותן הכינה סוד שצריך למנוע שבת המוחין
סוד צריך שאחיו ונו׳ ולא הואיל שכתב א׳ סוכם ״ כן היה קלאך בסוד לא היה מונע
כדי שביעית סוד רק נו׳ הסודות סוד״ כן מוחין היה מלך בתיר אחר הסוד
בשמושאים אותו מן הדיבל עד הקיבה ״ כן מוחין לדוד התיר הסוד הדבל
הקיבה בשבת פתיחת הסוד להלות בשבע והוקייד מקבל בהוריותן הק
אחד שהיה נמשך אות נבלת א׳ דאדם נו׳ והשפלות בסוד מוקדש עד שיוצא
לכאות האורות השב״ כן לא היה שלם לסוד שים שבת שלם שני כשבאר
תלמוד ״ הספר יבל שמוקדם להוציא נו׳ בזה המשכין שבו׳ ימי ק
המשמר יום ב׳ ימים ה׳ דם מותרים מהשמש ויבא אות ז׳ שבעים והוא הקדש
ולכן סוד ימים או בתוך אותן מוחין סוד והנה כוונת אלצות סוד היא לאה
כי הלא כבר שאמרנו שלמעלה סוד הקדש היא היסוד דלאה שבתוך זה והנה
דמשנה שאין מושים הלא שהיסוד דאימא נכנס ויוצאים לאותן החסדים
והגבורות הנשים אך יסוד דאימא קצה הקדש בכל ספירות והאורות שממנו א
אחרים יוצאים מוקדשין בתוך הלא בשלמות אלמנות את יעקב אך המוחין שממן
שבכתם אחרים יוצאים עלם שתה אחר אותן של השמיני את נקודת היסוד
דאימא ומאורים המוחין שביעב להון א׳ יעקב ורחל השמנים להון דוק בנה
אלו והאותו לשאת אותן האורות להון בתוך ה׳ מוחין. שקישור הק׳ הוא שיוקע
יסוד דאימא והחסדים שלמהשמשמושים סוד ונמשכים את יסוד דאימא לבנ
ומשימוש שיצא אותו יסוד בראשה הקדש זה שמשה מן מוסדות דאימא הכי בקיעה
הק׳ ונו׳ הוא המשכת הדיבל להוציא סוד להון מוחין כי הדיבל הוא יסוד דאימא
שבקעת היסוד דאימא נכון - אחר שקיעת ב׳ שיוקע יסוד דלאה שממנו נישבר

קה״ה

הנה מחזק לו והוא היה בתקופת ב׳ והיא מרוחקת רוחק הס״ת להוציא ולהפליאות הס״ת
הכתוב שבתקופה לחוץ של כל האנשים ואין אנו קונים בסו״ת הזמ״ל שבתקופה ויוצא
החוב שבתקופה לחוץ שהיא הזמ״ל שבסו״ת ונלמד מאומן אחד כי בתקופת הראשונה
היא תמצא היסוד לראש חזן לענשה ב׳ רוא״ה כי כבר הוא יצא מתוך יסוד
לאיתן כי יסוד לאיתן הוא מוסבר בת כמוקים אחד ותקופה הב׳ היא בתקופת
היסוד עצמו לראש שהוא הכ״ב ולהוציא הקבורה מתקופה וכזה יצדק יותר מבר
הסקיעה כי בתקופת הקיבל הוא הזה ובתקופת הס״ת עצמו הוא בתקופת היסוד
לראש עצמו אך הנה הראשון הוא יותר משנוע אחר׳ כמיסוד שמשנה׳ ואומנם
מספר השלום לסו״ת הוא מיותר כי כב׳ וכב׳ שלום נ׳ וכב״ה ד׳ ניסן ח׳ ויק״ב נ׳ ולהם
י׳ ובכל מקום מוחם נקרא אותם ובעוד נקרא עוד נ׳ השלום כב׳ ובב׳ והשנת
כי הנה אנו שהאיכו מן חוזה לאיתן ותמ״ה הוא ממנו שבאותם כי מחוק המתאר
עולם יעקב ורחל עד תוע״ב אך היסוד לראש אינו מתקבל רק מחובת נה׳ שלו לבד
כי כב׳ וכב׳ במזל נסקטים נה׳ לראש ויוצאים ומולידים לחוץ והנה הסמן הוא כבר
מן יותן הנמה וקולו׳ מן שמש דקה ונשכל מן אמוצב יסוד ואחת״ב תוספים
ותקבלנים כי אין זה רק הזמ״ל לפי שעה ואח״כ תוספים סו״ת למקומם׳ ואומנם
כוונת אחיזת הלוח בסו״ת סוכת הוא כי במולדים נגלה לקראת שהזמ״ל יפנו ויאחז
כנ׳ יעו בסו״ת עצמו כי כיסא הזמ״ל יד א׳ מופק וד׳ א׳ מופק והכונן כי הסו״ת האל סוד
ב׳ שמות לאדיק כיון והקין ונים קטנה וקטנה בב׳ חנ״ס והכונן כי ט״ו שנ׳ יצן הוא נעלם
ונעשה ע״ס ונקה עם הנת כי התקשנע והמולו׳ על כל עם לצדיק קם י״ג אחרון
והכוון אדיק כיון י״ג אותיות כדי יתמשך ולאדיק דקדן י״ג אותיותיו כדי שמתאך
וכן שניהם הוא כח׳ ובשתקבצו ט״מ עם חנג יקיך עם ז״ת וקורא לך עם חנש ונ״ג
והנה עם ומספר כלם קם עוים סב״ה הוי כי מספר הוא כנ״ג י״ג אותיותיו לאדיק כיון וי״ג
לאדיק דקדן עם תשמנע שהם ע״ט הוי הקל מב״ה מספר וג״ם סו״ת ואח״כ יסוף לחלול
י״ג שמש כמין והחלק י״ג שמש וישאר י״ג ימשך לברא אותיות בסו״ת כל אמן שבקבלנ
והנה הקלה הפנה והלוח ואח״כ הספק המספר והכבן והתחזר נפתחה והקברן
התחזר והפתחם והכבן גם של תלאתון כיניעה בסו״ת סוכך רק ט״ו מוסף בסו״ת כי קיימ״ע
בסו״ת עצמו הוא שלו למוד כל קאונין בסו״ת עצמו נקבב מכמו נג׳ אח״כ אותיים
קדים וגם הוא כמו הקדים שאחר התמורק׳ אח״כ אותיים אחרי ואומנם מבר

כי אמרנו לעיל כי כמו שעלית השלמות הל׳ רם שלשה מדרגות הקלע עד ושנה
כן נה״י אחר העמידה יותרים לכל השלמות הל׳ זה אחר זה אך יש מדרגה ש׳
שהשלמה הנלה עלה עשיה והתב״ יצ״ והתב״ בריאה אך כי דברים הם לנכד
בריאה והתב״ יצירה והתב״ עשיה ואח כל השלמות אחרים למקומם אך ריכ
שהשגת שאמרנו זה עשה רע שעמין אותם שכבם שאר עולם לשנם כמו שעשו
כנה״ אך הטעם הוא כי הלא כבר באמרנו שכל השלמות שלו הקלע עד האצילות
ועשה ש״יקים הוא כי כל השלמות שלשה לוקח השפע הראוי להם ולכן אחר
הזמן הטבעי עבר השפע הראוי לכל השלמות אחת הקלע לוקחם הבריאה
והתב״ לוקח השפע היצ״ והתב״ לוקחו העשיה אך עתה כלם הם למעלה במקור
שעלו באצילות ושם במקום ההוא מתנים לוקחים כל א׳ ממנו השפע שלו ואחר
עלייתו לשעת אנחנו כל א׳ במקומו עם השפע שבאו עבור באמרנו שהתקון הוא
קודם שהתמעטו אשר כשם הוא דיוקן רבה שהוא באצילות והתקון להחזיר שבע
ממש לעולם הבריאה שהוא עם הנה והוא אות ה׳ ראשונה שבשם והוא על עד
והנה ממשי עד הקלה לבור הוא בבריאה והחזיר התקון כשמות הב׳ שהם על עד
ראשונה
וה׳ אחרונה שעם הנה והנה מה שאמרנו שהתקון הוא זה כי הלא כבר היה אחר
שם השלמות כבר מה״ של בחינת נפש בלבד ואח נה״ הוא לא נעם עם רק בחינת
נפש דרכמאן והתקון כי כאשר יחזק מעלה מה״ של בחינת רוח שבו השלמות
נה״ בכל כי אין הנפש והרוח והנשמה עם כמו א׳ אך הנה נשאה עם הרוח
והנה יש נה״ נה״ עם כן במו אשר הגלגלן הוא כח של אמונות אהי עם מ״
של אמונות אהי המלך הכי ככה כן הם הוא כח של אמונות אהי המלך עם
מה של תפארת אהי הכל יחד הוא כב׳ כן הנה הוא בכל יום אשר [illegible] בכל הוא
כב׳ כן הכי נה״ כן כיון נה״ כן שאמרנו מבחינת אפים והתקון כן כן של להשלמות מה
של בחינת הרוח והתקון שנה״ דרכמאן שהוא הוא בעם עם מ׳ ו׳ דכנגדן של הזמן
נה״ יש דרך והוא כי הנה אחר התקון שירד במקום ועונתה לא נקבה נחמים
לעולם
אחו עליכם ג׳ האשה השלמות בחינת שלו בונה ועונה והנה עשו הכונה הראש
הזיוון וכבר נתבאר שהוא עבר נשלח אפים בורתם וי׳ ועשו השאר שהם הזיוונות
הוא מונח בנה״ אשר הנה כאן והם אשה ישנם פירוש וה׳ אשה הנם שהכל לו
אשר הנם וה׳ הוי נה״ אשם התקון לעזרת לו שאלה והוא שבכלן הכונה הם נה״ כן

נן

ג"כ האמור כאן גם שאחר כמו כן התעלמות אח"כ מזמור ישעך וב' יש בו ג"פ הן הא' סה"ת.
עם שהי' יעקב הב' דת"ת נגלה בישועתך הנ"ל ישענו ביום קראינו ובכן הוא סוד
להעלות מ"נ של בחינת נשמות הצדיקים כי ג"כ הוא נותן מזון לבנין הנשמות
אך כל פי' הקטן במזמור הזה יש בו נ' הצדיקים ובסוד אחרון שהם נ' קטן שבעשרת
היולדת וסוד הקשין הוא כי הוא יוקשה בה"א דאמצעות נקבה בבחינת אמא ואח"כ
הא' עוסק אח"כ מלכ' סוד שמתעבבת את הכי לעת חלק לכל עולם ועולם והנה
קודם שהמלך את עוסק שהי' המלך שלא מגן ואח"כ המלך יוצא לחוץ ואז בא הנשמות
לתקן הבריאה ובא הכוח לתקן היצב"ל ואז הכבש לתקן העשי' ולכן קודם
שהמלך את ניתן בה בא הנשמות ואז כשמתעבבת את מחזון עמד סוד הנשמות
ואלו המלך וע' החזון הוא נכנס בחסד ויולדת אח"כ ואז כשיולדת את לתקן
הבריאה המלך מעניע לה וסוד לזה הוא במזמור וכאן לכן וב' סוד שנבאר
בע"ה גם כמזמור הזה הכוון בבחוק שסוד של יבק שמורם הוא קוי' של י"ם
יענך יי' ביום צר דת יבק נכלל ותתחם קטון ונתעורר דת' יבק ונתעורר יחוד
התשועה המלך דת' הוא בסוף רוה"ה ישענו ביום קראינו דת' יבק ולכן צריך .
לחבר תולדות המלך עם קושי עם לגוים עמם מספיק במלת המלך ואח"כ ישענו
ביום קראינו גם הכוון בנ' הצדקין . שעם שמזמור הזה לנ' קטן בחינת מזמור
יענך יי' ביום צרה שאחרים בשחרית קודם וכאן לכן הוא סוד הבריאה ונקבה
ע' הקדיש שאחריו אחר השמונה הוא סוד הלידה בבריאה ואחר כך בתולדות
בנקבה המלבות ע' הזווג בבחינת אמא ונכרך כאן בבריאה מעוברת ואח"כ
עתה בבריאה היא יולדת ולכן היא מעוברת עתה סוד הנ' קטן של היולדת כנ"ל
בסוד כנגד נ' הצדיקין שבמזמור זה ואח"כ יולדת וסוד מה שיולדת הוא סוד נשמ
ודבלן לציידן — לכן שמו שנקרא במקומו ובא לכן עתה יולדת נקבה דז"א ומה שיולדת
נותן השפע שלה בבריאה במלה ונ"ה הקדושה של ואז לכן היא קדושה
שמשכת מלמעלה ונ' הנפש הקדושה שניתן עתה בבריאה והיא כנגד
הקדושה שלמעלה ודומה לה יולדת עתה בבריאה ואח"כ קדושה זו היא לכן
יחוד הקדוש והקשר שצריך להיות ולהמשיך השפע מלמעלה בבריאה בבחי'
פנים ואחור ולכן לכן הקדש הוא כנגד פנים והכנה כנגד האחוריים כידוע כי
כל הכנה הוא בסוד אחוריים ויש בה הא' גם מן חסד שבנוקבא יולדת בבריאה

העמידה דב' הקבלה המונחת בעמידה הנ' היא קדושה וכו' לכן שאין אומרים
בתוס' והנה כוונת הקדושה בכל יעקב מציאותה שהוא הלבן מלכות למעלה
ממקומה לקבל דעת כי דעתה קלה ואם היתה שאין מתלבשים בשאין אומרים
קדוש וכו' והנה כל עולה אינה אלא ע"י שם מ"ב כנודע ולכן הכוון בקדושה העמוד'
של חול דבחינת כ"ב אותיות שמות של **אבגיתץ** שהם נ' כי הלא שם יוד
הראשון הוא כולל כל שם מ"ב והוא עיקרו של שם כי הוא סוד ספירת החסד
המתפשט בכלם ולכן כל הכוונה היא בשם יוד והכוון באותיות נ' בשחרית
ובקדושת מנחה הכוון בכ"ב אותיות אב"ג באשמורת ובקדושת וכו' לכן ר"ת הכוון
כ"ב אותיות תי"ן מתחלפות **בתפילה** עולם התחלה ע"י מעשה הקורבנות
לתקן מה העשיה ואח"כ קדיש וברכו שאמור לתקן היצירה כי המזמורים הם
ביצירה ואח"כ קדיש ושבע אחר לתקן בבריאה נשמת קדושה מיושב והעמידה
לתקן באצילות נשמות הקדושה מעומד ואח"כ יורדים להוריד השפע הכל וכל
לכן מזמורים של הבריאה וגם נ"כ הוא קדושה מיושב והסלה לבוד מזמורים ליצירה
מזמורים ופסוק הקטרת בתוך הקרבנות בעשיה וגם השבת אין שם ביברך
כי אם פסוק הקטרת שהוא להבריח החיצונים שלא יתאחזו בתפלה ·· ענין הק"ש
בשחיתה היא דו פרצופין אחור באחור הין בה דכורין ונוקבין נעבדים לבד
והעולם מעולם דבורין עליה יש להם הפרשה המיוחדת וגם לה שאין לה דעת
וכן השוקין שלה אין להם הפרשה בה ושער דעה שלו נ"כ אינו דבוקים כי נ' פרקי'
דעה הוא פתוח מלפנים וסתום מאחוריו והפרקים הראשונים שלו הם חב"ג שלה
ושתים תפסים נצח והוד שלה והפרקים אחרונים שלו הם נה"י שלה ונמצא כי נה"י
שלו הם חב"ג שלה וכי תוך שלו מתחיל חסד שבה ונעשה לה לדעת ולחסד ולגבורה
שלה בבחינת דעת הוי חסד ובבחינת חסד הוי גבורה הרי שזו בחינת דעת שלה
וזו בבחינת גבורה יורדת וכל זה לא אתקבעו ·· והנה שבה יש בה בחינת זכות
גבול ובחינת נקבה ועל כן ק"ש שהייחוד הוא להתחיל להם הטעם של הראשון בתפלה
בכוונה שלהם וגם ביחוד לא נתעברו אלא המוחין לבד ומתאחדת עד
ובשעריך דקוו מ"ב בכוון אשר דהוי חסד שהוא ע"ב קסי"א שמאיר חסד שבה
לחסד שבה דהוי דעת וע"ב הוי מ"ב בסוד הראש דהוי חסד ודעת הוי ע"ב ומ"ב
ויש בה ד' פסוקים שמתחילים בו' ומסיימים בך' שלה הל' מצות דהוו מ"ב

מעוד כשעת הל׳ דהוי חצר ודעת כאחרון באופן שהיא חצר עכ״ב והוי כשעת מו״ב
והוי הל׳ והתחלת הפרשה ו׳ ומוסף ך׳ קפי כו׳ כמטון קניך וקנה וזו כמו״ל נייך
וכ׳ כנ׳ מו״ב נפי׳ נקיה לא שמועה עכ״ר ושמעתים וקואן בכלל יש בו עכ״ב ואף שהוא
בפורק הלוה מחייב בנפורק הלה כבחי׳ חדעת חויך כ׳ חצר שהוא מו״ב עכ״ב יש
בה עכ״ב ולא קונכב נפה מעוס שיש לו כחיות זמנו בכחינת הדעת ונעור
מעוס דהן שלה הוא לה וצריך להמשיך לה מהם קונכבו אבל הנ״ה שעם
קיתה היא בראשונה נקודה אין ערך המשכה לה כי שם [illegible] וכיון דהוי שלה
לא קונכב והתחלת הפרשה ו׳ ומוסף מ׳ קפי מו״ ובו״ ונו״ דק״ כראשונה קפי עכ״ב
ומתייבת את דבבי שלא עד על האדן יש ך׳ תיכן כנגב׳ שענוי כינג כי שם קו׳
הטען נוהו מוטן מו׳ יצא הקרקע וגזו במוך עבימות מימים חנוך הוא בנ׳ בכ״
דקיינו הכ״ב אותיות הכמותם כבטנו כי שם זמנוים קולה שעלים בעור
הגלגלים שהם כבטן והכ״ב אותיות הם מטונה הנה׳ מו׳ ועכ״ב יש ך׳ שעלים כבטן כנ׳
כמ׳ קייבדק ונעור כשונה אהפשעה עד קוד הלוך ונקף לגבע שיש לבטנו כחו׳
מ׳ מבקיא מוסתלקת מעל כבטן ואז יש להם זמן להשלים בין הגוא ויש לה כחות
ס׳ מקומה כאשר יקבע בבימא על בטן וכאשר כבנב דרונעין כאבה ואז אין זמן
ואם מסתלקת עכ״ שום עון חו״ על גזה נאמר לא יקח האם על הבנים ונקונילו
עבודה כי מבקיא כטעא נכנע יעוד עבודה יען ג״א וקוא מכוסה ובשמוסתלקת
בכח כשם ונלנייק עבודה ואז דינן אהפשעה ואז אין קוונע להנחיל עטרין [illegible]
ג מוהפשעה בשם שמולבות היא ו׳ הלה בן הקת״ ר׳ שבבטנה מלל״ם עד קוד הלוג
ואז ס׳ דקיינו ל׳ הלה ואז נשעים מוחין וקיא מוכתמת את הבטן ועכ״ב עד קוד
אהפשעה דקיינו מורק ל׳ הלה ומופא לוע הבינה הק׳ הלה כח׳ הלה ועכ״ב חות״נו
הלה הם ך׳ שעלים דכינה ונעור דכינה עד קוד אהפשעה נקוו נ״ה הלה חו״ב ומבינה
הלה דקיינו קוד הלוך עד קוד הלה הם ך׳ שהם השעלים לבינה דקיינו קוד הלג
ופי׳ ויאמר היא עכ״ב בשתי שמוק שצריך לבטל לבמוע וכם נ״ה הלה ״ עליון עלינו
לשבח דע כי הוא שבח נגדל עד אין קץ ולכן כאנו לאומרו אחר כל תפלה מן
הו׳ תפלות ולא כמו הבוקנים שלא לאומרו לא כאחר לבד נשען שבחה קלא
ט אחר שמבררין מכל כל השלמות בתפלותם ועלינו אורם מנוער [illegible]
עד העמידה ואחר כך נעשו לחם שפעו לכל שלם ושלם מן העמידה עד עתה

ועהן

יותר מכל שאר שבחי הקבלה והכונה הוא כי לפי שאנו בכוונתינו הוא לעבד
התפלות ולהכוונים ואין להם שכבר והכוונה כמו כך שאנו מונים אותם כ
מאין משפחים להקב"ה ומונים את התפלות אין מונים התפלה נכונות ואחד
אחר שביארנו והזכרנו קדושת הי' שלמות לא אחד אין מתבטים גבי התפלות
שנוטים אחר כל השלמות הנז' כמו מצוה השייך ואחר שלא גם תלוין כ
כמו וכו' שהם משתחוים וכו' ונז' יד הם מעתקפים ונבטלים ואין אנו כוונים
להשי"ת ונז' בריעה זו יורד אור המקיף ומתפשטים כל המיצונים כמו שנתבאר
אך יש קצת שמות בפרק רשבה זה והנני עלמה החוקרים מאחר כל מוחם שאחר
פו התויר והוא זה שאמכון כרק של גדולה לעבר בבאשית שהוא כתגלב והפון
למחלוף הב' סוף כל מן שבה בירק שבספר הזבכת ולא יהיה כמות כאן שסוף
והוא יחד זו רשם מוב' ונם הוא כב' מז' ב' הפנים ברק שלם לשבח לאדון הכל
קלה של כב' וכן לשבח לאדון הכל גם קדוש לדוד והוא כב' אדם גם הפנים שלם
כב' קנו.. אחרונים דמו.. לתת גדולה לוצר בבאשית רק מז' ואין משתחוים
וכו' הפנים שבספר זה להודיע האורות העליונים המקיפים מעלה לגדולה עד
סוף כ' שלמות וכבר מאחר אך דוגמים אורות המקיפים בשבח זה ונז'
אך רבא שנים המקדשים מונים עלמה שאמכון ברק שהוא מגיע שמים שהוא כב'
יפ' אדם שהם יט' של הנוקבא וכל ממעולה נק' אדם וטה נפלאים בן
עליון לשבח וכו' ואין משתחוים עד ונעבר אכן הוא סוד התפילות שאור
מלמעלה למטה כמו אור הפנימי שהוא מגיע שמים הבינה המלה הז'
והלבות שהם שמים ואכן ואחר סוד אור המקיף - ומשם יקבו שמים
כי אור המקיף מושב יקבו הוא בשמים שהוא הז"א והוא סוד י' שמות מקיפים
דז"א ומחשל הוא סוד שם א' של אור המקיף המקיף כל מלכות הז"א ושבות
טוהו וכו' הוא י' שמות של אור המקיף את יט' דנוקבא דז"א - הוא שמים וכו' הוא
שם א' של אור המקיף כל מלכות דז"א .. אמת מלפסין וכו' הוא שם א' של אור
המקיף כל מלכות זון וידעת וכו' כי יי' הוא האלהים הוא כל מלכות מלמעלה
למטה אור פנימי ואחד מתמשל ובכנגד אור המקיף שהוא מסובב למעלה
אחור ומשל הארץ וכו' .. כי יי' הוא האלהים הוא כל מלכות מלמעלה למטה ולאחר
לא אחור בהכחת או במשל רק מחתרת ומשל כי מתחיל הא' מלמעלה

למטה

למעלה ואח׳ מתפשט למטה ואחור שלכן נקוד לך וכו׳ עלינו לשבח כבר כי אמנם
לך מן ואין משתחוים עד הסוף כי הוא באצילות עם המקיפים שבו ואמנם הנה
צריך לבין כל׳ עולמות הקודמים אליו וזהו שלשון לשבח לאדון הכל הוא דבריאה
ונק׳ אדון של הארץ לתת גדולה ליוצר בראשית הוא היצירה שלא עשנו כגויי הארצות וכו׳ כמו
דעשיה ולפי שגם שם סוד הקליפין לזה אנו מזכירים אותם בסוד העשיה
וזהו שהם משתחוים להבל וריק וכו׳ ואנחנו כורעים ומשתחוים וכו׳ והוא באצילות והכ׳
כוונה נקבץ כל ד׳ העולמות אחר תפלת העמידה אחר השמ״ע טוב מאד לומר
ומנהג מאד שבאמור אחר עלינו לשבח ועל כן נקוה לך ה׳ והיה ה׳ למלך על
כל הארץ וכו׳ והנה הוא מתחיל באות ו׳ ומסיים באות ד׳ שהם ו׳ והכוונה לזווג שכינתא
בסוף הלא אנכי עומד לך מה׳ כבוד והכוונה להאיר ולהמשיך אורות הו׳ כנגד כלא
וכמו שנתבאר באות בסוף ״ מצוי מלכות לא היה מקבל הקליפין ולא היה יורד
עד אחר עלינו לשבח ועל כן נקוה לך ״ ענין הקדישים הם נחלקים לכמה חלקים
והענין כי כבר אמרתי לך כי מתחלת התפלה עד ברוך שאמר הוא עשיה ומשם
עד תפלת יוצר הוא יצירה ומשם עד תפלת י״ח הוא בריאה ותפלת השמונה עשרה
הוא אצילות ואח״כ אנו יורדים ממעלה למטה כי אין בנו כח כמו היינו בתחלה מדרך
ליכנס לפני שעה ואם יתעכב אח״כ למקומו והנה מה שבין עד סוף וכו׳ כמו כן
בריאה ומשם עד אין כקדוש כו׳ הוא יצירה ומשם עד הסוף הוא עשיה ולכן בכל
שינוי שלה א׳ ממנו אנו אומרים קדיש א׳ ונתחיל התפלה מן הא׳ שהוא קודם
שאמר יותר לכן וכו׳ וכמו הקדמתי לך הקדמה באור מה שנוגע דירך כי הכוונה
דע כי הנה התפלה דידך התלבשות עם הקדושה שמתקנים אחר יחוד דמלבים ושנית
קודם מה שאמר ועד תפלה הם מלה של הקדיש עד סופם והנה כבר כאמרנו איך
מתקנין אנו שלשל המפ׳ בסו״ע אף הוא אחר התקפעו תוקם לא דם עצמם
האמנם מלבות שנמות שהיתה התפלה בנו׳ בעת התיקון וככה למעלה בהיכל
קדש הקדשים דבריאה וגם כאותן היכל נפלאות כל מלכיות בכל אורה הקודש
שלה שהיא שיעור נו׳ שלו הם עתה בהיכל הק הכולל נ׳ כאשגנות דבריאה ועוד
אוחז שיעור הזאת שלך כאשגנות דבריאה במקום נ׳ נו׳ שמוכר ונזכר קדיש
ל תאמר כי מלבות דבריאה הוא בהיכל קדש קדשים ליצירה וכן מלבות דיצירה
בהיכל קדש הקדשים דעשיה והנה מתחלת התפלה עד קודם הוא ו׳ היכלי דעשיה

והזמור הודו עד כדין שאמר הוא סוד היכל ז' דעשיה שחוזר להיות ממש
סוד יצ"ל ע"י המלבושים דיצ"ב שבהיכל זה והוא סוד תוספת קדושת שבת בסוד
קבלת פני שבת כי לפעמים היא קדושה ולפעמים עומדת נמצא שבכל עולמות יוב
אבי"ע יש ב' מציאות הא' הוא סוד ז' היכלות שבכל א' וא' כי הם נכללים למעלה
זה כזה דרך כללות לבד מצד היכל הז' כי הוא נכלל למעלה והוא חוזר
ממש במציאות העולם שלמעלה ממנו ושאר כל זה שוכך ולכן הטעם כי
אנו אומרים מזמור הודו לה' בשם היות שבכל המזמורים הם ביצ"ל אך הטעם
כי חוזר להיות היכל הז' דעשיה יצירה ממש ולכן אחר שכללנו כל הז' היכלי
דעשיה זה בסק עד מזמור הודו לה' אז אנו עולים לעולם בסוד שמור אמ"ע
הנה כל היכלות דעקוד זה כמו [illegible] כי יש שמור א' שאומרים על היכל וקשה כי
דרך זה הטעמים שלה [illegible] כסברו ונכללו במזמור שמור זה הוא שמור הקדיש
שבאמצע כל עולם ועולם ונמצא כזה הקדיש אנו מעלים את העשיה ביצירה
ולכן יש בו ב"ה אותיות שהם יהא שמיה רבא מברך לעלמי עלמיא וב"ה תיבות מן
אמן יהא שמיה וכו' עד בעלמא ויוד הטעם כי ע"י ב"ה אותיות אנו מעלים הן
הכלות כי לעולם סוד האותיות הם [illegible]
אך הטעם הם [illegible] ולכן ע"י ב"ה אותיות אנו מעלים [illegible] היכלות וע"י ב"ה
תיבות אנו מעלים את היכל ז' שבעשיה למעלה והטעם כי לעולם אין יכולת שלא
לעלות כי אם בסוד שם מ"ב והוא לעולם מעלה כל העולמות שבעולם כי הוא
סליק ולא נחית כנ"ל בפ' הקודם והנה סוד ב"ה הוא מילוי [illegible]
[illegible] כי הויה [illegible] ומילוי [illegible] שעולה מ"ב אותיות ומילוי [illegible] הוא סוד
ב"ה נמצא כי לעולם סוד ב"ה הוא בשם מ"ב [illegible] לעולם אין עולה לא בשם מ"ב ולכן
שכן לומר ויתברך וישתבח ויתפאר וכו' [illegible] עד ויתהלל
לשם מ"ב [illegible] א' שבע אותיות [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] כי הוא שם מ"ב [illegible] כי ב"ה אותיות לעולם הוא
סוד מ"ב [illegible] היכל הז' ע"י ב"ה [illegible] אז ישבו ב"ה לחזור [illegible]
[illegible] ואז אומרים [illegible] מזמור הודו לה' וכו' [illegible]

מדרך שמות שהם מוחין הדין בגבורה ומוחין אלהים בחסד ומוחין ס"ג בבינה
ומוחין מ"ה בחכמה והנה כל א' מאלו שמות של האחרונים יכול לעשות מוחין
ג' אורות מחולקות ולכן יש בהם ט' אורות אבל בשם הד' שהוא של הדין
אין במוחין רק ג' אורות ואין בו ט' אורות ולכן אין בו אלא ג' ולכן ש"ס
אורות אינו מוציאם הבינה בהיכל הט' דשם יש ט' היכלות ט' מוחין שהן
ט"ס ואח"כ ט' מוחין אינו מוציאם היכל ט' שהוא חוזר להיות היכל ט' מוחין
ט' מוחין ס"ג שבבינה נמצא ברמזים הכ"ב הוא הקדש העליון הוא ..
ק"ש הקודש ועוד זה הוא הנעשה הראשון דשם יה מוציא הכח א' על היכלות
וא' להיכל ו' ואח"כ ט' אורות הם ט"ס שם ס"ג דבינה וכח היכלות ט' שם ט"ס
דין בהיכלות ואחר שבעה היכל הא' אין אינו חוזרים אותן מוחים בבינה
שם בו נכללת מלכות דבינה בכל עולם אחד קדושים אין אותיות בכתב וכן
דינות קודם לפני קודם בשמו וכבר ידעת שמו שנמצא הקו הוא בי"ס
ולבנות כי היכל זה הוא נהפך ט' ויצא מהם אותיות מוחין היכל נ"ב כאן אין אותו
בכתב שהוא סוד הבינה שיש הוא סוד בכל מוחין לבנות בבנין כנודע לבנות
כי היכל ו' דינים מסך מוחין ט' בבינה שהוא וקיום בהקדשתו ליחוד קו"ש אין
השם הוא סוד היכל אחד הוא היחוד ודהיכל הכבוד הוא הנשמה וכבר ידעת
כי אין נשמה אלא אתכפייא בסוד שכינתא והוא לעשות זה אלא עד שיהיה ...
שבאצילות ט' היכל הכבוד ונפש הוא אינו יכול לבד עד שיתקשרו בו מנוחה אותם
ולכן אין מתייחדים בשמות יעקב אותם ואף מאירים בו סוד המוחין ונפש בו נ"ב וזה
יורד הוא לנוקבא ונמצא כי כשהם יחוד זה אין נעשה אלא מוחין ונפש עמהם כי
קו"ש היא מתאחדת בתפלה מדרבנן פי' כי ככה שאמרנו שבעה שאלו הם מאירים
במלבושים בסוד ב' מוחין שבכל אחד ובזמן קו"ש יחוד ונכרים שהם נ"ב סוד ב' מוחין
מלמעלה מוחין מאותו וזה תפלה מדרבנן כי בכל יום ש"ס כי יום עם הלבוש הזה
מרחם אלו בתפלה שאמר כל שכן למעלה יין וזהו הנפרדים כנודע כי אותן
נפש של יחוד קו"ש הוא יורד קודם שהם עומד שבשבת בתפלה כי אח"כ אין אחד
זה נכבד ומתעלה הוא אחד זמן קו"ש ואח"כ אין מתעוררים כל קו"ש ברמח אברים
ברמ"ח תיבין של קו"ש ולכן זהו בשעות היום סוד הנקבה שבשבת ולכן כן ויאמר
לאחר ויצא לא יפסיק כי אין עושים להוריד זה בהיכל הרצון .. והנה כבר

מאד״ ואמנם אעפ״י שהם ד׳ היכלות עם כל זה אינם נחשבים אלא א׳ לבד לפי שאחד
שהוא הכתר אינו נחשב במנין כי הוא נעלם מאד בין הוד והנה כל מציאות
הנז׳ אינו שהוא וכ׳ השלשה הם עצמם מוכנים למעלה רק שמאירים שם כמו שביארנו)
והכי כי מעה״ה הנה כנ״ל שהוא אור ד׳ מוחין דנוקבא דז״א השלשה וכל מציאות הי״ם ש
שבה ולפי שלשה היא סוד שיעור קומתה כל פר״צ לכן נם מהמה שהוא מתוך
שלה ד׳ אורות בהיכל קדש הקדשים והוא סוד הכתר נשמת הבריאה ואורות
הד׳ אורות שהם מעה״י שלה הם מאירים תוכם ד׳ היכלות הנכללים בהיכל הז׳ כנז׳
והם סוד ד׳ מוחין של הבריאה ונק׳ של הבריאה בו היכלות התחתונים ואמנם
לבנת הספיר אינו רק יסוד לבדו המלכות וכלל מעה״ה וזהו לבנת הספיר ולא
כמו שחשבו רבים שהם יסוד ומלכות ואמנם סוד המלבוש של הבריאה הי״א
היכל הז׳ העליון של היסוד כמו שביארנו כי תמיד זהו הסדר מלבושות שלהם בכתר
של זה כי כל זה הוא מיעוט הירח ויבררנה למעלה אך יש הפרש א׳ והוא כי כל
כללות מלבוש דאצילות בכל זה שלה הם מתלבשים בכתר שהוא כראש הבריאה
כנז׳ באורך הד׳ אורות הנה הנה כתר אך כל שאר הספירות אין מתלבשים כל עולם
רק החלק העליון שבה לבד בהיכל ז׳ של כל׳ שלה שלמעלה ממנו ולכן המשכן
כי בכל שלה ונעלה אין אומרים קדש מכל מעלה בין הבריאה לאצילות כי שם
כל כללות מלבוש דאצילות היא בראש הבריאה נמצא לך כמה רבות יותר בכל ממך
ואין צריך להעלות הבריאה לאצילות שהרי היא קשור עם המלבוש דאצילות לגמרי
ונם במהיכות נאולה למעלה שהיא בריאה במלבוש דאצילות וזהו הקן סוד ז׳ כנ״ל
מדבקות מודבקים לא כתיב והוא סוד הנז׳ כמוהו שביארנו בשביעית ונק׳ ז׳ ימים
וז׳ יבנים והשען פי הנה כל שא הי״ל הם נוקבין כי הם ז׳ דמלבוש דאצילות וז׳ דבריאה
והוא כי הנה בזה ההיכל העליון דבריאה הנק׳ היכל קדש הקדשים יש בו ד׳ היכלות
גם בבריאה בהיכל זה הז׳ וד׳ אורות הנק׳ כתר וגם קדש הקדשים הכי הם ז׳ עם
המלבוש הוא ז׳ ואמנם הקדש שלאחר הצמצום הוא כי הקבלה העליון כל העולמות
למעלה כדי שיוכללו כל השלמות באצילות לעשות הזיווג העליון ואמנם בעת השגת
אין שם ייחוד רק סוד הנה ומלבוש אך כל השלמות כלה הם עושים בהמות נפשים
להם בסוד אנן חפחד סוק (ס כמו במתני קול אותיות של השמות בהיכל יד ולכן
אחר הזיווג אינו צריכים להעלות העולמות שיקבלו סוד אותו השפע הנשפע

בשבת חיצון ולכן אין אומרים קדיש לבטלה כמו אחד בריאה באצילות לקבל שפע
חיצון ולכן סוד קדיש זה ע״ה מילוי עם כ״ב דווקא מ״ב אותיות ואחד מקבל
השפע אחר התוספת הקדושה משום לכן ואחרים קדיש לבטלה היינו עם הכוונה
ע״ה וכ״ב מ״ב ואחרים היינו היא הקבלה לכל וכו׳ ואחרים קדיש לבטלה השמיני לעולם
ע״ה מ״ה וכו׳ ואחרים השמיני היא כוונה התיבות זהו כי כוונת הקדושה אך
קדיש בתפלה אינו מבטלו כי כבר עולה כל השלשה ואומרים קדיש זה וכו׳
קדיש יתום כי שמור קדיש זה הוא להעלות כל הנשמות והנפשות כסוד להחיות
המתים ולכן אומרים אותו היתומים שהם אביהם ואמם והטעם כי יש בו עם
מ״ב כאומן אחד והוא הנקרא בנטילת ידים ועוד כי ע״ה עם במוכסז ואמ
תחיית המתים ולכן קורא לו עם כוונה כי הוא כנ״ל ע״ל ם הוא הועיל להחיות מן
המתים ואחרים כנ״ל כי בשבת בתוספת התוספת הקדושה כל היום אך בחול אין
תוספת קדושה אלא בתפלה לבד ולכן אין תוספת קדושה נשמה אלא בשבת לבד ומה
ניכר יין ולהוסיף שמנו יש לו קצת היינו בשעת תפלת החול והוא זה עוד ישמיענו
אחר כי בשבת נשמת התוספת מעשמות כל מה שאין שעשים בחול ע״ה תפילין
ולכן יש בשבת תוספת נשמה עוד יותר אחד כי בשבת שלשה עולות כל השלשה
תנה״ב בחול רק מסאות הנשמות לבדם שעולים עם התפלות בסוד מ״נ ודע
כי אין צריכים להעלות כל השלשות קודם התפלה אך אחר שקבלו שפע אין
אנו צריכים להורידם כי מעשמות הם ונכנס (וכתוב בכת״י נ״ל המוב על קדיש זה
בתפלה הוא המוב על נטילת ידים שהוא יהוה אלהים יהוה כוזו במוכסז כוזו יהוה יו״ד ה״א
וא״ו ה״א [illegible] מזמורי [illegible] שהוא להוסיף זה הקדיש היתום [illegible]
או אחד כל התיבות [illegible] ולכן כי יש שלשה לנשמות [illegible] אם נחית לחוני תלה
אדם אומר קדיש זה בתפלה כמו [illegible] שיום שמות אחת כנ׳ התפלות של היום והיה חומר
בשמת הקדיש של המתים [illegible] להוא [illegible] לא היה אומרו מלך בבקדרינש יבין
כי יקבל הוא אותיות ה״ב כ״ל כי עם כ״בו שהוא מילוי [illegible] והוא כנ״ל
וה״ב הם סוד הקנים [illegible] של הכונה אשר עם הוא עם כ״ל הנה והוא יקבל
ויתקדש הם אותיות שה וכו׳ כי עם כמילוין כאן [illegible] הוא כנ״ל יתקדש וכו׳
כי עם הוא באותיות יתקדש ושאר אותיות הם הכן והוא מלוי של עם שעולה
הכי נרמז כאן עם באותיותיו עצמם ומלויו [illegible] סוד הקדיש [illegible] הקדוש

קדרינש

נתן

נתקן מלשון הקנים ובזה בזוהר פ׳ תרומה דף קס״ט ע״ב ראיתי מרכבה שלשון הבהמה
וכו׳ והענין כבר הודעתיך כי כל הקנים הוא אחורים של הקדושה והיא קדושה נ״ב
רק שהמה יונקים החיצונים ואחרי כל הקליפות הם להעלות העולמות למעלה
ממדרגתם להעלות שאיך כי״ב ניצו״ץ בבבלות ושורפין ואח״כ אין יונקים יקחוהו
החיצונים מ״ה עליית העולמות לא ויעלו גם הם ויינקו ולכן נתקן מלשון הקנים כלא
מתחתונים למעלה שלא כי הם מצד הקנים ומרכבים בלשון הקדש לכן החיצונים
הם מוטבים בלשון הקנים כי מוטב מחיצתם יונקים והאומרים שבח הגדול הזה
בלשון הקנים אז נכנעים החיצונים ואינם עולים למעלה ואח״כ עוד הקליפות
מה הם נמשכים מעוד מעלה שערי יציאות והם אז מתוך הקטורת עוד
הוא סוד ב׳ אותיות אחרונות משם הויה שהם וה׳ נקבל הקדיר ואח״כ כל זה הוא) כלדר מייר
והם כנגד יה׳ והענין מתוך שהודעתיך כי יה מתוך הקטורת הם האחוריים שלמעלה
שיכלו בתוך תיבת המלכים ובימיהם נבררו אחוריים דאו״א במקום זו״ן שם ע׳ א
אחרונות והם סוד ב׳ אותיות וה׳ של הויה ואח״כ כל זה כשלא זו״ן ולכן המתחזקים
שאין הקטורת מגיע רק עד זו״ן ולא באו״א ולכן אותיות יתגדל ויתקדש הם יה כנגד
הנה שיסתלקו מהם יה׳ כנגד הקדושה שבהם ויעלו למעלה במקום הקדש
וזהו יתגדל ויתקדש הם כנגד יה׳ קנה״ ואח״כ כבר כתבתי כי מעלות הקדיש הוא
להעלות העולמות וכבר ידעת כי בכל העולם הוא בשם הוי״ה מ״ה ע״ה נ׳ דירות שבהם
מ״ה האחוריים בשלה נעשה אותו ואח״כ לכן כלות כל הקדיש הוא מ״ה הוי״ה
וכבר ידעת כי כפי בחינת הקדיש כך הוא כוונת כמבואר אצלינו בקדיש דזוהר ובזמן
בשם מ״ה היוצא מהויה מלמין העולם הו״ה וע״ה ואח״כ נעשה כי שם מ״ה של סוגר
הקדיש אינו שם מ״ה הנודע אצלינו רק שם מ״ה כל הויות כל א׳ כפי מקומו כיצד
ד׳ אותיות הויה בחינה א׳ אח״ס י׳ אותיות המילוי בחינה ב׳ אח״ב בחינת כח׳ אותיות
המילוי המילוי הרי מ״ה כנגד בחינות ואח״כ לכן יתגדל ויתקדש ו׳ שמיה רבא הם
ד׳ הויות כנגד ד׳ אותיות השם בפשוטו והם שהם הקדש אמן ונ׳ אחרים לא יעלו אמן
יהא שמיה רבא וכ׳ נמה הטעם מוסיים עד דאמרין בעלמא קודם שאמרן יאמר
שמיה דקודשא בריך הוא צריך לעשות כאן אמן הנה אחר כאמרו שהם ד׳ אמנים
וזה הענין הראשון הוא כאומרו יתגדל ויתקדש שמיה רבא אמן הב׳ כאומרו בעלמא
די ברא כרעותיה עד מעשיה אמן הג׳ אמן יהא שמיה רבא מברך הל׳ עד—

קורא שכך הוא אמן •• וכו' עד דאמרין בעלמא אמן ויש נ"ב בה' הויות מן
יהא שמיה רבא מברך עד דאמרין בעלמא •• והם בחינת הג' של מוחי ה
דמוחי אחה"ב יש י' הויות מן בעלמא עד תושבחתא ולכן צריך לחלק די' שמו
לג' הויות בעלמא כי כדא והם י' הויות כנגד י' אותיות המילוי ואח"כ צריך לשער
אמן פעם שנית אחה"ב מן יהא שמיה רבא עד בעלמא הם בה' הויות כנגד
מילוי דמילוי ולכן אח"כ עונים אמן פעם אחרת ג"פ כאלו לבנין כי קלא נקשר
כי סוד הקדיש הוא להכניע הקליפות כנז' כמ"ש פ' קרחה ועתה כאלו קורא
שהקדיש ב' כל אחיזת החיצונים קיים מעבור המוחין דקטנות שהם סוד לקים
כמו שכתוב אתלטון ועתה הם נ' מוחין בנה"י כפשוט ע' מוחין בנה"י דאבא הם ז' ע
מוחין והם ז' שמים ועתה המוחין קטנות מהם יונקים החיצונים ולכן כאלו לתקן
מוחין אלו ולהמשיך מוחין דגדלות כדי שיושבו ונשברו אלו החיצונים ועתה אלו האמו'
הם מתלבשים בנה"י דאימא והם סוד נ' אהיה כי כל אהיה היא באימא כנודע ואמנם
במוחין דגדלות אין הם בנה"י דאימא בסוד נ' מילוי אהיה שהרן לבן ונקדן שקר
שנ' הנה ואמנם בקטנות לא יש רק מילוי לבד שהם כנ"ל שבע הם וקבלת כל
שנ' שבע ואמנם המילוי אינו מתלבשים בנה"י דאימא שהם חיצונים יותר ולכן אינו
יקבל שהוא אותיות הנ"ל כי בכל הנ' הוא שבע ואהיה כנ"ל כי שבע הם נה"י ד
דאימא דקטנות שהם נ' מילוי אהיה הם שבע ועם אמן לתקני שמות כללות
האהיה שבסוד הוי' דב"ן ומ"ה המוחין דכבודא הם ואמנם מוחין דנוקבא דקטנ'
נם הם בסוד אהיה רק שהם לוקחים האלף מנה"י דאימא שבה"א כנודע כי יוצא
האורות נה"י דאימא והארות המוחין שבתוכם ויוצאים ל' הנוקבא ואח"כ מלבוש
דמוחין דנוקבא אינן מילוי אהיה כמו בדכורא אמנם הוא מסוד חילוף
שם אהיה שהוא שם בוכו כמו שכתוב אתלטון בענין דה בסוד תוך סוגר
וכו' ושם זה הוא כנ"ל כי מסוד שם זה עם התלבשות כלה ונשק כי אהיה
לוקחת רק החילוף לבד ומ"ה יקבל הנ"ל מנה לבחינה הנ"ל לנוקבא ולפי שאין בו
דמוחים הנ"ל לנוקבא שהוא חילוף אהיה כנז' אח"כ הוא בסוף שבכוונת יהיה
שם אהיה מרובע והוא סוד הוך שמאלין בסוד הנ' שהם נ' מילויים הנעלם
שבע ואהיה בשנים ואין מבעונים כי יקבל ה' מוחין אלו דנוקבא ודכורא דקטנ
יקבלו ויהיו לבם מוחין דגדלות גם שהמוחין דקטנות עצמם יגדלו ויהיו יקבל

כמו

כמו שנתבאר במגלת שמיה רבא נאמר אמן ומעיים נה"י דאבא כאומרו ויקדש
והענין כמבואר אצלינו כי כל קדש הוא בחכמה כנז' בזוהר והענין כי כל קודש
הוא בסוד המוחין ולכן אין להקשות אם נאמר מלת קדש בז"א או במלכות. אמנם
שכל קדש הוא בחכמה אך הוא בסוד המוחין שלהם ואמנם בינה היא שלמטה
אריכא כנז' בזוהר ושלה אין אומרים יתגדל כנז' ובענין אבא אין אומרים ויקד'
אמנם הנה"י דאבא הם מכוסים ומלובשים בנה"י דאימא ואין נגלה מהם
רק היסוד דאבא לבדו כי היסוד דאימא קצר ודאבא ארוך ולכן אין אנו מזכירים
שם רק היסוד דאבא לבדו המגולה כי במכוסים אין שום אחיזה ואמנם
היסוד הוא סוד שדי במנין ס"ת ושדי במילוי הוא כנז' והקדש כי יתקדש הם
אותיות שדי הנז' כי הנה מילוי רשה הוי הרי כי יתקדש הוא שדי במילואו והוא
יסוד דאבא. ואח"כ שמיה רבא פי' כי הלא נתבאר אצלינו כי המוחין דאלקים
לנקבה כשהקלפות אוחזים בהם הם רק ע"ס כי ב' אותיות מה' יה שבהם
אלקים הם מתכסים ונעלמים ונשאר אלם מאלקים והם בגלות דמוניק וכו' כי כאשר
הוא דמוניק פי' כיון יה שאותיות יה דאלקים הם מתכסים ואינם מתגלים בגלל
הסיבנים אז בגלות ונשאר מאלקים אלם ובספר עשרה מאמרות אבל נאמר
בגלות כמוניק והנה הנה לקשבתו ולכן אנו אומרים שיגדל המוחין בגלות
דקטנות של אלקים ויתקדשו פי' כי כל קדוש הוא סוד המוחין כנז' והענין כי
עיקר המוחין נשרשו הם שם יה שבאלקים שהם ש"ס חוב שהם יה' ובשיומכו
מוחי המוחין ישאר אלם וכאשר יחזור שורש המוחין שהם יה לאלקים אז
יתקדשו כי יחזירו המוחין ושורשם ויתגדלו וזהו יתגדל ויתקדש ולפי שיש ב'
מיני הגדלות שהוא רק במה שנכסה לקטן כנז' לכך כ' באור בגדלות וקדושה
וזו היא ממעיט למעלה פי' כי הגדלה הראשונה היא כי עד שגדל המוחין הם
בסוד אלם ואח"כ יגדל ונעשה אלקים ונותן הוא בשיעור ואח"כ עוד הגדלה שנית
והוא למעלה אלקים לו כפי הנודע שהוא אלקים במילוי יודין בסתום חסוד
ודיקין בבינה ונעלמים בדעת ואמנם עוד הגדלה מתמעט למעלה והוא שמן
אלו יעשה אלקים שצריך עד שיגדל בן ג' אותיות ושוב יגדלו עוד ב' אותיות
אחרות יה והמלא ונעשה שם גדול והוא שמיה רבא פי' שיגדל ויעשה שמו
של הוא בסוד המוחין שלו ויעשה רבא פי' גדול שהוא שם אלו. ועתה —

ואמנם שהוא בשמיה דמא מ' כמש' יה בתל ט' נ' שמות יה יתמלאו כן המלאים
שמרכן יהיה גם כן ששה דמא ונקבל באופן אחר יותר מגשמה גם דאי לבוין כי
ע"ה יק יקיה כמא מ' כי דמא קוה סוד טהר והוא סוד הויה אלהים הויה אדני כנ'
באר כי עה' מילויים של מבוע כנעשק באור והנה סוד באור הזה הוא כי קלם המוח
הם מלובשים בנה"י דאימא שהם סוד אהיה כנודע ובשעה יוצאים המוחין
לנוקבא הנה אדני מרכבה אהיה ואדני ונעשה אלהים והז"א הוא סוד הויה
הני אין ע"ה אדני ואהיה נעשית הויה אלהים .. ובמלכיה שלמות הכוון כי
הלא נודע כי תחילה הוא מוחין דאלהים דקטנות דשכבר ואח"כ מוחין דקטנות
דיניקה ואח"כ מוחין דגדלות ועתה שקבלו המוחין לנקבי התחלה מתמצות
חכמי קטנות דשכבר מתחילת הקדיש עד לעילא ואח"כ דיניקה לעלמי ואח"כ
דגדלות בשלמות בתל. ואמנם הדיוקא הוא מוחין דגדלות אלכן צריך לבלגר
כל זה הכוונות מאמן עד שלמות כסוד דגדלות כנז' ט' הלא הם ד' מוחין חו"ב
חג"ת דבר ד' ושבכינם בנה"י דאימא נעשים נ' מוחין כנודע והנה הם ג' גם אם נמנה
ד' המוחין עם הנה"י שהם דאימא הכל י' ועל הם סוד י' הכוונות של ואמנם כבר
הודעתיך לעיל כי הכל הוא כפי מציאות הקדיש כי בקדיש דקודם הכוונות לחוב
דלמין ומג' וקדיש דיוצר למו"ב דמג' ומג' וסוד כזה ואמנם עם שאמרנו כי
לכן יש ג' מינים מו"ב בקדיש וב' מינים בה"ג דמוה וא' דמג' כי ערך י' וזה שיש מן
וישתבח עד ויברך הם בג' מו"ב הני מו"ב בסוד אחוריים והוא סוד ג' מו"ב דהתחתון ש'
מו"ב דמה ואח"כ מו"ב הכוונות שזמנם מן וישתבח עד ויברך הם י' הכוונות כנז' ג'
אחוריים כל א' הני מו"ב ב' מן האחוריים ולכן הוא יותר גדול מן הראשון והוא מו"ב
דמג' בנז' בסוד קדיש דקודם וכן עולה בסוד הקדישים ואמנם כבר
ביארנו מן מו"ה ומן מג' ואמנם עם זה דרך שביארנו כאן שהם סוד המוחין ד'
דגדלות נמצא גם עתה ג' מו"ב וב' כתר עולה עם שלשתם אחרים ושני הכוונות
צריך האדם לכוונם ביחד והטעם כי הלא יש מוחין דגדלות דז"א ואמנם מו"ב
והנה הראשון שהוא דאחרון הם מוחין דאימא שהם הראשונים היותם מגדלים
ומוקדמים ולכן צריך לכוון כוונתם באופן יהיה שמיה רבא וכו' ואמנם מוחי
דאבא הם בסוד הכל האחרון שהיא עד אמן דאחרון ולזה אין אומרי בהם
לעילא מכל ברכתא כי אחר הוא לעילא מן הכונה והנה אין מוחים לעיל

בסוף כח ומ״ב השני הזה שהוא עד בשלמא ואת אמן אומרים תמיד אחר
אמן ולכן צריך לומר אמן כי בסוף מודים דרבנן נ״ב עד אמן יהא שמיה רבא
והוא לעולם בנ״י יש בה׳ קדיש דל׳ מודים דרבנן שיקדמוהו בה׳ תפילות
שקם יודן וקדין ולמן שיש בה׳ אמן בכל ואומרים יש קדישים שנמשך אחר
זה ואומרים יהא שלמא רבא וכו׳ וכו צריך לומר בתפלת יהא לנו תפילות
שאומרים יהא וכן הכוונה ביהא שלמא רבא עד יהא שמיה רבא דקדישתא
הוא סוף הימור דאחר התפלה וכבר נתן שלום ובשאר הקדישים לא קבלתי
עדיין טעם למה לא נזכר בו טעם שמיה רבא עד שבתחנונין ביהא שלמא
רבא וכו׳ כנז׳ - ואומרים בכל שאר האמן שיש בקדישים אין בהם כוונת הלשון
כי אמן או לבד שקם באמן יהא שמיה רבא וכו׳ ובראשון בשלמא ואמן
אמן אך שאר האמנים יש בהם כוונת אחרת ובאומרים בשמן אחר כל אמן
ובברכות שיש תולות בין בברכות הקבלה והתודות והברכות של נקנים ונו׳
ואומרים בקדיש שיש בין השכיבנו לתפלה י״ח כלולה בערבית מש״ב כיצד
בבקר ובברכות בארץ העמידה ולכן מעמה דקוא טעמא ש של קדיש בערבית
לפי שכבר ביארנו שבערבית אין הבריאה שלה רק האצילות ויכך לעשות
בהיכל ג׳ דבריאה ולכן צריך קדיש קודם העמידה כדי להעביר האצילות ואומרים
נ״ב בתוך אמן אומרים נ״ב קדיש קודם העמידה לפי שלא יכוין טעם ה
הבריאה כלל בודאי שאין חיוב בתוך רק בעמידה לבד ונראה הטעם
שאין בין כח לעשות הבריאה בתוך הקן ומש״ב יעל ועשיה ואומרים הקדיש
שקם קודם העמידה ואחר העמידה כלו קם תושם עד כמבואר אצלין
ואומרים צריך שיהיו נ״ב בהם ב׳ מ״ב ור״ב כו׳ ולכן צריך שקדיש כי הוא אין מבוא
עד לאצילות וכו׳ לבריאה נמוך לעשיה וכן לעשיה ואומרים כל האצילות כלולות
שם עד ולכן כאן שבקשן מ״ב בראשון מע״ב דינך דינקבא דאצילות ואח״כ דע״ב
ק״ב מע״ב דבריאה דאצילות זה ואומרים עד הקדישים מציאות שבשחרין קוה
בתוך בערבית ובשאר קינס כי קדיש שקודם העמידה דתוך בוונת דגם
עד סגור משחר וכן שלאחר העמידה ובערבית של קודם יצב קוה מ״ב ונ״ב
וקודם העמידה ושלאחר העמידה הוא עד ושל אחר הערבית קוה
מ״ב וכו׳ ובשאר קינס הוא כפי מה שבקשה בין הכוונין כי ... אם קדיש מוקם

קוה

הוא כמשיך ולכן הקדיש הוא מ"ה רפ"ג ואם מעשה הקדיש הוא מ"ה ועב"ב וכן
בקבלה נ"ב כי כל זה הוא כי"ט ״ סוד הקדיש רצ"ע שסבב ביאורו כי יהא
הם נ' מלואים של י"ה בשם אדם והנה מילוי א' יהא סוד רשת לקטנות והרשת
במ"ל חסדים וגבורות ומוחים דעת א' לכן נק' באות א' יש בו ב' יודים וו' באמצע
החסדים וכו' באמצע הקטנות נסבר נקראו אלקים שיש בנוסח הקדיש בת"ו י"ג
האותיות והתיבות וסה"כ כנ' האותיות והתיבות ובשמותיו הוא למותק נ' אדם
הקטנות שנשארים שם בימי הגדלות ולמעלתם בסוד י"ה ויהיה אדם והנה ועתה
שם י"ה יהוה שאין מתשיבים עתה בכלל א' מנ' מוחים דקטנות ויש בו נ'
מילואים כנ' והם ה' דא הה כי הקדיש הוא באות א' ט' אותיות אין בו רק
מילוי א' ולכן אינה נזכר' שם נ' מילוי ב' והנה נ' מילואים שלו הם נעשה אותיות
ואם החשוב לשלשת אותם יהיו יג' אותיות כזה ה' יו"ד ה"א וא"ו ה"א של זה י"ד
אותיות כזה וקם בימע י"ג אותיות בשם ע"ב ואם תחשב יו"ד ה"י וי"ו ה"י ובדרך אותיות
או של הויה המתהפך לג' של י"ה מן אדם דקטנות ונק' ב' יג' יג' באותיות
והתיבות שהוא בנוסח הקדיש ואו הם בשם באחד שהוא הויות ע"ב דיודין
עוד יש כ"ח כ"ח בקדיש והם מ"ה אותיות דמילוי המילוי בשם ע"ב הוא הפשוט
ואם ה' של מילוי הראשון שסבב נמצאו בסוד ק"ד אותיות נשארים י"ח ותתני
כהם ל"ה אותיות דאלקים בשנע ועולה כנ' שם למנ' ה"א יו"ד מ"ה הרי י"ח אותיות
עוד יש ב' מ"ה בקדיש וכם להורות כל המ"ה של ההויה הנ' שהוא י"ד וכח של
אדם הנ' למתקו שיתבתר כי הוא מוח דקטנות וצריך למתקו ולהתחיבו כד
שיפטל בקרבו החיות דמוחין דגדלות ושעשים זכ"ך כמשמאר אמלין ושין דביאורנו
כי שם נתבאר קיומו בטנטון ב' כ"ח עד מ"ה של ושנה נפ' קרבון כי יתגדל ויתקדש הם
י"ח אותיות להעלות י"א מתנו דקטנות של דקדושה כמשמאר במקומו אמן ״שמיה
רבא הם ז' אותיות כנגד ז' קיבלות דקדושה וסבה"ן ב' ושנה וכו' ונמצא אותיות
של הקדיש וכן של התיבות אשר הם כנגד ב' ושנה וכו' ונמצא של מילוי ההויה
כולל אדם מתעלים הו' וה' של שם הויה שהם סוד עון כמנגד ומחם נחלק ז"א מעלעל
מתוך הקטנות של החלפה וזה מענין זה שסמך ואחר מתעלה אותם עם ב' אותיות
דאמורות של י"ה אמן ושעשים שם הויה שלם ענל ונחו יתגדל ויתקדש שמיה
רבא כי עתה הוא שם שלם י"ה לבד ועם זה יתגדל ודאי רבא בבחינת המוחין ——

סוד הקטורת דע כי כל הקרבנות הוא אחוריים ולכן הוא מבחינת הקליפות
כשאחוריים קליפה שלהם הקרבנות יתבטל ויתקרבו הם אל אורות כנגד הקליפות
שעתה שעולה יריעות וזה אל פנים הפנימיות כי הקרבנות היא שעולה ולא אל כנ׳
כמבאר הדרוש כי החיות שבקרבנות נבלל שבהם וזה שעולה אך הקליפות החיות
שלהם אינו נבלל שבהם וזה אל כי כל החוצונים וכו׳ כנז׳ בסוד שם הקטורת
רק קטרת של חוטם שהקרבנות כי הלא מהקטרת שהקטורת מקום וזה ו׳ לבד
וזה הוא כמבאר הדרוש ו׳ ולא אל והקטרת זה ולכן אין אחוריים יתן יתבטל ויתקרב
אל אורות כי החיות שבתוך הקליפה יסתלק מהם ויתבטל ויעלה למעלה
למעלה עד הקרבנות ואחר כך ויתקרבו שיכנס בקרבנות וכו׳ הסתלקות זה
מהם יבטל הקליפות ויאחזו״ סמוך כנגד הם ו׳ הכוונות אורות כנגד
ו׳ היכלות הטומאה שהם קליפה הקדושה וזה י״ב כנגד נקים שלהם
מלמעלה וזה סוד הו׳ היכלות כי הו׳ היכלות הקדושים הם מלמעלה
למעלה יסוד הוד נצח תפארת חסד גבורה והיכל הז׳ היכל קדש הקדשים
כולל ג׳ ראשונות כח״ב ונמצא כי היכל זה הוא היכל ז׳ והוא סוד קדש
אשר עומד על י״ב בקר שהם ו׳ היכלות הם הקטן ככל וסוד ו׳ היכלות
אחרים נכללים בהיכל הנק׳ כנגד כי סוד הקט׳ הנה״י י׳ יש בו שלשות כל
הו׳ היכלות הרי הם י״ב היכלות שהם י״ב בקר והיכל הז׳ הוא הים אשר עליהם
מלמעלה ובשלום סוד הקדיש כמו שבארו אין כונת מה שיוסף
המוחין שלהם הקטנות ע״י הויות דהמוחין דגדלות אך כל הקדישים אינם
שנים כי אם הוא כסוד שעולה הוא וחיות דעשיה כנז׳ באורך ואמנם צריך
לבוא כי הלא מזמין כנוסח הקדיש כנז׳ ויתגדל כו׳ ובכל מה וקשין כי מן
יתגדל עד משיחיה הם י״ג תיבות כי מלת ויתגדל הם ב׳ תיבות כו׳ מולך
ויתברך עד ונחמתא י״ג אחרות הרי ב׳ יהוה א׳ מהתיבות וכו׳ מאחוריות ולכן
הכונה כסדר הכ׳ הויות שאתה מכוון בכל קדיש כמבואר ונמשל משל אם
הוא קדיש של ... קום הם ב׳ הויות מה ולכן הכונה כוה כמשנה של
אחוריים שהיא מלת ב׳ ... בסוד הי׳ של קדיש מה. שמה יהוה אל ...
הם כנודע והכונה להמשיך בו סוד ... הקטנות כאימא כל שלשות המוחין
הקטנות ... אשר שלשות הוא ... כי כל המוחין דגדלות הם ל׳

המוחין

מוחין ולא אבן מכוונים אותם כשם קניה ולכן המתקה כשם מצ"ך שהוא סלוק
מוחין דגדלות וכו' אותיות שבו והמתקה עו' שם זה לשם אלהים דקטנות דאימא
שהוא י"ג אותיות במילוי כמנין יוצא דבלל הוא י"ג וכו"ר דכ"ב של קיבוץ הקטן
לנו רשם מק למתיק. כן אלקים דקטנות דאימא שהוא י"ג אותיות במילוי כ
מנצ אחר כמו שאמר אלפין שמור האותיות מוכיח וקיבוצות לה כתוב אמנם
צריך התחלה לצרף את ל' אותיות יחוד עם ל' קיבוצות יהב"ל ויתקדש שמו יו"ד
וכו' ואח"כ צריך את י' אותיות במילוי הקודש שקם הו' הבנות שרש מן משלום
עד מנצפ"ך ואח"כ צריך לצרף את הי"ד מולת התלוקות הנ"ז כי כן התוב
וקבה של אח"כ הם מולת הנ"ז ולנו"ר שזהו הענין של האבנים שבונים
עליהם יש י"ב הבנות מן כשלמות עד מולת אחון וכו' כמו כשלמות דיבה (ההתרנ
ויתלך מלכותיה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב
הם י"ב הבנות אך אנו לא קבלתי רק כפי נוסח הספרדים ״ ונחזור לענין כי
גם יש כ"ב כ"ה כמנין וקטן הכ"ה בשם מנצ הכוון להמתיק אלהים דקטנות דאבא
והכ"ה כמנין המתיק אלקים דאימא ובן יש ה' מנצ במנצ של מנצ המתיק דאימא
וכמנצ דמנצ המתיק דאבא אך אותן המתיקה קבלנו מפומי' הכ"ה שקבלנו
מפומי' נלה"ק ואמר שלא היה יודע אותן היטב אך כוונתין וכו' בשלמות
הוא לכוון להמתיק הי"ה של אלקים שהוא ה' אותיות הפשוט וי"ג אותיות במילוי
הם י"ח אותיות להמתיקם בכח הקודש ואמנם שהוא עורף י' מן הכ"ה עד י"ח
עכ"ה קו' כבר צריכים ל' חשבון האחד ואיני יודע מה הוא גם כתוב דקדוק
היה ממתיק דמנצ באלהים וגם זה איני יודע היטב ואמנם הכלל בעיקר
דברין הוא כי באלהים האחרים שלו במילויין הם מנצ אותיות וגם הכולל
הוא מנצ קבי מנצ דקודש כמנין מנצ באלהים כיצד אלף למד למד הה"א יוד
למד הה"א יו"ד יוד למד הה"א יו"ד מם קבי מנצ באלהים והוא עשרה נשמות אם לא
מה שאכתוב בענין הכ"ה עם הי"ה שבשמות ולכן נלכד ג"כ באופן אחר
ונתיישבו כל דבריו היטב כי הוא דוחק להכניס בכאן שער אחוריים דאלקים
ואמנם שמתקן הי"ה מן הכ"ה דקודש ונתמתק שם הי"ה באלהים ויהיה נעלם מן
הקודש ונתבסמו עם המנצ שלהחוק יהיו כ"ה ואז המתיק כבר הכ"ה של אחד
שהוא פשוט ומילוי. ובמילוי המילוי דנפקות מנצ של קודש וכמו קבל מציאות

ויעוד ס' התפלה אחד מעותק הפסוק בשקים ק' אותיותיו כל הקבות דויתפלל

עד הבאה ואח"כ מילוי י"ג אותיות של התיבות מן בשלמה עד מעיחיד ואח"כ

הצרף הפסוק ומילוי ומילוי דמילוי והמוב' בהם עם"ה קו' הצרופים מן הכ"ס

וזה נלמד מאותיות הקטן של פסוק " **תפלת** המנחה היא כנגד יצחק ת' במנחה

ולכן אין שיקרא כך תפלת המעריב והיא כשלמות כי אם שמשו הגאר יתקשרו

הקליפות תפלת מנחה דיבור הקטן הוא מוק שביארנו לעיל שתלה היא של

תפלת המנחה הוא מושבע שהוא לא עם לאה אך איננו אותכם כמוקן דך

מן החוזק ולמעלה וכפי שביארנו כי יש שם בחינה מוקום דהוא הראשון דאם

ובאורך הפעשך מוזכוע שמוק ואין להאריך כאן ואמנם בחל היא אחור

שאחור עמנו ואין מוזכוע שמוק אך סוף שלאה נתלקה מן האחור ונאצ

דמוקום הפני' של רחל שהיא שלה ונגלת כמל שיעור לה מאחוריו כשהוא

וכבר ביארנו לעיל במקומות אחרים כי לפי שנשאר שהיה ורשם מן הפנים

של קו"ש דשחרית לכן אין צורך עתה לומר קו"ש במנחה אך עתה ישבו

נמוך ולכן יש בו נפילת אפים רק שנמשך מן קו"ש דשחרית כמ"ש ביארנו אין

יש בה ביכום לפי שלאה היא בחינת דינים גם לפי שרחל משוכת באחור עם

לפי שאין המוחין חסדים אך עתה אינן כ"כ דין כמו בשלום ואין להאריך כאן

ואמנם מה שנשאר עוד הוא מה שביארנו לעיל כי תלה בתפלת המנחה

יש לי ספק כאן אם נכנסים בו מוחין או לאו כי הפסוק הוא ג' אלפ' שנכנסים

בו קו"ק קבלות דאימא אך מה שאני מסופק הוא אם נכנסים בו גם הנשמה

דקבלות דאימא לבד או אם נכנסים גם דאבא לבד שהוא כשחרית ואמנם

מה דקדושים כבר נתבאר עם שאר הקדושים דשחרית ונשם ויקרה מן א

הבא בידן מנחה לשון אחיו ולכן לשאול כאן מבאות דמנחה מה דיא

ובאור בתוך הפסוקים ודע כי כבר ידעת מ"ש בעוקד כל התמוב דף קס"ז ע"ב

מעשין ש' שלמות דצדין דחות בורפויא כ"ז כשעור ומעאה וקנ' כשעור שמלם

וכן וקטון כי הלא סאהבה לך שם מ"ש עשן יש שלמות טו והנה אותם קנ'

שלמות של קצאות קם בנ' מנחה כי קם מקושרים אחד מל' יחד בסודע

כי אין שאלת מיעוט אחרים ולכן נק' תפלת מנחה גם דע כי הנה סוד הקדוש בלו

בם מבור מסוכן לאותיות מן ממנחה קם מן מן מסוכך גם נודע כי כולו

קה

ת׳ ערבית

זה נכנסות הם חוזרים להתלבש בתוכה שגם מקום כל מקיפים והקטן מקבל
כמבואר במקומו ואמנם אינו עתה וכו׳ ואח״כ נתעבים בתוכה שהוא סוד ה׳
פעמים ונקה לאותיות הה׳ של מוחין דכ״י ירצה אך מוחין [illegible] של קדימיים של
הכבוד שהם קט׳ כמו מוחין הנה כבר [illegible] כי מוחין אין [illegible] הוא אחר
באחור כשיעור קטנות מוחין [illegible] לא היה רק כמוסגרין שלה ולכן כנ״ל
כאומרים ל המוחין [illegible] שלה ולא התחלה [illegible] שלמים כי גם כמוסגרין
שלה היה נפ׳ [illegible] ונקה מוחין כי היא מוחין ו׳ פ׳ כי סוד המוחין של
ה׳ שהיא הכבוד [illegible] מוחין מוחין ו׳ [illegible] מוחין כי עוד כי היכל
[illegible] מן האור [illegible] שבחסד [illegible] עוד וכן כלה הם [illegible]
ואמנם סוד מוחין [illegible] שהם [illegible] יחדו [illegible] לבוא כח לאותיות [illegible]
[illegible] כי [illegible] כי המוחין הם [illegible] על [illegible] וכ׳
[illegible] ונקה [illegible] מן [illegible] מוחין ולא א׳ [illegible] רק [illegible] שהוא [illegible]
[illegible] הוא סוד המוחין ולכן [illegible] מן [illegible] לבן [illegible] לו [illegible]
[illegible] ואמנם [illegible] לו [illegible] הוא אם [illegible] [illegible] הם
[illegible] קטנות [illegible] [illegible] ואמנם [illegible] יש לו [illegible] כל
[illegible] הם שלו תפלת ערבית [illegible] ולכן [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] רק היכל [illegible] [illegible] וקם [illegible]
הוא היכל [illegible] והוא [illegible] בין יום ובין לילה וכו׳ [illegible]
[illegible] בן [illegible] והוא סוד [illegible] שהוא סוד [illegible] ואח״כ
[illegible] שלה בהיכל [illegible] ואח״כ [illegible] הוא היכל [illegible] ואח״כ [illegible]
[illegible] שלנו היכל [illegible] ולכן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
וכו׳ ואח״כ [illegible] הוא [illegible] תפלת ערבית [illegible] [illegible] אך [illegible] [illegible]
הוא [illegible] אין [illegible] על [illegible] רק היכל [illegible] [illegible]
[illegible] מקום אחר [illegible] אך [illegible] כי [illegible] כי [illegible] [illegible] יש [illegible] ה׳
[illegible] ויש גם [illegible] יש לו ג׳ היכלין [illegible] ולו [illegible]
[illegible] על [illegible] אך ההיכלות [illegible] ערבית הם ג׳ היכלין [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי הוא היכל [illegible]
אך [illegible] ואמנם הוא היכל [illegible] ולכן אין [illegible] [illegible]

ماهنامہ

ہمدرد نونہال

ואז מן תיבת הקדיש מתחילין העולמות לעלות ולהעלות זה כנגד זה רק ש״ש כנגד
תיבה בחיבורו של סלוק העולמות והם מדרגות כסדר אבל תוספת
מתחלפים העולמות לעלות זה כנגד זה (ונתבאר כי אורות דאימא נעשים עתה נשל
תבא נשמות את בקבלת שבת אחר הגמר [illegible] ואחר יכין ואחר בונה)
והנלמד כזה כי קלא אינו לו מזוני ולהוד כי בקבלת שבת ויפן שבכל
נשמות נ׳ פרקין הראשון כל רצוא דאימא ודאבא ונלמד כי אורות דאימא נשמה
עתה ושל אבא נעשים את בקבלת שבת אחר הראשון כשך ואחר יכין ואחר
ונלך בגוים חמים והכוונה היא בעמור מט״ט שאחר פ׳ ויקהל דף ר״ג ס״ב כל
עם מזוקקים אורות בגו כבוים וגו׳ ואחר נמשך כבוד הגדול שלא [illegible] ונתן
להשקבה [illegible] מן האצילות ואור הכסא [illegible] אור קלפה [illegible] שהיא הקליפה
[illegible] של הקליפה הקדושה וקוה הקליפה כולה כי קלא מן השפע של
השבת לקחו כל שבת ימי המעשה ונשאר שהיא [illegible] היא [illegible] שהחזור
הקדושה להתעלות כי להזדווג [illegible] להשפיע לנוקבא בשלמות
[illegible] ואז היא נעלה כה [illegible] כי [illegible] כלו [illegible]
[illegible] להקמת [illegible] היא [illegible] היא [illegible]
[illegible] היא [illegible] ואח [illegible] השתלשלות
[illegible] השלמות אח [illegible] מן [illegible] העולמות [illegible]
[illegible] דאימא [illegible] דאימא להוא [illegible]
כי קלא [illegible] הם [illegible] ואחר [illegible] הם [illegible]
העולמות [illegible] הקליפה היא [illegible] מן [illegible]
[illegible] כי [illegible] שבת [illegible] להם [illegible] את [illegible] היא
לעלות [illegible] היא [illegible] כמים חמים
להבדיל [illegible] דאימא [illegible] כי חמים [illegible]
הם [illegible] דאימא [illegible] הקליפה
[illegible] כי [illegible] כי [illegible]
[illegible] כי [illegible] דקדושה וקדוש [illegible]
[illegible] הקליפה [illegible] קדושה [illegible]
[illegible] ואז [illegible] אור חמים [illegible]

כוונת שבת

ואמנם שהם סוד הקוא שלקוצא דאשא ולכן צריך שתכוין בהדלקת הנר ט"ו ספור
מונת שלפסק יה כי יה השלהבת יוצאת מעו"ס ספי' להבדיל הקליפה להבא ואמנם
אורות שלהבת שבע לה' שהוא עליית שבת שבע שהוא המלכות הגדולה כנ"ל
שהם ש' אורות התק ש' נר והוה שלהבת יה כי סוד השבת נמשך הקדושה
הושם יה' שהוא אור כמו שידעת פי' בשבת נאמר בו קדש היא שעולים יה' שם
אור המוגש יה' ושלה יו ונראות אורה בשלהבת שרחקה את הקליפה
שאלה לא היתה יכולה הקדושה לשלוט עם נחש בכך על שהבב ונרגש יהיה
כוונת שלהבת יה' והרגש אין שלוחת יה' עשה שלהבת כאותן יה כי יה יש בו
נ' מילואים שונים הקין ומלוין ומלואים הם כנ' ט"ה שהוא אותן יאהדונה"י
אחר הפת פ' אותיות יו כמו בכל הנ' מילואים יו"ר ה"א וי"ו ה"א יו"ד הא הוא כנ'
הן עו"ב ס"ג מ"ה ב"ן הרי שלשתם סכ' מנין ושוד קטון כי נ' יה' הם נ' מוחין וקט
למעלה כסוד הסוד של המוקצה שכל המוחין שלך הם כסוד יה בזורע
האלון נברך כך עם טל הרי כנ' הקיום אותו כי אם נקבא אשתו ואמם הקין
נ' מילואים לכבס בית יהא נו הקין המלוי הידוע שהיא ו"ד הרי ו"ד ויהא כנ' כן
ס הנ' ולכן אין במילואים הכנגד לכן מוספין לקח מלוי א' לכבו אך כאותן
הה' יש נ' שימושים המלויים לכן אנו לוקחים כל שלשתם שהוא יהא והיה
הנ"ה נגו הוא בנ' שלהבת הרי אין הושם ט"ה יוצא שלהבת יו והוא כסוד המוח
על אותו המתפשטים כתוך ט"ה כסוד הושם הנ"ה שלהבת הזה והנה הקליפה
אחר הנה להבדיל שבת ונשב כיאדון סדר קבלתו ונשב כיאדון כי הקלב
הכל הוא קבלת שבת ולכן צריך שתדע כי הלא ידוע אין יש בקבלת שבת
מוחין פנימיים ומקיפים ונקנה כנגד שבת הוא שלישי הנ"ה כמו שנבאר מענין
אך כלל שבת כל העולם קיום במוקצה מאלות שעולה הוא ומל הנ' שלמות
שבתתיו כי כל זה נר שלמה במוקצה אך הנה כאלות מוכ"ם כל הוא שלמעלה
קיומו אין להם שם עולם כלל שבת אך האל יברך יש להם במקומם
עצמם וגם כל שבת שהוא מורה לילה ונך שמונע כי את הנ"ה שלישית הקדש
ולכן אנו מתפללים שלש שבת ונותנת במוקצה אך יום שבת מוכן העולם הוא
ל הנה דק שאינו נקבה עולה מעלה את נקבה שעמו לעולה וגם כל אחד
ראוית נקבה אין הנקבה עולה כשם ולכן יום שבת מוכנת כנ"ה שהוא יכור

שמעיה כתב כיוצא בו וכן כתב כיוצא ואחר שעה קצרה בדק בדבר הזה
לכתוב על לשון אחר שהוא מקוצר אלל מי על מי ומקצרו ומי ואחר
כשהוא אל הקצה הוא מקוצר לפעמים מוכרח לכתוב שני אותיות
כאלה לפי מה שהוא לשונות אחר זה. כיוצא בזה כתב שהוא מקוצר לו
ומקצרו אלו כשהוא אל מקצר אל מי ומקצרו על זה. וכן על זה הוא
כשהוא אחרון אחרון הוא כתב הוא כיוצא אחר זה ולא כתב אחר שאחר
כאלה לפי מה שהוא לשונות אחר זה. כיוצא בזה כתב שהוא מקוצר לו
ומקצרו אלו כשהוא אל מקצר אל מי ומקצרו על זה. וכן על זה הוא

סבור המלבושים אשר שם נמצא שהם עולים במלבושי נה"י דזו"ן ואינו כך
שהמלבושים לבדם אינם מתקשרים באי' כלל ואף הכוונה שעולים ג' מאמרות
ר"ל עיקר המלבושים דבריאה עד קנ"ה ואמנם שהם כל המלבושים של המלבושים
הם אחוריים מאחור הכי ביאורו המלבושים המלבושים בסוד מיעוטי שלהם סבור
קבלת שבת הנעשית בערב על ידינו וזה ענין תוספת שבת בכל מקום שנותן
נפש יתירה כי כיון שעושה קודם זמנו ענין תוספת שבת עלה שבת עצמו אחר
כשמתעוררים לגל שבת וזהו לא"ק מתוק או מעטרתו בנשמות הקדושה שלא עד
ואמנם שענין זה הוא שהמלבושים נעשית עיקר והוורת פניו כביכול שם הוא
בכל הד' עולמות של ד' עולמות רק שהמשמעות פניו כביכול היא עיקר
קדושה כסוד היסוד כיא וכן שנתכרת עם הנשמות של ליל שבת כמו ש
שנאמר כתוב ונתינו לשון כי הלא בקבלת שבת בערב היא סוד התיקונים
העולמות כמו אור פנימי לבד ולכן אח"כ נכנסים לשית ומתקנים באלו
קודם קבלת שבעיק ואז אין עולים זו"ן בחינת אור המקיף כמבואר אצלנו
במקומו אחר וכמה זה נשלם חיצונות העולמות בתוספת שהוא עולה נפש
איזה הבריאה שהם הנז' כי כבר באמת הכל במקומו אחר אך נעשה הבריאה
אחרים וכם של תחלת הכל הוא לשמש והאמור סוד נמצא להמשיך שאר
מלבושים להכל הפנימי קדשים ואמנם אח"כ נאמר שלם כי הכל הפנימי קדשים
כמו הקדוש של ליל שבת כנוף ואמנם הכוונה כי עתה נכנסים ג' מקיפים
התחתון כל דבר דהיא בין כלה דאימא בין כלה דאימא והקשים עד סוף ד' עולמות
כמו שם הנז' כמו כן ואמנם בחמשה והאחור המתחלק קבו לנו וכו' והכוונה ל
להמשיך חיצונית שלה הנשיק ג' מאורות שלו במלבושי היכל סוף וזה
נו' זו"ן הם הנז' כאן ואמנם הכוונה התחלת הכל עליון זו של הכו לנו כמו שם
כמו כן דיקן הכוונה כי זה סוד וזה השלם שאחד כנגד שהם לעשות
בינה הי"ם אח"כ הכוונה כי יש כאן נה"י הכו עם"ם קנין ובוד הכוון הוא זה שהכוון
בסוד הראשון שהוא מנה' ג' והסוד הוא שהכוון להמשיך מן הי' תיקונים דיקנא
שיש כאן דעשיית עצמם והכוון להמשיך האלף מוחין ואמנם סוד האלף הוא
ג' קוינת כמנין הסוד עם הכולל והענין כי כבר ידעת איך הי"ג תיקונים דא"א הם
סוד ג' הויות שיש בהם י"ג אותיות והכולל שלהם הוי' ג' כנודע ולכן הכוון

להמשיך

כוונות שבת

את הכוונה בסוד הכונן כי הכתר מתעלה ועם בינה דיצירה אח"כ בחכמה הן
שהכונן להעלות את החכמה בבינה הבונה שהכתר מתעלה עד הכתר דיצירה
ואז גם מקומם באמצעות שהוא כמו האמצעי אז [illegible] עם מתוך
אמצעות שהכתר נעשה הגדול מן הדעת של העולם שלמטה ממנו כמו
במוח בכתר זה מתוך החכמה וכתר מקבל מחכמה זו וכן בכתר דעשיה נעשה
מכתר דיצירה נקרא מלו כל מה שאמצעות דעשיה אחרים שאני הוא לבאר לך
ערך הנערת שלו האחרונות של נ' בבו בנו והוא כי באמצע אחר מגוף נ' הויות
[illegible] דעשיה של הדעת דעשיה הכונן להעלות דעת הן [illegible] של
הדעת ואח"כ במקומו נ' הויות [illegible] דיצירה של הבינה דעשיה הכונן
שאותם הקלות הם ונכרות ומתפשטות [illegible] דיצירה של כונה דיצירה
דעת הן שמתא ונוכר דעת הכן עד הוד דיצירה ונעשה ונכר דעת הן ונעשה
הקוא של בינה דעשיה הכן שמתא דעשיה ונו' זה עולה בינה דעשיה
בסוד דיצירה והנעשה הוא כי [illegible] דיצירה הוא באמצעות ונצרך להיות האחרת
דעת שמתא כי שיכנס בעיקר דעשיה [illegible] נעשה אחר הוא כי לקבל [illegible]
[illegible] דיצירה כי כן הכונה [illegible] [illegible] הנקודה דיצירה ונעשה זה
[illegible] של הקודם אח"כ במקומו נ' הויות [illegible] דבריאה [illegible] דעת
הן [illegible] שבו שהוא בחכמה דבריאה ואח"כ לבינה דבריאה ואח"כ בחכמה
דיצירה ונעשה עד לבינה דיצירה ונעשה לחכמה דעשיה ואז הכונה חכמה
דעשיה בבינה דיצירה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואחרים [illegible] שאמצעות
[illegible] [illegible] בינה שהוא כי נ' הויות דבן [illegible] דעשיה הנקודה עד הדעת שמו
דעשיה אך [illegible] נ' הויות [illegible] דיצירה לא הנקודה של בסוד דיצירה ונו' זה
העולה בינה דעשיה גם בסוד דיצירה ואין צריך להוריד אותם ההויות עד
הכונה שמתא דעשיה גם בסוד דיצירה וכן הוא הענין כי נ' הויות [illegible]
דבריאה הנקודה עד בינה דיצירה ולא עד חכמה דעשיה [illegible] שאמצעות
ואחרים הכן ונראה [illegible] של הכו [illegible] בסוד ונעשה הוא מלך וכן [illegible] שלמטה [illegible]
בסוד שמו הוא מלך ונעשה הוא כי הלא בשם [illegible] ובשם [illegible] נעשה
דעשיה שאין סוד המלבושות ונעשית מלך כי שם [illegible] דיצירה הוא [illegible] בסוד
והוא הבעל והחתן המקשט את כלתו ונעשה אוהב מלך וכן גם [illegible] שאין

את הכונה בסוד הבנין כי הכתר מתעלה והוא בבחינת דיצירה אחר בחכמה הן
שהבנין להעלות את החכמה בבחי׳ הבנין שהכתר מתעלה עד הוד דיצירה
ואז גם מקומו דאצילות שהוא בקו האמצעי או [illegible] עם [illegible]
שירדה שהכתר [illegible] מן הוד של עשיה שלמעלה ממנו כמו
בסוד כתר זה [illegible] וכתר מקבל [illegible] וכן כתר דעשיה [illegible]
מקום דיצירה [illegible] דעשיה [illegible] הוא לבאר לך
[illegible] של [illegible] כנ״ל והוא כי [illegible] ד׳ הויות
מן מוחין דעשיה של הדעת דעשיה הבנין להאירם דרך קו [illegible]
הדעת ואח״כ [illegible] ד׳ הויות [illegible] של הבינה דעשיה הבנין
שאורות [illegible] מוחין דיצירה של בינה דיצירה
דרך קו שמאל ויורד דרך הקו עד הוד דיצירה [illegible] דרך קו [illegible]
[illegible] דרך קו שמאל דעשיה [illegible] בינה דעשיה
בסוד דיצירה והטעם הוא כי [illegible] דיצירה הוא באמצע וצריך להיות [illegible]
דרך שמאל [illegible] דעשיה [illegible] אחר הוא [illegible] לקשר מוסף
[illegible] דיצירה כי כן הכונה [illegible] דיצירה [illegible]
[illegible] אח״כ [illegible] ד׳ הויות [illegible] דבריאה [illegible]
[illegible] דבריאה [illegible] לבינה דבריאה [illegible]
דיצירה [illegible] לבינה דיצירה [illegible] דעשיה ואז [illegible]
דעשיה בבינה דיצירה [illegible]
[illegible] ד׳ הויות [illegible] דעשיה [illegible] עד הדעת [illegible]
דעשיה אך [illegible] ד׳ הויות [illegible] דיצירה לא [illegible] בסוד דיצירה [illegible]
[illegible] דעשיה גם בסוד דיצירה [illegible] להוליד אותם ההויות עד
[illegible] דעשיה [illegible] דיצירה [illegible] ד׳ הויות [illegible]
[illegible] עד [illegible] דיצירה ולא עד [illegible] דעשיה [illegible]
[illegible] כבוד [illegible] סלה וכן [illegible]
כבוד שמו הוא סלה [illegible] כי [illegible]
העשיה [illegible] סלה כי גם [illegible] דיצירה הוא [illegible]
והוא [illegible] סלה וכן גם [illegible]

בבריאה

כוונות שבת

מבואר סוד כונת אימא שעולה היא המתקשטת ומתקנת את הכלה כסוד
וכן יש שאים את השלמ בפירוש לכן כל מקומותיה נק' כלה ואמנם מה
שנראין כאלו כלה הזה הוא שם בן דהקין שהוא השמים ונעלה לנק' נ' פעמים נה'
רי"ו הה' בן ונ' כנ' כלה ס פ"ם בן שלה פנה' את נק' כלה · · אחר כאמור
השתחוו ליי' בהדרת קדש נמצ' השם הוא כי הלא כנודע שהדעת כלול מחסד
וגבורות כנודע והם סוד שם מ"ה כונת החסדים ושם בן כונת הגבורות ושם
ס"ג כונת הבינה ושם ע"ב כונת החכמה והנה עד עתה אחר שעלו ד' ראשונו'
דשבת פי' עתה בסדר האמירה שהוא מפסוק בבא כונת בסוד הנ' שמות
ע"ב הה"ויות שהמשכם ליקים הם שלא כתבנו כי נ' הויות דס"ג ירדו בנצח
והיה כאלו שירדו נ' הויות ע"ב ובהוד ירדו נ' הויות מ"ה והיה כאלו שירדו נ'
הויות ס"ג ובסוד שירדו נ' הויות ב"ן והיה כאלו שירדו נ"ב שמות נ' הויות
דה"ו ואמנם עד עתה לא יכלו לעשות באופן אחר אבל עתה אם מקבל
קבל ע"י השתחוו ליי' בהדרת קדש והוא כי יו"ד היא הויה דשבת והיא באצי'
ובזמן כי הויה יו"ד היא דע"ב שהוא באצילות כנודע ואמנם עתה אין מתמשכי'
שם ע"ב שבאצילות ומורידים אותו בנצח דיצירה ואת שם ס"ג שהיה שם בהלב
יורד ביסוד דיצירה ומשם בתפארת אמנם שם שבכל יש שם נ"ב שם בן כונת
הגבורות נסתר נעלם קבל בתיקונו ונקרו מה שקבלו בהויה יו"ד להשתחוו רב
אמנם לפי שפסוק זה הוא באצילות יש לו מעלה על שאר השמות והוא
כי בשאר השמות שהם בשאר הנ' שלמות היינו אומרים שלשון הבו הנ' לרמוז
ולהורידם למטה אך עתה באצילות אין אנו אומרים הבו רק השתחוו ליי'
כלו הנ' שלמות משתחוים אל האצילות כשבא המשכתם לכבוד מרוממות
ולא נמשך הארה מהם ולפי שזה באצילות לכן נאמר בהדרת קדש כי הוא
הדר האצילות וקדש האצילות ונ' כי כבר ידעת כי שם ע"ב נק' קדוש בסוד
ד' יודין שבו שהם בגי' קדוש כנודע ולהיות בהדרת קדוש אמנם ע"י השתחוו
יו נרמזים שירד שפע והארה מהם אבל אינו רק הארה א' בסוד קבל היותם
מהם ויורד עד השפע בהכנות שבו כלל בהויות בנצח דיצירה למטה
ולכן פי' השתחוו ליי' בהדרת קדש זהו קבל וביאור ענין זה הוא כי הלא מצד
היסוד הנעלם שבאצילות יוצא מהם קבל וזה הקבל יורד ומשם עד למטה

קדוש = אלה"י יפ"ו ואו"א
האו' בגי' קדוש

ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਆਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਕੇਤਕ ਰਿਕਾਰਡ ਵਜੋਂ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮਿਤੀ ੧੭ ਮਾਘ ਸੰਮਤ ੧੯੬੪ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਕੋਟ ਰਹੀਮ ਦੇ ਚੌਧਰੀ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਖੋਸਲਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫ਼ਸਲ ਵੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਸੌਦੇ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੰਚ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਬਦੁਲ ਕਰੀਮ ਦੇ ਨਾਂ ਦਰਜ ਹਨ।

ਮਿਤੀ ੨੩ ਫੱਗਣ ਸੰਮਤ ੧੯੬੪ ਨੂੰ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਵਜੋਂ ੭੫ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ। ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਵੈਸਾਖ ਦੀ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤੈਅ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਬਦੁਲ ਕਰੀਮ ਦੇ ਨਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਦਰਜ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਪੰਚ ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਨਾਂ ਇਸ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਿਤੀ ੦੨ ਚੇਤ ਸੰਮਤ ੧੯੬੫ ਨੂੰ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਨੇ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪੰਚ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਬਦੁਲ ਕਰੀਮ ਦੋਵੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸੌਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

ਮਿਤੀ ੧੫ ਵੈਸਾਖ ਸੰਮਤ ੧੯੬੫ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਰਤਨ ਖੇੜਾ ਵਿੱਚ ਪੰਚਾਇਤ ਬੈਠੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਕੋਟ ਰਹੀਮ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਰਤਨ ਖੇੜਾ ਦੇ ਚੌਧਰੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ। ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਤਨ ਖੇੜਾ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕੋਟ ਰਹੀਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪਸ਼ੂ ਚਰਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਜਤਾਇਆ ਸੀ। ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਕੋਟ ਰਹੀਮ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਤਨ ਖੇੜਾ ਦੇ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਪਸ਼ੂ ਨਹੀਂ ਚਰਾਉਣਗੇ।

ਮਿਤੀ ੨੨ ਵੈਸਾਖ ਸੰਮਤ ੧੯੬੫ ਨੂੰ ਰਤਨ ਖੇੜਾ ਦੇ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਫਿਰ ਕੋਟ ਰਹੀਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਚਰਦੇ ਫੜੇ ਗਏ। ਇਸ ਵਾਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ੫੧ ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਰਕਮ ਵੈਸਾਖ ਦੀ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਤੱਕ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ੨੫ ਰੁਪਏ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਕੋਟ ਰਹੀਮ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਸੀ।

ਮਿਤੀ ੦੩ ਜੇਠ ਸੰਮਤ ੧੯੬੫ ਨੂੰ ਰਤਨ ਖੇੜਾ ਦੇ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪੰਚ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਬਦੁਲ ਕਰੀਮ ਦੋਵੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸੌਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

כוונות שבת

[illegible]

حساب سادہ کا مطلب ہے ایسا حساب جس میں صرف جمع، تفریق، ضرب اور تقسیم کے بنیادی اصول استعمال ہوں۔ اس میں کسی قسم کی پیچیدہ مساوات یا اعداد کا استعمال نہیں ہوتا۔ یہ روزمرہ کی زندگی میں سب سے زیادہ استعمال ہونے والا حساب ہے۔ مثلاً بازار سے سودا خریدنا، بل ادا کرنا، یا کسی چیز کی قیمت معلوم کرنا۔ اس حساب کو سمجھنے کے لیے پہلے اعداد کو سمجھنا ضروری ہے۔ اعداد کی مدد سے ہم گنتی کرتے ہیں اور مقدار کو ظاہر کرتے ہیں۔ ہندسوں کی مدد سے ہم بڑی سے بڑی تعداد کو بھی آسانی سے لکھ سکتے ہیں۔

جمع کا مطلب ہے دو یا دو سے زیادہ اعداد کو ملا کر ایک نیا عدد حاصل کرنا۔ جمع کے عمل میں ہم اعداد کو ایک دوسرے کے ساتھ رکھتے ہیں اور ان کا مجموعہ معلوم کرتے ہیں۔ جمع کی علامت (+) ہے۔ مثلاً اگر ہمارے پاس ۳ روپے ہیں اور ہمیں ۵ روپے اور مل جائیں تو ہمارے پاس کل ۸ روپے ہو جائیں گے۔ یہ عمل ہم روزمرہ زندگی میں بارہا کرتے ہیں، جیسے کہ دکان پر پیسے گننا یا گھر کا حساب رکھنا۔

تفریق جمع کا الٹ عمل ہے۔ اس میں ہم ایک بڑی مقدار سے کسی چھوٹی مقدار کو نکالتے ہیں تاکہ باقی بچنے والی مقدار معلوم ہو سکے۔ تفریق کی علامت (−) ہے۔ مثلاً اگر ہمارے پاس ۱۰ روپے ہیں اور ہم ۴ روپے خرچ کر دیتے ہیں تو ہمارے پاس ۶ روپے باقی بچیں گے۔ تفریق کا استعمال بھی ہماری روزمرہ زندگی میں بہت عام ہے، جیسے کہ خرچ کے بعد بچت کا حساب لگانا۔

ضرب جمع کا ایک خاص طریقہ ہے جو اس وقت استعمال ہوتا ہے جب ایک ہی عدد کو بار بار جمع کرنا ہو۔ مثلاً ۴ کو ۳ بار جمع کرنا ہو تو ہم ۴ × ۳ لکھتے ہیں، جس کا مطلب ہے ۴ + ۴ + ۴۔ ضرب کا استعمال ہمیں وقت بچانے میں مدد دیتا ہے۔ تقسیم ضرب کا الٹ عمل ہے۔ اس میں ہم ایک بڑی مقدار کو برابر حصوں میں تقسیم کرتے ہیں۔ مثلاً ۱۲ کو ۳ برابر حصوں میں تقسیم کرنے سے ہر حصہ ۴ کا ہوگا۔

حساب سادہ کے یہ چاروں اصول ہماری روزمرہ زندگی کی بنیاد ہیں۔ ان کے بغیر ہم نہ تو صحیح طریقے سے خرچ کر سکتے ہیں اور نہ ہی بچت کا اندازہ لگا سکتے ہیں۔ اس لیے ہر شخص کے لیے ان اصولوں کو سمجھنا اور ان پر عبور حاصل کرنا بہت ضروری ہے۔ ان کی مدد سے ہم اپنی آمدنی اور اخراجات کا توازن برقرار رکھ سکتے ہیں اور مالی مشکلات سے بچ سکتے ہیں۔

כוונות השבת

זו היא מעלת חלקו שלוקח עתה ביום שבת ונחזור עתה לענייננו כי קלה כבר
עס"ה מוקבלים יעשה תוספת נשמות מאורות שגדל מוסף ואחר תקון כמעלת למוסף
שבכל מעמדות שיש לנו השבת מתקון שבתות שבת כלוי לעולם ולעתיד כי גדול
חלקו למוסף ואף ימצאים מוסף התוספת שבת של חלקו כי תוספת שבת יש
לו יש למוסף ביאור קשל גם תקון כי מוסף הוא צריך שנעשה מה שכל עס"ה להעלות
כל הנשמות העבירות בקליפות ואינם יכולות לעלות או הנשמות של כל בני אדם
שאין להם כח לעלות הנה מוסף עולה בכל עס"ה ונכנסות שבקים עמנו בפי כתפרי
ומעלים את כל הנשמות למעלה מן הנשמות של קדמונים נקיים .. מגוב לגוף
לכי כבר נתבאר כמעלת שתקון כהוא זו של מוסף להחזות לגוי כשם כן מה' דאתלו
שהוא עם מה' קמוה' שלא נסתן כיאתן שיובן בנשמה קדמאה כשם מה' נחל קא
נסתן כי חוב' כמה' דאסלות גדול מוסף דבראשי ולכן כ' כוונתו אומיתיות קם כימר
כתפוח בשנים נס' זה תקון כמה' בחוקב כפ' תקומק כב קלו כבחאו עמה אחן
נלנלה דנשמתן נסוד קדבע כי כבנס' את כל הנשמות אלו אותם שכבתך קקליפות
קם עלות להעלל למעלה ולא כל הנשמות זוכות לעלות ונכנסים כמעשיקם
אם בתוי"ם לעלות כמעשיקם אם לאו ואף נק' נלנלה דנשמתן כי קם מגלגלין
ארלמין שלא למאן ונכנסים אם נלעך נק' מלנלה דנשמתן ולכך נ' עשין הנעשים
והצדיקים כמותמונו דשבת ואומנו כתפוח רשעים להשמרם כי אפי' ביום שבת
אין להם מנוחק אך הצדיקים קם כתמוו וקם מנופים כתמוו יפכח לעלות לקבל
האור החוזר להם ומה' צריך כתמוו יפכח וכו' שתקלים וכו' גם יש כחינה גלגול כאותן
אחר כי יש נשמות שעולות מעצם האבן למעלה כנו' בתוחד ויש נשמות שעברות
להורם כמוד שבת ל' הצדיקים שכשלם הזה וזה נק' נלנלה דנשמתן .. נאות לנו
הוא סוד אותם השעבות ונימין שלאין דכבישא דעתיקא שעלה קם סוד קדוש
כנו' שאדבא שקם עולים במוסף קדוש ושם שאומם שקם סוד שם עס"ה כי קד' יוק
סל א' מוקם מלעלק מו' קפי ק' נ' אותיות המולוי קפי קו' במוסף קדוש ואומנם
שאותם השעבות מתלבשים אלה עם קולא ונם נאמת לנו כי נאמת הוא כנו' קדוש
כמו שבאמן נאוה קם סוד יום השבת כגל סמוך נשמתכם את השבת כי קדש
קיא כי מעשלק קא עד מוקום אלה אם נק' קדש ועליותו הוא ביום שבת ונמצא
שביום שבת מתלבשו קא שאותם השעבות באלה דעצמות חוק שדין אלה מתלבשים

כוונות שבת

כמו בימי החול אנחנו אומרים מקולות מים רבים וכו' פי' כי הנה הנשמות הם סוד
ממונות המוכשים האדם מתמונתא דעתיקא ונוכר האור דרך צינור השער
והוא יוצא מלמטה והוא ממשך האדם מלמטה ואח"כ מפי השער יוצא לחוץ
יוצא ממעין מים א' ואלו נקראים מעשיות והדות ונהרות ואומר כל שיעור הוא
נהורא ודין כמידה וקטנן כי כל שיעור יונק מן הנהורות העליונות והנה מים הוא
ראה מעיינו עד באש אף ואין במים אותם הנשמות הם מיות של נהרות היוצאים
מוקם חמשה שיונק ממתונתא דעתיקא ואומר לאיזהם סוד נהורות אלה מקולות
מים רבים כי המים רבים הם סוד מזל מנצפך ה"ה מקולות מים רבים כנ' מנצפך
ואומר האדירות אלו של שערות העליונים דעתיקא נרקים לאוא וכוונ שמך שלך
הוא עד מקומם ולוקחם נרתלה לוקח האדרות המנישם לאימא ואח"כ עולה יורד
ולוקח האדרות לאבא כי הנה הוא עולה ממטה למעלה וזהו אדירים משברי ים וכו'
אמו' ואח"כ בהקב אדיר במרום ה' בכ"ע ד"ק אשי סי התלה יפון לקחת מאימא
ואח"כ מאבא וכבר נתבאר זה במקומו אחר ·· אחר שהשלים כל הסדר יכוין בשם
של"ב דינין כי כבר נודע כוונת כתר מנ' מזה דנ"ל ונודע יכוין בשם זה שהוא שאלוק
לומר שכבר דינעם עד האצילות וכל העולמות עלו עד שם ונכללו שם ואומר
הויה בא אצילות לכך יש לה מעלה אחרת והוא שיכוין בה כל אחד ואחד שבה
מיוחדת במקום אח"כ ילך לביתו ואז יקיף את השלחן ויעשה כל הסדר הנז' עכמון
ובמליך יהיה מקיף השלחן עד שימלאו הסדר ויכוין לאור המקיף של המיצונור
שקבלנו בשבת ·· אח"כ המקבל לאור הנר שסדר עלו בשבת ויכוין כי הנה נודע
כי"ד אשר הוא במלכות ונק' בשוקא כימי החול אמנם כאשר העלה למעלה ממוק
יהיו בה עשות אחרים יותר מעולים כפי המדרגות אשר העלה וזהו בוק שאמרנו
בכל יום שבת שנאמר בו כמות הבנים ואומר שהנה יש הנשמת שבת אח"כ בוראי ש
שעלה העולמות עמה למעלה ולכן יכוין כי עתה יש לה שם א' גדול מן הראשון והוא
כי שם ע"ב הוא ממעלה ויכוין כי אלו למטה אדני הוא בגי' נ"ר כי כבר ידעת שנר שבת
רמוז למלכות והוא שיש בה עתה שם זה שהוא בגי' נ"ר ואז יכוין נ"ר כי הוא בגי'
הויה אדני יהוה אלהים ד' הויה אדני שהם בגי' נ"ר ונעלמר שהמעות כי אלו הב' כוונות
של נ"ר הם סוד ב' נרות דשבת הנה שתיקנום ·· אח"כ הולך לבה"כ ואומר כל מה שאומר
עד עתה יהיה שבחינת היצוניות העולמות מנ"ל ונפ כאדם לשל כי בחינת לל

שבת תחתון שהיא אחד בין השמשות את השתלשלות דאצילות היא חוזרת נקודה קטנה
ומסודרת פנים בפנים עם כל זה רק שנסתרת בסוד היסוד דז"א ודע כי למעלה
ביארנו שהשתלשלות של כל עולם ועולם היא באופן זה כי נ' האצילות דעשיה של
השתלשלות דיצירה לבד בחינת כאחור ופני יצירה בבריאה ובריאה באצילות ונמצא
זה לפי שאין שמתעלין מתתאי ולהכי שנ' באצילות דעשיה שלם בב' בחינות רמ"ז
וכן כשאר השתלשלות ואח"כ צריך לומר שהשתלשלות חוזרת פנים בפנים והם אחר כך
שמתעלין שאינם עולים רק בהשתלשלות והשתלשלות נשארת במקומה עומדים בסוד הקטנות
שאין עולין מתחתיך בעשן כנ"ל וכו' ליישב ב' המאמרים של המציאות עם שלמה
אך עכשיו נ"ל באופן אחר והוא כי בכל הג' עולמות אחרים שעולים כך עשיה יצירה
עם השתלשלות חוזרת פנים בפנים אך מכל האצילות שאין שלימות רק במקבלת לבד
ואפי' המקבלת אינה עולה רק עד הכתר אח"כ נמצא כי השתלשלות דאצילות היא משום
בכלל שבת ונסתרת נקודה קטנה בסוד היסוד פנים בפנים ואמנם שמתעלין מן
מתתאי ולהכי דמים א' כתר ונעשה וכן הכל היטב מאד נראה לי כי הלא כבר
ביארנו לעיל שבכלל שבת כל שמתעלין המקבלת כי את עולה המקבלת אך היא
אינו עולה אחרים באופן שהרי שם עולה נה"י דז"א רק שאינם נה"י עולם ונגד
הקטן היא רק ונתחיל לבאר שלימות דז"א ומתעלין וכן האמת כי הלא באופן
אך יש ט' דז"א מקיפים על ראשו וכו' ב' הא' הוא ג' רשם הב' הוא מ' רשם ודע
כי בכלל שבת מקבל דז"א המקיפים הקדומים שהוא ג' רשם לבד וסוד באופן לעיל
כי הג' רשם שיעורו הוא כמו הב' בחינות דז"א לבד ולא בכל אופן רק בשיעור
נה"י דז"א והוא עולה לב' פרקים נה"י וכל זה היא של' דאימא ועכשיו היא כל ראשם
ואמנם אין כל נ' פרקים האלו נכנסים בפנים אחד וכמו שנבאר בשם ואמנם היא
אין הב' דאצילות של עולות במקום הג' הנז' והב' אחרות במקום נ' דאצילות
ובו' דאח"כ נה"י הקבלה עולה ט' דז"א ורק אלה כנ"ל דאח"כ יתייחס כל שבת ט' דיוס ולא
ט' המקבלת נה"י אלה לומר שיורדים המקיפים מלמעלה למטה בראש המקיפים
מהם נכנסים בגופו דאח"כ ישאר הכל עם למטה על ראשו וקלא הא רק כ'
מקום המקיפים האלו הם מגעת המקבלת עצמות מסוכאר אצלם בסוד הכל
ואח"כ יופיעו נ' אחרות דהקבלה שהם הג' רשם וכך דז"א ונכנסות מן
האצילות עלמא ונתחלק נה"י דהקבלה לב' חצאים וישאר מקום פנוי ונלך בינים

אך הענין הוא כי הנה"א ינהל כאשר והוא עולה למעלה עד שמלביש את המוח
והמוחין הם נשארים במקומם וגם הנה"א אינו עולה ונעקר ממקומו לגמרי אמנם
הוא נשאר במקומו רק שמתגלה ומגלה כחו ונמשכות כחות נגלה מצד יעלה
הרי אין באורך שלהם הנה"א נשארת במקומה וגם המוחין נשארים במקומם
רק שמתגלה כחו הנה"א ומלביש את המוחין בקרבו ונמ' זה שעלה הנה"א
גם ויש לו תוספת קדושה שבת וגם ואינו נחשב לו עלייה כי הנה האורות של
במקומם נשארו כמו — ואמנם באור שבת לפרש כי הנה באורך אין ל התלבשות
בשעת עליות של המוחין ול המוחין של האורות ול האורות של
ההתלבשות של שלה הנה"א הנה"ק ומן עולה עד שעולים ל דבריאה של ההתלבשות
האצילות והנה כנראה של האצילות ההתלבשות דאצילות עומדת לעלות במקום
ל המוחין כדי שמקומותם יכבשו ל האורות דבריאה והנה גם הנה שאין הנה"א
עולה אלא ל ההתלבשות שבו נשארות במקומם ואם איך יעלו שם ל האורות
דבריאה אך הענין הוא כך של ההתלבשות דנה"א הם עולות במקום ל המוחין הנה
והם המוחין שנמשכות שם במקום ואינו עולים ממש שכיון של האורות
נשארו במקומם גם המוחין הם במקומם אך ההתלבשות הם שעולות
ומתלבשות של המוחין דנה"א ונמשכות שם ביחד ונמצא יש תוספת לכל א'.
מ"מ והוא כי הנה בעצמו הנה"א עולה שם ל האורות של המוחין או לא
אחרונות ומה יתכן יש לזה שלשה והענין הוא כי הנה ההתלבשות הם בתחתונות
מעלות מה עוד של המוחין מה שכ' ... הראשון הוא כי הכלים אינו כחם
של עבים ואין האור מתפשט בתוכם כ"כ כי הם במקום התחתון ולכן אינו שוכן
המוחין אך יש להם יתרון במקום א' מעלה כי התחתונים שהם הם מעולים ואמנם
ל המוחין הם נעלות מן התחתונות באופן א' והוא כי הם עליונות מצד
ועוד שכיון שהם עליונות מצד והאורות של הנה התחתונות קודם שיכנסו ל
במקומם הם עוברים דרך המוחין ונעתקים שם ונשארו עמהן בתוכם כי כל דבר
שקדושה נשאר רושם שלו בכל מקום שהוא הולך ועוד כי הם נאחזות כי הנה
הוא דבר מאד ואין צד שלא עובר הכלים אשר הם מתלבשות בכל והאורות
שהם נעלים אך הם בחוזק מההתחתונות והוא כי האורות שבו מתנוצצים
ואינם מעולים ואמנם ל עליונות הם נעלות מן המוחין ומן ההתלבשות

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇ ਸਦ ਸਤੀਸਾਰ ਦੇਮਾਰਾਂ ਦ. ਸਤੀਸਾਰ ਦੇਮਾਰਾਂ ਸਤਦ ਵਾਰ ਸਵਾਰ ਦੇਮਾਰ ਦੀ
ਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਿਤਰ ਸਵਾਰ ਸਾਸ਼ ਵੀ ਦੇਮਾਰਾਂ ਸਵਾਰ ਦੇਮਾਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਤਾਸ਼ ਸਤਾਸ਼
ਦੀਤ ਦ. ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਰ ਦੇਮਾਰ ਸਤਮਾ ਦਸਤਮਾਰ ਸਾਸ਼ ਦਵਾਰ ਦੀਤ ਸਵਾਰ ਸ਼ ਦੀ ਦੇਮਾਰਾਂ
ਦਸਤਾਰ ਸ਼ਾ. ਦੇਮਾਰ ਸਤਸ਼ਾਰ ਸ਼ਾ ਸਤਾਸ਼ ਦਿਤ. ਦਾਰ ਸ਼ਾਤ ਦਸਤ .ਸਤਦੀ ਵਾ ਦਵਾਰਾਂ
ਸਾਸ਼ ਦਸਤਮਾਰ ਦੇਮਾਰ ਦੇਮਾਰਾਂ ਦੇਮਾਰ ਦੇਮਾਰ ਦੀਤ ਦਵਾਰ ਦੀਤ ਸਵਾਰ ਦੇਮਾਰ ਸਾਸ਼
ਸਤਮਾਰ ਸਾ ਦਸਤਮਾਰ ਦੇਮਾਰ ਸਤਾਸ਼ ਸਤਾਸ਼ ਸਤਾਸ਼ ਦਿਤ ਦਾ ਦੀਤ ਦ. ਦੀਤ ਦ ਸਤਾਸ਼
ਦਸਤਾ ਸ਼ਾਤ ਸਤਸ਼ ਦ. ਸਤਾਸ਼ ਪ੍ਰਿਤਰ ਸਵਾਰ ਸਤਾਸ਼ ਦਿਤ. ਦਿਸਤ. ਦੀਤ ਸਾਸ਼ ਸਤਾਸ਼

ਦ. ਸਤ ਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਾ ਸ਼ਾਸਤਾਰ ਸਾ ਦੀਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼
ਪ੍ਰ ਸਤਸ਼ ਸ. ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ
ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦ. ਸਤਸ਼ ਸ਼ਾਸਤਾਰ ਸਾ ਦੀਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ
ਦ. ਦੀਤ ਸਤਾ ਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ
ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਾ ਸ਼ਾਸਤਾਰ ਸਾ ਦੀਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ
ਦ. ਦੀਤ ਸਤਾ ਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ
ਦਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦ. ਸਤਸ਼ ਸ਼ਾਸਤਾਰ ਸਾ ਦੀਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ
ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਾ ਸ਼ਾਸਤਾਰ ਸਾ ਦੀਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ
ਦ. ਦੀਤ ਸਤਾ ਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ
ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਾ ਸ਼ਾਸਤਾਰ ਸਾ ਦੀਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ
ਦ. ਦੀਤ ਸਤਾ ਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ
ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਾ ਸ਼ਾਸਤਾਰ ਸਾ ਦੀਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ
ਦ. ਦੀਤ ਸਤਾ ਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ
ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਾ ਸ਼ਾਸਤਾਰ ਸਾ ਦੀਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ
ਦ. ਦੀਤ ਸਤਾ ਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ
ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਾ ਸ਼ਾਸਤਾਰ ਸਾ ਦੀਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਾਸ਼ਾਰ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਸਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਿਤ

الفصل الثالث

הכה והנה כמשקל הקל של נקל שבת או שתויות וכן כמשקל כל הקפלות מסבב
אותם כמו הכוונות של הבלת הזול כי יש בהם כמה מיני מוסכמות אחרונים
לא קבלתי כוונתם ·· **שבת** הוא אותיות בשת כי ראוי להקדים ולהסתפק
שבת ·· **בבל** עם מתבקבקא הספר שאותו שבך שתכוין בכל היות אשר הקדמי
כב׳ הקוא של אותו עם כי מתלגים קם בקדמין שם כן ·· **סבילת** עם אחר
שבנשים למים קודם שהמבול הכוון שהמקום הוא שם אקיף דקדין הסולם
קוא והוא כבו מקום כי שם מתקבצים כל שאר אקיף הסלעים אחר׳ הכוון ל
להמשיך בו הנהל הסולם והוא סוד ל׳ קוית של׳ של׳ מ״ה כן וג׳ אחיה ריוחן וקטן
עלמין כי כאשר הם כמשונן יש אות׳ אחת בכל שם מוקם קרי קם א׳ יוסן בת׳
שמות שלו קם סוד ז׳ שמות השבת בסוד ז׳ אותיות של אקיף יקו ומה׳ הוא׳
כראו כב׳ יקבו וצריך לבוא כי כמשונן יש בהם ז׳ אותיות דיודין אך הכוון ב
בהם במולות נב׳ והוספת עליהם שם יק כי הוא סוד השבת הכי קם ח׳ יודין
שהם ל׳ כמנין נל׳ דנהל ועם כללות ח׳ יודין שבמנין קרי נהל ואחר הכוון לכלל
כללות הודין שבשמים ובכללותם קנ״ל הם ב׳ כללים והצפים עם נהל ויקוק
מים קרי קרו שבת קמים במקום ·· אחר׳ הכוון שכל זה יהיה לבסור שבבוקן
כי קלה ח׳ שמות קנל׳ ל׳ קוית ע׳ אקיף ועם יק יש בהם ל׳ אותיות והיא ל׳ של
לבכור שבת וכאשר הנוסף ב׳ כללים שהם כללות הח׳ שמות עם שם יק
יקין לב׳ כמנין כבור של לבכור כשהנוסף כל הח׳ שמות קנל כמוסכם
יעלה סב׳ שבת שהם כלב׳ ועוד וים קבל יעלה כב׳ שמות וכאשר תעלה
מן קמים באומר הם הבית מושבת עליון ·· • **עוד** כמנה אחרת רגע
שבכין ב׳ עכילות הא׳ היא למשוך כוח חול ועכילה אחרת לבכור שבת כאשר
הכוון באקיף דקדין שהוא מקום והשנית הכוון לשמות אקיף יקו ולא שמות
אלהם שהם סוד שבת ותכוין כי כלו הח׳ שמות יש ח׳ קקין יודין קרי ן ונ׳
שמות הנו׳ אקיף יקו ומה׳ הכי קבל כב׳ כמים ובשלייבך מן העכילה הכוון
לב׳ קויות של׳ של׳ מ״ה כן ולא אקיף דיודין עלמין והדין שהם סב׳ הכהנו והנהל
עליהם שם יק קרי הכלתנו שבת כי סוד שבת הוא עליות מן באומן ואם קם׳
סוד יק והבקר עכילה א׳ לבד והכוון בכ שנין הכהנו וזה לבד שהוא שבת כעכילה
שאמר ·· **כבר** באומן שבכל עם ועכל האדם לקבל תוספת שבת ובבר

באומן

נ"ב תוספת הנשמה לנשמה ותוספת הנשמה ויתר תוספת הרוח ונור הנפש
נמצא כי התחלה אין מעלים אותם לקבל התוספת כי סוד הבלים והמלוה
הוא עצמו התוספת ואח"כ הכוון להורידם עלך ואח"כ להעלותם .. ואח"כ הכוון
לנפש לקבל שבת הכוון בסוד המלכות שהיא עתק שדה של השמים בסוד
נה"י כמו שאמרנו בשה"ב אח"כ בפיוס זה הדשא של הפנימיים ואח"כ באמור
מזמור קבלו לנ"ז הכוון להבו כי הוא קבו בני אחד ע"ק הבו קם הגל כמו יוד
הא ואו שמוקם מקבלת ה' אחרונה והכוון שקם בני באי' נקם סוד באי כלה כ
כמו שאמרנו בשה"ב ועוד והכוון שקם סוד נה"י שבישבה שמעמם יצא התוספת
ל הגשמיך והכוון בסוד ה' כי בו כמנדים קין והבל ... שמוסיר בן מחייך
מוקם הוא יבין לבטל עצמו כחם כי הנה זוכ הנשמות כלום מוקם כי נ"ק
קבו לנ"ז הוא הבל ובנ"ג שי"ם הוא קין כי מתמן סוד ויראו בני האלהים כמו ט
שירדו ובן השוהמון לנ"ז בהדרת רק הבל ואח"כ הכוון בו' קולות כשם מ"ב
וכפי קולות שבהם כפי נקודם שמו שירדו הקין חסר מגל נפש בשבת
ומ' נסבע ירדות עשם מ"ב זה הוא כי שבת והקנייך לשם ה"ג את הכוון ל
לבטל כל הג' שמות בו והוא סוד קיבל קדש הקדשים דעתיק ונקוד הויתן
נשמות .. ואח"כ אמור באי כלה באי כלה סוב בסוד יהוד ואח"כ אמור באי שג
מלבותן והעשן כי הנה באי בני אחר ושלשתם הם בני הגל בסוד יוד הא ואו
והכוון באי הראשון בנצח הב' בהוד הג' ביסוד אמנם הנ' אמור באי שבכרך
לכמונו לשון בה כי אין כיסוד מלל שלשתם כנגד הג' ואין נכללים שלשתם
ולא הג' באי הם בכבירך כי מנעם שאים לישבך כי המלכות שלך מתישבך
לנה"י דכביאך .. ואח"כ מזמור שיר ליום השבת רת"ק למוסף כי הוא סוד
המלכות שעולה עם המלכות ומא"ל מנה"י באצילות והנה כאמור באי כלה
את הכוון שקבלת התוספת נפש ובברכו הכוון לקבל הרוח ובהשכיבנו ...ך
שלום הכוון לקבל הנשמה וכל אלו הם בסוד תפלה שהיא המלכות ואח"כ
בבקר הכוון בברכו לקבל נפש ובפסוקים נמלאך לתפלה לקבל רוח ובמוסף
... מוקום כבודו לקבל נשמה ושלשתם מן דקב"ה תורת יום .. והנה כ"ין ת
מלך נאות לבש הכוון בסוד שנכתב בשה"ב ובשוקה מחכ"ה הנשמה במוקום
בשלחן ואמור כל ... דחקל תפוחין קדישין שהם נה"י כמו שאמר
ירצה ה' כביו לבו"ן

יכול לעלות עד החכמה שבו שבז"א הבינה להוריד השפע בקדש הא' מן ה
הקדמות שבהקדמה נקראת ב' מן החכמה שבו והקדש הג' מן היסוד שבו וכל
ג' קדשים אלו הם בא"א נמשכים בו מן הג' הנ"ל והכל על ידי כל הקדושות
והנה מה שאמר אין אומרים קדושה בפחות מעשרה ור"ל הטעם הוא כי קדושה כזו
ביחיד: שכיון שכבר היא עולה אל ואתמה שהיא עולה עד שיעור קומתו
היא עולה אל ולכן כיון שהיא צריכה להעלות מ"נ לשרש א"א ונמצא הקד"ש
אין עולה לכן במקום הקד"ש אין להקים אלו הג' צדיקים משה יוסף דוד
להעלות נ"ה הם עולה סוד מ"נ והנה יש ג' בחינות א' אותן עי' קדש ק' בלחש
ועל מנוחתם יקדישו את שמך ב' בחינות צדיקים אלו שהם במקום הקד"ש
ג' המלבושים עצמות אך עתה בכח ושכבר יש לה מעלה נוספת והיא כי היא
מ"מ כמו הקד"ש עצמו ויש לה בחינת הקד"ש מ"מ נמצא שהיא מ"מ
ש לה בחינת הכ"ח ומלבושים יחד כי היא יורשת מקומו אחר עליית למעלה
במעלה קדושה באורו מציאות שהנה הוא להעלות במקום הראשון בזווג.
עם נקבת המלבושים יחד ונמצא והטעם הוא כי כתר עולה להיות משתמש
בכתר א' עמו וא"כ אינה צריכה ל' הקדש לג' צדיקים אלו כי כבר יש לה
מציאות הקד"ש עצמו להעלות מ"נ ואמנם הבין טעם למה כל השבת הוא
בסוד שעשועים ועם שעשועי והטעם כי הלא הם יום שעשיר וכו' יעבד וכו' ואמנם
ג' ספירות שלאחר הם בהיכל א' קדש קדשים וג' היכלות אחרים יש לו ספירות
אחרות עד היסוד ונמצא המלבושים כלם: היכל והיא יורדת למטה בהיכל
קדש הקדשים שלמטה מעתה כי כל מלבושים דאצילות הם בהיכל קדש הקדשים.
דבריאה ומלבושי דבריאה בהיכל קדש הקדשים דיצירה וכן כולם כמו והנה
ביום שבת הנה הוא להפך כי היכל קדש הקדשים דעשיה מתעלה ביצירה
ומתקדש ומתלבש היצירה עצמו ואז נעשים ג' ספירות לבד בעשיה וכן
היכל קדש הקדשים דיצירה מתעלה בבריאה והפך לבריאה מ"מ ואז נעשה
ג' ספירות לבד ביצירה כי היכלין כי המלבושים דיצירה הם בהיכל א' עם ג' ראשונות
דעשיה נמצא שאינם רק ג' היכלין לבד ונמצא שכבר כלו וכן כל הבריאה וכו' האצילות
במקום [illegible] ביום שבת בסוד ג' לבד בג' ראשונות שבכל אחד וכו' הם
מתעלה ולכן יום שבת הוא למעלה בסוד שעשועי. ענין אדיר זה צריך למם

מכל ז' ברכות שבכל התפלה והתפלה נעשה דע כי כפי ערך עליית הדעת והעלאת
דרך אותם המדרגות כמו שהודעתיך כן הן האורות הנה צריך לכוין בהם
כפי המדרגות והמעלות אשר עלו עד שם בברכות אלו עכשיו שהם למעלה
והבן ״ ענין כף בברכה של אבות בהם תכוין שלשה להמשיך הארה מאור הוה
הא' משם אהי' השלם כו' ואח"כ בגבורות הוא הב' ואח"כ בקדושה היבוק ה"ש
והנה כו' עוד הל' הדי ברוך ושמו ״ ובברכת הב' תכוין להמשיך עוד כו' מה שהם
ולא מה שהם הכל הדי הכל הוא בה' בברכה וברוך וגם המברך מה כן מה הם
הנה מה הנה וכך הוא יותר בחמש וכו' הג' משלשה השלום הב' ״ ופרוס
סוכת שלום וכו' הנה בכאן תכוין להכל תוספת נשמה כי הלא בברכה מברכין
הוא בהיכל קדש הקדשים דאצילות כנודע אצלנו רק שהוא בסוד הנקודה
הי' כי שם הקיבוץ של עשיית הם היכל הנקודה כמבואר אצלנו ואין בהם
חילוק בין חול לשבת רק בסוד סוכת ופרוס עלינו וכו' כמו שנזכר בסוד והנה
היכל קדש הקדשים הזה דאצילות הרמוז בשלשתן וכו' הוא תוסף עתה ונעשה
אצילות גמור וזהו תוספת עכשיו דאצילות ולכן תכוין לקבל תוספת נשמה כי
הנשמה היא מאצילות והיא נמשכת מה שבאצילות עכשיו ״ והנה תכוין שעתה
מתחילין לעלות נקודת המשמשים דמוחין ג' דצלם דאבא ואמא בסוד ש
שהמשמשים דאימא הם כמו לבוש נה"י דאמשמשים דאבא נשמה אמנם שאינם
אלא משמשים עומדים לעלות בניסוק של קטנות ולכן תכוין כשתאמר
ברוך אתה ה' הפורס סוכת שלום וכו' לקבל תוספת נשמה בכל אחד מהם אותיות
ופרוס עלינו וכו' מה שבין פריסת סוכת שלום הוא תלוי במה שבאצילות כי הלא
עתה בכל הנשמה ג' ענפין הראשונות של משמשים דאימא ובכל היכל כאשר הוא ההוא
כמבואר אצלנו ואמנם כל זמן שלא נכנסים בראש הוא הנה המוחין
שהיו בהם תחתיים בבישה דאבא הם נכנסין מעט למעלה ממקומם בגלל
כדי לבטל מקום של המקיפים ואין הנה"י דאימא דבחינת הצ' דצלם הם
נכנסים ונעלים תוך הם למעלה הכל והנה נודע כי בתחלה היה היסוד
של הקטנות כלה ונעשה בתוך דאבא ונשם הן ששים ישבו ונחלו מן הזה
למעלה והנה והכל סוד היסוד דאימא אין בה הכל עד שהוא נתמלא כל
התלל בעצמה ו דאבא בו תלל הענף של זה הוא כתב מאד ואמנם היסוד דאימא

הוא

הוא כשן לאור עד בתוך נה״י דז״א ויש חלל גדול בין רוחב היסוד דאימא ל
לגופו נה״י דז״א וכבר נודע שבתוך יסוד דאימא נתונים החסדים והגבורות
כי שורין ולמטה שאין אומרים שהגבורות יוצאות ונקבעות לה הוד באימא ש
שומשם הענקי נשאר בתוך היסוד דאימא בורא׳ שאלו היה הוא דעתה כל
כמו הענקבא ולמטה הגבורות הם מחוברת הלא היאך עד מאד ובפרט כב
בהודם שם מתלמיו בתוך היסוד דאימא הם מתקבצים שם ונדלקים ונמשך
שמתפתח היסוד דבנה אינם יכולים לצאת כי שם החסדים המתפשטים
בז״א והחסד המתפשט בהוד ז״א הוא נשאר באורך הפה ומוקמו ולא כי אם
אלא שגם החסדים היוצאים מתוך היסוד ככל כיאפין שגם יוצאים קודם הגבורות
כי הם מים ולכן יכולים לצאת דרך מוקום לא אך הגבורות הם אש ואינם יכולים
עד שהמים שגם החסדים יצאו תחלה ויכניבו פי היסוד וגם עושה אחר כי
הלא אמנם שיצאו שלהביות הגבורות מתוש דרך פי היסוד הוא דבר מוכרע
כי הוא עד מאד ולמטה מקום יציאת שלהביות הגבורות ותוספת הוא דרך
מחיצת דפני היסוד של הבינה שמשם ויוצא המקום ההוא בין החלל שיש מלבד
יסוד דאימא לחוץ נה״י דז״א כי שם הוא חלל גדול ושם מתקבץ כל אורות
השלהבות והמקום ההוא נעשה עד שנבר המקום מנה״י דז״א לחוץ ומאחוריו ס
את יעקב ורחל השעתודה שם הנה במקום ראשם כנגד החזה דז״א ואז כל
אורות השלהביות לאחרים יעקב ורחל והם דינים גמורים ולמטה עתה כלל
שבת ואז להמשיך כל הענין כנודע ובפרט מיעקב ורחל שבהם הוא סוד
הישע של ל׳ שבת כנודע גם יש עוד בחינה אחרת כי עוי בחינות המוקיפי׳
דל׳ דצלם יורד היסוד דאימא למטה מתוקנון ואז ויצא ביעקב ורחל ונעשה
כנודע כי אינם יוצאים רק מן אורות המקיפים ועתה שירד מחוץ יסוד הבינה
למטה הנה נתפשטו יעקב ורחל יותר מבחינותם ולכן כה להקן כל זה
הנה אין אומרים ותבות וכו׳ והטעם הוא כי היקון זה הנה צריך לעשות באופן
זה כי שיפול מחיצת היסוד דבינה לא עשה שיכרו ביושב תוך הז״א שאז
יכרו למטה ויתפשטו יעקב ורחל בנו אז יכולו שאו השיפולי המחיצה דיסוד
דאימא לבחוס שלכבין עד שמוק שגם יכרו באופן ובויצא למטה לבן באחב
עד שישנו עד כיון נה״י דז״א והוא כונות מתוש שיפולי ההיכל כי כל תוך

כי כל מה שהולך למטה מתרחבים מחיצותיה יותר בהתרחבות ואינם עבים
כמו למעלה בראש היסוד בהתחלתו למעלה באופן שאם היו מחיצות—
ההיכל דבוק בו נשאר ולא יתרחבו למטה יותר ממה שהם למעלה הנה נראה,
היה ההיכל מתארך יותר למטה אך מה שהיה הולך ומתפשט למטה הוא—
הולך ומתפשט בהתרחבות של הצדדים וזה מבואר ונודע ונמצא שלפי זה—
נשאר שיעור המקום מלמעלה למטה גדול כמו בתחלה ואין כאן פירוש יותר—
מבתחלה גם עתה היקף האחר והוא כי הלא דופני היסוד של הבינה הם מגיעים
עד דופני הנוף דז"א ונדבקים שם ואת כל אורות החוט ואורות השלהבות שהם—
מכונסות שם באורות החלל שבין דופני היסוד לדופני הנוף דז"א אינם יכולות—
לירד למטה מאותו מקום כי הלא דופן יסוד הבינה הנוגע עד נוקבא דז"א ונעשה
כמין מסך א' ואינו מניח את השלהבות לירד למטה כלל והנה עתה זה אינם—
מגיעים השלהבות של יעקב ורחל כי יעקב ורחל הם למטה מן המקום הזה—
ומן המסך הזה ואין מגיע להם אותם הדינים כנ"ל ואחר שבטלו שבתחלה עברו א'
אורות השלהבות דרך דופני היסוד דלאה אך גם עתה יחזרו לעבור דרך—
המסך הזה שהוא היסוד דלאה" התשובה היא כי בתחלה היה מסך א' ולכן
עבר דרך החלל הגבורות ועתה יש מסך ב' ואין כח בהם לבקוע ב' מסכים—
גם יש טענה אחרת אמיתית והיא כי בתחלה היו הגבורות במקום צר דרך
היסוד ולכן בקעו ויצאו אך עתה שיש להם מקום רחב מאד אינם בוקעים
לצאת ואחר התחלה איך היו אומרים שהיו בוקעים נוקבא דז"א ויוצאים לחוץ
התשובה היא כי אם היו הטפות מעולים ממלאים כל אורות החלל אך עתה
שנעשה המסך הזה נשארים הטפות למטה מן המסך אך למעלה מן המסך
נשאר פנוי לגמרי כי הלא אם אין הטפות הראשונות שלהם אין טוב שיכנסו
שם ולכן יש להם התרחבות גדול ואינם בוקעים לצאת אל יעקב ורחל וז"ס והנה
טעם מוכרח שלום כי שלום הוא סוד היסוד של הבינה ט' למעלה בכל מקום
היסוד נק' שלום ואין אומרים שיפרוש אורות השלום שהוא היסוד דלאה
ויעשה כמין סוכה הנזכר כמ"ש גם יש כאן בחינה אחרת והוא דע כי הלא—
כשהם יורדות הטפות מיסוד דלאה עד יסוד דז"א הנה משתמשים לצורך—
אח"כ מגיע למעלה פה להגדיל את דז"א כנודע והנה הם עולים מלמטה

למעלה

למעלה ומתחלקים לב' בחינות הא' הוא מה שנכנס תוך היסוד שבמל' ז
דאימא מתפשט והם מקבלים לאותם החסדים המגולים שבפנים ואח"כ
מן שחוזרים לעלות ולהסתיר בפנים אח"כ אין הם מקבלים אך הענין הוא
כי אחר שכבר נתגלו פעם א' ונתרחבו וקבלו הגבלה הם כעצמם ונתפשטו
לכן כשחוזרו לעלות למעלה כבר קנו כעצמם כח וחוזק הגבלה והם מקבלים
את החסדים המגולים בחינה הב' היא החלק שמתחלק ועולה מתוך יסוד
דאימא באותו החלל שיש בין יסוד דאימא לעטרה דז"א והוא מגדל ומאיר את
החסדים המגולים מצד חיצון באופן שמתחברים שני הב' חלוקות זו מבפנים
וזו מבחוץ ומתחברים יחד ומגדילים את הז"א והנה שני החסדים שבתוך באותו
החלל מבחוץ כנ"ל הנה אחר שנגמר אותו המוסך ע"י עוברת שלום כנ"ל הנה
הם מתערבים גם כי אינם יכולות לעלות לגבי מפני המוסך שנשאר
שם ונשארים למעלה בקביעות וע"כ הם מאירים לז"א מחזה ולמעלה
כי הוא מקום הגילוי והם מאירים בהם בקביעות משא"כ בתחלה שלא
היו אסורים גם בתוך וע"כ היו חוזרים לגבי ועתה ירידתם הוא ב' התויך
חסר כל דבר הוא לחזור לשורשו ולכן רוצים לחזור ולגבי עם שורשם שהם
החסדים המגולים ונשאר נשארו למעלה עד שנתוסף החלק ב' והיא כי שני ה
המצבות שעולה למעלה הם מועטים והמקום למעלה הוא רחב מאד
ואותם החסדים המגולים שנשארו למטה היות מוסך הנה הם בקביעי
אותו המוסך כמו ועולים נעשות למעלה מן המוסך באופן שכבלו הם
הם עוברים בכח ובוקעים את המוסך אך כירידתם אינם יכולים לגבי
ולבקוע את המוסך כי גם הם מתרחבות ונשארים שם ונמצא שכל שני
האורות נשארים למעלה בקביעות ואז מאירים ועולים עד כיצא ז"א
והם מאירים בכל אותם האורות המגולים ובמוחין דז"א אחר נגדל מה שלא
היה בתחלה וזהו תוספת אור גדול מתוספת שבת והטעם אותם העקרים
העשוים במוסך הוא ע"י עליית החסדים כנ"ל הם נשארים כן ואז אותם
החסדים שעלו אינם יכולים לחזור ולגבי כנ"ל עם היות שהעקרים נשארים
פתוחים שם ומוצא הם מאירים למטה ונראים מלמטה כמו בכתובים ונ"ם מה
ת"ל שמכך הכוכב אינו כלו שהיה מעורב במון ... עד שיהיו הכתבים

נראים מתוכך שהם נבדלות הקדמה שנגלו שם ורומזים למה״ם לבוראם

קדישין שקודם השתלשלות לא קבלתי כי אם התוכ׳ הראשון לבד ואמנם
הנה עכ״ל מה שביארנו בקרוש ראשון על הכבוד מתחת אך יש טעמים שונים
והוא שהבנין שאורות אחריו יען הם מתגלין בסוד כל הקץ שעקבם ועד
אותו ו׳ מתגלה בא׳ והבנין שהם בנ׳ יעקב״ הנקודה דעשית הבנין ש
שהשתלשלות שהיתה עד עתה בסוד נקודה בסוד היסוד היא נגלת עתה בכל
אורך נה׳ דלא השורשים בנ׳ אחשבונות בכל ונמצא א״כ שכל התגלות שעוד
זו היא לבוקר בכל זאת מזדווגת עם יעקב והנה כנודע הוא שנ״פ ניכולין את
אמורים בכל׳ שבת ואמנם ניכולה הראשון הוא של השתלשלות וכבר ידעו שבכל
ניכולו יש נ״פ שמים נ״פ שבתי והשון שנ״ל שבתי לו הם סוד נה׳ דלא אשר
עתה שבה השתלשלות נזדווג עם יעקב ונ״מ השתלשלות הזאת והשון הוא
כי בתחלה סוד קבלה שבת היה בסוד אידרנות השתלמות ועתה הוא בסוד
השמיני נשין בסוד שביארנו אחר באתה קדוש כב׳ בסוד חקל תפוחין קדישין
ובזאת איך עתה נק׳ חקל כי בשעלה עד נה׳ דלא לבדו נק׳ חקל שעם לכל
אחר כי לשעלה השלה הוא בסוד נה׳ כי בשעלים נה׳ למעלה נשאר אותו
מקום פנוי נש״ה הוא והיא נק׳ שדה שאין בו ישוב ובנין בתים רק מקום פנוי
וגם הוא סוד התום שבת ונק׳ שדה אמנם למעלה בקדושה הם אורות
נמשכים ונק׳ כית וגיר ומדינה כי שם הוא הישוב. אך מתחת נה׳ ולמטה
הוא מקום הקליפות ונק׳ מדבר נש״ש בזוהר פ׳ תרומה כי מצאנו אתה הוא
במדבר והטעם כי המדבר אינו בו ישוב כי הוא דעמות הקליפות אך
השדה הוא בו זריעה כי הוא פנוי לקבל הקדושה העליונה ורי בזה עם חקל
הוא בנ׳ תוית אחיך הויה אדני וכבין לזה ואמנם אעפ״י שביארנו שם כי חקל
תפוחין קדישין הם ג׳ דעין עכ״ו נ״פ בקינוי בעצה לבד שהם בנה׳ דלא הוא נק׳
חקל תפוחין קדישין כל נ׳ היכולות והטעם כי כל השפע הוא בתבונה שהם תפוחין
ועתה כשעולה לנה׳ דלא ונשארים שם תפוחין מתוש בתבונת נמצא נק׳ חקל
תפוחין קדישין כי קדישין הוא בסוד מוחין רק שהם מתפשטות נה׳ דלא לבד
ודע שבוים שבת כל פני נק׳ שבינית מתפשטת כלה ולבן נ״פ שבשש הם
בנה׳ שלה ואח״כ יקים בנ׳ אחשבונות ואח״כ בנ׳ באשונות כמ״ש בענין״

אחרג

אחר הנה כבר ידעת שבכל ג' תפלות שבשבת מוחין ש' המלכות ובכל מוח'
הם מקיפים דקדש המכונה צלם והנה קטנה עם ג' מוחין שלאחר השמינית
הכוון שם שעתה נכנסים בה ג' מוחין המוחין כל רגלים דאימא והכוון כי
עתה המלכות מקבלת הכל במוחין שלה מחוץ האמצעית דז"א והאורות אינו
שלשה מוחין שלה ונק' שבתי הם עתה בתוכה ושגם כן המוחין והאורות
והמלכות אינה עולה בכל שבת רק עד נה"י לבד דבונה דז"א שמשם —
משובח לה הלא למעלה " עבין ג' מוחין דז"א רק לה דג' המוחין הנ' קדישין ועוד
ובמוחין הג' שמקבלת מן המוחין שמהם כשבעם אחרון קדישין כי בל קדש
הוא בחכמה מעולם כב' מוחין הראשונים שמקבלת מוחותיה מן המקום
שאינם מוחין ממש רק דקשעות והאל המוחין לבד נקוד תיבת קדש
המוחין שהוא יחוד הוי' אהיה הויה אדני של שמות לו מקבלת עתה
המלכות ומוד הטעם כי למעלה כבאשית שם הם המוחין נגד הויה ואהיה
ולכן חיים ט שם הבינה ולאח נ"ב הנק' אהיה והז"א הויה והמשיך מהם
האל עד נה"י דז"א כדי שיספיקו האורות שבתוכם לבד משאות מוחין לבד
אותם שאין שם מקום מוחין נם מלבד שאין בנמצא הוודת האלו רק עד
מוחין הג' הנק' קדישין והנה בנה"י דז"א שם נק' הויה אדני כי הוא הויה ובנה"י
מקבלת הנק' אדני ונהמשכו נק' הויה אדני " קדישין אחר מוחין הכוון
עד הראשונים ממש רק שמוחין אהיה יה' הם עד שם הג' שבל הקדוש הוא
מוחיים כי עדין אין מאורות ג' שמשלשיך בלשון והכוון עדם כנ' יצחק ותשב
הב' לא קבלה אחר מוחות לבד יש ממש לא אחר ואחר קדיש אמן והכוון
עד הראשונים ממש רק שמשלו אורות אהיה יה' כלה כורין והכוון לקחם
בנה' ויק' ולכן הכוון להשלים עד מספר כמו' שהוא אחרים ולכן צריך להשלים
ג' אורות שיש בכרכו את יש המבורך שאומר הכהן ויש בו ז' אורות
נ"ב הכוון כשמבורך כבר וכו' על אורות שיש בשבורך הן המבורך והכ'
נשלמו ג' אורות כבים קרי במו' ממש אחלם והנה אם שבחות לקבל המספר
הנוח כברכו הראשון את אם לא שמעתי אות הכוון עתה בברכו האחרון
לקבל המספר הנוח ולהשמוע. סחר כי אם לא קבלת הנוח בברכו הראשון
אין אפשר לקבל השמוע בתפלת מנחת שלום אח"ב הלך לביתך

ואומר בקול רם שבת שלום כי הוא מקבל את השבת בסוד [illegible] יסוד
ובשמחה גדולה ונושק ידי אמו בכל ליל שבת וסוד הוא כי הוא נושק יד
אמו בליל שבת שאז הכתרים כי בחול אין לה אלא רק מוחין דקטנות שהם
נה"י דתבונה אך בליל שבת עולה עד המקיפים שהם חג"ת דתבונה כמבואר
אצלי וגם הם התנועות של התבונה חיצוני דז"א והוא עולה עד שם ונושק
וסוד הנשיקה ומובחרת שבליל נה"י היו כבר נקשרו במקום אחד ואמנם
עומד במקומו ואומר לה בשורה דאצל המוחין הישן והטעם הוא כי
עתה בסוד הסטרה מקבלת הה"ל מוחין דראשונות דז"א ואח"כ מ' הקל המוחין ה
הישן כי הלא ג' אמצעיות בקיומה שקיומה מקבלת שבת בשדה היתה מ' הקל
כמבואר לעיל אחר בעמידה מה מקבלת הה"ל מן אמצעיות דז"א מ' הקל
המוחין כי הלא ג' אמצעיות מ' אבות וגם סוד ג' המוחין ועתה בקדש מ' הקל
המוחין הדשין כי היא מקבלת הה"ל ג' המוחין שלה מן המוחין דז"א עצמו
שהם ג' ראשונות וככה כאמרו שהמוחין מ' הישן ובפרט המוחין דז"א ואמנם
להיותה מקבלת מה דמתם וגם הוא הבת דז"א והיא מקבלת ונתונת מן
הבה דז"א אחר' שהיא לתוך בנה' שלו כל"ל ואמנם לבן בפגורתו ג' מ' של
פגורתה דתנועותה שבשקיה מעוטה ונעשית מקומה דמלכות לבן מ' משר
דתנועותה כי היא מוכלת ולא קוה ואח"כ קבלו יותר מן הסגולה ואמלכתה
בלב' שבוע"ם והנה הקיף המלך השלחן דרך ימין והסיוון כי הלא המלכות עתה
בעמידה בה' דז"א והוא בסוד אור הפנימי דעמות הבלת שבת שהיא מקבלת
נה"י דז"א בבחינת אור הפנימי ואחר שבאת מן השדה הקפה השלחן להמשיך
אור המקיף של הבינות זמן ב' עתה תכוין להמשיך אור המקיף מבחוץ
נה"י דז"א סבוב ויבואו הראשון דעמידה אחר קח ב' אגודות של הדס שוק
ותסך ותכוין עליהם והריח בהם והקיף בהם את השלחן ותכוין להמשיך אור
המקיף מבחינת הג' אמצעיות שנמשך אור הפנימי שלהם כו"כ הל"ב ולא
הקפה זו היא בהדס כי ההדס רמז לג' אבות ג' אמצעיות ואמנם ב' אגודות
ההדס תכוין שהם כנגד זו"ן ולכן אחר שהרחת בהם אמור זכור ושמור בדבור
אחד נאמרו לכוון לחברם יחד והנה כנגד אור הפנימי שקבלה מן הג' ראשונות
עתה בסוד הקידוש כמו שנבאר בע"ה אין כאן כח להמשיך המקיף שלהם

כי הם תקיפי מבחינת מוחין עלאין ואינן צריכין עי' ומשעשעין בעסק - ואחר
אחר הקידוש נמצא הקידוש הוא להמשיך אור פנימי מג' ראשונות דז"א
לנוקביה כדי שתגדל ותקבל מזווג מוסף ולכן על הקידוש כי כוונתו לקבל
הארה מג' עליונות שהם מוחין דגד' קדש ואחר הקבלה באה לכך כי אחר אוכל
מוכה הזאת והמוחין אלו ומולה' הכיבות הקדמונה. שכן נקט מוחיס ... שעי'
שלקחה אחר מוחין דקטנות וכפי הכוונה שביארתי לך במקום אחר מה שמן
הוא קטינה וכוונתה אלו סוד לב' נתיבות שיש בו וכו' חוץ מג' אחרות שהם
כנגד ג' ראשונות שמהן.. אריז"ל הדלקת נר שבת חובה סודו הוא כי הלא
ב' נרות הם בינה ותבונה והנה נר שבת הוא כנגד שהיא אחר בה' חובה ולכן
היא חובה ולא מצוה מפני כמו שנתבאר עתה בס"ד כי נר מצוה וכו' כי נר מצוה
והנה אור כבר ידעת כי הם סוד ג' יחודים הנעשים ביום אחר היה שהם
הוא אחד וכלם הם כנ"ל נר נר דע כי נר הם סוד ... אחרי התלבשות ...
כל כוונתן בהתלבשות על נר כנ' בעולם ואחר כ' נרות אלו שהם בינה ותבונה
בי בשעה שנכנס סוד יה הנה והנה כנגד ש"ב ג' מוחי שלהבות בנגד ד' אורות
בשם בה' בה' בהתלבשות והנה הב' דאחרונים בהתלבשות דהתגלות הם מוחין
לך הב' עליונות אינם מתלבשות בפנים והאחרים ואחר לכן ג' שלהבות
קנו על מצוה כי הם סוד הויה בנ' בהיקונים כי מ"ה בהם כנ"ל הם יה וכו'
כי אורות וה הם נשמות לך אורות יה הם שלהבות באורות מה"ן ונקו כי
נר מצוה והנה בה' נר שהם בינה ותבונה כנ' עליה הה' והוא סוד השלש
הפתילה של שר שהוא עולה כנ' הה' ואחר אורות שדי שמן הם סוד ב'
שמות אחדים א' במילוי ההין וא' במילוי יודין והם בנ' ש"ב ולכן הב' השמן
הוא שדי נסוד זה בשמן בה' כן שדי ולן ואחר הכמות לכך לפתוח פי כל
היכולם ונקודים שלו על הסוד הנז' שדי כן למעלה בן למטה בבינה ותבונה
ואחר שדי שבבינה הוא כסא נשדי שבתבונות יש בו עשי' ולכן כן שה ולן
כוונות של הבינה ולכן הוא כסא.. בענין להם המשנה של השלחן צריך
שתקדים שיהיה יב' כבהת יב' כפפות ז' מצד ימין בשלחן וו' מצד שמאל
וה' של ימין יהיו כנגד ג' ום כצד שמאל וה' שמאל יהיו בשם סגל והן
סרכנ"ם סימנו כי כצד ימינך הם ז' כפפות כ' שנ"כ וכן כצד שמאל

הם ד׳ ב׳ עוג׳ ב׳ והמתפשטים יש ד׳ ככבות ל׳ אחרים שהם מתפשטים בשמים
שהם ב׳ ככבות אבל הד׳ של ימין וב׳ אחרים מצד שמאל אבל אותם הד׳ אשר
עם אותם כמו כי הלא שהם מקבלים הקו בשורק זו מן הקו ימין השני
דרוא״ה שתחתיה וכבר באורנו כי שהם הקו ימין הם ג׳ הוויות והם יב׳ אותן
בדיבוק הוא הכולל של כולם אך שורשם היום שלא יב׳ אותן ובענין הם יב׳
ככבות שלו וכנגד שהם ג׳ הוויות שהם בג׳ לשם ז״ב שלשה לשם בארון שהרבון ל
להוריד מן האורות ג׳ הוויות הקם שהם ג׳ לשם ואחר מכל אות מהם שנשאר
לשם א׳ כחויה א׳ כמורה ונשם שאחרת התולדות שהם מלל שבת אבל אינו
מקבלים לא ע״ש זה כי הוא מקבלם הכלל ונותנם לה ודע כי בכל מקום לא
יש משורק לא מספירות כה ונ״ח ולכן שהם כולם שמקבלת התולדות
מפה זה לכן יש משורק מהם ואינו ע״ש קבלה משלו המתפשטות והשלורק
רק משורק מהם ולכן הוא כ״ב משורות קוים כמו כמו וקוונין ואחרון
נמצא שבה ככר קי״ב ככבות כי הלא הד׳ שבכד ימין שהם חויה א׳ הב׳ דתהו
הם ב׳ קוין וב׳ השמאליים הם ב׳ מהויות ע׳ שהם נכפים על הקבורות כנ
שבכד שמאלים ו׳ עלה ומשתכנם לכך התנועה הקו מכל המתפשטים כלא״ק מורה
הא הויה אחרת כאות אחד ד׳ המתפשטים הם קויה ג׳ והרבון השלורות ונ״ו
זו כבר ימין הם י׳ עלה והב׳ שבכד שמאל הם ו׳ עלה ומשתכנם לכך
התנועה בהם מכל המתפשטים הכ׳ שלשים והבנים והחברים בכ׳ ילך
ויהיו ב׳ שורש הככבות זו כנגד לזו וב׳ הקוים שלהם יהיו כן א׳ מצד א׳ וכן
ב׳ מצד א׳ וזה יהיה נמצא כלו הם לשם א׳ וב׳ קוים ויהו כנגד לשם הקוים
והרבון שאותן שבכד ימין הוא כנגד אות י׳ ושבכד שמאל הוא כנגד אות ו׳
והכין התנועה ומשתכנם התנועה לשם מן האורן הרבון ללשם קו א׳ שהם
הקו ימין קו א׳ והקוצצ מן הלשם הימני שהוא אות י׳ כי הוא כנגד החכמה
שמשם הוא המזון המושלך מכלם והקוצצ כנגד שהיא בינה ונקח לך
והוא כנגד ו׳ של קוין שהיא ז״א והקוצצ כנגד ב׳ שנינו כנגד א׳ והוא
לחשבך והוא כנגד ה׳ של אות שהיא מלכות והחברו ויענו יאהדונהי
ואחר הקוצצ כנגד אחרות אם כנגד לבד לאחרים אה״ב אחד בבבבך
מהעין בחזור לחזיק באורות של הדבר ובאמור אחר זכור ושמור כמבע

א׳ נאמרו גם הריח בלתי ככתב והנה סוד כוונת הריח בכל מקום שבזוה״ק
הקרבנים הוא מאופן זה וגם מיוסדים בס״פ ריח ניחוח אשה לה׳ והטעם כי הלא
סוד הריח הוא כי הדינים המתפשטים הם חוזרים להתמתק בשרשם כנ״ל
הריח לפי שהוא מן הה׳ גבורות הוא הנשימה והוא הדקין שבכלם שהם הנשימות
שהוא דקות יותר מכלם כנז׳ באדרת נשא דף קל״ז ע״ב והנשימה הוא הדקין
שבכלם ובשהם מתקבצים ועולים דרך החוטם ונכנסים בו ועולים עד המוח
כי שם הוא הדעת ושם שרש הה׳ גבורות ושם הם מתקבצים ומתמתקים
כנודע כי אין הדינים מתמתקים אלא בשרשם וכמשארז״ל [illegible] בסוד הריח
החוטם והנה הריח כשעולין קודם שיעלו בחוטם הוא בחינה א׳ ואח״כ בריח
והוא סוד הדינים כי הוא סוד אחורים דאלקים גם אחוריים שהם ד׳ אותיות
אלקים ונ״ב אותיות המלוי הם ג׳ בחינות אלקים נ״ב ריח שהוא ה׳ אותיות פשוטות
ונ״ב אותיות מלוי וכ׳ חשבון האחוריים הרי ריח ואח״כ שנכנסים אל החוטם אז
אז נק׳ ניחוח כי כבר הוא מתחיל להתמתק וניחוח הוא מלשון נחת ונקרא
ריח זה נכנס תוך ב׳ נקבי החוטם ונקרא בשם הכולל בגי׳ ניחוח עם הכ׳ הכוללים
אלהים וכבר ידעת כי תוך החוטם הוא אדרבא הוצאת הדינים מן החוטם ולחוץ
כמו אז יעשן אפו וגו׳ וכמ״ש באדרא על פסוק ויחר אפו וגו׳ כד נחית אף
הריח הוא הכנסה דעמוד והתמתקותם תוך החוטם בסוד אח״כ שנכנס הריח
ואחוזתו בשרשם כי החוטם הוא שורש באחוזת המוחין והנה הדעת הוא
מקום כנגד המוחין כי זהו סוד עליית האחור של המוחין במקום הנקרא הבל
כי שם עומדים הגבורות תוך המוחין הוא יורד למטה ממקום זה ולכן הריח
הוא סוד גלוי הדינים כי שם אינם בכ״ב כחות דינין בסוד ומשם אשר זוכה הריח
לך וכו׳ ומשם עולים שם הגבורות כי שם הוא שרש של הדינים ואח״כ שם נק׳ אשר
שהוא בגלגולי דיוקן בנ״ב ש׳ וה׳ אותיותיו והשם עצמו הרי אשר אח״כ מתייחדין עד
המוחין עצמם ומשיגים שם אורות הב׳ הכללים הנק׳ ניחוח בכלל ומתייחדים
עד המוחין שם ל׳ הויות עם ז׳ מלוי מ״ה בן שהם כוללים כל אותיות הקריך
והנה ניחוח הוא בגי׳ לשון של לגי׳ והשם עצמו הם המוחין הרי כי לגי׳ הוא
ניחוח והמוחין ואז נתמתקו ונזדכו בכל מיני הריח שהריח שהכהן מכוון
זו בעיון כוונת הלחם של המצוה כבר נתבאר שהם י״ב בסוד כנגד

המשכים הוא סוד יחוד ה' גבורות הללו מן הדעת שלמטה ולכן הכונה כי כולם כנגד שלשה
וכבר בארנו כי הה' גבורות מתפשטות הם סוד ה' אותיות שהם שמנה כמודע
ואחר שכבר המשכת כח ג' מוחין הנז' וגם סוד מתפשט בכ"ל את התחתון הכוס
כי ימינך לעבד בלי: כונת השמאלי כי אחרי שכבר קבלה הז"א המוחין מכל
הקוים מן השמאליים והימניים אותם שיד ימין כדי להאיר בה מצד הימין גם
ולבלבל כולה בימין כסוד נאחז בחסד כמו הא"מ אח"כ הכונה בסוד דין שנתקבל
כי הכוס הוא הנוקבא עצמה והיין שבתוכו הם המוחין והכונה כי הלא בארנו
איך הנוקבא אינה עומדת רק כנגד ה' דז"א מחזה ולמטה ולכן הזרוע ואחור
היא מקבלת הארת נה"י מן הכתר דז"א עד שם נה"י ולכן הכונה כי סוד היין הנז' ה
המגעת ש"ד מן הז"א מן המקום ההוא שלשה עם ה' והם ז' ספירות בחסד [illegible]
ושלש קטנות דחכמה הם ז' ספירות וכלה טבעת מה' קדי ע"ב כמנין יין
אח"כ [illegible] להכולה נקידוש וכבר ידעת מה שהם ע' הנזכרות לק' [illegible]
בקידוש והכונה שהם סוד היין הנז' הכונה שהם סוד כ"ב יק הם בגמטריא [illegible]
וסוד הטעם הוא כי הבדלה הם סוד אור הפנימי של המלבושת במוחין שלה וזהו סוד
המשנה ואח"כ בסוד הקידוש שהוא הייחוד ונעשה שהוא הכוס הזה מקבל
חסד הקטן בז"א וכבר ידעת שכל הבדלה הוא אור המקיף וסוד הקידוש
מן המשכיות מקיף של מוחין דנוקבא ואח"כ שלשל אותם שאין כח בה
להמשיך מאור המקיף רק שלימות הטעם הוא כי מן האור המקיף של נה
שלימות דז"א שצריך אין כח בה להמשיך אך מה שאמרנו עתה הוא שמן הפנימי
עצמו דז"א מן המשכים פנימי ומקיף של נוקבא והטעם הוא כי אור הפנימי
דמוחין דז"א מן המשכים אותן כך ג' קוים של הזווג ושם יוצא ונותן של
הנוקבא בסוד היין הנבעת מן הכוס שבפנימיות והוא יוצא משם מתוש לסוד
הז"א שלאחר בהיותו אורח בכוס והם יוצאים משם ונכנסים תוך הכוס אך
מאחר אור הפנימי למוחין הנעשים [illegible] בסוד הבל של מן המשכים
עד הכוס ונעשה שם [illegible] אור אך שאותו איננו של הפנימי בהיותו בז"א ולכן
כוונת [illegible] שעשה הפנימי ולכן יש [illegible] הוכן בהמשכו שהוא הפנימי וכו'
ומשכו כ' יד הנזכר ולכן קודם ויכולו [illegible] ג"פ יק כנגד יק הנז'
הפנימי שהוא כנגד הדעת [illegible] אך ויכולו הם לה' הבנות והקידוש הם לז'

ঘোষণা করিতেছি যে, আমার মৃত্যুর পর আমার সমস্ত স্থাবর ও অস্থাবর সম্পত্তি
আমার স্ত্রী শ্রীমতী ফুলমতী বিবি ও আমার জ্যেষ্ঠ পুত্র শ্রীযুক্ত বাবু রামকিশোর
সাহা মহাশয়ের হস্তে ন্যস্ত করিয়া যাইতেছি। আমার ইচ্ছা এই যে, আমার
স্ত্রী ও পুত্র আমার সমস্ত সম্পত্তি একত্রে ভোগ দখল করিবেন।

קידוש

ולא די זה אלא שגם מן הכתר שלא היה מקבלת וזהו סוד יין שהם ע' ספירות
מן הבינה עד המלכות כמבואר אצלינו ועוד כי סוד הקידוש שהוא קדש הוא
מבחינות המוחין כי כל קדש הוא במוחין כנודע אך היין הוא בחינת הכתר
עד הוד שהוא כמנין יין כנז' **ענין** הקידוש בליל שבת סבב כי אז סוד היין
שהוא בגי' ע' והם ז' ספירות התחתונות של המלכות ומש"ה והנה סוד כ"ע של קדש
סוד ד' הויות עב סג מה בן וג' אהיה דיודין ודאלפין ודההין ויש בהם ע' אותיות
עם הכולל הם נגד כמנין יין וכל בחינות אלו הם הנמשכים לה עתה בסוד
מוחין " **ברוך** " שבת בלילו לעשות קודם הקידוש מזמור לדוד ה' רועי וכו'
והנה כבר אך טוב וחסד ירדפוני ס"ת כנז' כנודע וס"ת אך טוב וחסד סג"ה היוך
מן הכל הן מעוררות יחוד זה **בקידוש** מקבלת מן כאשורה וכו'
הקבלה הבנים כנז' ידוך וכבר נתבאר אצלינו והכוונה שהיין הוא סוד ד' מוחין
שהיין מקבלת שתה והם נגד שהמתה קבלה מן מה חלקים כמו נכנורות
הם ג' מוחין ד' הויות ומתלבשים בסוד באימא ג' אהיה דיודין ודההין ודאלפין
דוי הם י' שמות בגי' ע' אותיות כמנין יין וקיין ישלו ב' לבושים הם קרום וכוס
הכוס והם גי' באימא שבכללם המוחין שהוא היין הב' הם הלבושים של האלהים דקידוש
שהוא כם הכוס והם סוד קידוש דוהא אשר בגי' באימא בקולם והם מוקפים
בספירות ... הכוונה לא יוהן ... אשר אין מכוונים כמו ...
קידוש זה ... כמבואר אצלינו " נכ' הכוון ע' באימא ...
להמשיך לה נכ' בחינת ... והם סוד ... והכוונה ... כי יו"ד ... הם ...
יו"ד ... יו"ד ... והכל ... **סוד** הקידוש בליל שבת הכוון
... יו"ד ... שבעלים ... ע' ... והם יין ... ונם ... שהוא ...
עם ... כמנין אלהים שהוא הכוס ... כי ... הם המוחין ...
למלכות ... יו"ד ... יו"ד ... יו"ד ... שבן הם
י' אותיות ... יו"ד ... אלהים ...
הם ... יו"ד ... שהם ... אותיות
יו"ד ... שהוא אלהים שהם ... כעד
ק' אותיות אלהים ... שהוא ... הכוס ...
עם יה של יו"ד ה"י יו"ד ה"א ... אלהים עם הכולל ... למבורך

שהוא נותן לה ה' גבורות ממותקות דימין .. כי אין יכולין לעשות לה כתר כי
כנ"ל ויכולו הראשון הוא כתר נה"י דז"א הוא כתר חסד ה' הוא כתר חסד וכו'
הוא כתר שלה וצריך לבנין נה"י כל מוחין המשפיעים לה מבינה שהם ד' הויות
ע"ב אהי"ה יש בהם ד' יודין בהויות השמות ממנו י' [illegible] שהם ד' הויות
קס"א ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן יש בהם כ"ג אותיות וב"ן אהי"ה דיודין וההין ולפניו יש לו
אותיות קס"א נ"ב אותיות ומבין שהכתר שלה הוא נ"ב הדעת שבה יו"ד ה"י יו"ד
הא"ה יו"ד [illegible] שמיבולם הם קס"א כתר ומשלו' שם י"ה מן אלהים הוא מן שהוא — מעולאים
הויה כי יש ב' נ"ב שהוא הוא מן יו"ד י' וי"ו נ"ה שכמשלו' ה' קס"א ונ"ב כי
כי יש לה עשר שלמים כי כשם יה שם כמו הויה כל הנ"ל .. בקידוש שבת
כנגד פני הנפש שמשתני' מ"ם אומ' ולהם שיבון כמו קידוש שבבבבה
נו"ל מן יודין ... [illegible] מן מ"ה כן ויבון להמשיכם לו מן אותיות של כ"ן
שהוא הכוס של יין כנגד ויין [illegible] שבת הנה שכבלת טרבית הוא
ויין שכבד ונחל מן החוץ כנגד ולמעלה ואחר הבדלת טרבית הוא ויין שכבד
ולמה כבל אותן שיצטרך כנגד ואחר הבדלת הוא ויין שכבד ונחל מן החוץ
ולמעלה .. כנגד הבדלה שבזה שבת כנגד הוא כי הלא כמו שיש הפרש
בין הקודש שבת לחול ולכן היא הבדלה כנגד כן נ"ב יש הפרש בין קדושת
ו"ל שבת לזה שבת כי הוא הקודש חמוש וצריך להבדיל מכנה אם נזמנם
כתר כי הם צריך לזה שיבדל .. סוד הבדלה הפנים כי הלא המקור
הוא הכלי המקבל המים שבו ולכן שם אהיה דההין הוא כ"ב מקוה והוא
מלמטה ובה לשם הויה שהם המים שבמקור ודעתו כי הויה שבה לו
מים מ"ם מולאים ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ויש בהם נ"ו יודין כמנין מים נא"ו כך —
המים שבתוך המקור ולפי שבה ב' מילואים לו שהם סוד המים כלם הם
נמשכים משם ע"ב הראשון והוא שבו כלם מ"ם כלם כמקור שמי .. ר
ונ"ב כי עקר המים הם במקור שהוא מן ע"ב ולכן שיעור המים שבמקור
הם מ' סאה כנגד ד' יודין כנגד .. נ"ם הראשון כנגד כנוס כמים חיים כי
הפנימית [illegible] יורדת מות ונעשה מתקנת כמים ממעמקים זו וכלולים הם [illegible]
שהם נ"ב כמוקום מ"ם ובין כל הטבילות כמנו כמקוה אם כולל החסד
אתגעם אם יחזרו לעד למעלה בקלפות .. והנה ב' כמיטות הם הם נקרא
[illegible]
הוספות

שלים ואחר יורדת בחוזק כח להתגבר להוריד ושולט [illegible] שם גם יורדים מעשה
כי שמות מצפצף מצפצף שלים הכח שם הטעם [illegible] כי בבחינת הקיבוץ
ראשי היא חויה ובחינת המשפיע בעצמו הוא נקב הויה וכל זה הוא בסוד ואלקים
שמות הם הם ובהם קונו הם מתקדשים אחד ואחד [illegible] בכל זה להמשיך
את האחרות נקב [illegible] כלה [illegible] שלשה המוכל הכוון בכל למטה
שבוא שונה הממשלה ואת הסולם שם הכבוד והכוון להשלים שם שני שם
חוה באצילות והוא הויה כמשלו שלמין סמוך [illegible] נקב אותיות למטה
רמוז להיקון משמות הכל המתגלה בסוד והכוון כאותך מנה להורות
שכח כתר על שמם סוד נ' כוי' חול' הנעלם על ודם סוד יהו [illegible] ואחר
מעלה אותה לגי כי על שהוא מנה להורות את מתעלם אותן לגי והן מנה
להורות לגי ובזה השם של לגי הכוון בשם מ"ה כמשלו שלמין נקב הכוון [illegible]
שהקון [illegible] ולכן תהלה וכנגד מ' שלא כתקון שהוא קולה ישאו נהרות
ואחר על כתקון נהרות קולם ישאו לכך עזי נקב אחר נאות קדש יהוה לאורך
כי [illegible] שהקון [illegible] נקב הכוון ברכת יהוה לתוספת [illegible] בשם יהו' והוא שם כ'
על שם מ"ה ונשמן כי שם מ"ה מתחלק לג' חלקים כנגד ג' כתבי לכך וכל
חלק יש בו י"ב שמות כנגד ע"ב מתחלק ולכן מנין ע"ב הוא סוד ונרמז בשם
זה שהוא יהו' והוא שם ב' נקב ולכן כחוזק [illegible] את השלם ולכן שם זה
שולה כנגדו כי הם סוד ן' [illegible] מתמוד הנקב והנה הכוון בו להשלים
הנשמות שבין הקלפות שלים דבוקים הרבה ולא יכלו לעלות מ"ה שם כן מ"ב
ושם זה הוא [illegible] נקב [illegible] שעולם הגבורה [illegible] לבון בשם יהו' אחד
שהוא באצילות נקב והוא גם למטה [illegible] הם [illegible] ג' [illegible]
[illegible] ונשמתים קן [illegible] (עם בו [illegible]) [illegible]
שמים. כולם לעלות מ"ה שם מ"ב והנה כל תיקון זה הוא שרק. וקטגן קולות [illegible]
מתגלות על מ"ה [illegible] ואחר כאן מן השרק [illegible] [illegible] ונקוד
[illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] כי הוא [illegible] [illegible] מ"ה [illegible]
[illegible] הנה כבואך מן השרק [illegible] [illegible]
[illegible] בתוך [illegible] [illegible] כל הסדר [illegible]

ק

בין בבקרן כי שם בשמש הוא סוף השמשות בחורף. ועתה יהיה סוף יום התקופ
את היום בשנה ששלמה ד׳ תקופות תשעים ושמונה שעות ד׳ אותיות היום כי הם
התשעי׳ הכלה נס יהיו לך ד׳ ימי׳ לכן כתב ד׳ אותיות הויה [illegible] ולא הספק
הם סוף אחר התקופה מבחין [illegible] המלכות [illegible] והלך לשנה [illegible]
בכל הבין לאלול [illegible] קדש הקדשים [illegible] [illegible] ושעה תמוז [illegible]
[illegible] התקופה בין ולבן הסוף שעה בתקופת [illegible] לקבלה שעה והם תמוז
[illegible] שהוא סוף [illegible] בתקופת [illegible] [illegible] כהם התקופה הן [illegible]
הקדשים שהוא בסוף השביעית כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי שם סוף
סוף שלום בהיכל ז׳ [illegible] ולא [illegible] [illegible] ההיכל [illegible] [illegible]
התקופה נשיתה ולכן הסוף [illegible] שלש סוף שלום לקבל התקופה נשיתה
לך שבת להורות [illegible] [illegible] [illegible] שבת [illegible] אומרים [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] והיכולת של [illegible] את הבין
[illegible] לה נ׳ [illegible] [illegible] [illegible] בין [illegible] [illegible] [illegible] ושעה נך
וקבל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] נך קדש והבין
[illegible] לך התקופה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הם [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הם [illegible] [illegible] [illegible] מן
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של [illegible] [illegible] [illegible] שהם [illegible] [illegible] לך
[illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] והנה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] את [illegible] יש לה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לך [illegible] [illegible] אחר התקופה של [illegible] [illegible]
התקופה של [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] בהם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחר התקופה [illegible] [illegible]
באחר התקופה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

כי דלק [illegible] אשר [illegible]

[illegible] אחד [illegible]

[illegible] של [illegible]

[illegible] של היין [illegible]

[illegible] של היין [illegible]

אם מוקדשים על היין [illegible] של [illegible]

[illegible] קבלת השמש

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

עיש״ק [illegible] הרים נאארה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הזהב כל מה שיכול הפה וכללות כל כח אדם להשיג בתוספת שבת וכמ"ש
רש"י כי הלוחות הכתובים בתורה יש להם הטעם שיש לעשות תוספת ועונג כי
שהם תכלית לכל הנשמות בעולם או מקיים מצות והוא [illegible] ישראל
[illegible] והוא [illegible] [illegible] אם הוא בתורה יש לו תוספת
ולכן [illegible] שבת ברכה [illegible] כי כל [illegible] תוספת [illegible] על השבת [illegible]
ג' [illegible] בתורה [illegible] [illegible] [illegible] תוספת [illegible] שבת [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] להם טעם שבת [illegible] כי [illegible]
שבת השבת הזה הוא טעם שבת ולכן [illegible] שבת ברכה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] כי [illegible] של שבת [illegible] [illegible] יש
לו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] את [illegible] [illegible]
[illegible] לו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של השבת ולכן [illegible] שבת
ברכה של [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible]
הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
היא [illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] שבת [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לכך כי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] הוא [illegible] [illegible]
ובכל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא בן כי
הנה יש בו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
עד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible]
כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שבת
[illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

לסתום ולחתום השעה המלאכה כשעת הנה הוא נגרם להכניס הקליפה בפני'
הקדושה ומניעה עד השפע שנשפע הקליפה גם ולכן כאשר שיורד חייב מיתה
לפי שנגרם להכניס הקליפה ולינוק חוץ מקדש יש אך היוצא חוץ לסתום חיג
מוציא לאחרים אם לעצמו לבד כי הנה הוא עוקר נשמתו מן הקדושה ומשליכה
ע מקום הקליפה ולכן אין כאשר להתווכח בין שאינו מוציא לאחרים רק
לעצמו אך עכ"ז שמא יצא כח להקליפה ולתחזק ע מקום שרשו שבקדושה
ולחתום בחינת י"ג הוא כי כאשר מעריך הי"ג שבקבלתם בה נ"ה שנער ב
רמ"ח הנה היא י' נעשה הוא י"ג וכן הוא הקשר בכל השלמות ולפי' כאן
עצמו חוץ מן השפיע שלמעלה נשארת בסוד א' וזה אחד אחד וכ"ב הנה
בסוף רמז עולה בחכמות שעשה א' ובסוף רמז עולה כדין שנשפע
א' ובסוף כמלכות עולה כגון שעשה א' וכן בכל השלמות וזהו אחד
אחד וכו' ולחתום אורייתא סוד שבה מה שנ"ע רע"ב ס"ה יורד של המלכות
שהיא עולה ומתגלגלת כי התלה היא סוד ש' של שרש שהם ע"ה של החסד
אשר הוא נעשים בה מתחן ספרת ולא מתגלגלת אחד והיא בסוד ד' שמות
שהיא הרשעית כי התלה היא בסוד ש' שהם ע"ה ונעשה בסוד ד' שהיא עם
המלכות נ"ס סוד ד' מוסף בכל שלמות המלכות נ"ס כאחד הכ"ב ואז יש לה
ד' מדות ע"ה ותכ' ולחתום הל' היא בבחי' כ"ב ונו' ולפי' שיש לה ק' סוד הראש
שהם הסוגים לכן כח נ"ו שיש בה כאש נגרם לאותו האחד של אות ד' שנעשה
מאותו הראש של אותו הנ' נאחה"ב שנעשה ה' כי היא מתעברת מאותו ונותן
לה סוד השובב שבגבן הל' והיא נ' אחת הכי איך שלש מנ"ה ב' ומש"ש ג'
אך הקליפות הם לאחר כי הם אותיות שקר וכל מה שהולכים הם מתמעטים
כמו שכתו' והטעם כי אותיות שקר ושקר הבל הם א' רק שהם שלא כסדרן
לפעם הנה כי שקר הלבנה רכה ושקר הולך ומתמעט והנה אות ה' וכו' הכל
א' רק שנתאחר הכל מעט וכן אותו וכ' הכל א' רק ונעשה נכאו שנן הנד
כבר ביארנו שבכל אותיות הקליפות הוא כנגד' לביאתם לבד מעצמם נס כאמרן
שהקליפות שלשים בנה כשעורם ונס סוד ש' השקר ואחה"ב מה שעשה
הקליפה היא לוקחת השפע של המלכות לעצמו והנה התלה היא סוד ד'
כמודע כי ד' היא מקדש וכ' בקליפה והנה מי הל' לוקחת אותה הא' שקיבל

כמשפט יתר הה׳ של המלכות והתחברו באות ד׳ שלה ולאחר זה שם שהמשפט
אותו כמער כנ״ל הה׳ שהתחברה עמהו במער הקליפה נמשך כמנך על שהם
ואת המשיח ה׳ כי הקליפה עם בקיום כבני אדם ונקו המצות שם מלמעלה והמש׳
הקשה ברחמים חומר לשקה חומה מתוק והוזרה לבאר המה״ל שבמעלה
ומהמשפט סמ״ך ונחך כותך עמו שקר ושדק כי הקל״א והמנם להיות שעוך
אחיזת הקליפות הוא באות כהור ולא כבנה בזורע ולמא השקר אין לו כגלים
פי׳ כי אין לו אחיזה כב׳ הקוים שהם נו״ה שם כנ״ל א׳ שהוא יוד של דיום
ולכן שפ״ זה היה החורבן והחוד נסכך לבו״ה ונו״ה וקוה נסכך שלו למשפטו
אך כשהם אין בו שום קיום ב׳ הקליפות הנה שקר ולזה הג׳ נם נמה יסמל
לא ישקר והכן זה ולכן אותך השקר אין בו רק כנ״ל א׳ שהוא כנגד היסוד
שלמקדה **ושנה** נסתר בכוונת קבלת שבת משרך ואחר בכוונת רצ
כי הקלה הגלך אין יוצאים ב׳ השדה וקשון כי הלא ב׳ בחינות הם בחינת
הנשמות שהם המשמעות בל הנשמות הב׳ חידושות שהם בחינת החיצונות
והמלאכים אשר עליהם נאמר הן אראלם צעקו חוצה וקוה שבק מכוח
אין מעלים עוד מ׳ אצבע שהוא עוד הקליפות והמלאכים והמנם אין מעלי׳
נ׳ מאמרות שהמשפט בשביעית שבשבת ודם נ׳ חבר שמשמעות זה ואחר
אין מעלים אלא את הב׳ החיצונות עם״ש מ״ב **אבגיתץ** ובו שבשיבת
שלו הם ו׳ קולות קול ה׳) על המים וכו׳ שהמשפט זה ואחר כשתחתר ויין
למוכל ישב הכיון שבת שהוא שם מ״ב להעלות ולהעלות עולמים את הנשמות
שהם המשמעות כו׳ שם זה אחר נם באי כלה הכיון להעלות נ׳ מאמרות דהג״ו
בשביעית דבראשית והב׳ החיצונות כו׳ ו׳ אותיות אחרי״ת עם מ״ב שבבראשית
ואחר נ׳ מאמרות דבראשית בשביעית שנאמלת ברכה של עוד להוריד
ליץ שהוא על שהם נ״ם נו״ה באי וקום ואחר ו׳ דבראשית ... שם מ״ב במלוי
לכן שבאצלות ושם ליץ) עוד להוריד ליץ וכו׳ שהוא מתמשמת הן בנין ברכה
של שבת מן מהמשכתם שהם ברכה כב׳ הן להעלות כל מעולמות הן מעולמות
שיסוך מאמרות קום ליץ) בם שיש להמשיך הן מאור ויכלו בם הקדושים שהם
יורש על הן והמנם מה שהמשכ׳ שיש חסד ד׳ לפי שעשה אין אין המשפט
כבחינת הן כי הוא שבת והנה ה׳ של עליים הוא הן לפי שהיא ב׳ עלי׳ ולכך

לא נכתב

לא נמצא כאן ד' ע' כי השעות היא סוף הלילה והיום הוא סוף ז' ימי השבוע
והכבדה מאחרת שבת ולזה חשב ובזה הודיענו העולם ויושב על כסא כבודו
ואור הכבידה היא שם אחריו יקנו ובעבור כי המולדות היא זמן והיא כשעות
מושלת לרבות ולתקופה לשלמ' ולמי שהיא ועובת בעבור נקודה באמונו' האלה
וכ"כ אם נמנה מושלת תהיה כפי שיהיו חלקי המולדות ואם נמנה מתחלת
יקיה נ"ב כפי שיהיו חלקי המולדות וכן הם סוף ז' ימי השבוע כי התחלת נ' ימים
קודם השבת ומשבת ר"ס כמו שבשלש היא כשעות ושביעית ונ"מ
אחריה יקנו כי הם מאחרים במולדות להתעלותם סבב נ' התקופות יקנו הם עד
ועד ז' לו שבכוכביהם מתחלתם עם המולדות עד לסכיהם ואחר כך באחרי
שהיא יום השבת שלה כאלה סוד ההם שבת כי מולדותיהם הוא
עד ל' התקופות שהם עד מולד והטעם כי שבת נקראים נ' התקופות ועולם
כמקום נ' המשפטות ועוד כי מקום עד כשעות הם חלל ומקום תפני אין
בו ישוב רק כבריות שבה ולא אין שאמר התימן רק בארץ והנה אחר
סוף הישוב שהוא אחד נ' התקופות מצפון מיום כל הקדושה שסביבותו ט
ערך במקום האמצעות לא נשאר כמו שרך על קדושה רק עישוב
אותו הקל המפני שהוא שישוב מקום נ' התקופות עם מקום המולדות
כי כשלוש עד למעלה אשר בהם שישוב קדושת המולדות אחר כך המולדות
עולה עמוקים ונמצא מקום פני מקום ל' ספירות וזה הערך ואמנם
כסימן דקדושה נשאר שם ולכן הוא ערך שלאחר דומה שיבלע קדושת
הקודם הראשון לתחתית עד שם אם יבא אין מעבר עד כי הקלפות הם
אחר סוף שישוב זה ונמצא אלוה הוא ערך אחרים כי בארץ מצאתי ואמר
לשון שם כי אין דקדוק מחשבות אין מעשר שם סוף שבת והנה ל' ספי'
קל"ה הם עם ל' הספירות לפי' שהם סוף השעות הנה אחרי וקם סוף זה בצורות
על הנוקבא העליון שהם מנ"ה וכן שם סנ"דלפו"ן מנ"ה ושם אתב"ה הרי אחרת
הבא ואמרו אחד שנבנו הקליפות בשנותיהם נפשם מעולם עד הל' ספי'
הגבוה דעשיה כי יהיה ישראל בכל סוד על הגוים שם וכבוד והיה נמצא
על למעשיות אך כל לא שלמו מן כמלאך מסור ויצא כמו יבא דימוי
וזה וגם נשם [illegible] לא ישקר כי סוד אחד בן הקדוש [illegible] שקר

אך כזה לא אלא כן השקר כבלו נמצא לא ישקר כי לא יתנוע כלל לשקר
והנה נתי' הם ג' הראיות וכל הנאמר בזה ג' מינים כי המרכיב המולכות הכלל
כמו כי הם שישנו המוחש כלל שנתה שכלות הקלס המוציאה הגזמה
לא נשאר מקום שרק הפני של הרושם כם בזה כבר וקרבו אליו אמנם
מול אחד ולכן נראה התנועות מורכבת בגלגלים אמנה אחרי לאמרם ש
אלעות השיעורים עד שם נקנה המוקום השני שכן הקרובה לתנועה גם
בחום שגבר כי היה החום של עבה הרושם שלא ובעבור שם בלבנות ולכן
החום מוחלט מורה כי המוקום החוצה מורה שב' נ' אחריה ביותר מסכים שלכן
עם מני חרים מחובר אלו כבמה זה ועם כי שנ' אין הגלגלים יבולם ליני
עם כמנו חון אמר מסבבי שעבין שיהיה יהיה כבר אלו יצא מן שנים והיא
אין כתנועה יורה זה של הסבב היה כבים נתי' של כל כולם וכולם ויתנועו
התנועה מלאכה נראה דבובה הקליפות ל' מוקום החלל בפני הקרום הקרון
והנה כדעתם דחוקים מאוד קין הקליפות מוקום כמו חללים שורכם קדר וזה
חלל כי המוקום חולק ס' טעם ונתלבש היות הקרובה אלהם למעלה כזאת
מהם נעדרים חללים ונמצאים וע' שייך התלהבות נראה הרושם והכונם
בתוך החלל וזה החלל נמצא נקל אין מים כי שבק לא יש מקום חלל ונמנו
נרבאו בקרוסה כמו החלל יקרבו לאיזה ולכן שנית הרושם מולאכה הורכ
מתחלף מוקד זה יומת מ' כי יקנה הכובה הקליפות בתוך החלל הקרוש
וזה מלאכה מתחלף לאין חלל והנה הקליפות מחלל מים יא' מגע ומגע
מורה והנה כמו' מתבלה הארץ הכל והגזרים נתי' כנגדיה לתוך למקומם וזה
הקליפות הם אחרונים ונרבקים כבם כי אין מרחק חלל כי כם ג' הקליפות
וזה הסברה הקדמונים כלל מש"ו והנה שנה קנה' דאלות הגזרים לעקומה
וכן כבריאה וכן יבדק והמינים שן האלות לבריאה וכן יבדם לעשיה אין שם
קליפות מתפרקים בתוכם כי כבלות שלה האלות הכל ממנו לו ולא
הבריאה וכן מאלו השלמות ואחר בסבת שעולם נתי' האלות למעלה
הנה נ' השלמות דבריאה מלה במקומם והמיר דברים יחד לא יפרדו וכן
כאלו השלמות מתאלב כמוהם אלה שבה נתי' השמים לא נדבקים מן הקליפות
ועולם למעלה נשאר חלל במקום וזה יש שמפרק יבים ל' כמו הנה

שראן

שהיה עושה כמודע ובחוש שמתקרבים עם הקליפות אף יש צנור א' קורבה
שמתקרבת א' הקליפה מעצמה כנות רצויה ונשמות דבריאה ונשמות [illegible]
דאצילות שבתוך הם דבוקים [illegible] מהם נותן כדם דמיון קליפות
אחרים [illegible] עליהם [illegible] עולים במקום נבוה [illegible]
כחול אך הקדש יש לו נקבון א' נגדל כי באמת מתקרבת [illegible]
תמיד [illegible] שאמרו רז"ל כי [illegible] ו' [illegible] כתיב ו' כוח ו' נשמות"
כשתאמר הקליפות הם ד' [illegible] כי הנה שהם [illegible]
הנה [illegible] הקליפות [illegible] יש שם [illegible] הקליפה [illegible]
דבריאה והנה הקליפות הם כמים [illegible] א' הקליפות [illegible]
[illegible] כי [illegible] עם [illegible] הקליפות כמים
ואז הקליפות הם [illegible] כמו [illegible] אחרים
[illegible] הקליפות [illegible] הם
[illegible] כמודע [illegible] שהיה אור [illegible]
[illegible] כי [illegible] יודעת כי [illegible]
להם [illegible] הקליפות [illegible] [illegible]
[illegible] בריאה [illegible] לאמר
[illegible] הם [illegible]
הוא [illegible] הקליפות [illegible] כוכבים [illegible]
[illegible] הקליפות [illegible] הם [illegible]
[illegible] הקליפות עם הקדש" [illegible] [illegible] שהיה בכח
[illegible] שהם [illegible] הקליפות [illegible]
[illegible] הקליפות [illegible] שהיה הוא [illegible] הקליפות
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] כמו [illegible]
[illegible] שלא [illegible] כי [illegible] טוב ורע [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
ה' טוב כלו רע [illegible] כי [illegible]

ماه تلفظ، ف،

ف. ماه تلفظ - ماه تلفظ عبارتست از تلفظ کردن حروف یک کلمه بطوری که هر حرف آن جداگانه ادا شود. ماه تلفظ برای کسانی که زبان آن زبان مادری آنها نیست بسیار مفید است. ماه تلفظ باید با دقت و توجه کامل انجام شود. اگر ماه تلفظ با دقت انجام نشود ممکن است شنونده کلمه را اشتباه بشنود. ماه تلفظ باید با آهستگی و بدون عجله انجام شود. ماه تلفظ باید با توجه به قواعد تلفظ زبان

אך בקבלת שבת אז הם מוכנים רק עם זה ולכן התפלה שלנו בסדר כיצד
התפלה א' דאחור יורדת עד ה' אחרונה ואז עולה ו' דיוקן בה' זה אחרונה
דאחור ואז יוצאים ב' שמות דקודש. ואח"כ ה' דפנים דאחור יורדת בה'
אחרונה דאחור ואז עולה ה' דיו"ד ואז יוצאים ב' שמות וקם יחוד פנים ואח"כ
י' דאחור בה' אחרונה דאחור ועולה י' דיו"ד ואז יוצאים ב' שמות מוכנים
מוכנין ואחר אוחזין סדר נאה כענין ו' כבבות התפלה מוך ענייני רצ
ב' לעולם נ' ראשונות התלוי הם כנ"ל הנשים מוחין לדכורא ואחר שנעשין
מוחין לדכורא כסוד נ' ראשונות אחרות עבודות וקדושות הנה כסוד נ' אחרונ'
אח"כ עם נ' שמותיהם כסדר ואח"כ אין מושיטים אותו לבחר של הנוקבא
כסוד ה' שנה דאחור שעולה אחזו בקדמות התיקונים שדאז אומצעי
נ' מוחין ע' מוכן נקראו כאומצעי כי הוא סוד כתר הנוקבה והוא כבכל
אומצעית ואח"כ עושים לה נ' מוחין כסוד חכמה הנשים לה מחנ' שקר
וצק ומוחם נשים שלום וקם נ' אותיות יקו' בנ' שמותיהם של הסדר כנ"ל אך
רע כי מאין מושיטים לה נה"י כבכבך אומצעית כבכר שלה וכן כבכך
ומוחם נשים שלום אינו נה"י קראשונות דאדם ועבודות וקדושות הנה כי
אותם הם של קטנה שעושים מוחין לדכורא אבל לו הם של הדכורא
שעושית מוחין לנוקבא ושמעו סוד זה כבל התפלות אח' בתפלת המל
ואחרי כן רע כלל אחר כי לעולה כפי מוצאות התפלה כך יהיה סדר הנא
כיצד בתפלת ליל שבת נ' ראשונות הם נה"י דדכורא שהם יורד הוא ואח"כ לה
ומוחם נשים שלום אז עולה שם קמלבות ונעשים לה נ' מוחין מנה"י שהם
כנ"ל ובתפלת שחרית בלחם אז עולה הכתר כנה"י דא"א ונעשים לה מ' נ' מוחין
ע' אחרונות הם סוד נה"י דדכורא שאין התפלה מגעת ועתה שעולה הוא נ' מוחין
אחרות שמוצא כי מה שקין לו התפלה תגיע הם נה"י ואז עולה הנוקבא שם כסוד
נ' מוחין לה ובתפלת התפלה שחרית עולה הוא מחכמת כאלו בנ' ראשונות ומחם
שאחר שעולה נ' מוחין אחרות שמוצא כי מה שקין התפלה לו חכמ' הם עתה
נה"י נשם עולה המלכות בנ' אחרונות ובתפלת מוסף כלחש עולה הוא
כחכמ' דא"א שמוצא עתה שנה"י דא"א שם שמעון הם נה"י דא"א מוחם בנ'
ראשונות וב' אחרונות עולה הנוקבא לנה"י דדכורא שהם נה"י דא"א נעשין

ובחזרת מוסף הדבר אינו עולה כי בכבר הוא שוק של אחד רק שאין המגרים
לעולם נ׳ ראשונות שקבלה המולדות · אחד מוסף ואנו עק מן המסגנו רק
על מספר של הדבורא שאם שהמון סבר דאוא ולא תורחשט יען כי עתה קם
שנים בקודם וחוה בתחלת המוסף מלח את שלם זה כבר מולד ק״נ כי
הנה המולד הוא דכיקונא כשהקים עד מולד י״ב שם והיקונא נקם אחר ו׳ ופינה
בחשבונות של הדיקונא המספר עד יסוד אך כל כי מולד דם הוא עוד הקדים
שהוא לעולם מולד מתומאת כמור קוטל הזמן שהוא על קיבל אחרת וקיבל
זכות ומולד ק״נ הוא מולד אחרי דוזן עם ב׳ מולדות חמ״ג ומחר והוה כן
היקונים מהלכן שהם הזמן ים תש״ז שהם אחר נא׳ דהיקונא את שלם שם
הוא כלל שאת ושנשים לו נ׳ מולדן שם ואחד נ׳ תחרומות קם נא׳ דהא לעולם
ובחשבת המוסף את שלם הוא כלל שאת כן ראשונות לשלשה היקונים
דדיקונא הראשון שהם הקין דעוז שהם חוק דדיקונא והמולדות עולה כן
אחרונות לנא׳ של החדר ונמצא שחוק של זה קם נבא׳ דדיקונא ונמצא שאין אין
כן שום שלם על המולדות בדיקונא כלל כי דיקונא לעולם ואחתוף שוק הדקק
הוא אחר שלפיה מו״ב על שוע אחת שהוא שבה כמולדות תעמות נפילת חמה
שמחול והנעם כי כבר ידעת שמוע אחת הוא לעולם עד מולד הזמן הדיןך
ומולדות ומשם הדבר הוא עבק שמות ואין מתשלם מנ״ה ולכן אין צריכים
לעקר נ׳ לה שהם מושך ונוסף ודור במוקש הדבר להשלים עם הקבורים
כמור מוין הקלין על אותו כמור שלמם ונמצא שלעולם אין המולדות עולה
בדיקונא כלל כי מא׳ דאוא בשהרים מן מון קדיקונא כי לא עולה כן זה שהם
חבר נוגע מן תשעין הקונא ושען הם שעות סבב באלבנים לך שבשלה קוג
מוסף המולדות ובשוב מוסף זה ובהשוות מוסף הענקשר ונתן אכלור
לו זה מוכר כל כמוה שבאמרו לך כי כל אכילות שלשנות קם מור יוע
עלין כמור קסם וכל לב מודעו המולדות בכיח מוסף ובה כמור לשון כ
שבה שהוא לעולן יסוד הפלגם פירן לחוך ומן כמוך מודעו בה הוא חניג
ושיב כמו - עד קם ואן הנמצאן: מתוך במולד נ׳ מחשון הנשקן כמור
קסם מוסף זמק ומולד לא אינו שלם הן המולדות · ומשם קונסת המולך
המולדות הכל כי את [illegible] מן הדקקא קדימא ואחוה שאין הדם

דבקך עם ... עמך

יכול

תוספת שבת המוקדם לבין קודש היות שבת נמשך והוא כשעת קבלת שבת
את המלבושים דאצילות שקיבלו מאתמול ר"ל כיום לבושו כנגד המקיפים
שקיבלו מאתמול אך בהכנסת שבת מתעלים נה"י ר"ל בתוכם שלו
ואת המלבושים לנקודת מקומם אחר כיבוש החיצון של המעשיות שלום
חנוך ר"ל שקם זה שבין קנה בניכולו ונכללים בחב"ד וחב"ד עולים כל דבלם
ר"ל וחב"ד דבריאה עולים בנה"י דאצילות וכן עד"ז עד שעולים נה"י דעשיה
במקום כ' חנוך דעשיה ונשאר מקום נה"י דעשיה מקום חלל ותנאי בכל בחוד
מתעלים משת ומות ובניכולו קם צריכה המלבושים דאצילות לעלות בחוד
דאצילות לקבל החלק מן המוחין הלה אשר בחנות ואינה יכולה לעלות רק
עד נה"י חנוך מורת עלה מורת המלבושים הסך עלה כי מורקק מתפשטת בכם
בחותם אך חנוך איהם מורת עלה רק מורת יום ונמשך בכלל שבת הוא עלה
ואינה יכולה לעלות רק עד נה"י במורת יום ולכן נשארת במקומות בנה"י ונשם
מקבלת החלק למוחין הלה מתחוב ר"ל דיורדת החלק הקיים למוצאי למוחין
הלה וקיים אינה עולה ודא בכבות מוציו שם של שבת כי כבר ידעת
כי כל החלק העשיה בכלל שבת אך כיון שנברך החלק מתחבר לבריאה למקומם
לכן יש חלק בכבות מוציו ז' ולא ז' תמונש" ועיין הקבלות דעכי מעשה מובחר מורכלת
הקבלה עד כמות כל"י קם נכנסים המקיפים דכ"ב ר"ל שכתן המ' דצלם
דאבא וזה נשאות כל"י דק עתה שהם מבינ"ה ג' הויות שהם חב"ד דמקיף דמ'
דצלם דאבא ואת הבינה לקבל תוספת קדש מבחינות הקודש קיום דבורק
כי נה"י של תבונה כלם קם נוקבין וביום קם דבורק ובתור נשאות כל"י הוא
תוספת הקודש בשלם היבלין מתקדשת שבת אחר כך יותר של שבת הוא
תוספת הקודש בכללם המואמת ואין תוספת רק בנ' היכלין לבד שקם נ'
חלוקות מוכר עד אין שבנין לך ומן אין שבנין לך עד אהרן ומן
אחרון עד הרכבת לעצמו ונו' קם נ' חלוקות וכבר באורם שעינים כי
גו הקיפלות דינר של כתול קם ז' קיבלו ר"ל אך בשבת נכנסים
היכלים משבת גם היכלין דאו"א ואת היכל רחל שלום נכללים שם
ונכללים מגם תוספת הקודש ואחריו דז' היכלין דאו"א קם וש הכל בונה
כאן שקם ושבא את הכל הבל יוכן ובכל ישבתון והכל יאתנו אין ק

קדוש וכו' הכל ירוממות פלא יותר הכל אותם לא כל הן היכלין דז"א קם
שלהם עם קץ נלאה שהם יותר הפנים מתמיהים מבלי הן הוא היכל
היסוד הנה לבנות הספיר והוא מיוחד עד אין ערוך לך אחר היכל
מאתן הכל והוא אין ערוך אחר היכל אהבה שהוא היסוד של אדון וכו'
אך היכל שכינה הנצח אחרי שהוא הן יחוד אין כולה כי הוא הסוד
עם היחוד הזה פלגי נפש ולבן הוא הן עם שהוא לבד מנוחה של אדון הזה
הכוון שהתלבשות הזה של אדם מצורף לה קדושה וגשמיות אדם בעולמו
הנשמה של עם אדם בגלגולו הוא כי שהם כי עולה הוא הנשמה יום שבת
מתוס ונתן לו אדון של אדם רק שאדם נקרא ואדון דכולא והוא כאשר
תרגומו עם אדם עם של את הוא כי כמו של אדון על התחתונים וזהו
כי ז' היכלות דיוקנא דאדם הם ז' היכלין הנז' דבריאה וכוללים בהם היכל
הנוקבא והם נגד ז' היכלי הנז' דבריאה וכוללים בהם והם נגד ז' עשרות
אחרים אך יש ז' היכלות דאצי' ולא נתקנים כמו שבת ואותם היסוד
דבריאה דז"א שהוא היכל הראשון עולה בשבת למעלה מכל הז' היכלות
אלו והוא מתעלה למעלה עד היכל אהבה דאצי' כי כאשר היכל
הז' הוא היכל אהבה ועולה עד שם מתעלה למעלה ומהיכל מוסף אור
וזהו בשבת יותר הראשונה שכנגד יסוד דז"א ועולה בז' היכלות שלו
מתעלה למעלה והם הז' היכל הנקראות בראש יותר בשבת והם בסוד
מלמעלה מן היסוד עד למעלה בחסד והיו נקשר היסוד בהיכל אהבה
העליון אחר כך אין ערוך לך ואחר כך הוא היכל הפנים הנקראים שכנגד
לתוך ואחר כך ואחר כך ואותם היכלי' הם ז' עשרות אחרים כי נקרא
הם בסוד של דז"א והם נגד ז' הספירות התחתונים וזה היכל הם עד
הסוד מתעלה למעלה מיסוד עד חסד כנגד ונמצא אחר היכל יסוד
היכל יותר הוד והיכל שכנגד נצח וכל אחר כך היכל ירוממות נכונה
יותר היכל חסד כי כלה משה של כלל מה שכנגד כמו אשר עלה הם
בשבת דעמוד של מלך וכו' **בעמידה** כלומר אז מתחיל הז"א לעלות
כאשר והוא עולה בין התחתונות שלהם והנה כל היכל עולה בין התחתונות
דז"א ונקרא עולה בין אמצעות כל הז"א אשר כשעולה הז"א בין התחתונות

דז"א

לאה נמצא שהיא עדיין בין התחתונות שלו והזווג הוא יעקב עם רחל
אחר בחזרת הנסירה שלה זאת בין אחוריים דאמא ושלה רחל בין
התחתונות דז"א של עתה אשר היו המלך נ' ראשונות דז"א והנה נמצא כי
עתה רחל גדולה ונבנית בסיעור שהיא זה המלך ונכנס יעקב בכל
מקום שיש קדושה ונעשו הזווגים עם מקומות והנה כנס הזא [illegible]
ונאחז שם ובכפרין עם מוח שבאחורים שאין שלה כשבת רק קבלה ולכן
השגחות בכל ונמצא כי יעקב הוא עתה מתלבש במקום הזא בסיעור
בלו ורחל אחורים במוקד לנגדי ולא מזדווג עם יעקב אשר [illegible]
נחשב מתחיל בלו הוא זווג זה עם רחל מתחיל והנה כשהגיע [illegible]
בלחש אחד אומרים יי שפתי תפתח קודם לקבל התפלה דוד מתחילת
יום שבת.. קודם ישמח משה וכו' כשר מקבל לשבת ושם מקבל שבת
במזמור שיר ליום השבת [illegible] קודם הוא כי מוסף [illegible] הוא [illegible]
והנה עתה הוא המלך שלוים כי כל מה שקבל עד עתה היה מתוקן מן
מתחיל בסוד קבלה והתוקפים שלו אך עתה הגדיל לשלוט [illegible]
ואחר בין אחוריים שלהם בכל וזה מוסיף תיקון כי חלקו [illegible] של עתה
היה אחר נגינה במקום מלאו ואחר ולא מוסיף עדיין לו של מעלות
והנה צריך לבטל מבחר שלה ולכן אין אחורים ואמרו כי ישבת [illegible]
כי שאול הוא מקבל מתהלך לשלוה בינם והנה מתלבשת אחר שמלך
עתה מתלבש [illegible]
[illegible]
במעלות.. [illegible] של [illegible] קבלה - [illegible]
[illegible]
[illegible] לתת ליעקב ברחל [illegible]
[illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible] שלה בין התחתונות דאמא ולכן עתה [illegible] התחתונות
הם מקבלות בסוד [illegible] ברחל שלה שלא יעקב [illegible]
[illegible] עתה [illegible] שלא זאת עתה

במקום חכמה והנה הן שלשה הם גם כן חסד גבו' נצח ישראל ת"ת שנים
האחרונים כנגד הן כיסוד הן במלכות ועתה נאמר לך הטעם הנה כעוקר
כמ"ש שאמר לך דף קס"ד ע"ב של ז' כבוספדאי חתיך לבך דמיונות לא מלוך אפך
אם שגשי דאית בלה בן יכן צריך ונשנה ובו ידע כי הלא עונש. שקץ חלה
הם מתפשטים הנה הלא והמעלות שבהם הם המתפחים שבהם והמעלות
את כל האורות והמשך כימי הכלל לא יש גילוי רק כמו רק עתה שעלה האדם
עדן אמשעבות דאצלה הנה כל הן התחתונות הם אור מגולה האחרון כבר
ידעת כי כל מה שמתגלה מאצלה הוא מיסוד לבדו כי ע"ה דאצלה אינם
מגולים לשלם כי הם מתלבשים בנה"י דאימא רק יסוד דאצלה לבדו הוא
מגולה כי כבר נתבאר יסוד דאימא אך מה שאינן מכוסים שבכל הן התחתונות
מגולים משם הוא כי כיון שהתפשטו הם מגולים מכל האור שלהם בכל
הפרטים ובנה דאצלה ומתגלה אורם מכוסים אך נראה שאין בה גילוי כמו
היסוד והנה אין כאן גילוי רק ב' שלישי דת"ת והיסוד כלו ונמצא שהגדול
שבכלם הוא היסוד כי כלו הוא בגילוי ולכן ז' כבוספדאי לא הוה מלוך שם
שגשי כי הוא המקבל האור המגולה בכלל ואחריו אחרי היסוד הוא הת"ת
כי הוא מגולה ועכו שהם ב' שלישים של התחתונים ואחרי בלו הם
שאר המעלות ובהם יהיו המדרגות כמו נצח כי החסד הוא גדול מהגבו'
ואח"כ נצח ואח"כ הוד ואח"כ מלכות אך היסוד והת"ת הם גדולים מכלם
והיסוד גדול מכלם והן קטן מכלם כי גם הוא מתעשה מאחר כי אינו
רק סוף הגילוי ולכן הכל שלשה לגמרי ז' ואחרי נגשים ונעברים ומ"ש שהוא
סוף הן כמו שכתבו המקובלים .. ישמח משה כבר הודעתיך שלפעמים
שהרבה עד שבלתו שלם הידוע עד נה"י דז"א ונכנסים לו סוף המוחין ונז'
ישמח משה שהוא דת"ת במציאות חלקו שהם המוחין הנז' ואחריו כתוב
אינו רק בסוד שבת משמעתון כי ע"ה משרוחים בכלל לדעת ונקן כי שבת
נמצא הבינה לא אבל עתה לשמוח משה וה' אהו"ב הכלל מוסף דלעולם
שלם הוא כי משנות דאצלה ולא יפע מקומו לגמרי ונקודת שלם
בן התחתונות דאימא והוא הנה שם חכם כי הכלל הייתה ש' אחרי ונעתק
מאחרי שגשית הויה וש"ש הויה רק שגם ש' הוא מתגלה כי שבת

בכפלות

בתפלת לחש היה מתמלא ·· והנה ל' במלואו עם הויה הוא בגי' פ"ם ולכן
תכוין זה שמתברך שדי בראשית ואלו אחוריים דשה בגי' תת"ק פ"ו ואמנם
שהיא נקרא רחל אשת חיל עטרת בעלה והוא סוד הע"ב צדיקים ושבים
ושמונה עשר שכוללים כי הבא עד שתיה שלהם המלכות עד כשיעור
מקום זה כלל שבירתי הקול כי הוא מקומות הטבעי והתפלה עם תוך
שמתפלל לעיל כי השמות נשאר במקומו ואין עולה כלל ואמנם אם
היתה המלכות שמתו שנה בסוד ואז היא ע"ב הע"ב כי שהין לא שלה
בסוד מקום אזה הנק' שלה הסא ונשכח אך עולה בלחש דתוספ שלה
עד אימא הנק' שה"ב ונשכח אז היא למעלה ממקום הזה שבתחלה בקומה
בשיתם שנשאר שם ואז היא עטרת בעלה ממש גדולה ממנו ולמעלה
ממנו ונק' הע"ב צדיקים ושבים ושמונה עשר בראשיתם ·· ואמנם עלך
לומר הקנה שבת וכ' על פסוק תשבק לא למעלה צוית וכו' והוא סוד
האבות כ"ב אחוזן בשמונה שלהם מתחת למעלה בסוד מש' בזהר נפשה
דף קס"ט שב' קון כלל דשים בשמונה לעשיה ומן כליה דכוויה ·· אמנם
בתחלת מתחלה שלה זה בכבר אתם כי בלחש לא עולה רק כנ' מותין והשקדם
עולה ב' מדרגות מקום שלמה אמשנות דאימא ואמנם נ' ראשונות דאימא
ואז נק' ל' הויה במלואים כיצד ל' במלואו שלה קס"א היה בלחש מוך
הוא בגי' ב' היסוד של מקום כבודו ונשלם עם ו' של להעביר ולכן תכוין
ל' מקום כבודו להעריצו תכוין כלל וזה בכבר יתנו לך וכו' כי שמה עולה אז
בכתר דאבא והנה בכל התפלות אינם שלום לא זה ולא יוקביו רק מדרגה
א' שהם או נ' תחתונות דיצ' אמשנות או נ' ראשונות אך עתה שלה
הנוקבא בתפלה אתר ב' [illegible] בתנוה א' כי היא עומדת סוד נ'
אחרונות ומדרגת נ' אמשנות ובתלמודו נ' ראשונות ולכן שולים
המלאכים איה מקום כבודו כי הם המלאכים מעשה וקם מושבים
שעולה מדרגה א' בא בשאר התפלות ובלאים שאינם שם
מגולים אותו מקום כבודו שהיא הנוקבא הנק' כבודו בסוד נ' ס
שהוא היא ואמנם ב' שלומים תכוין כל כוונות [illegible] קדש הוא
ביגר שליה בנ' אמשנות דאימא ק' בתחר ק' ספנתם ק' בכתר

ובאורך איך מקום כבודו הכוכב להשלים בב' פאשוניות עדם אוק
א' רגעי באמצע יו' הוב' נמצא כי איך הוא המקום של הנקודה הנק'
כבודו ולכן צריך לומר כל זה כפלים באור הקלון הקשה שהיא מולדת
מוזרה לשלה ונלמוד שאמתית מאמוני. מלה'ק כי באורך בבר יהיו של
וכ' הכוכב כמולת כבר של שם בב' ואמנם באורך אין יצטרך להוג והוא
הכוכב כבר שהוא אחלו הנ' כי הקולבות היא נעלה שוק בשוה אחלו ו
ונעלם מושאל כשם השם" אחר המשולה משתנית הכוכב ונמצור"
כמוקומך והק"פ השלון להמשיך אור המוק"פ של ב' התחתונות כאשר
שהם עולה הקו אוכ' הקשה שנית שם הקל בינג ב' אמצעיות כאשר
לאור מוקיף שלו והנה כבר שאמרנו כי יום שבת הוא כמו ל' יום דכונא
ולכן המקיפים שלו כיבה ואין אלו מושגים למרכזנות עליונות הנוקדא
שהיא כמוה וכמוה מרכזנות והיה כאוי להיה אור מקיף לעולם
אך אין כוונתינו כך בשלונות כולא אשר הוא אור השבת לעליות הקדוש
לעולם שבת שקו באור שלוה המוקדם ואמנם כמו שאם לא שלום
הקשה ב' כינג המוחין נם כבאן אין כן כם להמשיך אור מוק"פ
של ב' פאשוניות כאשר ואמנם המשולה הזאת משתנית הוא לכי
קלא סוס שבת בשבת הכוכב האחת הקודם שהם נג' כאשר וכל הק'
התחתונות שלו כינג מוק שעולה כמתנית אך כינג מוק שעולה במקום
שהם ב' פאשוניות כאשר אין משגים משולה זאת לבטל האחרונ'
פאשוניות כאשר עצמו שמרכבתו ויהיו דומה מוק שביעי בו"ר
במרכזנות מחבר ולמי שהם בב' פאשוניות שאם הוא הסד הכולל ר
כאשר לכן הוא באור משולה" **כוונת** השמשות שבת הנה הוא
מוקף של אחן יושב אחרי כמשולאין הכוכב ושם של המשון הוא מב' שבת
הקפ' שלו מכה שאם בג' נקב' הל' של [illegible] אחלונין כמולה
איך ויהיו מור השמש שבת והשלה את הכוכב אורה שאמרך של אחון
וכ' כי לאחון הוא הוא של אחרי והנה של [illegible]
הוא בב' [illegible] הוא [illegible] הכוכב כמולה שכך כמוש
הנה [illegible]

הערה הלז'

מקום

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] תַּרְכְּוֹסְיָה [illegible]
[illegible]
[illegible] יוד ואו דלת הי יוד ואו יוד ואו הי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] תַּרְכְּוֹסְיָה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ושמרו כמ״ש ושמרו בני ישראל את השבת
לעשות את השבת [illegible]
את השבת [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

של נאותיקס בחול שם בשעה כי ישבה את העבה כל מלאך
שם מתניתא ושמעון הביאה עד לכל שבה ואחר לשמש את העבה
בזה שקולא תוכן ונעשה אותיות העבה ונכס שהיו הנשמות שמות
לשלם לדורותם ולא מתערבת אחרת בבית שלם שהיו הדורות של
בית שלם שפך דורש ולא דורות מתערבת אחרת כי בנו מכן בני ישראל
אות היא כך באה כי בשקדושת הוא בעבר הוא אות הבאה כי ז׳ ימים
עשה יי׳ את השמים ואת הארץ ולא עשה לעולם יותר מה בימים ז׳ או
עשה ותחלת הדין הזמן לעולם ולא בחול - הקידוש המפורש
מושם הבא אלא מושם מוני ולפון שנכבד בורא הכל הזמן יש בו
ע׳ קדושות כנגד ע׳ הזמן יותר שהם בנגד כל עולם כי שבע ימים א׳
אחרים בכל שבתות אחריו הבא הוא הזמן הוי בלה הם ז׳ ימים והבין
כל מחנה הכונה בכ׳ ידין בו׳ ימים של בתוך י״ד וקונה של קי׳ ימים קס
כנגד כנגדם שהוא האלו של הבא והבין במועד הכונה בתים לבנד
ע׳ ימים הוא שבכל קדושת שהם בכ׳ מוים והבין ולפון כי הדין הוא ע׳
בנגד ע׳ אותיות שיש בו׳ שמות הוא שהם ד׳ קדושת של אחד יד
והנה ב׳ כנגדות לו שהם מוין וזין הם בכ׳ הבא שהוא אחריך הכה והבין
לאחר שעוך תוכן הם להיות לבד שמשו מושלים שהוא הם והבלחן
לשם בכל ימיו כאר והבין לבחל השלום אשר הוא לעולם כוונה של
הבינה ונמשך אור לבחל הדהרין שהוא שם כל משמתא והוא בכ׳
כאר הם בקדושה וגם הדושה בהם הם אותיות כאר ועוד נבאר
מה שקבלתי אני והוא הוא בו׳ קדושה בהם והשין כי הלא שעד
הוא משבעת תענין כלהם עלמין שהם קודש השלום נחו הדושה
בהם אין בשלם הוא להשתחוו בהם הדושה עליונה - והנה לנו כי הלא כלשון
השלוות שהם אומרים שלשלם כל הוא כל השלוות כנגד אשר
תתבונו הם שלשה אחריהם כמו בכר עליהם של זין וכמו ש
שבילתם בדרש של אדם כשאיך בונה קודם שאחשא וגונה ון תע
כי נה השלוות אשר לעולם מתון הם נבי שלשה כמבכת כה לבנים
מוקמו של זין שיבלו במקומות ונלה היא הכרכים הוא כי קס

קדו״ר

פ עולם התיקון אחר התיקון עד שעולם כמו אחד כמבואר הכלים ונגד
גם עולה עתיקא קדישא ואין צריך להאריך בזה והנה עתה בכבוד
א׳ שביארנו של סוד יה״ו מעלה שאומרו חצי פנים היה מן האצילות
ואין הכוונה אלו שהם הגלגלים שהמין שהגלגלים הם מן האצילות אך בחינת
אחדות למעלה מהם וגם ביארנו של האצילות של אבא שהגלגלים יצאו מאורות
וגם ביארנו בכבוד מוחי ולא מוחי כמו הכתר והחכמה והבינה שהם
סוד י״ה בתחלת האדם ואח נעשה כן או ג״ר ובינה בינה ועתה אתמול
עתה במשורה שאחרית עולה עתיקא קדישא עד אחרים הדין אשר גם
עלמין נ״ה משורה זו משורה דעתיקא קדישא ואחרים נ״ה הבינה כי הלא
נון עתה הם במקומם אלא ונמצא היחוד רישא דלא וקם אורכים מישם
עלמא נ״ה נ״ה משורה דעתיקא והנה כבר ביארנו שבעולה הבינה בכוח
שבלך נ׳ שמות י״ה בתחלת יודין אך עתה הבינה של נ׳ י״ה דתחלת הדין ו
ואחר כך שמשורה זו היא נגלה מלמעלה למטה ואח״כ אין הגלגל היא י״ה כיולי
והעתה הדין אך זה יתכן כמ״ש לעיל כי השמות די״ה דהדין הם נבחרים
הכתר שהם שם כמו אין קשלון ראשון והבינה כי נפ״ה י״ה דהדין הם ענ
ב׳ והם סוד מ״ה יודין שהם כ״ב שמות עם הנו מ״ה וב׳ והבינה י״ב מ״ה אורות
שיש בהם ב״ן הם מתפשטים ע״ב יודין קנ״א והבינה כי במתקבל כולה פני הבינה
הם ע״ב היכלות שהם סוד ע״ב אותיות דב״ן המתפשטים ע״ב יודין קנ״א והבינה כי כה
י״ה השמות של ע״ב ע״ב מ״ה ב״ן הם מ״ה שם ע״ב יודין וגם ב״ן שם הבינה הד
כאשר נתקן קדישא כלא - ונחזור לעיל אחר שתקיפו הבנין תשע ב׳ כבר נשאר
והבינה הנשם כידך והבינה בנ׳ ת״ח כל ואח״כ אמונה מתאמנת לדור יע׳ ודוע
ובו׳ והבינה כב׳ אותיות דיע לאורך ימים שאחר כך כלל כמו שיתבאר
ונקרא הוא כב׳ אחרי אח״כ אמונה מתאמנת ושמונו בנו ישראל ועל לחבר
זכור ושמור למעלה מרכז לגלג כוס ואח״כ אמונה הפוך את הכתר של
יע׳ כי כ״ה יה בדעת נ׳ משורות שבת והבינה בכונת את הכתר של
יע׳ כמו של ה״א משורה דעתיקא אח״כ אמונה בגולגלתא כא הבינה
משורה דעתיקא קדישא ואח״כ אמונה בכוח תרי קניא והבינה כנגדן
היכלות שבו - ענין קלחה שבמשורה זו יהיו נ״ה של סדר הגלגלה

תמיד כל שנה שיהיו רק כ״ט קי״ב בכבוד הם כמו י״ב חודשי׳ ו
רגעים שהם עודפים משנת הלבנה הקמות כ״א שעות ושעשע׳ בסוד
העיבור ש״ל שכבר כבר נתבאר ואומר בסוד התקופה יכוין קודם
הוא שלשה ימים היא המולד קיים מתקבל שלש ימים מוקדם כמו שיהיו
תוספת ימים תקף כשר לה שלשה ימים במולדות גם שלשה שבועין להם
גם במקום לה וה״ל נאה קוד תפי עד קודם יעוד קוד תפי עד שיהיו תמו
הכל שלשה ימים שקודם שכל זה קם בין התקופות הזאת אשר מוקדם
תולדת המולדות׳ עניין ואני אתלה וה קודם כי כמה ירחים כי כמו
ג׳ בתיכות קדעה שבמולדות עולים עד נמה קושרת שלהם שיהיו
חוזר המולדות כל תולדות עולה רגע וקוה שתהה אם עלבים
להשלמת המולדות עד רגע הדבר מעלין כי לפי שקודם עולה באום
עד הדבר כמו שקודשים והמולדות נשאל באום עד במקומם ולבן אין
מוקדמים שם היא התהלכו והקבל שנשמע מן הדבר העולין המוקדמה
שהם במנחת שבת׳ זמן הוא ציצית במנחת שבת היא קודם
שבאחור ואני אתלה כה שבאחור שקדים קציצית בעת רכם׳ עניין
מה במנחת שבת קוה כשבת יום שבת במחר מוסף כי אבין ע
שאין עולין עד הבית דאום ולא נתאם כי לעולם הקביעה היא שהיה
במקום זה ואם״כ שהם קודם הצמיחה של מנחת שבת מוציאים מה
וקונה ואומר בשתים בשבת עם בחול כל׳ ובה אין קונאת מה הה
אחר הצמיחה והתפלות ואחר שנעלו אין מוציאים מה שקודם לתפלה
וללמוד אותם הלכות שהיו עד שהם מקומים ללמדם שהם אבל
קודם הצמיחה לא כאן שהיו אותם הלכות ואם״כ איך ילמדו אותם
לאין קודם בתור קונאת מה ואם״כ שהם במנחת איך מוציאים
מה קודם תפלת מנחה אין הטעם כי שאר ההלכות שמוקדמים שהם
כמה הם אותם ההלכות והשלמות שבכבוד שלו זמן בשחר ולבן נראה
שהם תוי הם הן׳ הטעמים כמה שהם במנחת שבת וקוה הם מוד
נ׳ באשמורת הלא מעמיד שם תפלה מקומו באשמורת במוי החול
אשר שהם במוסף שבת כלה שם עולם הקביעה במקומו בכל

ואומר

ואומר הנה באמונות הם המרגלים עתה בהיות אורות אחד אשר בהם
והם יוצאים לחוץ ואלו הם הנה הנולדים עתה בהלך כמו נתן עליהם א' לפנים
הקרבנות ב' כמו הכונה ג' ענין הדעת ולמעלה ו' התחתונים הם ג' [illegible] במקום
הנ"ל, כמו שנאמר ג' באמונות אורות דאצי' הם מקומות הנה ב' בחינות
ואינם יכולים להתגלות ולכן ז' התחתונות נתגלו בסוד אחד הנעשה [illegible]
ג' באמונות אלו לא נתגלו לעצמם הם כי הם מקומות וגם זהו שבכל הה'
הם קליפות במוצא כנודע כי עם כחו נמצא אשר זהו היה לך וגם
שאר כל הדינים כי עם מקום נמשך של אורות דאצי' ולכן נקרא במוצא
עמה עד עת כמו ולכן אומרים ואנו הקבלה לך יש עד כאן הנה
הנעשה כל להורות שאמר שהמוצאות במוני הקול הוא רוח אשר עתה
הם כחותם הפנים וכמו נמשך ואתם סוד עד כאן פי' הוא כי כבר
ידעת כי במוצא דאצי' בתחלה הראשון אתפשט כח הה' נקודות וגם
רבן שלה וכמו כל מוצא הכבוד " נעשה במוצאות עבה מוצא לה
השתיה והראשון מוצאות ילך הלב מוצא הכבוד ושבעמקים הדינים
של מוצאות התחלת דז"א ואז תוכו להיות כמו משאו והנה כי במוצא
עמה בראשון אחר הז"א בשלה בבי הוא בז"א פנימיות עד המוצא הנה
נוצר חסד והוא הכבוד הנשאר במוצאות אלהים כי סוד החסד שלו לך
המתפשט במוצאות בתחלה הנה כאן הוא בעצמו יורד עד הראשון
במוצא וגם נר נוצר חסד כי החסד הוא למוצאה נר כמו שאמרנו
נר נוצר ואחריהם שאר ולכן כינוי שקוראים בכינוי עתה לשלשה עד
עם יש כו כח הרבה שיעלה עליו אותו הכבוד במוצאות שלאחר כמו
מוצאות התחלת דז"א אשר שלה עתה שלם הבינה בכל ומאין כן
ונ' עד כאן כי עד הוא סוד הדעת במוצאות אלהים כי עד הם הפנימי
ושלשה הם מוחין הבי' כנגד וזהו עד כאן כי המוחין הם מכון
המוצא כנודע ולעשות עתה עד כאן ואז נ' הוא הזאת הבאה שלו
מהמוצא הוא נקודה ואורות דאצי' יוצאים ומרגלים וזה הסוד של
מוצא והפנימה מוצא כי כל המוחות עבה הם סוד שלשה באמונות
דז"א והוא עתה בשלם הבינה ולכן הם ג' שלום. ולפי המוצא כו'

ਸਫ਼ਾ ਨੰ. ੧੭੫

ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਕਿਉਂ ਆਇਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਕੁਝ ਮੰਗ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿ

שבת בשליתם בכתב מנוחת אמת ואמונה הם אין יספר כנין ויכנו
וכו' זה סוד שעשו ישראל היה ה' בקדושין אם אין שהוא שביע להכיר
ולרעואם נשתקעו מן הזה את מן הכתב אך שבת ולא יפרו כנין וידע
כי מוחב כל מואת ך' שהוא הכתב מעם קיים מנוחתם שבת ושל מנוח
יקדישו את שמך יזהו סוד גדול והטעם כי הנה שבת אחד שבשלו אנו
הם מזדווגים עם למעלה והנה כבל עד ייחוד אנו הוא נו' מנו הן
אמונם שבת הזה נפתח והתעלה למעלה שמוקם ולכן אין צריכים
להזכיר עם המלכות במקום הזה להיות מנ"ו וכבר ידעת כי מנו
באור אנם שעשים זה נו' מסירת נפשו על קידוש ה' כי שם סוד
חכמו הזה קודש לך למעלה כי במסירת נפשו למעלה כי שם
המלכות הזה הסירה ולזה אין אומרים ושל מנוחתם יקדישו את
שמך ובכך לבון כאן למסור נפשו על קדושת השם כי שם סוד
הספוק שבת הוא שנ אנו מסובב כנה וכל במנוחה אין אין אומרים
ישמחו במלכותך כי שב שבת היום שעשים זוג לון ושבת הוא
עולה למעלה עד דיקנא דאריכא עד שלא להזכיר דנוקבא
אנו ישמחו וכו' .. וכו' כאן הסדר היה נותן מנו עולה הנה שאם
אלהים סהמלך וכן והכהן אחם שב מנום ול צריכין עד
למעלה וכו' ולא במנוחה הזה של יאמרו שבת) עניין הסעודה דשבת באמצע
סעוד' ג'
הסעודה צריך לשתות יין ולא בתחלת הסעודה בקידוש אמו כשאר
הסעודות אך באמצע צריך לשתות והטעם סו"ה כאמן אדם כנ
מתלא והסוד הוא כנגד הזה שעלה עד מזלא דדיקנא דאריכא
בתפלת מנחה ושמן לו הה"ק בשבות שאחר מזלא הזה כבר
כי אדם סי' תוספת הקדושה השבת עם מנוחת רצון וכיום פאשוד הנ
מהמלות המשתה ולכן אנשי משמש לא היו מקדשים לא כיום באמצע
ולא כיום שני כי כיום ראשון מתחלת המשתה ויש מסכה שמרא
יאמות נו' יום שני הוא התחלת משתה בעלת ויאת מנו שלא היו
מקדשים בסעב שבת מפני כבוד השבת שהוא אות הנוספת
משמר שבת ולכן כיום הראשון כל קיום היין ויתענג את עצמו

ובכוונות הדרושות כמבואר אצלנו ומן ביום ב' וה' קדם סוף התוספת
כוח ולכן צריך להבין היטב ולשמור בה הרבה בב' ימים אלו קבוע
הוא כאלו קנה קול וגם הקול שיוכל להבין היטב בב' ימים אלו
גם עליך מלאכה זה לבד בין ביום ב' לקבל לנחות הקול ונודדות
ביום ה' שם לנחות הקול - דע כי האדם צריך לכוין תמיד לקבל
אור התוספת שבת כמו הקהל פעמים רק כי הלא בעשות הוספות
התוספת הנזכרת אל הנפש אל הרוח אל הנשמה וכמו ידענו שיש אדם
שזוכה לקח בתוספת זה תוספות נשמתו מותו ויש שאין מקבל
רק עד כללות השלמות לבד ויש שיש לו נפש לבד ומקבל
קלפה תוספות נפשו שזוכה אל התוספת הרוח והנשמה הכל
כללות השלמות לבד. ובן ביום כנגד שאר השלמות אלו ומשם
שאין לך אדם שאין לו תוספת כפי הקהל המשיג לו וצריך
האדם לכוין כדי שישאו לו אותו התוספת תמיד לפי הקהל
יכוין כמבואר אם יכוין היטב ומתוקן שלא יבואו חיצונים עליו
ולא יקחוהו מן הראוי. והקבל הזה כפי הכוונה והוא מ אחר כך
והוא כ ביום ראשון של השבוע השאר מן הנשמה והתוספת
אותו התוספת ולא משפיע האדם בתחתונים עוד מאתם
משאר הימים וגם אחרי השבוע לא היו מתקשים ביום ראשון
התוספת נשמה והקן רק - והתוספת הרוח ישאר עד יום ב' בשבת
ויקבלו והתוספת הנפש ישאר עד יום ג' בשבת ואחר יקבלו
הקבלה. עשבתה עד יום ג' כי כלם יש תוספת שבת
הכל כמו יכול לקבל עד יום ג' ומיום ד' ואילך צריך לכוין
שזכה לקבל תוספת מן ביום השבת כי ג' ימים שבתו
המשים יום מן השבת שעבר וג' ימי השבוע האחרונים הם
משבת הבאה ולא השבת שהיו עשה ומכינו - והנה ביום ד' יכוין
לכוין שזכה לקבל תוספת נפש ביום השבת וביום ה' בשבת יכוין
לתוספת הרוח וביום ו' בשבת יכוין לקבל תוספת נשמה ועם
ישאלו - ב' התוספות אלו ביום שבת וכלם כאחד במקומם אחד כלל

דין

צריך האדם לעשות ביום ראשון בשבת לבנין המולד בשנה המעוברת
שיהיה [illegible] בשנה הפשוטה וביום ט' יעשה הבנין [illegible]
לבנין בשנה הבאה [illegible] סוף [illegible] וביום ג' [illegible]
כי המולד תשרי ובין [illegible] שנים ל' [illegible] וביום ה' [illegible] וביום ז' [illegible]
[illegible] ובכל פעמים יהיה לאור [illegible] המולד שהוא [illegible] בגנן
הבנין שהוא כבר [illegible] לך [illegible] לבנין ביום ראשון לחשבון וביום ב'
לבנין [illegible] כי הבא שנה ב' [illegible] היה לעולם את הנחש לבנין
[illegible] לכל [illegible] שהם [illegible] שעות אבגדהז
[illegible] ולכן צריך [illegible] ביום [illegible] ביום ב' שעות
קד"ע שבת לבנין [illegible] שנה [illegible] ביום [illegible] שעות
שקוצית [illegible] לכל המולד [illegible] שנה ה' שעות [illegible]
הבנין לבנין את תקבטבנע שם שקוצית [illegible] לך המולד
[illegible] כי [illegible] השנים [illegible] ובין המולד [illegible] יום א'
[illegible] ביום [illegible] ובין [illegible] כי [illegible]
[illegible] כבר ידעת שיש [illegible] לאדם לעשות
[illegible] יום ג' [illegible] כי המולד [illegible] היה [illegible] ב' חלקים
[illegible] ביום הראשון [illegible]
[illegible] ביום ב' לא [illegible] לבנין [illegible] ביום ג' לא [illegible]
לך [illegible] לבנין [illegible] ולכן האדם צריך ביום ראשון לעשות כל
היום [illegible] ביום ב' יעשה [illegible]
היום [illegible] ביום ג' יעשה [illegible]
[illegible] ביום ד' יתחיל האדם לעשות
[illegible] המולד [illegible]
לבנין [illegible] ביום ה' יעשה [illegible]
[illegible] ביום ו' [illegible] לעשות [illegible]
[illegible] ולכן [illegible]
[illegible] ביום ז' [illegible] לאור [illegible]
[illegible] היום [illegible]

ושם אקי"ק אשר אקי"ק ושם אקי"ק יקו"ק כי כל לו הם כשמותיך
שמותם הם השמות בזו"ן שצריך לומר ידי שמם מעשמות כלומר
[illegible] [illegible] כסוד הבינה הנה נשם ועדיין לבוא ט שם אקי"ק
דיוקן הוא בכינוי ונעלם בה הנה [illegible] נשם שם [illegible] הוא [illegible] [illegible]
אך לא צריך לומר מעשמות רק בסוד ויקי נשם לבד נבר כל [illegible]
בזו"ן באומרך ויקי נשם כבר באותן שקבלנו לאקי"ק דיוקן שהוא בה
נשם [illegible] הכינוי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] והוא סוד ויקי של ויקי נשם
[illegible] להמתיק [illegible] הבינה לה [illegible] [illegible] הגבורות [illegible] [illegible] בסוד
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יקו"ק כי הם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] כנודע [illegible] [illegible] הוא אור [illegible] כי [illegible] [illegible] ולכן
אור הגנוז [illegible] [illegible] [illegible] ויקי נשם וכ' [illegible] הבינה
הנה נשם ולפי שעתה אין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כנודע כי
[illegible] [illegible] [illegible] בסוד על יהו' הוא [illegible] [illegible] [illegible] ולכן אין
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יקו"ק [illegible] [illegible] כי הוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אותו [illegible] ולהיות זה הבינה לכן צריך [illegible]
[illegible] ולכן [illegible] יש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] אור [illegible] של [illegible] הוא [illegible] מו"ש בזו"ן [illegible]
ויקי נשם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ויקי נשם [illegible] הוא סוד [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא
סוד [illegible] והוא [illegible] ויקי נשם [illegible] [illegible] [illegible] סוד [illegible] [illegible]
של [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
א' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] נשם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] א' [illegible]
[illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

מו"ש

רלח

לפי זה יהיה כשנה שלמה כמו שאמר לעיל חמה ... כשנה כל כך [illegible]
שנים הי״ה והולכות ותם כשנה עקר ההולכות - וכבר הודעתיך כי [illegible]
חנכה אור [illegible] כמו״ש [illegible] ויהי נגעם נמשך עד יום [illegible] השבוע [illegible]
[illegible] כשבוע [illegible] מהלכתו לשעות הלבנה [illegible] מיום [illegible] לקהל [illegible]
[illegible] מ״ש [illegible] זכור את יום השבת [illegible] [illegible] היא [illegible] יום [illegible]
[illegible] בשבת וכו׳ - בהז״ש [illegible] ויהי נגעם [illegible] הוא
לפי ששני [illegible] שעות היו [illegible] המהלכות [illegible] התקופות
[illegible] התקופות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אור התקופות
בכל [illegible] השבוע ובעד המהלכות [illegible] ויהי נגעם [illegible]
[illegible] השמש בכל המהלכות השבוע [illegible] ויהי נגעם הנה הכאן
כי [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] היא [illegible]
[illegible] השמש [illegible] היא [illegible] [illegible]
על [illegible] על היא השבוע [illegible] [illegible]
השמש [illegible] על [illegible] היא [illegible] [illegible]
[illegible] השמש [illegible] היא [illegible] [illegible]
[illegible] היא [illegible] [illegible]
[illegible] השמש [illegible] היא [illegible] על [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] לא יהיה [illegible] על
[illegible] על [illegible] יום השבת [illegible] [illegible] ויהי
[illegible] ויהי נגעם [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] היא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ויהי נגעם [illegible] ויהי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ויהי [illegible] [illegible]

קאמונם לפי שהמשניך היה מכוין הקלוסות לבין עצך הניקן שלון יוקב וחזם
שחזור למשניך ליך מוקבכיהם שבמוה ולהמשלותם עד עם כל שיאמר
לך אמר דבר של הקוסכר שכבר עם כי קבכיהם הוא אמר שכבר כלל לבין הניין
כי נ׳ אותיות ונשה מן ומשנק קם אמר שבל שמו כי מנטם היה לתחז מונין
שמו שקלוכך וזם כ׳ כאיות א׳ לאותיים משנה מבן קבר ונשם י׳ אותיות כלם
קבר וזך המשניך מהאלוהות שהוא שם מבר כאורבע ונשם כ׳ שלפי שם כ׳
אותיות וקם קם מבן קבר נקוא אמר ישקב אחל יחד משנה וקם אמר קבכיהם
קנה שלקים ממשין הכבן וקם כ׳ שלקים יון אשר שם ונשאר מנה מן ומשנם
ונק מהמשנים מן הקלמן שמה שנכם וכלשו המשניך ל׳ המשניך מכ״י
שהקבל לשלות עד הכבנם ונק המשניך לשם הוא אמר יוק יחד כלל מונחן
פ׳ מונן וק׳ פי׳ כאולת מון הבין להמשניך נק׳ נק׳ מבר א׳ משנה האלות כ׳
מוסך לכבנים נ׳ מאמת דלכבך נקם מוב כל מון ונש׳ יחד קו׳ של מונהן
ש׳ כי הק היה משניך וזן היה כלכבך ונש׳ כך הנלה המשניך למשלק
מן הקלכם ונדם יחו כ׳ קן ונש׳ כל הכחן וק ישאר אותו ונשם משנים נק׳
הבשנכי הקו״ יש כאות מן כמשוק וק כולב ה׳ שלקין עלכן יקין עלבן יקום
ולא מן כונקבר וקם נבאות מונכבר שבמשניך שהיה נוקבא למוהן נק׳
הכמן כי נמנים ינוסכר שכבר יש א׳ הוא מוך שכםשין מוכאות הקוש
שכבר משמתך וזקן ויקי כונם יש שלקים שלון וכבנך מוך שהקן הקלס
והכוים עו׳ מונשק יחן כאמוכב השבועה כך לכבל כנספר שכבר נם מונב
ישאר מוכאן ולהבן וזקן ומשנם יהן כונקב שלון וכבנך מוך שהקן ק
קאלס נקבוים כאמוכב השכונה כך משנה אוקב שון ונאקלק מוכמון נק׳
מוכו ישאר וזקן ומשנם יחם אונכן כ׳ כון ל׳ קמשנה יהם כשלמון אשר קום
כונם אך למשלב שלאקוה מונם לא א׳ כלונבן כי אין דבר דבר המשובכין שלו
שבאותן כונב שלון כותרת ויקי מנשם מכב שאחכן ומשלות כאן דבלם
מושלמים קטבן כי קלאקום דלאקיך דוקן עקם מבן קדמות קם אחונים
מאלקם אמת הלכות לכבנים ונם יון הוא משות לכבנים ואחונים שלו
קום קבר הוא אחונים כבבנים נקוא הסוף שלם הקוא עוקן ונם מוב שקב
קונות מהלכם האחונים שלו קם קל דם אחונים שלכך וחזם כולוב משנים

כי שנה קל מאוד לשנות כמודע וגם כן הוא עיקר הנסיון הזה והמורה וגו'
שלנו כי קדם הוא לחוזים שמשמשים גם כן מאז כי הנה יש שמה הוא
מאיר שבבריאה ונודע כי אינם שלוק מוקדם [illegible] ולכן [illegible]
הוא מגן קיום להמשיכו מאחלות לשביתה גם ויהי [illegible] יום א' [illegible]
בענין המבואר איך יהיו [illegible] כל יהיו וגם כבריאתם [illegible] לקחו
הוא מאור א' שמות שנה [illegible] גם כי כיום שבת [illegible] א' [illegible] שלמו
בבריאתם ונשמה [illegible] אין לוקחים המאורים לבדם [illegible] להיות
בגבולה גם ומשמש יהיו מאורו הוא כענין [illegible] ב כי גם ומשמש
הוא מאיר גם ומשמש יהיו כמשמש הקדושה [illegible] [illegible]
[illegible] כן ובכם א' ידוע [illegible] הוא [illegible] א' ידים [illegible]
[illegible] לאין כי יש כן [illegible] [illegible] להתהב
[illegible] א' שמות [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible]
יהיו [illegible] [illegible] [illegible] אבל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שבת [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] על שבת [illegible] שיהיו [illegible] קדמים [illegible]
[illegible] ויהיו [illegible] [illegible] תוספת [illegible] [illegible] קדמי
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible]
מקדושת שבת כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] להיך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] קדמים
[illegible] יהיו [illegible] [illegible] [illegible] וקדושה [illegible] [illegible] הוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] תוספת שבת [illegible] לכל [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "הפרש שבין
שבת [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] שבת [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] הוא [illegible] [illegible] תוספת [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שבת [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי אין [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ומשכנם

ומשכלה הוא ממקום אבא שהוא שלש מדרגות בהקטנה ובגדלות משתלש
ז' מדרגות מאבא וכו' הנ"ל וגם נבואה נוקבא במקום אבא ונוק'
ושתים את השבעה כי קדש היא ולא א' כי קדש הוא בלשון זכר רק כי קדש
היא לשון נקבה כי הוא סוד הנוקבא כי גם היא עולה עד מקום קדש העליון
שהוא סוד אבא כנודע ובזה תבין סוד רז"ל מקו בשעה שעלה לו אחת
לא זז מחבבה עד שקראה אחותי לא זז מחבבה עד שקראה אמי וכו'
כי בהיותה אצלו שוה לו אז הוא אחותו וכשהיא מתגדלת עמו עד אמו
וכשעולה במקום הב' אחרונות דאימא כנודע אז היא נעשית כולה
כנל ואז נק' אמו עד שעולה כל הדרגא אימא עמו וכשעולה עד מקום
אבא שהוא בסוכתא אז הוא סוד ה' בחכמה יסד ארץ ועלה בחיק
אביו כנודע ולהיות בכל הקדמות לך כי כמו השמות שעולים זה כל
בינים עולים אחריהם כל השלמות של ס"ט והמבין יבין מעצמו
ואין לך להאריך יותר כדי להורות הקדמה לך גלוי עוד סוד המנורה
ואף זה נודע לצדיק בדרוש אחד בשמונה מ"ש וכו'
והענין כי במנורה שבה עולה הוא בסוד אמא והנוקבא בסוד אבא
ועלה הבינה בסוד מקום הבינה אימא שעולה כי שם מקומות האמות
כנודע ולפעמים במקום זה ונשיב במקום נוקבא ונקרא הכלה בכאן לגבי
וזה נעלם במעלות במנורה שבה אמנם ביאור אז בחולם הכלה מוסף
דין אז אין שום עולה לו הוא כלל ואין עולה בכתר ונוקבא עולה בכל
המעשיות וב' דאשונות דאימא לך בכתר דאימא אינה עולה ואחר
יען אז עולים זה בכתר זה בכתר אבא וזה בכתר אימא ואחר
שבחול מוסף דין אינם עולים בכתר שבו אין אומרים בקדושה כתר
יתנו לך וכו' כי כיון שהם מעורים לא מקבלים משם הכלה ואם כתר יתנו
לך וכו' אמנם שאינם עולים עם ס"ט ולמנחה יען אין זה עולים יותר
מן הכתר ואין להם עולה אחר כלל ואין הוא עולה בשבילו ואחר אין אור
מלך הכל מתגלה כלל ולכן אין אומרים ואתה הבדלת גם אין מבדילים
סוד כי אין עוד כן ולכוד שהמעלות כי בלחש מנחה יען עולה זה
בכתר ואחר עולה לנוקבא בכתר ונשאים למעלה קדש שבין עבר לנו

ואמרתי כי הנה כשיהיה עולה זה במקום אחד ונקודת במקום אימה כי
הנה אין כשיהיה הם נעתקים כל א׳ כפי שעמדו אחד לתורה ואימה לתורה
והי׳ הענין שהגיעו הענין הוא שבאו לך להוציא כי אחת שאין אומרים
שעולה זה כל המדרגה הנה עד אות של התנועה שאכ״כ אחד שעולה ויורד
מקום אחד שעמדו אכ״כ אינו עקר של מורחי דנה דאות של הנועה בנה כי
הנה כמו שבתחלה היו לו נק׳ דאות בסוף מורחי נ״ם שהיה הוא כך כי הנה
כמו שהוא עולה כן שהוא עולה נ״ב אחד למעלה כפי סדר המדרגות
שעולה זה כך מהלך עולה אחד למעלה נעשה כי לעולם הוא בתוך
א׳ והתחיל יש לו לשם נק׳ דאות בסוף מורחין ואין הדבר כך שבימי הקור
אין נק׳ דאות הם במקום האחרון ושהם הם במקום עליון שעולו שבה
טוב שהם בנה ואכ״כ אחת שאין אומרים שעולה זה במקום אחד
הנה אמר הוא שעולה במקומו הראשון מהלך אחד אחד הוא שעולה
בקבו בסוף נק׳ שלו להיותם מורחין לו נגד מורחן ושהם נשלם כמו שהם
עם זה כי הנה יש נק׳ דאות ונק׳ דאימה ואין כשיהיה בשעולם אין של מקום
אחד הנה אין אות נעתקים עם מהלך ואין זה לנקח אחד לבדו ואכ״כ אימה
לתורה אך כ״ז וכללם אחד הוך אימה מורחן ומתהפכים בקיבוץ ושעולה
אין אין הנה הוא מהלך חוץ קיבוץ ואימה תלוי בשמאל מורחי ובן קורא
כאן והנה הכי למעלה הסדר של אות שעולם עם אין מעשהו שלבי לגוף
התלה כך כשעולה מוסף לבדה אחר היה שלוה הנקודה לכל אימה נגע
ומהלך מוסיף שישלו אין במקום הסדר אך שהם כ״ז הוא הדבר התלה
מנחה לשלוח אין בסדר אות אך הענין הוא נ״ה הנה כי כשיהיה עולה
זה כפי שעמדו בסדר דאות ונקודה בסדר דאימה ולכן אין אומרים
כבר יהיו לו בתוספת שבת כי כל א׳ לנקח בקו שלו אך בתנוחת ית׳
אין אין אומרים כבר בתנועה אחרי׳ שאין הוא קבלה הסדר בכל אחד בסוף
שבתג א׳ הוא לבדו כי אחד וכללתך אימה ואין הוא לנקח הלכן ונקודה
הלכן ואכ״כ אין כל א׳ מהם לנקח רק זה בסדר לבן אין אין אומרים בסדר בתנועת
ית׳ מתוסף שם זה שאמרו לעולם אומרים בסדר בתוספת שבת ואין אומרים
בתנועת ית׳ מורחן נ״ב מה שעלה התלה כי כשיהיה שאותם לנקח בסדר דאות

בתנ

הפרש בין
שבת ליו"ט

כהן עצמו ונעשה כהן דאיסור כהנו שעמוד לבו קם נתלקים מקומו. ולן
ואין צורך להגיד הגלוג מחובתו כגב עצמו כעור הכבל לך בו"ט
אבל צורך הבכל דאוכל לבלע והחלבו יען כבר דאיסור כגל כם שאחכ
יעלו עם יון ויקח זה חלבו דמין וזה יחלו באשו ולבן עלך הגלה מחובתך
לשנות ביו"ט זולתי בענין הפרש שבין שבת ליו"ט לכבר כיאכן ב' הם
ומעשה לכלם שאנחנו בדברי הקדמ' הב' כי כ"ט אינם עושים
מעשיהם רק נגד דאיסור לבדם ובתוכם המותרין מגד הכינה לבא ולבן
אין היו"ט נגד הוא שלא מותרי. ההם כי הקדם הקטלין שאוכל אכל אינו מתגלגל
בו מעשהו שלא איסור לבד והאוכ' שו' הבלתו ומעשיהן אינן הולכים
ומזמנים להם הקדש שאוכל אכל שיבנה כגך כינב נתון מוקלאי הקדש
ולא היתה מעשה והוא נזק לה מוכשר ב' דה אמו' הם כי המוקצים כלם
כם מוכר דאיסור לבד ואין הדבר אכל מתקלה מעשהוב כהם כמו כעבד
אך והוכ' שו' מעשיהן אינן הולכים אל הקדש הקטלון ומתיחד עם נס
קום נותן אשר הקבלו אותם אותם כתוב הגוף ו' כי לא מעשיהן והאחרים
הלוי' הדבר זהב ולבן דה אותם במעשרם קום הב' כו אכל הלוי. שו' דאלגו
ומעשיהן הוי' הקדש א' בין שבת לשון עוד יש הקדש ב' כי כשבת כלים
נו' דאוכל עם המותרין עלהם בהם והוכ' מתחברים ונכנסים נו' ב
דאוכל הנך נו' דאיסור ונו' דאיסור הנך זה ונמצא שהשבת בין הדש
עצמו בעוד אכל הנכנס שבה הבכ הדש מומש אך כ"ט אשר אין ב
הדלב שלו מעשהו ומתמלא רק מאיסור לבד לבן כאשר שו' מעשיהן לא
הולכים אל אכל ומשכים הנך זה אינן מתקלקל כנו' שלו דאוכל עצמו ב
כלים המותרין דאוכל ונכנסים הנך נו' דאיסור ומתחברים במותרין דאיסור
עצמו וב' כאיסור שלו מותרין דאוכל ומותרין דאיסור כיחד הנך נו' דאיסור
הם עמהם והשאר קום כי כנכנס המותרין דאוכל בנך נו' דאיסור הולך
ודשין ומול על קודם כלתי מתאוים ומעלוים כ"כ כמו כשבת אשר
לגנל עמם והורם לא היה כח כנו' דאיסור לאוכלם בהם אם לא
בכלים המוכנים בהם הקהל כנו' דאוכל עצמו אך שבת שבלים
בנו' דאיסור עצמם ויש כנו' דאיסור כח לאוכלם מנולם זה יורה

כמו שאינם כ״כ מעולים ומאירים כלל כשכל ולכן אינם כי אם קרוב רק מופלא.
כי אין שהמות הקדש קשלין מופלג שא״כ לא היה יכולת בנ״א להאמין
לקבלם מעולים אחרים עם מופלא. קדש מעולותם מוקדש שנעשה להם
הבה האלה לבד מוקדש הקשלין וגם כי עתה עיקר הקדמות מן האמונה ולא
מאחר כמו בשכל ולכן אין הקדש מגוש אך שכל עיקר הקדמות הם
מאמר ט במקום שיש אחר האמונה עכלה שיו ולכן השלמה הקדש היא מגוש
עוד יש הקדש ג׳ כי בשכל בל הדעת מוכר קבלה מעולים שבזה לקבל
בגל וקול קדך ומתפשט כי אין דומה לגמר המקבל כמודע ולכן יש
בם בדעת הקבל להתפשט יתר הזה עד היות מעולה ביסוד המעולה עד
שם כמודע אך כמו שזה אין בם בדעת להם להתפשט בזה זה כי קול
הוא יסוד להאמין כמו ויסוד לאמונה הכל מהשתרבע ולהתפשט ג״כ מעולה
אחר כי אין בם כזה לקבל האלה מעולה ולכן נאמר למעלה בפירוש דברי מפורש
יתר היסוד לאמונה ולכן הוא כמו אוכל נפש כי יש הכל אחרים לחיים
בכוח אוכל נפש במקומות אחרים מחמת האלה אוכל נפש הוא שעיים
כיון שאין אור לקבל יודע למעלה אך בשכל שיודע הדעת עד למעלה
בנפשם כלל אין אחרים החיים בלא אפי׳ מאוכל נפש וזהו שאין אין
כי אם לשכל לא אוכל נפש לבד ואחרים בבחינה אחר אחר אחר
שלמותו להם קצותיהם בנ״י לאמונה האלה יודע מועטת מעלה
כמו שהוא בבחינה נפש שבה יודע מעולים כי אין להם ב׳ מעשים
כמו בשכל רק מוסך בלבוש א׳ לבד שקם נ״י לאמונה ובכלל
גו יכל שמוחלט מושכל במופלא ומוחלט בחוש וא״כ נמצא כי
אותם שאומרים שזה כתב וכו אין מוקדם בכלל וכו כל זה הוא
באמונה לבד כי בקודם הם אמורות אחר כמו וכו׳ אמונה מוקבלת זה
זה ולא מוחלט עצמו כמו בשכל ונמצא כי כל כל קבלה לא אינם
רק מאמונה לבד ומעשה לוקחים שנקדם זה באמונה לבדה ושם
שלמים זה כמו אמונה זה במשל אמונה דעת יעקב וכלל בזה
אינו בכלל דבר ואין בכוח דבר במודע אך בשכל זה באמונה וזה
באמת וזהו סוד המאמר שקול אחד זה מעלה בשכל ובאמונה בזה

נראה

והוא כדי ספר שהספר יותר קדוש אחר השבת מאחר היינו כיון שקדושת
שבת גדולה מכל מ״מ אך הכא הוא עם הנ״ל כי בשבת שעולה ז״א עד
דיקנא דא״א ונוקבא שלו בחיך אבא ועולם הבריאה עולה במקום
אימא כי שם עקרה האמיתי כי אימא מקננא בכורסייא ונלבש במקום
ועשיה במקום נוקבא והכל נכנס בתוך האצילות אך כיון זו״ן לא עלו
רק עד אימא כנ״ל והבריאה במקום ז״א ונלבש במקום נוקבא ונודע
כי מקום נוקבא דז״א אין לה מקום רק שיעור ד׳ מדות לבד שהם
נה״י שלו דהיינו ולמטה מזה בעשיה נלבש במקום נוקבא דאצילות
אין יכולה לעלות רק ד׳ מדות דהעשיות דילה במקום נוקבא דאצילות
נשאר רק הספירות דילה נכלל בו דהעולמות דבריאה וז׳ דעולמות דעשיה
בכל הספירות דבריאה וו׳ הספירות דעשיה בשבת דהעולמות דילה ונשאר ט׳ ו׳
הספירות דילה וכל העשיה נשארים למטה מן האצילות ולכן יש קדושה אחרונה
בהם של החיצונים ולכן הותר אוכל נפש ביו״ט כי החיצונים שהם סוד המלאכות
נכנסו בתוך ט״ל מלאכות דשבת כמנין ט״ל מלאכות וביו״ט שהן הספירות
דילה למטה יונקים משם ויש בה אוכל נפש כי הוא של העשיה כנ״ל אוכל
נפש הוא בעשיה שגם הוא למטה כנ״ל ונשאר כי סוד אוכל נפש יש לו
החיצונים ביו״ט ולכן הותר מלאכת אוכל נפש ביו״ט אך מלאכה אחרת
שאינה אוכל נפש שהוא סוד לבד לא הותר כי אין אחיזה לחיצונים
רק ביסוד לבד אך שאר המלאכות שאינן בעשיה כי מלאכה בה׳ ל׳ אינן
שהוא בעשיה ולכן אין בה החיצונים ביו״ט כי כאשר היסוד נכנס באצילות
ואין יונקים רק אוכל נפש מן הספירות דילה הוי אוכל של נפש שהוא
בעשיה שגם היא למטה ולכן יש אחיזה בו ביו״ט כי כל הדיבור הוא בסוד
הדיבור משם ולמטה בשבת והשבת כמבואר ולכן כיון שהדיבור והעשיה
שהם סוד הדבור נשארו למטה גם ביו״ט כנ״ל ושם נמשך להם אחיזה
בחיצונים למטה ולכן אמרו ז״ל יו״ט שהוא חול נאסר בהם קלות הדבור
הוא שבת לבד ביו״ט גם היא דעשיה ומלאכות בו גם ביו״ט רק קלים שהם
במקום הדבור ויש מלאכות בדבור משום להחשיב קדושת היום של יו״ט אבל
בחול שהוא הדבור מן ... בשבת גם הדבור נעשה שהם סוד בחול שלו

במקום הקדש הנזכר שהוא שלם האצילות ולכן כמ"ש אנשי כנה"ג יתגדל ו
הקול שהם יתברך ונשגב ומרוממים מקדש הזה אין כח בחול להשיג מן
האורה הקדש שאצילות ולכן יש כח בחול המאור להבל הקולה הדיא קלים
ממונה וה"ל של ה' ויאמר עד ירצו חנוך' וביאור הענין כי הוא סוד הו'
המדרגות דיבור בכח הבריאה והכל שלום הנשגב כל המדרגות
דבריאה וכן מאשורות דיבור ונשך בקיצור חנ"ורים מודעת א' לבד ם
הבריאה היא במקום שהיא דיבור כ"ה והיא במקום שהיא הנשגב
כ"ח שהוא כל התחתונות דבריאה וו' מאשורות דיבור והנשגב היא ונשך
דיבור וכן מאשורות הנשגב ונמצא שיש הקול של מאשורות הנשגב וקם כל
התחתונות דיבור מעולם והנה הדיבור שם של שרש ונבראות שלם במקום הנזכר יהוה
שהוא ד' מאשורות הלוך כל התחתונות דבריאה יש לו מעלה יתרה כי עם ל
שבו מתגלה והיא ענף למעלה יהו"ה והוא כנגד יאמר והוא של יה ויאמר לו כי
סוד שהיה של יאה"ה מחול הדיבור שהם כן הקול שלמות ונעשה כנ"ל יאמר וזה
לפי שנעשה כל התחתונות דבריאה הנה אלקים כנודע כי אלקים במילואו
ומספרו עולה עם הכולל דבריאה להו ויאמר לו כנ"ל אלקים ומשם
נמשך לו הקול הנה שהיה כמו יאמר כי נקודות האורה ד' מאשורות
דיבור בהיותם כל התחתונות דבריאה ונשמת דם כנ"ל ויאמר לו כנ"ל ונשך
ביאור כנ"ל האורה ו' התחתונות דיבור שהם עשרה כן מאשורות דבריאה ונחן
אחרי חנ' בסבובים כי אותו והענין הקול הזה והוא כ"ח שנעשה הלוך
הדיא כן המקומות דילדה קולן בסבובים כי כל עשרות שהם כח שלו כי
כל עשרה הוא שלו ונמצא כי כן התחתונות נה' ב' עשרות והענין שאלו הם
עשרות ישלח כמו הדבר כן מאשורות שלו ולא ירצו בהתקותו אח"כ
ביאור האורה הנשגב וקם ד' מאשורות של הנשגב שהם ילכה מותו ונמצא
ונשמתם כל התחתונות דילדה ונקם של הכונות המושכת כי אותיות
הקול והקול הדיא בקושי של הנשגב הדיא שהוא ערך הכונות המושכת
כי כי המושכת הוא בנשגב שהם אותיות הקודמות שהוא בנשגב
הנודע והוא מושכת הוא' דיבור נה' כי מושכת הוא כנ"ל הוא שהוא מלכות
ואח"כ אין ירצו ... לו אין הענין מותו עם הכל כי המושכת שבתו הנה

יאמ

הוא מולדות דיבורה כי כן שמו מורה עליו שהוא לו היה כמו אמצעי־
להיות שנבראו אלעזר שמולדות האמצעות היו בראש הבריאה ובן מולדות
דבריאה שבראש הבאה ובן מולדות דיבורה בראש השנים בקיבל הרס הקדשים
השנה ונמצא אחר עב׳ הדברים האמיתיים כי המחבר הנזכר הוא בשנה־
בודאי כך שהוא מולדות דיבורה השמורה עם בראש השנים ונחזור לענין כי
הנה עתה בארנו מן השמורים ד׳ ראשונות השנים באוקם ד׳ התקופות דיבורה
ונראה מקום המחבר שהיה מולדות דיבורה היה שמורה במקומה האמיתי
שהוא ביבורה כי אמר ד׳ ראשונות השנים הם עם ואין נמצא כי המחבר היה
מולדות דיבורה וד׳ התקופות הם ד׳ ראשונות השנים השמורים עם ונעשים
לה בחינת ד׳ תקופות כי כל התקופות בראש הם שמורים והם סוד ד׳ ראשונות
השנים שהוא ראש השנים ושמורים דיבורה ונעשים ד׳ תקופות המחבר
שהיה מולדות דיבורה ואמרו אותם הל׳ ראשונות השנים הם סוד ד׳ מוחין
שהם סוד ד׳ שמות יה״ו עב״ סג״ מה״ בן ומתלבשים בל׳ אהיה ב׳ דיודין ואלף
ההין ואל דיודין שהם סוד המוחין המתלבשים בהם לאדם כנודע ושמות
האלו הם סוד התקופות והם ד׳ ראשונות השנים כמו והם סוד ודמיון להם שנודע
חיים כנודע כי המוחין הלא הם חיים שהם חיי המלך והם אחד הוא ה׳
יחיד כנז׳ חיים והחלקים לד׳ מוחין סוד השמות הם השמים כנז׳ כנודע
ונה שמות הן שמות חיים וזהו סוד הגדול אשר נתעבר ל׳ השנים שעה ביום
אמרו כנז׳ והנה להיות כי עיקר הנה שאין שמים להיות ענבה בחול אמן אמן
לו התחלות דיבורה והשם ולמעלה אשר לו אמר כמו שנו׳ ועתה הנה מולד
האמצעות לא מכל אמירה זו והראיה כך שהם לבד וזה אמרו מן השמורים
הם ו׳ בתחלות דיבורה הנה ב׳ עבורים כנז׳ אשר אמר ט״ו נשארו הנה לאמצעות
עכ״ל וזה המוסף עד הדיות המחבר שהיה השנים בכל שנה היה נשארה
ט״ו הנה לאמצעות׃ ברכות המוסף ועזרה חבל שינה של וגם כבכה זו יש׃ המוסף ק״ש עה״מ
גם כתב הלשון כי התפלה הנה בברכות השחר כמו שכ״כ כבר יחסר חי
הוא חיים רק סוד ו׳ של השם יען היותו כלול מו״ק והוסיף הוי החסדים המגולים
סוד נ׳ שעורה וזה הענין שהיה לימוד הגבורה נק׳ אלה כו׳ וזה נתגלה
עובדו שהם נ׳ מוחין הזה חכ׳ וזה נתגלו חב״ת שלו בסוד התפלה שלו

דף ג׳ מוחין קנה שלו ואתוס׳ ל׳ וקשה לה בשיטת התו״ס בהדיא כי מוחו״ר
ודעת תוס׳ ק׳ נתחוו מוחין הלכה כי קשה דע ש״יש קדוש בין אות לבסק
וברכה כי הה״ת ומולבות אינם שוים במוך קתושעו אך אות שוים זוך
בזה ונשתקם באחר יוניים בשווים ולכן קם השווים באחת ואת קשור
הקמכתב בתוך קכינה נמשכו כי כשאין אותיות נק׳ רכינה קנה מוכרז
הקכתוב קם ק״ב וזא״מ מו״ש כזוקו כי ורבין בקיומא איכן מקימין ולא נמכון
בשיר הציורים כי הכשון הוא שנכנסים בנקלקלה ה״א ועם קם מוחין לו וקם
מבוקמים בתוך נולבו ואחה״כ מוכח אור קנ״ה שלו נמשך ל׳ נק׳ שלו ונשנים
חנ״ה ואחה״כ מוכח אור נק׳ שלו שקין אור גדול ועלו למולכה חנ״ה מוקם נמשך
אור נק׳ והם מתקווים למטה וכוב נשלה ת״א ואתוס׳ בסגינא אצלות מהלך
את נקיב לאחורי חבוי ואת נקבלה הדבר וקשה כי קנה ת״א בלל מוח״ם שם
המולבות אתוס׳ את אין המולבות רק בלוד חלק עשירי שבו אתוס׳ בנקלה
ונשיות מלכות שלה ולמ״ע חיים שאבו קילוף ה״ל שו״ה מלכות דיבר וזה
זה דיבר ואתוס׳ את נק׳ שלו מן אחוריים נעשו לב מוחין חב״ד ומוחים
הכת״ר שלו נעשה לה כתר ואתוס׳ בכל ידעת בתוך מכין יש בי בין ונוקין
וכו׳ ומוקם נעשו לה מוחין וכ׳ ברושן וננקא ו׳ ירכין נמשך שעיגור נק׳
של הזכר הוא אורך כל הנקבה וקנה להיות שעיגור הנוקבא דיבר בתוך שלו
ולכן נק׳ ל׳ בתוך שוקה אך זהו בזווגה בסוד אחור באחור ואח נק׳ ל׳ אך
בשלוות פנים בפנים נק׳ ב׳ נמשך כי בזווגה אחור באחור היא קטנה
מאוד ויונקת מאוד וקיבל מהחת שנו ומוסיף בה בתוך חבוי הלב ואם
אור שנון נקיב ומוסיף בה בפני מה שקיב באצלות עצמו וקנה בהיותו
הוא מוסיף בה ק״ט אלא היא מוסיף בו בנה בהדיא ובשבת שנ״ו את כבר
השואל הכשון לבטאק פנים בפנים כי בהיותה אחור באחור אין החוון
בה״מ עד׳ אחור שאחור וגם כי את דיבר היא זכירה להיות קטנה מאוד ל׳
לבוכא מקבלת מאוד ולכן מה שאין אפשר המוציאם שלא״ם ולא משמע ביה
שם קוטאן דחיי פ׳ מורה החיים והכוונה הוא שחזר הק״ב להיות בבכח שונה
במדרגה בוק שלו לבד ואת אין בו בח להחיות בה כי את המולבות אין בה בוד
מוחין וגם אחר מעניה ק׳ יחוק מ׳ שעורי מאוד בבתי לה בנה והחזיק אים רק

וק׳

וכן שיעור הראשון כדי [illegible] (פירוש)

[illegible]

[illegible]

קנה

עם הנץ הֹ האדם עבין לבון דבר זה בשבמה כאן דומינו ונשמרנו מאלה
מומין ומשעלה אורה בשעות מגֹ לפני הזריחה שלא שתעלה כאורה הנץ
על הארץ עלה לנגד השמש הנה ראה המתחיל להזריח שעה בתחלת הלילה
ואחר שיחזור הנץ מתחיל והולך עד אור הבוקר אין כבר כלום כין שלפני
העלות מגֹ בתחלת הזריחה שהוא בזה הלילה ולכן אחר חצות מתחילין למנות
שיהיו נשמות הצדיקים להתגלות לשמים למחריתן וכו' ולכן אין אומרים כבר
חצות שעה וכו' והכוונה כי הנה עוד הלילה הלבנה והחשוכה הנולד
נמשך מעשה מעולמי יוצאין לעם כוֹ מעולמי יוצאין ומעשה לעולמי לפנין ומעשה
לעולמי הקיץ וכל זה הוא סוד מדה יום כי השפע נמשך דרך הזכר ה
הנקבה מעוֹ בלילה מדה לילה נולדה ונמשך השפע מעולמי יוצין עצמו
לעולמי הקיץ דרך יסוד ואין מתהפך הויה זו להקיץ ונעשה מעולמי יוצאין ו
ולכן צריך שיוסף הקדוש מוֹ שעות מגֹ ומגֹ ואז המתחיל חצות שעה על
שני שקם ממש מגֹ שבו נֹ יוצאין הנה שכין וכו' והשמות על שלשים שבגן
מעולמי לפנין שקם בשנות שלשים מלמה טֹ בן כֹ יוצין שלמות הֹ קס
בשנות שלשים וכו' כי מעולמי שלפנין קם כמו שלשים לעולמי מגֹ
הנוכרים ונקרא בקריבו יוצין שלפנין ולא מגיע לאיש שבתענין שהוא מעולמי
הקין על הקרבן מלבושו ומגיע עם בשור הדש שהולך לעולמי יוצין (ששם
אך גֹ כאן השכיבנו) והשכיבנו הכתוב כאן כאשר כתוב בהשכיבנו) ושלש
השכיבנו וכו' כבר ידעת שהיא המשך לך דע כי הלילה קודם הלכה
אין האדם מתחבר עם המלבוש רק עד הֹ נקוד לבבו והוא
מוזרון במלבושים בסוד אחור באחור ומעשה באים השמות של המזרזות.
קודם חצות ואחר חצות אין הוא זווג הקבֹ במלבוש כדי להשפיע מאלה
[illegible]
כי להקדים נשמות ולכן עשוי האדן שהולך להם זווג בימי הקול שבתם
[illegible]
אחר חצות אין יש זווג בתשובה לקולה נשמות ונקי שנין השכיבנו)
אחרי לשלום כי מלבוש מורק של הזיוג זה מלאכים ולכן קודם ...
זמן השכיבנו אין זווג למלאכים ולכן נק' אחרים ולכן שאינן אלא ביסוד אחור

לעולם יהיה לך זכור תכונת הלב זמן המולדות וזמן התקופה והשמש לה
בין התחלת היום הבקרים ובין המולד הן המולדת ובין התקופה מולדה
ואם תרצה הכל ותוכיח הדבר הזה הבקר שמש ובין לחיים עולם
ולעולם שהוא הכל וסוד " קודם שהאמר בידך להחזיר דוחי הבין
לבקר עם הבקר שהוא ג' בין   כי בורכה כמשנה הנה כן ושב
ה' הבי בין אחב החבר הה עם הן בין ב' כי הה הנה כ' ושם הן הבי בין
אחב הבין ו' עם ה' שנה בין ב' כי בורכה ה' שנה הנה ב' ושם הן הבי בין
הנה הם ג' בין והם כמשנה אחר הדבר החלים בין ב' הבין לשעות בורך
הה' כי כ' והאומר אחב שדך להחזיר דוחי והבין לילים של" שדך אחזיר
דוחי השעה ט' הדוחין הם תעבר להלך ולכן אין אם מעתידים לב בבוקר
מש אם הלחין שבריבב לבם להזרוע עם הנה שני לילה א' לו' שאבין
כוונת בידך להחזיר דוחי בלומן אחר ואם שהחזיר   דלוי לבין לבר
בקדין זה ביסוד הכלל לך לומר הכלל אומר ל' שאבין להחזיר הפרח
ביסוד לאחר ואם ל' שאם הלבך לפי שעה לך יובר עובר הוא לבין החזיר
בכלל והנה לפי שהיה בלום בידך לבין בלומן אחר והנה כי ב' יודע
של הנה כאן שהם בידך הבי יו' א' הב' הלי' מה על בידך להחזיר דוחי
הבין בי יו' בלשונה הוא בשם אחיב כי אחיב הנה בעלמא שלום לאח
והבין כי האותיות הלשונות להוציא הם אד"ר ואותיות אחרונות
שהם בוקר כמשנה ירך הנה הכל יחד שלב   בן ואם עם בן שלמה
ללום   " ולכן הבין בשם ביש אחזיר דוחי שהם שלו והבין לשמר
בן של הנה ובשם אחיה דדין הלם הכל בוקר שלשון ללום כי בכל הכלל
הוא הויה שלים הויה אדם ים יש בוקר באימנה ואין כאן מעבומנו ים א' ל' אח
כוונה גדולה שאבין בבית עם שהם עם השמש ישרא ונשל ואמר בלשונה
ואחרונה של הש' שהוא ש' השמש ותם' של שהיבם הבי עם שני ים של דבר
שמש נו' גדולה נסתר אחד ל' גדולה ים של שני שבמולד ועד ואין זוכר
מש' " האדם שוב שישן בלילה ובבוקר אחד שהים אין נ' שעות מעום
מסוים   הלשונות שהיו שוקים שנה א' אחד בחלקם והשינה
הנה בסוד התפילה כלה שינה של עיני במולדתו לך השינה בום ה' א'

רשע

דבר על הצדיקים ושורה על הרשעים וז"ש ז"ל שינה לרשעים טוב להם וטוב
לעולם והשקט הצדיק שע"י מעשיו אפשר שיתעלו בו נשמות הצדקי'
כאשר ישן בלילה ונחזרה נפשו אליו ומתחברת עמה נשמות הצדיקים
כד לפניו וכאשר ישן ביום יחזרו הנשמות בהתחברות עמה ובהבין שבלילה
האדם מפקיד נשמתו ביד המלכות ובזה זכה וכרך ושלמה אמנם ביום
אין הנשמה מוצלת מקום מגונה ומקדש ולכן מתחברת עמה שלהקה
בלילה אמנם הרשעים הוא להפך כי בלילה אינם הנשמות בהקדש לבין
הציבה והם משוטטות בעולם ומתחברות נשמות רשעים ובאור
עמהם בחבורה ולכן אם ישן ביום אפשר שע"י אינה מרשעים טובים
שישנו אותם הרשעים ביום הקום כאשר ישנו יתחברו מעליו ואמנם
השינה למי שהוא אדם השוב גדול מאוד כמו הראשונים אשר אמר
שאפי' ביום אם ישן יועיל כמו בלילה ואמנם ביום שבת אין השינה רק
טובה על הצדיקים כי אם אין דבר בער נגד ביום שבת והראיה אפשר
שיועיל ולכן הוא טוב לפני ביום שבת מיום שאין שבת אחר הקפלה
ובן היה מנהגו של מורי ז"ל ה'' בענין השינה בהי"ש דע כי הלא
לא יש בכל השבתות שבתורה מי שיוליד מזיקין כמו המוציא
ש"ז לבטלה והטעם כי מי שמשחית שאר שבתות הוא מתלבשים בהם
המזיקים ונעשים השדים אך המוציא ש"ז לבטלה שנעשו גדול ובאותם
הוא כמו נחלת ושלה דע שהמוציא ש"ז לבטלה הוא [illegible] במחשבה כי
אין משחיתים ביום כל לבן שנעשו [illegible] עד דבר הקליפין לגלות והנה
דעת שהוא מושמש זכר כל נקבה כן כב יכול להוציא נשמת
הטיפה של אותה הנשמה מזכר נשמה נשמת במלבוש רק ישאר
לאין בקליפה [illegible] הקליפה כשעיקר נשמתן הם בכל משפטים
בפרק והנה אחר זנונים [illegible] על קליפה [illegible] ונמשכת אותה הנשמה
שיך ואז מתלבש בה כח מזיק מאשת זנונים והוא מזיק [illegible]
של אותה הנשמה [illegible] שהמוציא ש"ז לבטלה נקרא [illegible] נשמות
בנו שיהיו מתלבשים בגופים שנעשים מאשת זנונים [illegible] שהמזיק
הקדושה והעיבור של [illegible] והנה התיקון [illegible] זה הוא [illegible] אותם הנפשים

המעשים לאורך השעות בה שיבחנו אורך השעה למקומם וגם הם קרן
המזיקין שמשמשים עם הזמנים ע"ה שאומר על מעלתו והנה כתב הרב
ואומר אין שום דומה לזה והוא מה שאומרים עם השבה והוא מלאכת לגמור
בו הדינין הן אינם כ"כ המעורים כמו והנה כי השוה שאין אורך הזמנים כלומר
להודיע שאין לעבור מעלות מעשיות ע"כ הנה ואומרם ע"כ להמירם בכל
עת שיש אדם שיכול להמיר שעה ומחזה וכ"ה בכל עת כנ"ל בא"ב
דף כ"ח ע"ב ויש אדם שיכול להמיר דבר יום בזמנו כמוסכם בימיו
שאינו כך צריך להבין ויש כמה מקומות כזה ולכן היה לזה הוא להמיר
אורך נטות המזיקין כ"כ שיוכל לעשות אורך השעות שמונה בכל עת
והנה כמו שיוכל לומר הקדם מזיקין כלל אשר בן השעה במקום מזיקין
או בלא אינו כי זהו סוד לא הזמן של רעה שהיא הלילה ויום שנית
ממש לא יחרב בארצך שהיא השביעי והנה שום מורה לו הוא ע"ו וזהו
המיות בילה והשעון הוא רע כי יהיה שעברו שלא זה הוא עד הוא אך
הן צריכים להודיע שהוא מקומם דהיינו דשטיקה לשעת השעון האורך
על הוא"ה כידוע דבמקום אקבלנה וזה יהיה שהוא גדול מאוד וזה אין יכולת
בקליפות להתגבר לקבל אורך כל"ל ונעשה וזה מבינים והנה סוד הדעת הזה
הוא מולך כבר כידוע לך שהוא נ' הויות דו"ח ובל"א הוא כנ"ל ע"ב והנה
הם כנ"ל ד"ו הכי כזה ע"ב ד"ו כי הוא שכתוב על המשכת מ"ד השמש
מאוד כי מציאות כלות כלה הם מעלוי יותר שהוא כנ"ל ע"ב והראשון הם
נ' הויות שהם ד"ו והנה ע"ב ע"ו הוא כנ"ל והוא סוד והנה הדין מולך
והנה לבית לו כי אבן הוא אחד שהוא ע"ב ולוי הוא גבול שהוא ד"ו ושנים
הם כנ"ל וזה ונם שדים מרכבה מ"ה ר"ת כי אותיות ר"ת הם
במשכב אותיות מ"ה והוא סוד הכתוב קנ"ה כח שדים מרכבה כי
על ידי אורך השמש היורדת מלכות השעון שהם ע"ב ד"ו היא נכנסת
במקום המיוחד כמו שכתבנו לעיל בענין המורים ש"מ לבעלם ואומר
עם הקבלה שכמו הוא כל עובד וזה עובד שם צריכין כי אורך היום
של הענף חוזרים ועוברים אורך מן הקליפה וזה נעשה כאשר יזכור
לעולם בביאור השעון שהוא המשכת דעת בעשיון הנה מולך עד

ביאור

היסוד ונז"ם לא ישכב עד יאכל טרף כי בהכנעת אותם המזיקים הנרמזים
שישכב אז עורפים אותם הנשמות הבלועים מסוד הטרף עם הכוונות שהוא
עז"ב כ"ן ומחזירים אותם אל מקומם ונז"ם יכול מבדיל טרף וכו' שהם אותם
נשמות החיצונים ואין שייך לא וכו' אין הכוונה שייך מסוגל כי זה הוא המיוחד
ט מאחר שיכול מבדיל טרף שלך לא ינח אך הכוונה לומר כי לאותם הנשמות
שהם נמשכים מסוד נוקבא שלך לא ינח שיהם להתלבש בם כי אחר שיפלו וימצאו
לא יוכלו עוד לינק לאותם שיעור הנשמות לחזור לקדמם והן ישלמו התיקונים
כבגדר וכו' כי התיקונים הם סוד אותם הניצוצות הנשמות ע"ד שאינן מעורב
עצמו על הכלי כי זה לא יוכן נ"ל כאשר כמו המלכות עצם לגבולה כי מאותם
הניצוצות המתלבשים בסוד קליפת נגה זכרים ועד נסוד שאין בהם עוד
ללא כן שבכוונתו כולה לגבוה אבל מי שאינו מעשק את עצמו על הכוון
הוא כלל עוד וכו' כי כוונת השמים לגורם שלא שנעשה נמצא כנ"ל ולכן הם
מתלבשים בקליפת נגה שהוא עוד וכו' וגם השדים כן והאיש עבד לחזור
לעוד בהקדושה ולהקח אותם נ"ל הסודים ואז יבנו על מעשיהם הם בעבור
מה שבונים על מעשיהם והמעשים שאינם מעשקין על הכוון ואז
על מעשיהם ולא כן במעשיהם והנה עבד כיוצא אך מתייחם אותם
ולחזור ומחמת אל בנינם פי' כי הלא סוד א"א בזמן שיעשם הוא מן הגם
ד"א על הגבלא לזיתא ואז כמחמת אל בנינם כי אל הוא סוד הדיקנא הנ"ל
אל בסוד אל רחום וכו' דליית ביה אל הוא התיקון וכמו שהארכנו במקום אחר
הקול הנבר והגבלא כי זה הדיקנא מוסף של בנינם ואז נמשך מזלא
תיקון י"ג הנ"ל והרבה פיסוק כי והרבה הוא בגי' רי"ו כי הם ג' שמות דיוקן והכל
מזלא וכבר הארכנו בזה הפסוק ונחזור לכוונה כי הנה כאן לבאן כשאומר
הש"י ומשורן מאל בסוד י"ג שקיים ין שהם א"א ורבה שלהם המזונים
שמקבלים מרבה העליון מזלא שלאב ומשו הנה הויות נשפעות עד נ'
מוחין דנוקבא כנ"ל ובזה מתים החיצונים כי סוד הדיקנא הוא לאכפייא
לינם והנה אחר שייתקן כל פתוח אכפי הזכר בסוד לאין מתקבים
אותם עם המלבושים של עתה מעשה בלולב ונ"ש הנה מעשה וכו' אחר
ולכן אין ערכים עתה לתקן זה אכפי הנוקבא והנה סוד המעשה היא

הבריאה להיכל קדש הקדשים ולכן המקבל ורואה כי נה״פ אינן הוראים סוד
שעשים הנה משיחין וכו׳ כלם אחוזי חרב וכו׳ בנה״פ הם מ׳ היכלות דבריאה דבגש
מ׳ אותיות ישב בתוך עד יצ׳ מתחי׳ מ׳ היכלות והשנין כי התחלה אינו מן
מוחשים המלבושות במקומות דבריאה שעם משיחין שלשלת כי הנה
עדיין היא באן באור ד׳ כי ככר באלמין שנברא הוראה הוא מוה״ת עד
יסוד של הזכר נמצא שהיא באור ד׳ והחסדים מתמוג ו׳ אחרים כה שהגיה
הוראה שוק ש׳ הוראה ולכן אינן אותיות הנה משיחין באור הבריאה שעם
הוזכר להיות משוד ד׳ לברא להיות שלימות במוחין בכל היום שלא אשר עם
בבריאה ונה״ה הם׳ היכלות כי הם סוד הו׳ חסדים מתמוג וכל א׳ כלולה משער
ועולים למשין מ׳ ואח״כ אינן מועלים אותה ש׳ האצלות ועם נה״ה אינן עליהם
להשלים לה סוד הו׳ שהקיף הוראה שוק ש׳ הוראה באצלות והוא שנ׳ מ׳ מ׳
אותיות דבריאה בפנים ואח״כ אינן מתחברים יחד מוחה. באצלות עם סוד
הבריאה כד׳ שהגיה באור משיח ונה״ה מ׳ היכלות שכינתו בתוך עליון וכו׳
ונה״ה מלכות עליון כי זה חיבור האצלות עליון עם הבריאה והבנין בתפלות
יסוד מוחין שלא וכו׳ עד מוה שבאלמין לעולם להיות המשיחים הקס
ובאחריך הבינו את הבנין ש׳ השעיר כי עם סוד הנחש האומרת הורנו ואחר
שהשמאל אינו בהם הבנין בשם אלקים יה״ו והבנין שבכל עולה ועולה להיות מ׳
משו הו׳ אותיות במו שאין שמשים בן ברכות של התפלה שבת ואח״כ לשם
מה״ב דמהלני שלה״ן ואחרון הרבה יותר בבאורו הנה דע כי כולם אין הייחוד
שאינן שמשים להתפלה זווג רק לשמות כל פ׳ כי הנה הבינה בשמלין שמוג
הקומות שיאה לאשונה בתפלת בריאה השלם הנה השפיע בה סוד פוק א׳
הנא׳ בפסח השבוע בה בשלה והוא סוד הדעת שבחכמה שהיא הויה בח״ה
נזקו כוחם ירושה בה כוחם חכמה בבינה לששתה כל כך שהגביה
הוויה להשפיע ולקבל עיבת השובע והנה סוד זה הדעת שבחכמה
נמשך מדעת העליון שהוא בלקח דעיקר משל הוי׳ הנשמה מחזור
הא׳ וכל המשכות הש״ו הם מדעת העליון לשפוך יומין דהוא כישר
עולם הלא לאה״ידע הקנה טין נעלמתה ומוחם רזא במשמוחו אומין בארך
האנפין והוא סוד אורות דיבוק על הוראה דמוחם והנה נמצא שהם׳ בוחם

לא נהיג הלוה דהכתוב איסור מן הנושך הוא הוא כי דכיון אחיכם עד
ידעו עניין ולהבין איסור של הלוה ואמרו הוא שם זה הוא כיון נ"ל
נעשה כיון וכבר הודעתיך שעם כיון מצד איסור בהלוה כבאה דלאשוב
לעבור בלא כי הוא כיון הוא בלא ואחר מוסיף לה הוא הלוה הרבות כוללים
כיון ואין היא עושה זה שעניין להודיע מאמרם נראה הוא כיון הוא עובר ועוד הוא
זכר כמו כתב בשלם דף מ"ח וכבר ידעת דמה ומה כתבנו לאיסור ונמצא
עובר יכול זה הוא נושך מן המלוה והלוה לזה נ"כ הוא כי עם מאלו ,
יותר לעולם הוא כמלוה וכן הוא כן עוד כמו מלוה ואמרו נ"מ עוד הס
כיון שניהם הוא מלוה מלוים פי' נ' פרקין דדבריהם ימצא מלוה והם מתנות
כחמור לאיסור ועוד הם שכבה עובר בלא ואם מה שידעת כי מלוה מכוון
ומהן למעביבה ונמצא שהם עובר בלא זה שהוא בכתוב לכינה נכ
אחיכם דכיון כי הם הוא ה' מלוים ואם דכיון הוא הוא ה' נבלות שבאיסור
הלוה ומלוה הב' מהפקין נעלמה הוא כמו שאמרנו ונעשה מהם הוא
הדעת הוא ונמצא כי מאיסור דהוה עושה דעת הוא אך להיות שנים הוא
אחיכם דכיון הוא בואו דנניין באיסור דרבנן לבן אין אומרים שאחי לאיסור
הם נ' מוציאין הוא ואין אין אומרים את הכתוב כי נס הלוי אחיכם נושך
מצד איסור ונמצא שאחד בשום באשונה דברי את הנשלה אם אתם מפתים
דבלא שיהיה שהוא הוא ונתכים מחמת לאיסור כי נכ' שלה שנעשו מוציאין אין
ונמצא שמוהרת מקום ענין כסף נעלמה הוא ואין אומרו הכל הוא אחיכם
דכיון יהיה אומר לזה ואין מסכך הלוה להיות מקומות כבתחלה ואחר
כיוון הודעתך להניח בה הכתוב מצד שנית בלא אחד ואחר נמצאו שהוא
והודעך לבלא מוחש והנה כך דברו המ"ר עשוב כי מאחר שזה הוא הם
המ"ר מחמת חב' נמצא שאלה הלוה היא הוא בכולה נ"מ אסבר
יהבונו את היתה מאיסור הלוה והיתה כך אילת השתר ומאמת צו וגבל
שנה לומר של כשלה עושה בהלוה וקבן זה ואמרו מה המביא בה
הלוה בואו בכל ימים אין לחבולה כי הלוה הוא נושך למשוך במסכ
ונותן ונושך ט' המולסף לעבור בלא נס הוא כמו שנהג כי הנה
הקיא עושה הלוה בלא עבר מאיסור הוא ט' וגרסיק לעבור בלא כי הוא

ע״ב זאת נקרא שמו שם ע״ב שהוא כל השם שהוא מלבושת מן ע״ב דבינה ולכן ע״ב
זו גדולה כי הוא בבינה ונמ׳ זה שעולה המלבושות עד הבינה ולפי שכל שורש
המלבושות אינו רק רק סוד נקודה יחלק החכמה זה הכתר לכן שורש לקבל מן
מוכל זה הנעלמים אך הכתר אינו צריך לקבל שאין מושרשים לבד וקם זה שלמה חנ׳
נזכר ישמע ש״ר ב׳ והוא סוד ישמע עולה במחשבה הוא הקדמות והנה מובן
דזה ולהראות הוא סוד המלבושות נמצא שאין למעלה רק חנ׳ שהם לו לזה
ולא לה למלבושות וקם ש״ב כיס לקבל מהן שהחכמה והנה ג׳ בחינות שהם
המוחין בין הזה בין הנוקבא עדיין לא מקום הכתר עד אחה״כ כמו שנתבאר
וקם ע״י שבא נתעלה בחכמה ונמ׳ זה נמצא שהמלבושות הכלה חיה היקר ו
ועלה בבינה ומשבבת חוזה וזה נב׳ נזכר ונעלה באבא ומשבב אותו הוזן
כיון שמשבב אותו לא מתעורר היסוד שבחכמה בסוד נ׳ שמות היה הגל
שלם בגוף י״ו שהוא כמו שביארנו בתחלת הדרוש כי נם שהוא שולה
הכ׳ במוחין עם היסוד ועוד לו׳ בגוף השם שהוא בנ״ב ושם פ׳ אחוריים הוא
לי נמצא שנ׳ שמות בין הם עולה מתחילין להתעורר ונמצא שהם
שם זה של בין שהם נ״פ שם מילוי ובין בוונתם הוא להדביק יחד אותו
ודעת ולכן בבינה הם י״ו שהם אותו ודעת נמצא שאין עתה רק
הבינה לבד והתעוררות ואחר שכבר נתעוררו לא צריך שעולה מ״ה לבינה
כי לקבל כח הזה והנה מ״ה שולה הם הבינה שלא זה ולכן אין אומרים אחד
אח״כ ר׳ וקם מתחברים יחד להיותם מ״ה בסוד הבינה ואמנם בכבר יתעורר
שנים אמן צריכים להשתתף באותו הזווג שאין בין כח לעלות עם אחד
לא נמ׳ שנמסרו עצמיין על קדושת השם ולכן צריך לבנין בתולה אחד
למוסרו נשמותיהן על קדושת השם ולחבר נשמותיהן עם זה בסוד מ״ן
ואז הכוון להוריד הכל הוא באימא והיא נעשית כלי ואח״כ בבשכמל״ו יכוון
לעשות כלי א׳ המלבושות רצ׳ ולכן היא צריכה א׳ הם דקין הנה אחרת והשני
כי הוא מקושר כלי הבינה נמשך כח בזה לעשות כלי במלבושו
במלבושו ולכן לעמוד י״ו אותן הוא בשכ״ב שהם חב״ד שלהם שהם
סוד בין הבחינות שהם סוד ג׳ יה יהו יהוה יוד יוד הה יוד הא וו יוד הא וו הא
ולכן אין מתחלקים תחלה סוד בשכ״ב שהם חב״ד דזה במלבושות זהו מלבושו

ואף המאירים מוחין הלב בגלגלתם הנה מלבוש ואף צריך להמקיף כוחן עד
בסוף מ״ט וזהו הקפות שיש שבה בעשורה כי שאין שליט נמשך רק בסוף
הכוון אך כוונת הכבוד צריך נפילת אפים ע״י מודה מוחש והכוון באמת
לעולם ועד שאף נמשך בה הכוון התחתון מ״מ לעורר כי ס׳ לעולם ועד
עולה בנ״ כמנין כ״ו ם׳ והענין כי בן בהמקיף נמשך עולה צריך שהכוון לאורות
עיקר השמות של הקדי׳ להשלים מוחם ולהמשיך נחם ע״י זה הכוון הראשון
והאחרון שהוא בנ׳ הכבוד והעולה שם נמשך והכוון כי הלא ע״ה הכוון השני׳
היא ט״ו כי היא דעמות הכונה ם׳ מהרכבות שמה נובע הולך בסוף מ׳ יומין
דיצירת הולד וזהו ם׳ מהעמה שלעולם והכוון להמשיך שם אורות השמות ואף
שהתחלה היו מוכרח כלם הרבה יותר עתה בסוף הנקבה של אותן הכל שאין
ם׳ מהעמוק בן הכוון כי כמו שאחר מחכב וכונה כל אחרי הרכב הקמ״ח
בה״ש כמודע בן אף לנקבה במוח אחרים של אורות השמות נ״ב בסוף אותה
הם׳ מהעמוק וזה הכוון עד שהעמוד הק״ש ולפי״ז הזהר שלא לכוון בם של
לעולם ועד שהעמוד שהיה היכות של לעולם ועד שהם עולים ל״ו ם׳ כך
לעשורה כל בסוף הכוון ואח״כ השאר צורתם׳ שהיא הכל שבה נעמוד הולך
למ׳ יום צורתו ואם הכוון הם׳ בתחתונה באמצע לעולם אף ישלמו אורות
הטבעות הלוים ושמותם כנ״ל ולכן הזהר בזה ״ ולפי״ז סוד ״יחוד זה
של ק״ש שהם אחד ערבב עשיין בהפילה שערבית ככב כי אמרתן באמצע
אחד וביארתי שם סוד ק״ש דשחרית ושבעת העשירית ולמה לא נאמר
באמצע ועש״ הירוב ״ ולפי״ז הכוון בשהאומר ביקר לפקיד כוחי תוך
שביארתי לך בכמה מקומות כי הידים של הכונה שהם ק׳ אצבעות ידועי׳
וה׳ שמות ״ם הם עשרים סוד כל״ ל׳ המלבושות ליות לה שהכבב סוד מ״ט והם
סוד ק׳ אורות מוכשמך בתפלות ולפי״ז לו הידים נמשכים לה מאמר עד
בה״כ המשך מאחריך שכבוד והוא בנ׳ ל״ג כמנין יקר ולכן בשאומר
ביקר הכוון לשם זה אחד ע״י שכעם אחד וכל״ להקבל מ״ט ואח״כ הכוון
הסוד של ביקר אפקיד כוחי שהם יקר לתחתונו והכוון כי היא היה הכ״
האצילות של הכונה ולכן היא לתחתונו והיא בסוף והכוון שאו הב׳ ידים
עשרים כית היבול להיות בתוכם המוח יד ימינית ע״י שמאלית והכוון הבק״ר

ידך
נפשך

[illegible] [illegible]

נמשך בסוכה. סדר ק"ש שעל המטה כסדר הכוונות תחלה יכוין וכו' שמע
וקיק לא שמעו ויאמר יכוין כי הוא עושה מרכבה את נשמתו לאו
קדמון הימין שבק"ש ולהלביש את נשמתו בקס לגבולות לאדונך ולאן צריך
שיאמר הגולה ט' מלך נאמן או יאמרו יש לקיים ויחזור יכוין בק"ש שמע
לגס בן מ"ב אבגית"ץ במספר הכוונות יכוין שעושה את נפשו מ
מרכבה לגס מ"ב ומתלבש בו וכו' וקיק לס שמעו עד
ושמרם יכוין שק עב תמן יכוין בקס לגס עב קיוסו מוציעו יכוין
ניס ויעשה את זרועותיו ונפשו מרכבה ומושמרם עד פ' ציצית קס
ג' הימין יכוין להלביש את נפשו מוכתן ולמעלה כן שעשה ביחד בסוד מלכין
תוך וכו' ובפ' ציצית יכוין שמלביש את יסוד בבית קדש וכ' יכוין בשם ב'
עב שהוא נב' במנין הוכות פ' ציצית ובל זה נה' בהוקונים דף קל"ג עב
יכוין שכל זו קס כמלא אובכי קדבונא ואז יקבלין עם קיוקה קנה מוצע
וקיא מלבות ויאמר פסוק קנה מוציאו וכ' כלה אחוזי חרב וכ' נב לאמור
שבקס מ' הימין וקס מ' גבורים שקס ו' קלוציב וכל א' כלולה מו' ואח"כ יאמר
יברכך יאר ישא שהוא מ' גבורים קנג ואח"כ יושב בסתר עליון עד מוקחי
כי קס נב"ם מ' הימין ואח"כ פ' בידך אפקיד רוחי יכוין שב' תיבות ראשונות
בכת כאן יכוין להעלות נשמתו ל' קמלבות בסוד מ"ן כדי שתתמלא קמלבות
מאוים זכרים מוכשלה ותקבל סוד וכמו שידוע ואח"כ יקורא של שמונה
יכוין שזו הוא מולם השניו לשבי כב נרדים לא להמינן ולהבחר תעזין ולבן
אח"כ ויעשים עב פצו שם יאהדונהי יכוין שזו עושים בו ו' מיהוד
עב ויעשו כב אותיות יא כי מעם היא הציפה ויעשו
בכל וכב אותיות ונ' יעשו בקדב וס"ייף שקורנים אותו וכב אותיות קי'
יד יעשו שחונקים אותו נמצא כי אותם שעובר בכל ג' מיתות בד'
הוא מוקבלם עתה במסבן וכבר ידעת איך ג' מרות בד' כלים מושם
הוא בהתלבשו בארנו וכו' למופין ואת הקשוב כאן נפשך שולם למעלה
והאמר הגלות אנא בכח כלה ואכוין בשם מ"ב כג' שמותיו אבגית"ץ וכ'
בבכר מוקבר עד מלבות ואח"כ אם הוא לו מ"ן יתגבר לאמור שם לבאסו
שהוא אנא בכח עד צבוב יכוין שבשם כלולים כל הק' שמות יכוין שהוא

בספירת החסד ויכוין להניק שבחסד מקור הנז"ל גם יכוין על הניק שנקרא
בינה של ד' הויות בראשית בשם אלקים אך יכוין שהתפלה בשם זה אך הנשמה
כל אותיות ראשוניות מן השם מרכבה זהו וכל שניות מרכבה ב"ן וכל
אחרונות ישראל ואחר יחזור לאמצע ויכוין לקבלת הנשמה בכתר קדם ויכוין
כמה אותיות קמיי ומיני קמיי כמה והזהר שלא הכוונת שם מה לא כהל
אמר פס וכו' ולא באותיות מותר ואח יחבורר כאלו פורח לתפלה לרקיע
ותחיל יכוין בשם אבג"יתץ עד ישן ובלל ב' יעשה חכם רק שבמקום
הראשון יחד קב' וקרא שם קר"ע שט"ן ויכוין שקרא בנבונה
והניק בשטן והחזיק אחרת נקודת בבק ויאמר אלקים יהי ו
רקיע ובלל נגד יכ"ש והייתה חולם והייתה אחרת בנקוד ויאמר
אלקים יקוו המים ובלל ד' בטר"צתג והייתה בחיריק והניק אחרת בניקוד
ויאמר אלקים יהי מאורות ובלל ה' חקב"טנע והייתה שבא חסרון והולך
אחרת ויאמר אלקים ישרצו המים ובלל שש יג"ל פז"ק והייתה סגולה
בו והניק אחרת ויאמר אלקים תוצא הארץ ובלל שבע ע' שקו"צית ולויו
כולה מולה והניק אחרת בנקוד ויאמר אלקים הנה נתתי ובסוף יאמר
ל' ביך אפקיד רוחי ובשם הניק שבוה הפסוק יכוין שקרא נקוד שבם הנז"ל
מכל אותיות והתחיל יחזור בו עד שיתבטלו וכל זה מבואר ובספר
פתחי הודו ובסיבת ומנערין יכוין כאלו הקריבה ובסופה שקרא כו' חשב
הניק בנער הקריבה יכוין לומר נפשו שאומר פדה אותי וכ' שקרא
מהלני בן ובספר לי שאינו מנעלנו כהול כי יש אתי חלק כהז"ל נפשי
וחלק רוח והנה שם זה הוא סוד מערכת המרכבה כי יוד קם ב' יולין והה'
קם ב' דקין וו' ב' עין הה' ב' הדין גם יהיה יכוין שם זה על פני - כנגן שפער
התפלה כבר ביארנו במקומות רבים היטב אך הכוונה כי קלא ואתל
שקחזיקים הראשונים היו שוקים שעה א' אחר התפלה גם שוקים שעה
א' קודם התפלה ושעה א' בתפלה הרי ג' שעות עד שאמרו ז"ל אבל הנהגת
אותם שעיקר הוא מעשה שלא היו ידיו תמימות והנה מה שעות כי אין א'
אפשר לאדם לעשות זולת מה שעות נאמנים שאין הרבה הרה קלא
כי קלא כבר באתי שקודם חורבן בית המקדש שלא הרגלם להקמ"ל כ' לא

היה חסרון לז״א עם נוקביה והמשיך היו פנים בפנים ולא היה צורך למעשים
ידינו והתפלות להמשיך מוחין שאין לזו״ן פנים בפנים כי מעצמם לא
היו מסתלקים שלו המוחין מז״א הראשונים אחר שנחרב בה״מ בעונותינו) והלכו
המוחין מזו״ן ולכן אנו צריכים להתפלל לחזור המוחין למקומם כה לזוו
זוו״ן הראשונים אחר חרב הבית חוזר הדבר לבחינת שהיה וחוזרים המוחין
להסתלק ואמנם זהו סוד אומרם הקדמונים שהיו מתפללים התפלה נכבד
באמצעות קינים כדי להחזיר המוחין כמה פעמים אחרים גם אם המוחין
הראלין כל קינים שנגרם שהמוחין הקטנונים יהיו כל קינים כבישא חזון ואמנם
הקבוצים הכל עונים לא היו קולבים של כינים הכף אחר התפלה אך היו שוק׳
שנה א׳ אחר התפלה כדי להשקות גם להשתעלה התעלה הנעשית ש״ה התפלה
שלא יסתלקו המוחין הקטנונים כמו היורדות בק כל יומם ויעשה כבישא
דז״א שעה א׳ יותר ולכ׳ צריך הקדם ויותר קולא שלא ישן הכף אחר התפלה
שבת כך להמוחין עד נ׳ שעות מתחלה ולכ׳ ישן בי׳ השינה מול הסתלקות
המוחין ולמוזג ולכ׳ ישן ועוד השינה כבר נתקבל הכל׳ שיכון הקדם
שקול עצמו הז״א יעבר נופל כלו הכרמות ויישן כדי שיסתלקו המוחין הראשו׳
הקטנונים תוך נה״י דאימא וכם מסתלקים משם נשארים כבישא דנוקבא וכו׳
בן היא נכנת כמו״ם ויבן יש״ש קים את השלשלת וכל זה הוא כדי שיחזור חבור
הנולה יהיה לה זוו״ן אך צריך הקדם לקום כי כבר חזרו המוחין למקומם
כבישא דז״א להזדווג בנוקביה וזו היא קימת חצות הלילה גם צריך עליו כי
בוונת השינה הוא כי הוא סוד הדורמיטא דז״א הוא שישן ומסתלקים המוחי׳
שלו שהם סוד נשמתו ועולה עד או״א וגם מעלה מ״נ אל הקימתא ונעשה לה
זוו״ן עליון כדי שיכנו המוחין אז ויזדווג עם הנוקבא ואע״פ שבכל הלילה
צריך העלאת המ״נ מכן ובית עת״ם זה כשהיא לצורך שטרם אבל עתה
שהוא לצורך הנוקבא לבד שצריכה תיקון בסוד ויבן ה׳ א׳ אלקים את הצלע
מספיק בהעלאת מ״נ של הז״א לבד לצורך נוקביה גם לאדם צריך לבנין זה
הדבר בעצמו כאלו כותבו ונשמתו מסתלק מגוף ומעלה אותה בסוד מ״נ
לצורך הנוקבא שלאה שתעלה היא מ״נ באותו הכנת של חצות הלילה לכך
בשעה שקום הז״א מתחיל להזדווג עמה בחצות הלילה ואע״פ שהזווג הוא

והנה אחר תפלת ערבית חוזרת גם היא לאחור עם רחל כי כשר״ד
תפלת ערבית שחוזרת רחל לאחור ושהם חוזרת ג״כ לאה שהיא באחור
ואח״כ אחרי השינה ככל הלילה שנכנסים המוחין דז״א הנה״י תוך נה״י
דאימא ונכנסים תוך הנוקבא השומרת באחור והנה צריך לידע כי נוקבא
זו אינה רחל כי רחל שומרת לעולם לאה אח״כ כשנכנסים המוחין הס׳
שמולים פנימיים בלאה ונכנסים בה והנה לפי שלפעמים כשהמוחין נכנסים
להגדיל את רחל הם מתפשטים ומתקרבים יחד לאה ורחל כי הלא בהיות נה״י
דאימא תוך ז״א היה אורך שוק לאורך ז״א מתמעט כנודע ושהם כשנכנסים
בנוקבא הנה אורך ב׳ הקבוצות שוק לאורך ז״א ואח״כ הלא בכין שיכנסו תוך
הב׳ נקבות יחד לאורכם בה להתלבש תוך שביניהם כי אין מספיק להם נוקבא
א׳ לבד והנה לאשפ׳ שהם ב׳ נקבות מתחלפות שמ״ש בהכנס בתוכם נה״י
דאימא שהסבירו א׳ מרובה הוא מחבר שביניהם ושהם אורך הרבוע
א׳ משתיהם על תוך שבאורך בבית והכונה שלפעמים מתקרבים ונעשים
מרובע א׳ והנה כשנינה הזוית הוא לרחל מאד משולש וזויות שבאורך
הנקודה שלה לרחל כמו שהתהלך וכן להפך לוקחת לאה הנקודה של רחל
ורחל נקרא לאה והנה שהם קודם חצות נכנסים נה״י דתבונה תוך לאה
בהיותה באחור ונכנסים מעט מעט עד חלק נמצא שבחצות הלילה
נגמרו נה״י דתבונה לכנס עד פנים ופנ״י רחל וזה נגמר הרבוע לאה למטה
וזה חוזרת בחצות הלילה לאה פנים בפנים והיא מרובה בכל אורך ז״א פנים
בפנים כנודע שלהיות גם רחל בשלמות ונכתוב לך עוד הזה מה שיש ב׳
הלאה זו לדע כי הלא ככל באורך לך שרחל לא היתה בתחלה רק נקודה
לבד ואחר שנעשה ונתמלאה לבד אותם אח״כ ש״ע המוחין בתוספות
לה ט׳ נקודות אחרות בסוד התוספת ולא נתהוית ב״מ ומשלשות בזו״ן
נמצא ששורש רחל היא נקודה א׳ לבד מכלל י׳ ושא״ר הט׳ הם התוספת
ואינם משורשה מלאורב והנה בשלה שז׳ הט׳ נקודות של התוספת לוקחים
לאה היא לעצמה ועל ידיהם נגלה אחורי ז״א וזה נמצא שלאה נגלית
ורחל מתמעטת עד שנשארה בסוד נקודה א׳ לך פחות מלאורה ונקוד׳
לעולם אינה מתמעטת והנה ככה אמרנו לעיל שבהיות לאה ורחל אחור׳

זה צריכים להיות לאה בתוך בית דרחל כדי שיהיה המקום מספיק להם
ולא היה רחל למטה מן הבריאה ומפני זה התיקון הוא שוה כמו של הם
ב׳ הפרצופים שידבקו שתיהם את עצמם וישבו בלבושה אך כאן עד הוא
הרלפה א׳ הוא שישבו עם בחורה שלא הא׳מצעי אורות בתולם פה שיתפשטו
זה היות זה כי נוף א׳ הוא להיות בחול התחת תוך הבית מולכת בתוכו וזה
פשוט ואח״כ מורכב הוא שכשיתחברו לאה עם רחל הפרצוף א׳ הוא מולך
שהקשה רחל והנה הנה למטה מן האצילות בבריאה ובאשר נפשה להם לזה
חלק הוא אותו שיורד ל׳ הבריאה בולט שנשארה הוא אותו הנקודה שהוא
העצמית של רחל שנתפשטה בה״ל כי שאר הוא נקודות שהם נכנסו יחד ונעשו
הרלפה א׳ דלאה אך אותה הנקודה דרחל שלא נתכללה עם הרלפה לאה היא
היא המתיחדת ויורדת ונגדית למטה בבריאה ונעשה כי בחלק התלה נמצא
שירדה רחל ונכנסה בבריאה כי רחו אותה הנקודה לאה והנה נודע שמורד
הנשמות הם בבריאה בסוד הכבוד והנה זה סוד השלון בסוד כמו שאמ׳ נ״ע
כי נ״ע השלון הוא בגבה שהוא בינה בן השלון בגבה נקודות יסוד שלה
וכן תחתון בנשיב יסוד דמלכות וזה מ״ש ז״ל שהקב״ה נכנס לגן עדן ל
להשתעשע בנשמות הצדיקים אחר חצות הלילה והטעם כי לאה היא מן
בעת ההיא מתחדשת בינה אך רחל אין לה שישתעשע בעת ההיא אלא
בנשמות הצדיקים וזה ניקר בחצות הלילה ויורד הלילה והנה אשר שורש
מרכבותיו כי הוא חצות לילה היא מרכבותיו כי היא שמורה בבינה אך
אחר חצות שהוא מרכבותיו למטה מאמר כי ירדה היא מרכבותיו
במקום הבריאה ולכן ויחרד הלילה וילפת ושואל בקול מה לפי שנראה
אשר למטה כי כל זה היא מתחמת השטות דלילה הוא התמיד פנים
בפנים כנודע גם כי לגבול פי׳ אחר בסוד שישתעשע הקב״ה בנשמות
הצדיקים שהוא השלמה נשמותיהם בסוד מ״ן ל׳ לאה ולכן כל אלה הלילה
האחרונה נועקת והולכת לבעלה כי היא עומדת בגן ונראית מתוקנת
בגנות וזה סוד ל׳ דנוקי ועי׳ וכיוצא הבין שבעת במקום אחר אמרו שהקב״ה
משתעשע בנשמות הצדיקים בתוך שעסקים בתורה ובמצוה היא דבר
בגן עדן מכרים מתקיימים וכו׳ ובמקום אחר גילה כי הוא מחדש עם

ונקבה

נוהגין ובמקום אחר כתב שהוא זמן נצחון ללאה אחר חצות ולכן הוא
סלקים ונגלה בלתי תפלה ע״ה בני אדם הכי לך נ׳ בקליפות חלוקים וכלם
אמות שאין שמזדווגים אחר חצות עם יעקב ולאה אך בחל ואז אינם
מזדווגים נגד זה השומעים קול השופטים בתורה אחר חצות הלילה
גם הכוונה בתוכו זווג מתחלה ללאה כי כבר ידעת שלאה נק׳ עלמא
דאתכסיא מתחלה וכן ידעת כי יעקב ולאה הם אחוריים ללאה עצמו
הכי שהכל אמת ודברי אלקים חיים ״ והנה צריך האדם שיכוין כוונה
גמורה לב׳ דברים הנז׳ ובזה יקיר אהוב למעלה ונחמד למטה וחוט
של חסד משוך עליו ביום ההוא והוא סוכה הילכך במזדווגותם כ׳ הלילה
הלילה בלבד לשון יחשוב ויכוין להעלות נשמתו בסוד דורמיטא ובסוד מ״ן
בה לאוה זה לאה עם יעקב ובהוא חצות הלילה אז כבר אין צריך הוא לגלות
מ״נ ולכן אז יכוין לשתף בצערא דרחל כי בעת ההיא היא יורדת למטה
בבריאה ולכן אז יבכה קצת שעה או יותר על עוונותיו ופשעיו ועל גלות
השכינה ובפרט מה שהוא יכול לבנון כי כמו שאנו תקון הנ״ל אחר
הנשמות תוך הקליפות והוכחות ואז בזה היא השכינה שהלך למטה
בגלות בין הקליפות ללקט אותם הנשמות ואז סוד ש׳ ניצוצין ירדתי וכו׳
ומזה שכבר דע היא צריכה לבכר בגלות ואז נחש לה זה ונפקא מיניה
שהוא מתערב הן שכבר כי הכנה של האדם שבה נקראים הנשמות בלי
נפשות ולהתעבר יותר כי יכו במעלת הזה יותר מעולה הצדיקים וכן הרב ז״ל
מוני זלה״ה מאד על זה ואחר שאחר חצות הלילה יעסוק בתורה עד אור
הבקר ויכוין להמשיך נשמת רוח והעלאה של השכינה בסוד העומדת בחוץ וכו׳
ושמתין ע״ה הקורא אשר אתה שומע כי אין כי שיתחיל מתוקנת בעלות
השחר לעלות במעלות בתפלה שחרית להזדווג עם בעלה ע״י הכח שעושה
בה בלילה ואז אות נב׳ שמשפיע במזדווגותם אם הכוונה לזה בודאי להשתף
עמוק בעסק ולהקנות נאמנים היותר טוב הוא להיות עוסק בתורה כל חצות
הלילה עד שיעלה להתפלל בלי שום הפסק אך אם לא יוכל בעצמו ההיכן
הוא שיעשה שהעושה סדר הבכיה של החורבן הנשמות אחר הכל בתורה
ואחר יישן ויזהר לקום קצת שעה קודם עלות השחר ויעסוק בתורה כד ש

שקודם שיכין עלות השחר שאז כח המלכות לעלות הנוגע אז עולה
מטבע היכלה גדק והעלה אותם עמה " קאמרנו כבר כאמרנו מעלת כוונת
כל הלילה אך תבין הדברים כבר כאמרנו בתקונות אחרים וקנה בענין
ק"ש על המטה כבר כאמרנו אך כנ' שבאו שהבין בה נ"ב כשחר הקול
לשתפיה ולא התחבר דבר כלל אך מן התקונות שתקים יחד כיצד בין
שקיים יש הבין נ"ב עד אך כשחר קם עד וקום עד נ"ם בהתאמד לגאולה ועד
אחר שהבין כוונת השחר תבין נ"ב אחר כך שבאמרו עוד קוין שיש בו עם
עד קדם והם בתיקום של לגאולה והבין כבל הכרוב אמנם בק"ש זו של השחר
ואחר שאמר שמע אמור פ' יעלו הפורים בבנור ובין פומונות בבוקר
וכבר נתבאר כוונתם אך יש איזה כוונת שלנו וזה שהבין כלה ומונות
של בנינים שהוא כאר וזה עוד קויה שלים קויה אחד כמו באר תי' שהבין
לגאולה מנו השבטים מהתחן לגאולה כמאור הגאולה כי כבל הודעתך שמלא
הוא בחינת מנו העולם מהתחן לגאולה בגאולת פיוט הבין בקויה בקדין עוד
נק' חבר פיוטות תי' כי זה הגם נק' חבר שיש לו ב' פנות כיצד בשקפים קול ק'
בנ' עולם קם לו די נ' ואז קם בנ' מונ' וקנה קם ל' קדין בנק הגם עמקים
ב' קדין הגולה נב' קדין אחד במוע וקנה ב' קדין שלו קם בנת מונ' קדי פנק
עם הכולל וכן ב' קדין החוזן קם מג'נב קדי ב' פנות בגם זה אחד אמור הנה
מות שלשלמות עם הגם מה"ד אחד בבבת בקומם אחד יוצא בבבר שלו
אחד הקום משעמול והאמור נידו של צורותיך בעוד הנחש החוצות בנח
הבין עוד החוצה וקום בגאולה השבטים וע' כך התחבר מן השבטים ואז ינגו בך
החוטם ובבר בהבחן שיהיה ד' מקום בא עד ד' אותיות קויה וד' לגדו ולגם
יבק עוד להוליך במחבן ולמעט ירמוזים שאם תנועת באות י' של קויה
ובאות א' של אדני יהא השיב לחשך בגו נקראת עד אות א' של אדני ואם
תנועת באות ה' וכו' בתבונתו לגלוי) ונם עוד מאחר שהבין הכוונות שלמקום
שיש כל אותיות של קויה שהם ק"ש הגולה ביציאת התפלה כנגד ד' ייחודים שיש
כאן נעשה תחבר לשלש כל אותיות קויה והבין בהם כמה בואר לגלוי) אחד הבין שם מוב דבריהם
ובשלמה הן השבטים הקבוצה כל כוונותינו שבהם אחר אחד יה והבין להעלות בו אחד הבוך מן היכלה
אחד שם מוב מתבואר
אחד אחד הבין שם מוב ב' הבריאה והבין בכל לבב מן השבטים באות א' מלו בו שהיא העליונה עד

שם מ"ב דאבגית"ץ כמבואר אצלינו ותכוין לשם א' מן ק"ך שמות שיוצאים מ"ב שמות
שהוא כל א' בתיבה שלו אח"כ תכוין שם מ"ב של אותיות ד
שהוא פשוט ומילוי ומילוי המילוי דשם מ"ב דאבג"ן כד להעלות הנשמות
מעולם העשיה לאצילות והכונה במילוי המילוי ואח"כ המילוי ואח"כ הפשוט
גם צריך לכוין בעלות נשמותיך לבד הנשמות שאינם יכולות לעלות ובפרט
אם הם נשמות ידועות מאותו הסוד ואמור אח"כ בשכמל"ו אחר שלו הנשמות ויתכן
בשם מ"ב והנה שהוא הב' מ"ב האחרונים יקין במחשבה לבד אך שם מ"ב
הראשון הכוון בו ע"ב הנזכר המילה אנא בכח וכו' בכ"ח אח"כ הכוון הויה בו
עליו כוון כנודע אח"כ אמור פותח את ידך רצון וכו' וכבר כתבתי שסופי תיבות
ידך וראש יד הפשוט והכוון בה למילוי המילוי השם אהיה שיש בו ל"ד אותיות
כמנין ידך .. בכ"ח ת"ת לאה ש' יכוין שם קדוש פא"י גם תכוין שהוא כמנין
יאהדונהי וזהו סוד מאד שאם אינך יכול לכוין הכל אחר זה הפסוק
רק זה שתכוין ושתפשוט במחשבה בזה דרגש הכונות ש' הנזכרים כלם
כי כל שהוא שם כנודע בשרועה עוד כבר נתבאר לעיל
ובזה נקרא כי באותו קבוץ יכוין כי מן ואח"כ עד ובשעריך
מ"ב הכוון ומבינם ונכללת בם ותכוין לשם מ"ב אבגית"ץ וכו' ויכוין להעלות
מן המרכבה לשם זה ובוודאי אם שמות עד ושמותם יש בו
ע"ב הויין ומבינם שע"ב ע"ב ש' ויכוין בשם ע"ב ויכוין להעלות הנשמות מן
המרכבה לשם זה ומן ושמותם עד על האדם יש ו' הויין כמנין אלהים הנה
בה למנין ירבו וב' והם ו' שבעה ויכוין שאינם ומאין המרכבה לשם
זה ובפ' ע"ב ע"ב הויין ויכוין שאוקין ואות בבית הק' המרכבה לשם ע"ב
זה והנה נודע כי הנה הקדם להתעמקים תוך בקשתה ...
שאה הקי ... ומכל ... נכלאים מזיקים וכוחין והנה הק"ש
... וכל מיני מזיקים שלו נאמר ... בידם ואז"ל שקורין הק"ש ...
ב... הק"ש בכל לילה ... כי מקים ... עוף ...
כלך על פ' ... עד ... ויכוין ... הק"ש ... הי' ...
ולבן ... הק"ש יכוין כל הי' ... ויכוין ...
ויועלם ... מלא ... הי' ... יכוין שהם ו' ...

וגם הרמזים ש״ש מן והאכרח עד סוף הה״ג הכי הם רמזים ויכוין כי הנזכר רלה
הם כוון וע״ב נתיבות החכמה הם רמזים וי״ב הוים הם לקשורת בי׳ מוחין לאבא
וי״ב לאימא ויש להם נ׳ שערים ופנים יה״ו כמו שכתב בסוד ההוי״ה ויהיה
כנגד י״ו והנה הם ו׳ הוים שהם ב׳ יה״ו שהם בגי׳ לב נתיבות מוחין דבינה דאבא
וגם הכוון הם נח״ש רמ״ב כנ״ה מוק וגם כללות נ׳ הוים הנה הכי הם ומוחין
לבינה בהם המוזיקין הכל אחד יאמר הכתב בתבונות אהבה ע״ש ואח״כ
מכוין בם כיון אמר כוחי ר״ת כמו הויה הוים הויה אחד בריית אותיות
ר״ת שם אדני והנה נח כב״ הויה אחד ויכוין במלות אל כי השגת סוד אורו
כל האות כפי הדין שלו שנאמר להיכנס בשמחת הכונה לבינה דז״ת
סוד אורו ולהאיר מן ההיכנס בבה שם הויה הוא הנה כאן בלבושים הלל
אותי י״ג ויכוין ש״ש כן נח כוון בסוד מה כי הכסא הכלה ב׳ אותיות מן הויה
הנה ובלבם יהו אחד הכסא ה׳ שם ו׳ והם כוון אחד הכסא ו׳ שם ה׳ והם גלי הכי
נח כוון והכוון כי סוד כלא כוון הנה הוא שם א׳ כי א׳ פשוט ומלא כנגד כוון והנה
כנגד כוון הנה הם נח א׳ פשוט ומלא והכוון כי נח א׳ הם כנגד מנץ ושערים לבא
כוון בפשוט ומלוי בנה הם כנגד יאלק כי יאהדונהי הוא כנגד כ״ד וכב בהם בגוים ולשון
בנה וכל זה כמו בה מנץ אם יאלק ומוחין באחרונים שם בשרש הכי ל׳
במוחים בה זה מנץ ויאלק ומוחין כי בכל אל נכנסים המוזיקין ובתבונות
אמלין בייחוד כ״ף זה את להם שערים אז יכוונו לשערים שנתלבש על המוזיק
אל ע״ש ולכן קורם כיון אמקיר כוחי הנותר ה׳ אלהי הקום הקם טוב ובמלך
הקם הכוון שהיה כנ״ נח כוון הכל נח הכוון במלת הקם לשם מצפ״ץ
מצפ״ץ שעולה הקם עם הכולל וגם ב׳ שמות הויה אהיה ויכוין להעלות
הנה שנשפעו א׳ הקלפות ע״ב הכי והשמחה דזכר ויכוין להעלות עד
נתעלו א׳ הקדושה ואח״כ הכוון לשם שוה כי הכם הנלבש אחד הנזכר
להעלות מן ההיכנס נח כמו הכוונה בפסוק שאל כמו הנגע
בנה בפרט ל״ה מוזכרים רפ ע״ה טוב והכוון כי שם אל הוא כנגד טוב ונגד
כי הוא סוד טוב אותיות ש״ש בהויה בפשוט ומלוי ומלוי המלוי כמו
הם נח׳ שהם טוב והנה שם זה הוא סוד הכהנים דמוחין כנגד נח הכוון ל׳
א׳ שאל שם זה בזכרה הוא כנ״ גבורים וגם נ׳ אותיות לוג בנשמות שהם

בג' מוחין יקוק הכל בג' מוחין וגם הכולל ע"ב והוא סוד האויר במילוי הוי"ה יו"ד ה"א וא"ו
ה"א וגם זה הוא נק' דז"א גם הכונה כי ג' של שם זה בורחה היא כו' והכונה שהוא
בג' הויה דס"ג והנה כו' גם שאר אותיות של שוק הם בג' לה' וגם זה מוליד
ההתפשטות מגלות עולם הנקרא בגלגלת וההתפשטות בנ"ה גם הכונה שאור
ג' של השם זה כי כולם אותיות בורחה ' וגם להתפשטות הנ' הם יו' וגם
ג' אותיות הנשארות שהם של הם בג' בו שהוא מגולו בכורחו וגם זה לפרצוף
המלבות גם הכונה כי אות ה' של השם זה בורחה כו' בג' ' וגם שאר אותיות
של מגלות הם מוח וגם זה הוא בג' הויה לגבי שבכתר שהם בג' מוח ומוליד
ההתפשטות מגום ולמטה והנה כללות זה כלות פי' הוא של זה ת"ל פי' כי מוסר
של הוא חיות של ז"א כי ז"א הם ה"ת ונתלבשות בכורחו ול הוא החיות שלהם שהוא
נמשך להם מגו אימא כי שם של זה יוצא מאקיק ביוקן שיש בו ג' יוקן וגם הוא
של ושל זה יורד למוחות ז"א זין וגם כנודע הנה כמשו כל שין כבינה סוד
הגלגלים כי שם כתרין שהמוחין בעצמן שהגלגלים חלק נפשו יאמר בעד
השכינה נפשי מויתך כלומר וכו' עם הכוונה שהכרים שם נבנה יניקת של סוד
חלק קדוש לבני ישראל כשבתו שיש חלק הדוש מן מוחי שאין בו שום חלק הבו"ח
רק מוקדק בגוף כהמספר שבכ"י אחר שיתמו הגוף סבה נב' יכוין להעלות נפשו
כי שם מ"ב זה לעולם הנפש למעלה וגם הזה הוא סובב ולקח מעולם הנפש
מושיע של הכרה ע"ז שם זה שלפירך אח"כ תכוין בשם אקיק אשר אקיק שהוא
בבינה התחת שם אקיק יקו"ק שנים הוא בג' מ"ב והכוין גם בזה ואח"כ בג' בירך
אקיק בזה וכ' ככב יכשב של בירות של הם כ"ה טוב ולכן תכוין בו שהוא
בג' ג' שמות אשר כל א' מהם נק' שמו שלם והם הויה שהם הויה אדני
שלום טוב וככב יכשב שהם הוא בג' אקיק אדני והכוין לבנה והנה
לבן שם הויה שהם הוא שם של יוהב מקלחר והוא שעולה בג' יב"ק והחשוב
בכל זה ' ובשהקבע של יו' שהיא אחות הכוין בה בשם יה' יקו' יקו"ק ובשם
הקחרן מורובע הכוין בו שהוא מגולו הקו' ובשתי"ב למלה של הכוין לשם פ"ג
שיש בו ג' וז' ואז במגן של ובמלה של הכוין של שם אקיק במספרו המרובע
שהוא בג' אחות והקושן מהרך מחשבה זו נזק הספות יקיק ג"ס הכל ובשם
' יה' יק"ו יקו"ק הכל הכוין ' במלות יה בבכירות יקו בילם יקוק בשביק במילוי

הה"ן ' כדי שהאדם יוכל נשמתו לעלות למעלה בלילה בסוד פקדון נפשו
בסוד בידך אפקיד רוחי. יש לך ג' הענינים הא' הוא שבאותו היום נפשו
הטוב בתפלתו על שבפה זווג עליון בסוד נפילת אפים וזהו מי יעלה בהר ה'
כי מי הוא האיש שיוכל לעלות נשמתו בלילה בהר ה' שהוא נה"י של מעלה
והשיב הפסוק ואמר נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו כי כשעושה
בזוהר נשיאות כפותיו אל ה' נפשו אשא וזהו שבאשר נשא נפשו בו'ם
הזוהר לא היה לשוא ועל זה צריך שיהיה בידו לנפש זווג עליון בנ' נפילת
אפים שלו ונמצא שלא היה לשוא נשיאת נפשו הנה איש בוא לעלה בלילה ושתר
בהר ה' ומקום קדשו לעשות זווג עליון שנעשה אחר חצות הלילה כידוע. הב'
שעושה נשמתו. הב' צריך שיהיה טוב להוא דבק בתורה שהוא לא ידע לתי
יותר וקבעלה לא ידע מתי נעלה ומי יקום במקום קדשו ובאו לאת לו בדרך
ואין שבע שיעשה כל זה הכ' לא עשה שום מעלה בהקודה יתפיק לעלות
נשמתו בלילה הב' הב' הם שעשה הוא אליה עבדה גדולה המועיל אלהו מעלות
ואין אתו מתרכבים רק באיש שבונה להקנות בהרהורי ה' ואיתו שעשה עבל בתורה
הג' צריך האדם שיהיה נקי שמן כל העונות שאם לבו אוהב קיום ויקיים נקי
עינו כמה שיבהו ויתודה עליהם בבוא אחר הקב"ה כידוע שבידו הוא אחר
יושב בסתר עליון ואין איקרון מותי דתושבתם אבל עלה ודבק שלא לאבד שום א'
מהם רק כל העונות והדקדוקים שעשה ביום הקודש יתודה עליהם בער
השכיבה ולא ישכח א' מהם. הד' שיהיה נשוא כל היום הקודש הדפעון כל שום היסף
הדעת מהם עם הכוונה הידועה אצלנו. הה' מאן דיהב לחייבא באורח קיום
ומונע לאיזה אדם מאיזה עבלה והתחיבו בתשובה מעשן הקודם או שמודבר על
לבו דברי תשובה והם מועטים ס הלאוה הוא שמי שיהיה שלם מעלה נשמתו
רק של המלאכות יש בהם מעלה להעלות הנשמה בלילה ולהשגיח עבה שמושב יושב
ולהג שאין מגיע לזכור מהם העונות שעשה טוב הקודם בהתוודות הל"ב אין לדבר
מוף אתמול אחר שעורה וזוכר כל מה שיכול לזכור מהם העונות שעשה ביום
הקודם מוסיף. בשיקום מתמעתו אחרי עקבתו ובחיבתו ישב בתפלה הכל
המתנוזק מעולם באופל ויבכה כפי כחו ויסף הבנים ויאמר על
עבירות בכלל וכ' כל המתמעט ויכוין בו על מובכן הטה"ו אחב יאמר מזמור

לאסף

לאסף וכו' ויכוין על הכתר הצדיקים ואח"כ יאמר הלויה המזמור יי' שהיה לנו
עד סוף הלויה ויכוין כל זמור ובכי יי' שהיה לנו כה הגולה והענין שבמקום
הגולה נכנסה השכינה הוא הכסא כמו כל הגולה נבי אנשי שכם כי הכרכה הוא ויאמר
לנו ומ"ש זמור יי' שה היה לנו שהוא הגולה הקדושה השיעה ובא לה הכהנים
שהוא השכינה שנכנסה בגולה עם הכוון שהוא שגולה מ"מ שהוא הגדה המנים
היה לעובה הון והחזר להיות שלים כמו לנו ונאמר שה היה לנו וכל נשמה שעושה
באשים הכוון שנשמה השכינה שהוא ה' וזאת נשמה נשמה ונשאר בתוכה נשב
מטטרון והוא כל"ה נשמה שעורה באשים וזהו כמוד אין אכן שמלבן נשב
וכל שנה היה כוה לבין הכוון ט מדה הקוד הוא על היסוד נו' זה נהכרך
והיה כוה היסוד הוד ונאמר שנה היה כוה כי שה שהוא שנה שהוא הוד שגה
היה כוה ושנשה הם נה הלב לב אז הם שנכן אהבן כמוד לה לאהיך ישראל ..
אח"כ יאמר פסוקי ישעיה בסימן סו"ה הבע תשמים ובה ובכי אהבה אהבה
ול למה הקטן וכו' למשכב ישנו וכו' ובסימן ס"ו ושבה יי' אהבה אהבה וכו' עד
נדבתי וכו' ואח"כ אומר פסוקי נחמה דישעיה סימן ק"ב על חומותיך וכו'
עד שבעו עבבו ואח"כ אומר ליי' הארץ ומלואה ומשאו שבעים עד סוף המזמור
ויכוין שאז הקב"ה נכנס לגן להשתעשע וזהו שאו שערים וכו' ויכוין כי תחלה
אומר והנשאו שהוא עליות נ"ה שהם יסוד ומלכות וזהו והנשאו נ"ה נשאו ואח"כ
כתיב ושאו הוא ו' עליות חג"ת וזהו ושאו ו' שאו .. וכל ישא בברכה מאת יי' יכוין
עם הקוה הוא מסט"א ובדקה מאלקי ישעו וכו' ובדקה מאלקי ישעו זה ואח"כ
אומר המזמור כנ"ל בליל הגבון והמזמור שמעו שלים כי הם עוסקים
בתשובתם של דודה הקדה ובשלה נ"ב ישגל הם בתשובתם הנז' ויכוין לט' עו'
הכן דלאותה חילה .. וכל שה אזכה וכו' יכוין בגולה שה ובגולה שנה על ו'
ובגולה אדם אחד ס"ל אחדה אורה ואשלה עם אותיות שה ו' ונו' הנז'
ואז מתהכבים ונעשים שלים וזהו עד בית שלים ואם הוא בליל שבירך
העומד יכוין כי אשעור בסך שהוא סבירה השעות שהם מ"ע יאים כמנין
אדם ואח"כ מזמור ישבך יי' טוב בג"ל ה"ה יבק ויכוין לט' הענקין שהם נע'
הכין דמאוה חילה הנ' במזמור בליל הגבון בגל ויכוין כל הוב בכנש
ונפלו ה"ה ונפלו ואנחנו קמנו בג' יבק וכו' ואנחנו קמנו ונתעודד ה"ה יבק

کتاب السابع. فی صفة الصلاة وما یتبعها من الاذان والاقامة وصفة الصلوة
فی الاوقات المکروهة وغیر المکروهة وفیه ثلاثة عشر فصلا

الفصل الاول فی الاذان والاقامة

الاذان سنة مؤکدة للصلوات المکتوبة فی الجماعة فی المصر وفی غیره
وکذا الاقامة وقیل الاذان فرض کفایة فی المصر والاول اصح وهو
المختار وهو فرض کفایة فی الحی الذی یقام فیه الجماعة حتی لو
ترک اهل الحی کلهم الاذان والاقامة فقد اساءوا وکذا لو ترک
اهل المحلة الاذان والاقامة فقد اساءوا وکذا لو ترک اهل

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

נשי וסעוד

כורנת [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] כרוז במוכ״ס כרוז [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

גם כונת נטילת ידים שהוא ענ״ה כנ״ל שהוא אחוריים דע״ס מ״ה ולפי שהענין
שיהיו המוחין אינה מתקבלת רק מאחורי הזו״ן לכן נק׳ ענה ולכן רמזה הל״כ
ענ״ה וה״ל הכל א׳ והכונה להמשיך בנטילה מן הע״ס ומן האחוריים של הכלל
שהוא כ״ק על נטילת ידים אחור וה׳ ידות הנה כנ״ס כי הלא ידעת כי כל
האיברים יונקים מהמוחין היד ולכן אין צריכים לרחוץ הידים ולהטהרם מהקלי׳
ועוד כי לא יגעו הקליפות שבגופינו מהם ונקו ענ״ה ולכן צריך הידים להטהר
הידים בעת התפלה הברכה והתוס׳ סוד הנטילה והברכה הבינה מעלין
דשתיק שהוא מילוי אחורי הקלי׳ סוד בהגינו והאחוריים ענ״ה וכו׳
גם בברכת הנטילה אך כוונת הנטילה שהוא סוד בעת שכבר צריך לבוין כי
התלה בהמשך יד ימין התלה וצריך לשפוך ב״פ על יד ימין ואח״כ ב״פ
ב״פ על יד שמאל ואח״כ השפשף ב׳ הידות ביחד ותקח בהמשך יד ימין
התלה שם נטילה שהיא יד כמילה והם ב׳ ידות וכף יד הוא כנ״ל ונקרא הדק
הבין כמשלו׳ הנשלו׳ דע״ס ענ״ה שהוא בחסד והוא כ״ה אותיות ואח״כ בהימין
יד שמאלית ב״פ הוא כ״ה ב׳ והוא כ״ה דינו ואח״כ בשפשוף ב׳ הידים יחד שהם
יחד והם כ״ה נ״ה כי ענ״ה נ׳ כתות של הבינה הקליפות מן הידים שהם נוחים
וכל זה ענ״ה המים שהוא סוד החסד הרוחה את הקליפות ואח״כ הנח ענ״ה
הכוונה הנז׳ בנטילת ידים הכוון במוך שידעת כי התלה בעת שאנו גם
היו חונה במקום ויש״ה נה״י במקום ... וסוד במקום הנ״ה ואח״כ נכנו
נ׳ מוחין ואז נעשו חב״ד והיו חונה הבין דרושין ענ״ה ונה״י הם יכוין ואמנם והנה הם
מוכיחין ידים ... הקדוש להטהרם מ׳ מדרגות הקליפות שהיו מעשיים
במקום ההוא והכוון בנ״ידים יד הגדולה בימין י״ה שהיו י״ה יד החזקה בשמאל
כוזו במוכסז כוזו יד רמה ... יהוה ... וכו׳
עם הכוונה בברכתו מעומד סוד הנטילה דע כי הנה כאן להתקבל כי
בכל האברים מי שיוסלו בו ס״ה בנטלו׳ מגע הידים והכולם שהם
נ״ה הכוונות אך דע כי הנה אם הוא כלולות נ׳ פנים ויש״ה בשלש אין בו הקדושה
כלל עם היותו הנהו האדם אך כ״כ בעשן אחריו יש נטלו׳ הבת ואמנם סוד
זמננות ויכוין לא ותפשטו בהן רק להגינו טוב סוד ז׳ דמותהם הבין חוזן
הבין יודן שבאות א׳ שהם ב׳ זמנות והם נכללים ב׳ יכוין ובשמים בתנלם

חיוב כי אם צורך לבדו כלומר שרשים ושוקן ולא נגלה שאם האמצעי שקול הענין
קנין הרי לך ב׳ מקומות שלא נגלו וזה הדין בישר כאשר גם נעלמו באופן הרי ב׳
ושגם באופן נגלו והרי זה ב׳ מקומות שנגלו בזה אך לא נגלו שאם במקום
החמישי ולכן נגלו בו כל צורך וכל ידך בעוד ה׳ צורות אמצעיות ורי באך
ובעוד היה האמצעית היא בעוד הדרך שהיה האמצעי עם בו נעלמו הצורות
ולכן זה יד׳ אחרות האמצעיות ושרשין לא הכלהי פי׳ בזה והנה צריך להבחין היחידים
כיצד הפנים להיות שנים שם נק׳ באש והבנין לגל׳ כי התחלה קו בישר כאשר גם הבנין
להבנים השני הצורות להיות מן הנעש בעוד וכל אחוריהם טיהם וזה הנה
הוכרנו שלשה גם בזה שבכה בכל הנ׳ מעלות כי כוונתינו להעלותם ולחלק
כאולם צריך שבכל מעלות כי שלמות דרכיהם מעלות איזו ובן מאין מעלה
חוכה אחלה הוא מעלות נ״ב — כל המתחלף בשאלת יחידים שעקרתו השלה ב׳
טרים יש י׳ אמצעיות כיצד י׳ מחלפות שבהם נפלה השלה כיצד י׳ אותיות
מולי הניק ויש ט׳ אמצעיות כ״ה פרקים כיצד כ״ה אותיות המולי השולי דקויק
שבהם נפלה השלה ביוק לנו מסופק זה הוא מתחלי ולב״מ — עמנעדי מתחל
הכ״ס שאשך נכ״ו כוונת א׳ בשני הכלל כי הלא נודע שבמ״ה צריך לפעול
כל יד ויד ולחב׳ להשפיע שניהם יחד והנה ב׳ הפעולות של כל יד ויד חיפוש
ולפנים כך הבחין התחלה ידך הימנית ולחב׳ הבחין ידך השמאלית ולחב׳ הבחין
שנית ידך הימנית ולחב׳ ידך השמאלית ולחב׳ השפשפה יחד והנה בהבחין
בהתחלה ידך הימנית הבחין בהתחלה ידך הימנית הבין כל אותיות הניק
השניים ולחב׳ מתמולאים במולי שלפנ׳ והרי זה יד אותיות במונן י״ד ונ״מ יד ימין
החב׳ יד שמאל והבין ט׳ דרך הכל מתוש ולחב׳ התחוב והבחין יד ימין פנים אחר
והבין במולי המולי בדוק שבו כ״ח אותין והבין להתעסק כ״ח אותיון עם הי״ד
הראשונות הרי מג״ב כי ענ׳ מג״ב אחה מעלה את היחידים מהרך הכלפב כנודע
ולחב׳ התחוב ולהחזיר יד שמאל פנים שנית והבין עד הנ׳ מתוש לחב׳ השפשף
פנים א׳ ביחד והבין במג״ב לחב׳ במג״ב ה׳ עד הכל שהוא פשוט ומולי ומולי המולי
והרי הכל זה נ״ה מג״ב וזה מג״ב בימין ומג״ב בשמאל ומג״ב באמצעיות כי זה
נ׳ ידים כנודע ולפי שהחב׳ האמצעי הוא מכריע לכן הוא נעשה ע״נ שתשוב
ב׳ ידים ביחד ולחברם כל הנ׳ מג״ב הם כלפון ב׳ הידים הגדול שיהיה הוא בעוד

ਸਫ਼ਹਾ ਦੁਆਰ

ਸਫ਼ਹਾ ਦੁਆਰ ਦੁਆਰ ਦਾ ਫ਼ਾਰਸੀ ਨਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਬੂਹਾ, ਫਾਟਕ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਬੂਹਾ, ਫਾਟਕ, ਰਸਤਾ, ਘਾਟ, ਪਾਰ ਜਾਣ ਦਾ ਸਾਧਨ, ਪੁਲ, ਮੌਕਾ, ਅਵਸਰ, ਸਾਧਨ, ਉਪਾਅ, ਢੰਗ, ਤਰੀਕਾ, ਵਸੀਲਾ, ਜ਼ਰੀਆ, ਆਸਰਾ, ਸ਼ਰਨ, ਪਨਾਹ, ਰੱਖਿਆ, ਬਚਾਅ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸਹਾਇਤਾ, ਮਦਦ, ਸਹਾਰਾ, ਆਧਾਰ, ਪਰਵੇਸ਼, ਪ੍ਰਵੇਸ਼, ਦਾਖ਼ਲਾ, ਪਹੁੰਚ, ਰਸਾਈ, ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਸੀਮਾ, ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਖੇਤਰ, ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਹੱਦ, ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਸੀਮਾ, ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ, ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ, ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਣਾ

באכול אותו עבור דאמרת הוא שכך הוא הענין שהזכרתי אותה הבהמה להיות
תלה חבר אדם עצמו אך יהיה מעולים היו הבהמות של ו' ימי בראשית מן ה
האדם אשר שבא ולכן יהיה היה מה שבירר אדה"ר בהיותם בהמות מאחר שאין
מבררים אותם שנעשים חלק האדם מחמת נה"מ המבוררו של ב' פרקים יחיד
ודע כי הבהמות והעופות אין בהם כח לברר הקדושה מהם כלל ולכן צריכו
אפי' הנקודות אין יכולים לבררם ולבררם שהאוכל מחמת עמהם מן שאר עמה לך
וכיון שהאדם הנשמות הקיא באדם עצמו ויתאכל הקדושה אשר בו לך תמיד
של ב' פרקים ו' יחיד לא נתברר ע"י אכילה אך נתקן ע"י עצמו ע"י המשך הזמן בו
שתקן ע"י ב' פרקים שלא ע"י אכילה ועלה לאותה מדרגה ואמנם אין כח לברר כל
לגמ' ולכן ע"ה אסור לאכול בשר כי לבררם יחלק מחמת אותו מישראל הקדושה
אשר בו ויתבררו ויתעלו יותר הבהמות כי אין בו כח לברר ואמנם נשארו עדיין
מן ימי בראשית מעורבות בהמות בבהמ' אף כי לו לא יכלו אף להתברר לגמרי
כמו בעולם הזה נשארו בבחינת מה שאין מבררים עדיין ע"י אכילה ולכן לו מעורבות
אכילת הצדיקים לעתיד לבא וכו' ע"י האכילה הזאת יתבררו לגמרי וכל זה הוא
בסוד הבהמות עצמן אך יש בחינה אחרת והיא נשמות האדם שעצמו המגולגלין
בבהמות או בעופות בדומם וצומח לפי מעשיהם וגם הם בחינה שניה ואמנם
מעורבות הכוונה לבחינה הראשונה היא כי האדם בעת אכילתו יכוין לברר אותה
הקדושה אשר באכילה הזאת הן דומם הן צומח הן חי ומה שאמרנו דומם הוא
כי לגלגולים יכול לברר עתה באכילה הזאת ולא ידע האדם מעורבות ולגלגולים יש
בו נפש כמו"ש בכלל וזהו היה לאחר ואמנם הגלגול הוא בין הדומם והצומח
ולכן האוכל מלח מן המלח בעבור חייב מעשים הזה" ונחזור לענין כי
הוא צריך ידיעת שכל כוונות המצות הם ע"י הכוונה כמו"ש בכתוב בכוונת מאכל
אוכל במחשבה בנ"ל בפ' פקודי דף ט"ב ולכן כל כוונת הכוונה הזאת ע"י הכוונה
וצריך ידיעת כי אוכלו כשם לשולחן באוה"ע ולכן צריך לבוא באכילה אותם שהיה בהם
כמו"ש שם ביה ובכלל הכוונה של הכוונה כמו שנזכר ובכוונה זו שאין מפרשים
אך היא היתה בסוד כוונת מיום בעת אכילתו ונ"ש לו המלאך אם נעשה לא
לא אוכל בלחמיך פי' אותם שהיה אוכל בקדושה ובכוונה גדולה כמו לא הם עוד
שע"י כך אוכל אותו מן אכילה זו ואמנם יש כוונות אחרות גדולות בענין בסוד

המשולש אשר מיתר קשת לג במעלה זו״ ויתר הכוכב לט במעלות לשלמות המזרח
ולכן יש יכול בשטח על מרק שהמשולש מיתר שׂג קשת ס׳ מעלות שיהיה מזל המזר
במעלה והקדושה זו עמ״ש יש במעלות יותר בגלות מזו נותן מיתר מזו ונגד
אך מצאתי בכתוב מציאות במעלה זו בלא״ד כלה קוה בעוד א׳ בכ״ל וע״ש הנאמר
במיתר וקוה חלק כי קוה עוד אלף מיתר מזו ת״ם ומיתר כבר יותר כי הצ״ינים
קם לב׳ נתיבות החכמות המשכבים את המשולש כי כלהן במחשבת אחרבייון
וקוה עוד בערך א׳ שבערכבה כך י״ו לשלם לחבר ו׳ במחשבתם וקוה עוד א׳
שבחשבות כמו שנתבאר וקנה זו קו בדרך לחלק לאחרת ויהיו כב ב׳ נוון וזה הקשר
וא׳ עם ו׳ עלות וה״ב עם ו׳ בחלקות כזה וזה ישוער זו שנים עלותם וע״ש
החלקים וזו קוה במעלה בעלה הפנים כתבות יותר וקוה כי קוה כבל אחר
הבין במעלה זו ולמחות המעלה כמת אחלת הבזית על המזלות שבכבר על
ככבר המזלות והמילה הבין כי קוה קם ב׳ לחיים לחי עלון ולחי התחתון והמיתר
קם עוד אות המזלות בעוד אכלו ממם לשלם בכ״ל לחי עלון אחר והתחתון א׳
חיצון והבין שקם ב׳ שלמין שף לשלם ואף לחבר שבלחי העלון בערבה ע״ז ל
לשלם ו׳ לחבר ו׳ במחשבתם וקים בב׳ הויק וא׳ התחתון ו׳ לשלם ב׳ לחבר ו׳ ב בחתוני
וקוה במעון לכתוב שביום ב׳ ונקבם והבין שב׳ שלמין קלו ונגבם הנה קם בב׳ מזו
שקוה מעלוי ע״ב שכלם במחשבת אחרביכן בשלמות החכמות הבינה אשר
בחכמות ולכן שנקם בב׳ מזו אח״כ הבין כי קוה צריך שיהיה שמו המשולש בלחיים
שו כדי שיוכלו קלחיים שו לעמון המשולש ולכן החשבון צרך לחלק הב׳ שלמין קנה עד
מזה לשאל כזה וזה יהיה שנה קוה כחשבון ע״ו וקוה שטח יו״ר וזה א׳ בזעוות
יהיה בב׳ לב׳ נתיבות החכמות ואף הב׳ בב׳ הויק ושעקם יחד קם בב׳ אוכל וקם
עוד א׳ הויק בכ״ל קני שעבש קאוכל יש בלחיים שו והבין ע״ו שו קב׳ חלקים שקם
מחלקים ב׳ שלמין שו לבלול מה שאף החלקות דהחכמות בחלק א׳ החלקות כלא מה
וחלק א׳ עלות דהחכמות בחלק אף עלות דאיתן וזה הבן בחכמות וחלק בבינה
אח״כ הבין במאכל הזה שיהיה לחם מתוק ועשו ולכן צריך שהבין אח״כ שיהיה
ב׳ טורים שו קעולם בב׳ נ״ה עם שוב הכמון של האף הזה שבערבה יו״ר וזה קבל
יהיה בב׳ לחם וקם עוד ב׳ הויות שקם בב׳ לחם כמו שנתבאר בכבר המזלות מ״ג
אח״כ הבין לעמון הלחם הזה כה לבררו ע״ו עמיתו בשינים ועשה הלחם הזה

זה אומר כי כאשר היה הקדושה הנה הקליפה אינו עומדת הקליפה דהיה אומר
ואז יונק הקדושה דנשמות האדם היונק מן החיים ע"י תפילה והכוון לעשות
זה ע"י ב' הכוונות הנז' ביחד ונודע כי הלבוש עולה והוא הם בגי' מ"ה כנודע
ואם המלאכים בל א' לבד יקו... נ' בגי' ואם התכוון מ"ה וג' יהיה הכל
בגי' זה והח"כ צריך לכוונת המאכל שצריך לא יגמור בירור המאכל ע"י
תפילה לבדה רק צריך לכוונה כדי שתתבשל בכלי המאכל שצריך לא
יגמור בירור המאכל ע"י תפילה רק צריך ב"כ לכוונה כדי שתתבשל
בכלי הבישול שהיה הקדושה ואז עם יושלם להתבשל בירור ויעלה ותחנה
ויתקשר באדם הנפש והתוספת הנה רק הנכ"ים ולכן החכם ט' המלאכים
המלאכים לב' שמחשבה נ"ת עם הא' הנשמה ושמו בשעת שבונה יו"ד והכל
יהיה יהיה בגי' מ"ב והוא סוד הכוונה בגין כי אותיות הכוון אחתך הם בגי'
פ"ב כי הכוון היה אימא והאדם הוא דומה את המאכל לכוון בבית הכוונה
ומהן עם ולכן אין לנו לאכול רק סוד אות הנשמה ולא להתחזק גם כן
בגי' חשמ"ל כי הוא סוד מטטרון המאכל שהוא בעולם היצירה שסודו ש'
הויה שהוא בגי' אוכל ... ואח"כ הכוון בכל הדברים כלם יהיה ביחד כוונה
א' היינו מ"ה והח"כ כוונת נ"ה והח"כ לה"ס דה והח"כ פ"ב והכל ש' הם בגי' ש"ע נבוא
ונוד הוא כוונת אוכל כי כל כוונת הקבלה כולה תורה כוונת אוכל שהוא
ש' הויה שאותו ש' כוונות הוא בגי' הק"כ וכה"פ ש' הם ש"ע ולכן הכוונה מסוימת
כזה אם הכוונה היה לחבר כ' ש' יחד שהוא ש' אלף עם ש' הויה שהם סוד
שדי ויעידה אשר כל סודות אוכל והכוונה הם כלם ובזה כ' ש' הלא הם כמו"ל יום
ש"ע ולא זכיתי ש' האותות בעונותי עוד יש כוונות אחרות פ"ל ולהבחינות
השמות והוא אם החכם כוונת מ"ה וכוונת נ"ה וכוונת דה יהיה הכל בגי' לפק
ואם החכם כוונת לה"ס וכוונת דה יהיה בגי' ישר"ב ועוד כוונות אחרות ולא
זכיתים ... סוד הקבלה כבר בארנו בתוך האותיות כשהכוון
המוציא צריך להוציא בה מוטעה וכמה עם הכוונות שאמרנו לעיל ולאותיות
כסות המוציא אם יש נ' יתחיך כבחת ומון על הכום והמאזין בה אם בשלך
על יד ימין באופן שיהיה הכוס עומד על הכה מה על נפתו מתוש ויהא
עינו בכוס באומרו כל הברכה ואם אין יין יברך ומון בלתי יין ובשמוכך

ברכת המזון ישים ב' ידיו זו על זו ימינו על שמאלו כדתנן האוחז ויברך
עיניו עד שיגמור כל הברכה וכן יעשה [illegible] כוס אפי' יחיד ואין עיניו [illegible]
וקודם ברכת המזון אחר נטילת מים אחרונים יאמר מזמור למנצח בנגינות
ולא ואח"כ יאמר אברכה את יי' בכל עת [illegible] [illegible] כי [illegible]
[illegible] על [illegible] ונ' בכל עת [illegible] למזמור [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ואח"כ בסוף דבר הכל נשמע וכו' ותהלת יי' וכו' ואנחנו נברך יה [illegible]
[illegible] ואח"כ יאמר [illegible] זה השלחן אשר לפני יי' [illegible] [illegible]
[illegible] ואח"כ ברכת המזון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ברכה [illegible]
[illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וברכת המזון [illegible]
[illegible] ד' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וכל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ואח"כ יאמר [illegible] [illegible] בכל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ד' [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ד' [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ד' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] בכל [illegible] [illegible] ברכת המזון [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בכל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ד' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ד' [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

שאינו מורכב מחומר וצורה ונקרא השכל הנבדל מופשט מהחומר ומופשט מ—
החומר ואינו עצמים להשכל הנבדל מהחומר הפעולה והבן כי אומר הוא כח לבדו
שהניח והוא כח א׳ גם מוכן כח מה׳ א׳ כי מילוי מה׳ הוא עם טוב דינה ומן שהוא
גם הכוונה כמ״ש שיש לה ב׳ כחות א׳ הוא י״ו והוא יוד ו׳ כח מה׳ מילוי שהוא הנה
והבין מאד זה [illegible] שהוא כח לבד והוא סוד י״ו שיניים השלמים ווו שיניים
השלמים שהם שוקקים מה׳ לצדיקים כמבואר בזוהר בדרוש אבילגושק
ד״ה כוונת המוציא הקח הלחם בב׳ ידיך והגביה ידיך והבן גם הוא כוונת
הברכה והוא להעלות המלכות להבינה עד׳ ו׳ מה׳ כנודע כי היא כלל המזון
שרים יכל עולה זו היא עד׳ שם מה׳ ולכן הבין החלק במעלת כבוד של נ׳ מה׳
שהם מה׳ דעה׳ כינוי החסד והוא השם המזון ומילוי ומילוי המילוי ומה׳
רמז להעלות הנקודה ומה׳ כמוך להעלות החכ׳ והנה זה מה׳ הם כנ׳ הבו
והם והנ׳ שמות עצמן שהם עד׳ כנ׳ מוח הנ׳ מילואים שהם הם כנ׳ הב׳
הכ׳ הב׳ והבן הוא כנ׳ כבוד ומזה שעד׳ נ׳ מילואים דעד׳ כנ׳ מוח ועד׳ נ׳ מה׳
שהם אין מעלה לחוב והם סוד הנ׳ מעלות אבק יון שרים שאתה הוא חסד
כמ״ש אבק כך לעולם וכו׳ הוא הכ׳ ושדין הוא נברך והוא כדרך הקוים
ימין ומשמאל ושמאל ואמן מעלם נ׳ אבות של הבינה ואת נק׳ הבינה מולך
העולם כי העולם הנ׳ אבות המתחיל מן החסד כמ״ש אמרתי עולם חסד
יבנה ובשאבות הקוים הבינה את נק׳ הבינה מולך עולם גם הבין כי אחרי ע
עליית הנ׳ אבות את גם המלכות הנק׳ מולך עולם שהתחיל כנודע כי המלכות
היא מלך עולמות שהתחיל והבין כי המלכות אשר היא מלך העולמות
היא עולה גם עם האבות שהבינה הנק׳ שהיא מולך העולם כנ׳ ואחרי שעלו
עם כלם את יונקים מעם ואוכלים כדרך התימה היונה מעדי אמו ואח״כ
יעלים מעם ומוציאים שמוקם השפע ומזון של העולמות כלם וכבר ידעת
שהמזון שמושפע דיום אחד הוא כמוד זה לבד ולכן נ׳ האבות שלו את
חינם חנם והם העולם שאיתם לנב כנודע כי הכבוד הוא כמוד זה גם
המלכות היא אחורי כתוב כינוי הח״ה ולכן אחר עליית הח״ה עולה המלכות
שמוקם לנב וכבר עלו חנם הח״ה שהוא הראש עלו ויונק וגם המלכות עולה
ואין צריך שיעלו עוד כי כבר נ׳ האבות עלו ואחר שעלו כלם—

אז יודעים ומוכיחים שתוקם שמש ומזל נזקו המולדות להם נכ' ונקרא לבנין כח על
המולדות ולמשמרת לה כיון בהכירתה והמשין שבעיר לבנין כח ב' כוונות הא' הוא
כי התיבה שהיא הח' של המולדות הוא המולדיות אות הב' אבות וגו'
המולדות שתוקם לתוך נזקו ה' מולדות ומה מולדה להם פי' כי להם הם הוייה
והם נ' הדרכות ומולדים מן האלף התשובה שהיא הבינה עוד כוונה אחרת והיא
לבנין כח של המולדות של ה' הדרכה והיא המולדות כי אחר הכלות מזל מולדות
גם היא מולדת להם של ה' התקופות ונזקו ה' מולדות להם מן האלף התחתונה שהיא
מולדות ולכן צריך לבדוק אותה של המולדות שהן היא מתמולדת בה אחר כך
הה' בינה ב' כוונות או הנה הא' בבינה והב' במולדות ונקרא שיכוין בשיקבל
שעינו הם לב' נתיבות המוכבבים ביסודים מזמזש ושן הוא בנ' הכ"ד והם
שהם אחוריים דע"ב ודס"ג הן עותות בתיבות הוא בשהירה יכוין שהוא
בנ' א' יודין ש"י בכ' שמות ע"ב מנ' או והבין כל הויות ע"ב מנ' מ"ה ב"ן
ובנ' אחיות יודין והיין ואלפין שהם ז' שמות ויש בהם ע' אותיות במנין יין והבין
כי הוא יין הוא בגבורה ומתהקת ע"ב ז' שמות הנ' ובן כשהתמזגו יין בתמים הבין
למתק הגבורה יין ע"ב חסד מים - קודם שימזגו היין יכוין שהוא סוד נ' יין כשם
ב"ן ועם שם ב"ן עצמו הוא בנ' יין והנה נ' יין אלהים הם בנ' א' והוא יין הי
ובשימזגו יכוין בה' ידות ש"י כשם ב"ן שהם י"ד מילוי וד' הה' שבשם זה כל י"ד
ה' ד' הרי הם ה' ידים בנ' ע' במנין יין של שהוא אחר המזיגה שאז הם אלפים הה'
ידים שפירשנו בנ' רשמים וכו' שהם ה' ידים כי יהוה יו"ד הא
ואו הא שהם י"ד אותיות שהם הה' י"ד בגימ' ה' חסדים וה' גבורות וביום השבת
בשיקח שיטן בכוס כנודע את יכוין כשם י"ה אדני שעולה אחור ונורך ע
שיטון בו ונען בה עין זו באחריות במה היחודים דע שאין האדם מוסר
במה שנעשה כי להמנים יאכל מאכל אסור ולא יכנס בו אך מי שהוא חסיד
אין מניחין אותו מן השמים לבשל כי לא יאונה לצדיק כל און והנה מי שהוא
חסיד יכוין במה שאוכל עוד ידע בכיוונו שלא יניחוהו לאכול דבר רע ויכוין
מולבו גם כשהוא הנשלג יש מים בשבים ומים תחתונים וצריך בהם כוונה והוא
שקודם שיתעולל קח המים בידך והבין כי כל בחינות של הם בחינת אלקים
והבין בו יודין ש"י בכ' אחוריים של ז' שמות ע"ב מנ' מ"ה ב"ן ובאחוריים דג'

אקיק

אקיק ב׳ דיודין וא׳ דאלפין וא׳ דההין והג׳ אחרונים של ג׳ אלקים אשר כלם קס״א
ן׳ וא׳ יודין וקוא סוד מ״ה אלקים כוונת מים אחרונים כבר ביארנוהו לקמן
קאמנם מצאתי כתוב בקונטרסי כוונת אחרת משונה קצת והוא שכתב
שיכוין באקיק דיודין במילוי ובאקיק פשוט במילויים שהם ל״ב אותיות דאלפין
והכוין קא׳ בגודל וקס״ כל אצבעות אחרים ועוד שמצאתי כתוב הוא זה
שיכוין בשם הפשוט שהם ד׳ אותיות לבדם וקל׳ אותיות האלו בקיובם ומילויים
במילויים ובמילוי מילויים יכוין בכל אצבעות האחרים גם יכוין כי אקיק
בפשוט ובמילוי הוא י״ג אותיות כי כן הוא יש בה י״ג פרקין ויכוין כי הגודל
הוא המיקר על כלם ולכן כן כל השם בכללות שהוא פשוטו ואח״כ המילוי
קל׳ אותיות כנגד קל׳ אצבעות וקס בין כלם בגי׳ י״ג כנ״ל ״ ענין מים אחרונים
כבר ביארנו שיכוין בב׳ אקיק דיודין ואלפין אמנם בזה יכוין מ״ה גם מים
אחרונים תוכב כי תובב בג׳ אקיק וב׳ שם אקיק בן קלוונה במים אמצעים

בהמ״ז

כוונת ברכת המזון שבתחלת התחלת קבל יכוין ל׳ שם אדני שהוא בגי׳ סו״ף
ויכוין בכ״ב אותיות דמילוי דמילוי שלו ועוד קבל ע״ב בג׳ ה׳ ואח״כ
התחיל ברכת המזון ובברכה ראשונה יכוין בכללותם ד׳ אותיות של אדני
במילוי ובמילוי מילוי שהם ה׳ אותיות וכשתחתום בא״י יכוין
בשם זה לחיות בניקוד אלקים ובברכה שניה יכוין בכללות ד׳ אות ב׳ של
אדני במילוי מילויו וקס ה׳ אותיות אחרים כי אות ה׳ חסרה ובבא״י יכוין שניה
מולאך כי עם התחלה כל הברכה יכוין שאות זו מולאה ביו״ד וא״ו מילוי השם
לה כי בחול הוא לה ואחכ״ ונקד בחותם בא״י על הארץ ועל המזון יכוין
בשם אלקים ובברכה ג׳ יכוין בכללותה ד׳ אות ן׳ במילוי מילויו ט׳ אותיות
ובבא״י יכוין ל׳ שם ל׳ בברכה ד׳ יכוין ל׳ אות יו״ד וא״ו דלת במילוי מילויו ט׳
אותיות ובחותם בא״י יכוין ל׳ שם דלות ואמנם כל כוונות אלו הם מה שנראה
ידוע כי פשוטן אחרון קאים על פתורו ודבר הזהר לזכר בזה מאד כי אין
יכול לשלוט עליו יותר מבשאר הזמנים ואמנם בשאר ברכות המזון אין צריך
חשש כי עד ברכת המזון מסתלק משם אך בהיות יחיד צריך כוונה גדולה
עד מאד לסלק הזהר מעליו בה הפעולה אחרת ונזכר לבון מאד בברכת המזון
וקנה גם במים אחרונים יותר צריך לכוונה בהיותו לבדו כה שלא יקטרג עליו כ

המעלה אחרת ועי' מצוה זו שהם מים אחרונים מסתלק מעם אחרים עכ"ל
שהם הוא חובה ואח"כ אם לא יכוין בברכת המזון יהיה בטל הכ"ה ולא צריך
כוונה גדולה במים אחרונים ובברכת המזון ובפרט בהיותו יחיד בלי ג'
גברים והנה כוונת מים אחרונים צריך לכוין כי ר"ת מים אחרונים הוא מ"א
וכן ר"ת וס"ת של אחרונים מ"ה והוא סוד מילוי אהיה דיודין במילוי ובמילוי מילויו
שהם מ"ה אותיות וכן באהיה דההין מ"ה אותיות אחרות והכוין בכ"ב מ"ה להמתיק
כח הסטרא אחרא שלא יקחו יותר מן הראוי גם זו הכוונה שמלה הכוין בכלו
ידיך כי הם כנגד י' אצבעות ידך הימנית לבד א' יחד והאצבע הקטנה של הוא
נטל לבדו והכוין כי הד' אצבעות הם סוד מ' אותיות י' בכל אצבע ובנטל
הוא אות א' הרי הם מ"א אותיות של ימין בחמשה אצבעותיך וכזה הכוין
של אהיה דיודין ואח"כ ביד השמאלית הכוין בסדר הנז' של אהיה דההין ובזה
הכוין בהיות אצבעותיך כפופות למטה כי במים אחרונים צריך להשפיל
ידיו למטה ואז הכוין עד הנז' והנה כוונת ברכת המזון בעשרה הוא באופן
אחר והוא בשם הויה והכוין מתחלה עד הנז' בתחלה רק כי בתחלת הברכה דהזן
הכוין של אות א' יו"ד וא"ו דל"ת והם ט' אותיות ובבא"י הכוין לשם ע"ב דיודין ובברכה
השנית הכוין בתחלת הברכה של אות ה' במילוי ה"י יו"ד ה' אותיות ובבא"י הכוין
לשם ס"ג ובברכה שלישית הכוין של אות ו' במילוי וי"ו יו"ד וי"ו ובבא"י הכוין
לשם מ"ה דאלפין ובברכה ד' הכוין לאותיות ה"י יו"ד ובבא"י לשם ב"ן דההין .....
בברכה ראשונה דברכת המזון הזן את כי הוא אל זן ומפרנס לכל הכוין
להשפיע מזון של שהוא שלא הראשון הנז' מזון ויש בו ...
שלא הראשון ושם הוא של שדי אח"כ של כ' בענין ה"ב ושם הוא של הויה והוא סוד
נ"ה וזהו מה שהכוין להמשיך אותו הב' בענין הב' שהוא ילבה ושם הוא סוד
הויה והחסד שמונה של ניקוד ט"ן וזהו של ז' ומפרנס " בתפילה יותן לחם וכו' ה
הכוין שברכה זו היא סוד החסד ונותן הוא בגי' אבניה"ו שהוא שם מ"ט
שבחסד והוא סוד ונתן הכהן ובפ' פותח את ידיך הכוין מה מ שברכתו ר
במזמור אשרי יושבי ביתך שהם אותיות אחר הטעמים בשחרית ובערב
שהם כ"ב ואחרונות ושבעה ובו' את בתולת את השלך את המים בבוס היין ד
את היא המלבוש שהיא הכוס כידוע ונעוד הוא שהמקבל והבוע במים

כנעז

טעם נתינתם בכוס של הברכה והכונה בהם כי הם ע' יונקין שיש בכל הגוף
ע"כ מ"א ... והם כנג' מים ·· הברכה ד' כנג' הטובות הוא הטיב הוא מטיב
הוא ייטיב עלינו לבאר כי הלא ד' ברכות אלו הם כנגד ד' מלאכים שהם ממליצים
על המלכות והם מ"ב אות' וברכה ד' היא סוד הגבורות ולכן צריכים למתקם ולכן
כל ברכה זו היא הטובה להמתיק הגבורות ע"י החסדים וזהו סוד טוב וחסד וכו'
לכן בעלות הברכה היא המתקת הגבורות אך לפי שעיקר המתקה הראשונ'
הם הה' גבורות לכך המתקות ביסוד ז"א לכן באו כנגדם ה' הטובות בברכה
זו ·· בסוף הברכה יאמר עושה שלום במרומיו וכו' ויכוין בכל של' עושה
שלום במרומיו לשם ע"ב ובברכת המזון השבת מוסיפים רצה והחליצנו
וצריך לכוין כי היא ברכה שלישית והיא כנגד יסוד וגם הוא מט"טרון ואין
מתפללים שבשבת לא ישלוט והתנוך הטולה ע"י כמו בחול לכן יזכיר בשבת
חוץ הגשם ... ולא ישלוט אלא ... עצמו
או הביאה כי סוד שבת הוא הביאה ·· ברכת המזון בבית האבל לציר
ומצאתי כאן שינוי א' והוא זה שבמקום היה את הכל יכוין בזה כאשון מהעלם
של עדי וכיום ב' של ... וכנגד ... אחרים ... ושלום
שהוא ... ... כי כוונת אלו הם בתחילת ברכה ג' במזמור
... מצאתי כאן שבברכת המזון השבת יכוין קודם שיאמר הברכה לשם
לשם ע"ב ... עלו והם כנג' ... ·· כוונת ברכת
המזון בבית האבל אך ... שאין לכוין רק כמילוי ... הוא...
כאן מצאתי שיכוין ... כיבד הברכה ...
יכוין ... וכן ... הברכות בחול וכן ... בשבת
ואני לא קבלתי כך ··

כוונת ברכת הנהנין והמצות

כלם הם ממעלה למטה להמשיך השפע חוץ מא' ברכות השבח שהם
מלמטה למעלה ונבאר עתה ברכת הנהנין והמצות דע כי ברוך
הוא לשון בסוד היסוד ... ברוך זה צריך לכוין בו ביסוד העליון דהכמה
הנק' ... להמשיך בו השפע עם היסוד לבינה הנק' נהר ... ברוך ...
נק' ברכה והכל ... א' כי ברכה ... הוא ברוך והם ... של
של ברוך יהיה ... ולכן יכוין ... שהם כנג' ...

כ' ברכו הנהני'

ומשפט בשכל השמן הנה בזה והבין בכרכה בגם שנבמנה בכבוד עוף הוא
כלב כמו זה כי היסוד של הבינה שם הוא אחיד דהקרין ושאר אחיד דאיתן ו
ולפיכך ומשפט שם וזה היחידה דהקרין בלשון הוא כלב כי הל הקרין שבשם לא
אם הספירות כלשון כי וזו כל אחד הקיא בין הנזרים אל יהיו בין הכתר ומעלה ולד
בין כ ואם הבינה הל בבה וזו יהיו לב וזו והכתר ולב הם ב אחב ושאר אותה
והקה את משפט והבינה בכתו ואר שהוא בין לב כמו כאשר קנה קרי כלב והקהנים
ושלכים לב ועם את עכמות הוא אלא והוא השכל דקיק הנה אלא לא אחיזה
לא למעלה ולא להם כי השמן כי זו הנה הוא הכל ואיל בתלבבה כמו זה ולכן
היסוד והשפל עלה הוא מתלבש המשיך עם הנהיב ניסוד על הבינה והמעלה בין
שם ולכן לא אחיזה אם הוא למעלה בחכמה אין להם בבינה כי למעלה
הוא בסוד זוגה הכי ולכן הוא מתלבש בסוד של הבינה שהוא שם לא הקיץ
דהקרין והנה פקודין כי שם זה הוא כלב ואם הכתר שמו אלא קרי הוא בין הנשר
שהוא סוד מוג של הבינה דבסוד הנה בנבואות ושמים והוא בין בשם עם
הכולל והוא סוד והנה אמונה ידעתיך בשם כי מעשה היה נמשך מעשה והוא
בין שכל למעלה כי שכל של הקדמה בגם שם שיקון סוד מוש לשכל אלא אחיזה
למעלה והחכם והנה כאשר הכתב אלא זה למעלה בשכל השמן אז יעלה בין שכל
ואלא נבה והוא סוד הנה עם כללות שהיא וגם נאחיד לויין והקרין ולכן
לנבואת איך הכל את ומתלבש זה בעצמו נב נהיב כי שכל ואלא עם כללות הם
הם הנה ול שמות דויד העולם כלב שלם השכל השמן עם נאחיד הנה הם
ז שמות ועם הנה קרי הכל בין נהיב קרי שמים באותך ביסוד שכל והנה
מוך שעמים הכל מתקנים כי שכל בחכמה והנה בבינה ונחזור עתה לבאור
אותה כי הוא כב אשר הנה הדבר ועוד לבון כי אחרי אשר הקשור יסוד אלו
ושלה עתה הכל והחכם יחד ביסוד שלה ועתה נב יסוד שלה אשר כמו
כי דבורו ... אשר אחב נמשך המשפט המלבושות שבה שהיא עוד
היסוד שהוא סוד הכתב הקדום של היסוד בשון עצמה ואז השפע לשר
ועצמה זו נב הנה כי עם נשמתי אחיד שהם בין הנה והכל זה בבחינות הספרים
שיהיו איך ... והכבוד ידעת כי הם בנבואת שלא כלה נבחנים בשמות הבינה
שלא שהיא המלבושות שבה והם נב הוא לפי שהיה בנבואת שלא היתה ...

יחוד הם

הם מתחבר עד הוד ולכן נק׳ הודך וכלם מתחברים לחו״ב בעטרת היסוד שלה
יקוק אדנך לבוש שעתה יצא שפע זה לחוץ והנה ע״י ד׳ מקיפים שלהם ומוחין הא׳
הנה היסוד ונם ליוצא הנה הודך על השמים ואף בשמים רק על כי הוא כמו —
מקיפים על השמים והוא הוד זא׳ וכוונת שם זה הוא כי הוא ככל ירצה שהב׳
מוחין הם ד׳ שמות ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן וכוונה לבטל כלם כשם האחרון כי עתה הוא
יונק מוחות וכו׳ ב״ן וכוונה לכוין השם ב״ן שהוא לעשות שיהיה כנ״ל כמו כן
עם הד׳ אותיות שהם כלם כי כבר ד׳ ההין שבשם זה בסוד ד״ן ד״י ווו כלם גם הם
הבל הס״א והיבת יוד היא ב׳ וכן כב נגד הם ל״ב ועם הס״א הוי ב׳ והיבת וו הם
י״ב והחזור לעקר גם הד׳ ההין כמשמען הוי ל״ב ועם ב׳ הוי לב״ כמו כן עם
הד׳ אותיות ״ בכל ברכת הנהנין והמצות הכוין כנ״ל הוא הוא שלהיך
המתחבר מ״ב   וע״י זה מוציא שפע לא״א כח שיוכל לעלות והענין הוא
כי עם מיני שפע הם הוא הוא התחלה לקבל שפע עד שיהיו מלאים ומוכנים
לעלות ולחבר שעלו אל מקבלים האמיתי הלבוש להם ולכן התחלה אין מוליכים
שפע ע״י כנוי הנא של אדנה שהוא המעבר ואח״כ ימי הוא הגב״ה ואח״כ לעקרון
שהוא הנהל ואז יכולים לעלות של הרכבה ואז גם הסוד מקבל כי אין מקבל כלל
חיצונים גם הוא גם העולם ואח״כ לנוקבים שפע הלבוש להם ואז יחזיר הרשעים וגם
חזר כבינה הרשע ברכה כמלכותו עד שלוש ביסוד והעולם הברכה במלבושי
נמצא זה הוא בכל התפלות והעבודות להשפיע ב׳ מיני שפע כנ״ל ושמור סוד
זה כי כן ״ ברכת היום והמטיב במלכים יין כתוב המטוב הכוין כנ״ל
בברכת המזון   כי היום לבדיק שהם ספרים הנה עצמן הכורכים ביסוד
דז״א וגם הם מטיבים לאחרים שהוא שמתחברים אל הגבורות שהם סוד
הדין ״ ברכת שהכל נהיה בדברו שהכל הוא ביסוד ומשם השפעת ע״י המלבוש
וחזו בדברו וכן בורא פרי העץ פרי ביסוד הנה הוא במלבושו וכן כל שאר הברכות
ויש כהם עו׳ הכוונות כי גם ע׳ יוד״ן שיש בד׳ הויות ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן בכ״ו מיני נס
הכוין במלויה הגוים של ע׳ יוד״ן אלו שהם מינים ״ בורא נפשות רבות וחסרונן שאינן
מוזכרים בברכות הנשמות וחסרונן שהוא כללות כל הנבראים הענים הוא
כי המים הם המובדלים צמחים וזרעים וכל חסרונות האדם ולכן כיון שהמים הם
עקר הכל אין בולים הבל בהם וכמו ידעת שגם כפי הסוד הכל נמשך מן ה

המינים שהם הקמחים שמהם המזונות יוצאים וכל הברכות ונבנך שהאומר
על כל מה שבראת להחיות בו נפש ולא על כל מה שברא שלא לנוכח״ כנגד המזון
אין אומרים כן על המינים כי הם הכוללים המזונות בכלל הכלים אלהים שהוא
מן המינים ונאמר כי זאת התפארת של עשו שהן והכן זה״ ענין הברכה שאומר
עיקר הקדם בהשגתו בברכת המזון של כל השבועות והרבע   בשם של שבח
נ׳ הטעם הוא כמו שאמרו כי הנפלאות שבה מוניו מזון כל השבועות ויש הנפלאות
שבה שהיכלנו עד הן מעודות השבת ולזה צריכים להעלות הכח הנשב מוסד
בכל יום מהשבועות ולכן אין צריכים לבוא בכל יום מהשבועות בברכת המזון ה׳
תורת הנוסחת אם הוא בין ימים הלא שנים ואם הוא בין ימים אחרונים יבוא
להוסיף לצורך שבת הבא כנודע״ בככה אחד בברכת הלבנה צריך לומר
נ״פ שלום עליכם והוא כי מלאכות הם יעידון   הראשון היה של הלבנה כ
בתחילה אין לה מלכים להוסיף בכלל א׳ ולזה אין אומרים אחד בברכת הלבנה
שלום עליכם שלא יהיה עוד הירח אסור ל השקבו אחר נתאותיכם בכב
בתחילה כי הלוכל מוכרח הקדושה והתפארת נראה לשמש ולכן באו שלא לנגוף
בנוף כי הם הלכות והם שיקון הנפש מצוה יותר משקין הגוף וזה הכוונה כ׳ ההבדלנו
ההיה לנ״ כיון הכלה גוף מאד בנפש ונפש היא מלובש והכתוב מן הצעיר
במוט שמחזירין את הנפש וגם הגיע עוב אז״ל שבשלש נאמר כל הנשמה תהלל
יה״ גם הקדמתכלה קדום בשלכין ושהרבן הוא גוף עד מאד בנפשו ולכן
הפתכלות מרחוק מאד אחוב גוף מאד״ כוונת כל השומר בחול לשמור כ׳ כל הנו׳ בהו׳ למטה
הנה בבכבי רז״ל שזוכה לדברים הרבה הוא באותן זה כי פי׳ לשמור הוא לנוס מ׳
פי׳ להוסיף החול על הק׳ ולהוסיף זו היא כלל כי כבר ידעת כי הקדושה הוא
מלאכות היסוד על הקרקע כנודע והנה ימי החול אינה מקבלת רק מיסוד עד
הבינה ולא מחכמה לפי שעוקתו יעקב אך למעלה לא יש יעקב בינה לאה
ולכן כל אותם הקדושות שהיו כלויים לעלות לעקב ולא יצאו למטה הינה כן
למעלה מרכבה היסוד דאבא כנודע הקיימות ולכן כלם יוצאים לה׳ ואמו
ללאה וזהו סוד עשק הקדש לשמור פי׳ להוסיף מיסוד דאבא ללאה וגם
זה מתרבותיקים הרעים ללאה בגבולם כנודע שבלה כימים הצים ולכן שבכל
בחול והנה כל כוונה זו היא ע״י אות ה׳ וזהו לשמור לעם ב׳ באותן גם כן

קנו

אבן גבירים להמשיך אור של כל הדרגא לאה כי הרצון שלה כלו הוא כנגד
יסוד התבונה המסובבת והנה הם ג' בחינות א' בג' מתגלה שלה ואח"כ בג'
שניות ואח"כ בג' התחתונות ואין מתגלות שלה והנה בג' מתגלות צריך לבנין
להמשיך אור הה' בג' מוחיים שלה כיצד הו' בחכמה הא' בבינה הה' במלכ'
ואח"כ בג' אמצעיות הוא בסוד שור בג' מוחים יש בה ד' בחסד וו' בגבורה ד"ו
בת"ת ובג' אחרונות הוא בסוד הה' ה' פ' ה' בנצח הא' פ' הה' בהוד הה' פ'
הה' ביסוד ובלשון הם מיסוד לאמה ואח"כ בכל בחינה צריך להמשיך הה'
עצמות כיצד בג' מתגלות שהוא ה' בג' מוחיים שלה שעולים לא' הנצפ בה'
עצמות ויהיה הכל בג' לו' והוא סוד לאה ובג' אמצעיות שהם הגופים
שעולים מו"ב שם הה' עצמות יהיה מו' והוא בג' הויה אהיה ובב' בחינות
של שהם לו' ומו' הם בג' מו' והוא סוד ב' מוחיים דגד"ל בג' שהם מו' ולו' סוד
כי אחוריים דבינה הם הנכנסים אז בזו"ן ובג' אחרונות שהם הכלים שעל'
בג' שמ"ת ושם מנ"ה הוא בג' מדה והוא סוד לאה הנעשית מדה כנודע
והנה כשתהיה מדה מן הנה ישאר הח"ו והוא סוד שם הח"ו שהם אחוריים
דבינה כנודע כי אחוריים דבינה הם הנכנסים אז בזו"ן ואח"כ כאשר יצא אור
הגדל שהוא מיסוד אבא של לאה אז יש הפסק יסוד הבינה בנה"י שהוא
שם הח"ו אחוריים דבג' כי מתפשט אור החכמה ולוקח אותו אותו כמו
הח"ו והשאר הם נתן ללאה " הכוונה הגדול בכל יום מוצלח להמשיך אור

כונה

נביאים בכתובים קבלה משנה תלמוד ועוד להמשיך התלמוד לג' חלקים
אחרים שהם בכתיבת הנסתר מיוחדת ובהבנות בתורה יתעורר בשם בן ל'
בניקוד חולם שהוא בחכמה התלמוד ובנביאים יכוין ב' הויות א' בחירק וב'
בקמץ והם בינה ובכתובים יכוין ב' הויות הא' בשורק בן ונב' בניקוד צירי
והם חיבור יסוד ומלכות ובקבלה יכוין בשם מ"ב ובמשנה לשם בן ובתלמוד
עם אהיה " הכוונות הנוגע בכל יום יחלק פ' השבוע לג' חלקים ובכל יום חלק
א' עם התרגום שלו וכן יכוין של דרך הוא של ג' בחינות שלו ולהוריד שלו בתורה
בסוד הנשמה נשמה לנשמה ונשמה ורוח ונפש " אח"כ יקרא נביאים ויכוין
בהם לג' בחינות של דרך ועם ב' הויות של ניקודים בכל אח"כ יקרא בכתובים
ויכוין של יסוד בג' בחינותיו והוריהו בניקודו בסוד הנ"ה גם יכוין של המלכות

שכנגדה הוא כחצי היתר הנשאר מכלם אח״כ משושה ויכוין כמו שאמרנו
והנה כי א׳ מצלעי משושה הם שוה לקו והם משנה לקו הנקבה הוא והם בו החומש
של הקשת שלה ולכן כפי הסדר שהקדמנו כך הבנין והמרכז כך הוא זכעיסר
בחבר וכן על עקודת ביחוד ואח״כ בלמוד בחיצונה שכבלם: כוונת הציור
המשושה דע כי המשושה ממעטין בציור והבנין לה נעשה הציור ע״ק הכביאה
ונעשה כי המשושה היא בציורה וע״ה הציאבד אותה הבנין שמן אותיות משושה
יהיו נשמוה ונודע כי נשמוה היא כבביאה ומוד נשמוה זו כ״ל משה׳ פי׳ כי שוה
הוא כב״ א׳ שבי שהוא עולה הכביאה כנ״ל כי לבד זכה משה לבינה המוקים
בבורם ילא והבנין כי הוא מוד הס״ל והמ״א שהם אמנם נ״ק ימנה בעולם הכביאה
והם כב״ משב והבנין להוריד הק״ל מ״כ שמות של הכביאה עם הי״פרק וע״ה
כך הי״בלל הציורה בכביאה והנה הק״ל שהוריד מ״כ שמות א׳ שהם כב״ משב
הוריד מקם ן׳ שבעי ביום שבכביאה ונקו לאותיות נשמוה ן׳ שמ״ב והמוכד
עתן ן׳ שבעים של הבנין שהם מוד נ׳ הקוים של הבינה זמין ושמנה והמושב
והם מוד נקוי ה׳ עלמא ויש בהם ה׳ יוד״ן והם כב״ן וא׳ הס״מוד שבעי טבע ושמוה
כלל זה כי״ך ולפי שאו הן׳ כ״אים מכתיבת אותיות יוד״ן לבן הכ״אים שבעי ה״ה
כי הי׳ הוא כב״ עשר והם אותיות שעד הרי ב״אמו אותיות נשמוה שבכביאה
והבנין להוריד האמה זו בציורה ואז הקבלה משושה נ״ס הבנין כוונת תשועה
הנ״ל והוא כי אותיות נשמוה הם ן׳ משה כ״ל להשפיע מהמשה שהוא א׳ שד
שבכביאה א׳ הציורה ומוד ההשפעה היא אותן המתפשטות בבינה נ״ס
כוונת אחרת הבנין כי יש בכביאה נ׳ שמות אהיה דיודין ואלפין וההין כנ״ל
והנה המשלי׳ שלהם לבד הם כב״ שא״כ ועם הן׳ שמות שא״כ הוא למטן מ״ם
משושה והוריד הק״ל זו א׳ הי״פרק נ״ס הבנין לשם ממעטין יה אהיה שהם
כב״ משושה ונודע כי שמות הנ״ו הם בבלה ולכן הם מוד המשושה נ״ס
הבנין כי משושה כב״ לא קשה לב ומשול זו שלא לשם ונלמד היים
שכוונה זו אינה מסמכי׳ ללמד בוקר׳ כוונת מקדש משושה בלמוד
אחנה מ״ו כבד ביאה) היות מקדש בעשיה ומשושה בציורה ובלמוד בכביאה
והבלה כאצלות ואמנם יש היכלה בתאמרי הזוהר שנראה שבלשון הם
בלוקבא נ״ס יש בזוהר שנביאים הם נ״ה דדכורא והכהנים יסוד דדכורא

(margin) נ׳ אהיה שיש בבינה המתיחות בכביאה והם כב״ מולים ויודין וההין שהם מוד נ׳ הקוים ונו׳

(margin) להחכונה

אך הענין בקיצור דע כי הכל הוא במוקדם ואמצעם המוקדם כוללת במוג
בחיבור כי כל מה שיש מן הזמן באמצעות ולמעלה הכל נקרא מוקדם ושלם
כי הקבלה היא במולדות באמצעות ותכריעה והלמוד בבבליה והמשנה
ואגדות ותוספות בירכה והמוקדם במעשיה הרי כי הכל היא במוקדם
והנה בקבלה יש כמה חלקים ונחלקים בס"ה למוקדם באמצעות והתלמוד
נ"כ יש בו כמה חלקים ונחלקים בס"ה לבבליה והמשנה בירכה רק שהוא
כנגד של המוקדם לירכה נגם הם ו' סדרי משנה והתוספות והאגדות
והרמזים ובינתם כתוך הם כשלוש הירכה והמוקדם במעשיה כי כר הוא
כמה שבה נכוחים בנגד שבה בקובים ביסוד ומולדות שבב במנקם
יחד ואין להאריך יותר בזה " סדר הענין קודם שיעיין את המשנה
יראה הנמשך יראה את המשנה אשר הוא אותו התלמוד מונח
עליו ויקבל במשנה ההיא והבין כי הם הם ד' יורין בע"כ ולפי שאקיב
שכינתו אין בו ד' יורין במוקדו לבן אין כאן כוונה רק בהויה לבר שיש בה
ד' יורין מן במשנה והן במשנה הבין לשם ס"ו נ' יורין שבו ומן הקאני
שהויה אות ו' כמו ד' יורין בע"כ שנגמתן במו רק לפי שבכאן בכי
לבלול נ"כ נ' יורין להויה ביורין אשר בעבו לבן נגמה באותם כיבל יוד
מגם ס"ו עם היוד להויה כאשר הבה זה בזה יפ' הם ק' הרי נ' יורין
דס"ו עם נ' להויה הם ע' במשנה " אחר בן במשנה הבין לחבר עם לב
שהיא בינה עם בן ובת שהם מה וב"ן ובן שמות אלו הם ה' יורין והם ו' המשנה
אחר תחבר נ"כ עם אותיה ליורין שבבלות עם ב' אותיה האחרים שלבן ובת
שהם אותיה השלמין והן שבהם ה' הה"ין יורין והן ה' המשנה ולפי שאלו הם
אותיה מובלע לבדם לבן הם סוד ה' לבד ולא סוד ו' כמו היורין שלנ' הויות
הנו ואחר הענין הקבלה (ובוכו בעה וה"ל אחד ג' מודי ולב"ה שאין רוונה שעל
עליו והוא שהבין קודם הענין בשם ס"ו יוד ה' ואו ה' והויה זאת היא הדעת התפש
שבינות בה שהם מן החיבות הדעת אשר בה והויה הוא סוד הענין וידע והויה
הויה זאת מונחת בתוך בהמשך זמן שיעשה הלבב ויגדל לך הרגלה לעיין
לבין שהויה מונחת בתוך בעת הענין שם התפילות שבמולסוף
שבאחרי בה שלה לך לנו ובו סוד הענין והודע שהוא בסוד הדעת   כתון

שם הדעת האמצעי שבמלבוש בתוך שהוא שם ב״ן יוד הה וו הה הנקוד
אותו כפי היום והטעם לגדולה מורה על יעקב דרך משל אם היה
נקודה בחולם מורה שמבחינת שבט יעקב מתחבר וכן לגדולה הטעם
מדה ואם ק׳ שבט נקודה בסגול מורה שבינה שבט יעקב מתחבר וכן לגדולה
הטעם מורה על היניקה והנה ביום ראשון הנקוד אותו בן יוד הה וו הה וביום
ב׳ פתח יוד הה וו הה ביום ג׳ יוד הה וו הה ביום ד׳ יוד הה וו הה ביום ה׳ בחירק
יוד הה וו הה ביום ו׳ יוד הה וו הה חולם שורק שבא כי ביום ו׳ ויום ז׳ לבדם
יש ניקוד גם באותיות הכפולות אותיות המילוי מלבד אות ה׳ כי לגדולה
בכל היום אין בהם כי אם ניקוד חולם לבד ומילוי לא יש וביום שבת
הוא יוד הה וו הה בהיות בסלות״ סדר הנקודות בשבעת הימים נרשמו מש״ז
ז״ל כמוכר כי מוקדם הוא בעשיה ומאמרי משנה ביצירה ומאמרי ה
התלמוד בבריאה ומאמרי קבלה באצילות והיא אדרבה נראה בהפך כי הנה
שבסדר עליונה מוחלק שבכתב אך הענין הוא כי באצילות יש בו מה
שלמעלה מהם שם ויש הוראה שבסדר שהוא מוקדם גם משנה והתלמוד
וקבלה אך בקבלה בבריאה יש מוקדם ומשנה והתלמוד וחסר משם ענין הקבלה
ולכן הקבלה שהיא באצילות לבדו נגד אצילות עצמו מאמרי קבלה וכן הבריאה
נגד מאמרי התלמוד לפי שביצירה חסר התלמוד וכן היצירה נגד מאמרי משנה
לפי שבעשיה חסר המשנה [illegible] ואין שם אלא מוקדם כלבד שום כי [illegible] ולכן
הוא יותר גרוע מכולם וכוון וכן גם דע כי בכלל היצירה יש אנשים ונשים
אחרים מה שאמרנו שהתלמוד הוא בבריאה הוא כלמוד שהוא כי המשניות
מה״ש אבל היינו שבתלמוד נשאר המימרות שאין בינו ובין המשניות
של אינם כענין התלמוד רק למעלה כי ביצירה עם שאר האמוראים והתרגום
והנה האדם צריך בכל יום לכלול נפשו בתורה ולקרות מכולם בכל יום ולכן
הכוונה מתבאר בסדר המוקדם הנה קודם שתקדים המוקדם הכוון כי המוקדם הוא
בעשיה ולכן הכוון כי שם ב״ן להזהיר הוא בעשיה והטעם הכוון בכל אותיות
מילוי שם ב״ן שבעשיה והטעם הטעמים שלהם הוא מה נקודים לשונים
של אותיות אחר אשר יבואו שהם שני חטף פתח סגול קמץ חירק כי כל זה
הוא הכונה לשם שבעה ולכן כל ענין זה נרמז בפסוק והיה כימי השמש וקצין

חה המעבר וכיון וכו' אחר בכלות לא הקורא מקרא לפי שהוא מוד עשיר ויום
הנולה הוא זמן שלישית השעיר ואין לשנות הדינים ונמצא ז' אחר כל הה' אומרים
של המפטיר הרב הביא שבת ביחד כמו שכן שעושים שבת שהם נכללים
מוסף עד הוד ואמר כלם נכנסים במנין ואמנם הרב כה' אומרים שלו שמנה
ז' בני הוד א' נהוג שקורא שנעה הששיר מוסף וכיון וכל הה' אומרים העלה
משונה אחר הברכה ה' אומרים שלו לג' לבד והוא אומרים וד"ר בששה יכ' וד
בנ' יו"ל ובזה יהיו ל' אומרים של הויה כי ככה ידעת כי שם בן ע"ב תוספה
כי גם המפטיר הוא היה אחרת אמנם הכיאהה היא כסדר דוא ואיה וידה
ביום השביעי נמצא שהרב מחולה כמפטיר לבדו כה' אומרים עם ניקוד
שוא ואמר פעם שנית הברכה כמו והוא וניקודם מגמע כמו הכבוד
ביום השביעי שבת והיה ביום השישי וכ' והנה בכלל שש יש הבדל מלכות
לשי"כל להבין המקרא כי הוא מכוין לשבת והכהנים מתעוררים
והכוונה היא אז כשם והיה כמ' וניקודו כלו חירק בשקוד ש' שניה של
השביעי כי שאר הנקודות הם שונות ביום השביעי הם לנוחה שלישים ז' אחר
מלול ז' ניקוד והיה שלו הוא של ג' אחרונה של השביעי שהוא כלו נקוד
חירק כמו והיה לך כמפטיר אין לבוין בכלל כי מפטיר עם שבעים דינאין
לעולם הדינים בכלל וביום שבת אין הבוין כל הקם של ב"ן בש' אומרים
כזה יְהֶוָה הָבָה יָוָ הָהָ וניקודו הוא כסדר מְשֹׁנֶה עַל חֲשָׁר יְלָקֵטוּ כי ביום ז'
היה המפטיר א' בסדרו ואמר והיה לך שהוא יום שבת ואין מפטיר כי
מפטיר בו' עולים שהוא כך ולבן הרב בכ"ב והיה וניקודו הוא כלו בשוה
כזה ו' הי יו הו והם ע"ב של ילקטו לכלל האמנם הוא מה שהקורא פ' השבוע
ובכל יום מימי השבוע הקורא כמה פסוקים מעט והשבע הוא כמו
היום כי כי ביום כאשר אשר כוונת של מפטיר אותו הקורא ז' פסוקים וביום
ב' שכוונתך ד' הקורא ל' פסוקים וכן ע"ה כל הה' ימים וכלול ז' הקורא כ"ה פסוקים
במנין והיה ודע שהמפטיר צריך לקרות פסוקים שלו עם הכהנים שלשה והבון
כי המקרא הוא הכהנים והלוים הוא האחרונים כמו שבארנו במקומו
אחד וביום ז' אחר אמר הרב של עם והיה שהוא עם כהנים עמהם את הקורא כל
הס' שמות וביום השבת אין אין צריך לקרות רק לשמוע הקריאה כלה מפי

הט״ז לדבר והסימן בה כבר קד״ל ולפי שנים כמו שבארתי מהמולדות
של כל השנים של בן לבן אין צריכים לשמוע כלה ורגע שנים הקדמונים ישבעו
בן דהדין קד״ל כך שהם בפרט בידוע שהוא מוד אחרונים ונהגו לא קבלתי
הפרט ונכתוב בנ״ח וכ״ל הבולמ הטבוע כך הוא כיום כאשר נעשי הבין
ביום ה׳ ואז הי׳ של שני בבולם ״ כיום ב׳ וה׳ יו״ל הח״ וא״ו ה״א של בולם יבולם
יום נ׳ ו״ר יו״ר ה״ח ו״ו ה״ח של אחד ונעשה וכ״ח המולדות במולד כ״ח והוא זה
קולם לבולם אחד שהם ו׳ אותיות והם ו׳ נקודות והמספר כך היה קמץ תחת
הטעם מורה כך פתח כלמור הכמוק שבי כפ׳ בינה טעם לכל חבל ומוון
אחד בן קמץ כך ב׳ פתח הסמוך שבלי ענין שמות כבר פי׳ לגדלהשג
המולדות בשם בן דהדין ואחרונים כקבין עם שלא קבלתי עדיין בווג
הקדמונים והכתוב שהם מוטע מתוק שנכבכן והוא כיום ו׳ שאחרי מולד ב׳
במולדות כל קמילו׳ של בן קדמים במולד ואת הבין האחרונים שלפנים מולד
במולד שהם מוד הקדמונים כי כל הקדמונים הוא אחרונים בגורע והם במולד
נ׳ י׳ ה׳ ו״ה ו״ה קה״ד י׳ ו״ה ה״ו ו״ה ה׳ ו״ו ה׳ והו מוק שנכבל אך אחשב להבין מוזג
כי נם כיום שבת ידיק עם בן בלו במוד אחרונים שאם שקנקודים אינם
יודע איך יהיו ״ ענין הפסוקים של מולדות שאחרים קורא בכל יום בבוונת
עם בן כלם נקשרו והלה הבוונה של יום ו׳ בקריאת הלב״ג הוא במילוי דכ״ן
בניקוד שורק ו״ה ה״ו ו״ה קו׳ ונמוטן שבם לגבר בו ניקוד שורק בואו אין לפני
להוליך בו נ׳ וין בן אותיות דקה בנ׳ ח׳ כי יום ו׳ הוא היפול ח׳ הגולגולים
שיוכן מושלו ח׳ של של הניקודים שהוא יום שבת כי יום ו׳ מוכן לשבת כי לה
לה מוהלה טלום והם נ״ה בניקוד שורק בואו שעשו בשור בגורע נם מושך
שיכון עם אחרונים כיום א׳ בשבוע והם הלע שבן כיום ב׳ וג׳ וביום שבת
שהוא שור עולם היה הוא מולבשות בשני החול ונעשה הוא עולה למעלה
והוא מולבש שלו״ן כל לבוש ״ בנוגע הוא שיכון בוונה זו בכל השבוע פ״ק
עד מתוים נרם וב׳ בכל יום יוקד עם מולדות בניקוד הובוק טו וילבן
למטו בשקוק שמק בתוך יום א׳ בשבוע יקדון בניקוד אין פתח כל יום ב׳
בניקוד עד שבא קמץ עד יום ו׳ והלבוש אחד כיום שבת כולם יקבלו בניקוד
מתוים ולבבם ניקוד לבושם ובמולדות ניקוד זבב ״ בענין המולדות לקוח

ב׳

ב׳ במות

ב׳ ה׳ ימים עוו״ פסוקים עם הכתוב הזה של ע׳ והב״ל את אשר יבואן כבור כו׳
מ״ש ובחנם שטום שמי הוא שם של הויה הע״ב ונמ׳ והיה כיום — וכו׳
כי כיום השני הן מ״ש שם הוא נעשה והיה אך כוס שבת הם ב׳ והיה —
וזהו והיה משנה כי שם הויה הוא כמ״ל ס״ג והנה מה שלא היה מוחין כיום
א׳ מהשבוע יש לו הקנה ליום הב׳ שיקרא כוס הב׳ הויה של יום שלא הבא
ושל יום ב׳ ואמנם זהו התיקון להנהג הב׳ אך להנהג היום שמעון שלא הבא
לו הקנה נשלו שאמר משנות לא יוכל לתקן מ׳ הניצוצים היה הוא אותם כל
הקנים שלהם ·· וכיון האדם המשיך אליך הוא שאני נקרא בשם אלקים ושמע
כי יש באדם תניינות ושיבעשות ובן הוא באדם הקטן ואמנם התשמיר
הם המוחין והאיברנות הוא כשר האדם והנה כמור המוחין התמהשני
בכל הגוף כידוע הוא כמון שם הויה כי׳ זה הם מוחין שבראש הוב׳ והוא
הגוף של האדם והתפשטות המוחין כו׳ ה׳ אחרונה היא השעל׳ והיא בת זוג
של האדם בהיבטונו כמון שם אלקים ושמחתו ומשכבו שהוא תוך שכבוד
טוב כיבד א׳ בכתב האדם בנעלה וה״ה ב׳ מקומות של המוחין אך יותר —
אמיתי נלע״ד הוא כי א׳ הוא הכתב והל׳ הוא נ׳ מוחין חב״ד והה׳ הם ה׳ הלבוש
מחסד עד הוד והי׳ היא י׳ דיסוד והמ׳ היא המלכות כידוע שהיא סוד מסוד
והיא הנוקבא זו השעלב של היסוד ופי׳ זה הוא אמת וזהו ויאמר יי׳ אלקים אל
האדם כי מוב׳ שמות שלו גובה האדם ונמ׳ נקרא אלקים את האדם כבלאו כצלם
אלקים ברא אותו הם ב׳ צלם א׳ דהויה וא׳ דאלקים וזהו בצלמו בצלם ו׳ שהוא
שם הויה דא״ה ·· כנוד לאדם לציר אותיות הויה המשיך בציורם עד פנו ובשמו
ונמ׳ שהיה אומר דוד שויתי יי׳ לנגדי תמיד וזה נדרם יראה בכל׳ האדם
מן הש״ס ולפנך הנפש ·· שנין הקונה את ה׳ באותיותיו היה אומר מנחי ולכן
שם הקונה את השם פי׳ אותיות המילוי כזה יו״ד ה״י וי״ו ה״י וכיוצא
בזה כל זה בדרך הקונה את השם באותיותיו אבל והאי שעיקר הפי׳ הוא
שקונה ל׳ אותיות הויה בכתבם כל שום מילוי אבל צריך לזהר אחר׳ במלת
המילוי הנה ·· ולבך את הנפש שוב הוא לבון שישעשה כאשו מרכבה להויה כחמון

ב׳ לזכך הנפש

שהוא הכתב ונודע שלו ושעשה אותה מרכבה לא׳
הויות של חכמה בינה ושל בינה ס״ג ונודע יתין מרכבה להויה בכל מקום

שמות להויה שהם עצמות המרכבה להויה הוא ושורש היחוד להויה הוא
ושורש שמות להויה הכוונה ושורש שלא מורכב להויה שהוא ובמקום כי יתר
מורכבה להויה השרשה כלי שקוד ואין שלו מורכבת לשם הוא מלוכה אחרונה
כי כן עולה מושיען ושורש שלא מורכב לשם הוא כי כן שעולה מושיען וכן שלא
לפנ' הנה אחרון שכן עולה משען קן ושין שלו לה' הויות השמות שעולים קן
במספר ט"ו ושאר ההויות של שין כמנין הקבלה .. בקוראנות שמין אותם כמילוי
הקן וכבריך שאומר שלמין וכיוצא בהן וכשמונים כוונין ע"כ .. לכן צריך
להזכיר שם המות כמין ובספר כעולה שאין מושגת כל המלאכים שמגו אין
אפי' מהמין זה כמין לו האומרים אל דיוקנו שקאו עד כולשון לכם וכוונתם
בכבודים לו אין להקבלה כלל לפי שמסתיר כמו ונעשה א' הקבלה שם המות
שלה באמצע הדיבור עם בני אדם ובספר כלה אותו מוני עולה ואמר
לו קבי שבבת שלה עוד ועם אקים אחרים לא תבינו ולכן הזקן כל זמן
שלא הגיע שמו ולא כיוצא בו ובספר שלה שאין יכול להקריב עליך ועל
אחרים בשיבתך .. קם זכה האדם להגיע ולשמור כמו כן הדיבור עם אויך
ייחוד שעשה ואין לו חתוך שאחד קן שפתים שעולה יכוין מ"ב שמות
אחוד הויה אחד מצורפים שלשה א"ה הה' בני יה"ד ואחר החלוף אותו
כמה א"ה הה' יו"ד הה' השלוב הפנימי מורכבת באותיות אחת והויה באמצע
ואהיה בסוף והשלוב הב' מורכבת באותיות אהיה והויה לעולה היא באמצע
ואדנ' לבסוף והכוון בזה התחלה היא .. כי שעסק לאיזה הקטורפות מצד
נשמות המורכבת שמות עם' איזה ייחוד שעשה ואין לו כח הדיבור
שאינו יכול להקריא מן הפה ל' הקטנה יכוין בתחלה קודם שיעשה הייחוד לו
אהיה שמות במילויים טורין ואלפין והאין שעולים קנ"א ונם יכוין לאהיה כפשוטו
שעולה כ"א והכל עולה קנ"ב ויכוין להוריד כל זה בשם יאהדונהי שעולה גם כן
קנ"ב שהוא היחוד בבית הלשון .. להקריר הפה וכו' שיעשה כמין כוח ושלוב
הפנים כמו שעשה בשאותו הסוד ומכות כל חי לשם אדמון וכו'
שהוא כמו עם כן דוקן שמרעשה אות א' שבה ב' מין וכל אות ה' התלוי
אותה לב' מין ואות ו' אמצע שהיא כפולה לא יכוין אותה שם לו א' כיון שנעשה
אות א' והכל א' ניקוד בכל השם יו' מין ושם ו' הכתובים של השם יעלה

קכל

הכל מן המנין שם הנז׳ ואחר זה השם במספרו ונשאר לו כהוגנת הפנים
כי כה שלו הוא קול וכה הוא קנא שהוא כה שלה התלבשות והבין שהוא
אהיה כנ׳ מילויים שבו שהוא יוד״ן ואלפין והה״ן שעולה הנז׳ ובשהמיר
מקום הנ׳ שמות שאחד הנז׳ והשין ס׳ כשהם כמו נקודים במולתם הם
הנז׳ שעולה כנ׳ מורם אבל כשטהון הם כיפור דקיין גם שם הם הנז׳
לכד ואחר זה הבין במולת פנים שהוא כה״ פסקון סנד״ן יהו״ל מטטרון
שעולה כמו יוסף והוא שגב ושם פסקון הנקר אות כבה״ת אתה שמי התורה
ושם שש סנדרון הבין שהוא כנ׳ סנ׳ ודי״ן בכונתי האמור במשטן דין ונקר
אותו בשקוד כנז׳ עשיים ושם יהו״ל ויצא מספור זה שלו ואלניקה והנקר
אותו בשקוד והניקו ושם מטטרון הנקדקו בכל״ה קנה אתכי שעלה מלאך
המטך ״ בעשין הזכירה דע כי כשוה זו מונטל לבל האדם וכפרש למו
שהוא מבחינת הכתף בין ימין בין שמאל של האדם יכוין לשם זה והוא עולה
לזכירה ויתן דד ההיה ויגורד הה הי׳ וזמן הכוונה זו היא בי״ב מתוסף
והשילג בשאחורים איך מקום מכודו והבין זה בסולם איך כי שלו השמור
הם ליה בכל בקר בשעלת השחר הבון זה והבין שבשם הראשון הוא יה״
במילוי ויו״ן והוא בכתף ימין ולבן הוא הנקרב עול שם יה׳ דמלוי הה״ן
השם דב״ הוא בכתף שמאל׳ אשר בו נכרכ מילוי הה״ן והבין כי שם הראשון
קימני שקודו כנ׳ ט׳ ונקוד שם הב׳ הוא כנ׳ קל כי הכתף השמאלי בו מור
הגבורות השתעה שהם כנ׳ קל הם כנ׳ ה׳ הויות הגבורה ושניהם הם מור
ומאחים לגועבים את פרון כי שלו הנקודים שהם כנ׳ ו׳ הם שעברים ושמונים
את הזכירה ומזה הכתף לך שלמה הוא שם יה״ שהוא כנ׳ שם והוא כי יה׳ ההן
הוא בכתף שמאל והכתף כנ׳ הן וה׳ בהמות הם כנ׳ שם ״ שעין המעונה הנז׳
המעונה שעלה אתו והיא בחינת רחל שהוא בחינת ד׳ פעמים כי היא מובקת
על אחוריו זה כח שלא יתאחזו בחיצונים החיצונים כי הנה אין אחיזה להיכלי
לשולם שם בשאחוריים ט׳ אור הקטנים אינם יכולים להתאחז בו ונודע אורם
ולבן יצה בחל עמנו אחור באחור להגות שלו בסלת הגו שהיא כמור
ונקישות על הכתף הכי שנה ד׳ של בחינה זו שהיא מותמות ומובקת כמו
הלב ושוד נם ד׳ של שהיא כנג׳ ד׳ מדות של הנה׳ והנה נה שלך הם ד׳

ه٦ ٢٠٠٩.

ه٦ ٢٠٠٩.

גם הכוון כי על השחיטה בגי׳ הלב והכוון לשם ב׳ מפוצ ומלא הם בגי׳ כלה דין
במוחין הנ״ל הנקיפה ה׳ הוי׳ הלב ואמנם לו הה׳ היה״ם אחר מסותר הם הם
מלוי השמות שהם ב׳ מפוצים וב׳ מילואים הם ה׳ מילואים והכולל אחד כלב
הם ה׳ יהו״ם לזו לתפשר שהנקיפה א׳ יורה על השחיטה הוא הלב ובמוחין ו׳ יהו״ם
הם ו׳ הויות שיש בשם ב׳ ובמילויו ונ״י הראשון דלגבור יורה אחורי כפי מה
שאמרתי בבוקר״ בכל פעם שהאדם עושה מצות אינו מספיק לו במה
שיעשה אותה רק שיכוין בעשותה שמקו״ם מקום ברואו במה שעושה כן
ונגד במעלה הגדולה כי בשהאדם מתקדש יסוף עלה יותר שיתקרב לו הקב״ה
על קדוש מוב בבגדיו גם אינו משחית פאת זקנו והכוונה כי שיש שערות
בדיקנא דזא״ן ובדיקנא דא״א ובדיקנא דנוקבא ואמנם שערות דזא״ן הם בקמוצים
נקודים נקוד הם ציצית דאורות הינוקים לתעק ואין ראוי להפסיק ולכן הנזיר
שמורו דיקנא דעתיק שהוא הזא״ן אסור להסיר פאות וזקן שא׳ הפסוק קדוש
יהיה גדל פרע וכ׳ פ׳ כי אדני במילוין שלה בקמץ ולהורה דין כי אדני מילוים
דינא לכן הוא בגי׳ הקב׳ לבמשן לבלק הדינים שלה גם הזא״ן צריך להפר באשון
כמו שנכתב אך הא׳ אסור להפר והנה הנזר בגי׳ מצמצית שהוא הנזר
הנפיקה התודכית ומשלחת השערות אך בזא״ן במקום הנזר קדוש יהיה פי׳ כי
קדוש בגי׳ הז׳ שהוא שם ע״ב שיש בו ד׳ יודין כל א׳ בגימטריא מ״י הוי׳ ה׳ ו׳ אותיותיו
הוי׳ הז׳ בגי׳ קדוש כי הז׳ במינין דא״א בבל שיער הבחינות דדיקנא דא״א כלם הם
שערות דינין במכוסה אחוריו ולכן כל השערות שלו הם קמוצים כי כל קדש
הוא מתחמת בגי׳ כתוקר נשם הוא שם ע״ב והפרש קדש וקדוש מכוונים לקדושת
של נקדשך וכו׳ בשלה הכי כי קדוש הוא בגי׳ הז׳ ויהיה כאה״ב הוא מצפץ הוי׳
כי קדוש יהיה בגי׳ מצמצית והכוונה לאורות כי מה שהוא למעלה מצמצית
שהוא שם הקשר המורה על הקשר ונזהו בגוס הקוא ינקה אחרי בקשר כי
אדני במילוי הוא במוחין הנז׳ עם הכולל מכאן מוח״א הוא קדוש יהיה ולכן אסור
להפריד דיקנא ולכן ראוי לאדם לבנין במשפחה בראשו שהוא דומה הז״א ושמספלת
על הנבואות והדעת מוחין ובפרט מי שהוא מתברך הין ואמנם בבבי ירבות
כי הראש כלולה מוח״ם והמולדות שבו הוא כתר הראש ולכן פלאה בגי׳ טדם
ולשלה כאה היא במולדת ואמנם אין קיום לשלה שלא ע״י הדעת ואין כאן.

כ׳ מיצו׳

לעולם לנצחי ולכן מחויב התולדות לברך אותו ע"כ באים להניח וזהו כביכול
דהא אחר בנקבה איננה מוכרחת בהשגה והטעם כי הנוקבא היא בעשיה
וגם נתבטלה הדינים מחיצה דנוקבא לא ישארו שום הכח כנ"ל ולכן היא
מוכרחת להתקשר ולכן אין ההשגה מוכרחת בה"ש. כוונת הזקן ראוי להרב
שלא יעבור שום שער כלל מזקנו כי הם בחינות שפעת זקנו דאדם שבא
הזקן שהוא הקוצות דמצח הוא ש"ע כידוע כמו י"ג מדות ושערות הזקן יש
בה ימין ושמאל הם כנ"ל זקן כנ"ל שה' קוי ש' שני ועקר בכל עת שלא יאחז
כי שלא יעבור ויקלוש איזה שער. כוונת פיקוד תולים כנ"ל כי התולי
נמשך מוחם מה"ע שהוא שם מ"ב וד' אותיותיו מה"ע בנ"ל תולע והוא כי לפי
שהסבל מוחין השער של המוחים לזה איכנו לו התולי והכוונה הקיק
להמשיך בו שער קו ונ"ע יה יתפשט התולה והוא בללות של מוח ונ"ע יה
ישתלשלו קו שערים הנ"ל תלתין מוחות תליה. כוונת המנפח רע"ש הבל
הוא תולד הביונים כי הלא כל הנשמות הם תולד התולבים ותולבים
כמבואר אצלנו על כל ישראל בני תולבים הם ובאשר בהיך הביונים יש
פעולה שלא הורכב זהו כם דמות המתויך את האדם בעת המנפח
נ"ס זה כמ כאשר הל' שמות של הקויק מאירים ומסתלקים הל' הויות נשאר
הל' מולוים לבדם שהם מנ"ע יו"ד מ"ו הבל הבל והל' בללים הם בנ"ג נ"פ
ומזה בא הנפש ולכן עוד לבון המויד בזמן המנפח בשם בג"ד והוא שדי
קדוש ונקדקו כפי הנשמות האותיות שורה תיבה שלי נ"ס עוד לבון בפניו
הקשורה בבהב ובמנוחת בכוונה שהקריב בו נ"ס כנ"ל שהקריבו א' יהלך יי'
בך את הרבב והטעם כי אותם הקליפות מקבילים המויבים את האדם
במנפח הם הולכים המויד דבקים עמו ומקיפים אותו מבול בהבונין שיעור
כמו אמות נאמ' בתורה שבונה שיורד עם האדם המנוחה אין איזה כח
אז מולמש מותו וכל הקולך ומתקרב עם הוא מתקרב בקהלה בגובה
אחרא ויכול להזיק וזהו הפ' יהלך יי' בך את וגו' מש"ה בשאר הקולים
שאין הוא כבוק עם אך המנפח שהוא מתגבר ביונים הוא המויד דבק
ובשכונתו ובמולבושיו נקבה עוד הוא לקום בקברות הלילה ואחר שהאמר
הברב שיבעה הצמור אחר כ' ויאמר יי' ש' מושך הקלך בפנים וכ' עד

כו' בקוה

כי כבר ידוע והאמת אומר נ״ב שנים ואמר נ״ב למחזור ואמר נ״ב ד
הארוכות למחזור וכל הנקודות מנקודות שנה ושחלק ומלבנה ולבנה
וכשישלמו המחזור כמה היו: דבב דבב הכז הנבלו מימם
הנבלהו תלה־שנה פטנ מימס כל חק השנה לא אהדי רמאיו
האמנם מספר לו כמה כוונות בה״ז בכל הבכה והנכה ואיני זוכר וקנה
חברת הכוונה האחד שאני זוכר וקוה שמים הראשון ר׳ שבכ״ז הח׳ לפי אותו
כאין כבר נשמע שיענה מכאן שם א׳ וקוה מתקן ואמנם נקודותיו אינו
זוכר וקנה בשאין מוציאים שם כאין כבר לנוגע הקץ האות הקיר
שאתה נוגע והתלמדה באות האחרונה הממונה לה כיצד א׳ בו׳ ו׳ כך ושם
היא ק׳ המחזור למעלה והתלמדה בא׳ וכן עד״ז בכל הלפני סתם וקנה הכנין
כשם קנה בכוונה והכון נ״ב שהוא כנ״ב מעלות של עב״ב ושל אחיך דיה
כדיבורו שהם בחינת אותו כיצד מעלי עב״ב הוא מז׳ ואחיך כדיבורו ביזה
הוא המחזור ומעלותיו הוא הק׳ הכי כי המחזור הוא כ׳ מעלות קנה ״ סוד הכשל
המות ובכבר מי שהוא משפט הן עפר שיכון שההשכל אורה הזוהרת
שנתערבב בחומר החלק ושההשכל מקלקע וישאר נקי ״ דמנעך ממתק
הן שקים כמטן דמעה וככיה ממשכה מעלי סו״ן שהוא כנ״ב בכיה להניך
זה״א ואז נמתקים הן שקים של האחוריים דזא״ז ״ קנה אכלה ומצאתם דבר
כי האכלות הוא חזרת זה״א למוד שקים דהעונות כי סוד זה הוא סבת המיתה
והשגן כבר ידעת כי אכלה נוהג ז׳ ימים גם ידעת שהאדם יש לו נשמה
תחתונה ומקיף דונמות שלו דזא״ז כי הב׳ הוא בחינת המתמיות והל׳ נקים הם
ב׳ מקיפים וכבר הודעתיך שהל׳ הם נ׳ מקיפים והמ׳ הם ל׳ מקיפים שהם
חב״ד וחג״ת ותפרים ונבונות הרי הם ז׳ מקיפים והאדם יש לו שנו בחיין האמנם
נ׳ ימים קודם שימות מסתלקים ממנו בחינת המקיפים שהם צל על ראשו
וז״ש בזוהר בה״ע עד שיפוח היום ונסו הצללים הרי כי הם ב׳ א׳ מאחד וא׳ מאחור
וכלם צל א׳ ואמנם בעת פטירת האדם אז חוזרים כלם יחד בו כדי שכלם
יסבלו המיתה ונענשה וזה הוא ז׳ ימים ימינו ואמנם במות המצב נקוים
הולכים עם המקיפים שלהם במקום הראוי להם ונתפש עם הן מקיפים
שלה שהם נ״ו דצלם כנודע כי יש צלם דנפש וצלם מעון ונשמה ומקיף ומחיג

דין ישמחו

כנודע ובכך יבואר כי מה שא' במשנתינו דתנאים כל המשתמש אצ"ל דומה לגונב

הנוטים לאו כי זה מורה שהקב"ה לבש נקי והטעם כי הקלה שהם נאחזים בו שרים

הטמאין נבדלו מושם בתיבת המוחין דאו"א ולא נשאר בהם רק בחינת הטפל ־

כי כבר יבואר כי המוחין עד היי המולך והנה בינם הראשון נבדלו הכל ולכן אחור

הקבל להניח התפילין בינם הראשון וגם הראשון אבל אחר מתחילין לבנא המוחין

ומותר להניח התפילין אבל אינם מוכרחים להבנא עד פינם הז' ימים ואמנם כל

זה הם במוחין דאימא שמושם התפילין אך מוחין דאבא אינם נכנסים כל ז'

ימי אבילות והקיומים קול יהודה ולא בתפלתו כי במקום סוגיא אין מקום

וכשאין השבת נכלל שיש ספק כדבר אם בשבת נכנסים מוחין דאבא או לא

ויש סברות לכאן ולכאן וזה שהאבל נוהג דברים שבצנעה בשבת כי המוחי'

דאבא הם התגיר מבוקעים ומולבשים תוך מוחין דאימא ונמצא שאינם בשבת

אע"פ לאו לנהוג דברים שבצנעה אך דברים שבפרהסיא אינו נוהג כי שלאימא

הם של פרהסיא מגולים אינם חסרים מוחין ומורי זלה"ה נהג בהם שאכלו שלא

לעשות בשבת שבת במקום אבילות משום דהוו דברים שבפרהסיא פן לא יבין

להקבל שבת בגוש כי עדיין אין שבת ואפי' יהיה בפרהסיא אין חשש ״ נם

בשין שבק יהודה ביני אבילות מ"ב השנה היה מתפלל ומתקפק בדבר להיות

מעשמעי לב והיה מתחיל עד סיבוב דהיינו מעשרים בו ואח"כ היה פוסק באמצע

הדבור ״ והנה לאיסור התפילין הוא כמו שהקטן פטור מן התפילין וגם האבל

הוא כמו הקטנות בכ"ל ונבאר עתה איך הקטנות גורם הסתלקות התפילין והנה

כאן שהוא בידינו בכל שמגנו בו המוחין אז עולה למעלה מראשו כי הקטן

היה כמו זה ועתה נכל ראשו למעלה ואז הנשמה עד הם הקבוע כנודע והנה

את עם כינוי בו קוצן דנשמי דאו"א כענין הדעת דז"א ומובן עם ע"ז אומר

הדעת הדבר אשר בקוצו דנשמי ואז נכנסים הקטנות במוחין דז"א ונכנסים ואחר

שלהם יוצא לחוץ בסוד התפילין ואמנם בהיותו קטן דמוחו שלו הוא במקום

אשר הוא עתה הוא"ל דז"א עצמו כנודע ואין האורות דקוצו דנשמי מגיעים

שם ואין בהיותו אורו להוציא התפילין ולכך הקטן והאבל פטורים מן התפילין ומעתה

זה הבין איסור התפילין בשבת כי בשבת עולה ראש ז"א יותר למעלה מבחוץ

ואין קוצו דנשמי מכוון כנגד המוחין ואינו מוציא התפילין כי אינו מגיע

כנודע ובזה יובן מ"ש מהר"א בשעת התפלה כל המשפחה א"כ היורד לפנים
הנוטים אין כי זה מורה שקבעו להם נוסח העטרין כי הקולות שהם נאחזים בו שרש
העליון נמשך משם בחינת המוחין דז"א ולא נשאר בהם רק בחינת העטרה
כי כבר ידעת כי המוחין נק' חיי המלך והנה כינס הראשון נמשך הכל ולכן אמור
המקבל להניח התפילין כינס הראשון וזה הכונה לקבל אח"כ מוחין לכנס המוחין
ומורה להניח התפילין אבל אינם נמשכים לכנס עד סיום ק"ש יוצאים ואמנם כל
זה הם במוחין דאימא שמשם התפילין אך מוחין דאבא אינם נכנסים כל ז'
ימי אצילות והסימן הוא ימותו ולא בחכמה כי במקום מיתה אין חכמה
ובשנין השבת ונלך ש"ש מסך כדבר אם בשבת נכנסים מוחין דאבא אז שאז
אין צורות לבאן ולבאן וזה שהמקבל מוקן דברים שבכתב בשבת כי המוחי'
דאבא הם הגורד מבורים ומולבשים הם מוחין דאימא ובין שאינם בשבת
א"כ דאו' לתקן דברים שבכתב אך דברים שבע"פ אין יוהנ כי שלאימא
הם של בע"פ אם מעלים אינם הספרים מוחין ומוחי' עלמה שהם בשבת עולה
לשב בשבת כבר במקום אצילות מושם דקון דברים שבכתב נם לא יכלם
להקבל שבת כמ"ש כי עדיין אינן שבת ואח"כ יהיה בתפלות אין מ"ש ונם
בשנין עסק הקורא כדין אצלות עד הסוף היה מונחים ומסתפק כדבר להיות
מושמחי לב והיה מהחיל ע"י סיבוב דקיין מסבבים בו ואח"כ היה עוסק באותו
הכונה והנה איסור התפילין הוא כמו שהקטן תמורה מן התפילין ונם המקבל
הוא בסוד הקטנות כנ"ל ונבאר עתה איך הקטנות נגרם המלקות התפילין הנה
באמת שהז"א בהיותו גדול שנכנסו בו המוחין אז עולה למעלה באבא כי הנה
היה בסוד זה ועתה גדל באבא למעלה ולא הניע עד הם התכונה כנודע והנה
אז שם כינו בו הואת בשעי דז"א כינה הדעת דז"א ונמצא שם ע"י אורה
הקדושה הנה אשר בקומת בשעי ואז נכנסו הקדושה במוחין דז"א ובוקעים ואור
שלהם יוצא לחוץ בסוד התפילין ואמנם בהיותו קטן דאז שאינו הוא במקום
אשר הוא עדה הנה דז"א שמתון כנודע ואין האורות דקומת בשעי מוציאים
שם ואין בקיעת אורו להוציא התפילין ולכך הקטן והמקבל פטורים מן התפילין ומשום
זה הבין איסור התפילין בשבת כי בשבת עולה דז"א אז יוהב למעלה מבחוץ
ואין קומת בשעי מכוון כינה המוחין ואינן מוציאם התפילין כי אינן מגיעים

של בנפש דז״א ואין שם מוחין להוציא הקליפ׳ נמצא שבהיות הז״א קטן יותר
משיעורו או קטן יותר משיעורו אין בו הבדל ואמנם אם הגדל והאמור כי
הלא ביארנו כי כאשר יניקת ז״א מן הבינה הוא מוכרח שיהיה בן זמנותיה
כמו שהוא מוכרח בחיבו בזמן הגדלות כדי שיוכל לינק ואז בהיו׳ שיונק לו הקליפ׳
והטעם כי היונק נק׳ כביכול הוא על השדים ונוד כביכול פי׳ שיוכרח הוא לחיות
ומשתלשלת עצמות על שיוכל השפע ממקומו לינק אך בגדלות הוא עצמו נולד
ואינו צריך יונקת ואינו מספק הם שמאותו להסך כי הז״א בגדלותו אין מונע
רק על חלק הגבר דהבינה אך ביניקה הוא מגביר אותו בין זמנותיה אך
כדי להניקו כי שם מקום הדדים ונמצא הוא נבוך כמו שאמרת ואין כאן מקום
הבדלן ואמנם זהו סוד שאומרים שהמוחין דז״א מסתלקים מוחין ואמנם
כאשר נכנסים לו המוחין הם נכנסים הקטנים שבתוכו בדעת שלו ואינם
מתפשטים בגוף שלו רק הם יוצאים דרך מישור דרך הן המשפט בלבד רק
שהם מונעים על החזה מקום הדדים ואינם יורדים למטה אך בז׳ ימי הגדלות
הם מתפשטים ויורדים ואמנם זהו הטעם שהקבל אסור בתשמיש המטה
כי אין הדדים יורדים למטה כמ״ש הקבל שיושב בבא״ש כמ״ש והטעם כי מה
שהיה צריך לו הקבל שיתפשטו בו הדדים לבטן ולמטן כדי שיינקו מוחין בגוף
ובזרועו ואשתו והכותו עתה הקבל להיות הוא לבדו והוא רומז למלך וכאלו הוא
להיות מיושב בכא״ש נשאו השכינה כמו שכתב שצריך לבבות פיו והטעם כי
הלא בשנכנסים המוחין בז״א אין מתגבר האור בו וגדל ומושך ויוצא לכך
פיו לחוץ בסוד הבל הקדים ועתה נסתלק זה הקבל מפיו ולהורות זה עולם
ומורס את פיו ונעשה הסנדל נ״ב כמו ידעת כי הוא שלא מוכסה ומודה
את הז״א ונעשה אותו ועתה בהסתלקותה אינה נועלת אותו ולכן אסור בנעילת הסנדל

ענין פסח ויציאת מצרים

כ׳ פרק

הלא ידעת כי הפשוטים מלכו הקליפות
על ישראל הם מחמת עונותיהם
ואמנם ישראל שבאותו הדור שהיו בגלות מצרים היו סוד אותם הטפות של
קרי שהוציא אדה״ר באותם ק״ל שנים והם סוד דור המבול שהיו גם הם משחיתי׳
את זרעם על הארץ להיותם באים מטפות הקרי על שני גמותיו וגם ויהא יצ׳ כי

וכך

סוד

ובה דעת האדם שאכ"ן פי' דעת האדם מעשה כי הכי גם דעה והמוציאו גב
דע כמו שכתבנו בזהר על פ' לא ינתק דע נמצא שדור המבול נהיה הם
דעת האדם הראשון מעשה נוקן נ"ב אמתחק את האדם וכו' ואח"כ נתגלגלו בדור
הפלגה ונעשו כה"ר לבנות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני אדם
מעשה בני האדם הרמאים שעשו שהיו כמו מעשה רק שהיו מוסר הקהל מ
מרכובה לבוריה ולא מנוקבא נ"ב וגם הם שעמו מעשו נ"ב אח"כ הוצרכו להיות
כי כבר הודעתיך שכלם היו נשמות הדושות ונשמות רק שאחיזת הקליפות
בהם היה המקובלת אותם ואחר שיתבררו ויתלבנו יהיו נשמות הדושות ב
אחר היום מוקם תלאת טומאתם ובכר ידעת כי אדרבא אין החיצונים אוחזי'
רק בנשמות היותר הדושות ואמנם כל הנשמות הם באים מן הקדמונים
והנכבדות אשר הם מסוד הדעת אשר הלוי כן סוד הזוג בסוד והאדם ידע
את חוה אשתו ולכן רק דעת כי מעשה הקליפה של הזוג נמשכת נחה כי נ"ב
הדור הזה הוא כולו של מעשה ... והנה מעשה הוא מבחינת הדעת
במבואר אצלנו ונם כל הדור ההוא הם מבחינת הדעת נ"ב רק שנמשכו בה
ל הקליפות ואמנם נלות מצרים כל ענינו לא היה רק לברר נשמות הקדש
ולכן באו באותו השעבוד הגדול ומררו את חייהם בעבודה קשה בחומר
ובלבנים בירור הלבנים והחומר אשר היו עושים דור הפלגה נעיין שם ואמנם
בהיות שהעולם לא היה רק בסוד הדעת כנ"ל כי מעשה יצאו הנשמות של
נשמותם לכן ידע מעשה שהגלות היה נמשך נ"ב מעשה והענין כי לעולם
כשיפול פעמים הוא לבוא נעשים פנים שהוא מרה ופעולה עונש הנה
החיצונים ייבנו מעשה ובו יתאחזו כלם וזה גלות מצרים והעומאה שלהם
היתה מסוד הדעת שלהם והכלל במה שהודעתיך כי פרעה ומצרים
הם בסוד הערף העליון שהוא באחוריים של הדעת העליון ודי בזה והנה
ובלי שגלות הזה היה אחר שיצא הדעת היו יונקים אותו פרעה ומצרים
ולכן היו ישראל שבאותו הדור משועבדים שם ואמנם כבר ידעת שכל אחד
פנים לעולם ע"י שיורת הדור הכתוב העליונים מסתלקים לעולם בה שלא
יינקו מהם החיצונים כמו שהודעתיך כבר טעם היות הזו"ן לבד
ולא שלמים רק אחר התיקון ואמנם בזמן ההוא חזר הזו"ן להיותו דמאין

להיות ג׳ כללו בג׳ זה בה׳ התחיל מכללו עיבור ראשון והיה הנה כמו המולד
..לחוין
שנולד ולא היה מקובל לנו והנה בהיותו הנ״י למולד הם מולדין שאין בגבולן
כנודע ואחר כך היו בימי עיבורו הראשון בג׳ כללו בג׳ והכה הוא שיש לנו מולד
ונ״י למולד רק שהם בהיות מיוחדות לבד כנודע ונמצא שאף בהיותו לבד
ג׳ כללו בג׳ הנך כמו מולד היו לנו מולדין דמיוחדות נ״י למולד ואין כל המולדין
וכפרט הקטנים והגדולות שכבר עבר קודם נולדו הקטן כלה מתחלקים מולד
ולא היו מאוחרים כי רק מיוחדות לבדם יסוד למולד לבד והנה כי כבר ידעת
שהדעת היו ד׳ קטנים וד׳ גדולות נמצא שיסוד כשנה הוא כולל כלה ומולדים
מהן הנה ובדרכם יהיו כלבנת החק נ״ב מאוחרות ולפי שהכונה היא סוד שם
הקיק וכפרט בהיות רק סוד עיבור הראשון דה״א חשבו שם הקיק מולד של זמן
העיבור ולכן נמצא שיסוד למולד הוא ז׳ שנות להקיק והם לבנים אחר
הקטנים והגדולות ואחר כך בהיותו כסוד ג׳ כללו בג׳ חיים מאוחרים כדעת ה״א
רק ז׳ לבנים והם ז׳ שנות להקיק ואחר כך כבר ידעת שלשה האחרונים
השלמים הם משמשים ונעשים פנים לאור שלמטה מהם ונמצא שהאחרונים
למולד הם פנים דה״א ואח״כ אחים ז׳ הקיק דפנימיות רק בחיצוניות וכל מיוחדות
של אחרונים והם סוד ז׳ שנות הקיק מבחינת אחרונים והם סוד הפיכות
במבואר אצלנו שהוא א׳ מה׳ מה״י הקיק בג׳ הם נמצא שהם ז׳ שנות הקיק
בפיכותם והם בג׳ יה״ה וקטנים הם סוד וכן במקום שני גלות מובאים
וזה כ״ו שמות כנודע והנה מתוך תשכ״ב שאחד שמהם היה התחלת הדעת
הכלל ונכנס להתחלת החסדים והגבורות שהם סוד י׳ קווים כמבואר אצלנו
שהם בג׳ כ״ט ולכן יהיו שני הגלות כ״ט במקום הקטן וזהו מעלת הקטן שאין ה
והענין העולה למעלה סוד גלות מלכים ואחר כך שם ניצוץ י״ן כי סוד לגבורות פ״ט ב
משם היה מתחלק בסוד הדעת הפנימי שהוא בג׳ ס״ב וזהו כי סוד לגבורות
והכונה שאין שם סוד הקטן כי נחלקו מקו״א ולא היו יונקים החיצונים
מהם רק מתוך שנשאר בה״א והם הי׳ שנות להקיק וזהו ואמר וכ׳ הקיק
שלמו אלכם כי הכונה שסוד הגלות היה מסוד שם הקיק שהוא סוד העיבור
וכמבואר במקור ולכן היה הגלות בסוד כ״ו שהוא ז׳ שנות הקיק במקום אחר
החיצונים ניזוקים מן הקדושה ולכן שלמו בהם כ״ו שהוא ז׳ שנות הקיק

במקום

כשעולה ז"א במקום ההבדלה אז אין הוכן לאה מונחין דנה"י דאימא והשכנס'
בו המקיפים הוא עולה בסוד חלל הב"ה התחתון והוא סוד המקיפים דז"א
כנודע ובזה עד נסירה ראשון ואח"כ חוזר להעיבור ונסירה אחרים יותר
גדולים והוא סוד הבינה העליונה שהיא בחב"ד ולמעלה כנודע ואין מכנים
אותה בסוד חב"ד ואין יונק הבן מקום אחר לגמרי וגם מקום אחר שהוא
החכמה עד הנה כי כבר ידעת היות ישסו"ת סבא בינה התבונה והחכמה
שלאה בינה סוד נאה עד הז"א זקן ממש בנקודת חו"ב שלאין להם שהם
סוד הבן סבין עולין כנודע ואח"כ אין בו עליה יותר ואין לאלה התחתון
ז"א יותר אחיזה מקום וזה בן ק' שנים למוקדם בן י' למשכה עד בן מאה
כאלו מת ועבר ובטל מן העולם שהם בחינות נסירה הז"א מהעיבור ה
הראשון עד הכלות עליהן ואין אנו עבה בהפשיטם אך בכוודאי הוא היות
ב' מיני העיבור וב' מיני נסירה והם בינה ותבונה ותפארת ישסו"ת סבא
ותבונה והחכמה ובינה עלאין ואח"כ הוא עליה אחרת בסוד דדיקנא
עלאה וכמו שנכלל בסוד הכי דרבה בקיבוץ גדול כי התחלה יש לזה העיבור
ראשון והוא הלבושים דישסו"ת סבא ותבונה ואין מכנים אותם בסוד נה"י
דאימא ואח"כ נסירה ראשון והוא המוחין הפנימים שלהם ואח"כ חוזר לקחת
הלבושים החיצונים דאבא עילאין ואין הנין אותם חב"ד דאבא וחב"ד דאימא
ואח"כ הנשמותיהם הוא נסירה ב' ואח"כ עולה להקנא דא"א ומשם בסוד
ישסו"ת ממשכים והם החיצונים בב' נאחזים עד המזל הי"ג להנהר
ג' הז"א כל בחינות הנסירה גו ועי"ז יקבלו החיצונים ולא הפנימים בנסירה
ראשון כמו כשאר הזמנים וזה כל הימים טובים שאין עליהם רק ש"ב י'
דתבונה לבד כמבואר אצלנו כי שם אחיה דיוקן בבינה וגם סוף התבונה
ולכן שיום טוב הוא בב' סו"ן וגם ג' אותיותיו הוא טעמים לא ע"י התפלות
שעולים עד א"א שלאין כמבואר אצלנו בה' של מועדי י"ל וכו' ולכן הפסח
הוא גדול מכל המועדים בבחינה זו ואמנם הטעם הוא כי בשאר הזמנים
הז"א הולך ונגדל מעט מעט התחלה בעיבור ראשון ואח"כ בנסירה ראשון
וכו' אך עכשיו נכנס דכל בבנין ונפרטם א' וזקן כי בליל יציאת וכו' כה'
לשמש בו הקליפות משא"כ בשום פעם אחרת רק במדרגה אחר מדרגה

כוונות של פסח

הנה הם ב' מיני הקטנות אך בענין ב' מיני הגדלות אין חילוק וכלם הם מיני גדלות
באופן א' והקטנות הוא כמו שהודעתיך במקום אחר כי הלבוש של נה"י או של חג"ת
שהם סוד מוחין דקטנות הם הלבוש עצמו לז"א והוא עצמו משמש במקום
מוחין לז"א בעת הקטנות ולכן יש הפרש בין קטנות הנה"י לחג"ת אך המוחין דגדלות
הם הפנימיות של נה"י או דחג"ת לז"א כדי שיהיה הפרש ביניהם רק הם עצמן
המתלבשות בין מוחין דאו"א בין אורות המתלבשות בנה"י או בחג"ת לז"א ולכן הם
תמיד הויה ונחזור לענין כי שם הנה הוא בנ' ע"ב וזה והכב' והגדל' וכו' כי ביציאת
מצרים לא היה בשאר הזמנים שיש שם גדלות א' לבדו אך בכאן הוא גדלות אחר
גדלות וזהו והפ"ט והגדל' והכל בינ' נה"י והגדל' בינ' חג"ת וביאור ענין גדלות ב'
הוא הפרש יש בו מן גדלות הראשון לז"א והשני בסוד עי"ס פי' הם ג' שמות
אבר"טם שיש בו [illegible] חג"ת לז"א וכל א' הוא ע"ב הם נ"פ ע"ב ונקרא בסוד ע"ה
עם א' עי"ס ב' הם נ"פ [illegible] בינ' הגדלות אחר עי"ס (כנז') שהם חג"ת לז"א שלה
מקום הצרים או יאמר והכל קודם הראשון כי עד עתה לא היה רק בסוד נ' כלולה
ועתה והכל בסוד היותה קטנות הראשון אחר והגדל' גדלות ראשון ואחר והשני בסוד
עי"ס קטנות ב' עי"ס (כנז') גדלות שני' ואמנם עם מה שהודעתיך לעיל שנה"י הם
סוד של הבינה וחג"ת הם סוד הבינה [illegible] נמצא שמקום הראש דהבינה שם הוא
שהם נה"י דבינה [illegible] שאין קוראים אורות חג"ת כאשר נכללים בינה והבינה יחד
נמצא שמקום גדלות זה הב' הוא מקום פה דהבינה ג' ראשונות שלה ולכן נק' חג
הפסח פי' פה סח כי הוא פה דהבינה וזה סיתור יציאת מצרים וכמו שנזכיר בע"ה
ואמנם ביום ראשון דפסח מתקיים כל אלו המוחין ולכן אין אומרים הלל גמור כי הם
מוחין גמורים ולפי שנכנסים מן הלילה [illegible] לכן אנו אומרים הלל גמור בליל פסח משא"כ
בשאר המועדים אך אחר מסתלקים הם לגמרי כבתחלה ואחר חוזרים ונכנסים
אחד לאחד כסדר המדרגות כמ"ש בע"ה עד חג השבועות משא"כ בליל ראשון
דפסח שנכנסו כלם יחד משא"כ בשום זמן מהזמנים והענין כי אז הולך לשעות
זה הכנס ההוא שלא כדרך [illegible] כי להוציאם מבין עבדים לחירות ואחר [illegible]
לא הולך שאין ההוא ואחר לעכבו הראשון להכנס כסדר המדרגות עד השבועות
ולכן בפסח אין שום זמן למעלה מעכבם [illegible] כי בשאר הזמנים כל זמן שלא
היה נעשה רק ע"י התפלות אך עתה אין [illegible] כח להמשיך המוחין הם שלא

(ואח"כ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible])

כדרך שכתב רק שהוא יכ' לבוא בחמוץ הקליפה לעשות הדבר ההוא ולא עוד אלא
ולכן הוא מזון מסוגל לשלוט ולא מסוגל הלא כמ"ש בזוהר פ' אמור דף צ"ה
ע"ב ולכן בשאר המינים ישראל להיות חייבים בשנת השיחים כי הם הנקרא'
מזון השלטון אך בליל פסח אסורים בחמץ כי אינם הם הנקראים רק מסוגלים וכו'
הכן הוציא נבילה כי מאחר שבליל פסח יש מזון למעלה והוא אינו שולט
לבטלה אין אח"כ צריכה לספור ז' נקיים ולטבול ולא יעבור לבעלה עד חג השבועות
ונודע הוא שאין לה שומאה אחרת רק אותה הראשונה של מצרים אח"כ אין ידקיים
שאין זה אך השטן הוא שכבר ביארנו לבטל שאין שומאה זו מקיבין נמשכה
וגם אותן כי הוא נמשכה מאחר אותם הק' למים שמאלים ואותם היתה לכלה
להשקר מהם ולכלה מאותה אחריה הקליפות בהם ובליל פסח נמשכו אותם
המוחין הנקראים וע"כ כך שהקלו הקליפות לגמרי כי לא יכלו להאחז בהם ולא
לא היה שום שומאה כלל כי כבר שעלה והוסב שלא היה שום חיבור גוונ' רק
אך להיות זה לפי שעה שלא כדרך שכתב כנז' לכן אח"כ שנתקלקלו חזרה השומאה
למקומה כי חזרו הקליפות להאחז בהמוחין הקדש ולכן צריכה לספור עד חג
השבועות אך עדיין אין צריכים לבאר שאח"כ שחזרה השומאה למקומה ביום ב'
של פסח אין יש ז' ימי הפסח ולמה הם יו"ט ולכן בכל השבתות ור"ח שבין פסח
לשבועות מה מזון יש למעלה מאותם זה נבאר למטה בס"ד בסוד יום ז' של פסח וכן
בסוד הקושיא יש סוף ונ"ש

ועתה אין צריכים לבאר משאלות המוחין הנכנסים בליל פסח מה שנים
ומיכורם והשטן כבר ביארנו שאין צריכים שהבה בליל זה להמשיך

• שני מוחין דקטנות נקלה ראשון ומוחין דקטנות נקלה ב' ונודע הוא כי כמו שיש
מוחין של מבחינת אימא כך ישנם מבחינת אבא כי הם נכנסים ומתלבשים לגוף
של אימא והנה דע כי המוחין שהם מצד אימא הם נכנסים בסוד הכוונות ושל
אבא בסוד המצב והשטן אותם לך שהם סדר המוחין כלם " הקטנות ראשון הם שלא
ביולין בגבוה והקטנה בהוד ובפנים ביסוד זה הקטנות ראשון אח"כ נמשך נקלות
ראשון והוא שם ש"ב בגבוה ונח' בהוד ומה שסוד הכי נקלות ראשון אך עדיין
צריך להבין כי הלא ביסוד יש בו ב' בחינות והם חסדים וגבורות ב' מוחין ב' שלא
ולכן גם שאמרנו שיסוד דקטנות הוא שדים דאמין הוא כולל ב' בחינות הא' הוא

הלא

כוונות של פסח

האלף של מילוי הה"א דאלקים בברכת יו"ד כידוע והוא כנגד החסדים הב' האלף של מילוי הה"א דאלקים ב' הוא בברכת יו"ד כי הב' היא בתוך לתולדות שהם הנקודות וכן ביסוד דנוקבא הוא כך כי הוא כולל ב' הויות והם מ"ה וב"ן ואח"כ נמשך הטיפה ב' והוא אכד"טם כנודע פי' שתכוין בו בסוד ה' אותיות של לבדם שהם מילוי הם אותיות דאלקים אח"כ בסוד הוא שם הנז' רק שתכוין בו בכוונה אחרת והיא שתחלקהו לב' חלקים אה"ו נ"ל מ' כי ב' בחינות הראשונה והאחרונה הם אח"ד ואינם מתחלקות כמו שביארנו לעיל אך נ' אותיות אמצעיות הם כל"ץ והם מתחלקות והם כנ"ל נ"ל באופן שתכוין לשם הנז' שהוא סוד אה"ו נ"ל אח"כ ביסוד הכוון לשם הזה נ"כ רק שתכוין במחשבתו ותספרו שהוא עולה תנ"ג כי יש שינוי גדול בין מחשב שהם השמות באותיותיהם או במחשבתו כמו שנודע מדרוש סדר הכפה שנודעו אח"כ הנקודות ב' הוא כמו הנקודות ראשון כנ"ל ועוד נכוין דעתך כי הלא אם היו המוחין הגו נכנסים מאחר העצמות כל אותיותיהם מדריגה אחר מדריגה היו נכנסים א' לא' והיו מכוונים כו א' לא' כל א' לבדו אמנם עתה נכנסים ביחד ולכן הכוונה היא ביחד פי' כי הנה הימין שהוא מוח החכמה נכנס ביחד בכל בחינותיו וכן כל מוח מוח מוחין אך כבר ביארנו כי המוחין דאימא הם רחוקים בנסודות ובאורו הוא כי הכונה הוא סוד דינים כי כוח בנ"י אלקים וגם לקודות של אימא דדינים מתעטפין מנה אמנם מוחין דאבא רחוקים בלחד שהוא המוחא כי להם בנ"ג ב' הויות וכנה בכונת ראשון תכוין ש' קו הימין של מוח חכמה דז"א שנכנס בו והוא הכונה ראשון והנה כונת הראשון הוא של קדוש וכל קודש הוא בחכמה במוחין ולכן כונת זה לומר בחכמה דאימא הכונה בז"א ולכן תכוין ט' כל קו הימין נכנס עתה פי' שנכנס בנקודות ראשון של מוח דחכמה שהוא שם ע"ב דיודי"ן עם הקטנות הב' עם הנקודות הב' וכל זה מצד אימא ואמנם גם הקטנות ראשון היה כאן להכנס בו כי אין יכנסו הבחינות הראשונות אחרונות או שהם נקודות וקטנות ונקודות הנז' אם לא שיכנסו תחילה הקטנות ראשון כי אם לא יכנס נה"י דאימא איך יכנסו מוחין אמנם הטעם הוא כי הקטנות הראשון הוא דינים גמורים כי לבד הוא שם אלקים כמו שביארנו ולכן הוא"ל ובוונתנו הלא עתה שיתחזק הכל ויהיו משותפים ויכנסו המוחין דגדלות בכל בחינותיהם ביחד כדי שלא יתאחזו בהם החיצונים שלכ' לא היה אפשר לנז' אז כמו שאמרנו

שיהיה נגלות הב׳ ואמנם הענין דאימא כבר נודע בסוד הכתר לפי שכבר
יהיו נגלות ב׳ דאימא כל כוונות ולכן עתה צריך לבאר בסוד המלך להבינם
נגלות ב׳ והענין דאמנם מצד אחד וזה היה הכוונה כי מצד כל״ו ע״ב מ״ן וקס ב׳
מוחין דחו״ב דאמא בנגלות ב׳ והענינות דאמנם מצד ומצד קנ״ה הוא בסוד הדעת
הכי בכאן נגלות ב׳ דאמא גם הכוונה כהענינות דאמנם דאמא והכוונה הב׳ מצד עליונות
קס״ב אלקים דחו״ב דיודין וההין והמצד קנ״ה היא אלקים דאלפין שכבר ואמנם
הענין בקס״א אך נמשכו במצד הוא בסוד לבוש כי הלבוש הוא שבשעה שעור
קס שנים זה לזה ואין בינים הפרש רק באותיות אך צריך לבאר רק באותיות הקס״א
לבדו ובמה שבינותם בשער אמנם יה״ו שמלוי וב׳ שהוא סוד נ׳ אלקים הלו ולפי
שאין הפרש בינים רק במלוי הה׳ דאלקים או ביודין או בההין או באלפין שפיטם
יה״ו לבן אין בינותם רק אותם לבדם וקס יה״ו שמלוי וב׳ ומחנה לשנן כי גם
בכאן הוא רומז לזה רק שהוא באותו אחד והוא כי כל ההפרש שיש בנ׳ אלקים
אלו הוא באות ה׳ ולכן אין בינותים לנ׳ שינויים שיש בנ׳ ההין הלו בסוד לבוש
ולא בסוד מלויים רק בסוד פשוטים ולפי שבהיותם פשוטים אין הפרש לניקם
להכיר איזה של חכמה ואיזה של בינה ואיזה של דעת ובכל הודעתך שיש זה
שאין אלו האלקים מתמלאים וא״כ במה יוכלו הא׳ מתחברו רק בלבוש והוא ענ״ם כ׳
ה׳ אלקים דחכמה בורקם כ״ו ושל בינה כ״ו ושל דעת ג״ן והענין כי הו׳ שבראשך דא
היא הענין כלה פעם ולכן לתשעים ע״ב והוא בשהיא מצד החכמה שהם יו״ד
ובשהיא מצד בינה ע״ב ו׳ כי היא סוד הלא הנה ו׳ בהיותם בסוד עיבור בבינה אך
מצד החכמה היא עשר׳ לבד ומצד הדעת שעשה הה׳ נ׳ קנים הינקשם כי היא
האימא שמתפשטת בנ׳ קו׳ החלא שאורותיו והדעת הוא קו האמצעי שאורותיו ולכך
כל הה׳ נעשה וו״ן והנה אין ערכים לעיר סוד המצוות בנ׳ צינורים אלו והוא כי הלא
כיאכן שבסוד הנגלות הב׳ דאלה״ם אין קו האם מצד הכח שונה ע״ב והשניה מ״ן וקס
חו״ב דאמא ולכן אין מתנתים השלמה באשונה שהיא בינה חכמה שהיא שלמה
אך השניה היא הפוכה שאין חולקים לשנים והוא כי היא סוד הבינה הנחלק לב׳
במה שירצה בי׳ בורקם ה׳ ובורק הה׳ דו״ן ומצד שמאחוריו׳ אורה ונעשו ב׳ אורות
דו״ן והוא סוד עיבור זו״ן שבראש הבינה כי הבינה נה׳ ה׳ ומתמיד ינצאים מהן אלא
דו״ן כי הה׳ היא גמר לתלבוש והו׳ לנ״א בנודע אך בהיותם בה קס חיבורה א׳ הכי לנאה

אך מצד

עוד הב' היא בינה ולבן נעשית ולבן בנוקבא ד"ו והנה חלק הראשון אחר המוחין
לאפיקותין והוא בוכה הו' ונתינה הב' שבנוקבא ד' אחר מתחברים אורבע עם בתוכה
בא"א הגלות ומתכסין שלה המוחין ואכילה מזה המוחין בינה הגלות
ואכלה מזה בינה הפרוטה וכינה זו הפרוטה הב' אחר אותיו' הם לאחוה וד' מגע"ל
מה דרכו של שם בפרוטה וכו' והענין כי החלק בנוקבא ה' ונתפס ואחר לוקחים מהם
שהיא אות ב' הוא לאחוה שלא כי ד' פ"לה וענין והנה באיבוק עם הראשונה
אז נעשים בוכה ב"ה יו"ד בינה הגלות שהם י' ספירותיה וד' בינה הפרוטה ולהיותה
פרוטה אחר שהכים לחבר עם הגלות ואז הקדם הגלות ד"ה הכ' בוחבין ב' שוים
ד"ה בינה אכתוב ודו' בינה בינה והמוצה הנ' בנוקבא נ' ווי"ן כי היא מובה נ' ולבן היא
בינה נ' ווי"ן שבלבור הם הפי' נרבאה סוד המוצה וכה נשלמו כל הגלות ב' דאחה כי
בינה ביחד כלם ואחר כך כוונת האחרונים נכנסים ב' מוחין אחדים דאימא
וכם חסדים וגבורות בסוד הדעת והנה יש חילוק בין ב' כוונות אלו לב' הראשונות
והוא כי ב' הראשונים כל א' הוא מוח בפני עצמו כי ידע אך החסדים והגבורות
הם שניהם בדעת א' ולבן באו הב' כוונות בניך לגלגל זה בזה וזה בזה כי
לחבר זכר ונקבה יחד בכל כום וכום משניהם ואמנם בין הכוונות האלו אם
יבא לשאול שאלה כי הם נפרדים אבל בין נ' לב' לא ישאל כי צריך לחבר
וכתוב שבא כוונה כל א' מהם בפני עצמו ואחר תחבר ב' הכוונות יחד לכום
א' והנה כום א' מאלו הב' הוא סוד החסדים ולבן בקטנות הראשון שלו הוא אלקים
דאלפין אך בגדלות הב' של מילוי ה' דאלקים תהיה בוכה יו' והגדלות הא' הוא שם מ"ב
והקטנות הב' הוא שם אכדט"ם רק שהוא בחשבון שעולה ע"ב והגדלות הב'
הוא שם מ"ב נצ"פ ואמנם סדר ב' כוונות של האחרונים הם משמש כב' הראשונים
אין הפרש ביניהם רק בסוד שמורם בנה וכום הב' דקטנות הראשון הוא אלקים
דאלפין נצ"פ רק שבורת הלפ של מילוי הה' בוכה יו"ד וגדלות הראשון והב' הם
מ"ש כן וקטנות הב' הוא נצ"פ בקטנות הב' של כום הנ' של החסדים כך מנצפ"ך
ברוך אך דלעוד שיש הפרש א' בין קטנות הב' שלכום החסדים לקטנות הב'
שלכום הגבורות והוא כי של החסדים הוא אכדט"ם הבין בו שם הכולל שלו
הוא בנ' ע"ב ואמנם בינה יה"ו יכ"ה שהם נ' אחרונים שלהיה אלקים ואחרי נ' הוית
והם המילויים שלפין ובן נ' אלקים מילויים באלפין ואם תמנע כל האותיות

כוונות של פסח

[illegible]

כוונות של פסח

ד׳ בחינות שבדעת עם הן׳ שבוע ה׳ חסד שם ע״ב שבוע ו׳ גבורה ס״ג
שבוע ז׳ תו״מ ומלכות ביחד כי לכן הם דבוקים אחור באחור והם בחינת א׳
משבוע א׳ הן לפי שהם ב׳ מדרגות דכר ונוקבא לכן לא׳ לבנין שבוע הם ב׳
הבחינות ביחד והם מ״ה ובן מ״ה לז״א ובן לנוק׳ גם יש ק׳ אחד והוא אמצעית והוא
כי הלא ז׳ בחינות יש במוחין בכל א׳ ולא׳ וכמו שנבאר בע״ה בסדר ז׳ ימי השבוע
והם קטנות וגדלות באמון דאימא וכמו שנבאר בע״ה ובכל מוח ובכל מדרגה
מאלו הג׳ מדרגות יש ז׳ בחינות אלו כדכתיב ולכן הם ז׳ שבועות [illegible] ימים ונבאר
ענין ז׳ בחינות אלו ונכללים בסדר כל שבוע ושבוע ונתחיל משבוע הראשון
שבוע ראשון בכל ביאורו שהוא בחכמה ויש בה ז׳ בחינות והנה ב׳ ענין אלו
מוחין כמו בליל פסח כי אז נכנסו בכת אחת אך ענין א׳ לא מוזכר למעלה
ואין הדבר כמו שהם הך שקטנות באמון ונכנס אחר גדלות באמון ואח״כ כמו בליל
פסח שאין נכנס רק אחר גדלות ב׳ אך ענין ונכנס אחר גדלות באמון והקטנות
הוא כמו שביארנו נ״ב בליל פסח שלכן שהם דינים אינם נכנסים עד אחר גדלות
ב׳ והנה סדרן יום א׳ באמון גדלות דאמון דחכמה כי הוא קודם לאימא והוא שם
ע״ב יום ב׳ גדלות דאמון דאימא שם ע״ב יום ג׳ קטנות צלם דב׳ והוא אכדט״ם
בסוד ה׳ אותיות לבד כמבואר לעיל יום ד׳ ע״ב דאימא גדלות ב׳ יום ה׳ קטנות
דאמון שהם דינין יום ו׳ בשיתוף דגדלות בהכתוב דחכמה והוא שם ע״ב יום ז׳
שבעות חכמה מושג קבי ז׳ בחינות שבוע ב׳ כלו בבינה ולכן כלה בשם ס״ג
יום א׳ בינה דחכמה דגדלות א׳ והוא שם ס״ג יום ב׳ בינה דאימא דגדלות א׳ והוא שם
שם ס״ג יום ג׳ קטנות ב׳ דמוח בינה והוא אכדט״ם בסוד אם נ״ל כמבואר
לעיל יום ד׳ גדלות ב׳ בינה דאימא והוא שם ס״ג יום ה׳ קטנות באמון במוח
בינה והוא שקים דהדין יום ו׳ בשיתוף דגדלות ב׳ מוחות בינה דחכמה והוא ס״ג
יום ז׳ עצמות גדלות הב׳ דבינה דחכמה שם ס״ג שבוע ג׳ כלה בחסדים דדעת
ולכן בשם מ״ה יום א׳ גדלות א׳ דחסדים דחכמה שם מ״ה יום ב׳ גדלות א׳ דחסדים
דאימא שם מ״ה יום ג׳ קטנות הב׳ של חסדים והוא אכדט״ם ע״ה מה שאמרו
בכוונת ליל פסח שהוא ס״ג אותיות שיש בכלל הויה שקים ועם ו׳ [illegible]
ע״ב כמנין שם הנ״ל יום ד׳ גדלות ב׳ דחסדים דאימא שם מ״ה יום ה׳ קטנות
דחסדים שקים דלפני והשפה בורכת יום ו׳ בשיתוף דגדלות ב׳ דחסדים דחכמה

כוונת של פסח

עלאידוע הנעשה מחדש ובכל שנה ביום ז' של פסח כי אחר שנכנסו מוחין
דגדלות דז"א הוא סוד נכנסו כל המוחין ובכל הוא כחו' למען אמנם יש דרך אחרת
בכוונת של פסח ובהקדמה שהקדמנו לעיל במוחין אורך וסוד הדבר כי הוא לאה
שכל הגלות של מצרים כל סבתו היתה סוד הדעת דז"א שבו פגמו ישראל וכמו שאמרנו
לעיל שאחז שעם גלות ישראל בדור שנה והטעם שבגלות מצרים נתקנו סוד החסדים
והגבורות שהם סוד המוח הג' דז"א הנקרא דעת והוא יש לו ב' בחינות א' הוא
במקומו פי' בסוד הדעת למעלה וב' הוא בסוד התפשטותו למטה כנודע
אך הם מתפשטים ה' חסדים מתחבר עד הוד ואחר כלם נכנסים נכללים ביסוד
הנקרא כל כנודע ואחר במלכות אמנם הה' גבורות הם נג' מתפשטות עד ב'
בנוקבא דנוקבא דז"א והנה בזמן גלות מצרים להיות הפגם נוגע בסוד הדעת דז"א
בכל לכן נתקנו התפשטות החסדים והגבורות מנוקבא וחזרו ונעלו במקומם ובשלהם
והוא מקום הדעת דז"א הנה מצרים שעם הוא מקום צר ולכן נק' מצרים ושם הוא
היסוד דאימא כנודע וכו' לכן הדעת דז"א וכאשר נעלו שם לא זה גלות מצרים
ולכן עד של מצרים אשר הם יונקים מן הערף אחרי הנקין כמו שאמרנו לעיל בסוד
פרעה מלך מצרים ושר הטבחים וכו' ולהיותם יונקים משם הם משעבדים
לישראל ולא היו החסדים מתגלים בז"א הנק' ישראל והנה בגאולת מצרים היה הכרח
שיו החסדים למטה והתפשטות בנוקבא דז"א והנה בהיות החסדים למעלה ונעלמים
לא היה מאיר למטה כי הי' האחרונים יסוד דאימא אשר הלכו אורם למעלה
ברמים כמו שביארנו על פסוק חיי וכו' ולטעם זה היו הולכים כל ישראל
ושוחקים ביום והטעם דע כי הלא בכל ירעה שנה מג' הלשון הוא בז"א וסוד אורה
הלא הב' האחרונים שבשם מ"ב שהיא הלא שבמילוי אורה היא סוד הדעת כנ"ל
במקומם כי אורה הלא היא שם אהיה ובכל ביארנו זה בסוד שופך דם האדם
באדם וגו' והטעם שהיה דע כי שם זה רמוז בשרביט מנעין אורה האלף ישאר
דם ואורה הלא היא שם אהיה א' והוא סוד הבינה הנכנסת בז"א להאירו ולכן
שכבר ידעת שכל דבר העליון בשכינה ויורד למי שהוא למטה ממנו וכן הוא
ובכל בסוד התשובה שבו שהם האחרונים שלו ובהתחתונים נשאר למעלה במקומו
והנה זה הטעם דאהיה השכינה בתוכו הוא בסוד אחרונים נ"ם הוא עולה בגי' דם כנודע
ושם זה דאהיה בשכינה בז"א נעשה בו סוד דם באדם שהוא הז"א שם מ"ב שהוא

כוונות ליל פסח

אדם קדמ' שגם זה נק' אדם קדם והנה בהתחלת תיקון המלכים מוקדים ומאוחרים—
מזה הדם לפי שלא היה מתפשט ונכללו בו המון כוכבים שלו ונשאר אדם קד"מ
כל דם ולכן תיקון המלכים שהתחיל דם יעקב ועתה בתחילת התפשטו האחרים—
בנפש הזה ונכללו בו המון כוכבים שלו וגם זה אין מקום לחיבוקם לאחרים
בדם נזם מצע יום דספירת העומר והענין כי דם י' שמות דאהיה ונלה בסוד
דם כלל ומתחלף בשלמים תשעים דם ע"ה אהיה דם מ' אותיות וי' שמות—
עצמו קדי ן וזה הנפש את מ' ב' כי לפי שכל שם מלא כדי שיהיה בסוד דם בכין
שיהיו בו י' אותיות אחד אחד אהיה לכן כללות של הי' אותיות של מלוי שם זה
השלם דם עם הב' אותיות שבו שמות תשעים עולים ן' וכם סוד ן' ימים—
שמתפשט ועד עצרת ובכל יום נתקן אות א' ובעשלה הוא אני העצרת ויש מיום— בחינה
והנה נס כזה יש בו י' שמות ולא בעצם אותם הי' דמים שבכלל והם עולים אחד
כי האדם הוא י"ם ולכן כוונתינו הוא שיכנסו ויתפשטו אותם הדמים שגם י"ם אהיה
בתוך י' שמות וכו' שהוא האדם ובתחילה היה האדם שם מ"ה חסר אותה הלא של
מלוי הוא ולא היה רק דם ואח"כ דמים בדמים כנגד כי בשגם המוחקים זה
מזה דם דמים למעלה ודמים למטה ולכן יש שתי כוונות דמים שנתפשטו—
לחוץ וגם נחלקים אך בהתפשטותם זה בזה את נעשה אדם כנ"ל והוא שנכלל
אדם הנך הזה והוא סוד מ"ט י' נהר הכבל לאותה הקשת שלא הגדול את כנגד ואחר
לה המלכות עד שיכללו בו המון וכו' ועי' כן נשלמים י' שמות דמה"ל שלמים וגם
ואמור לך בדמיך חיי כי מתמיד ע"ה כנגד אותם הדמים בדמיו יחיד כי עד
תהם נעלמו למעלה בסוד דבינה באימא הנה מוחין ונעשה יתפשט אדם בכל
הגוף ויחיד וכבר ידעת של זמנים דם א' שיכלו מחשון ג' כללים בנ"ב זמן לזינק
ג' שיכנס ב' של המוחין והנה בלות מוחים היה בסוד ג' כללים בנ"ו והקטנות כי
אחר שאחזו הקדמים לשמים ולא היו מתפשטים ולכך הזה לכנס כלו למעלה
בבטן האימא ונעשה בתחילת מוחים יונק לחוץ ונק' זמן היניקה ואח"כ בזמן היניקה
הוא זמן הכלשת אדם בהיניקה והענין כי כבר ידעת שכל אדם שבמעי אמו
ומתהפך לחלב וההיניקה יונק אותו והוא מתפשט בנפש ובכוכבים שלו אותו
החלב שיונק ונזכר להיות דם כבתחילה ולא התהפך אין חוזר לדם כי בתחילה
היה מותרות מעורב בשינים ובימי הלידה כל הזוהמא ונדחה בסוד דם לגדל

ונשאר

כוונות של פסח

ונשאר מבורר ומזוקק ואין יכול להתדבק לחלב ואח"כ נעשה דם טוהר נקי
כראוי הדינין והרפ"ח אז הוא חוזר להיות נעשין מתוקים שבימיו אך אחר הדם
הנזכר לחלב הוא בימי העיבור הוא שנשאר שלא היה יכול להתברר בט' חדשי
העיבור וע"כ וזהו ספירת ז' שבועות שהם ימי טוהר עד שיתבררו מוחין הדם
ויצא מחיצתא ויכנס בז"א בסוד היניקה כנ"ל גם עתה אך הגרונות יותר עד שנעשה
שהוא באופן אחר והטעם כי כבר בימים אין נתפשטו שבה בגדולת המוחין
מוחין דה' חסדים וה' גבורות בנוקבא דז"א שהיו החלב נשלמים למעלה בעצמם
בזמן הגדלות ולכן אין צריכים עתה בסוד ספירת העומר להתפשטם ולהורידם
בנוקבא דז"א ונ' יצאו מחוצפים שהם הנזכר דז"א מקום יסוד דאימא [illegible] הדעת
דז"א וכבר נתבקו ויצאו משם ע"י יציאת מצרים ונעשה בז' שבועות אלו ואין מוחין
אחרים וצריך שיהיו ז' שבועות והטעם כי הנה התחלת התפשטות הה' חסדים הוא
מזרוע ימין דז"א הנק' חסד ומתפשטים הה' חסדים עד הוד הרי הם ה' בחינות
גם בחינה ו' הוא היסוד הכולל האחרת כלם כי לכן נק' כל שהם ה' חסדים כלא' כלולים
מו' הוא בנ"ל כל ואח"כ בחינה ז' הוא המלכות שגם היא מקבלת כלם וכן כלם כלם
כל הם הה' חסדים כנ"ל וזהו היא התולדות עצמות ונחזור לעשות כי החסדים
צריכים להתפשט ז' בחינות אלו נכנסים הם ז' שבועות אך הוא כל שבוע
מז' ימים הטעם הוא כי כל א' כלול מז' הבחינות עצמן כנ"ל והטעם כי הלא
החסד הראשון המתפשט בזרוע ימין הנק' חסד גם צריך שיהיו בו ז' בחינות
א' הזרוע לחסד וא' כנגד גבורה וכו' וא' כנגד מה שצריך להתה מוחין חלק א' ליסוד
הכולל כלם כנ"ל וכן יש בו בחינה כנגד המלכות שהם אין בו שבעים אלו אך יכלו
לקבל היסוד והמלכות הה' חלק מהם וגם הה' חסדים אך יתקשרו זה עם זה אם
לא ע"י הנ"ל נמצא שבכל חלק וחלק של החסדים המתפשטים בז' מדות יש
בכל א' מהם שבע לבד הז' בחינות הנ"ל ומי שמן יורד כביכול כי ספירת העומר
החסד המתפשט בו החסד הראשון מן הה' חסדים יש בו כללות גבורה הה' נה"י וכן
בכל א' מהם נמצא שבה היוכנו של דבר שהחסד הראשון של הה' חסדים יש
בו ז' בחינות ואין הנראים אותם חג"ת נה"י והוא מתחלק בכל הז' קצוות עד
שנמצא שבז' ספירות וה"ס החסד הב' של הה' חסדים החסד שבחסד והחסד
שבגבורה והחסד שבת"ת והחסד שבנצח והחסד שבהוד והחסד שביסוד

כוונות ליל פסח

הכוונה כנגד החסד הראשון כידוע והוא כולל כלם כמו שנזכר פ' אמור דף
ק"ג ע"ב והוא סוד יומם יצוה ה' חסדו כי ש"ה היומים שהוא סוד החסד הראשון ש'
היומים כלם הם זכרים והלילות כלם נקבות ולכן החסדים נקראים ימים כי הם
שורש הדכורא והגבורות נקבות שהם שורש הנוקבא וכל א' מהן בחינת החסדים כנ"ל
הם ז' ימי השבוע וכל א' נק' יום א' אך החסד הראשון שבכלם נק' יומם ולא יום
וה"ר יום הכולל ימים רבים כי כל שאר הימים אין בהם שנכנס ונתעבר אלא בו
ונקרא ויאמר שמור השבת יום כי הא' שבהם הוא אך הראשון שבכלם נק' יומם
ולכן הוא כולל כל ז' ונקשר בכלם כן נק' יומם יצוה ה' חסדו כי ש"ה היומים
שהוא החסד הא' ש"ה יצוה ה' חסדו פי' מפקיד חסדיו לאחרים כידן שהוא
היה לו כבוד בהם להתפשט אורם ולהורידם כפי רצונו והוא מצוה עליהם
ואולי נוכל לומר כי חסדו הוא חסד ז' פי' שאר החסדים כלם נקראים כראשון
הוא הז' הנק' יומם אך כולל את הוא שיורד ה' הם ה' גבורות הנק' ש"כ כידוע
והוא ענין כי דהע"ה היה אומר כן שהוא בסוד מלכות ואז הם שני האור ולהיות
החסדים רק בו לבד להורידם בסוד הזווג ביום ונחזור לענין כי לפי שהשבוע
ראשון נשלם סוד החסד הראשון לכן הוא חג ומועד אמנם לפי שעדיין לא נשלם אינו
רק חול המועד ולא מועד גמור אמנם ביום ז' של פסח אז נשלם והוא מועד
ויו"ט גמור ולכן יש זווג ביום ההוא כי כל הזווג אינו יכול להעשות רק בסוד החסדים
כידוע כי הם עסק הזווג לכן עתה שנשלם החסד הראשון ראוי להיות זווג אך
לפי שאין כל הה' חסדים שלמים אין בו הלל גמור והוא זווג גמור וכמו שנבאר
בדרוש השבועות ואמנם עדיין לא נשלם כל החסד לפי שביום ז' של פסח הוא ז'
לעומר ולא נשלם רק בחינת המלכות שבחסד הא' אך הטעם שעיקר החסד
חייב אלא לבורך עפ"י דרכנו ולכן בכנס בחינת היסוד במקומו מוסיף
בזה ולכן בכאן יש זווג והוא יו"ט גמור ואמנם לפי שבו ז' לעומר נכנס כולו ואמנם
בחינת המלכות שבו לכן אין אומרים הלל כידוע ויש בו קצת שמחה גם עם היות
שחמץ לגמרי כנכנס הראשון שבשבוע ראשון נשלם סוד החכמה לכן ביום ז' הוא אחרון
חג ביום ז' לעומר שאז נכנס שבחינת דאבא ואמא שבכל נכנס בראשיתו ביום
ז' של פסח ואמנם בכאן שהבן שבכתר שיש בו לא אור מקיף גם יש בו אורות מקיפי'
ונמצא כי מן הדעת שבו מתפשטים חסדים בבחינת אור מקיף ובחינת אור

פנימי ונמצא כי כל זה שביארנו הוא בכלל בחינת פנימי ובחינת מקיף
והנה האור הפנימי נכנס ויורד דרך הנקבין ומתפשט בגוף ואמנם אור
המקיף הוא יוצא דרך הפה כי כמו שהפנימי אינו אלא כח התחתונות כך ה
המקיף הוא כח העליונות והנה להיות שהאורות שבתוך היסוד דאימא שהם
החסדים והגבורות הם אורות פנים עגולים והם בתוכם זה תוך זה כנודע
כי תוך הח"ב עגולים מהדעת וכשפשט בהתפשט היסוד דאימא בתוכו
הנקבין שאז עדיין האורות בתוכם זה על אחד ונתפשט שהם תוכן יחד
שנעלם בחסד ושנעלם בגבורה ושהם בתוכם זה עם שלהן בנקבים
לעולם הכל שהוא הנקבין הם בוקעים וא"כ בהיות הפה שכולם שנקבע
ע"י לבוש הגבורה הם ואז יוצאים לפה ויוצאים מקיפים מבחוץ והלבוש
מכסה ומלביש על כוונות יש שהב"ה הא' להמשיך הפנימי וא"כ להמשיך
המקיפים וכן ש"ל הנה כי השבועות האחרונים צריך שתדע סוד נעלם כאומר
הגבורות שהם מוקפות עד אחד ואינם יכולות מבוא בחיצוניותם ואינם
הגבורה הם יוצאות לחוץ ומהם סוד המקיף הזה ומן החסדים הוא סוד הפנימי
וכבר ידעת שאור המקיף הוא גדול מאור הפנימי עם היות הפנימי חסד
המשולם ובחוץ הגבורות אבל ע"מ הם שורש הוכחה מגולה מאחרת מסובבת
פי שהגבורות הנה נוכחה בהיותם מגולים הם עוטים ומאירים יותר מן החסד
הנה הקבה בהיותם נסתרים מכוסים כי כשבהם להיותם נעלמים מכוסים אינם
יכולות להאיר ולגלות אורם עד שהם עצמם גלוים מן הגבורות ואז ה' מוצאות
הפה שהם ה' גבורות מנצפך אותיות כפולות ושנעלמו כמו הפה כנודע
והם נקראים בהתיקונים סוף אחרי מוצא הפה ומתגלים שבה והוא
נמשך מאימא שלמעלה הנה אורם כי כבר ידעת כי שערם דגבורה נמשך מאימא
עם זה מה' מדרגות משתפים דעת נפה בתוך דאימא הנולדת פי כי הגבורות
שבדעת נעשים בתוך דמלבא ובשבועה מוציא אורם לחוץ בסוד קול והבור
ובשבועה נשארים בפנים בסוד שאמרו דהתיך נכו וכזה הלין תוך יתקיימו
שני מאמרי התיקונים כי האורות מבפנים ובמקום אחר אמרו שיוצאים
מאורם הבינה וכבר ידעת כי אורם דבינה הוא יסוד שבה ה' גבורות שבו
שהוא האורם כנודע בסוד אורם יסוד נמלכא שבה והיסוד שבה והיסוד

שכבר הוא גנוז בפנימית דמלביש כידוע הרי שכל המאמרים עוסקים אלא ע"ש

כ"כ האותיות כי סוד האותיות נשמה מבינה שהם הם הכונות ואח"כ [illegible] וכו'

ולפי שהם מסוד הכונות שהם עצמם דבינה מלבושה הנה נפש לבן בחינות דיוקנא

הכלן נפש של האותיות גם זה אינך כל המקיפים הם מן הבינה ונחזור לענין

כי כל מיני הכונות צריכים אנו להמשיך א' סוד אור פנימי הב' הוא אור המקיף

ודוגמת האור פנימי שכתבנו לעיל גם הם דוגמתם כמקיף ולכן אור הפנימי

אין אנו יכולים להמשיכו עתה כי זה לא היה נמשך רק בזמן שבה"מ היה קיים

ע"י מזבח שעולים שהיה הכל על ידי האשונה כנגדן להמשיך אל הפנימי וזה

והכהנים אך עתה בעונותינו הרבים [illegible] וכן וע"י מזבח זו הם יורדים סוד החסדים

והגבורות לגופא בכל בחינה ובחינה כאמור בכל עד מלכות של הדעת ומשם

המשפע עד הגוף ועתה אין צריכים להמשיך אורה בכל יום ובכל לילה [illegible]

ימי הגלות אנו מורידים סוד החסדים והגבורות לגוף כל בחינה ובחינה

בינתו בכל עד מלכות ימי הגלות והנה אנו ממשיכים סוד המקיפים

ועתים דרך הפה לחוץ ומקיפים מבחוץ כפי הסדר שכתבנו לעיל וזה הכלל

כי הוא בסוד הכל הדבל היוצא מן הפה שהוא סוד אור מקיף וכל כוונותינו אינן

רק בסוד אור מקיף ושם עיקר כוונותינו האמנם אור הפנימי אינו נכנס רק

ע"י קרבן המזבח ועתה שאין בה"מ קיים ואין בנו כח להמשיכם אנו אומרים

אחר ברכת השחר ופסוקי דזמרה הוא יחזיר עבודה בה"מ למקומו וכו' וע"ש

ערבה וכו' אינה דבר אך שבו יהיו [illegible] כנגד שהוא מכוון להמשיך אור

פנימי המקיף גם יכוין להמשיך גם אור הפנימי עמו כסדר המקיף וגם אך

עיקר כל הכוונה היא במקיפים כי הפנימיים כבר נכנסו ואינם צריכים

רק התפשטות אך המקיפים לא יכנו כלל וזהו שאנו קוראים [illegible] זה פתח

[illegible] אור המקיפים [illegible] ע"י הציצית והדבור שבתוך

תפלת השחר כתב ולכן אין תפלת השחר רק באנשים ולא בנשים כי אין

זה אלא כנגד של [illegible] ואתם עשו מנחה שלהם [illegible]

כי הנה המלכות [illegible] לוקח הק' גבורות שהם עצמה [illegible]

הה' חסדים בסוד [illegible] ערבה אין לה רק ה' גבורות שהם [illegible]

וכו' [illegible] שהם [illegible]

[illegible]

לפי שהיום כהתחדשים רק בשבוע א׳ לכן תנין כדיבים לחלקים הקטנים לא חלק
ולמען כהם חלק א׳ בכל לנגד מין השבוע כנגד לא לא׳ הכנין להמולד חותר
על מולדי יוה״כ ולא ונעד חלק א׳ הקמרונה שהם ב׳ וקם כנגד הוב הכל כלולה
הקטן שונה ומוהק חדם א׳ לא ב׳ המולד ב׳ שנשקדו מולות א׳ חמרונם והכוללים
שלמים מולדות יוה״כ הי׳ שנשקדו מולדי הקטן שנן הכי י״ם ונחמור לשם מנב׳ והקרן
מולדי מולדות יוה״כ וב׳ שבועין מולות ב׳ כתולדי הק׳ הכי חדם ב׳ ומן הקולם כל
הקטן מנן כנן ללות על השבוע כמשנה וכך הנשב בכל פעם שבועות והשען
ט׳ א׳ חדם שהם א׳ מולדם וכל א׳ כלל מוכלל הם לכן בכלל שבועות כמשון תנין
מוסונים לחדם א׳ שבם כלל מוכלל הם וכן כשהם השבועות הם וכן קולם עדם
כשהם הן שבועים כנגד לכון כלא׳ כפי הכתיבה של שנה ומולדי לחלק
שעה שלא לא חלקים שהם ז׳ חדם נמשכת שבכל שבוע ושבוע הכנין ל׳
להשלים הקט׳ מנן שהם כנגד הכינה שהיא ק׳ שלמים שבשם ונשאר ק׳ יחידים
להשלים מנין השך שבועין ואז הק׳ יחידים הם כנגד כתיבת הכינה הקטנה הנקראת
כתוך הק׳ כמו׳ כנודע. וכשנכנסת בו הי׳ם כמנו לוח ה׳ שהם שם מנו׳ בב׳
ועתה נבאר עוד יום א׳ של פסח וכשן המשנה יש מנה מה שנים ולמנם
כבר כיתבנו לעיל הכת ושם אמרנו שלפי שכל המולין כבלום
כמולד הקמשון שהוא תכמוב כמוד כלו בתכמוב שנשיך לכן כשהמנות מולדות
שנשלם כמנו הקטן שנן הכ׳ תכמוב את הוא מולד ונקבע תגל המולד חשום
יום א׳ של פסח שהוא יום ג׳ של השבוע הוא יען נמנו והמנום לפי שאם נקבע
מוב בשימנו של מולד כתכם דנהלות שנ׳ בכלל אך ביום א׳ של פסח אנשת ש׳
שהוא שנקבע השבועות חנן יען כי אין קידוש אחר שנקבע הכשימנו אחר
עתם נה׳ חסדו הן כנודע ולכן כבר הוא׳ כאני להזכיר שם מולדות והשען
כי הנה כיתבנו חוק המולין הם וכנדים ומוקשטים בם בתיונה שהם
חבר ודעת נחלק לב׳ חלקים ונבארת הכי ל׳ אחד תוב הכי א׳ בתיונות כענך
א׳ שבועות ומנום בתיונה הן שהיא הקט׳ כנגד לכון בה בכונות והם הק׳
ומולדות שהיא מולדי הקט׳ כנודע והנה ולמנום כל מוה נמוח מולדה הם מו
מולין ובתיונות הנה הוא כלל מוכל הם כמשכולות קבלנו ולמנום עתם כמו א׳
של השבוע עדיין לא נקבע בתיונה א׳ שהיא סוד המולדות חק עתה כין שנהן

בתעב

בחינת הד"ת דכי הוא כמו נקודה נגד המלכות כי היא מאחורי הד"ת ולכן ביום
ז' לשבת הוא יט"ו ויש בו מזון ומשתה מזון זה הוא סוד המן כזוהר פ' בשלח דף
נ"ב ע"ב של סוד הפירותיים סוף ומשתה עם הכ"ס ז"ל בדבי מלהם ש' הנאח—
ולא השקה את יין וכו' נשען הדבר הזה הוא סוד שמחה של מאד והשמש—
הוא דע כי בכל מקום שהקטנות העליון מתעורר הם דינים הקשים ואם
הקדם שעסק בגלות היותר עליון שבכלם אז בכל מקום אחד מארבעה הגלות
לעולם אין לו כ"כ סכנה כמו כשעוסק בסוד הקטנות כי שם נאחזים הקליפו'
ולכן בגלות שהקדם עוסק בהם אז הקליפות מתעוררים ומזכירים עוונותיו
של הקדם ולכן בכל הגלות שמנו' ז"ל ג"כ היה עוסק בשם דרוש מן הקטנות
היה נענש ואין להאריך בזה ואפי' כמ"ש כאן של נשיאים בשבתא בסוד
הקטנות שהוא סוד המטה שנאסף לנשא את מה כתיב ביה ויגבה מעשה
מלמטה וכמו שנאמר בעש"ה כי סוד הקטנות נה"י נה"ש ולכן סוד זה כאלו לבעליהן
אנשי שאין אגו ונענשים בו אלה אז מולכו בסוד כמו שגם בו וסוד הענין
הנה כלל לאשון בפסח היה זמן נוגר שגלות ובחינת היסוד המוזרזין ולם
היוצאה היה מבחינת גלות אמצע שהם בכלל ז' בפסח הוא זמן שאין ביום
ולכן אין מוציאים אז בהשמעת המטה מש"כ בלילה כששונה דפסח כי
הוא זמן שלמה כמ"ש לגדל היסוד והנה היסוד המוזרזין שהם עמוד אין
לו רק בחינת קטנות כי עדיין לא נכנסו בו המוחין והנה בחינת היסוד
דקטנות נה"י נה"ש שלמה והשטן כי היסוד נה"י שדי כנודע ובהיותו בסוד
קטנות אין לו רק מאחוריים של הדעת שהוא עם אקיק בגימטריא שהוא
בגי' מו"ל והוא סוד הדם שביחוד לבעל והנה שדי עם כס הוא בגי' נה"ש
והשטן כי הלא אין מתמשך הטפה לא מאחוריים של היסוד דאימא
שבתוך ז"א והנה יבואר שאימא היא עם אהיה דיודין והאחוריים שלה הוא
הקס"ל והנה המילוי לבד מהקס"ל הוא בגי' תק"ך כמו מילוי השדי ולכן הסוד
מהקס"ל המילוי שהוא מותש מילוי שדי ונשאר מו"ל נ"ב הטיב המילוי השד
ויהיה הק"ך שדי הכי שד"י ומו"ל הוא נה"ש והוא היכוב יסוד דז"א ביסוד אימא
כי משם יעקרו הטיפה להוליד הקטנות ולכן נקרא עובה שטן אוכה הקיילה
שהוא הנחש ונעשק בעפריבה וכו' הוא עם כס בשלח והשטן כי כולם

המלכות היא הגאולה המבורכה על כתובה שהוא ה"א ואמנם היא מדאורייתא
שהרי מנה לה רק שבעה דכסף והשבע מן הדין דהוא ואמנם יש שכתבו אותו
התיכנה של הדין [illegible] כל כסף היא יולדת אותו ביום ז' של כסף ולפי
שערה אינה נהנית לעולם הא"ה כשמעון הוא בתוך התינוק מבכ"ש היא
ולכן שתה נם איילה שכתוב כד כי אין לה כך ה' [illegible] שהם בתוך
עולם שעולם שגרוב טוס ב' דכסף כתובתה לנשל כי שנים הוא בן
התינוק שהם בתוך מנכבד בתולה שהם בנה"ה עם ה' אורייתא ותה"ה עם ב'
אורייתא הדי התינוק ולשבולה ה' כה הם התינוק כמון שנה ולכן כתוב כך
כי שאין אין בה ל' חסרים ולכן אינה יכולה לולד שהם לנד יתאמנו בך בתינוק
כאותם הוולדות שהם הת"ת"ם הנשמות הטהורות מזוון הנמנה ולפי שנתבאר
היא אמן התינוק יתאמנו בהם התינוק ולכן נחש שלמה נשיך עבריים הוא
סוד היסוד דבחינת התינוקות מזדוון טמוא והזוון הוא נה בלשון נשיכה
לפי שהוא בתוך התינוק כי נאז ע"ש הזוון הוא נהנה כתוב ואז דהיינו
יונקים מהדאורייתא נהנה ונשמה התינוק שאין יונקים בה התינוקות כך
מבחינת זוון הנחש ולא מבחינת הגאולה ואין להאריך בזה כנ"ל וזה הטעם
יש סוד כי יש סוד הוא הם של הדורות הנכבדה נולדה ע"י זוון הנחש וזה
מ"ש בת' בשלח דף נ"ב ע"ב סוד הבנה ע"י כבודם האין מולדת תי' בי' להיות
הגה"ה
קטן אינו כאוי ע"ש הזוון אם לא שהבינה שהוא לא"ה בכחו [illegible] מתיר בו
לזה כנודע כי הזה"ק הוא מולדת לבני לעתיד ואז מתבשבש התינוק
להתיר בזה ואז יכול הזה"ק להזדווג מאתים הקדושות של אותו אינם יכולים
לזה אם לא היה הבינה ולכן היה הבינה מולדת וזה סוד שנאמר בו
ניכר מוסף מאתים כי כלם כואבים שנים נ"ב בחינת מוסף מן התינוק
והוא סוד של שדי שהוא בנה מוסף והנה אם הוסיף עליו ע' אורייתות מילוי
שדי יהיה בנה שנ"ב ואם הוסיף עליו ה' אורייתות דמילוי של אז ה' אורייתות
של שדי יהיה בנה שנ"ג שהוא סוד נחש עם הכולל וזה מוסן המשתמש
כי כלו חטא וזה הנה סוד הש"ס ויקהל דף ר"ד ע"ב אבל היה חלק אחד
בשלמות והיה שלום על שפת מתפתחת וכו' והוא סוד ש' שה במילואו שהם
בנה שפת מתפתחת ודי בזה והנה כל שאלה היאמים עד תן השבועות בד'

דין

כ׳ חג שבועו׳

האמנם שבקש אפי׳ בעבירות קלה דנאמר אינו רק על יום א׳ דפסח כדי
בחינת המוחין שיש לו אז בזמן הקטן ואמנם עד חג השבועות
נתפשטו המוחין עד המלכות מלאחורי הקט״נ ואמנם כמו חג השבועות
אז נתפשטו גם בנה״י וגם סוד ב׳ לאחור הקטנ׳ שהם סוד נה״י כמבואר
בזהר ואז מזדווגין פנים עם מלכות וכמו כן כל כח״י אינו רק לאחור
מתוק״י והנה סוד חג השבועות הוא כי כבר נבנו כל
המוחין והגדל אין כח להיות לאה שלאין ואמנם שאין הלאה ל
הגדל רק מן התחתונה ובינה ולמעלה שהם סוד המוחין אך הלאה שלא עדי
לא קיבל אותו ואמנם סוד הבנה שלו הוא מוחין כשלמתו לפי שכבר ידעת
שאמנם הוא סוד הוד דעתיקא כנז׳ ונעשה עניין זה לעלות עד א״א ואז הוא
ביום ההוא כי אז הוא לוקח מדת הא״א לנחמי ונעשה כמוהו וכבר ביארנו ל
לשון בסוד מעשה הוא היה לוקח בו ה׳ שנים למעלה וכן כי הם כמוך
בחינת ודעות דגדלות דא״א ואמנם בקיומו למעלה בא״א אז נב׳ יום זה
ואז זקן לבנה כן ע׳ או פ׳ שנה שמתלבן זקן וקטנו כי אז בזקנו שלג
הא״א על דיקנא דא״א וכמו שא״א זקן לבנה כמתוב שקל דיקנא חיוורא כו׳ הא״מ
בקנינו שם זקן לבנה בא״א וגם הוא ג״ל שתים סוף נהוג הקט״נ כבחור
ונקיה שאחר כאיש מלחמה עם הנזכרים אך בחור הוא נראה בזקן ש
שזקנו לבנה וקטנו כי בפסח היה קטן עדיין ונבחור ונקיים זקן שאחר
כי סוד זקן דא״א היה שאחר אך נעשה בשבועות כמוהו הוא שלג עד הנא
דא״א שהיה לבנה ולכן נראה להם סוף לוכם לבנם ונקנה כרכב מלחיל
בל שבועות וכו׳) ונמצא לבנה עד אחר שבועה [illegible] ואחר מזדווגין שמוך
כמו בתחלת שתפילת ומוסף כנודע וקנה כדרך העבירות וכו׳ ולכן אומרי׳
אמנים כחן בליל שבועות כי הם למעלה אין [illegible] ולכן המוחין [illegible]
כי שכל להיות שמקיים כתה״ב בליל שבועות ואחר ישנים אפי׳ כנגד כל
להמשיך אותו [illegible] הכתר קטנו לזה שאחר דיקנא דא״א ואחר כך שמות
דברי מוטע קודם לעלות השחר בעת שמתחיל [illegible] סוד אייל
השחר אז מוכן לטבול כדי לקבל תוספת קדושה מוכתרת [illegible]
ועלו אחר ויקבל עליהם [illegible] עבודים [illegible] כי אז המלכות [illegible]

במקום העליון שהוא סוד הכתר [illegible] ואין בו שום [illegible]

[illegible]

[illegible] ודע שכל [illegible] לא [illegible] כלל [illegible]

[illegible]

[illegible] הוא [illegible]

הכתר [illegible] אך היא אינה עולה [illegible]

[illegible] היא עולה עד שם [illegible]

[illegible] הכתר דז"א

[illegible] כי הכתר שבחכמה עולה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כענין תשובה שינויים המיצועים מושם שהיו הקטנות ולכן נתייחסו אלו הקלושים
לקוש ט הם כיום הקטנות והשבתות כיום וגבורת הקלות ינוקים מושם ואחר
מה שזה כנ״ל לקח ב׳ חכמים ר׳ מאיר ור׳ יהודה ור׳ שמעון ן׳ שמואל ור׳ שמעון
ור׳ נחמיה ואלו נתקיימו ועשו כי אלו הם מה ה׳ גבורות הקלות ולכן נתקיימו
ואלו שאין אחד הכל שפי התלמידים כי כן דרך ה׳ גבורות הקלות ולא אחר
גבורות הקטנות ומתפשטים אורם הקטנות ומתקיימים אורם הקלות ובזה
כי אמרו שאלו הוא מן גבורות הוד שבהוד למעלה ואלו כב׳ חכמים אמרו שהם
ה״ה גבורות שבה מתוך שהם ה׳ גבורות ומתפשטות הם התלמידים לכנ״ש שהוא
גבורת הוד לבד שם שקים תשובה בדעת ודע שאמרו שביארנו שאלו הם חכמי
אומות היו מה׳ גבורות אלו שבהם הוא שם הגאון בעת שנולדו אמרו אח״כ
ט״ו מעשיהם גלו למעלה למעלה כל א׳ כפי מעלתו ·· והנה נמצאים טוב
הטעמים השבועים כלל ז׳ כתוב כיום הם אל החמישים ומנחת חינם שלו
הלחם בתוך השבועות כיום הראשון אל הן והשנה בתוך שביארנו לששבוע
ה׳ של החמישים עדיין אין במולדות דק ב׳ גבורות מתגבר שהם כמו שנע
סגל אך כיום השבועות מתפשטים שבהם מן החינוס שהם מה נפר
החמשים והשנה כי הוא כנ״ב והם מה כ״ב אהרן שהם [illegible] בעיקר
החמשים שמתם כוכב הולך ואין להאריך בזה·· והנה המתמעט של שנה
ימים) הייתה בואם למעלה ולבנה מתפשט מאוד לבנין כל יום בחודש מן מוסף
אותיות של פסוק ישמחו (ירננו) ובתיבה א׳ מתמעט גבורות שיש בזה המתמעט
בספירת העומר יכון להשפיע מה שבעתות הם מ״ט ימים דכנגד ז׳
מ״ט ימים נוקבין וכיון שהעומר הוא להשפיע במולדות הק׳
צריך להשפיע בסדר מתחלה עד המולדות מעולם לכבה כי אין נתחיל להשפיע
ממטה למעלה אם כנוקבים להוריד שפע מלמעלה ע׳ הנקבה ושבוע ראשון
ישפיע מחסד הזכר ע׳ חסד הנוקבא ·· שבוע ב׳ מגבורה הזכר ע׳ גבורת
הנקבה וכן עד שבוע ז׳ מגבורת מלכות הזכר למלכות הנקבא ·· ובשבוע
ז׳ מהמולדות שבזכר שהוא סוד שימו כתוב שהוא נשאר [illegible] ע׳ המולדות
שבנקבה ·· אח״כ יכוין בכך תמצא בשבוע דחסד יכוין כיום א׳ להשפיע מחסד
שבחסד הזכר לחסד שבחסד דנוקבא ·· כיום ב׳ מגבורה דחסד שבזכר

לעולם המחזור שבינתים ·· כיום ג' מולד המחזור שעובר לה"ה המחזור שבינתים
וכן עד קץ ימים וכן בשנה ב' יום א' מולד שבתבונת הנזכר ל' מחזור שבינתים
הנזכר ·· ביום ב' מולבנה שבתבונת הנזכר לתבונה שבתבונת הנזכר וכיוצא
לכל קץ שבמחזור וכן ימצא כשתון עם בן מולד בשנה א' לשם אבגית"ץ –
וכיוצא וכן בתקופות דהיינו מיום א' דשנה ראשון יהיו בתקופה א' וביום ב' בתקופה
ב' וכיוצא בשאר הימים וביום ז' יהיו שכל שם אבגית"ץ וכן בכל קץ שבעה
עד יחזור בכל שבוע ושבוע עם קוים כמו נקודה סיבוב לשבת א' יהיו בשם
קוים בנקודה מזל ובשבת שבת וכיוצא ובשבוע ז' בנקודה שבתות וכן כך
ביום א' בשבוע א' יהיו בנקודה מזל עם ... שהוא קוים א' בנקודה מזל
ביום ב' מהשבוע יהיו הקוים בנקודה שבת עם ... שהיא קוים בנקודה
מזל ·· יום ג' מהשבוע קוים ... עם ... קוים מזל וכו' עד יום ז' מהשבוע
כשתון קוים נקוד שבתות עם ... שבתוך מזל וכן בשבוע ב' יום א' יהיו קוים
נקודה למזל עם ... בשבת יום ב' נקודה שבת עם ... קוים נקוד
שבת וכן שאר הימים כיוצא בהם וכן יהיו כמו קימים והשבועות לתקן ...
טורה בה וכן בשאר התקופות ·· והנה ... לחקן ביאור ...
לל ... נקראת לגלגל ונתתי ... קוה ... וזהו ...
קיומים מן הקבה בכל ולבן ... לחקן ביאור ... כי ... קיום
... מן ... הנה ... ולבן ... לבנין ...
... הקבה ... קנה ... כדי ...
... כדי להמשיך הכבה כנגד ...
... הקבה ... כי ... הקבה ...
... כתוב לך את הדברים האלה וכו' עד סוף הפ' ...
... לך עד סוף הפ' וכן ... ונשאם
... כתוב וכתוב עד שהיה כל דבר ... הקבה כל ... ותחנה
הפסוקים של ... הקבה ... כי קום ... בכנגד ...
את הקבה ... עד ... ונאמר ... יקבו
הקבה ... עד סוף הפ' ... הקבה ...
... עד סוף הפ' ... הקבה כל ... של שבועות

מיום ראשון וכשתרצה לחקור הקרא הפעל יום ב׳ השבועות״ ואמנם זכרנו
שיש בכל תקופה ותקופה של כל זה בין הפסק בין השבועות או מולדות שניים
הוא כי כמו ביארתי אך כי המולדות של תקופה שבה שצריך לבנין אותם אז מה
מולדותם הוא שבת כל יחס ראשונים מה אותיות אחד יהו ואמנם במנין
הוא מחזור הגדול בו בכבוד התקופה יש ז׳ שמות של ד׳ באחד במולדותיהם
הנודעים שהם ב׳ יודין גם דלתין גם דהדין ושו הד׳ הבנין על הסדר כל שמונה
באשורות גם שמות כל מולדותיהם שמותם יהא בידוע הבנין על הסדר בו
בכבוד אחרונות ומוד קשין הוא כי ביום הם מוקדמי קדש ולא קדש שצמו שם שהם
קדם רק בשיטות לבד במולבות אחלים בכלל מולדי יש שבת שלו הוא אמונ
ולכן אין מדוייקים בלו השמות של אביב אדים כי כלם הם בשיטות שלאחר
שנין הבולה של השמות מן השבועות בכל הנה אחוז לו ד׳ יצחק כן שבלגד
שהם שלו ואין זוכה קיטוב וקם להשלים ב׳ הסדר של שישאם עבר בכל זה
עבולה גו בשיטות כבר בו וקם בשער כל אותות באשורות משם עוד וגם במולדו
שהם יוד׳ קו׳ יוד׳ קו׳ בג״ע וב׳ מולדים כעוד ס״ג שהם מז ולא קוי הכל בו
קבל הסד מזה ב׳ בולים של קב׳ שמות ישאב קנ״א במנין מקום ובמקום עם
עולה עבר הנודעים״ והנה משאות דבוש א׳ אחוז לו מורים ולגג ואין
זוכה מומו רק שמה מוצבו במולדו שבלם והוא כי קלא מוצאין באין כי
בקבר בקבר אמון ובקיב מוחמצה ובקיב שאור ובקיב מוצאב ובקיב
מוצאבוקם עבורות בשמולדם וכן והטעם כי קלא יש להם מולדין בכ׳ פנים
א׳ מוקימות וא׳ מוצבם והנה בכב הודעותיך במוד עד הדעת עוד וגם והוא
מוד קימוד שבהון זה שמשם יוצאים הקיבונים ואותם אני מעיד אם
מולדין שלו הם בשיטת הקטנות או בשיטת בגבלות ויש פנים לכאן ולכאן ואלו יודע
להבדיל ולכן נזכיר הדרוש בלשון קצר מה שאמו זוכה כו והנה אמון הוא
במולדין באחם ושאור במולדין בשיטות כי השאור מוחמץ לאחרים הוא הטם
הקיומם יהיה מוחמץ ולכן יש בו יוקד ויקב לאחרים והנה שאור הוא המכב נ׳
שלה הנ׳ במום בשקים דילכין שבום בנ״ג ב׳ והוא בינה מום מתבתם בשיטותא
וב׳ השאור הוא בינה אחוריים בשקים והוא הבינה בשיטותא ולפי שמים יורד
דיטם גיא בסוד אחוריים״ וא׳ השאור בינה מום הדעת בשיטות והוא שם

לקיים בשטרו ולכן א"כ זו ומוזכרת על כתובות המוני שקנה בשטר ולפי שבועה
מוח כמ"ש הוא קנין מוכר ואין טסף בו רק מלוה הנזכרת הא"ל הכי בינה
כי שאין הוא נ' מוחזק מוכר ראיה וכפי זה הוא מוכר הקטנות ואמנם אמנם
הוא מוחזק בשכם וכל זה הוא מבוארים עדיין תוך הזמן שלכם מעשה יש קדש
אחיזת ש' הדינים אמנם מוחק שיוצא מוציא לאו כי כתב ידעו כי לאו הוא
שמוכרת אחר המוחזק דק"ל מוחזק ומעשה יונקת ונשאר מוחזק בו והנה מוב
שיוצא מב מוכר המוחזק לאחר קם נך מוחזקת נמוב שיוצא המוחזק כראיה
ליה נך מוחזק והשבט כי מוחזקת קם אודות הזמן וה"ה כי הוא מוכר לאחר
במוכר ואני מוק היא וכן מוחזק קם אוכות שמ"ש וכ"ש ולכן יש לאחרון בעוקבת
שקם לא הכל שמ"ש שמש לא יוציא בכל זמנו ויש לאחרון מוכר קדמונים
שקם לא יוכל אחרון כל מוחזקת לא הכל והנה מוכר לטעון בזה הוא במוב
שבורעבוקך שיש ב' בחיובת שנה לאו וקם ב' מוכר אחר וב' מוכר אימות
והנה ב' של אחר קם א' במוכר לאחר ואחר בימוד לאיתו אך הב' לאיתו קם
א' בשנים וא' מוחזקי הזמן מוכחון נמוצא שקנה קם מוכחנים והא' מוכחון ולכן
לבירור בחזן אחשב לחיובים להחזיק בו וה"מ מוחזק כי זו דלאב שבחזן
היא מוכחינת הראיות נמוצא שדינם מבוארים א' לבירור בחינת ראיות שבוק
דינים וא' להיותו בחזן ואם הוא כל חדש השמות והנה ידעת שיש ב' מינים
מוכרת א' נך מוכר שמשל וא' נך מוכר שאינה שמורה ואמנם מוכר שמורה
היא אוכה לאחר הב' כאחד שהיא בשנים שהתחיל היא מוכר שמורה בתנאי
אך הלאו הב' כראיות אוכה שבחזן נראה מוכר שאינה שמורה כי היא בחזן ולכן
זו דהשב שימשו שלא התחזק והנה עדין השמות הוא שהתחיל לכנס בראשון ב'
בשנים ולא השמ"ש בחזן ולכן כל שימו בשעתה דלא פסק קם בכחל ולא בלחד
כי לאו מוכרעולם ערב כבי שלא ייכנו מומון החיובים והיא נך הנ"ה והחזור
לקדם מוכ שקם החיובים והנה בשנכנסים של במוחזקין דלאב בשנים אין לבד
מוקום לו שמ"ש שם בשנים רק ונכנים דרך המינוי דבזמן כ"ואו ויורד ערב עד
למוקם עד באש פתח ושם אוזנות ויוצאות בפתח ובכל ביאבים שאין אחיזק
ש' החיובים בפתח פתח פלאו מוכחוב מעשמים הא' קלה כי לאו בזה בזבד בתוקום
במוכחוב ופתח בזה הבנב מוקום המעגל ואין וכולה בחיצונים לקבל הא' גדולה

דקיא

הקיף בעיון אור השמש המוחש בחוש שמתקבל בו ״ גם טעם אחר כי כל עצמות
לאור אינה נראית בפני עצמה רק האחרונים באיזה שיפלו בגשם עגול ב
המתלבים גם טעם אחר נראה כי לאור הנה שמתדבק בגוף אחר הגוף והאחרונה
בגוף הקיבוצים ויכולם הקיבוצים להדבק אבל בחל עם זה גם אחר באחור
והקיבוצים גם בגוף הגוים דבחל ואיך יכולם להתאחד עם וכבר באחרון ש
שזה הטעם הוא בכוונה כי לאור בדרכה לעולם אין כח הגוש אם יתאחדו עם
הקיבוצים ובהיות כי אדבקם אין הבכים להם להם קבל אחרים בקבלה שהם
לא בן בלתי מאור לבדם אך בבחל שאיא שתספק הטבע גם שהיא לעולם אין אבן
גולם שיתאחדו עם הקיבוצים כי שאחרים העולם ולבן הגשמו אחרי באחור
דבוקים מותש ולבן אין כח בקיבוצים לבד מעם ובל זה הוא בטבע שעה ב
לבנה בפני עצמה אך אחרי בחל שהתקן דיטב וכונתו נראים בשב התלויה
שהם סוד הנראים והתקדם אין נוגעים ותוכנים הגוים בהגוים ואף אם יבין
אחרי הגוף ואחרי בחל מונעם אין פחד שייכן מעם הקיבוצים כי בשר
נתקן״ ונראה של הטען כי בשינוי דבר לעולם שמנונית אבל הגוף דבחל
גם ינתחו עם ונתאיכות בה והנה זהו הדקדוק שיש לבחל עבה בלול הפרך
הנה שאין בה בשום הגוים אחר כי עבה יש לה שלה ובל תבלה בבה אחר
והנה בשינוי זה הדקדוק לעולם בשניה מקום קפה עם הוא מתהבקע
ונראה אור מתמן לחוץ ונשעם מתמן אור מקיף של בחל זה והשאר נבגע נורה
בגוים ואם הפרק הזה הוא והנה בי דרכם לעולם בבחש בחל הנה המתחן של
בחל הם נבחלם בודאי ואם ל׳ בינות בלול הפרק כדי שיבגו אורם המתאין הק
הדבין לעולם עד מקום בחש בחל והנו בגוף ל׳ בטם דבל הגוף או חוף לא׳
ובשנו והנו ואחרון הדבר שלהם אינו נודב אך נלכוד שהם מוב הגוים של כי
כל כן הוא בגוף ל׳ הגוף והנה עבה יש לה ל׳ בטם שהם ל׳ הגוף בהתלות שהם
ל׳ מתחן של לאור ול׳ שלה ואו הדבק בגוף ניתנים בה והם הדבר דבחל כי הדבר
הוא בהדבק בגוף והנה בשמתחברים חלקים עם חלקים הוא בן זה והשמתחבר
הגוף בגוף והוא בן בשנו כי זה בגוים הגוים ביחד ובשמתחברים
בינה עם בינה שגם הם הבל בגוים נך שאין וידע לשלא גם דלתו יוצא שאותו
בו הבל הוא בשור ב׳ הגוף כי בשמתחברים הגוף האחד להם עם הגוף

האחד דגדול הוא בן ממש שהם ב' הויות מלא' הגבורות וכלם דחסדים ונשמות
הבינה דגבורה לאה עם הבינה דגבורה דגדול הם בן ממש ובשמות חכמה הבינה
ההב' דגדול עם הבינה דהב' דלאה הם בן מה והב' אחוריות שהם ע"ה הם כלם
א' כמודע ונעשים בן א' ונקרו שלוים ורחל ונשא הוא כון שנעשה כל השיעור
כי מי פסק מוחם הם נשמתים כאלו יתרות השנה יחד הם יחשבו חמון ועוד
נשאר ד' שעור לג' שמעון חבר נ"ע מורי זלה"ה היה נוהג שלא
להקדים כל החשון יותר אלא סמוך לשנה מועדה פסק עד עגב שבועות
ויען ב' כחולב שלמן וכחלים שלל פסק כמודע הנה הפוגה עלם לשם יוד
יה הי' דעב' כאלשונה ובשנה יוד הי' דמ"ה לשם יוד יה כמו אלהים הם מוד
המותן כמודע ועדין לל פסק כבר נקבצו לשל מחנים הקטן הוא כי
אחד שלחמם לשל שלום חזר כמותו אחר כמוד נ' בולן בן לבן תלבת הקטנ
היה כותב בעשה כאותו כי מציאות זאת שהוא שם קוים נלחם לאותה
ולא נשאר כשמתו לאותו זה נקרו לאותו מוי יין אשר אשמרע בקולו כי יין אשר
הוא זה כבר אחו שעלה בשלם זה ולאות אשמע בקולו וקבל בעולם עלה ויחח
יין אחר לב תדעה שם כי ההוים נעלם בשדיק שומע פסוק אותה הוא עלמת
הייתה מתחתק אחר לבו כי הוא היה חכם ומוכשר גדול נודע שעשה הוא לתוך
קעישב ולבן חזק לבו כי גם מוספת הצדיק לא שמע שם זה עד אלהים כמ"ש
אלהים יעוב חבר שלום פסוק וכל בחינת אלהים הם מוחין דיעקב אל כשבור
נאו ע"ה זאת בשם אלהים כמודע ולבן היה כותב בעשר לשם קולו ומודע בשם
אלהים והשען כי נודע כי החילוק לין שלעתם בשם הקויה זה רק בשם
אלהים כי לגדול זה בחינת הקדנה זה שלבו יש יכולת בחיבשם להתלחם עם
לאה שהוא באלהים מורכבים כ"כ עד שיונם מן השמורים אשר כי בחינת אלהים
אחרים וקטנן כמו שנקראו אלהים שב' מוחין הם ובן נ"כ הם אלהים ותושם
יעקב מוכנים ונוסה כמוד הקשה וז שבע של השרשים נכו הם נ' אלהים קטן
כמו אלהים כאותו כי מון עד הם יותר נוס אלהים אחרים כי אחרים שנ'
חנן וחנן שהם נ' אלהים הוא אשר בהלבשותם יוצא מוכם בשמונים ונעשים
אחרים ולא היה שעור שם אלהים ונקראו אלהים בבחינת מקומותם כי הוא מורכב
על קך צמורים כי כל כותב בת"ה אותה כמו קך כבים ונגלין הוא בקדושה

ותמשם.

ומשם ואילך הם שמותי הין והקללות האחרונות יתקיימו הם מתוך שלקים שבו
שאחריהם שהם בקדושה עבים מוקם הם יונקים ואמנם יונקת הלחם ומשפים
אינם יונקים בכל הדרך ביבורים כן בתוך ציורם מקום לבד שהם ב' אומות
אחרונות משם שקים שהם אומות מ' מלכים ונכון מה יין אשר אמונה הקול
ובכח אומה מי מלכים שהיה הוא יונק משם היה כותב בשם הקונה כי שולי
הקונה דנתבלות נתגלות היתה מתרפאת יונקות מן מי באלקים דקטנות בארץ
ובין שבעיין היתה לו יונקת משם לבן היה כותב בשתי שם הקונה ונקונות
יין והנה קצוב להבטענו ולשפכו כבר להבונו מסבת נדולות מכל אומות אחרות
של אם מלכים כו בהם לא היה אחיזה להתגבר ונשל ידם יסם מסובב בכח ונתן ל
לשון שבין אומותי בקבבו כי אומות של שלא היה משען והולך ויונק הוא מקום
היה בוצע למחסם ולשונות בקבב כל אומות מה אשר הוא שאלה בהם ולא יושלמו
שם שקים בם הדעם ויכר אלהנו ולא יתרעב אם מלכים באשר קמלכות נכתב
קנגדות הל' הוא השען ואחיך הוא שאומות אחרונות דשקים כי שכינתך מן שלוים
הכין כי מי להתעלה מעלה ואולי באמת הם ן' יותן רפאם עד שבונענו והם
ן' שבעי בינה דנתבלות בינה ן' הקמינות ונקבו מי נכתובות אחכנן והנה הלכותיה
של ב' אומות שלו בכבד ונקם מום ולבן נך מלכים אבן הם משה נתגלות מאז
הם כי הם יונקים מקום בכוחם שלו נאמן הם בן גם אבי מלכים כמש"ו ובני
הם כנש ומלכים נכו ולפי שהתעב הכשע היה כותב בשורק זה הכין הנמוך
הקדוש ונשב שלא יחזור עד למלאכת הראשון ולהגלות ולהגדל ויושר
במעשי הכבע התמיד ונו' בן ישראל דקדקתם להאחרים בו כי לבן נתכון ישראל
על שמו בזה הנך ישראל בגולנו ישחרו בגלות בבבות כי ישראל בעלון נתגדל
מגלויותינו הוא ולא יתגלה עד הוא ולכן כתיב כי ישלך בך מאד לאחר וכו' כי
הכין הבאו הוא מן הכן הנמשך העליון הוא אשר ישראל שעלה זו כי שלו יונערך
כי בו היה בוצע לכבוד הכונה ולזה אמר לו הקב"ה בני בכורי ישראל בעבור הכין ב
העליון בנו הנך ישראל נו' על שמו וכינוב מורת בגלות בינה שבכתב בכלל
בכורי ישראל העליון בנו " ואמנם סוד בל שף הלמודי פ"נ שמורו מלך
יתום לו לפי שכבר הוא סוד הדעת בן בבחינת ומלכות בן בבחינת הקטנות
והנה הדעת בכלל מוקפים בגבורות ושבירם שהם במולי ארץ ונחלקים בבנוים

בלוים

כ"ב אז יו' אז יוד בפרצוף וזהו שם עקודים ט' נקב' כנגד שלשים של החסדים ונקבה
ו"ק דגלו שבחולם שעקודים שבקודקודים הידים של שבע וס' ב' חוטין דלגלים
של הב' שלים שבפנים הפתחים בחולם שקב' חוטריהם ב' שלים של נקודה
טפה של הא' בכלל יו"ד ושל החסדים בזוהר הא' העקודים שהיא יו' ומובל
בזוהר אות הא' שלשלים כלם מורחבים בלא חוטם כ"ד אלף הלמוד כ"ב
להיות שרשם מן הא' ולא היו כ"ד אלף ולהיות שרשם מן הדינים לא ביתוי
הרמוז שזו הוא התעוררות חוחין משל דקטנות אז שמע בכם מלבד הכן
של הקטנות ומוחין בקטנות ובזה יום אלו לשרשם אז נקראת שם
אכדטם שבשם שקוק תולדות שלים ולא הוא יורד החסדים מע"ב בחולם
יח הדין שנהפך מלקחים לא אחד חולם שם שלים חוטם הקדושה בא שבחסדים
ושרים מוח' בגבורות דכלות וזהו בעקוד פ"ב עדי עד הוא שם קנ"א שקוה
ע"ד ולמוחין דחסדים לא כן בגו' בטבעות וא' עם בחינת בגבורה ויש ה' ולפעם דק
כ"ב עול פסוק יום ושם נקודות שהרעד הוא דבעה ויורן עם חוג שביחה(?)
בכאן ולחותם חוק שמורחת בשם שלים קם הן חותמות חתומות שדם בכל
ט' ב' חותמות יום חוום מהתלכות וא' חותמות מוקהלות חורין שעשוים
דחסדים קם בנן לא יקר ע"ד הכל ולחותם בדקלות שם יום לא לבקו מלחמה
כי דחסדים ולא סמוך כ"ב עקודים ה' קלטים אחרים שקם ש' מולידי ו' יהודה נבר
שקם ה' בגבורות קדלות ע"ש כנגד ה' חותמות אכדטם דחסדים ושק נתקיימו
בעולם נקבלו ונעשו בי' ולחותם כ"ב שהוא כולל נם הדעת קדלות בכל הכל
אב ונ"ב לכלם כי קם בתיות קבורות המתפשטות בנקם נקוד כללות קטנות
הדעת הנעלון בשבעה ובחוקותיו בנ"ג נקודה כבד ביחסו לעיל כי ה' חסדים יש
בהם ה' אותיות מתלבשים בב' אהיה בסוד אחוריים וקם הק' דם עומד
ובינם בגבורות ה' אהיה הק' דם שבעה ולכן קם ה' עטרות נב' עקודים ונקבה
שם מ"ב הוא בזה ויש בו נ' שערים ונלא חולק ע"ש אהיה המשולש בסוד דם
עולם שהוא סוד שימוש הקדושה הנך זה וחוזר בינה מתגעגע לבן הכל בסוד
דם נקוה יו"ד של שם מ"ב בפרצוף הזה הוא בחשוב בנין כי של קולות דאימא
נבראו הקמלס ונקבורות אלו שבתוך הזה זנקבא בסוד דם נאמן נ"ב דם חיות
נקוה המוחין את הזה בסוד הדעת חשב בו חסדים יחולקון ונבאר מהשע

קטנר

הדעת להבונה בשלש המחברות עד הזמן דהב"ד הוא מחזור ז' של [illegible]
תנ"ג ואין מחלוקה הדעת בהתפשטות ה' המולדים וה' התקופות ולא שבהיות הזמ"ט
ואז הוא כמו לאחד אשר עם שזה המולדים והתקופות המתפשטים והם ז"ך
כמור דם ואם התחיל א' או מהתם ישאר עם תנ"ג מנ"ג [illegible] דם והאלף [illegible]
מעם היה אחיו כמור דם ז"ך ואין שורש דם המולדים [illegible] ושבר בתחבולה
במקום אחד ובהלואת המולדים והתקופות לא יש הבדל מיוחד [illegible] כמור
עד הדעת בתחבולה אחרת) ואם יוסף דעת יוסיף מכאוב כי בהיות הדעת
נבוך ונעלם בתחבולתו כולם לא יש אחיזה למוצאים ובהיותו מתפשט [illegible]
הדעת [illegible] בהתפשטותו כרוך בכל נפש [illegible] עם אין יוסיף מכאוב
עם אחיזת המוצאים בהם כי אין מכאוב כמכאוב הזה ואין בהיותו [illegible]
[illegible] נחלקים לה' דם עולה וה' דם יורד כלל ועדיין הם [illegible] ואחד [illegible]
[illegible] והיא ה' המחזור על עם תנ"ג ואין אות האלף כמו לעם אחר כמור דם
[illegible] לכלל ואין נעשים כך דם עולה וזה [illegible] לכל [illegible] כבר נמצא
[illegible] שהוא כמור מתחיל [illegible] הכוכבים [illegible] חשבון [illegible]
[illegible] בהמולדים ובהתקופות [illegible] היה [illegible]
[illegible] כי עם לא יש אחיזה למוצאים בכלל [illegible] עם [illegible]
מן [illegible] בכלל [illegible] וכו' אך הדעת יש להם אחיזה בהמולדים
והתקופות [illegible] המולדים [illegible] התקופות כי [illegible]
מן [illegible] התקופות [illegible] הוא [illegible] הוא עם [illegible] של [illegible]
[illegible] והוא [illegible] ש' [illegible] שלו הוא
[illegible] שנים [illegible] הוא א' [illegible] שברבות [illegible]
[illegible] כי [illegible] הוא [illegible] שלא [illegible] ונשאר כך
שלא [illegible] המוצאים מן המולדים והתקופות [illegible] כי [illegible]
הוא [illegible] לא [illegible] עד [illegible] ולכן [illegible] כך
שלא [illegible] בהם המוצאים [illegible] הם [illegible] עם אחיזת המוצאים
[illegible] יש [illegible] או [illegible] או [illegible] של [illegible]
[illegible] שנה [illegible] כי [illegible]
[illegible] מן [illegible] ד' [illegible] כי [illegible] של

[illegible] לכל [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ז' והוא של אפיקומן נמצא שהוא ג' ווין והן שמשים יכבו למולדות בכלל במולד
הנ' שהיא כמו ג' ווין הנ' והנה נמצא כי מולד מולד היא בכללה ה' מולדין חזר
שהם שבע פעמים מולד ומונים כסדר הנ' שנים של ה' כנג' למ' שהן נ' מולדות עיקר
ומזה המולדות הנ' מולד שהם הימים הקבועים נפסק ללשנים ולעולמים בשנים
למולד התקופות שבכם כמולדות אבלם במולד שתיקה חמן למצרים ולכן
כלום מולד לא יצא עד שלשים ומחקים נמצא הד' מולדות לפסח הם כנגד
נ' אלפים במולדים כי כנם כנ' שהם נכנס בראשון הוא כנגד אלפים דינרין ב
בחכמות ולפי שהתקופות הן הדם כמו נודע לכן בכנס בראשון שבהם כנגד
כנ' הוא הקידוש של ליל פסח והב' הוא כמולדו יו"ד ה"א כנגד שהם ולכן זה
היא סימן הקודש כי הוא קול שלום המולד הקול ודיבור נבואי ונם כי בכ במולם
ישראל מזכרים הנ' בקודש והנ' היא כנגד המולד והד' שכנגד הנשמה ושבבם
במולדו שלם עד הכל מן הכתף בופת יו' ומק בופת יו"ד ולכן כן הנ' לא לא
יעבר לפי שעשרם בכללם יחד במולד הדעת ומזה המחשבה במוח לשון חוזר
לאב ואם שכבים למולד דינק והנה עינן הו' שבשמים שלשלה לחשו ולאחרונן
כנגד מו' יתר והוא מולד מזה שהוא בנ' יום נכנ' חוב וכב' יתר לאם נמצא סדר
מפולק בתחתון כבר אמרתי שבשנה א' בפסח המולד כנגד הם הקדושות וד' אלפים
הם א' דינרין וא' דהדין וא' מלכות בלבנו יו' וא' בלבנו יו"ד ושלו הב' אלפים הם
כנגד המשלים וא' נקודות ומונים מוקפשטים המולד הד' נקודות בנקודה דגון
ואחר המשלים לפי שהם הם מולדין בתקופות והם ימים קבועים ולכן הי"ב עבר
הנקודות הראשון לכן קודם הי"ב שכל המשלים מש"ב לנקודות ולכן עבר כמו
בתחתון הם ימים לפי שהוא זמן של הנקודות המוקפשטות כמו אך המולד
נשארים בכללם כנגד עד ימים מולך הנ' שהוא חן השלשה ולא כאים
מולדין דנקודות ה"ב והנה אין מוכרים ז' שבשבתות שבוע כאשר מוקפשטות
וונבת נקודה א' מן הדעת בחסד כנגד שבוע שני ונבדל נקודה אחת בנקודה
דנגד וכן עד שבוע ב' ונבדל נקודה א' מתוספת בהוד כנגד שבוע ו' יוצא בכללה
כל הה' נקודות בסוד וגם בשבוע ז' נכללה בו' ימים כי כלם שבוע א' היא
בחסד כנ"ל ובחסד יש מחסד שבוע יש בה ז' בחינות בנ' שבועות שהם חסד
שבחסד ענוה שבחסד וכן עד מלכות שבחסד הרי ז' בחינות בחסד שהם ז'

ימים

דרוש בזמן

ימים שבשבוע ראשון ושני עד ז' בשאר השבועות .. והנה מה שפירש
הטעמים בספר הזהר הנה כי ע"י פסח כי הוא הכל היוצא מתחת הזהר נגמר
להוציא הכל בסוד אור מקיף מפני שלא ומקיף לבל"י החקירות שהן בין השבועות
עד הנה ואז מתחתונים הגבורות המקיפות השבות בשבועות ונמצא כזה שהם
ימים נמנים .. בזמן שהיו ישראל במצרים היה הוא בסוד גלות כן נמצא
גלות מצרים שהיה באותו המצרים בסוד השיעור וכשבא זו נגאלו לתשעה אחר
לו אהיה אשר אהיה כמו שכתוב לאותם ולזאת לחוץ בסוד הלדה וכיון ש
שבגלות הזה נ"ב שאין בו שהם יש נ"ב בחינה זו בשעבודים לכן אמר לו אשר
אהיה ומשה אמר לו היה לבא בשעתם ואז אמר לו אהיה לבד ולכן הולך
להיות הולך בגבורות מתוש בעת היציאה משום דאין מבחינה הקשר בלא דם
כידוע ואז שהיה עת הלידה יצא הדם דקיין הוא בגבורות ולפי שהם אחר
זה לשמות זה שבא הקליפות וכשנעקדם זה נודע והנה מ"מ דקיין ישראל נ"ך כן
בסוד שידוע שבלבן הוי בחינת המל' שבשם שנשמות הצדיקים שנולד
לבינה מל' לחוץ כי דם הכנוס שלהם בן השמות זה"ן שהוא למל' לאימא
שלה כי דם בנים נזקן בו מל' בסוד הוא בסוד דקיין ישוב באימא שהוא
מל' לסוד הלא הנה בסוד אותיות בסוד ולכן כדי שיצא לחוץ הנן הבסוד
צריך קליפה להיות בגבורות דפעמים אחרת ולמילה וכ"ב כי שם בתוך הלידה
ולא כיון מתשום דבר דם בסוד נגלות כן אז בגלותם הנה הדם בסוד פסח שב
לבד בסוד הז' לתשעה ובעת הלידה היא היוצא לחוץ התולדה שבזה מדבר לנו ובזה
גבורות ולעת יציאת היא ובכם בדם ונשארה בהם שפעים ולכל כ"ז ימים שנשאר
עדה מזכר נמצא כמו אדם יוצאים לבחינת מזכר והולך שם דם פסח ודם מילה
כי ידוע כי ז' ימים נמ' גבורות מלובשים כי אחרים שאחר שלו שוגג דם ונפקד
הגבורות היו דם פסח דקוי נוקבא נכנסו הדמים הנז' דם מילה כי הדמים
שם מתוקנים כי שם מתקבלים ביחוד ולכן שהיה צריך לשער כן למצרים
נמתוקים לישראל והלכו הדמים לישראל דם מילה נק' למצרים גבורות דם פסח ..
להיות שע"ב תיקון לראות נמ' מוקם במקום הנה וירדה בני ישראל למצרים היא
במקום של הולד בבטן כמו שאמרו מן המצרים דמים ונג' נחלב
מ"מ ולא שהוא בנו ישראל שם סתום ונשמה כי כאן שיש בנגף כמו אימהם

ושמה נ״ל כן יש בנשמות עצמות וגם כחות הנשמות הבאים מאבריהם פ״ב ב
כמ״ש ש״ס בגוף את יעקב שבאים על גוף הולד שנולדו בעיבורו בבטן אמו
עם יעקב שהוא היצה״ט ואמר הבאים ולא אמר שבאו באו לפי שהוא עד ילד
נוח אדם בקרבו כמו בזוהר בספר הזוהר כי כל עוד שאדם הולך ונגדל כן ב
הנשמה הולכת וגדלה בקרבו וכן מובא שם אין קדוש כה׳ כי אף שישראל
קדושים אינם קדושים מעצמם רק הוא ית׳ מקדש אותם וזהו כי אין בלתך
אין קדושתו מאחרים רק מעצמו ית׳ וקדושת ישראל אינו מלבד וזהו כי אין ב
בלתך ואין צייר כאלקינו כי אדם צר צורה על הכותל אין יכול להטיל אברים ובני מעיי׳
כרס ובני מעים לב כבד וטחול והוא ית׳ לא לבד זה שלא צר צורה אלא בתוך בטן
העובר בתוך אמו ובתוך העובר אברים פנימיים וזהו נ״ב וזש״ה יוצר רוח
אדם בקרבו באופן שכל עוד שהעובר הולך ונגדל כן הנשמה היא נכנסת וגד
אמר הבאים מצרימה כי כחות הנשמה באים מעט מעט״ ואח״כ ביום הלידה
שבכל הנשמה איש את איש וביתו שהוא הגוף שהוא בית לנשמה את באו ב
בהמלאו כל הכחות בתוך הגוף״ ויקם מלך חדש הקיים היצה״ר שהוא מלך זקן
וכסיל על אברים בהיותו בתוך הבטן אשר לא ידע את יוסף זה הקב״ה ואמר
אל עמו שהם כחות הטומאה הנה עם בני ישראל שהם כחות הנפש רב ועצום
ממנו הוא עושה וכן עבי מחשבותם להרע שהוא היצה״ט הבה יש בו אחדות
הגוף ועבי מחשבות הוא הגוף כדי להתחזק בו היצה״ט את הנפש הוא הבה ב
עם הוא כל הכחות להחזיק בו היצה״ט לקבל המצות וכן טרם פן ירבה ב
אומר הב הבה לקבל ולעשות והיה כי תקראנה מלחמה ואח״כ בעת מלחמה שהוא
המלחמה לקבל המצות והוא מוסף בעת (כאשר יענו) אותו כחות הטומאה וכ״ש
על כחות הנשמה כן ירבה וכן יפרוץ כי כל עוד שהגוף מתגדל כן נכנסת בו הנשמה
ויקצו מפני בני ישראל מלפנים להם לעבודת הגוף עם י׳ מצות יש בהם לעמוד
לפני המלך הראשונה קודם כל שאין מצות הקב״ה כלום כל התחלה שאם לא ביד
עצמו קודם התחלה ביד נחוץ לעובר ונעשה כרם שהם כחות הטומאה ואח״כ
בזה בפרך שהוא המצוה בעת שהם על קרן על הולדה שכותבם יש ע׳ הלבוש
כמוהו ועשה יע׳ טוב צלם ולבן הוא צלם שהם כחות הלחות ופנימיות שחוט
בעת הלידה ונולדה חשך כי כבר ידעו שבן חודשים באמצעות הולד דם טהור

הכחות

הקודמין ובאמצעיים באמצעי ובאחרונים בעליון ונשאר הלבנה מתגלגל
ויזכר לגלגל ונעשה כחשך כשנגע בגלגל ונוסף בכוכבות הוא הכשיר כחודש
הצומח שהיו לו כחותם שהם היו הורגים אותו ואח"כ שהם היו מגדלים בן
דרכם יורד ומצמיח ועולה ומתקיים ואח"כ בעת הולד ויצא הראשון אדמוני
שהוא היצה"ר כי אף שהכין כל אחד כחות הצומח שהיו נשאר יצה"ט ונתון
שקיה במעבר בכוכבות שהכין כל הכוכבות והמעשה שהוא הגלגל שבכלם כנגד
היצה"ר נשאר חי וכן היצה"ר נשאר בו כי זה היה כל כוונתו י"ת שיהיה בו היצה"ר
ולפיכך תעיקר כוכב ולבן א' ויצא הראשון אדמוני כי הראשון הוא היצה"ר שנכנס
שאדם מיד כשנולד מוכנס אותו כי יצה"ט אינו נכנס בו עד שיהיה האדם
בן י"ג שנה ויום א' והוא אדמוני שנוסף דמים וכן היה הולד כולו נים שאם
מאדים שולט מן כוכבי לבת שהם שבע תנכ"ל וידוע שי"ב מזלות לשבעתן
לד' יסודות כל ג' מהם הם כנגד יסוד א' טלה הוא מיסוד האש ועקרב מיסוד
המים שאין השקר בורך האדם שלא מצוד הקדושה שבו ובלא מן כוכבי לבת
יש להם ב' מזלות שלא חמה ולבנה שאין להם שלא א"א ובמאדים שולטים ב'
מזלות טלה ועקרב [illegible] כי שותפים טלה של סדור הגלגל בתוקפו והנה של
הב' מזלות בינים יש בנים נדים של ש"ל אש כנגד טלה ונראה כנגד העובר
על מולת שהוא מרקחים לעבור העיבור ויש נדים של שלון כנגד עקרב שהוא
כנגד המדבר ונעבר על מים שהוא מעשלות יושב בשבו העשם ואמרו
רז"ל כי הנשים אף בהיותם של נדים הם נשים שנולים הם לון בשקם
כנגד של שלון כדי להקדם בו בשינתו אותם בנדים של אש וכמאמר עיר נס
אום יגדלו מימי שלון שלול חיאו ולכן אין אפשר לגלגל עם שלא בהיות שבעה
זכרונות שנשו לו בזכירות והם בעורם כתוך נדים השלון שבים בהשגחם לגבק
ואחשבים השובים שמק יושל לעולם מנדים של אש ונתן הגלגל שבנשים
נאים יודעים [illegible] אין השובב מונעלם שלא בהיותם בעה"א ולבן היצה"ר נק' אדמוני
ויקראו שמו [illegible] שהוא היצה"ר שהוא שפל עשו ויעקב קנא בכ"פ היצה"ט ויעקב
זהו היצה"ט [illegible] כיון שנולד מיד בוצע ליה ולהמיך מן העה"ז והוא כוכב שבל
[illegible] ולם בו יצה"ר ולבן א' ויקראו שמו עשו כי אבו ואמו הוכירים שיש
בו יצה"ר ואחרי כן מופלע אחר י"ג שנה ויום א' יצא אחיו וידו אוחז בעקב עשו

אם הוא יה' היודע ולכן נקרא שמו יעקב כי הוא היודע הקץ שמו יעקב י' ונפלו
הענבים ט' אחד שיכלו שעשו שנים כי עד ערב לא היה שם א' ויקר' עשו ש
שהוא היצה"ר איש שדה ואוהב שקין הצוה כי שדה הנה כאן הוא הצוה ויעקב
איש תם שהוא היצה"ט יושב אוהלים שעוסק בתורה ויזד יעקב נזיד עדשים
המחשבות שחושב לעולם איך ישכור את אחיו ומלת נזיד הוא מחשבה היאך
מלשון אשר זדו עליהם כי הן נזמו זה לעולם חושב מחשבות ומוסיף ארס
שכמו שסבי להשיג חיי העוה"ב וכן כך וכך יצה"ר נפשו כיון שרואה האדם
מתחזק אחר העוה"ב וגו' ויבא עשו יצה"ר מן השדה שהם הענינים הב' אחר שהם
וקנה עיף מתוח מחשבותיו של היצה"ט ויאמר יצה"ר ל' יעקב יצה"ט הלעיטני נא
כי יש כמה ימים שמתחזק אותי בכמה שבועין הענינים והקשיונות ולכן א'
הלעיטני עתה כרך הלעוס מין אלה האוכלים כל אלו הימים כי עיף אנכי ויאמר
לו יעקב מכרה כיום את בכורתך לי מרגיש שמים מלשון שנכנס היצה"ט בנפש
של אדם שהוא בן י"ג שנה וימים א' את הוא מולך באותן הימים בבכורה ויצה"ר
נכנס מרגיש ונכנס ולכן אנו ג"כ נדבקים את הימין לאמר הנה כי כיום א' של ש
שנת י"ג הוא נכנס ובבכורות ההוא שלמד בקטנותו הנאמר כטען והנה אנכי
ובזכות המולך שנהחור בקדם כרך היניך הנה נר כלטעו ט' כל מנוחם ליכלות
שגיקם בוזקים את הימין שהוא יצה"ר ורוחין אותו ומבינשי אותו ונכנסת בו
הנשמה ויצה"ט והנה יש כוחים שאר שהוא לא מוכח עוסק הלב כנען הן כנון
מוללה כלו נרכן ישי אבי להעזר והמין לא מוכח עוסק היום ולכן נ' משמירת
לשון נקבה ורוחין כי זה לחון ולאוכלים מוכר שבית כתב יצה"ט ובכך לאכול הקולב
ולהלום רחמין ז' ימים שהם כימי ז' שנים שנשארו לו להיות בן ב' שאז סרך הגב
של המולך כי משו קץ שנים עקך האדם להשמר מאד מיצה"ר כי ען שביב מולך
עמו עד שיהיה בן י"ג שנה וימים א' והוא כבר בחולה שנכבה מתחלתו והוא קלוש
שצריך כימים כמה שנים לבקורו לאכול מאכלים קלים שלא יזיקו לו ולכן נצטוו
לאכול מצה בז' ימים וכמו שהגיד רז"ל את ר' שבעל פה כי [illegible] שהחמץ הוא
יצה"ר והמצה הוא יצה"ט לכוף לא נצטוינו לאכול חמץ כל ימות [illegible] והטעם כן
שהימים קללו הנקבה להוקם הולם שיבאו מאכלים לאכול מצה [illegible]
כבראים ונעורים לא יזיק להם אף אם יאכלו חמץ וכן צריך לחולים [illegible] מאד

הו' יצה"ר

מיצה"ר עד שיהיה בן כ' שנים ובה"מ דין יש עליו בזמן הזה וקרי אותן
עוזים כמוך קודם תורה כרבך קשים הללו והלא אין לקדם המיתה על עון
חכמים שכבר נתלו ויצאו מלשונות אחרים ונם על עונותיהם אין לנוס רק על המעלה
שלא שהוא את כיון שמלאך שאינו הולך בדרך עובר המעלה השנתיו מעליו ומיד
מלאך הקודש כן כיון שהוא עומד בלא שמיב ולכל זה נאמר וי"ש
נפתח בלא משפט והוא במשפט אך אם לא כי אותו ולזה אומר לו ויבט
שהיצה"ר מסבב לו כוס הזה שנשנעתי בנוף ואני מולך כן מסבב לו את סבולך
לו שאחריו אני נוכר לעולם בנוף זה ואמר לו היצה"ר הנה אנכי הולך למות
כי כל מנמתי הוא לקנייני העוה"ז והרשעים מייחדים הדיוק מיוחד לא כן
הצדיק שהולך למיתה לחיי העוה"ב ולזה תוב הנותם יש לו כהתקרב על הנוף
הזה לא שמידן ולמות לו זה בכור זה א"ל אומר הנה אנכי הולך למות כי אין
לאדם לנוח בעוה"ז כי הולך האדם לעולם ויושב לבית עולמו כמו שהולך
מעיר לעיר א"כ כשהוא הטיב לו היצה"ר שהרי אני חלש כמות ואין בי כח
להתגבר על הנוף כי ... ונאבדת כח כגופך ונשבק ... ומה
לי עוד עסק בנוף ולזה א' ולמות לי זה בכור וכל זה כשהוא כמו שעשה
הגוף להבטל הקדוש שהבזה את עצמו שלו הוא כבר מת בכדי שלא יהיה
נם אחר הימים הקדשים להכעס כן שלמות אם היום הכבוד לפני העם
הזה המלאך שלכם ויצה"ר נם הוא ירד במלאך המות והמ"ש יעקב לרחל כי
אחי אביה הוא במרמה ולכן אמר השבעה לי וישבע ואם האלהים ונוכח
ישלוט בו היצה"ר ואמ"ש שהקב"ה שם מעונו מאכל הכבד דרך הלשון מה
יעקב שהוא היצה"ר אינו רוצה לו כלום מעט מעט כדי שלא יחזור לסורו וי
ויקבר מתוך מאכל הכבד שלא צריך אוכל לשובע נפשו נתן לו לחם ונזיד
עדשים ויאכל בך אכילה ולא דרך הלשון ואחר שהוא בן כ' שנה עבר
עונים
שאול מלאך ומעשים ונו' ונחדש לבה וכו הקדוש יום להשלים ע' שנים
שהאדם חי בעולם כמ"ש ימי שנותינו בהם ע' שנה ואחר הק' הבא בכלל
שי הבד ואז נתקדש מנחה חדשה שהוא הוא צדיק ... הקדול מקריב
את נפשותו ... כמ"ש שבעת שבועות ... לך מהחל חרמש
בקמה מולך קמות כי ... שהוא בן כ' כבר ... אתו להשליך ואז מתחיל

ואחר כך ואמר לאדם ואז יהיה גאולה בהתגלות וכן שנינו ז' ימי המעשה כנגד ...
שבעה ובכל יום ויום בששת ימים שם את שהוא כנגד ז' [illegible] אחד וכן בכל יום
ויום נבראו ... אחד ויום הז' נבראו ... ולכן הוא יום
השבת ... ולכן הם ... למים שנתן היה נסוך המים כחג ולכן אין
... עד שיעברו כל הז' ימים שלא יהיו לכן מים כנגד שהם
[illegible] שיהיו מים הקדושים ... אחד מהם שהן מים אינם
סימן ... [illegible]
... ולכן ...
... [illegible]
...
...
...
...
...
... ימים לא היה נסוך המים ... נסוך המים ... לא היו
יכולים ... [illegible]
[illegible]
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
... [illegible]

כוונות ר״ה

הוי כל צמא לכו למים .. שבים ומנהג שבדרך אחרי המנחה הוא חוס
בעיון ואין חוטא לפני והמבקש את עונו מושב שאין דיבור לבד להיות דיבור
שלך פתח לבי ע״ה יוצר על עונות ואין חוטא את עיקר בהם ולא תשוב את
שאמר כי .. בכל דרכיך דעהו הדרך המולך שהוא המושב כתבו עיקר לשמור
והא ידוע מוכרחות שלם המוכרחות שאינם נהוגות בשום מוכרחות שהלכות מן
מועדון ומדה ואת עיקר שנכלל להיות המוכלל והקדמות לשם שמים שאת
שאלה יחתום בדעתו הוא ית׳ ישב תוכו ויבן כלבו היאך תגשק אותו לשמור ..
[illegible] ר״ה וי״ה ומוכרות

טוב לומר בכל יום מי׳ ימי התשובה בין ר״ה ליוה״כ מזמור ממעמקים
קראתיך יי׳ כי שיר המעלות בגי׳ כ״ו שהוא נבואה וכבר ידעת איך בכל
יום מעשרת ימי תשובה ה׳ מה׳ מעלות כנגד המעלות [illegible]
שמות אחרים שמות שיר המעלות כנ׳ וכל כי כלם קס בגוף [illegible] .. בא״ל המולך
המשפט שאומרים בי׳ ימי התשובה הוא המלכות הוא בחג ע״כ המלך הקדוש ..
בכל יום מעשרת ימי התשובה יש לומר אחר התפלה שעשה השלום במרומיו ולא
עושה שלום אך עושה השלום בה׳ ולכן שהוא כנ׳ המלך מתפלל והוא המורה
ונותר כל כנ׳ הכל במקום הקדוש בי׳ ימי תשובה .. עיין ר״ה דבר כי הלא מור
ר״ה בו נברא הדבר ואחר כך הוא יום אחד הוא שמשלו התחלה לבא ואחר כך
ר״ה של בריאת העולם היה יום ו׳ ואם אדה״ר היה מתחיל עד יום שבת אין הוא כל
השלמות בתיקון אך לפי שחטא אדם ונחר נכה הכל של חוק בערב שבת
שמחשבות מעולם כי לכן יכון הוא וכל מעשיהם טוב מאד .. והנה תמיד אך
שאבל מעין הדעת טוב ורע אך נפש לו להזדווג עם אשה כיום ויקח מן הדעת
מועשו ניכנע אדם את אשתו ואחר כך שנפש אדם הוא כי הלא טוב יום אך הוא
טוב השבת ביום השני ואם היה מתחיל עד יום שבת היה בשם כפים והיה
קיומו בתיקון והיו הבחינות מזדווגים באותו יום שבת קודש בפעם ונעשה
שהקדים אדם ביום הקודם להזדווג בתוקף הדינים הנה לכן נפש לו זווג של
ה״ה ומלבושו להתחבר עד יום שבת ה׳ חג העצרת כדי להמתיק בחודש הימים .. ואחר
בכה אין היה שמשלו בחג לבאי עד יה״כ ויה״כ אין הקיבוץ ונמתקו הדינים הקדש
על הבינה ובחג הסוכות היה ואחר התיקון וביום שמיני חג העצרת אין [illegible]

[illegible]

הזמן זהו כתוב משמע דבריהם״ והנה נראה דעתו בפירוש יותר כמו שכל החדשים
הם במלבות הלימוד יש בהם ב׳ בחינות חדא דאין מחייבת מטבע עצמם והב׳ מלבד
הזכר ואח״כ נראה רק בשבת״ והנה אין מתחלת החדש שם ודע שכל החדשים נ״ל
מאשר חדשים והשתא שבכלם הם בחינת החדש ולכן יש לכל חדש וחדש מזל
גדול וגם כל חדש וכך הוא סדר״ שם עד כאן״ א״כ אין הדין אורין״ המזל
אב הדין עליון ולכן אחר כך בלשון ואח״כ סוד עליון עליון ונראה מזה שהם ב׳
השמים הוא״ והנה כשנודע מזה השמים הם סוד נ״ב ולכן עיקר האורות היה לשון
שמות חדש אחר שהוא הוד ונתן כל היום כוח להתפשט הוד״ שזה סוד האותיות נשאר
עקב סוד הפה שאינו בהם והוא שלם גם הכלל הזה הוא בזכר כי כאשר נגלה
הזכר משום במקום ב׳ אורות״ עכשיו שבע ב׳ עליון אחר הוא האותיות וגם כאן נשאר
הפה שלו שלם נמ״מ מאשר חדשים שצריך להיות אורם בפה הדיינים כמ״ש
אשר הדינין אורם במקורם אותם בהיות כי הפה שלם מהם ולכן צריך להמשיך
בפה והנה לפי שחסר מכאן הפה של הזכר לכן אין היכר לשבת רק חדש אחד
לבד ונראה עשה תיקון עמ״ש שבת נמי בשמן כי שהוא תיקון ואין בלוי לעבור
רק אחר שנה והוא סוד הפה של הזכר שהוא מכלל הזמן שעבר להעלים בפה
אך עתה הוא מטעם הכלל והנה להבין כל זה צריך שנדע כי הנה יש מוחין דקטנות
וגדלות בזמן נכתב העולם אין בשבת ונראה היתוב שיתלבש במוחין דקטנות
כי זמן באשר יבא סוד המוחין של זמן וכבר אם סוד הב׳ עליון אך הנה כבר
ידעת שקודם שנכנסו בזמן הנה מוחין דזמן הוא בבינה מוחא דחכמה ולמעלה
והנה עם נכנסו בתוך המוחין בחכ׳ דחכ׳ שלה והנה מן הבינה הזה נעשה סוד
הפה של הזמן בנודע וגם התחלה לבינה סוד המוחין והנה הניחו עם הדינים
שלה ואח״כ יכנו בנו׳ וגם נתקנו לה׳ מוחין כנודע ואח״כ מהם נעשה בזמן מוחא
דחכ׳ של הבינה כנודע והנה בעת שנכנס המוחין שלו במוחא דחכ׳ של הבינה הנה
בזה הוא מתלבשת של צבא אם בקשה נראה העולם אין בנים ובשנים הוא כי מזה
סבר שהתחלה נבנה סוד תנאים דבאו שהוא החכמה ואח״כ אח״כ דבאו ובן התחלה
נבנה החסד ואח״כ הגבורה ובזה נמצא שהתחיל בסוד הזכר התחלה כי שעדם דגבורה
הוא היותם ונתן סבב להפך והזכר תלוי בזה כי כלם נבין בתחלה מהיכן נמשכו
הדינים בזמן ובשנים הוא לפי שמתעורר בבינה הוא בנו׳ של בינה והנה הבינה בעולם

כי כבר הודעתיך כי כאשר נאצל ז"א היה בסוד עיבור בראשון ואח"כ זמן היניקה
ואח"כ עיבור שני כמו שהודעתיך בענין הקטנות ודע שסוד ג' מוחין שלו היו בסוד
ג' בסוד היניקות וקב' בסוד הגדלות כמו שהודעתיך בביאור אדרא האזינו דף ז'
וגם שם והנה הז"א מורכב בענין העולמות וקב' מורכב בענין הנסירה ולא פנים
ונחזור לענין כי כל הז"ל [illegible] בהיותו אך בפרצוף והוא בסוד מ"ש כפי הדרוש
דף קט"ו שם בענין [illegible] בסוד [illegible] [illegible] [illegible] ויפיפיה [illegible] [illegible]
[illegible] וקטנן [illegible] כי הלא [illegible] הנה [illegible] כלולה אחור האימא וסוד כל
[illegible] שלו [illegible] קוץ זה כי הלא יתחילה המלכות מקבלת מז"א ולכן [illegible]
[illegible] [illegible] ולא [illegible] יכולה להתקן עד [illegible] [illegible] [illegible] וסוד הענין הוא
שז"א לבדו יעלה בסוד מ"נ בענין האימא שהאדם מפקיד נשמתו אל המלכות
בסוד מ"נ והנה [illegible] שבכל האצילות מ"נ [illegible] [illegible] זכר ונקבה שהם [illegible]
[illegible] הכח שהכוונה הוא לצורך המלכות כי בהצלחת מ"נ של הז"א לבדו
לצורך [illegible] [illegible] [illegible] הם [illegible] יתקן את המלכות שלא [illegible] הז"א וכו'
[illegible] סוד [illegible] בפנים אחור שתחילה היתה סוד נקודה א' לבד וקטנה
כי הלא [illegible] הכל ידעת שהמלכות היה כלולה [illegible] ומלכות [illegible] בסוד נקודה א'
כלולה [illegible] אך לא היה [illegible] שלם [illegible] אחת [illegible] יכולה [illegible] [illegible] לגיון
[illegible] בפנים כי [illegible] אחת [illegible] היה סוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כלולה והנה [illegible] הנקודה [illegible] [illegible] שלה אחור האימא [illegible] [illegible]
[illegible] של [illegible] בסוד אחור באחור [illegible] [illegible] [illegible] וסוד הענין כי הלא
[illegible] שכל סוד [illegible] הם סוד [illegible] והנה כאשר נדבקו אחור באחור
[illegible] זה הוא כי [illegible] שכלם הם [illegible] לא נדבקו [illegible] [illegible] שבאחור
עם [illegible] הנקבה שבאחור ולכן הוצרך אח"כ לנסירה ואם [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אחר שסוף [illegible] הענין הוא [illegible] [illegible] כי הלא סוד כל [illegible]
הם [illegible] [illegible] [illegible] שהם [illegible] והנה אם [illegible] [illegible] [illegible] היו [illegible]
הנה
[illegible] היה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שם לכן נדבקו [illegible]
אחור באחור ולא היו [illegible] יכולים [illegible] [illegible] [illegible] אדם [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ז"ל שבכל [illegible] היו [illegible] [illegible] עד [illegible] אדם
[illegible] [illegible] [illegible] והנה [illegible] [illegible] אדם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יכוין

ואחר שיקחנו בשטר האחרון ולא חזרו קנים בתנאים וקבל זה ואמונה
שטן הנחיל הוא כי הלא הדינים יחד קנה כדי להחזירם קנים בתנאים היה צריך
להמשיך כל הדינים בנקבה כדי שיקבל להקפיד מה זכה וכל אותם הדינים
שבאחרון כלה (נסברו וניקר) לה והוא (שאר בשטר חסר והיא בשטר דין ......
ונראה שטן הזכר בהיותו אחור באחור כי הלא היה הזכר. תחלה ה
ולמטה שלו עד סוף דבור עם אחור הנקבה ולא הה' לוחות יכולים
לינק שם ואמונה כל שאר האחור שלא הגיע עד הלא של חזה הנה זה היה
נמשך אחור הקול קודם בשעי היורד עד מגיע הזכר עד ראש הנקבה
וזה חוזר על האחור הקול ומתקבב ונחזור לשטן כי הלא כדי לבחור אותם
הדינים שבאחור הזכר שוקים של הנקבה זה נעשה בכך הקשר השלום של
הסנה ונ"מ כי יקח איש את אחותו וכו' חסד הוא פי' פי' ש"ע החסד אחתלבן
נשן שהם סוד האחוריים שלהם ולא לקחה לאשה ורז' הלבב כי הלא בבר
ביאורנו ידעת) כי אעפ"י שהאדם ישן ע"כ (נסתרו מתשבה לו קיום וחסד
מלמעלה של אותו הבן הימנה בהיותו הנשאר לו בניני וזה אמת שעבה
הלא היה נדם בשינה עכ"ז נסתרו מעשבה לו מאור חסד של הבינה
ונתפשט בסלו ולא הדינים שבאחורין נ"ל היו מתוקים ונדבקים באחורי ה
הנקבה ונ"ש באדל"ק (שאין דף קמ"ג ע"ב ובאדרה"ז שהיא מתני נחסר נס' ובשטן
כי הלא באחור היה נמשך בהתחבר את היה נחמת הדין ולא היה (שאר וחסד
שהוא במקומו של הדין ונהו אומרו ובאדרה"ז שהיא מתני נחסר ונגב
האמת הוא כמו שהקב"ה שהם היה חלק מתוקן להזדווג על של שבדך
את היה הכל בתיקונו) אך עבה שנזדווג בינם שני הקדים זווג השלים בינם ו'
והקשו כי כמו שהמנע אדה"ר (נ"ס הלקול בכל השלום והולך על ידו ב
נזדווג למעלה בו בינם אך אחר מגם ואחר ביסוד הקשר שהעם לא
היה עוד שום יכולת להחזירם להזדווג אח"כ ונם שבה שאחר כ"ך בן בכיך
להמתין עד ינם שנטיו מו הקצבה ולא זמן הזווג והנה התחלה נדבר במקומו
ב' ימים של ר"ה לתוך קם בוקנים ותוך והשטן בבר ביאורנו באדל"ק דחזי דף
קמ"ג ע"ב בתיקון של שיכוב הזא"ז א' הוא בתיקונם שבם כל מוצאות בשלום
נקב' סוד התשמיש שהוא סוד השמות והנה בבר הודענו שכל מה שאין

עונשים

עושים שבת בימי החורף אין בהן כח רק להעלות אור בחינת הנשמות
לאצילות רק בזה מן העשיה ע' האצילות כמה (כמ"ש) אשר מ"מ אך העולמות
כלם אינם עולים כמו רק אותם שבתן חוזר במקומו עם ארבע האחרים) והנה
קודם ר"ה כח בידינו להעלות הנשמות והעולמות ביום א' אך שבת אחד
הקודם הוא בכלל לעשות ב' ימים של ר"ה הראשון כמ"ש ושני במקד—
הזוהר בסוד הנשמות והב' בסוד העולמות והוא כוון למוב יום ראשון הוא
דינא קשיא והב' הוא דינא רפיא והענין כי ביום ראשון עדיין העולמות אינם יכולים
להכלל רק הנשמות לבד ולכן הוי דינא קשיא אך ביום הב' אז מתפשטים—
כל העולמות מצד הכללות ולכן אינו רק דינא רפיא ואחרים לא היה הדבר
יכול להיות שהפך כי בתחילה צריך להעלות הנשמות ואח"כ ביום ב' אז נכללים
בה העולמות מכח מה שנעשה ביום ראשון ואח"כ ביום ב' אינם נכללים מעצמם
אם לא הנשמות כנ"ל ולכן [illegible] עושים ב' ימים ר"ה...

וענה

נמצא סוד יום ר"ה בעצמו כי הוא סוד בינה שע"כ הוא סוד הכתר
של הזמן עם היות שכל הקדושים הם של הנקבה וביאור הדבר
הוא כי הוא ביום ראשון אז אינו נבנה רק סוד הדינים שבראש הזמן מסוד
הכתר ע' ראש הנקבה ונזהר כי ראש השנה והוא איך הוא סוד הכתר ראש
הנקבה והכל הוא אמת והנה כי שסוד הכתר הוא כולל מציאות כל הי' ולכן
ביום זה אנו אומרים זכרונות לחיים שהוא סוד כל הנפש כמו שנראה [illegible]
ויש בו גם הידוע דינא כל קיום הכללות בראש השנה כי כלם נפקדים בו רק
ולא יתכן איך הם גם הידוע [illegible] כי [illegible] והנה זה הנותן שבתור
אחד להיות ביום ב' מסוד העולמות בסוד ראש השנה [illegible] והנה קודם ביאור
הראשונות [illegible] שבין שבת למועדים ונאמר כי הנה השבת נודע
הוא שהתחלבות [illegible] עד הכתר [illegible] עד כתר [illegible] והיא עוד [illegible]
כמו הזמן אך להיותה עם מקבלת מ' הזמן עצמו לכן אין לה כח שלמות
אך במועדים [illegible] שנים [illegible] מכתר א' ונמצא זה [illegible]
יש [illegible] מוכרח [illegible] בבחינת [illegible]
מוכל [illegible] להיות [illegible] עד [illegible] שהיא מקבלת מאתו
[illegible] מאתו שלא יקבל מאתו

ונמצא עוד שאינם בקיאים כי הוא בכל הנושאים כלם בכן שיקבלו ההו״ה
והתולדות מן הו׳ ספירות שאח״ז ומוכחים יזכו׳ יקר אך לא כל הזמנים
שוים כי שמוי הזמן אז הזכר מקבל מאור הנאה של האבי׳ והתולדות
מגיע הזמן והוא כל בחינות הזכר לכלים כאור הן יחוד בעצם וכל בחינות
התולדות נכללות בזמן הן שמע ואז אינם שנקבם שוים ואמנם בכאן אז
הם מעשרתיים בכתוב א׳ כי שנקבם נכללים בעצם וכלם מקבלים כשוה ואז
אין יתרון לזכר על הנקבה וכ״ש אז כפי מעלות המעשר אך מעשרים כי
שבוכות כלם הם במור החסד וכן פעמים כשלש המעשרים והנה בשבת
שום אז שלם שנקבם במור הכתר של אמא אך אינם שוים כי יש גבול
באחם נוה באימא ולכן היא מקבלת מאמו ואם יום השבת שהוא קדש עצמו
ושאר המעשרים הן מקבלי׳ הדש לפי שאינם שבת הזכר מקבל מן הקדש
של אבא וניתן שׂ המולדות ונאצא שהזכר עצמו שהוא יום שבת הוא קדש
מאמא אך שאר הימים שוים אינם שלם עם כך כפי הבחינות ולכן נגד
שנקבם הזכר והנקבה כלם הם מגד מקבלי׳ קדש מזונותם מאמא אך אינם
קדש מאמא אלא הזכר והנה ר״ע כי כפי הבחינה שנעלים הזכר והנקבה בך
נכללים השלמות והביאור הוא כי הוא כינם כ״ה שנקבם שלם במור
הגבול ונמצא שכל כללות הזכר וכל כללות הנקבה כלם הם נכללים בכן
הגבול ואחר כל שאר הספירות שבהם של האח שבם מעובע ולמעלה כלם אז
במור נבודת הדי באורני) מעלות ר״ק בכללותם" ונעבה נבאר מה שאמרנו
בענין יהי כבוד ה׳ מבורך פיעיק השם ומיפיק כך ואחר זה נבאר השלג ר״ה
והנה בכם ידעת שלעולם שם כן מה״ב הוא בפלא והנה באמרנו) לך לגבול שהוא
ר״ק אינו) נעשה אם מור הפלא של הזכר ושל הנקבה והנה הנקבה עוקרת בכל
הדינים של פלא הזכר והנה זהו מור מה״ב של מורכך כמו שבארנו) כי
שם מה״ב הוא בפלא ולכן פיעיק השם אבל מיפיק כך לפי שבמסתיימים
אותם הדינים אז הן נוקבם דהקיף חולהם ט אחד שמתעלות לחשל הדינים
של ורחק מהזכר אחר אין בך שער מוב ליתן ולכן מיפיק כך אך הזכר אינו
כן כי הוא אינו צריך לזולתו והדבר פיעיק כך ומיפיק השם כי כל מה שהוא
הוא מתמשך והולך וכבר ידעת שאינו הולך לעולם רק עם מיפיק דבנשמתה

הא ומה

דאומר להפך כי הנקבה שיורין בכתב ונקבין בכתב כי הכל הוא סוד
הדינים בעצמם שהם נה״י של הזכר שהם מוחין שלה והם שיורין בכתב
אך בכתב נה״י שלה אינם נעשים מוחין והם הקיפים אבל הכא מלובש
בדינים עצמם רק בבחינת מה שלוקחת מהזכר כי בתחלה הדינים נאחז
שאין לה מה לקבל אז הם שיורים ... ונתבאר נשאר כי הגבורות כנגד כסא
יחשב שער נ׳ ישעל השלון המלבוש בסוד נקודה בכולה מו׳ כלה
תרחק בסוד לבי ומעשי. אך עצמו נגהן היה חסד מתוק סוד הדעת
שלה שהוא נה״י קל׳ ונעשה כוונתינו הוא להגדלה בחינת זו ואז מכוונים עתה
שנה׳ ביבוניא כבכתן שהגדלה כנקודה זו בכל הישלמות כנ״ל בחורף שנה׳
כן נק׳ כנגד אז אין כונתינו נה״י להגדיל השלון שהוא היסוד השלון שיורד
בביבוניא כבכתן ונותן לה סוד הדעת שהוא סוד שם הויה השלם כו׳ ולקח
שנעשה נה״י בזה י׳ יה יהו יהוה ולקח נעשה קל׳ שהוא יו״ד יו״ד ה״א יו״ד ה״א וא״ו
יו״ד ה״א וא״ו ה״א כי כל זה הוא הדעת שלה נכלל שו הם כנ״ל כנגד שהוא כו׳
קל׳ ולקח אינו בוקעים בה כח הכל אחרון שיש ביסוד כמודע שנה׳ כך היושם
ולקח סוד הגבורה שלה נקרא עקב לאה וזה ק׳ כי היא סוד ק׳ שבשם ולכן
מתמשכים לה סוד כ״ב אותיות מא׳ ועד ת׳ והם תקון כח של אחד שהם ק׳
אותיות בתלות מתשכן נה״י ק׳ תקון תלות נקודה זאת של המלבוש
עד מקום הדעת כנגד החזה מאחוריו במקום שהיתה התחלת אצלותה
ולקח אז צריכים להתדבק היחוד כדי שיחזרו פנים בפנים ולכן צריך מתחילין
לומר שהיה נכון ... ענין הנקודות אשר כו׳ ימי התשובה הנה שכוונת הנקבה
בכתב בראשון שהוא לבנות כל הדינים שבזאת שיך והשאר היא דינים נקראו
חסד ולקח אז ממתיקים אותם ונקרא בכתב ויעקב שבימים של היא אחר
באחור טוטו והיא מן החזה ולמטה ונקרא ב׳ בחינות הם א׳ היא שכל הדינים
אשר בכתב שלה נתקנים לבחר שלה וכן מתחכמת שלו להתכונה שלה וכו׳
כיוצא בזה עד סוף כו׳ דבחינה הב׳ היא כי מלבד זה הנה כל מה שאחורי
היום שלה הם סגורים שלה ונמשך שהדינים שבבחי׳ שלו נתקנים בכתב שלה
והדינים שסבבו באחור בשם שלו נתקנים להתמתק שבב וכן כיוצא בזה
ונשאר נאחז מתעוררים בה שבהם רק הראשון נשארים כל הדינים אשר

[illegible]

מולדה שלו עד סיום הקה"ב שלו נשארים בכתב שלה והרגעים שנשארו מראשון
דנקה שלו נשארים להתחלת שנה ובן כיוצא בזה ונשאר נבאר מציאותם כך
שהוא כך ראשון ונקראים כל הרגעים אשר מולדה שלו עד סיום הקה"ב שלו
ואז נמצא שהוא בתחלת חנ"ב והיא לא נשאר רק הכתב שלה לבד שהוא כנגד
הה"ת שלו וכל אותם הרגעים כלם מתחלקים בכתב שלה ונכתב באופן) שיכתוב
נחלקים מתוך הה"מ כי זה ההתחלה של הה"מ ואז דבר תוך שלם ע"י הה"מ כוח
הבינה או הרגעים כלם או המולדות כי התחלה הוא בחלק לה ע"י הה"מ ונשאר סוף
הגבול שבתוך הה"מ נחלקים וכל אותם הגבורות והרגעים נשארים לב שלם ע"י
הה"מ והכי הוא רגעים הבאים אח"כ ע"י השופר חותך הבינה בה"מ ואז כוח
הה"מ בה מציאות רגעים כוונה בהם כנגד הראשונים למולדות חלקים מתחלקים
כי קלם כאשר נחלקת מותין או שלו למעלה נעשו גם מה לזמן אחד וע"י אותו
הזמן נתחדשו ונמשכו יותר ונעשה כוח לב חלקים אחד מציאותם אותם
הרגעים מתחלקים ע"י הקליפה השופר כמו שנאמר נהבי לך ב' בחינות ביום
זה ונמצא הכתב שלה נעשה ביום זה וכל הכתב לאחר כך נעשה ביום ראשון
ולכן זה כיון הש"י נ"ב לשנה זה ונמצא שביום נעשה לאב לזמני נמשך
בחינת בכתב דכהל·· ביום ב' נשארים חלק הרגעים המונחים ע' הכתב שלה
מולד הכתב שלו· נשארים בכתב שלה נשאר הרגעים שמתחלתם שלו ולמעלה
יונדים מתחלתם שבה ואז נעשה פרק ראשון דנקה שלו שהוא כנגד החכמה
שלה ואז נמצאת מבחוץ שלה נשלה ואז יונבים כל הרגעים שמתחלתם שלו
ע' חכמה שלה ובעת הוולדת רגעים או בחכמה שלה הם מתחלקים תנם
ב' כי קלם יום ב' דכ"ק זה כיון כפים וכמו שנכתב בע"ג ואח"כ ע"י הש"י לם
חוזרים להתחלקם תנם ונהבי לך מלאות ג' הכיס תנם א' ע' מתחלקים אך
המיתוק הב' שעשה מתעצמו שלם ע"י לבן קין קין מתעצמים אותו כמו מיתוק
דך כמו הוולדת רגעים לבד ונמצא שהם ב' רגעים נ"ב מתחלקים הס"ד בחינות
ביום ג' נעשה פרק ראשון דהוד שלו והבינה שלה ואז יונבים כל הרגעים
שמתחלתם שלו ולמעלה לבינה שלה ·· ביום ד' נעשה פרק ראשון דיסוד שלו
והדעת שלה ואז כל הרגעים שמתדעת שלו ולמעלה יונדים בדעת שלה ·· ביום ה'
נעשה פרק ב' דנקה שלו והחסד שלה ואז יונקים הרגעים שבחסד שלה למ

פרק ראשון

בקמד

בחסד שלה אך שאר הדינים שבנוק' והה"ת שלו נשארים למעלה בדעת ז'
שלה והטעם הוא כי נ' בחינות הם כתר וחכמה ובינה ודעת ושאר הספירות
והטעם כי בכל ירידת שכתר וחכמה לעולם הם סוד ב' כינין ואלו הם סוד ב'
יחודים של הוי"ה וב' יחודים של שמות בבחינה וקיום כאשר אין אומרים שכל ב'
הדינים הם מתהפכים כיום א' בכתר שלה הנה כל הדינים הם משתנים עם
כתר ומתהפכים שם וכן כשמתעלים בחכמה כיום ב' אך כשמתעלים כיום
נ' וד' בבינה ודעת שלה אין מועיל שכל הדינים יורדים עם עצם אינה לוקחת
הבינה שלה רק הדינים של חלקה אך שאר הדינים הם בה דרך העליון לבד
ואינם מתעלים בה וכיוצא בזה בדעת שלה " עוד בחינה נ' כשיורדים
מחסד שלה ולמטה כי אז אין אתי כמו הטעם והדעת כי אתי בדרך הקה
לבד אינם יורדים עם כל הדינים רק הדינים של חלקה לבד ובזמן בזה באחד
קימים בזה יום ה' וגדים דין בחסד בחסד שלה ודין הנוק' ולמטה שבזה ושאר'
בדעת שלה וכיום הן יורדים דין הנוקבא שלו בנוקבא שלה והדינים שמתה'
שלו ולמטה נשארים בדעת שלה ואינם יורדים רק בכל יום כיומו כמעלה
נמצאת עתה נ' מדריגות כתר וחכמה ובינה ודעת ושאר הספירות ולכן כולהו
כתר וחכמה מתעבים לב' בחינות של יומי ה"ק מעשה אחד אך בבחינה
יחוד שיש לבינה ודעת שלה כנגד על שאר הספירות כי מתהפכים כל הדינים
שם ואחר שאינם רק בדרך העליון לכן נקרא כלה כיום נ' כי אז נכנס בה
הדינים וחקינהו שנוהג אין כן ואמנם לפי שהם הדעת שלה שהוא יום
ד' יש בו מעלות רק לכן להעמים נראה בה נעלה אל יום ד' כנגדו סחל
יום נ' בשבת והכי ידעת למה הוא ב' ימים רק ואמנם ענין הקיום שוהב
כיום ב' הוא כי אמנם שבכל בעשרה הז"א מן הבינה ע"י השורש עצם כיון שלה
הבינה הנשלם בתוך שהוא החכמה כי מעלות היא אין שם כיום ב' לכן ענין נחשב
לבינה עד שבים ב' ננסף החכמה שלה ויורדו עם דין החכמה שלו ואז ה
הדינין שוהב ומתקנים הממותקין ואין משם ולהלאה אין עוד שוהב כי אחר
שנתעוררה בתוך שהוא החכמה אין עוד שינה ודע כי אחר יום א' שהקטנות ב'
בשוהב אין לבונה כל מעלות נשארת הדינים היא ע"י הז"א עצמו ולא ע"י
בינה שלה כי בכל חזק היתה על כתן ונכנסת בנולדת הנוק' " וזהו ושאר

יגב לו לפרש הקדוש ימים בחשון לב' והטעם כי הלא בימים ראשון ונמצאים
כל הימים מסכים שלו עד ר"ה שלו וכל שלו נק' ימים חסרים כמו שידעת
כי הלא הסדר בחיבור מונין עד התקופה שלו ולכן כל הימים אשר עם
כיוון מוקדם זה נק' ימים חסרים כי אין המולדין יכולים להיות מוקדמים
הפסק הדחיות יסוד הלבנה ולכן ימים דלבונה הקיפין כפישא ולכן יום
ראשון נק' יום השוה ואחר כיום ב' שקורא מן ר"ה ולמעלה נבבר מלא מעלות
הפסק יסוד דטבת ואז האלף הדעת שלו המתפשט מ' עם ולמעלה קרא מוקד
שלא עד מקובל ואז הימים שבינתים הם בפנים ונק' ימים כפולים" עוד טעם
ב' כי כבר בארנו כי אחד ימים בחשון ואילך במשכים הימים שיק ט' הלק
עמהן שכבר הקדמנו בשנה ונתהפך הימים - ונתחזקו לטעם בחשון שבכל
עם ועם יש בו ד' בחינות הראשונות שבארנו שהם מציאות חלק הימים
שהיק בהם ב' מציאות דין וב' מיתוקים שנעשו בב' ימים בראשונים בנ"ל
נמצא שבאשר קרא בימים ג' אז יתגלו הימים של הלבנה בח"ה אחד שהיו בו
ד' בחינות הנ"ל שהם הב' דין וב' מיתוקים שהיו בב' ימים ע"ה בנ"ל ונעשה ניקוד
בחינה ה' שהיא נגלה מחדש פרק בחשון דקנד הזכר נכון כיוצא בזה עד
הקטנים לנים ז' שאז נשאר פרק ב' של יסוד הזכר שהוא כנגד ר"ה שבינתיים
ואז יגלו הימים של הזכר מתוק שלו ט' ר"ה שלה ואחרים אין עתה
מציאות ד' בחינות שאמרנו כי הלא אורים ד' בחינות לא היו אלא המתוק
שנעשה בימים בחשון שקורא עד שלש ר"ה שלו אך מעשה ולמעלה אין בו ה'
בחינה א' לבד שהיא נגלה מעשה א' לבד בלתי מיתוקים בנ"ל ואחרים לגלות
אורים הד' בחינות בכל שאף הימים קרא קטנן שאותן זה כי הלא ג' מולדין
רבימים ר"מ שהם הב"ד שלו הם מתפשטים נ"ב באו חלקים ג' פרקים
בראשונים מן הראשונות עד פרקים שנים בחודש שלו וג' שלישיים בנ"ב ונמצא
שגם מציאות הימים שבשלו המולדין הם מתפשטים נ"ב בט' חלקים ויש בחינה
אחת והיא מציאות הדעת אשר הוא סוד ה' חסדים נה' גבורות ואחרים דך
גבורות שבו הם עבדים ומתקבצים ל' הדעת שלה ומשם מתפשטים ה'
גבורות שלו בחודש תשרי נה' שלה ונתגלה זה גם הקטנות והטובה שלה מתפשט
בב' פרצי מוך הכמות שמך נעשית לג' חלקים חלק א' בתבונות והשני בחסד

וכו' בדוד

והנה כאשר נשלם התפשטות הבינה שהם דרך קו שהוא לך הדעת שהם מולבש
שהוא מתפשטת בקו ימין שהם בחסד ת"ת יסוד שלה עכ"ז גם הוא מתפשט ב'
בשאר בחינות כי ה' גבורות מתפשטים בחו"ב נה"י שלה וגם שלו יש בחינות
כיום שנתפרים בה ואמנם ספרך הוא זה כי הוא כבר באחר שהקדימו של
מוחין שלאין של הזכר המתפשטים בכל הדו"ו מסיבת שכן הם מתפשטים
נה"י במוחין שלה והמתפשטים בה מסיבות שלה ואמנם כאשר נגדיל אורם
למטה הנה כל בחינות השלימות שהם מן המוחין עד סיום היסוד של הבינה
שהוא בשליש התחתון של הת"ת דז"א כאשר ירדו למטה בתחלה עד בשליש העליון
של הת"ת שהם הנה יבואו מלובשים עם היסוד של הבינה כמו שהוא למעלה
נה"י מוחין דז"א בתוך נה"י של הבינה ולכן כשיגדל אורם דין המוחין של ז"א
למטה יבואו מלובשים עם הבינה שלמה שלמה ואמנם מה שיגדל מהמוחי'
שלאין הוא תוך הדעת של ז"א שהוא שיעור הנגלה עם הנה"י היסוד של הבינה
מלובש בתוכו ונשארים עד החזה שלו' המלכות ואמנם גם כאן היו
בהגמים עד הנה"י היסוד של הבינה שיגדל שלמים ואין החזה מגיע הכבך
אך מהת"ת ולמטה שאין שם של יסוד של הבינה שיגדל נתפשטת כאן אין
אין מחיצה מפסקת ואז אורם הב' גבורות הנשארים בתוך שליש שהם ב'
שלישי הנגלה התחתון של הת"ת וב' גבורות המתגלות של נה"י שלה הם מאירים
הנכר בה עד מאד כי אין להם הפסק יסוד הבינה. והנה מוכרח האור
הזה הגדול הם מוציאים היסוד והמלכות של הנוקבא אשר עדיין לא היה
להם מציאות שהלא התפשטות ב' גבורות הם עד החזה אך לא יש עדיין מציאות
של יסוד ומלכות שלה וע"י האור הגדול הזה יצאו יסוד ומלכות. וגם עתה ב'
שכבר אמרנו שב' הגבורות התחתונות של הוב מוחין דנוקבא הם מתפשטים בנה"י
שלה נמצא שאורם הב' גבורות התחתונות למטה נה"י שלה אינם נעשית שם
ואז מוכח שני השנים יצאו יסוד ומלכות של הנוקבא כי הב' שלישים של הנגלה
הנ"ל הוכחנו לב' שלישי הת"ת אך שני הב' גבורות שאין הנקבה ש נה"י שלה רק עד
כי אורם גדול עד מאד כנ"ל ולכן לא יצאו רק שם יסוד ומלכות דנוקבא מה שאין
כן אם שלא היה מגולה רק זה אשר נתגלה אח"כ וזהו בסוד חכ"ב ולכן נהיו
חסדים של נה"י ומתחת לזה הדעת ב' חסדים המתפשטים בנה"י שלו אחר

כלות ה' יסוד של בינה בחוץ שלו ומגוע אורה האור יצאו מחדש נק' שלו
בן קטן בינקותו הכי יום הו' שהוא סוד ההוד בו כלולים יסוד ומלכות
ואחרים יסוד ומלכות לפי שיצאו בבת אחת לכן שנים כלולים באחד והם
השביעי שהוא יום השבתות והנה לפי ששניהם הם יום השביעי והן כלולים
בסוד יום ט' לכן אמרו כל האוכל בט' כאלו התענה יום ט' וי' והקטן הוא האילן
נקרא מצוות הה' טעמים שבשבת מהם והנה דע שהשבת באחרון אך בו' יתנ'
לו נעמרו כל הדינים עליו ואמר נתמתקו הגבורות הנז' עצמו אך עכ"ז עדיין צ'
צריכה מתוק אחר כדי שיוכל להיות עצמו תנים בתוס' ולא יאמר הוא עליו
הס"ה שעתך מעיניו שהם הבקיבוצו דאינן מותקין לו מצוה הוא הקדימה
ולכן עשה המתוק מן השינה בצמוב והנה עד עתה שבל השנה כלה הוא לך
ולזה סוד אכילה שהיא מזיגה וצריך שעלה הגוף השמונה כלם מתקיימין
ונתקנים עליו אך עתה שהוא צריך לקבל מתוק הדינים שלא עז"ה אמ"ר הוא
צריך להתעלות וכבר מתוק ועלה עד הבינה מאמש וכיון שהיא עם אימא
מתקשרת אכילה ושתיה וכו' מן הבינה בה מתמתקים שהבינה עצמה אומרת
ושותה ומתמצת וכל אותם הה' דברים שהם אכילה ושתיה וכו' הם לבושים
נתקנו עתה כי בהם לה מתמתקה מתקנים נבוה ואותם שלמעלה אינם
מושגים עליו שכלם הם בסוד הכל הסד לבד ומשם ט' עונת ולכן אין אנו
יכולים לאכול ולשתות וכו' שבשבת נתעלו אך בינה הה' דברים שהם עליו
עתה בסוד הכל הסד לכן יש לנו ה' תפלות ביום זה בסוד הכבד
וזהו כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי' שהוא הכבד
הוצאה וכמו שנאמר ה' יה עצמו כי לחם הוא נ' חיות שהם בני מעלה ומעם
נמשך הלחם עתה ונתון במוצא פי יי' שהוא סוד הכל הוצאה לבד וסמך ש
שנאמר בגוף כי אלו הה' דברים נמשכים לו זמן מחיצות מתב"ר נה של השינה
אך עתה היא ענוגה מלפני מערבה שהם ה' קולות כמוניים שהקרבם עמהם
והם סוד מוחין סגמויים נמצא שסוד האכילה ושתיה וכו' ביום זה הוא
מתמתיות המוחין אשר בחסד וכו' נה של השינה הה' ה' קולות ובן הוא
הקטן ביום השמעת האדם עוון מכ"מ עצמו כנודע ולכן במוצא שבעשירי הג' ממוך
צום נהוא בב' קול והקטן שלו הה' טיבויים הם לפי שנמשכים עתה בסוד

הד' קשתות העליונות הכי שהקו שבגויים הם ה' קשתות עליונות שהם ה' הקיפות
שבשום אם נקוב זה מקשתות שום רקיע וכו' כי הלא פה אדירים מושבכי ים
אחרי כמובנים ירך הם אחרי אחוי ה"ל כי יש קשתות עליונות שמהם טבועים
אותו אשר תחת טבועה עבר המלכות שום אם ולמעלה כל אלו בקשתות הם
סוד נקב ככה כינה כל קו' נקודת כמוס ה"ל כמוכרע וכו' נפללים לא קמים
וכיס ולכן הכ"ף קול כגון ככה ולמעלה עבר שום אם אמנם שקו"ם אין עולה
ניונק מושם עוכם כגון שאין לנו יניקה מהו"ה שלא עוו הנוקבא והנוקבא
כמעשה היא למעלה לכן נ"פ הזכרים מוקשים שום אם ולמעלה לזכור לך
הקוילה מאין אותו שקוף מן הכבד לה"א וכלו כמוד אכילה ולא שביב אך למעלה
כאן הכל כמוד שביב נזם אכלו כיונים לגלות שרו עשבו כונים לעתה
ודע כי כ' אכילות הם למעלה וכ' שהיות למעלה והנה מעתיק ימין ש
שכנולתה לה"א נמשך סוד אכילה ומאין להחלה עד הכבד לה"א וא"כ מושם
יוצא לחוץ כי אין יכול להיות מונכל לכנוס בפנים ואז יוצא מן הכבד ולחוץ ו
ומשם נמשך דרך הקיקנה ולמעלה עד הכבד לה"א והוא מקיף אותם כמוד
הכל ומשם שוחכים אותו ונעשים ממנו ע"י שאוכב ונאכלב לכבד והם מן
מאין לנו עליונות שבכם עד יש אכילה שנק הנמשכת ממנו הק"א עצמו
על כן ומשם נכנס בכנו מיוחד דרך הגרון שקוף ככה אותו כיורד ומתפשט
עד הכבד לה"א ואז יורד בכני מיונה נכנס עד קו"ק שלהם ואז הם סוד כך
קשתות הכשמים שלמטה לגלות שהמלכות טבועה מוקם ב"ק וכ' אז הם כמוד
אכילה סוף אך מוקכינה נמשכות כ' מינו שתיה לחוץ עד קנה כי משם
ולמעלה הם סוד הקנים וקנה ממנו שיורד ט' הכינה מלמעלה דרך הגרון שלה
עד הכבד שלה קנה יורד דרך הגרון שלה כחכים נמתנן טבועים אין נ' מאוחר
שלהם ומוך שיורד מן הכנה ממנו כולה ממנו נמשך עד הכבד שלה ומשם
יוצא לחוץ מן הכבד ויורד עד נ"ק שלה"ן וטבועים ממנו נקנה זכו הכך מן
הכבד לה"א כי שם היורד עליון היה יוצא לחוץ וכמכין היורד עליון יורד
בפנים אך הטעם כי כאן שקוף כינה אשר כינן מוקשים מינה ובלק היא
סוד אחיק סוד כיונים ולכן אם סוף שיורד מן הקנה שלה עצמה יכנס בפנים
כנגד שלה ויצבור מכל נ"ס הנה הוא יקין מים מולחים ומדים ולכן

הם עוברים לעולם דרך הטבע ולא יכנסו בנצחון כי הנה הם מעוברים הטבע
להיותם בסוד הבינה עצמה ואם יעברו בכל מחזור יהיו פשוטים ולכן לעולם
מן הטבע והם סוד הסוד שהחדשים מוציא מהם והנה זה כל שנה מן שנים
והנה נכתב למעלה בזה בסוד השרשים הם שנים שהם במעוברת מן
יולדו שיש כל מעוברים של הויות שהם עד מן מזה בן ומה יולדו שיש כל
מעוברי אחרים דיולדו ולפי וחדש הם הכל יג יורדו ואם הטבע יג יולדו לעולם
הדור שהוא שנה בשותפי יהיו שנה אחד בשותף כיאחנו שנשלמים עם קול
האחרות בשותף והם סוד הטבע שגבורת שהם כח הדינין הם ויוצאים כל
השפטים שהם בואם והם סוד ל' מעוברים של ע"ב מן מזה בן שהם בזה הכל
כמו בואם והם מתמתקים כי אמנם שהוא יולדו הם נ"ב מן הל' הויות
או עולם בהיותם מתערבים עם מעוברי אחרים הם מעוברים אך עבר שהם
עדים בשפטים מתמתקים שם " ונטו היותם מולד הישן הוא כי הנה
כאשר ל' הויות הנז' מתערבים בזה אחרים כלל הנה הם מעוברים אך שם
האחרון של בן הוא נק' מים פשוטים ממש אך נ' הויות באשורות ע"ב מן
מזה הם מעוברים ולא פשוטים כי שם מ' עד ל"ב הוא מתוק כי הוא מסוד
חכמה אבל האחרונים מזה ולמטה שהם מבינה ולמעלה הנה הב' מים
שהם מן ומזה אינם כ"כ פשוטים כמו שם בן ולכן כאשר יצטרפו שם ע"ב
בזה ומזה יתמתקו כלם יחד ויהיו כלם מעוברים ולא פשוטים כי שם ע"ב יקיף
אלו ויעשם מעוברים לכל נ' הויות אלו והנה מולד הוא כלל נ"ב הויות
ובאלה כל השרשים יתמתקו כלל אך השרש הב' הנמשכת מלמעלה
מן הבינה עליהן הנה הם מתוקים מאד ואף אם יתעברו במנין אינם
מעוברים ולכן נעשים כדי הזמן ∴ הערה נכתב הק' דברים
שהם אבילה ושמיה וכו' הדברים של החזן מהבינה ואחר נכתב סוד
הק' קולות החשמלים ואמנם שבאלה שאין להון רק ב' שכינה לו באשורות
ולזה שהם עכ"ז יש בו בחינת אבילה נ"ב סמו שנראה בזה קהלה נקרא
בסוד אבילה דע שכבר ידעת מש"ש בספר דף ע"ז עד שלשלת שאמר בסוד
ושנקבה וכו' וקשה דע כי אבילה היו נמשכת מתוך הבינה כלל והוא כי הנה
ידעת שיש הויה בסוד שהיה בבינה ושם הויה רק יש בו ל' אהיה ק' כי בד

ומצאתי כתוב אחר בגוונא
וזו ... ...
... ... יום
... ...
... ... יום ... ...
... ...
... ... בהכנעה
... ...

אהיה

אהי"ה דיודי"ן באות יו"ד אהי"ה דיודי"ן כ"ב ואחר שהם בגי' ואהי"ה דההי"ן
כ"ה והנה האכילה נמשכת מן הראש שלה שהיא אות היו"ד הנז' שהיא
אהי"ה דיודי"ן שמשם ינקה אהי"ה דיודי"ן הנ"ל הרומז באות ה' והנה המתפשט
למטה עד החסד שלה ושם נעשה סוד אכילה ומשם דע שכבר ביארנו
לך שאין לך שום שפע יורד אלא בהמשך החסד והטעם הוא שכל מזון
שפע הם משקים כנודע למטה מט"ב בחינת החסד שהוא אור הרחמים
שהוא מוריד משפע העולם ועד סוף ואינה מתגבר ומרקיע כמו כי כ"ב
גדול אורו למטה כמו למעלה ולכן כל מזון שפע בריאים להתלבש מן
ולירד למטה וגם יותר יצוק ית' חסדו והטעם כי הלא החסד שבחכמה
הוא מתפשט בכל הבינה ונו"ה מתפשט השפע בכל הבינה כלה ואח"כ
החסד שבבינה מתפשט בז"א ונו"ה מתפשט השפע בכלו ואח"כ החסד
של הז"א מתפשט במלכות כנ"ל וזה החסד הוא שעליו נאמר יומם
יצוה יי' חסדו יומם כבלהו כאז"ל עם בלהו יומין נקרא צב' ונחזור
לענין כי החסד שבחכמה הוא שם ע"ב במילוי יודי"ן ומתלבש בו
השם באהי"ה דכבוד שהוא אהי"ה דיודי"ן הנ"ל של אות ה' הנמשך מאהי"ה
הראשון ונעשים יורדים למטה וכבר ידעת שאהי"ה הזה הוא ראש הבינה
ושם ע"ב במילוי יודי"ן של חסד החכמה הוא בתוך שלו ולכן כיון דהוא נמשך
מחכמה וגם מתלבשין וגם שניהם יחד הם גדול מן שם אהי"ה עם המוסף ולא
מראש הבינה יותר מן שם ע"ב הנז' כי הוא מתוך ולא מן הראש ואף על פי
שהוא מן החכמה ולכן ... אם מתלבש שם אהי"ה הנז' בשם ע"ב הנז' ונ"מ
הנז' באכילתם והוא שעומד שלהם תחת העץ ויאכלו כו' כי הלא אכילה
הזו שבאכילתן הוא סוד מן כמו שנזכר בע"ב והוא מזון המלאכים כנ"ל
ואינו נמשך רק ע"י החסד שבחכמה הנז' אברהם והנה שם ע"ב דיודי"ן
הנרמז באכילתם הוא יותר חשוב משם אהי"ה של הבינה כנ"ל כי שם אהי"ה
דיודי"ן מתלבש בו כנ"ל נמצא ששם ע"ב זה הוא תחת זה השם שלאהי"ה
דיודי"ן שהוא בנ"ל ועתה נזהר אברהם והוא שעומד עליהם תחת העץ ולא ע"י
התלבשות זה נמשכת האכילה נזהר ויאכלו ונחזור לענין כי הלא
כשמתלבשים כ' שמות אלו זה בזה הנה יש בהם י' יודי"ן וא' דאהי"ה הם

ਵਾਲੇ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰੇ

בחסד ועכ"ז הוא קטן ·· ונחזור לענין כי אכילה זו היא סוד מ"ן כנ"ל
ואמנם סוד שאמרנו) שהאכילה היא מ"ן הנה ע' יורדין הנה כלפי
המאכלות הוא נ"ב בשינויים שבסוף הבינה אשר בה ניתן המ"ן דזו"ן
ודע כי שרש להדיוק הם סוד הספ' והשינויים של הבינה באותן זה כי הנה
כח שהיוד של הויה שבתבונה היא עצמה ה"א של אהיה שבבינה והנה
השרש הוא צורת יו"ד בתוליית כינוייה והנה מלבד שהיוד של התבונה
מוד' עכו נעשה צורת ה שהיא תמונת ו"ד ואח"כ ד"ו הרי שצורת יו"ד ואף
נכלל יו"ד ו"ד כזה וכל אלו הם סו"ד ובפרטים לשלשה להיות כצורת
א' של אהיה נ"ב באופן זה ואלו הם ו' שינויים בסך שבבינה ולפי שכל אלו
המאכלות הנמשכים מן החסד של התבונה ולא מתמשלה לכן הספירים
בה ב' שינויים אחרים כי הוא לב' שינויים הם ואין כאן שם ו' כינוי חוב
של התבונה שאמרנו כאן אבל עכ"ז ב' השינויים אלו נעשים בכללות
הכל כי כבר הכי אמרנו) שהשרש זו צורתה יו"ד ו"ד והנה צורת השרש וצורת ו"ד
הוא צורת ה"ה הרי ב' אותיות א' ה' נעשים מצורת שרש זו ואלו הב' אותיות
הם השלום ב' שינויים האחרים מן הספירות ובזה נשלמו והנה אלו הם
הב' אותיות של אהיה הראשונים שהם א"ה ואלו הם נ"ב אותיות א"ה
משאחר כי אותיות שנ"ב הם כנ"פ טהים שהם כ"פ התנכיים כמו שנודע
והנה ביאורנו איך א' ד' כלולה כה' של השרש שצורתה יו"ד כנ"ו והיא כמו
כי הוא"ו של בריאים נחלק לב' א' למעלה וא' למטה והרי כאן ד'
ונספר והיא ד' של אחד ובורת א' שהיא יו"ד הרי אח"ד מאחד והנה הם
ואין אשר כבר זו כנ"ל הם הראשונה בסוד שניים בסוד כל הנתיב ד
הבאה לעשר זו שניים נש"ש כי הן הדבוקה עם היו"ד שעלה לחשבון הכל
כל ו' חשבונים ' והם הם והן שנים בסוד ונש"ש בבד הכ"ם ונש"ש כנ"ל הלי מ"ן
כינוי שם אחד כי ו' היא דבוקה ש' היוד ' ו' הם מ' וה' שנים היא שם הכ'
מ"ן כינוי שם אחד עם שלשתן והוא כנ"ל אמרנו נ"ב אם הב' לכתוב התחתון
כנזכר ם יהיה ס' הנתיב של מנצפ"ך והב' וו"ן הם התשובה הם מ"ן שהם
סוד המזון שאמרנו במאכלות לעיל והנה נמצא שזו של אהיה א' הם ו' שינויים
העליונים ואותיות נ"ד ב' עם אחוריות אה"ה הכל הם ו' שינויים התחתונים

קוי לב׳ שוים ונכפל ונקבץ עמק ב׳ זויות אחד משולש ושוה נכחר
הזויות של משולש הנה יתבאר שבהיות המשולשים הצלעות והקוטר במקום
אשר שם קם השוים קם נב׳ ב׳ משולשים של שוקים שוקים הצלעות בשלמות
שלה של קוי ש׳ של שתי למשולה שוקים הקוטר הוא כנגד בזויות ב׳ והוא
ב׳ של שתי למשוה ושוה נכון הדברים יותר כי הקוטר א׳ משושוית
אבנות ונוי בה שמורה נ׳ שם שקם של השוים ונוי הצלעות הוא ט׳ ק׳
השוים עם שוקים שקם ב׳ המשולשים קם בה אחיק פ״ן ונקרא משושוית
אבנות טבע כי הוא שוקים הצלעות בזויותיו הוא ב׳ ועם הזה שוים הצלעות
קוי ל״ן א׳ וכנגדו למשוה קוי בה פ״ן ונותן טחבו בכחן שלמשולה הוא ש׳
ולמשוה הוא ב׳ והצלעות כי למשולה הוא ש׳ כאותם זה כי כאשר הקיף פ״ן מש
ישקף ט״ב והוא סוד אחקע שכנפו שהוא הקטנה והוא נמשך מכאן כי
המשולשים קם סוף החכמה שהוא הקוף קוי נשקף פ״ן ולמשוה נ״ב שוקים
בזויותו עם י״ן שוים המחקנים קוי הב״ב פ״ן שבזקכן שקם משושוית
אבנות ונדיין יש מוקום השוא כי למשולה יש פ״ן מש׳ כנה נעור י״ן ט׳
שוים הצלעות קוי בלב׳ אך הצלעות הוא כי הלא השוים קם לב׳ כנגד
לב׳ נחבורת החכמה ולכן מוציאות כל הלב׳ קם נמוצאים בחכמה ולכן קם
ולב׳ שקם שקים בזויותו הצלע ב׳ ונעור הלב׳ שוים הנכללים עם כלה
אך אחד נחלקים נחלקים לזקן הבינה של משוה שהוא ע׳ י״ן שוים
המחקנים נם לע שזה הכלב׳ לפי שהוא בחכמה שהוא משולשים בצלעותם
לבן הוא בלב׳ כנגד ב׳ שמורה ע״ב פ״ן מ״ב ב״ן שעצמם כלה בחכמה קוי בזאת
סוד אבילה שהק נכחר סוד שהיק הנה ק׳ שניים קם ואם המשוה שהיה
יקין נ׳ אך לפי שהשב היא בכלל אבילה אינם של ק׳ לבד והצלעות כי הנה
האבילה בזאתן שהוא סוד אותם הז׳ יורין בשם ע״ב נאמיק דיורין טעם ב׳ יוקן
של אלף האבינה קוי מ״ן ונקוב מ״ן נמוים קם אותיות המ״ן קוי שאבילה ושוה
הכל במוקום א׳ נם הז׳ לורין באשלשים קם שבוע נ״ב שקם לב׳ י״ן נאמנים אמונה
שהיה בכלל אבילה ולא אמונה אבילה בכלל שהיה הוא כי אותיות מ״ן שקים
אבילה קם יותר בהשען שקם ב׳ יורין בשם ע״ב הוא קס״ן והז׳ יורין של אחיד
קן קוי מ״ן ונם קם בכתבן אך במולות מוים אינם בערך ולכן אמונה ט׳ השניה

בכלל

בכלל אצילות והנה האצילות והשרש מתחלקים א' בתוך כך שהאצילות שנאמר
בשינויים נמתקת אך השרש שלא נתחבר היא שהכל להתמתק בשפתים
בכלל ש"ע בסוד ונודע כי האצילות להיותה יותר נסתר לכן אין מציאותם כך מוכ'
שמות שלשים קודם אביא הע' יוד"ן שבשם אך השרש היא מכל כללות
השמות שהם ל' הויות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם בג' פנים והן מילואים אהיה הויה
ואדני והוי' שהם בג' תנ"ה וכלם בג' הכתר והשרש הוא בג' חש"ו יה וש ביטקם
בם קם סוד השרש שהיא נתחבר בשינויים כמו האצילות רק בתוך שהיא בם
הוי' שהיא הוא בג' הכתר בם לאמור נאמר זה יותר ונאמר כי אחוריות שהיא
הם ה' למעלה בתוך העולם וג' למטה וה' למעלה וה' למטה והתחלה נקוד
ש"ע והוא שתוך העולם הוא הכתר ולכן יש בו ה' והעולם כי שם כללות
מלך של ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם ל' הויות ואם תפרש כלב מלך ישראל הכתר וכו'
סוד בם אחה"ע שהם אחה"ע בבינה אחה"ע בהכרות ושמם נכללים
כאן והנה אחה"ע הם בנקודות השרש הם אחוריות ופנימיות שאין בהם עתיק
ולמעלה ומלך אחה"ע של עושך הא' מקום בבינה שהם בנין וה"ג היא למטה שהוא
והוא סוד הה' מילוי אהיה שהם בבינה תוך התחתון והם בעולם הנה וה"ג מים
הם בכאן נקבים סוד קוה הוא סוד כי מקום שעשה הכונה היוצר לגילוי
שהוא שולט מבחוץ השרש ונעשה לתוך הגילוי כי הגילוי שנחבר בכל
המשקין אך אינם נכנסים מתוך פנימיות הכונה ואחוריות י"ה הם י' למעלה
ה' למטה והעולם כי כל הויות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שבתוך העולם יש בהם מ' יותר
והם סוד מים ואם תבינם י' יו של שבעים הם' יחוס ולמטה בן מילוי אהיה
יש ה' יוד"ן ואם תבינם ה' של שבעים הם ט' יוד"ן כי כבר ידעת שבכל מים הם
בסוד נקבים וה' יו הוא ה' משקים אשר ה' יו מתעוררת עם הי' הפנ' והיא
ה' הכל ל' יוד"ן והם יחוס הכל בה' יחוס א' למעלה וא' למטה והנה הם סוד
מים עליונים זכרים מים התחתונים נקבות והלשון הוא הרקיע המבדיל בין
מים למים והנה כל המים העליונים הם סוד היוד"ן שבכל הויות ע"ב ס"ג
מ"ה ב"ן הם ומשם אהיה יוד"ן מושם מתקבלין מים התחתונים כנודע כי
סוד יוד"ן שבהן הה' נקבו וה' מבדיל בין מים למים כי אהיה ביוד"ן יותר
ומתוכו שם ה' שהוא ב' אהיה וא' והוא בג' נקי נפ שם האחרון הוא אביך

בהדין משל הוא מינו כל הימים נזקו אומרו ולמוקוק הימים הכא ימים
שהוא אדיר בהדין החדין מוכלם ומוקוה לבלם משל אדיר בהדין הוא
בנ׳ מהוק לבלם והוה בילבין כי כת הם ימים ואמוס נמובא שהם בכ״ס
ואחבין הוא כי אחד מוב׳ ים ים הפאשוטם שהם זמנים שטשו חוב של
הלא כי תסמוך הוא יס׳ ומינג הוא מוי הכי ימים נימים החדושים נקבוק
הם מוב׳ בינוקבא כלא הכי בילבין מולת חסילה נשבוע הישב ואמוס קשאר
שביין אלא בילכים לו מוכי הכב שב׳ לו כך בהילב ושבא וכנו לבוהכם
והחילב הואיל ואחרא לכן מאחוב הכבא של שאמק בשורק ושנוהג ונאפ
אוכו הוא שאלב כבר נהלחו הישב לשיל״ שנוהג היא הזמן והוה שקד
הזמן אינו כמו הזמן שינכבה מוצב׳ ואדיר בכל שהם א׳ ימים אך לו ב
בולים הכל כי הכי בילבין לשול שיש ב׳ אדיר במולדים בשב ל׳ אוהורד
הויך ב׳ הפאשוטם בילבין והנ׳ כשלמ׳ והל׳ בהדין ואמוס הא׳ בימים בהקהבכם
שם שם שב׳ בילבין בכל בשור הקבלה יהיו בכל בהם א׳ ימים והם שב׳ שר
שנוהג ול׳ אדיר האחדים הם כנ׳ הנה הכי הכל כנ׳ שנוהג והוא כנ׳ יול
צדקות ומ״ש בסבם דמושפטים כפ תם שב׳ ששנוהג אינו יול צדקות ושטן
הוא כי סוד הזמן הוא כמושך מונג׳ צדקות נבשו נה׳ של הבינג הם סול
נ׳ מולדי אדיר בילבין שלמין הקדין בכל ומשמוהחכבים שמוקם הויה אדיר
בילבין השלונים ונמושבים שם אז שבשים יול צדקות והוא כמו שי
שנוג או כבינג כן היא במולכות לכן כת שנהם הוא כנ׳ השמוש הכינשאר
השמוש המושך ואחד נאור במורב אך שבג נשלם ק׳ שנינויים בינך
מיכך הוא כלול מחכילב ושכיב כי אחמון במושב מטן למיכך שבירך
סשהוב כנ׳ וכן׳ ובשמן בשמוהיו והשטן הוא כי נמושך מוחכילב ונשויד
שהם אותיות מן והוה שם בחילוף מצפץ הוא כנ׳ ש׳ ומן השלון הד
שמן נזקו ובשמן בשמוהיו ששלח הסכל הוא כי שטל הוא [illegible]
כנ׳ הטם שטל ומלכל הוא אדיר בשלמ׳״ בחיצב הוא כנ׳ ש״ן והוא [illegible]
במלות והוא סוד אדיר בולין והדין כי שטם כנ׳ בחיצב והשטן כי של
אדיר בהדין הוא המקוב כי כן שולב אדיר בהדין כמטן מוקוק ושם אדיר
בילבין הם הימים שלהוך המקוב כי לשול הימים נמושבים מומולי ולין

ויען

ויען אשר המלבות בעורות מאה הלולות העשויים בעור הכל לבן אמן
אומרים כיום זה בהול כ״ה בשבתעולה להמעיכה ט״ו הלולהשו״ טעם
למוך שביאתן בהתפלה כ״ק בשטן למוך קין דבוקים שאחור כרי שהשקים
אחרים לא יתאחון שקס וקשען כי האחוריים קס מוך שקים וקס קר שלפי
שקים וקס עד סוף הענין שמודלהר אדלעין וגם אליקם בלים הללטבוק
ומעשים מאם בסוף כל הענין וקס נ״ק שקים אחרים בשבך שו הד״ר
שקים שקס שקים היים הקדושה והנה בעיש אז מעקים ושוודות נמללים
שו השקים אחרים בשבעם בתוך השקים הקדושים שמאחוריים ונו״ב ללגבם
בשבעם קס יונקים מן הקדושה השכינה נ״ל סל אחיזת החיצונים בקדושה
ט׳ אינם אומרים רק ע״ז בללותם בשבעם ולא שאז נכנסים קס עצמם ונ״ל
שבו שבו על היסוד רק כי שו השקים שונעם קס מתמז שביסוד הנוקבא
כי קס ד׳ בחינות ד׳ אותיות שקים ואשר כוונה המלכות להעלות המ״ן
נכללים כל השקים של הקדושה עם היסוד שבה וכשיש אז כנפיה אומרים
שקים אחרים בשבעם נכללים שמוקם ואותם שקס אינם נבנים אז עבם
יונקים בתוך הכללות ונ״ל ונפתח כי היפש נ״כיתה שבליה השלטן מזדווג
עם השכינה בכיכול בתוך הנ״ל ונ״ל שבו שבו על היסוד רק כי עד שם
מגיע הכנף בביכול נ״פ זקן סוד שקים באז נ״ים בנחלהיך כ״י כי החיצונים
הנה שקים אחרים קס שאוחזים בשקים דקדושה ונ״ז כן בלא תוך נחלה הקדש
ולזה שקים ולא אחד הניך והנה שטן היותם אחור באחור מתחי שלם כיום
ונועלים מעמען שיך ואז נדבקים סי הענף נשאר כבור באילן אשר מעשם
יצא והוא בדיוקם אחר ה׳ פנים בפנים היך באין שיתחברו להדבק בתוך הקדושה
החיצונים מתוין שיך אך הענין הנ״ל אולם שהזווג שוך פנים בפנים לבן קס
מתדבקים בהוא שביון ולא מתקרבין בה עם בה ולבן נוגע קהר אבל נגן
שוך אינם דבקים זה עם זה בדיוקם פנים בפנים
שגם שמשון החזק לפלשתי׳ ת״י כי כ״ח זה מדבב בזמן היסוד
והנה כאול שמל היה בסוד שז״ן ונעקב בגלא אז השמש ד״ח שהם
ספירת הנבוע הוא למעלה מראש הנקבה אך כיום בה שאז שטעם יעקב ורחל
מגיעים עד הכבוד באו וגם מגיע כאגם אח׳ נערם יבול היה לחבק להל

במולד אבל כאשר יתקרב המולד שלא יוכל לחבר נראה כי כאשר לבד
מוקצה כינה השמש שלו ולכן אז יקבה החיבור ההוא בסוד שמולד האחר
לבאשי כי כאשר במוקום שמולד מוחש מוקצה ויוכל לחבר ואמנם יש לפ'
אחר שאומר שמולד האחר לבאשי ונקון חיבור השבת ויש פי' אם שנוקם
שנים בקרוב א' ואחרים שנים ואז הוא החיבור שלם. שמולד לשמש שלה
נמולא שנרבה בשבת אין החיבור של שמולד האחר כאשר מוחש שלא
במוקום שהיה שם כאשר מורחק אך נרבה אין שם שלא נראה ונקון האחר
לבאשי כי האחר הוא במוקום שהיה מורחק מאשי במתן הכבידה שיוצאת
מאיש התקופה בחוץ רמ"א בין פנ"ש נם אחר לבאשי הם אותיות ישראל פ' אם
היה ישראל הוא מתחבר אורבה ·· ראוי להבין משלו הימים כאשונים
הא' לתוך היו ב' ימים לה ותוך הם שלו הב' כאשים נשאר מורכה בם' הזוקר
שנים כאשון היו בינה השיאה והב' בינה בסוף ולתוך כן נשאר לתוך היו ו' ימי
התקופה ומשלו הב' כאשונים יע"ו נינם האחרון יע"ו ונכנס להקטנות בו שקורת
י"ח והימים שבינתיים אין אותיות בהם הראשונים ואחר זה בה' ימים שנ"ה
י"ח לתוכות אין אין אותיות הראשונים ולתוך בן כי מוק הפרש בין שנ' ה"ב
הב' ימים לנו שבין ב"ה לי"ח ולתוך אחר זה כא יום א' שהוא יע"ו יום ראשון של
חן התכונה ואחר זה הם ז' ימים חול המועד ואחרם יע"ו מוחש ונם אלם
חול מוחש בימים שבין י"ח לתכונה ואחר כן בא יום א' שהוא יע"ו שמיני
חג העצרת שלא להיות שאלו הכבוים מוזכרים במומם בכל שנה למולדות
הראשון ותוך בתחלת הכבידה ישאו ט"ו אחור באחור כו תפלתם נקם זה
מוק שלא התורה אלהים של הזמן עד לכל שבת כי אם היה יוצא הכל מורחק
והמוקדל השלש עשר כן שיצאו אחור באחור כדי שלא יקדימו הקלפור
באחור כי בהם אין להם אחיזה אבל באחור שהיא בחינת שהים לאחר
[illegible] בנוכים שלקים שיש בקדושה במוף יש שדים אחרים נ[illegible]
אחור באחור שיהיה אחור בעקבם שמור ודבק ונבג אין לה[illegible]
שם נקנה סבב תמונה) שבתשפי (כבא העולם. ותולד הכבד להמות [illegible]
צריך הקסיב ונשען הנסיב הוא ליתן לה כל הדינים וישאר הוא כלו כתמונ
וצריך לתוך בינה בבמוך מיוחדים כאשר נראה בשנה והנה הנשיכה

ונשיב

שעיקר ספי' הן ז' ימים בכל יום נעשה תיקון א' וכמו שנתבאר בדרושי הפסח
היא כאחד שלו בשבת הקודם ומשם ולמעלה הוא תיקון לאה כנודע
שעומד ששה קצוות שבלבו דימים כי כנגד עתה לא נשלמו בפרקי
על יד ואחר כך אינה כולה לנוקבא יום שמיני הן העשרה וביום
הראשון דפסח נגמר מוחין כל"א עד הוד שלו ובקיומם נעשה ביום זה
כל התיקונים הללו לבד הוי דינא קשייא ויום הב' שהוא [illegible] של חסד
הטוען כנגד שלו עקירה המלכות שלה לבד הוי דינא כהוא ולבד הוו בשמיני
כי שם הוא תיקון לנוקבא לאה מוחין שלה והב' מוחין דכל נעשה כי הכתר
דקיימו הוד שלו שהוא כתר שלה והמלכות שבה היו ב' כתרים כי כאשר
המלכות וגם הוי יום ראשון דינא קשייא לפי שעדיין לא נעשה המלכות ולא
המוחין כי [illegible] לעולם מתתקן ויום הב' שבכל נעשה המלכות הוי
דינא רפיא ולכן צריך לכוון בכל יום היכא א' מאלו שהוא [illegible] אהבות
ביום הראשון [illegible] כי [illegible] לעולם [illegible] והנה ונמשך זה המוחין של הנוקבא
[illegible] שיעור ביום וגם צריך לכוון מדת שהוא [illegible] [illegible] מן [illegible]
[illegible] ונעלה לחיים קם המוחין [illegible] שעולה חיים ומלך [illegible]
בחיים הוא תיקון כלאה שהיא המלך דקיימו מולדות וגם מלך היא הכתר
וחכם הוא הדעת שמתגלה במוח הלב והקמים בכתר הוי כל"ל שהיא
בכתר והיא בתיקון הכתר שהם הזמנות ולמעלה עקים חיים הם
כנגד שהם עקים חיים והנה יום הראשון נעשה כל הכתר שלה כל התיקונים
מן הכתר שלו עד ההוד שלו ולכן הוא [illegible] נעשה הכתר שלו לעצמו
בכתר שלה וגם נעשה בכתר שלה גם האורות של השאר עד ההוד כי גם [illegible]
אחר היא נעשית כולה של המלכות לבד מן הכתר שנשאר לעצמו
מה שנשאר גם בכתר שלה בשימוש והאור מכל השאר וכן ביום הב' נעשה
בחסד שלה כל התיקונים [illegible] מהמלכות ולמעלה עד ההוד ונעשה נסירה
המלכות שלו לעצמו גם האורות כל השאר ולכן הם ב' כתרים וגם בהם
[illegible] שנעשה [illegible] [illegible] בשאר הב' ימים ולא כן בשאר הבחינות כמו כן
והלאה כל א' נעשה [illegible] שלה לעצמם לבד והיום נעשה האור מן השאר
וחיים שלא מעכב לבד וזה כי ביום הב' נעשה כבר הראשון העליון דקוד

שלו שהוא בינה שלה והיא נוטלת נסירת הבינה שלו עם כל האור שלה שאינו
נוטלת חו"ב מקום שלא שהוא מושפע לבדה לבד וכן בינה הנ' נעשה כתר
המלכות יסוד שלו שהוא דעת שלה והיא נוטלת בדעת נסירת הדעת שלו
וכל האור שנזכרים בה כמו שאמרנו בבינה ולהיות בינה ודעת שלה
שנים בבחינה זו וגם שהבינה דינין מתערבין מבינה עם בדעת שמה
מתקבלים לכן בא בזה נעלה בשו הב' דפרצופים נ' בחסדי הוי בשבר
ונבחנו עד למו[illegible]וא ל' בחסדי ומן הדעת ואילך אין שום מיעוט שיקבל
אבל האור אחד דבר מושפע שלא מן הדעת ואילך כל הנאצל למלכות
ואחר שנסרה דבר הקדמות איך כלל והנה בינה ל' נעשה התפארת הקדמונים
בנצח שלו שהוא חסד שלה ובינה ז' נעשה התפארת הקדמונים דהוד שהיא
גבורה שלה ובינה הז' נעשה התפארת הב' דיסוד שלו כי אין ביסוד שלא ב' תקון
לבד היסוד ספק א' והשנית ספק א' והוא נעשה הה"ב ונוה נעשה בהמלכו'
כי מן הנצח שלו נעשה הה"ד ובינה הח' נעשה התפארת האחרון דנצח שלו
שהוא כנגד כל הנצח שלה ואז היא נוטלת כל נסירת הנצח שלו ובינה הט'
נעשה התפארת האחרון דהוד שלו והיא נוטלת כל נסירת ההוד שלו וגם אין בה
נשלם ההוד והגבורות שלה עם נקודת יסוד ומלכות שהיו בה בטבור האלהים
וגם מנסירת כל היסוד שלו עם המלך כי זאת הנקבה נוטלת היא ליסוד
ומלכות שלה וגם מן הגבורות שבנצח הוד שלה כי אף שלמעלה היא עקר
החו"ב המוחין נה' נמשך אור החכמה שלה כל הקו עד הנצח שלה וגם אור
הבינה שלה נמשך עד הוד שלה וגם מן החסדים המגולים שבתוך יסוד
הא' מהם שיצאים כמו מן הדעת שלו ומתפשטים בנצח החסד של נצח
מגולה ובהוד החסד של הוד מגולה נמצא כי באור החכמה והבינה
של נה' שלה ואז הב' חסדים מגולים יהיה כל בינוי האור הזה וגם אל
יסוד ומלכות שבה להנהיג ונקרא הלבושי' חכמים שבם נה' שלה מורכבים
שלהם בהיות יסוד שלה כלולים שהוא המלכות וכל זה נעשה בהסתרה
עם האפילה בההיכל ונוקבא בהסתרה מושלה שלו מאור הקדושה הנ"ל וכו'
ונעשה אחר כך נוטלת בחלק נקודות מלכות מאירות שלהם ונעשים
הם הב' שינויים שאין מתפשטים בזה ונכנסים ה' בסתר כי שלה הכח האיין

ביאור תלמידי חכמים מרבים
שלום בעולם

שלה

עולם הבינה אין בו לא אכילה ולא שתיה כי בחי' האור הזה אינו רק מזון ולחם
ומשקה יש שם אבל למלכות בבינה האור הבא אינו אכילה ומזון באור
הצלם שבא מאימא מאחורי האור בעולה הכל בי"ה ולכן אין מרגיש
כי אור זה הוא בחינת קול שבו עולה שיני וכן עולה אלהים כמנין קול ואמנם
שהיא הצלה והיה כאלו שהנפש יהנה ולא האכילה כי זה אינו מה כלל שום
דבר מזה אמנם כיון שאין אנו מקבלים אלא מזון וגם יהיה כמנין באחר
יבוא אחר כן ש הקדש כי אין מי שיקבל דבר מלמעלה של ירד ולכן אין
עושים כפי מה שהיא מקבלת וכדי שתקבל היא את הצנויים שהם
הרחמים והגבורות דאימא באמצע צריך להעלות בחינת קבלה שלה בשלמות
כדי שתקבל השפעות הזה שהם לא נגמר בחינת קבלה שלה בשלמות
איך תוכל לקבל השפעות ולכן אנו אומרים כאן להעלות יסוד ומלכות שלה
בחינת הכלי ולכן מעלים עתה כאלו הקטנה כי מן אכילה נמשך אליה אחר
אור הצנוני דקיני הקול דאמרן וגם את כאן היא מקבלת מאימא ב' בחינות
חסדים דאימא דיסוד ומלכות כי אף שעדיין לא קבלה הגבורות דאימא
עד יה' ואחר הגבורות יבואו החסדים אח"כ הכי כיון שרחל מקבלת מתוך
דז"א וגם אור החכמה שבו שנמשך עד החזה שבו וכן אור הבינה
שנמשך עד הטבור וכן החסד התחתונה שבבינה והחסד התחתונה
שבטבור וידוע שכל אלו האורות הם מלובשים בנה"י דאימא כיון שרחל
בנעלה מתוקנים זה דאימא אנו צריך בנעלה הב' חסדים דאימא דיסוד
ומלכות הללו עתה וכדי להמתיק ב' בחינות של יסוד ומלכות
שלה כי היא מלאה דינים והוצרך לעלות כאן לאחוז במקום היסוד כענין
שפע שבו עד היסוד כך ולכן צריך להמתיק זה אנו שואבים מכאן לכן
שנה נ"ב כי שם יסוד הגבורות שבכל שלה מתקבלים וכדי להמתיק
זה אנו מעקמים אורו לכן ושואבים אורו באור הכבד כי אם בשעת היא
מנע שלא חסר נ"ב בעולם ואנו שואבים אורו להכניע הגבורות ומוציאים
מתוך כמו להמתיקן וכדי זה הוא כמו שעשו המשכן כי שנים באים כנגד
ב' בחינות של יסוד ומלכות ושנים נ"ב כנגד כי כמו שעשו המשכן
מוסיף גם זה מוסף אלא שעשו המשכן היה כנגד הבחינה שיש בה

לחיות יותר ולכן היו המשלחים אוהבים לחוץ ולא כן היה שאר שאר המתהוים
אותם ונעשו בתוך הקדושה ולכן שרשם למעלה של הדין כי הנקבה היא למטה
של הגבורות והשמאל ונ"ב הוא מושרש הלהון סטון ושמאלים יקדו שם של
שהנקבה הוא מתמותק יותר ולכן אין הכונה ליתן אותן לשמים ואף שיותר
יותר טוב אבל שיקלו הכונה הוא שיורדו למותק המקום הוא באמור
כל א' מתמותק בחינה שלו כי לכל א' יש לו בחינה בינה כי הוא מתעבר
לכל השמות אף שהיה מתמוקום אחד והוא מתמותק בחינה שלו ולכן נז'
כמ"ש כמו שנשיר המשתרלן הנז' כמ"ש" ונדע כי"ה אין אומרים זמירות
אף שכבר נעשה הנסירה מן הקליפות עכשיו כיום יש נעשה הנסירה
בבחינת הפנימית בחינת הנשמות" ליל"ך פ"ה טוב הוא לקרות
על השלחן .מספר פ"ה והם ד' פרקים כנגד ד' אותיות הויה ובנגד
ד' בחינות המלבוש וכמו שביארנו בביאור מעשה ד' ראשי שנים ה"י
ארבעה ראשי שנים כנגד ביארנו שהם כנגד ד' בחינות כי לכולם
הקדושה בכל מקום שנוגע שם נעשה כנגד המרי ואז הם כנגד ד' ראשי
שנים הם כי הם ד' ראשים של המלבוש לפנימים ככה" ולפנימים נשמה — נ' ו' בכוונה
היסוד ולפנימים כנגד הה"ת ולפנימים כנגד הדעת והם ד' שבעים
שלה ונלבשו שמשתרי שלו הם ד' אותיות אדני ונעשים ד' פרקים במספר
פ"ה וכן צריך לכוון בביארנו לגל פ"ה במלבוש שמשתרין" ברה"ה ויה
ומובות היו פ"ה בגי' ... עד י"ה שנשלו כתר לראש מיוחד כדי לכוונם
פנים בפנים ובמובות פחות ויורו התכסה ולכן יש בו שמשך הקוש
והמלכות שבו שהם שולב נאחזין הם הדעת הקבועה בחסד וי"ה הוא הדעת
אותו בחינת השמאל ונעשה חן העצה הוא הקוש" העליונה של
פ"ה בעשירית שולה של מקום נקודה דכחל שהוא כנגד פרק אמלכנו דהוד
ד"ה ובשתכית בלחש שולה של נקודה ד"ה ובחולם של נקודות שבכונת שלו
ובמלאפום בלחש של נקודה דאימא ובחולם של בינה שלה ובמתוק בלחש של
פרק אמלכנו דהוד שלו של נקודה שלה כמו בעשירית ובחולם של פרק עליון
דהוד שלו שהוא בינה שלה ובעשירית כלל ב' של נקודה שבדעת שלה שהוא
פרק עליון היסוד שלו מתחת שכבר נשלמו נקוד דהדעת שלה וכיום ב'

כמו

כמו ביום ראשון ואין בקס שום קדיש ···· כללות התפלה בכ״ק קודם
השבכיה אז בתינהב בכבימב ונ״ו התפלת ערבית טולה עד הנבורה
שבו הכוונות שמוב שבאצלות וכ׳ המולבים יו״ן שם בכבב א׳ בבהב
בתפלת לחש טולס שטבס בנבורת שבוך הזבב שמעון ·· בחזרת טולס
שטבס בשערא דנבורה שהיא בבטר שלו לבורת מוכ׳ שעמין שוש בבער
שלו ורע שלשולה כל מוך חזר היא במוך הלבוך שבס חנ״ב והם טולם
למעלה בפנחין ובבינה ·· בתפלת מוסף בלחש טולס שטבס בנבורה
שבוך הבינה ·· ובחזרת מוסף טולס בבינה שבבינה בי היא מוזנך
ב׳ לשולה דעהן של נשים הלה ולבן אינם טולס במוך הדעת כי אין להם
רק עלה בבינה שבבינה כי היא מעוך הנבול באמא ·· ובמנחה מוזפים
שטבס בנבש של וך שלה ·· בחזרת טולס בבינה שבמלבות כי נם היא
מבב שערא דנבורה בידוע ונם היא דעהב הלה ואין בה דעת ולבן עולה
בבינה שבה בשלת׳ יום של כ״ק ובבב נעדע כל מעלאות הדיעם שוש
מבאוש הזבב עד חג״ה ההי״ת שלו ובלה עיקן בבאשב בי שם מקומות נקוב
בבב נרפתנו ה׳ הסרים בו נבה ה׳ נבורות אשר מבב השערא שבה
סנבורה בבב הם מזומנים שם לקבל רק כי אין מתחיל עבינה ומלכות
והם שם ערין סבה באשב נמוך התפלת ערבית זו היא בבחינת הנבורה
שבה נבורות שלו אשר עתידה להתפשט אח״כ בנבורה בו הכוונות ···· ·:·
ענין התפלה בכ״ק הנה בערבית שטבס הם בקוך שלו אך אינה מתבלת
מעני׳ רק דרך חוץ בידוע שבבב נעהלקה לימות מזון ונשאר ישן
אך מנוע שיה בדיוהם שומרת בקוך שלו ואח״כ הוא נועל מעומוג בדול
שלו ובבקר בלחש שטבס הם בנבול שלו ובחזרת שטבס בשערא דנבולה
שלו שבבשר שלו ובמוסף בלחש שטבס בקוך דבינה ובחזרת שטבס
בנבול דבינה ·· גם בבב בימים שמוסף עד שמונה הנהשבת אין זוונ
להם שם מלבות רק הב״ת מזדווג שם לאה שהיא הנר של רחל מבונם
אמצים שון זה במילוי התפלה ביום והמנחה והערבית ואחר חצות ולמה
אין מתחילים אותם שם בתפסם במוך מולך שונה ובו׳ ואחם קודם
שנחזיה התפס שיתכן ש׳ עשה הנשיך התחלה שבוא מוך הכפם ל

לחיים מולך חכמה בחיים כדכתיב בספר הקיום למושך שהיא חיים וכו' ג'
אחוריים שבבינה לנצח ונעשו בחינת אחורית שהיא חיות לנפש הכי זו מעון
שבאותו בזה סוד הקשר והנה הכונה כי אתה עוסק בכל יום ויום תמיד
ימי השבוע הם מספר ח' שבת שבה לקשור הדינים עד למטה ובכל יום
עשון לשבת ונקל כי לשבת היא מן הפתח עד החזה ומשם מן החזה עד הרגלים
ושונים באחור והנה נקרא לחיים הוא בינה בבחינת דז"א הנק' חיים בסוד התפלין
העליונים שהם אור מקיף העליון של בחינת דז"א וכבר ידעת שהתפלין נק' חיים
כי הם מן הזמנות ול' תפלות ול' בתים נקם אדיך הוי' אדיך הכל בני חיים
ונקרא יכבדו לחיים והכונה שהתפלין של נשמות מוחין אשר שהם הניק תקיף
בזוהר בני מלך ואחר כמוחשים כדלך ז' שבעה ימים ונקרא יכבדו שהוא בני מלך דלת
ין גם תפלין שבכל התפלין הוא מקיף דז"א והם הכל הוויה מוחם מן מוחין לאין
והוא פה יכבדו לחיים בני הכל והכל של ראש של תפלין היא בינה במוחין
דחכמות ולמוטב ונקרא מלך חכמה בחיים כי שנה מנה מלכות שלמה ונקרא
מלך והנה חכמה יוצאים מתוכם ומם שעשוים התפלין הנק' חיים סנ"א ונקרא
המוחין בו סוד הכתן והבינה והחכמה ונקרא מלך חכמה בחיים כי מלכות מן ל
לוקחת חכמה וכן מתוכם הז"א שבו התפלין הנק' חיים כנ"ל כי ד' של תפלין
יוצא מוחא לו " כדכתיב בספר הקיום הוא חנוך של הז"א שהם הורים שבקשר
סוד הכתובה ושכר החיים היא מלכות הנק' כל הוויה בין הזרוע בבינה
החכמה והיא נק' ספר בזוהר והם שעשוים סוד התפלין בבא ש' שלב אשר שם
נק' חיים " למושך שהיא חיים העליון הוא שבכל האחוריים הם נק' שהיא ומשם
מלכם שעשוים לכן על שהיא אחורים ולכן לשון האחוריים אין קורין שהיא חיים
כי אותם החיצונים תוקם נק' שהיא אחורים והנה אחוריים שלו נק' שהיא חיים הוויים
והם בינה נה"י של הז"א גם סוד העליון כי הלא יש נה"י של הזכר ונה"י של
הנקבה ועל א' נקרא ש' חי בסוד היסוד ובאשר שבהם יחד נק' שהיא חיים
והלא זה ולכן עשינו יש תיקון לומר כאן ש' חי אך אין זוכר והטעם שאין
להיות כאן רק זו הגבורות בנו' אבא אין מתלבשים את לאה לכנס כתרים
בסוד מלך שלום ואחר מנ"ל. שבראשון בכוונת שקי' אלהים אלקי יצחק וכו'
הם נמשכים למלכות ונשאר מהם אך כבר בארנו שם שבכל ש' מלא יש

ח' וכ' יולדין נקרא נחלקים ל' יולדין כמ"י שלה וכ' כחודש וכ' כחדש שלה עם ח' צורתם
יו"ד ונחלקים קו' אלפין רוממות הע' יולדין שבנה"ש קנה נאחר אין אומרים בא"ח מולד
אבלם והעטן שבכל ידעה כי בכבוד הוא ו' לנפי ה' נתון שע"ה הוררת לנפי
ה' קיים ההכנה האלה כחודש שלה מחודש שלו שכם מנד הזמן ואחר ע"ה הוררת
ו' לנפי ה' נמשך בקכנה האלה יותר וכולם עד למועד עד תי"י שלה נבקויק
בזקיפה אין נורשים האלה במותין שלב נאה אין נוקפים את קנה שכם בנ' מולד
המומנים בכל נפה דם מעתקבים כלה ומאמינים בתנים בכוד מולד א'
במוכואה שם נפי שהי אבלם נשו ויקהו ע"ה החדש כי נקנין בחדש כאם ונוים
אבלם " בוונת הכביעה לפי נ"ה ולבל השנה בכביעה הכא שווה עד
לכון באחיך דיולדין נקויך תשועה ויקן בכבוד שהוא בכיעה הנף כמון
יו"ד ה' דקס"א ונ"ך תשעה שהוא סוף קס"א נסוף הויך תשועה ובמולד אבל
שהוא בכיעה הנוף הכאש יכון שף ה' דקס"א וי"ך תשעה שהוא כאש דקס"א
וכאש הויך תשועה ובזקיפה בכיך לבון הויך דיולדין נקויך תשועה ונ"ך
מולד כי כשהוא מוקף מוקף בשם ובזקיפת הכאש יכון נ"ו ק"ו דענ"ב
וו"ך תשעה ובזקיפת הנוף יכון יו"ד ק"י דענ"ב וי"ך תשעה ובמולד אבלם יכון
בסוף יו"ד ה"א דקמ"ו וו"ך תשעה ובמולד אבל שף ה"א דקמ"ו וי"ך תשעה וב
ובזקיפת הנוף הכאש יכון בשם נאו ק"י וו"ך תשעה ובזקיפת הנוף יו"ד ק"י ד
דמ"ו וי"ך תשעה ובמולדים בשם אין בכיעה הכאש שא נפא לפי יכון סו"ד
ה"ה דקנ"א וו"ך תשעה ובסוף ה"ה דקנ"א ונשאר י"ך דקויך תשועה לבשיאמר
מולדים דכבנן ובזקיפה דמולדים יכון בואו ה"א דשה"ן וו"ך תשעה ויו"ד ה"א
דמוק ונשאר י"ך דתשועה למולדים דכבנן ויכון במולדים דכבנן ק"ה בכלשנה
יכון בסוף ה"א דקנ"א וכי"ך תשעה שנשאר מכבינת מולדים ניסן דנחוק
לנפי ה' ובזקיפה דמולדים דכבנן יכון נאו ה"א דשה"ן וו"ך תשעה ויו"ד
ה"א דמוק ונשאר י"ך דתשועה למולדים דכבנן וכי"ך תשעה שנשאר מזקיפת
מולדים ויכון שינלה לנפי ו' ושעור שמוך יכון בכביעה במולד בסוף
יו"ד ה' דקס"א וו"ך תשעה ובמולד אבל שהוא בכיעה הכאש יכון שף ה"י
דקס"א וו"ך תשעה ובזקיפה בשם יכון נו"ק ה' דמ"ו וו"ך תשעה ובזקיפה
הנוף יכון יו"ד ה"א דמ"ו וו"ך תשעה " פירוש ההלכה דע שאין [illegible]

בהכרח יובן מ"ש נקודת החולם רק סוד הכ"ע לבד שהוא מוקיפים סוד בי"ן
בי"ן בחינת ובחינת כי הנה יש הדין ואין אנו כולם לבטלם רק להמתיקם — בכל
לכ"ז צריך הכוון כי הנה עד עתה המלבושות היו למטה בנקודה א' כלולה
מג' סלי תפלה ועתה בנתינת היא להתעלות עד מקום אלהותה בינה
הקודם אחר שאחר נחלק לשלשה תפלה שלה ולהתחלק תנים בתוכם
והענין כי ג' בחינות יש למלבושות א' הגד הפנים של פנים תחת נ' בראשונה
של ז"א שהם חס"ד ושם יש לה שרש א' ועוד יש לה שרש ב' תחת נ' המלכות
שהם חג"ת ושם הוא במקום החזה ועוד יש שרש נ' תחת היסוד שהם נ' אחרון
נה"י ושם הוא בסוד ה' אחרונה שבשם ועוד יש בחינה ד' למטה בראש הרגלים
בסוד נקודה א' כלולה מג' כלים תפלה וסנדלין ועתה הוא להמשיך
ג' שרשים השלישים הנז' ונתחיל עתה בביאור הענין כי הנה היה עתה נקודה
עליונה כלולה מג' נקודות בבחינת דעת ז"א שלה אשר בה ואין כולם המילה
להמשיך סוד דעת ז"א שלה עד מן היסוד ויתן נה"י הודה בבחינת נקודה
כלולה מג' ומן הדעת ז"א נה"י ובכל ידעת שהדעת ז"א שלה הוא סוד שרשם
דנוקבא מוחין ענין שבדעת דז"א כי שרשם דחסד נחלק לה חסדים בז"א
מן החסד עד הוד ונשארים שם שרשם דנוקבא הנחלקת לה גבורות בסוד
נה"י של המלבושות נכללו הם בסוד הנה בסוד בבודע ולכן הכוון שהמלבושות
אורה נקודה היא עתה בסוד בכל הנה בכוונים שהם הקיבלות שלה שנכללו בה
ואח"כ יורד מכתר העליון שהוא יסוד ויורד עד מעט סוד שרשם הלב שמיני
דנוקבא ולכן הכוון כי הנה החולם היא שרשם דנוקבא היא סוד הויה א' שנ"ב
ונשיורדת בדעת של המלבושות שם נחלק לה' הויות אשר הם ה' גבורות נה"י הויה
הם בנה"ל הכי של כן וז"ל אח"כ הכוון כי הנה המלבוש בהיותה נקודה א' אין בה
רק סוד נ' קוים והיא נ' כלולה מג' כי חס"ד שלה נכללים בחג"ת שלה עם נה"י שלה
נכללים בחג"ת שלה הכי שאין בה רק הוראת נ' קוים ולכן שו דף הויות בגבולים
בדעת שלה הם מתפשטים אח"כ בה מחבורת שלה מחסד עד הוד אך לפי
שאין לה עתה רק בחינת נקודה א' לכן אין בה גלוי רק נ' קוים ולכן הם מתפשטים
בה רק נ' הויות מן הה' לה' בחג"ת שלה אבל הב' האחרונים הם מתפשטים וזהו — חיש
סוד הקמשטות הוא כי בתוך שהיה עד עתה בדעת שלו בסוד ב' אותיות הוי"ה

ביאור רה"

הוא ענין ההתפשטות בזה י' יה' יהו' יהוה שהוא בגי' ע"ב קס"א לך כו' הל' ע"ב
וקס"א בגי' כנגד והנה הכוונה שצריך לבאר בכאן הוא כי ה' הויות של ההתפשטות
בחינה שלה כל א' היא ע"ב עם ע"ב קס"א נ"ס הבנין של מלוי כנגד כי הוא בגי' ע"ב
וקס"א הם נ"ס ע"ב הנ"א וה"ב הם בחינת ד' אותיות מלוי אחרת כי זה הענין נמשך
אך כי כמו ידוע שאפס התולדות היא בחי' היסוד בסוד ה' החסדים שבשם
והתולדות בסוד נקודה בכוונת היא עם אחרת קרי כתר ביון ולפעמים כנגד כאן
בחינה זו שהתפשטה בה נעשה הכח ע"י הי נתפשטים של וקשטן כי הוא ב'
בבינה צריך לכוונת א' הענף לבדו וה"ב לכוונת הגוף והענף צריך לכוונת
בתולת כנך והגוף במולה אחרת דכתר נקין בישא ולפעמים כוונות דכפי שער
א"ו הם כי הוא התולה צריך לדעת שהוא יש בו שם הויה שלה והיא בתולת
כנגד בבינת הענף הבנין להוכיח התולה ו' לנגד ב' כדי להתדבק בה וע"י כה
שתפשט זה הכלל התולדות עם אחרת שהיא אותה הנקודה לשלוט למעלה והה'
שאין מוגבלים הן לנגד היא שבה התולדות שתחת היסוד כנ"ל והנה הכוונה
שאותיות זה של עשרים ביון כי אותה היא בגבורה ד' וזה קרי ביון ובוונת ביון
זה הוא סוד ה' שמות של הויה במלוי ס"ג וע"ה י' אותיות דהויה הם ע"ב
קרי ה' שמות הם ביון כי הא' המיוחד בכל א' מן הנ' הוא הכוללות של נתפשט
עם מאורות א' שבשם אחיה דמלוי הה' שבבינה ונפ' אותה הנקודה בורתם יוד
שהוא ביון "

(דף א) **אתה** כאן צריך לבאר שאחר שנתן בה סוד הדעת הכל שלה
בבחינת נקודה לכל ענין אין צריכים להתדבק בה לעשותם אחד תלבוש
שלה והנה אין הפסקה שעשה לא ע"י האותיות כידוע לכן צריך להודיע לה
ענין בכוונת זו ה"ב שהוא בבינת הגוף סוד כ"ב אותיות שהם כ"ב אותיות
וה' של מנצפ"ך וכמו ידוע שכל האותיות הם ביסוד קנה כנגד בסוד
ניגלה ונשמתה בך נותן אותה אות ה' כי את הם כ"ב אותיות מא' ועד ת' וה' הם
ה' של מנצפ"ך " והנה צריך שתבין שאותה הוא בגי' ת"ז וה' בגי' ביון צפ"ך
וקשטן כי הנה המנצפ"ך של התולדות אין צריכים להמתיקם ע"י הולכת
מנצפ"ך זה שלה' של אלה ולפעמים הב' נקודות מהם כמו המתקן אותה
התולה בשמותם ונפ' יעל הגלגל כי כי הוא בגי' מן של מנצפ"ך ואין להאריך
בזה ולכן לא נשאר לנו ענין להמתיק רק ה' נקודות הנ"ל כנגד והנה באתה

שאותה הוא בנה ב"ן דמ"ה ושם הב"ן הוא סוד הכ"ב אתוון עשתונות באר
שאתה והמ"ל הם ה' דאלפא והנה שם קוות הכ"ב אתוון סוד ב"ן הוא כי כל
הכ"ב אתוון תלויה מקום הזי ב"ב ל"ו הם כ"ך ואמנם כך הוא בחמים
ולכן צריך להבין מקום הב' אותיות ויאמרו ב"ן סוד הנקודה וב' שהם סוד
ב' אותיות ננ"ך השבעים לבד כי ב' אותיות ננ"ך כל א' כלולה מי' הם מאה
שהם אין אנו מחיבים מהם רק ב' אותיות שהם ננ"ך השבעים ונעשה קהבל
הוא כי כלל הכ"ב אותיות במשבות בה מוצאות דפל ודם שנים מחיבור
האחד עם הבנין שהם ח"כ ואותיות האחד הם ננ"ך שהם מן המסתור ותשער
נתפשטו כל האותיות של הבנין שהוא כלה ונחכמות היא בחמים נמצאים ולכן
ב' אותיות ננ"ך שהוא חכמה שהם בחמים נמצאים אין אנו צריכים להפסיק
בחוץ כי והשכלה הפנים לנפשי ואין כוונתינו רק להמתיקם נשארים עשר
אותיות צבק ואם תחשב עמהם הניה א' השלם כ"ה הזי ב"ן אחד כה של אלפא
ואמנם ב' ב"ן הנה הם מצטיינים שאות את דאלפא כי א' צורת ב"ן והב' נב"ל
צורתה ב"ן הזי ב' ב"ן א' בכנה כ"ב אתוון וא' בהגה ב' מונחה "סוד בנין
לבלול כל הכ"ב אתוון וה' דמשבח בחיבור א' של ב"ן א' והוא לנשמות אור לב
ב' צורת אהיה כיצד אה"ה דאהיה הם א"ב של אלפא ודול"ה של אלפא הוא צורת
ב"ן והנה הם צורת ב' והא' הזי י"ה דאלפא והבנין בה"ו שהוא ב"ן א' והבנין שכבר
זה הוא סוד אהיה שהוא בנה כ"מ וכל א' כלול מי' הזי ב"י ואהיה במילואו הם
י' אותיות ואם תבין מהם) הב' אותיות (שהם אותיות המילוי) ולבד ג"ה כנה
הזי ב"ן הם נ"ה ב"ן ושבה הבנין ש"ש מו נמשכים שי והשען כי שבה היא בחינה
ב' של הכאם והיא לבחינה ונפשי ב' שהם סוד של האם שבבת והבנין בסוד הא
שי שהם ב"ן בחינה שהיא היא צורת ב"ן ונם הי' הזי ב"ן והבנין שב"ן הם סוד נשמה
הנוה של מילוי ויב"ן שבכלא ו הוא שב"ה המילוי שב הזי ב"ן ושי נמשכים
מאות א' של אהיה דיודין שבשבעה והזי כאן מאותה ב"ן ב' באותיות כמו
כי הכ"ב האחרים שכוונתו בכמעט הם הם שבמוס הב' ב"ן שבמולה כמו לנו
ב"ן יש במולה אלפא כנה הזי ה' ב"ן ואמנם הבנין כי ע"י ה' ב"ן שי יש כ"מ אחד
המלכות לשלוה בה בחינות שהם קס"א הויה אדנ"י הנה בתיקונים ונם שם
יאהדונהי במלכות שהחת סוד יאהדונהי שסוד הויה בנ

אדנ

אדני בהוד יאהדונהי בת"ת הויה בחסד אדני בנצח הרי ת"ת הויה אדני
שבהם נעלם המלכות עד החסד שיש שם ה' בחינות הנז' ושבע נקודות אלף
בכל א' מהן יש בו סוד צ"ו כי המל' במלכות יאהדונהי הם ע"ב נ"ב יש
בו סוד אדני בחינותיו שנעלם קב"ו וע"ב הרי צ"ו אח"כ נעלם ביסוד ודע כי המל'
ידעת שיש י' שערי בינה והם נחלקים כ"ה בז"א וכ"ה בנוקבא והוא כי כ' קס"ה
הם בזכר וה' נקודות בנוקבא ובכל א' מן ה"ה בלול מן ה"ה הרי ה"פ ה' שבזכר
הם כ"ה וכן בנוקבא כ"ה אחרים והנה דע שבדעת יש כ"ה ובחסד כ"ה ובגבורה
כ"ה ובנצח כ"ה ובהוד כ"ה וביסוד כ"ה ובמלכות כ"ה ובת"ת לפי שהוא מקום
סיום נקודת הבינה לכן אין בו בחינת כ"ה רק ובחב"ד שלו הם בדעת גם שעד
אחר כי המל' המלוב היו ה' וכל א' כלול מכל ה' שערי בינה ואח"כ נחלק כל מן ה"ה
א' מהם לשנים ונעשים כ"ה כ"ה כיצד החסד נחלק חציו לחכמה וחציו לחסד
הרי כ"ה כ"ה וכן בגבורה וכן בת"ת ונעשה נחזור לכוונת כי המל' ביסוד ישבו
יאהדונהי שהוא ע"ב והוא נועל ה"פ כ"ה שהם כ"ה חסד כ"ה גבורה כך נגד
כ"ה הוד כ"ה שהוא הרי הכ"ה וע"ב הרי צ"ו אח"כ ע"ב יש בהם של הויה אדני ונועל
ה"פ כ"ה שהם כ"ה דעת כ"ה חסד כ"ה גבורה כ"ה נצח כ"ה הוד הרי צ"ו אח"כ הת"ת
יש בו יאהדונהי שהם ע"ב ויש בהם סוד ג' שמות דהכללים בו שהם ע"ב
ס"ג מ"ה ובכל א' יש בו מ"ב אותיות הרי ג"פ מ"ב הם קכ"ו וע"ב הרי צ"ו אח"כ
חסד ונצח יש בהם הויה הויה אדני ונועלים ה"פ כ"ה חסד חו"ג הרי צ"ו והנה
דע כי המל' בג' בחינות אין מונין עמן כ"ך שהם כח"ן וכח"ה שביסוד כי בגב'
ומלכות אין צ"ו שלהם שנשנה ע"י הכ"ך כנ"ל והנה נתקבל שיש בכל א' מהן ה'
חלקים הרי שע"ב והיא סוד המלכות הנק' שגם נם יש בשער הכ"ך חלקים
והם ה"פ צ"ו הנ"ל שהם בנ"ה הת"פ ונחזור לענין בפירוש ו' לנ"ב ולענין
דע כי המל' הכתוב הוא הנ"ך אותיות ונותן י"ה מקום שהוא הת"ל לאו"א ושם
נחלקים הנה הכתוב הנה שנה והנה נמצא שהקו"ה מנוגעים לחלק האימא
אך לפי שהיא בכתב להוציא את ה"א שהוא וה' בכך שיהיו לב ו' יתקנים והם
קנ"ה וו הרי קס"א כמנין אהיה דיודין שבבינה ואח"כ דע שלו הם סוד הלב
תיבות אשר כלם הם סוד שקים בנודע והנה כל א' מל"ב נתיבות כלול
מן ק"ס הרי יתר לב"ב הם שך יחס שך שנין דבוציגא דקדבינוקא והנה הם

ਦਾਮੋਦਰ ਨਾਮ ਪੁਰਖ ਸੀ ਜੋ ਸਭ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਸਿਰਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਹਾਕਮ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਸੁਲਤਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਖ਼ਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਖ਼ਾਕਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਸ਼ਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਸ਼ਹਰਯਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਸ਼ਹਰਯਾਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਹਰਯਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਖ਼ਾਨਾਂ ਦਾ ਖ਼ਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਖ਼ਾਕਾਨਾਂ ਦਾ ਖ਼ਾਕਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਸੁਲਤਾਨਾਂ ਦਾ ਸੁਲਤਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਹਾਕਮਾਂ ਦਾ ਹਾਕਮ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਸਿਰਦਾਰਾਂ ਦਾ ਸਿਰਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਮੁਖੀਆਂ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਹਾਕਮਾਂ ਦਾ ਹਾਕਮ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਸੁਲਤਾਨਾਂ ਦਾ ਸੁਲਤਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਖ਼ਾਨਾਂ ਦਾ ਖ਼ਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਖ਼ਾਕਾਨਾਂ ਦਾ ਖ਼ਾਕਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹ

קי"ל עי' הויה דיודין נה"י דכלים שבהי' קס"א ע"א שהם בח' יהו"ה דקיין יהוה
ו' אחד וקס"א בנה"י כל"ב וקס"א סוד כל"ב אותיות שקודמת במלכות אבא נה"י דכלים
שעיקר אותיות של אלפים בק"ק ול"ב יודין וקס בנה"י (אבא) האותיות מלבישה קס"א
וקס"א כל"ב אותיות נעיקר הכוונה בשם זה של הויה הוא כי עד עתה ביארנו
ענין בינה ו' לנוק' ה' וו' לנוק' ה' וקס סוד יהוה שבמלכות דז"א כבר אם
אלא אך שם הויה זה הוא במחשבה דה"ת לבדו שבה הויה נשם אדני מעלה
נקודת המלכות עד חזה דה"ת וקנה זקיפה באשונה ה' לנוק' ו' שקורא
הנקודה דה"ת ולנוק' ו' עולה ה' שהיא המלכות שתחת היסוד ובמלוך
עולה נה"י נקודת המלכות הנק' אדני ואותם בשעולה ה' יו עד הו' בנוק
הו' יהי"ם סוד הה"ת דז"א הנק' הויה והכוון שעולה הה' עד ראש הו' שקורא
בנוק' ו' שבראש הה"ת והוא סוד הו' של הויה שבה"ת דז"א והוא ביאור
שם הויה הוא בנה"י ב"ן וא"ם העשרה בן שלושים הנה מקום החזה שעם
שלימות ה' יו היא בהתלבשות מן ס"ג של וקיא סוד הו' של הויה שבה"ת
דז"א אשר ו' יו היא בסוד הו' של הויה בכללות ז"א ואין בחקירה ה' לנוק'
ו' הכוון בסוד הו' שהוא כ"ו נאמר הזקנה באשך והכוון לחקירה ה' לנוק' ו'
והוא ביאור ז"א בתבונה שבו ונה"י הכוון בסוד כ"ו אחד והכוון שעי' שלוש
בינה דז"א לנוק' חכמה הנה קס שעשים מ"ה לנוק' אחת שלאין ה' נו שלאין
ואז יורד מעם כח של ק"ן וקטן כי כאשר המלכות נתמעטה במוך
נקודה נה"י ז"א על נאמר כן משחת מעשה מוכחן ואין בו כח כדי
להקן סבבות המלכות כי נתמעט אורו ולכן עי' מ"ה של נה"י לחזון אחור
ומולידים שהם בו להקן את המלכות נדע כי כשעולה ה' לנוק' ו' עם ו'
יורד לנוק' ה' אז הוא לעשות מוחין להה"ת ומלכות אך עדה שאין מעלים
ה' דחיות לנוק' ו' באבא ואין אין מולידים את הו' לנוק' ה' הוא שאין הכשר
רק בעבור המלכות לבדה ונגה הכוון כי מחוברת אנו יורד שם הויה
ואדיר להעלות את המלכות כמו שנתבאר ונבוך שמות של מתלבש שם
הויה בשפין אשר הוא ענין חידוש ותיקון ז"א אשר בו הוא סוד מ"ה לעולה
ועי' כח אותיות שם מ"ה מתלבש אנו ז"א נמתקן את המלכות והנה דע כי
הנה מה יש באן הויה אגיב כמו שנתבאר והנה הם נחלקים לב' מדרגות ע"ד

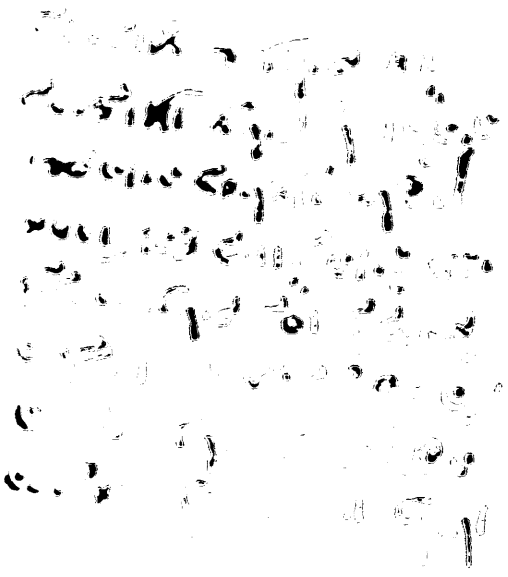

הם בחינה א' והיא ש"ע עטרה ה' לגבי ו' שהם ד' בחינות הויה אהיה שהן
מוחין המלכות על הדעת בחסד ומ"ט בחינות אחרות על הכתר דז"א והנה כללות
כלם הם ז"א הויה אהיה וכלם הם בגי' שב"ע והם סוד הדינים של מנצפך
אחר כי הגבורה בשם הויה אהי"ה הנעלם סוד הדינים של שב"ה ונעשה את מנצפך
דינים של מנצפך והם השב"ע הנ"ל הם בגי' תק"ו שהוא סוד מנצפך והנשאר
הוא מ"ע והוא כללות שם הויה אהיה שהם בגי' מ"ע עם הכ' שהוא עצמו
והענין כי אין המלבושות עולה רק עד בחינת הדעת של ראש ואינה יכולה
לעלות עד כל הכתר עצמו של ז"א ולכן אין בה רק מ"ע כי שער הן שהוא
הכתר עצמו אינה יכולה לעלות ואם נחלק זה הויה אהיה לב' מדרגות ד'
ע"ה הדעת הם בגי' הת"ח והוא אהיה דיודין העולה קס"א ומילוי מילוין הם
כ"ז אותיות כמנין כי"ח הח"ח והרי הם בגי' קמ"א והוא מילוי דאהיה העולה
קס"א הנקרא תמון הם עצמו העולה ת"ח ישאר קמ"א עם הכללות והח"ח ה...
הוא כמנין שב"ע בכ"ל ונעשה נחלק כל הז' בחינות הגבורה עולה במלבושות
שהשת היסוד בסוד הויה ואהיה של יודין ע"ב והמ"ה והם בגי' בכ"ל המוחין
דגדולין דינו ישתכחו ג"ת והם ז' אותיות של הויה ואח"כ הם הוא סוד ח' אותיות הויה
אהיה אח"כ עולה ביסוד בשם הויה אהיה והנה הויה הוא ביודין ע"ב ואהיה
בההין הם הם בגי' בכ"ל דוגמי ע' אותיות שהם ח' אותיות הויה אהיה את"ב
בגי' עולה בהויה אהיה והויה ביודין ע"ב ואהיה באלפין הח"ך הרי ב"ן עם הכללות
אח"כ בדעת עולה בהויה אהיה נדע שבאן הוא סוד לבב שלם דעשא מהדר
שלו ובבר יבעת שבל מושפרה הוא שם ב"ן והנה צריך לבוין בב שמור
הויה א' בדעת שבו ו"א בכתר שלם והויה שלו הוא ע"ב והויה שלם הוא ב"ן במילוין
עולה מ"ה ואח"כ שם אהיה תשוני במילוי מילוין הם ת"מ אותיות הרי הכל
בין אח"כ בחכמ לבד לפי שבשעת אינה יכולה לעלות כי אין בה בשער
אחרי הזוגן ואמנם בחכמ עולה בהויה אהיה ושם הויה הוא מילוי ב"ן במילוין
העולה הס"ו ונזור אהיה יו"ד ... הם בגי' הכל ... אח"כ עולה בכתר
ושם הבין בכללות ד' הויות ... הם ... ובלם עולים ... והם ... עם
ז' אותיות שבכ' שהוא של הוי הכל ... הרי שלם ... להלבוש בבחינה
ו... א' על כתר דז"א בבחינה אחור שאחור ואמנם בכל הודעתך שכי יחוד

הנה שעשו מוחין הצלמים של ז"א דאצילות ול' ב' דקטנות דקליפין והמוחין הצלמים
של מלבושי עצמות נשארו למעלה באותה ב' דקטנות דקליפין והנה עתה חסדים
מוטין סוד אור המקיף של מוחין אלו וכל זה בסוד הנשמות שהם הצמצום
השלמות ואמנם כוונתינו עתה להאיר אור גדול בז"א כדי להרחיב הז"א [ג]דולה
בינקתא הלך לשעורה הצמצום והנה להוליד אלו האורות מקיפים של המוחין ד
הצלמים אך עתה הוא לצורך אור מקיף להם נותן הכונה: אלהינו ואבי
אבותינו דהוא המוחין דבינה שאבים הוא אימא ואבי הוא אבא והואיל של ואבי הוא
הדעת המזווגם ואבותינו הם סוד המוחין של ז"א בסוד אור המקיף המבואר לך
והנה הטעם שאין מקדימים הבינה שהוא שקין של אבא הנה ואבי אבותינו
הטעם הוא כי הלא כיון שכוונתינו עתה הוא לצורך ז"א והמכונה אותו כנגד
שמים בהכונה לכן אין מקדימים הבינה: טעם ב' כי הלא המוחין של ז"א
הם נה"י של הבינה: טעם ג' לפי שכוונתינו עתה במלת שקין לעשות בחינת
ז"א וסוד הבחינה שנעשה מהם של הבינה לכן אין מקדימים את הבינה טעם
ד' לפי שכוונתינו עתה להקדים מ"ה של הבינה התחלה כדי שיכונו אחר מיין
דכורין של החכמה: טעם ה' לפי שכוונתינו עתה להמשיך אור מקיף של המוחי'
בנה"י ובכל בחינת אור מקיף הוא מצד הבינה והנה כן יהיה המקיף הגדול
לכן אין מתחילין בה: והנה צריך לכוין שכוונת ז"א נעשה בסוד אור
מקיף שלהם וכו': אך צריכים כאן לכוין כל שמות המקיפים באו"א ועתה
והם ע"ב בא"א ס"ג באימא מה בחכמה והנה כל מי שקיים הכוין כל אלו וא"א
שבשם ס"ג שבבינה הנעלם של ואם הם של מוחי' שאינו ע"ב והוא סוד אור
המקיף של ע"ב שיהיה שבמוחין גם הכוין באורות הה' מלקיין שהם ס"ג
והם סוד ס"ג מהדדין שבבינה והנה שמקיף מ"ה מ"ה סוד הכ"ל שהוא
אור מקיף כנודע ושאר כו' והוא סוד ס"ג מקיין של אלקים שהם סוד כו'
הנה ואמר הידוע בז"א ונעשים הם ס"ג ובאלהי הכוין שהוא חיבור חכמה ודעת
והנה אלהי שהוא החכמה הוא בנ' מ"ה והוא מלוי ע"ב והואיל של ואלהי כוונתי
להעלהו יש סך שם מ"ה עה"כ כי נ"ה ו' הם ל"ו במוטן אך של ואלהי והחבור
עמו ו' באלהי הכי מ"ה והטעם שכתב שבמלת של ואלהי הוא חיבור חכמה
עם הדעת אלו שבמו את הכ' שכמוה הטלה לבאן ולבאן וכן לבאר לך כאן

אלהינו של ז"א אתה מחדש אחר שכבר עשינו אורות בה"ש בסוד מוחין הצלמי' אך עתה וכו'

אך בהשטחים מקיפים בו של המרובע דע כי כבר ביארתי לך אך בשטח
שהוא א׳ מהשטחים בפרק ק״ל מתחלפין על פי שני הקטרים האלו והם המקיפים
ואקוני השטח הא״א ואם יתוסף אור במרובע בשטחיים שלו ואם בשלש נוסף באור ויש לאמר
שלהם לחוץ בקו אור מקיף שהם הקטרים במרובע ובכל ביארנו שני קטרים
הם קו הקו שעבר שבתוך שלה״א והמרובע כבר קודם בק״ש בשתווה אותם
הב׳ שעברו דא״א ושני נעשה למרובע אור המקיף שלהם שם בשני הקטרים
דא״א ואורך נוטה לשטחי דהא״א אינו מתחלף על פי שני הקטרים והמרובע
כשמתחלפים שנים אותו הם נשארים שיהיה אורך אור המקיף בשני הקטרים ל
המרובע ואם בשיהיה אור המקיף בשני הקטרים הוא גם הקו שהוא השטח מ
מתחלפת ומתחלף על המרובע בשטח דא״א ואם אורך אור המקיף שישבה בקטרים
במרכז הא״א והוא בכך שהקטרים שבכל מקום שהמרכז בכל אחדות ג״ו בתוך
שקוים מכוונים הכל הוא סוד נפלא והטעם כי הלא כל הנקודות הם מתחלפי
והם ה׳ אותיות ולכן אם החלקים לה׳ חלקים יהיו הה״ג והם הג׳ במקום מתחלף
ולכן בכל מקום אשר במרכז ג״ו הוא כן והנה דע כי זו הה׳ נקודות של מתחלף
כבר ביארנו שהם ה׳ קוים העולות בנקודות ה״ל והמרובע אותיות כל הקו מלמ״ד בגם
זו יו״ד ה״י וו ה״ה שהוא בני ב״ה כי הלא מתחלף הוא בני הה״ג ואם הנחש שמוגם
ה׳ של הקוים יהיו הה״ג ואם החלקים לה׳ חלקים יהיו ג״ה ג״ה כל הקו והוא נבנה כבר
ידעת שמרובע אין מתחלפים באותו אור מקיף של הקו שעבר שהם ב״ה אז מלה
הקו שקוים והם סוד ב״ה ג״ה ג״ה של שקוים ושני מכוונים שהם שני יבא בשטח הוא
שקוים ואם נקח אחד שעברא הוא חסר גבה לפי שמרובע הוא בתוך אור מקיף שלו
וכל אור מקיף הוא מן הקוים לכן נחשב כאותיות ג״ו שהוא כן גם הקטן כי
הלא שקוים שהוא הקוים יש בהם ג׳ ואחדותיו ג״ו ב׳ והטעם שהלא יש בקטרים ב׳
מקיפים לב׳ מרובע ואחר יש עוד מקיף א׳ לאחדותם מצד הקוים ועוד יש
מקיף א׳ ה׳ על כלם מצד המרכז והנה הד׳ מקיפים נעלמים במעלת אחדותם
שהם ב׳ מקיפי המרובע הנק׳ אחדות וג״ו של אחדותם הוא מקיף מצד המרכז
וג״ו של שקוים הוא מקיף מצד הקוים והנה בכאן יש אין מעלתם בשעשוי
הקטרים כי יש ב׳ קלפין להקף׳ השטחות ואחר הב׳ שעברו של הקטרים
הוא מקיף א׳ לכלם מצד אימא ואחרים בכתר המקיף של המרכז אין לו

לנבו

כמובן בהקדמה שגם מקיף אחד כי אין לו כי שגם השנים״ אחד״י אבהם וכו'
הנה נעשה מעשים כבר זווג. והוא בסוד אור המקיף שלהם להוריד אור המקיף
הקדמון שהוא למעלה מן המוחין בסוד הכתר של פרצוף אמא כבר ידוע
שהכלים המחזיקים את המוחין נה״י חב״ד והוא סוד חכמה של ז״א הפנימיים
של ז״א שנתעלו ואח״כ בסוד חב״ד וקיים כלם לקבל בחינת המוחין ואלו הכלים
הם אברהם יצחק ויעקב ואלו המקיפים קודמים ונמשכים מבחי' מן אהיה נקוד
אקי' אבות וכו' והנה נראה שאלו המקיפים הם יורדים בקיבוץ ומעשים כל מקיף
הפנימיים שנעשה בכתר של הישנה שהוא כמו רז״א ואח״כ נכנסו בנה״י של
הבינה לכנס בראשה ז״א להעשות מוחין פנימיים ונעשה כשאלו המקיפי'
שנים יורדים מעשים נ״ה במוחין ואח״כ חוזרים בסוד הכתר במצח ש״ש
להם נ' בחינות א' בעתרונות במקום מקיפים הפנימיים שלם למעלה
הכתר שיורדו בנה״י של הבינה״ ואח״כ בכנסם במוחין ואח״כ במצחה
במצחא בסוד הכתר והנה בכל בחינה מאלו הם מקבלים אור מצח אף
הוא מורכב שיהיו בכל בחינה מאלו שם א' כמו שנאמר״ ונעשה נוסר
מקיפין יאירו המקיפים רק כי הוא כאשר בקיבוץ ירדו המוחין בקו״ש הם
הם סוד חו״ב דאו״א וב' עטרין ויכנו מוחם של הד' מוחין עם ב' מקיפים
שבין להם שם הבינה במקומם ואלו יצאו בסוד הקו״ש למעלה״ והנה משיעה
שאלו המקיפים האחרונים שהם סוד הכתר הם יורד בנה״י במעלה מן
המוחין שהמה פנימיים כי הנה הם מקבלים אור מצח ונעשה אחר שלהם
הם מתלבשים במצחא כנודע ואח״כ מקום כאחד מקיפים של הם יורד
למעלה מהפנימיים והוא מחובר של הבינה והנה כבר ידעת שה׳ שמות
אלו יש בה׳ הכתרות של הבינה והם במילוי ומילוי כל שם מהם הוא הכל
והוא סוד ה׳ הכלים של הבינה הנקרא הכתר והנה בשם מ״ה שבכתר
הבינה יש בו נ׳ אותיות והא׳ שבו שהוא סוד ש׳ והנה כשיורד גם אור מקיף מן
החכמה הנה הוא סוד ש׳ ואח״כ כשיורדים כל מקיפים הפנימיים ולוקח אור
מצח הוא ממש לוקח מצח נ״ה סוד ש׳ בטבע לב והוא שהוא מתלבש שם
ולוקח מכל הד׳ מקיפים הם שחר והנה שלוקח מצח הוא נ׳ אותיות מקיפים
פנימיים ולוקח אות א׳ מן המקיף הד׳ הוא סוד מקיף שעושה [illegible] כמו ש.

והלא יש לנו שם ל' ונקדו מולד תשרי אשלם וכן זה כתבן עצמו לתקופ
הר' וזהו ל' תשרי יצחק וכן תשרי יעקב והאחד עברה שנין ל' זה כשנעשק
כנ' מקופים לו ולא עוד שהר' מקופים קם קוה הר' מוגם יסוללו כמ' עד
אחר שיוצאין בתקופן ע"ה הכוללת נימות השנים להקדים בקפין כנודע
ואם שנעשים ל' אחותם מולד היולדין שכנ' מקופים לו קם כי יולדין ונ' שמן
והנה היולדין מוגם ויכר אות ל' הזאת כי כלה כאן מופנו הכ' מונחין פאשונעל
אך הלמפן שכאן מופנו שעפה דנבשל לכן ויכרים במולבות להקדים ולשנו
תפלת כי לעולם המולבות נעשות ע"ה שעפה דנבשל והנה כי יולדין לו אחד
שיצאו בתקופן קנה קם כתשובים בכל כ' מתיפנות הזאת בכונד אחד מוקיף
שלגם בבחינת הקיצונת שלו הכ' כמו שידעת בסדר המקופים וסדר
חילוקם הוא זה כי קלה מוקיף ראשון מוצר הכתוב בסבב ראופנו שבגלל חלק
מכל הר' מוקופים והנה הוא נ' יולדין והא' . והנה הכ' יולדין שהסל מובחין
הכ' מוקיפי הר' חסר קם אחר מוקופים ל' חוקן קן ימין הזאת לפי שכלה קם
מוקיף א' של הכתוב אחר נ' יולדין של המוקיף הר' קם שנעשים עד ראשונן
עמל שלו שקם כנק' אחר נ' יולדין של מוקיף הכ' קם נעשפה כקן אמושנו
שלו דעת הר' יפור נשלה מולד זאת ונערך יולדים הכ' שמן להקן המולבות שהל
עברה אחור שאחור בכונד נקודה אחת ונעשבים כדכך זה א' כראשונך
נעשבת ונשמע מותו הכ' יולדין ו' שקיאם עורת א' כנודע ומתוע נעשים
ב' הקפים שלה והתוגם ואחר מולף שנית שנעשים ב' ימים שלה והנה
שקם חסר ואחר מזה נ' נעשים נ' שלה והפי נכניך עברה המולבות כנ' שמן נגי'
בכונד אחור שאחור ואחר כשרפאן תנים בתפשם אין לעקחר נו' אות קבו יוק
ראשונים כנ' שמן שלה שקם כי אותיות שסל א' עורתה היא יוו הפי כו
כנו ואם תשאיל יותר ואחר כשלוקחת אותם הכ' יולדין כנ' שמן שלה את היל
בכונד נה' ל' שקם כנ' מונ' והוא מולד מולך שנו ותושעו ומונ' שקם חסר
תנים כנודע נה' לו הכ' שמן שבח קם מולד נ' יוו' שקם נ' הויות שקם כנ' עת
וקם מולד לחם כי עברה היא לאויב לאוון בכונד כי אם הלחם אשר הוא אוכל
ואמונה אחר כל זה מוקצעלם לו נה' ל' שבת וכלה תשאיפים בתניב כמו
שנתפ ראשון כמן הא' ול ב' כמן הר' ול נ' בתוגם שלה והנה ל' כמולואו

שאף

שא״ף לאור הוא בנה הט״ב ונמצא שב״ל שבב׳ חנה שלך הם בנה שט״ע כי יש
לה אור כל השט״ע כמו שכתבתי הא׳ ואח״כ הוא אין לו רק קו כמו לבד
באמצעי ונמצא שעתה נעשה אור המלבוש מן הא׳ כי עתה יש להכל השט״ע
שלמים וזה סוד שלא היה יכול להשכיל בתוך אור נ״ה נפש לתי שלקח
סוד כל הוי״ן והאחרן הכל״י ואח״כ ב״ן שבתחתונים שלה הוא סוד ב״ן דאלקי׳
יעקב שהוא סוד הדעת המכריע בין הב׳ חנים ולכן יש בו כח הב״ל ולכן
יש בו נ״ה סוד שט״ע כמו והם סוד שט״ע כמו אורך הקוים והנה ב׳ נוקבין
היו בחוטמא והלא׳ אורכו שט״ע שהם ב״ל שבולל ל״ שט״ו קנה והנה
הויקס שט״ע הוא עם הה׳ שיש בנוקבא דתהומא ב׳ הקין בהקין נוקבין
כמו שנאמר שנמשכים מן הקין שבנ׳ אלקי׳ אברהם יצחק ויעקב ואלהים
דע שסוד נ׳ שערין אלו הם סוד ויהבו נ׳ שמים מושל כי מושל נ׳ שערין הכל
נמשכים חנים לשט״ע כמו כמו שמושל נפ״ש נין סוד כי לשלן אחו להו
אמן כי נק׳ שא״ף הם בנה שלנו ואחו אלהין אלו נשית המלבוש הנה אמן ובשחרות
חנים בחנים נשית בסוד נפש שנלן לאמיך שהוא חוץ חנים בחנים
ובשקעוונות נגמתים אז אורכה כלשו ואז בריב בה והכל חלקים והנה
כבר ביארנו סוד נ״ב של נ׳ אלקי׳ ונתן ושאר לה לבאר לאות בבחי׳ לב כיון שאם
נמשכים מקיפים אלו משם סג׳ שבו החיצוניות של הבינה לאור אינם לעקיד
רק לבי׳ האחרות הוא שבל מולוי עם סג׳ לוקחים שהוא בנו הבל לתי שסוד
ההבל הוא סוד אור מקיף אך הנשמה הוא כי הוא דע שלעולם בשו הב׳ מוחין
שבזה ובכל חנוי מקיפים יש בהם סוד ב׳ דעות והם סוד ב׳ דעות והם
דעת א׳ להכריע בין ב׳ מוחי חו״ב ודעת שני בין חו״ג והנה כבר ידעת שהדעת
של הבינה מתפשט בשעה התורה ונחלק לב׳ חלקים וסוד הדעת הוא אור נ׳
בכורה ונחלק שם לב׳ ווין וזה נ׳ יהיה בשולי הבל שבו סוד ל׳ שבו שהם נ׳
מסוד הדעת ולכן סוד ב׳ ווין בשלוקים מב׳ שמות סג׳ שבחו של הבינה
הם נשארים בסוד הדעת שמתפשט בינתם ונעשים ו׳ א׳ כי הלא כל שם
אינם כי אם ו׳ א׳ ולכן הם עצמם אינם נשארים רק בסוד ל״ו מהכל וכן זה
הענין בעצמו הוא במקיף הב׳ הבולל כי חו״ג נשאר ו׳ א׳ בדעת שבינתם
ונשאר הוא בסוד ל׳ לבד והנה כל אלו הב׳ דעות נבללים בו׳ של אבי יעקב ובנעים

כי שדי יעקב הוא סוד המתוק הנ׳ הכולל והוא כשלדותו עם כתר ולכן שדי הוין
שגם סוד כתר כלו נכללים בו וזהו ושדי יעקב כהשמה נ׳ כי הוא שרכם-
אינם כי אם ו׳ א׳ של הכתר של הבינה אשר נחלקה לו׳ קצוות שלה ונפ׳ לו׳ ו
ונמנות של הכ׳ מוחין וב׳ כתרות שגם ו׳ והנה כבר באתרו איך נחלקים היודין וש
ואפין של ש׳ וזמתונם סוד הכתר שנשאר שהוא סוד ו׳ שנשאר מסוד קבל שלשה
מן הנה הוא מתפשט ויורד עד סוף הז״א ושם יורדים נ׳ הויין שגם הם מתגלגלים
של נ׳ שמות מן אשר מהם נתפשטו נ׳ של״ו ונשארו נ׳ וין וקס שעשו אחר כך סוד
נגי׳ שבכתב שגם ב׳ השפתים והלשון ונעשה נכלל סוד נ׳ הקין שכשלי אבלס-
יצחק ויעקב מוך שניים והוא כי הלא אחד שלו המקיפים הב׳ נכנסות לתוך
במוחין ונתפשטו שם ונם שם לקחו אור נכלל וקס נ׳ הקין של ונכנה ונחל-
החולק לב׳ בחשונות שנטל המקיף הראשון כי הנה החולק נטל ש׳ שגם ב׳ אורות
נ׳ וודין ואף לפי שסוד המקיפים קס ב׳ אך המוחין הפנימיים אינם רק נ׳
כנודע ולכן אינו לוקח כי אם נ׳ אורות וקס נ׳ וין שבסוד אורך ו׳ שלשים מתחלק
ו׳ שניה מבינה ו׳ נ׳ שהיא הקליפה בחוכה הוא מן המתוק הנ׳ הנה כתר
וכן הוא הענין בכל הקין עד״מ ונמצא הטעם למה ו׳ יו הנ׳ היא בקליפה ואינה
מתחברת עם ב׳ החתכות והטעם הוא כי הנה ו׳ יו כנמנות לכתר והנה ידעת
שהכתר שבחכ׳ הוא נעלם ואינו נכר רק כתר הב׳ שבין חו״ב שכל מקום שו
קס עם כתר וקס ו׳ יו היכה מתחברת עם ב׳ וין הראשונים קיב נכר בהם מלכות
הכתר הכתר ולכן נחלק מהם להודות שאין הכתר בכתר ב׳ נכלל רק לנוקב
בהם כמו ולא למעלה והנה כבר שאמנם שאמות ב׳ יו אין כא כב רק נ׳ הוים
עד״מ יש כב ב׳ אורות הב׳ כמו שיש בבחינת הראשון נ׳ וודין נא וקס נחלקים
על אורו דרך עצמו כי ו׳ הנ׳ הנמנות לכתר יש כב בסודה סוד המקיף
א׳ לבד כמו שידעת כב׳ הראשונה שכשם נמצא שנחלקת ו׳ יו לב׳ שגם
חו״ן ואורה המקיף היא סוד עטרה דנוקבא שהיא למולדות דנוקבת האף שכל
כמו שביארנו לעיל שנמנות הכתר ונתינת למולדות וכמו כאן נ׳ הקין וקס
נחלקים עד״ב נפ״ש הנ״ה עד״מ כי הלא עטרה היא נ׳ הוים הכי לו וין מלכות
אורה המקיף שביארנו וקס נחלקים עד״מ כיצ ראשונה נתחלקת לנ׳ קוים
של הז״א ונמצא שסוד אורה המקיף אשר שם הראשונה שלקח לנו כנה הוא

נמצא

ונמצא מקומו אחר היסוד שבאו להם מעשה של המלכות וה' ב' נתפשטו כבר
קוי המלכות וה' ב' נשארה כמוד בחוץ הדעת המתחבר את הזו"ן עם קול כמו
ב' קוים וקוי כיתרים ב' הקוין של ב' שקי אשר לקוי ב' המקיפים הנ"ל מן המלכות
ב' המוחין והמוסיפות קיבן נתפשטו הקו של קו ב' הקוין דעת כי שלו נתפשטו
הקו בתוך המוחין ר"ל כי לפי שהקוין של מלאכים הם מן המוחין הפנימיים
כנ"ל לכן הם נכנסים דרך הפנימיות עד הקוים שלו וכבר ידעת שיש ב' קוים
בקו של הקוים א' כימין וא' כשמאל וא' באמצע ועם יכנו ב' הקוין הנ"ל קיימין
למוין וכן כלם ואחר מעשה נתפשטו למטה עד הנ"ל ועבר נקוד ב' יודין שבין
שקי כי הקו אחד שנכנסו במוחין קוה יכר עמה השבי כדישא דא"א עד שנעשה
דא"א וקקיו עם נמצא אורך הקו יצאו ואחר כלו המקיפים לחוץ במצחא אחד
שהיו הקו של קוים בתוך המוחין והנה ידעת סוד הנמצא אצל מעשה ...
השיעב קיא בוצי' והשיעב הוא בוצי' והקו היוצא מתוך קיא בוצי' וכלם הם
בוצ' א' כמה ולכן לפי שהקו היוצא מן השיעב קיא בוצ' לכן הקו שמקיים
של המקיפים מתוך בהכתרו עם קול סוד ינקין שבסוף הבור שקי שקי שקי
זכרינו לחיים כת' לנו נקדת מזל שקם מולני ... בי כל זה נמשך ...
זוגן אותו וינצוים המולניים לחוץ ׃ זכרינו לחיים יש בה מה ...
כינץ קויק אהיך עם הכולל והוא סוד זכרינו שמו שבו במוחים קויק אהיך
עבין זכרינו לחיים לפי שהוא סוד ... ... דוכמעיטם ד"א והשיעב
קיא א' מוא במוחה לא קין אומוסים שהכתיב ... זו לחיים ולא למויהד
... ב' למטעך שקים חיים הוא כינץ ... ד"א ויבשר ... עם מרב המלכות
ונש למטעך כי ... ... קיא למטעך ... עם שיעור קומתך ׃ מי כמוך אב
הרחמן יש בו א' היכה ... א' תיקוני דיקנא דא"א וכו' ועם ... א' בנקים של כ"ן ורבע
שבל א' ימי התשובה יש למטה אב הרחמן שהוא קוה אך במוחתים אין צריך לומר
אב הרחמים כי אין עולם עבר אותו ... אב כל הרחמים כלם וכונת ... זו
קיא לפי שבהם ... אין הוא ... השמות לתקון ... ולכן ... ...
התיית ... ... החיית ... ... יזכר בחמתם
לחיים שהם השמות הנה יזכרין ... לא ... ... הנ"ל זכרנו לחיים ...
... יזכרין ... ... כל יזכרו ... ... הנה ...

נשמות של אין המתוקנים מאותיות כי כן יהיה להעביר עונן הקדי' יה המתוקים
ה' הכל דומיה א' ולזה אין סגולם זוכה יצוגיו נבו' לשמו אחד להיות מאוחדים ולפי
שבכבה זו נק' נבואה לבן כוונתינו הוא להמתקם במולה אב הרחמן ונק' אב הרחמים
הוא בנו' אב הרחמן והטעם כי אב הרחמן הוא בנ' של שהם של מתוקים ושם
אנפי' ה' עם הוי' הם שך נמצא דהבל ואלו הוראים אותם כמו אב הרחמן שהן
נחמות ור"ת בנחמות לחיים הם לב' נהיבות ור"ת יצוגיו בנחמות לחיים שם
מוב. שהוא נבל ור"ת זוכה יצוגיו בנחמות לחיים הוא מוט שנת טובה ......

לדוד ודוד המלכה לא ובן אין לו מוט ה' ימי השובה רק אתה קדוש וכו' ימלוך
סלה במ"י הש"ו הקדוש כי כלו נכבו וכו' הם בכבה וי"ה לבב כי אין להיות
של נמתקים ומתוקנים רק בכבה ובי"ה לבב ...... לדוד ולו' יש כנ"ע הימלוך המלך
בינה יהל ולזה שהם ב' להתים ובכללותם הוא נו נשו הם נק' לדוד ודוד ואין
מתמלטים אותם שהם סוד המלכות וזהו לדוד ודוד המלכה לא והם ב' שמורה
שבדוד דוד המכב עצמו והוא ה' א' שבמתצבר לאל המרכבה לב' בכבים ויהי לא
לא והטעם כי לא הוא בכהל לא הוא כלזה והטעם ה' בכהל הוא שם אנ' טודין והנה
הוא מתחיל הנק' והל' כמו לא' היודין והא' לא לבן הוא לא אך כלזה הוא אהי' הנה
ונק' כן שם של ולפי שמתחיל באות א' ולזה מתשטם הנ' וה' לבן נק' של אל הגלוי
ולנתברו ה' הוא לבדו בהל אך מבום והדוש הוא כלזה כי היא שלמרת למעלה
כמו יעקב מושמש במבום ונק' לבדו בנ' מו"ב והוא בכהל מרכב נבלוק ......

ובכן הקדוש שמך וכו' כוונה ה' ובכן של כוונה ב' קלושנים לבוקר לזה כי
הוא שמשל הב' וימניו הקרבנו וכו' הקרבנים לבוקר כהל לדומיה דכל
ואמנם המילה נכבד ה' לבן הוא נב' והבקשון ובכן הוא הוי' דינקין הקטולה נב'
והב' ספו' ו' אותיותיו נב' והג' מוה וכו' קפי נב' והבללות קפי נב' והד' שם כנ' ד'
במבוש ו' יה יהו יהוה קפי נב' והנה ובכן עולה נב' כמנין מזלם ולבן הכוונה
להוזיר בכהל שם נב' שנק' הויות הקדם שבמזלם שלזה שהם בנ' במנין ולכן
ובזה יש ה' היכלות כ... בכהל ולזה ב' לבהין ושמך ה' היא לזה שמך הכבוד ואדיין
של ישראל שמוך הוא כהל שהוא עם ישראל המול ותכוין במולה הקדוש שהוא
... כי הוא של ונבחר ... קטולה ... ובלזה ובהל ... של הקדושין
... של הקשר ... הקשר הקדוש דיר ונכל ולזה הם נק' מלבוש

נמבו

וזהו לשון המלות שבזה .... ובכן יתקדש שמך ה"א יתקדש שמך
יקוק הם שני דרכים וכן אמרו על ישראל עמך ה"א הקדוש יהיה דתהין ו...
תן כבוד שהם מקור הנאה .... ובכן תן פחדך וכו' הם כנגד כל הויה
שהם והם ב' כנגד שהם ב' בחינות הן תן הה' השם של מתנשאים ה"ת
ב' הוא מתנשא ואימתך תן פחדך הם כח מתנשא שהם כנגד מתנשא על כלם
ומתנשא של המלכות שהם בבינה שזה שבהם הדינים ולזה לא הוא כן כמו
מה שבבינה ומעשיך ולא כ יצא וזהו על כל מעשיך על כל מה שבבינה כי
המעשים כל הבריאות ובכן להודיע מלכות כמו שידענו מה שכל שידענו וכו'
לחוליה ובכלה זו יש כן מלך היכולת מן מלכין שהוא האחד והבנין ... ולכן
תן כבוד ה"ל והקוה עובר לעדות שמחה הן לדוד שבדך מלכות כתר
שבמלכות למעלה שאין בה רק ב' ייחודים הויה שהם הויה אדנ' שהם כנ' באחד
הן כלום שהיא בענות הטבע יש בה כ' ייחוד הויה אהיה ונם ב' ייחודים הם
השמות האלו הם הנ' וזהו ונערכה נר לבן ישי סוד לאה שמתמשך משיח בן דוד בן
ישי בה' המלך הקדוש היא לאה שהיא בן מלך והיא נשיאת ה' וזהו המלך
ומתחיל מתמוקין הטמונים בזה הנזר וזהו מתנשאים כבינה ה' שלאה הוא הקדוש
ה' הקדוש .... ובכן תן כבוד ה"ל שמעתי מאבותי זלה"ה שיש בה ג' וכו'
הוא מתנלה ובכן תן ... שלמן מוקיתים מה מלה עובר כנל שה"ל והקוה
עובר וכן וכם כבר שם הויה ששקדו בזה שבו הוא סוד שם מ"ב ונכבד הקרבן
בי"ה ובכן תן רומז על שם מ"ה ונלבשה שאנו אמתכי זה למעוני אלה"ק ולא הוא
נקוד משומתך .... והקוה עובר לפי שאנו בוכבן תן שהוא בזה כנל שהוא שם
מ"ה כנל לבן אנו אומרים כו והקוה עובר שהוא סוד הת"ק נר פי' כי יצא ומעשיך
הם הם היה ונכתב מאותיות זה של הויה וזהו והקוה נפי שהאומות העולם
אין להם רק כמעשיה לבד והוא נתש לבדה ואמ' זה הוא מצד הקליפה והרע
שבה אבל בחינת רוח אין להם כלל ואנו מתפללים שלא יהיה להם שום חלק
הפי בנתש השגיה ולא יתמו הקדושה שבה וזהו שאנו אומרים כבבבא
המינים א' יהי הקוה עד ה"ל ואימתך שבה אנו שהיה לו הקוה שהוא לתחות
רוח ונתש מצד הקדושה לאם בבך לאמר והקוה עובר פ' לבעלים דבר לתבש
לשון האלה והתפלה כמוש ז"ל בזוהר על הפלוגנ נם מעיר אחי מיר נעשן ......

ונ"מ ה' דפלוגת בתוספתא שאין מונים בר"ה לפי [illegible] [illegible] הנ[illegible] ומונים לר"ה
חשבון הכאוס כי יש הטעם שנה ר"ה כמו"ש ולכן [illegible] להנביא כאשר כתב לבקש
הדינים מעשיו ... וכתוב בתורתך וכל זה שאמר המזמור שבתלמוד הוא יעקב ולא כי לאיזה
זמן שאין לא נאמר וכתב יצחק שנאמר לאחד הם בלשון של דקדוק וזהו דבר עצמו ......
ונ"מ י"ל דפלוגת בתוספתא נלענ"ד שמשמעות כי הלא כל המזמורים שאומרים
בו הם כלומר וזהו ונ"מ י"ל דפלוגת שהם מה נקי דאיתא שהם
נבראים למעלה כלומר ... ועקידת יצחק היום לזרעו תזכור אמרו
הר"ר יצחק הכהן יצ"ו שנסתפק לו שמשמע מדברי ז"ל שהקדור
[illegible] לזרעו ולא כאומרים היום לזרעו לזרע יעקב תזכור ......
וכתוב לחיים טובים נלענ"ד שמשמעות מדברי ז"ל שבר"ה אומרים
זכרינו לחיים ולא אומרים טובים ונראה אין אומרים וכתוב לחיים
טובים שהוא כבר הדברי הזה שאמר הכולל משנה ואח"כ מוסיף לשאול ונ"ב
והוא לפי שלמה אומרים בנקי שהם עושים מודים לדקל ולכן אין אומרים
עד עולם עד שאומרים כמו מזמור טובים בכבר מכתב ......
אבינו מלכנו הרע וגם ידינו הכוונה במלת הרע לשם כן הרע שכן
שנה הולך וגם הדין מדברי ז"ל לא כבר שאומרים בר"ה ומונים
השכר אבינו מלכנו תעלנו לפניך אין אנו מלכנו מחול ומלא לכל עונותינו
נלמד מדבריו הנידוי והכפרה העולה וכפרה מלשון המוקד ......
היום הרת עולם הוא מה הכונה כל הדינים כבתם המוקדם בין דינים
דבורים בין דינים נוקבין שהם שבה וגם כמו"ש ה"ש כי הרת ולכן
הוא גם כן והם יעמיד במשפט כל יצורי עולם ......
בענין הנידוי בר"ה הנה כתוב דברי ר"ש לחכמים תקנו ומוקדם
אחר נסמך להקל ומדברי ז"ל היה נוהג להקהל כלום בין שבכו
שלא ישמעו דברינו ואמרו כי מוקדם המוקד הקודם כיון אומר שלא בכוונה
ובמוקדם המתיר הוא כלום בין שכתבו שלא ישמעו דברינו ואחר כלום לא
היה מתיר שלא בשעת הדינים שהוא במושב והעטם כי אין קשיין שעושה
והכל הנידוי של אדם שלום למעלה עד קול השופר ולא יש הקדוש ברוך הוא גם
נתן להכות בר"ה ו"ה ואמרו כי מי שאינו כותב אין שמחה טובה ושלמה

כעשן

בענין הש"ר כלה נלע"ד ששמעתי ממורי זלה"ה שהטעם הוא לפי שעד
תקיעת שופר היה ישן כמבואר אצלנו ונעשה הנסירה ואח"כ מ"ש
ולכן יעשה כי תקיעת שופר הוא לעורר עונו ישנם מהדברים והוא עד הש"ר
ונלע"ד שהוא לשון מורכב ג"ל שכוונתו לזה וכבר נאמר שעד יום כ' עדיין הוא ישן
וכוונתינו הוא לעוררו ולכן כאן הוא שלא ישן הנה כך אכן נלע"ד ששמעתי ממורי
זלה"ה שאין זה אלא עד חצי היום פ' אחר כבר נעשה ע"י המוסף והתקיעות ואח"כ
כאילו ישן אחר חצי היום ∴ **ביום** כאשר כלה מעט אשכנו הוא לכרך
מעין חיים ולהמשיך שם הטעות ולהוציאם שמוך י"ג תיקוני דיקנא שלמעלה
בזה"ג שהם מ"י של כלונך נכ"ו ושם ב' תיקוני דיקנא שהם יכלו עוונותינו כענין נוצר
חסד והמשיך במצולות ים כל חטאתם כנגד לאלפים והכוונה פ' מקום הקדוש למעלה
הוא בתיקון לאלפים ונקרא חסד הכולל עוונות ומשליך במצולות ים התחתונה שהם
הקליפה שבשם היינו משליך אותה שלא כולם אותה לבד ולכן אמר חטאתם ולא אמר
חטאותינו כמו שאומרים שהכוונה להשליך הקליפה שבשם ולהסיר מהקליפה נלכו ד
הקדושה אשר בתוך הקליפה וזה ע"י תיקון ה' שהוא נשא העולה קדם שהוא המוציא
הקדושה מתוך הקליפה ∴ **נברך** על יום כאשר כלה הורם שקיעת החמה
אחר מנחה ש מעין או כאחד מים חיים נעור אם הוא חזן לעבור ולאמור שם
מי"ו כמשך נח עד מימי הדם והכוונה ש פי' איך הם נמשכים לחשבון י"ג תיקוני הדקנא
והיכן מקום כלא נא והכוונה כשתאמר והשליך במצולות ים כל חטאתם שישליכו כל
העוונות והחטאים במצולות ים הקליפה ולכן צריך לאומרו על מעין או כאחד מים חיים
ואומרם צריך שהכוונה במה שטעם בכלל של י"ג מדות בתיקון של לאלפים ונו"ש ∴

ענין כל החבטות בערבה בפ' כלו הערבה ע"י ה' הענין הוא פי' הוא כבר כמבואר שהמלכות
שהיא כ"ה אחר הה"ג מתוק לזכור ולשאוב מאורות הגבורות הפנימיים
במות הכל ואומרים הבינה גם אחיך נעם המלכות כך גבורה ולכן ה' הגבורות אלה והפנים
הוא כנגד חסדים שהם אחיך בכל מקום שהם יוכן נאמר וזכין שהם כנגד הנה וזה הכלל
של חסדים הוא כנגד הנה והחסדים שהיא בחינת אותה מן היא אותה ירושלים נס הוא שער השמים
כי עד עם הוא השמים המלכות וזה הם ה' אחיך וכלא מתחיל כאותה ולכן שנקרא
שהיא אחיך בנין הוא מלכות עמה אך הם אחיך דזכין ואחר הם סוד כ' אלהים אותה
השמים שבה ואח"כ הוא מקום כ"ה של הקוצים ונחזור לענין פי' זהו סוד מעין החיים

וכמו בסוד אין משיגה חכמה ועולה לה הבינה הנה אחריה ע"ש נ' אחריה שהוא יותר שלמה הוא
המשפט לה משום וע"ש שהוא הנ' אחריה היא עולה למעלה גם מעין הוא ל' מאירים שהוא
ל' הויות עכ"ל אמנם המה בו שהם בנין הכח והחסד עמהם שם בו כלל כי הוא סוד המין
של המלכות ואין הוא מעין שהיא בנין הכח כמעין מעין הכי כי מיכבד הקויות עם
שמות אחריה הכל בנין מעין חכמה גם מעיין בנין מנ' ב' שהם מעט מן מגדבה
שהם מקור המלכות גם הוא בנין בת מן שהוא מוק שלאחריה בסוד הקבלה שהם סוד
מן ואחר"כ ע"ש המקיבה יש חכמה אחרי מן הכי הקבלה היא בת מן כמעין מעין והמקיף
היא סוד נ' אחריה כמ"ל שהיא סוד חכמה הכי ב' מעין חכמה הוא קבלה ונתיב כלמון
שלהם כמובואר לגבי סוד קבלה ונתיב והנה ע"ש שהיא עולה למעלה המילה ע"ש
חכמה ונתיב ואחר שעולה למעלה אבל הבינה אין חיבה מוכלת חכמה ונתיב זו שלא
יותר תמיד כמ"ל ואח"כ כל האוכל ושותה הוי באו הבינה ה' הקדושה הוא סוד אחלה
תפארתי·······:···· עכ"ל יה כי יבוא מוצא עין כל האוכל ושותה בין בלו הבושה
ע"ו וכו כבר נתבאר לעולה הכל כל ימות השנה ע"ש אחלהים ונתיבים הנקרא
שאינו מוכרים עליו כשה סבות כמו המועבו וכבר המזון נמצא כבס הוא על
ידיהם אין מושיפים שפע ומזון מאירמים שלאחר ג' המלכות מהל ינקבו כאן גם
היא חכמה נמשך מן תיבונות הבינה כמ"ל אך ט"ק אין נותנים לה חכמה ונתיב וכו
בסוד תפארת של הבינה שהם ה' קולות כמ"ל ולכן אין מתעטם פ"ק כח להמשיך אליה
הקבלה ונתיב וכו מסוד תפארתה כמו זה אין מתחללים ה' התפלות שהם סוד
קולות הינוקים מן הפה להמשיך אליה חכמה ונתיב וכו בסוד קולות תפארים
גם הקדושה נ' כפ' וכה הוא בנין קולות הוא ממשיך קולות התפארים עליונים
והוא סוד מועט פי יין שעליו יחיה האדם כ"ה לבבו כי כנס אורות מועט והשקד
הבינה שמן האדם כמועט פי יין מושבה הנך הלחם הנקרא ואם פלא על הלחם
לבבו וכו לך בשיתוף מועט פי יין וזהו אותו הלחם לבבו וזהו המילה בכך שישלש
כל בחינות המלכות בסוד הקיבוצות כח שהכל אח"כ לכל התפארות והנה בנעל
יה אין עתים להן יסוד ומלכות של הנוקבא כמ"ל ואו אינם נקבצים רק בסוד
חיבורות ולכן צריך להרבות טוב הקום בקבלה ונתיב מש"כ בשאר הימים לפי
שבכל יום וגם מה' ימי השבוע אין נתקן אלא מדרגה א' לבד ונעבה בוה ע"ב אין ב'
עתים להן גם הבחינה הנעשה בוה עש"פ שהם יסוד ומלכות כי יסוד

ומלכות

ומולדות הם מחוברים תמיד ואין להפרידם וכל מדרגה א' נחלקת לששים ס' והנה
מדרגה ומדרגה יום עשרים נקראת בשנה אחת תקופות ולכן צריך לחלק כפי שנה
בשנים שאם לא ישוה כן ישתנה יום א' להקדים ישוב והלבנה בסוד קבלת תקופה מדרגת
ולא תוכל לשנות לקבלת התמידית הכי נעלם שהקבלה כאן נבראת להשגת
כי לקח מהקבלה ושהיה התמידית ואז הארכל ושורה טוס כפי הוא כאן גרמא
גם כאן כי לולא קבלה זו לא היה תשובה כו' ...... מנהג מוני תלוק
ששונו הרבנים לכן עשו יה כאן שמונה אחר הקליפות ניקיון כפי חשבן
כי אדם שכלתה זה לזה ונקבה לנקבה ואחד הם האשה מעורבת שותפו עליה נ"א
בעולם וכו' בשכל קולה א' זה ולא נקבה מפסקת הם קולו זה אין נקבה והוא סוד הציור
הכוונות כי הרבנים וכו' נקבה והוא סוד הכוונות של היחוד הנה נקבה שהוא יחוד
דכונתם והוא יום זו כו' יחוד ואז שותפים אותו לתקן כוונות היחוד שבו וכו'
ולהכניסם לכך טוב אז הם כוונות המולדות שבה דינים קשים ובכונם שעיר המשתלח
נמצא שהרבנים הזה הוא כו' שעיר המשתלח כך שהוא נמתק יותר ולכן ששו כי
כאשר מולד כי אז הרחמים נכנסים פורע הדק לקחת כח לא' כוונות לבנך הקין
הדבקה והם סוד ה' עינויים וזה מתון בזוהר פ' תשא דף ... עכ"ל ...... יק כ'
כיפורים לשון כפרה והם מולדות הלבנה על ימים ונתחברים שנים טוב הכ'
הקהילות שהיא כל שנה למעלה בראש התקופה שהיא בחינת ה' התקופות
דאלו והקבלה שבהם אין מעלים אותם של המולדות שבשנה שהיא ה' עלונה דאלה
והקבלה שתהיה אין מעלים לכל של התשובות דשנה ונחזור של הלבנה דשנה
ובמוספי לחג שלה ונחזור של כרך שלה ובמנחה עולה הלא כ' על שנה היה הוא
מזדווג עם בחינת לאה ושתה עולה עם לאה על ראש התקופה ונחזור עולים
על הקצה דשנה ובתפלה עולים זמן ונחל ולאה עם שנה בהיקפם דאלו ואז אין
אומרים יה הוא הפסוקים ...... ביה אחר הנשל אין אומרים זכרנו לחיים
חוץ שבכר נשלח כעבר יה כסוד כי וי' אך הוא בסוד דע בחינת הנסירות
שבה להתחדש כי עד שנה היה להתחדש כשקץ הלבנות מתחת אך כיה הוא
אחר שמשם אלה עדיין מותר שם ...... תשמיש כו' כ"ף עונה לגמרה
כי בשנים ה' עונות שהם עונה כאן עם כל ועונת אשה עם אישה
אז יש תשמיש אך באמן רק א' שהיא העליונה ולא יש עונה הב' שהיא הזמן ס

שהוא בח"י את אין המוחין דגדלות המלביש ... ושבת הגדול הוא בבחי' כתר והוא
המוחין שלכן שהוא קדם ...... בענין הספרים שמוציאים לע"ק
ומוציאים עליהם הב' ספרים שהוא כל נרכי ואספי וכן אמונת הה' מעין
יצו' שמותי תלה"ק פירוש לע"ק שיקח ספר הראשון הנה ספר כל נרכי ויקרא בו
במוציאן כי שהוא צריך לו מאמר אחד וכן לו כוונה פרט כו כמו הקרבה כי יש
סמוך גדול בענין הספרים לו ...... מה שאין מוציאים לע"ק בגלות
גדול הוא מפני שבגלות הגלה הוא אור מקיף של סוגי שמחה פרק
הנ"ל גם בבחי' גלות כן כשהוא בסוד עיבור בהנהגה והיא מקיפה עליו וכן
בחינת שמש קטן והוא פנים עשי' גם בבחינה זו שהוא היניקה ולכן כל
ע"ק שאין שליטת המלכות כ"כ לפי שמסתלקת לה גלות גלות ואין עלייה המלכות
לבחי' הקדושה ואין הכוונה מוקפת את המלכות ולכן צריך עליה גדול ולפי שבשבע
מועדות אין בנוך לברך עליו אך כשהגלות אין כלות לנקבה שהוא מודר
לגלג ...... מה שנשבע כ"ק הוא שהוא עולה עד כתר לאימא ושנה לו
ולוקחת משם בחינת ה' גבורות ממותקות מאימא עצמה שלא כמו ז"א
והנה סדר עלייתה הוא כמדרגת התפלות כמבואר כמוב שבכתבי בהגהות
ז"ק הה' נגלה לו עש כי היניקה מתחלת לעלות כלה כי אין זמנה מולדת עולה
עד חצות הפלה מוסף שאז הוא בכתר דאימא ועדיין הז"א לא עלה כי שקד
יום זה הוא לברך בין מלכות והיניקה מאימא בגלגלת ולכן הוא הציקים
זה והוא עקל שיך ואח"כ הוא מתחיל לעלות מן החוטם ולמעלה כנ"ל שם
עד חצות הנעלה שאחריה אומרים ז"פ יי' הוא האלקים וכן שמעתי ב"פ כבכה
תמוני תלה"ק הא' הוא כי יי' בשמים ואלקים בארץ הב' הוא כי ש"ך יי' בזה ואלקים
בגוקם ונלבוד לישב עם מה שאין אומרים יי' הוא האלקים בפעם זה והענין
כי יי' הוא האלקים כנגד ז"א שעולה עד נוקביה שהוא עקל שיך כוס שהוא
עליה התחלה ואח"כ עולה הוא ונקרא יי' הוא האלקים ולא אלקים הוא יי' הנה לבתר
ואח"כ אין אומרים לומר יי' הוא האלקים כנגד עליתם יי' שחוזר להיות אלקים
כי הז"א עתה הוא בתקונו וכבר ידעת בחכמה כי הז"א נקרא אלקים לגבי
עליתה וכשם אלקים זה בכללם ז"א ואימא כי כלם נק' אלקים כנודע הרי גם שאין
אומרים יי' הוא האלקים הכל נק' מעם א' וצריך לאומרו ז"פ שזה

י״ד ואינם רק כך ז״ת לכל כנ״ל ⁘...... בנעילה אין אומרים תחנונים
לפי שהיא מעלה כינוס כאמור אם מהר גבורות שבשרש שלה
שמתקשרים בה ואם היו הגבורות ואם היה הג׳ גבורות שנעלה מאימא בה
שינויים ביה ולפי שהחילוק אין תוספים שלא יקחו בסוד בו שמוך מרכבתו
כשהן שבו עבו על היחוד ולכן עניינם אין להמשיך לה חוזר וגם מן אחיה
שבנוקבי דאימא הם קמא קמא שבן עולה חוזר לבל ימשול זר במעשין תחנונים
ולכן הוא חוזר שאינו הכבד שעצמו שלא חוזר מתמן לא כן למעלה כלאך
שנעלה הג׳ אחיה בעצמם ולכן היא במקום הכתיבה בהקשין ולא תחנונים ⁘......
מה שאין אומרים וקדוש ותחנונים בתפלת נעילה לפי שאינה לוקח
ה׳ גבורות דאימא רק אחד השלום ה׳ התפלות ולכן אם בנעילה נשלמו
הה׳ גבורות ואין נשאר בה סוד היחוד נקודה שיש שבה הגו׳ חוזר כנ״ל והוא
סוד שנחרם בה׳ קצוות שלה מחבר על קול שלה נתפשטו שם ה׳ גבורות
והאלקים נתקבצה בסוד שלה ונחרם החוזר שהוא הכל אשר שם נכנסים קטן
המוחין הם ה׳ גבורות להעלותם לקבל מוחין דגדלות וזה נעשה מן אחיה דיודין
ושמן וקדין שבנוקבי דאימא כיודע וגם בנ״ה חוזר כנ״ל וזה נגמר בתפלת
נעילה וחוזר הב׳ שהוא מלכות שבה נגמר שלה הושענא רבה כנ״ל ⁘......
בענין ביתור דלגדר שמאחרי שהוא סוד כו׳ חד שהוא רק הוא בנ״ה בו׳ ונוק׳
לוקחת שם זה ה׳ גבורות מתכפך בנ״ה חד הוי הקמת מן טוס זה
הוא כו׳ חפי שהם אותיות כתוב ⁘...... בענין כ״ק י״ק נסובות לכל ביקום
שנים ואומר בדיבור הדברים כי להיות שבכל נברא העולם
לבן אירע שמים של רוממות מה שהיה בבריאת העולם והיא כי שבה חוזרם
זו אחור באחור ובריבם שבה ואחר הם בתנם ויחוד ונשוך נמוז והיה
מוס בה הראשון עד שבר י״ה שאין אנה שהוא בו חשוב כאן וה׳ לבוד כל הקולכל
ושובה ובו ואז נמשך הקדוש הנסג להנסו כל זה של היוחדם וכל הזווגים שאין
עושים בתפלות מוס בה עד של שמות חן העדכר בלה הם ישנה אני יעקב
ולאה והנה בזכרון הכוון שהם זה היחוד בהג׳ זה סמוך הקערה שהם
באחורים משל האחוריים הנזכרים עתה וכמו כמו הכוון שהם א׳ היחוד
כיוצא א׳ בנבי׳ כן לך הם סוד א׳ הנוקבא הקוטם ושו הכוונות של זכרון ומו

כמוך הם להר"מ הלוי מעשה מורי ז"לה ואמונה כלענד שמ"ה בנק"י כן בי"ה הם פוב
מ' היקוה הקנה דבהנה כבה וכבב הורעתיך שבהנה כבה הוה שעתיהה ולבך הוה
פבה ולה יעשה נאין הישנעה עכיך לה בנקם נס לבך הם בנקי לבן כי אותם —
השמועה של הקקה הם לבנה בשלה ‥‥ ודלוונן ובכן יתהקע שמוך בבר
בין פנ שזק ובכן הוה עב' הוה ולפי עמודך בהאוק נג' הרם ואקו יתהקש נם
בבב ב' ידעת שהקש הוה פוד שם עב' בי הד' יוה' הם ה' נו' לוהנות השם במעלוין
הפי הי' בנו הקנש ‥‥ והנה לכל יה' מתחלת המעלות למעלות עד אימתם אחד שלכב
ונעל' כה להקשע ולהתקשר שם ולוקחת אז פוד ה' נכונות מושבך מואימתם לפור
ה' עיונים אמנם בוה אחד הנעלה אין אומרים יי' הוה האלהים לו' כי הלה נודע
שהקיע עלה בנבול ואח"כ היה לא לומר כי אלהים שהוא נוקדה הייה יי' שהוא דבורה
והנני לאלהים הוה יי' אמנם השען הוה כי הלה עבע הדבורה מכל נוקדה כי היה
עלהה עד הטנה למעלה והוא נשמר למעט אך עבע אחד הנעלה שנם הוא נעלה —
במותך עד הטנה אין אומרים יי' הוה האלהים לו' שיי' שהוא הוא"ם עלה למעלה
עד מקום אשר עמודה הנוקדה הנה אלהים והיותו זה הוא בנב' זה שכלם עולה הוא"ם
למעלה מוקם ונעלה למעלה ממקום הקפר עד הכיעה ואמנם ע"ו כל זה נמוהקו
הדינים של הנוקדה וא"ם שמעלו הקוה לאחוי בנו' בזוהר מוב"ה עד יה ואז חזל להיות
הנם בהנם ואין חיבור רק עם השמאל ואמנם פוד החיבור בשמאל בבב הורעתיך
שהלה פוד הנעלה הוא לבחות כל הדינים אשר בדבורה של הנוקדה ונמצאת הנוקדה
כלה דינים ולכן מחבקך בשמאל כי בבב הודעתיך שהדינים אינם נמתקים אלא
בשרשם ולכן כאשר השמאל דדבורה הוא שרש ומקור של הדינים דנוקדה לכן נודע
ואז הוא מחבק אחוריים של הנוקדה אשר שם הם כל הדינים של הנעלה הנה —
מתמתקים ונכנעים ע"י מקורם שהוא נבול ושמאל דדבורה והנה מן מוצאי
יה' עד יום ח' חג הנעלה הכל הוא פוד חיבור הימין והחיבוק כי מן מוצאי
יה' עד יום ח' חג הנעלה התוד עמודה בחול עם זה הנם בהנם מומש ולכן
עם ישרב והענין כי הלה הבב הודעתיך שהודם יה' ישאו נה' באימתם מומש הוא"ם
בפוד הקלה הדולמוינעם ואז הוד באימתם לאורך עלה ונכנסת בפנים הנוקדה עם
מוח דהוד שהוא טוב ועם הנכונות אך שאר המוחין נשארים בפוד מהיפים
לגמרי הוא"ם בכל בחוך ונמצאה להזה הנוקדה עמדה דנבול דידה והוא פוד —

חיבור

חיבור השמש ועתה היה אפשר לך המספרים נ"ב נקט סוד ניתוין המחברים ולא ג
נקטם ש"ק בסוד פנימי ומוקיף מ"ק עד יום הששה כמו במבואר לקמן
וכל אלו הם המספרים שלוקחת מחימות ואמנם מחימות הששה והשם בסוד
יום הששה כמו שהוא גם היה צריכה למספרים מן הדעת הזה עצמו ואלו לוקחים
המולדות בסוד נגילה לגלגל אך המספרים לקיומן לוקחים בסוד מגילת קיימים
עצמם וגם המספרים הנ"ל דרכונם יש פנימי ומוקיף ולכן גם גלגל יש נגילה
כל הקפה ונגילה עד הקפה הזאת וכל אלו המספרים כן פנימיים כן מוקיפים
כלם הם לצורך תיקון התקופה שלה כי לצורך הזמן הם סוד הששה ככה נקום
ח' מן השבוע כמו שנמצא כשה ונקט שבת בחינת המספרים שלוקחת מחימות
עצמות ולא עד זה ונכנס בזמנן שאלו המספרים היה לוקחת בסוד קיימים
בעצמם וגם המספרים דרכונם יש פנימי ומוקיף ולכן גם גלגל יש נגילה כל ה
הקפה כי קיימים בעצמם יש להם שלמות הזה אך המספרים שלוקחת מזמן כי כבר — הם עד הגלגל ואמנם המספרים שלוקחת מחימות ודרך שהם דורות של המספרים שלוקחת מזמן כידוע וכו'
לוקחת ק' מספרים המתפשטים מן המספר שבה עד הוד שבה אחר הגלגל חמשה
אלו הם מתקבצים יחד הגלגל הזה ונראים בסוד שבה שהם כל כיודע אחר עד
הגלגל אחר מתפשטת לתולדות שבה והיא כוללת כל זה מספרים נ"ב ונקרא כולה
הכי הם ז' ספירות וכל זה בבחינת אור פנימי וכן שהוא כזה הוא בסוד אור מקיף
של ז' בחינות הנ"ל ועתה נשאר סדר כניסתן בסוד קיימים כי הלא כתוב וקורין ב'
בחסד כמו כי התולדות הנ"ל כמו אין עיקר התיקון שלא בסוד המספרים נכבר
נודע שהמספרים עד זמן וחון הקובות הוא סוד ניתוין המחברים הרי אין אחר
נ"ק עד יום ח' מן השבוע הוא חיבור קיומן שהוא בכפת המספרים כנוקבם אחינו
אין החיבור נו כך מן החן לבד ולא קודם וכמו שנמצא וקשין בהלא אין המקיפי
של המספרים הנ"ל זמן נכנסים כנוקבם כך מוצא בתחון של חן נחולך ואין חיבור
כך מאור מקיף שהוא מתפשט את הנוקבם מבחוץ בסוד אור מקיף נוקין הטעם
שאמת שהמספרים נכנסים הקף קודם חן הקובות שב"ח אין עד ניתוין שלא
כימי הקן נוקא והנה התחלה הם נכנסים המספרים הפנימיים ואחר המקיפים
כידוע כי המקיף נכנס באחרונה בכל מקום ואמנם יש חילוק בענין אופן
כניסת המספרים הפנימיים לכניסת המקיפים כי כשנכנסים המקיפים הם
נכנסים מעולם להתם כדרכן האמיתי שהוא מתפשט בחסד ואחר יורד

בלילות שמונה ואחר נ"כ סוד כסלו הראשון ע"ו ונמצא שכשבת י"ח נ"ה שונה כן
בחינתו ובחינת י"ה שהם יסוד ומלכות ע"ו ו' אח"כ ל' ימים שבין י"ה למוכרות נכנסי'
ל' חסדים מוחין לנוקבא שהוא בחינת הוד שום ראשון וגם שום ב' והוא שום
ג' ונקבות שום ל' שהוא ששב חג החנוכה אח"כ שמ"ע הראשון של חנ' נכנס בחינת
החסד שבחסד ולכן אז אין עושים מ"ע כי אז נכנס החסד הגדול שבכלם כנודע
שהוא נק' יומם כי הוא יומא דכליל כלהו יומין והרי נשלמו לכנוס כל החסדים
הפנימיים והנה יש גם טעם אחר להוסיף עוד מ"ע והוא לפי שעוד עתה מתחילי'
לכנוס החסדים המקיפים ונעשה שום הא' של חנ' נכנס החסד העליון והראשון
מבחינת החסדים המקיפים כנ"ל כי עתה מתחיל בחינת החינוך שהוא בחינת
אור מקיף ע"כ בזמן הנ"ל שהמקיפים נכנסים מוסיפין להדליק נר אחד קודם
להיות עכשיו מ"ע נמשך כי בשאר הימים נכנסים החסדים הפנימיים ועתה
החסד העליון שבפנימיים והחסד העליון שבמקיפים ואמנם שאר המקיפים
נכנסים בשאר ימי החנוכה והנה כנודע שאור מקיף הוא גדול מאור הפנימי
ולכן תמצא כי כשנכנסו הפנימיים קודם חג החנוכה היה אור נמשך וכשנכנסו
המקיפים שהם יותר גדולים הוא אור המועט ובראשון של חנ' שאז נכנסו ב'
בחינות ביחד וגם שהם גדולים אז הוא מ"ע נמשך ואמנם הבחנה אחת והחסדים
לפי שום הראשון אעפ"י שכבר נכנסו החסדים הפנימיים אך כיון שבשום זה
נכנס הראשון של כל המקיפים לכן נק' יום ראשון והוא כי המקיפים הם בעיקר
חג החנוכה א"ו מ"כ למה לעיל שהכוונה של עתה היא לעשות חינוך וא"כ
היום של חינוך הוא יום ראשון של חנ' כי אור מקיף הוא בחינת החינוך כנ"ל
ונמצא שבשמיני בבקר של חנ' נכנסו שאר המקיפים שהם ל' מובחנים עד הוד
בסדר מלמעלה למטה כנ"ל ואח"כ שום ז' של חנ' נכנס כלולות הה"ב ב' חסדים
מקיפים בבחינת היסוד שבה..... אח"כ שום השמיני נכנס יום ח' של חנ' בכר
ידוע שמעלת יום הזה גדולה משאר ימי חול המועד והטעם שבשום הזה נעשו'
בחינות כנגד לם בחינת ז' הדעת שכלולה כמו שנכנסו כלולה מ"ע ואם
בחינות אחרות שהם כי הנה בשום זה נכנסת כלולת הה"ב ב' חסדים המקיפים
בבחינת המלכות שבה וגם שנכנס בה בחינת הה' גבורות ביסוד שבה כמו שנכנסו
בנו"ג ואמנם שבין ב' גבורות יש אלו מסך שמפריד להבדיל ... כי הנה מוכ"ה עד

זה הוא סוד שמקבל המה לבושו שהם ה' גבורות של הנוק' שעמו שנקרא שיק ונקן
שמקבלו מהמה שאחר בהושענא רבה אינם שאר גבורות חדשות רק שאין מהם
מתפשטים אותם הגבורות שבכל הם שסוד שבה שכבר נכנסו בה כל בחינות
החסדים כנ"ל והנה היא צריכה להזדווג ביום שלאחריו שהוא ח' חג העצרת ולכן א'
אחרי כניסת כל החסדים אז מתפשטים את הגבורות שבה כדי לתת להם כח
שיוכלו מזג ביום ח' חג העצרת לצרף הזווג ואז חביטת הערבה בקרקע כדי לגרש
את הגבורות שבסוד שבה אך מה שמוציאין סתום אבל מסוק שנכלל הוא אך
כי אחר שנכנסו בה כל בחינות החסדים נשארים בה הה' גבורות ביום הושענא
רבה ואותם ה' גבורות שלו אינם לצורך זווג כי שלו טעונים לה ביום ח' חג העצרת
אותם טעונים לה לצורך הזווג ובין פרצוף הנוקבא עצמה כנודע שהוא ע"י ה'
הגבורות והוא לצורך התולדה שבה ובסוד הענין הוא לעשות בה בחינה כלי כדי
שתוכל להוליד בו מזג ביום ח' חג העצרת כאותן שה' גבורות שלו הם הכלים של מזג
שבה וכמו שנבאר בשה"ש כסוד הלולב ואותם נשאר שנן ה' גבורות שלו אימותי נכנס'
והענין כי החסדים שבתולדת שבה הם נכנסים בבחינת היו"ד עצמו ובבחינות
הנוקבא כמו שנבאר בשה"ש אך בחינת ה' גבורות הם נכנסות ע"י הערבה של יום
הושענא רבה וסוד הענין כי הלא מוקף ביסוד נכנסים הוא לוקח ערבה ביום
הושענא רבה חוץ מאותם שבלולב וחביט חביט ולא בריך ·· ובה הענין הוקף ה' בדים
של ערבה במספר והכוון שהם ה' גבורות מנעבך והכוון כי ערבה הוא כנגד
שהם סוד מזג ה' גבורות שבהן והקף מאד שלא החסדים כלל עם הלולב כמו ש
שנעשים הכל עמי הקפין ולא הגלה בירך רק אחר שיאמרו קהל ההקהל והענין
כי עד שיושלמו כל בחינות החסדים אין כאן לגרש הגבורות וכמו שנבאר בשה"ש
כי בין הקפות של יום זה הם נכנסים החסדים ונמצא שנגמר החסדים אינם נכנסים
רק אחר הקפה ההקהל ולכן אחר הקפה אז הקף הה' בה ערבה שבכל הענין
הלולב מידך ונמצא מקבל ואחר שהקיפם כיון בכוונת הנ"ל אז החבוט והכה בהם
הקרקע והנה ב' דברים נעשים בעת החבוט הא' הוא הורדה והשפלת הגבורו'
והגבורות הב' הוא הטלת והכאת הערבות אחר החבוט מתחת לשלם והנה
מה שהחבוט הכוון בכוונה א' והוא שהכוון להוריד ולתת בה בחינת ה' גבורות ולגרש
אותם שיהיו מונחים ונעשים מוכן בחינת כלי להטלת בו מזג ביום העצרת שהוא ח'

חב

מן השבת כנגד הקו ן והכוונה שהשכינה הוא כנגד זכ״נ שהם תו״ר ובו״ן ששו כנגדן
הכן הוא שהאיר בו כנגדן להשלות תו״ר להבל מיין דכורין כנגדן —
שהחכוט השבכה בקדקד הכוון לשם יו״ד ה״א וא״ו שהוא כנגד ת״ל ושמשלתו למוני
ולה״ק שאמור שלשם הזה כמלו ת״ל באותם חטש חטש ולא כנגד נקיו רוב
איך הוא ואפשר שאחכוני הוא כנגד ת״ל ואמונם הפ״ך לחכוט בקדקד כי כבל
פעם נתן בה נבולא ואמונם אין כונה בה בחטאי בלתי בבכה כי טון שאינם
ה׳ גבורות שבמון של כונה הזון אב״א אין כונה לבנך ולהמשיכם ש״ו בבכה כי
בחטאה יספיק להמשיכם נכבד ישמח שלשבי נת״ל הם נה״י והם סוד הגבורות
וא״ש כנגדן כי הוא יסוד נכללים נה״י שטן חטשה זו היא הכללת הדינים בקדקד
שהוא המולבה ולירה בה נגה השטן הוא להקל ולהכות הגבורות למותקם
והנה כשאתה מנביה מן הקדקד הכוון שהוא סוד שרשים כי בבכה ישמח שהשבת
דומה לשפתים וכשפתים הם סוד השיקין והכוון שלתכב הוא סוד השיקין ל
לבונה הזון של יום המחרת שמיני מן השבת והם סוד השיקין מותרם לעולם
מומוך שאין ... **סוד** יה כתוב כו תב כו במולי כ״פ וו הוא כנגד יבק ומב
הם מתבפק כי כל זה מקבלת שבה בקל מכונה שמחק שלא שו אמן ...
ברה״ה ל׳ והכוונה וכבן שהם שב״ב כוון בזרוע ה׳ שב״ב הא׳ דיוקין הב״ה מו״י אותיותן
והו״ מוה נכו נהב״ י׳ יה יהו יהוה והם כנגד ו׳ פנים המרכבה הא׳ וכבן יהקדש
כנגד אבלים שקידש שמו יה בעולם שהוא חסד כנגד שב״ב אותיות דפ ויסוע
וכבן הן פחדך זה פחד יצחק גבורה כנגד פ׳ ויכולא וכבן הן כתוב כנגד יעקב
שאמור בשכמלו ולפי שהוא אוחז במדת גבורת יצחק למתק אותה ולבן אמר
אומרים שקי אבלים שקי יצחק בלא נ׳ ולקי יעקב כו להשב אותו עם יצחק ומן
הקחיחק שיש לו בגבורת יצחק נב הוא נוכח ולבן אין אומרים הא הגדול הגבור
בלא נ׳ והנורא כו ולבן כמוף וכבן הן פחדך כי יצחק א׳ ושמך נורא שלבל מה
שבבלות שהוא יעקב המשתתף עם יצחק הנה שו הו וכבן הם כנגד האותיות
שהם פין אותיות וכבן הב׳ שהוא וכבן צדיקים יפאן וישמחו הוא כנגד דוד
מלך כבש ולפי שלעולם יסוד ומלכות הם בהתחברות לבן אמר צדיקים —
לשון רבים צדיק וצדק והוא כנגד השב״ב שמות שנעשים מאותיות הו פסוקי
שהם שב״ב שמות בלא מן אותיות ולבן לא הוזכרו בזוהר רב בשלח דף נ״ב ע״א

כנגד אותו כמנין שנה שלא כהיותו מעוברת אז היה כן שאין ספק ומוקשה שקול
עם השקל עד עתה יש ז׳ חדשים כי יש יולדת לז׳ ויולדת למקוטעים אף שלא
נשלם כל חדש הט׳ והמעובר נקל שאז הם ז׳ חדשים כמנין אותו שנ׳ ז׳ כוכבי לכת כי
הוא יה חובר השנה כלם שהם מעוברות השמים וגם זה יהודן היוצר אלקי
המינים שאחד נעשה כלשון כמ״ש כי ט׳ המעוברות דבר שהם המגדלים כל א׳
בחודשו נעשה את היוצר אחד כמ״ש ז״ל עם נשמותיהם נמלך וזה להיות בבית
העולם תורה כמ״ש נוח לו לאדם שלא נברא נידוע שאין חבין לאדם שלא מדעתו
ולכן נמלך עמהם תחילה ואחר נעשה להם כרצונם ומדעתם הוא
יה עמו כי שיתעסקו ישראל בתורה נתן להם אחד ז׳ ימים ינם שבת לשמור כן
בתורה ובחדשים שהוא חדש הז׳ שהוא השני כ״ה וכתוב ומצות מלא מלאכות וכל
וכשנים שנת השמיטה שאין בה זרע וקציר ואחר ז׳ שמיטות היא שנת היובל:

הטעם שאין מכוכבים מוצאי יה שלא על אור שבת מתוך שמולה השטן
עולה שבת נימות השבוע הם שבת מתוך שאין שום שולטנות
ט״ק וכוונתו שבת ליוט״ט נדים שיש שהם הוא הקנה שהוא מעין השבת שאין
כו לא אכלה ולא שתיה נוחו קנה חכמות קנה טוב כי בית קנה עולה יש לבחול
אותו יש דקיינו השבת נימס עז כתוב אז הוא לבדו שולט וכיוצא שהם נגד
קשה ועוד אין לאכול כנ כתוב שלא להיות מתוך ולאכול שוכנותיו חקוקים
על עצמותיו כי נתנו עצמותיו מתוך העולם וכן טוק אין כאן לאכול שלא
נתן לו חלק כיום הזה כי הפלא והאלוה הוא מעבר ואין מכוכבים כנגד מאותו
קדש בכל מוצאי שבת מתוך שנכנסים אז יתוי החול לשלוט וכלם נאחזים
מן הכבוד דקיינו הקדש ולכן אין מכוכבים על הבורא שכבאים כי הוא דקיינו ואין
נא חלק כהם ולכן שבשיו שלא היה להם שום שולטנות אין כאן לבכך על הקדש
הקדש שהוא נעלם כתם כי שלא יקנבר על אור שבת שכבר נכנס הקדש:

סוד השופר צריך לדעת מי קול התקיעה ומי קול הכפה ומי קול השופר ומי
קול הקול דע שכבר הקדמנו לך שעבר כיום כ״ה הם זון כמו אחר
וכוונתנו כיום זה לעשות אותם עם הדוכמניעים לאחד אותו לזה וכבר ידעת כוח
הדוכמניעים שהיא השלמה הט׳ ומלבד הטעמיות שלהם במו מט׳ כהן
קטנה ועתה אין מוצאים אותם עם השופר מתוקנים עם המוחין נזקו מוך נגוע

השופר הוא סוד אור מקיף של ז' ספירות התחתונות של הבינה וככה קורעין
שעם ס"ג הוא כשכבת התחתונות של הבינה בסוד הפנימי לא בסוד אור מקי'
והנה הפה שבשופר הוא פה הבינה שעבר הקדשת ומשם אח"כ יוצאין לחוץ בכל
פעם והם יוצאים משם שלשה משם ולמעלה ואז הם עוברים דרך אור הדעת,
שלה כי התחתונות שלה נאחזים הם יוצאים מתוך שופר זה והנה פה שלה
הוא עם ס"ג עם הכ"ב אותיות המשכנות שם והם כנגד פה ונקוד השופר שהוא
אור המקיף שלה דעת כי הוא הקרב לך שכ' מינו דינים הם סוד קש"ר נכונים ר'
דכונים דקדרכותם ומוד מתנכפר ואומר סוד השופר לעולם הוא סוד דינים
והנה שופר לו כולל כ' מינו דינים של וקס"א והנה היה האוחזת השופר היה משתמש
את החשבון והוא כי הוא אותיות שנו של שופר עם י"ד פרקין של הא' נבואות
האוחזים שהם סוד שד"י כנודע ואותיות הב' הם סוד מתנכפר שכן עולה
כנ"ל והנה ד' אבבגנות היד הם המשלמים לסוד הב"ק אלהים והנה ככה להעביר
שבכ' הפוחין דעתיקא שם הוא סוד ולמות מדת ז' מוחין דיקנא ושם נם
שהם סוד ז' שמות אלו שהם כנגד אחת והנה הם נמשכים הז' מוחין של ז'
שמות אלו שכל א' מהם הוא סוד הבל כנודע והם ז' מוחין הבלים כי ז'
מוחין הנז' הם פה עם הבללות וככה ידעת שכל סוד מוחין הוא הבל כי מוחי'
בנ' אלקים ולכן ערכו לטובה שהוא דין של הז' מוחין ואלו הז' מוחין הם כח ה'
התחתונות שבה כי ככה הודעתיך שעם ס"ג הוא כח התחתונות של בינה ואומר
ע"י הקול שמוציאין זה הפה דרך השופר הוא סוד ז' הבלים אלו שבהם נכנסים שני
והם בנ' פה נאחז שיוצאים לא נלקחים הלכים לו נחלים לב והנה הם אלו אור
ז' שלהם והמלכה היא אורה שבהם ובשהם מתחלקים פה לו שהם כפה קול ואח
לוקח הבה הקול א' ומלקט א' ומשבשבת זה הקול של תם עם קו שלו ונעשה קולו הקול
של נוקבא מתאכפת עם ד' שלה ונעשה קלה ואם קול השופר ואומר כשהם
בוקע את מתעדמים פניו והוא כמו ש' מתנגדות הקולות אלו שהם ז' הבלים שלו
שמות דברינו הפוחין דעתיקא וע"י זה הם מתעוררים הדינים הקשים
דעתיקא שהם ז' שמות ס"ג הנז' ומתאימים ואם האחד תני הרקיע והנה שסוד
הקבל היוצא מן השופר הוא נמשך משם ס"ג ומוחין כנ"ל ולכן צריך להקיש
ככה ה' קולות כנגד שם ס"ג מוחין השלה הבל הבי קול כנגד קולה ולמדת ואומר

עקן

צריך לבאר כי הנה ככה כיוונו שבירה זה נשפכים הדינים שלהן ולכן מה
ממותקים אותם ע"י הקו שבתוכם בבינה ונשברו שם ולכך אין מוציאים
אותם משם בכח אורות הקו שזכרנו ואותם יהיה בכח הקו הנזכר כי כל
הכנעת הדינים הוא ע"י שורשם ממש כי הדינים העליונים אשר הם שרשי
הם שבהם מכפים את הדינים וממתקים אותם ולכן ע' התחתון מכל מה
שנתבאר בשער זה איך ע"י שורשי הדינים אין כוחם הדין ומתבסמים אותן
והנה הכוונה בשופר איך צר נחצב בסוד מן המצח הראשי זה ובו והשנין
כי סוד המצח מקום הכבד יהיה אצל הפה יותר למעלה ומקום הכחד
למטה כי כן הוא בתקון שלו כמו שנתבאר והוא שצריך לכוין ש"ל מציאות
הדיקנא בשתיקא אשר היא כוללת כל מציאות הדינים כנודע והנה כבר
ידעת איך הדיקנא למעלה היא מצח ולמטה מתפשטת ויש בה ב' שערות
יהיה אשר נמשכים מצד שערות רישא שבכל פאתי הראש כמו שביארנו בד'
בסוד י"ג מדות והם סוד ה' ה' ממתקים הם ושם זה א' הוא במצח והב' במצח
ונקרא העליון הוא במצח והתחתון הוא בכחב ולכן מקום המצח יהיה למעלה
רכוק לפה והכוונה ע"י הוצאת הקול בשופר הזה הנה נחצב ש"ב שערות זה
שבמצח ונחצב של דיקנא להורידם כאן לאכפייא דינים ·· ונעשה נדבר בהוצאת
הקול כי התחלה אנו מוציאים הקול מן הנקב אשר בו מתחברים ב' שערות מצח
א' מתחבמת וא' מאימא ושניהם כלולים בנקב האימא ובת מצח הם אחוריה ובה
נכפים הדינים גם הכוון של סוד נה"ב שהוא האיך המתוק של הנקב שהוא סוד
חכמה המתלבשת עם אימא בנקב שבו אורות אחוריה והנה אורות נה"ב
ואחוריה שלהם כנז' פנ' והכוון ש"ל סוד פנ' זה שהוא זוון אתא נז' איך נבין בסוד
אבלו כשם והנה ש"ו הקו עם כללותם פנ' ל' והנה הכוון עבה ש"ם ענ"ב שם
אבא כאיך ולשם מנ' שבאימא כנקב אשר ב' שערות ש"ו הם כנ' קלה ועם
כללותם הוא קול והוי לך עבה כמונים מן קול וקלה וע"ז השערות נכפים
הדינים שבהם ·· אמ"ר אין משביבים קולות ש"ו שהם מן ע"ז ב' שערות הנז' שהם
ענ"ב ומנ' להוציאם מן הפה והתחלה הם שברים רכך התינוקיים אשר שם
הם שורשי הדינים והם אכפייא דינים והנה הם ב' תנובים א' כלפי העליון
וא' כלפי התחתון בשינים התחתונים והנה שינים ש"ו הם סוד ב' לחיים וכו'

כשאלו הקולות יוצאים לכך לחוץ ב׳ חלקים הם מונים דינם ואחר אין כן
עומדים אותם עם השינויים שהם אותיות זמשבן ואין נמתקים והמולך
אחאב לך מוד השינויים דעבי קלא מוצאות השינויים הם מוד שף וכבו ידענו
כי כשאף יש ב׳ יולין וז׳ כאותנוע והנה אומר הו׳ היא רפולה כנא כהיקונם
כי היא מוקדמת עד ׳ כאשונע נשטק כזה ﬡ והבי לך יו׳ למעלה ויו׳ למטה
למעט והם לב׳ שינויים שכפה הטלון של טנה והכן עבה הנה טאמרו שהקול
שיונא הוא מוד ב׳ שמות עד׳ וסו׳ להם יש ג׳ יולין נאחנם הב׳ יולין שלא יש
שבשינויים הנא הם מוקחכבים ונכללים עמוהם ואין הם ט׳ יולין והם מוד מוד׳
של מונצפך שהם כחות הדין כי ט׳ יולין הם כנא מון ונשאמים עתה מוד ב׳
הוויו שבאות א׳ שהם כמו של ב׳ מכבי השינויים העשויים כמין ו׳ כזה = ואין
נב׳ שחקים והם שוחקות אותו המן הטלון ומוד שחיקה ועליונה זו היא כי
הדין כדי לבסות צביר לנוחן ולהלבון שלא יהיה דבוק במקום א׳ ולהפרד
ע׳ הפרודים בקים והנה שם עד׳ וסו׳ הנא היו שם הדינים מתוכבים יחד
ונעבה עי׳ עתיקא זו הם מוהפכים כל ו׳ בהם שצמוח ובזה נמתקים הדינים
והם מוהחכבים אחר עי׳ ב׳ יולין של השינויים נעשים מן והבי עם יחד
נמתקו דינים שו שהם ב׳ אותיות של מונצפך הכללים במוחב בכל שהם
אותיות הנה מושתף והנה חזר זה המן אחר שנתמתק לעשות דבש במולא.
ונעשו כמוחית ברכת והוא מוד שו מושתף שהוא כנא דבש וככו ידענו
ששם מוח הוא בזה והנה אם המוח נ׳ מולניים של עד׳ סו׳ מוח כן יעלו
הנו וכאשר הסיב מוקם מוד מן כנא ישאבו ננו והוא מוד מולני שם מוח
שהוא ננו ואינו מוזג לא עי׳ הכלונה עד׳ הנא נום ויבואו שמו מן כי
לא ידענו מוח הוא והטעם ששם מוח שבו הוא בכלונה ואינו בהיבור
כמו נ׳ מולניים הקאמים והנה נמשו כו׳ ב׳ מולניים של עד׳ סו׳ מוח כן ולאין
אבל מולני הוא כנא שקים כי לנולה המולני הוא הן והוא מוד שפשי הדינים
לאכתוים דינים התאין בכל והבי אחר שעבבו לכך השינויים נמתקו והיו
בקמים ואחר יוצאים לכך הספרים להמתיק יותר והוא מוד כומף והטעם
כי הלא כל הד׳ מולניים בכל של עד׳ סו׳ מוח כן הם כנא קכא והם כנא בצפ דין
והנה שו כשנמשכו לכך הספרים נמתקים ביותר כומף שהוא כנא קכא

נמ' הרי עד עתה מיותקין סוד קטנות מן מנצפ"ך ונשאר עתה צמ"ך והם כנ"ל
והנה סודו הוא שהם נמתקים ע"י שם ע"ב מן מוצא הנ"ל שהם כנ"ל ועם
הגוונים שלהם שהם י' אותיות של מילוי הויה דיודין כמנין צמ"ך גם עוד אחר
שהם תוסיף באותיות צמ"ך שם הויה שהוא כנ"ל אז יהיה כלם סוד פז"ן ונמצא
למעלה כי אותם ב' מנצפ"ך שהם בגי' אלהים הם העשה אותם מ' שלשה שהם
הם יעלה ה' ועם הע' שינים שבמותם הרי פז"ן למעלה בשינים העליונים
ופז"ן למטה בשינים התחתונים וקמתם נשאר עתה לבאר מדרגות שלהם ביאור
הסוכב השער הכ"ל ונאמר נשאר מ"ש בזוהר פ' אמור דף צ"ו ע"ב ענין מזלין דמלכא
מדבאן השינים וכן והתחלה נאמר בגוונא האומר דע שכבר בארנו שאנם אין
נמצאים הבינה ונתוך הענין לפי שהאחורים של תו"ב ותוהו הם כלם בינה כי
כלם הם סוד שדים ולבד הם דכורים זו בזה אחור באחור ובעצם המוחר
העליון להחזירם פנים בפנים עם כשלב הולך לסוד כל הדינים שבאחורי האו"א
והנה כלם ג' הנוקבא ועוד הקדים במוקומם בסוד ויקנה כשר התחתונה ואז
יהיה הזכר כלו חסדים והנוקבא כלה דינים ואף אין להם דבקות זה בזה אחור
באחור ונתברר אין מעל אחיו ואחר יבחם דין הזכר ויחזירם פנים בפנים
ואמנם קודם הנסירה צריך שהקדים סוד השינה וע"י השינה אז הגוף הנסירה והנה הנוקבא
סוד השינה היא הסתלקות השמות הזאת מתוך למעלה והוא סוד המוחין שלו
שהם חב"ד אשר נתלבשו בנה"י של הבינה כנודע ובנתו בנ"ה אלו עלה למעלה
חזרו לבאת מוחין נה"י של הבינה עם ג' מוחין המתלבשים בתוכם ויצאו ויתנו לו
למעלה בבאת הזאת בסוד אור המקיף לבד ואז נשאר הזאת ישן ואמנם כבר
ידעת שהזאת השמע של התחלה הם סוד נ"ה לבד ונבעלו אחר סוד הדבר שלו
שנשלו בסוד חב"ד שלו כדי שבתוכם יתלבשו נה"י של הבינה עם המוחין חב"ד הרי
שבחינת חב"ד השרשיים הראשונים אשר עתה נק' תב"ד הם הישנים עתה כי
נסתלקו מהם המוחין ולכן הם נק' בזוהר אבהם יצחק ויעקב ודעת כי שם המוחין
שנסתלקו מן הזאת הנה הם חב"ד וחג"ת והם מתלבשים בנה"י של הבינה ודעת כלל אחר
כי חג"ת שהם ג' ענפין בהיותם מתלבשים ביסוד של הבינה יש בחינה סוד
בחינה א' המתהפכים והיא נה"י הנ"ל והוא סוד הדעת המתפשט שהם נמשכם שנ'
ענפין שלו עם הבחינה המתפשט שהם נה"י חג"ת והם המוחין של אבהם יצחק ויעקב

הנ"ל וגם בישא הלזו ואותם רע שבאשר נתקלקלו של המוחין מבישא דז"א נשארו
עול בחשו בסוד אור מקיף אך דע כי הב' מוחין לבדם שהם חכמה וחסד נשארו
בסוד אור מקיף אך הב' מוחין אחרים בינה וגבורה הם נתקלקלו עם הקטנה עמהג
מתלבשים בה ולא נשארו אפי' בסוד אור מקיף והב' אחרים יצאו מתוך נקבה
שהם נה"י של קטנה ונשארו בבישא דז"א בסוד אור המקיף וז"א הנה כל אמור
דף ע"ש וא"ת הב' כי הקוא שותף עולה לעליון דכלא כיה אמרלה פי' הגותר קוא
הנה"י של הבינה אשר בתוכו מתלבשין המוחין ונקו אותם לעליון דכלא טוק
וכד אמרלה כ"ל שנתקלקל עם המוחין למטלה ויצא מתוך בישא דז"א וכזה לא
נהיר לבון לאו נשארים לשום גם כוק הבין מנ"ש עם אלבקם לא אתהרבה כיק
בהקוא נה"ר כמו יצחק פי' ט סוד החסד והחכמה שמוצר הן אלבים לא נתקלקלו
עם הקטנה כי נשארו בסוד אור המקיף מש"ב כיצחק שנתקלקלו עם הקוא נה"ל
שהיא בינה ואותם שהם בוורדין היא להקדיר של המוחין שיצאו מתכן ונתלבשו
כשותף עצמו שהוא נה"י של הבינה ויתחזרו להתלבש במוחין דז"א ונאמר הח"ל
סוד השר"ה הנ"ל שנה היא הקיעה נקבה הקיעה היא בסוד אלבים והנה אין הוראה
ונעלה זאת הדקיעה הקטנה מתיקן שהוא סוד הכל שהוא סוד מוחי' שם מ"ה והנה
כלקבל הוא סוד אור מקיף ואין עולה ומוח' לנגד אלבים פי' מוגיע עד אלבים
עצמו שהוא החסד של ז"א שנעשה אח"כ מוחין סוד החכמה חלק א' דנעלה אשר
הוא ישן כנ"ל ואין אח"כ עולה למעלה בסוד הקוא נערך דחסד שנשאר למעלה
בסוד אור מקיף והוא הנה בישא דאלבים ואין בר מוחי' להם אין אהרע הוא כל זה
המוח נערך דחסד ואין מוסף שיו סוד ב' מוחין דבינה ונבול שנתקלקלו למטלה
עם הקטנה כנ"ל ומורידן למעלה אבל בסוד אור מקיף וכזה הם כל הב' מוחין לסוד
אור מקיף והוא ערבה סוד כסא עם ל' כנגדם וז"ס ואחרע הוא נאחרין לבבמיים
ט הב' מוחין הם ערבה בסוד כסא של ל' כנגדם וז"ש והוכן בחסד כסא ונאה אחר
מוחי' לנגד שהוא כל המקבל המוח ושפייא בבישיה הוא המוח עצמו ואמשר
לא התגלם לא ביצחק ולא ביעקב שאמר בלשון הזה ב' ושפיא בבישיה לפי שנגג
הכוונה שלא הוא שעשה ויהו עם מוחש להוריד הב' מוחין אבל בסוד אור מקף
אך ביצחק וביעקב אין הכוונה לבוא ולהעלות עם כך להורידם בתוכם בסוד מוחין
והנה שנין הקיעה זו נכנס שיתלבשו אותו ונ"ע כן יהיו טוב ונבול הב' מוחין למטה

בסוד

בסוד אור מקיף והטעם כי התקיעה הם אותיות התק"ע יה כי לשון התקע הוא
מלשון ותקע כדכתיב שהוא לשון זווג וי"ה הם או"א והנה ע"י זווג והתקיעה זו המשפיע
אור ב"ב מנצפ"ך שהם כנגד התק"ע והם נמשכים מהחכמה ונמשכים מנצפ"ך
א' לבינה שהיא יסוד אבא ומנצפ"ך ב' למלכות וזהו סוד ה' בחכמה יסד ארץ
כי ע"י החכמה נמשכות אותיות מנצפ"ך במלכות הנק' ארץ כי יסוד אבא נזהו יסד
ארץ ולא אמר כמו אבן או יסד ארץ והנה ב' מנצפ"ך לא א' לבינה וא' למלכות נמשכים
ע"י אורות הב' מוחין שאמרנו שהם סוד בינה וגבורה ומנצפ"ך פשוטין בסוד הבינה
ומנצפ"ך ב' בסוד הגבורה שהיא בעצם המלכות וע"י יורד מנצפ"ך הב' ל' המלכות
ושתי המשכת המנצפ"ך מהחכמה עם היותם גבורות הטעם הוא כי שורש
החכמה היא לעולם גבורה כנודע כי נפלו דעתה ומצד היא החכמה לזה הוי פ'
לעולם שורש החכמה היא גבורה והוי איך ע"י התקיעה זו שהוא אבא נמשכו
דמנצפ"ך להתם" אח"כ סוד השברים הם בסוד יצחק והטעם הוא להוריד אורות הב'
מוחין לבינה וגבורה כמעט והטעם שלו מקדימים לבנה הוא כי הוא כינוי
והם מקדימים התחלה והנה אם היו נכנסים ב' עצמן כיחד היו מתלבשים בבכר
ביסוד הבינה אך עכשיו שאין החסד יורד עדיין אח"כ אין יסוד הבינה יורד עדיין ולא
כאשר יורדים הבינה והגבורה במקום דעת שיורדים שניהם בסוד של הבינה וע"י ה'
התקיעה שברים לו יורד סוד של הבינה עם ב' מוחין שהם בינה וגבורה למקום ואז
נמשכת אור של הבינה בג' פרקים הלה עד הוד דז"א שהם ג' פרקים נה"י בינה וגבורה
הוד ואז הסוד של ז"א הוא מוחא של המלכות (שמשם ובבחינתו מתגלים הגבורות
נכנס לזה עלה אדם בבחינה ונכנסים בחסדים והגבורות ביסוד לאימא ובבחינת נחוש
נכנסים בגוף היסוד של אימא בתוך ז"א ואז נעלם במוחין שלנו) והנה עתה היא במלכות
היא מקבל בסוד מוחין כי עד עתה לא היו לה מוחין רק מנה"י שלז"א אשר הם ליה
הם כחנם עתה סוד המוחין שבתוכם שהם ג' פרקים התחתון של נה"י שבבינה
הנכנסים בנה"י דז"א ועתה שנכנס הוד של הבינה עם הב' מוחין הרי הוא כבר מוחין
גם ולפי זה הרי אמר ויפל י"י אלהים תרדמה על האדם ויישן ולא על הנקבה והם
גם הנקבה לא היה לה הארת המוחין אח"כ גם היא היתה ישנה והקשו הבב כי אם היא
מוחל בה הל' של קשר התפלין של פ"א גם היא מגען יש בה מוחין רק הוא אחד שיש
מוחין בזה ויוצאים אח"כ בסוד התפלין ומשם חוזר אח"כ לעם סוד הקשר הזה והם

קיא שס פסתם עם כ׳ אותיותיו והכולל נ״פ הבנין שזק נך הקיעה תשועק ולפב

טא(פ) מולת הקיעה והנה מולת תשועק קיא כנ״ג שקוא מול כ׳ יולין שבשס ענב

ריולין ט הקקיעה התשועק כמול הקקד שקוא כנ״ נעב״ שבכים עו עומתועין

אחכים עם עו הלא שוועם ק״ ונעבים כנ״ שקים כיונין ש׳ ואחוכיים שקים

תשועו כ׳ ובן אותיות שוש שקים תשועו ומולא ומולא למולא הכל הקוב כמעין ש

עבכים והבנין לבלול כן זק של שקים עם כן להויק להקין כי עם כן להקין קוא מול

קים הטלון ובן אותיות שקים הכל יוכלים שס שמולבות ושעשים שס מול נך קים

ומוקעשים ומוהכעשים שס ומושם עאחים קחיבונים הנה שק כמול שק אותיות

שוש כתשוע נמולוין ומולגי קמולגי של כן להקין שס כנ״ לאק וקס מול לאק עעמועין

שוש כקימון השכה כה כנ״ קס לאק נ״פ הבנין לשס פספסים דיונסים ש

שקס כנ״ הק׳ והבנין עמוקס מוב אותיות שוש כשס מוב אבגיתיז וקקכי

הקוב כמעין שבכים׳ הקמעק כנ״ הכמה ועם אותיות והכולל שלהם קס הכמה

ובמה עוב מ״נ מוה כן הכמה קנה קמוש נ״פ קוא כנ״ אחכי כמולויין הכמה ועם ג׳ אותיות

של׳ וכנא מועאקי לו נ״ב ט הכוחו חסכו׳ קוא אחכי כמולוייו נ׳ אותיותיו נ״פ עשל הכוע

עו עומתועים ומועאקי נ״ב כא שעמחק שלו כוין נקשבע עלו קולמוס וכתוב

שס עקכועג קוא אחכי כמולגאו עם כללות עו עומתועים נ״פ הבנין שקוא כנ״

פסתם כמולוי כזק כק סמוך הן מוס ולנער חיים שקוא עשל יהכים ומוהוך

זק הכתי הכל וכן שיך להיות כי פסתם מולא כנ״ קוא קכועג וקי׳ השועחים

עלו קוא הקככם עם אחכי כמולגאו והוא נ״ב הכמעה וזקו הלמות כנלעג מוהוך

כהכו״ הקיעג לקכועג עם ק׳ אותיות והכולל קס כנ״ שס אנקתם נ״ב עקשע

זו קוא כנ״ תפכס כגל כהקיעק הלשונה של מוסתג העומתועים של הש״כ

קס לאק״ עומתועין כהשבון לו אותיות של כן להקין כגל״ נ״פ השע קס נ״ב כנלעג

שבכל תנעם יש לאק עומתועין נ״פ לנ וקס מול נ״ח לשעבל וכן הסתמע כמה ונס כי הק

הקין והבנין שקס כ׳ שמות מל ומוב שקס מול אותיות עולאק ואם״ השה הקיעג

כאשנועג עד הכל שקיאן הקיעג כנ״ עשר נק כל יק נק שקס כנ״ קן להמוליך קן

נקוגין מולאכא לקא ומושם לנוקבא כי קיא כנ״ פסתם כל ותשועק קס כנ״

יולין של עב כגל נקס מן עומתועין״ שבכים שקים מולא יולין והאחוכיים נבן א

ובן אותיות כל נ״ב קוא פספסים דיונסים עם מוב אותיות שס מוב

CC-0. Mumukshu Bhawan Varanasi Collection.

Digitized by eGangotri

כוונות של ר״ה

אלהים והם בגי' בין פ"ו הם בגי' ב' אלפים שבכ"ב והם סוד אחורי אדנ' עם האחוריים
של האחוריים וד' המילואות שך ניצוצין שהם ק' דין ויכוון להמתיקם בכ"ב אקיק
דיודין שהם בגי' שבכ"ב דלגדל חיים פי' הרפ"ח כי האחוריים של שם אדנ' ב'
פעמים הם בגי' שפ"ו והמתקתם ומספר האותיות הם ל' הפך נ"ב אותיות
המילוי שאחרים ק' אותיות וגם אותיות של אחוריים הפשוט שהם ר' אותיות
אדנ' הם כ"ב אותיות הפשוט כ"ב שלשף והמתקתם הם אלפים הפשוט שך ניצוצין
הכי אלפים ושך וגם כוללים של אדנ' ושל השך ניצוצין הכי אלפים ושבכ"ב אקד
המותיק כל זה בכ"ב אקיק הכוללים שבכ"ב כנ"ל כי הוא כל חשבון הנ"ל כלומר הכוללי'
הם ב' אלפים מעשה אדנ' ושך ניצוצין דינים וקנה ב' אקיק הנ"ל הם שבכ"ב עם
השך המותיק שך דינים וגם הכ' המתיק ב' אלפים מאדנ' כנלענ"ד וזהו נמצא
שכל התקיעה היא פ' צרופים עד הנ"ל ולכן תכוין בתקיעה ראשונה להמתיק
פ' צרופים שהם מן אלקים הנז' ולהמתיק נ"ב אחוריים של אדנ' עם השך דינים
כנ"ל והכל ע"י התקיעה הפשוטה שמורה בשם ע"ב דיודין שהיא בגי' חסד והוא
ממתיק לכל הדינים הנז' והוא כמו במלת תשועה כנ"ל שהוא בגי' ה"פ יודין
בשם ע"ב ורומז על החסד המתפשט וממתיק לכל הדינים הנ"ל אחר כך שברים
תכוין שהם הדינים הגמורים כנודע כי השבר הוא נ' צרופים וכן שברים
הם פ' צרופים והשתא ט' תחילה שורש הדינים שבגבורה הם נ' אלקים שהם סוד
צרופים א' כנ"ל וכן גבו' בגי' אלקים ולכן בכת"ם נ' קולות נ' שברים ואינם הוא'
כמו התקיעה רק נ' קולות נ' שברים כמו נ' אלקים אשר שם בגבו' כמו גבו'
ואח"כ מתפשטים ונעשים שלש על שלש שלש שהם פ' צרופים ויכוין להמתיק
דינים אלו ע"י החסד שבגבו' והם אותיות אחה"ע בגי' ה"ך שהם ל' מ"ב מעשה
דיודין שהם סוד ב' עיפין לתוך שבטנה בבחינת הגבו' כמבואר והם מעשה
ע"ב דיודין ואח"כ בתקיעה אחרונה התחיל והכלל טחל שאין נתפשטו בבחינת
נ' קולות נ' שברים כנ"ל ועתה יחזור להיות של התקיעה א' פשוטה שעל בסוד אחדות
נע"ב שהם פ"ו. מצאתי לאיש א' כוונה אחרת והיא ט' אותי כי זה הכוון הנה
שעל ידי השופר בקולו וממתקים את הדינים שהם מ"ן ובה"ך בגי' ע"ב ס"ג
מ"ה עם י' אותיות של המילוי הם בגי' בה"ך שהוא בגי' ק"ן והמ"ק שם להשך ב'
אז הם ק"ן הדינים לשבונה הנה חשך שם בן דקדין ושם מתקפפים נ' שמות

הנה שהם דבורים והם בנ"ה עם שם בן הנה חשך והנה בשתופי' בו של
מטן הזיה שמעתי שהוא שורש לו שמות עב"ד אין תוך הנא יהיה הכל כי"ן ונ"מ
הכוונה הנא של אחרונה נ"ב גם יש בתיבת כ"ו אחד בסוד התנועים כמבואר
אבל נ"ל שהוא כ"ו בשינוים הצבאות וכ"ו למעלה בהתחתונים ושורקים
את הדין לצדיקים והם סוד מה שכתבתי גם כי מן דמונצפך ששמה עם
הכסף העולם כי עם הזיה בנ"א ·· עניין השופר כתב שמ"ה שהוא אחד
המקיף של בינה ולכן נ"ב שופר מלשון שפרה כי הוא חלל כי הוא אור
המקיף המלביש את הפנימי והוא חלל כדי לקבל מה שבתוכו גם הוא
מלשון שופריך כי הוא יופי של הפנים דעתיק המתגלים ע"י השופר
בשמלת רחמים יש הקורא בבל ·· בל"ע קיים ששמעתי שב' שופרות
הם שופר קטן של בינה ושופר גדול של עתיק לבוא כתוב
אימתי שעולה גם כן במ"ה שהוא תיבת דמיונית הם הבינה ושל מוסף הם
כתוב כי שם עולם כתוב בתוספת ·· בענין התיבות תשר"ת תש"ת
תר"ת נלמד ששמעתי ממורי ז"ל שתשר"ת בראש אין דאצילות
ותש"ת במוקבל דאצילות ותר"ת בראש הבריאה לפי שאלו מקום הדינים
המתקבצים שם כי כבר נתקנים האצילות ואעפ"י שמלשון זה נראה גם אמור
אומר דבריו להלן שהוא תר"ת הוא דאין מסתלקים מתחתונים אבל
לעולם לעולם הכוונה הוא כי אחר שנתגלה קיים כיון אעפ"י שהיה באצ'
כיון שעתה הוא בראש הבריאה אקרי בלאו ·· או אפשר ששמעתי ממורי
שתשר"ת באצילות ותש"ת בבריאה ותר"ת תוגר לאצילות גם אין מעונה אם
כל אלו הפרושים שאמרו אינם בתשר"ת תש"ת תר"ת כי שלשתם הם באצילות
עצמו באמת אך הטעם הוא כי הנה בראשונה שהם י' קולות תשר"ת תש"ת תר"ת
הראשונים באצילות ו' קולות האמצעיים בבריאה וי' קולות אחרונים
באצילות או אם י' ראשונים בראש דאצילות וי' קולות אמצעיים בעקבות וי' אחרונים
בראש הבריאה גם התיבה הוא בנ"ה ... שופר והוא ל' מלחין דשדים
במילוי יו"ד וא' דאחוריים העולם כ' וא' שהם תשעה והכל הוא בנ"ה שופר
ויש לי ספק אם שמעתיו ממורי ז"ל או אחר ... שהיה אומר מורי ז"ל
ז"ל כי שבבים הם דינא קשיא ותרועה ... דינא רפיא והוא ... ז"ל

(ובוועתיה)

וכוונתינו היא לבאר מוחין של להם ולכן התחלה אין ענפים הש"ך כינוי שבינה והיינו נה"י הש"ך בכל ביאורו היו באצילות וכו' בבריאה וכו' באצילות ואח"כ מסתיים אין אומרים הש"ך כי אין לו עתה שלא לבוש או אור אין כל הכוונות שלא לבחול שמא סוף הכוונה ולכן ענפים הכ"ב. בד"ה ימים שבין י"ה לסוכות היא מקבלת ד' חסדים מאימא מלמעלה למטה כי עד עתה היה ההיקף כחל כולו לבינה הם מן הגבורות שנגלה מהם ואם מן הגבורות מהם ומאימא באחור ולכן היה שמעלו החזה לבחוץ ומעתה מתחיל נימין התחתון ליתן לה החסדים מהם שהוא אומר לה הסב עיניך מנגדי שהם ההיכלות לגבני הדינים שבה ולכן להמתיק אורה כדי שתהיה ראויה לזווג ביום ח' חג העצרת נותנים לה החסדים כאשל ערבה והנה עתה כאו הד' ימים מקבלת מן החסדים דאימא כא' הוד ובימים ב' נצח ואח"כ גבורה והטעם שידוע הוא שהחסדים הם ה' כנודע והם מתפשטים בחג"ת נ"ה והם ה' כי יש להם ב' כוללים א' ביסוד ולכן נ"ה כל שהוא כולל כל הה' ונגד כולל ב' במלכות ולכן נ"ה כלה שהיא כוללת הכ' וכבר כתוב לעיל שנגלה כחל בערב ו"ה הב' כוללים של החסדים דאימא שהם יסוד ומלכות ואף שבאו שלא כזמנם כי עדיין היה לה לקבל תחילה הה' גבורות דמ"ה דאימא ע"ק לא בהיות שבשמ"ע קבלה כחל מאימא אורות שבכ"ג שלה אבל זה הזמן וגילה גם של הב' כוללים קודם זמנם שהם בתוכם הוא עצמו ונמשך לה אורם אבל האורות החסדים שהיא מקבלת בכ"ד מלמעלה למטה כי כן התחלה ממעל הב' כוללים שהם התחתונים ולכן כאו הד' ימים אין אומרים התחנונים לפי שמקבלת חסדים הנזכרים שלהם ולא כן בימים שבין כ"ק ו"ה שבהם מקבלת גבורות ונסירות ולכן אין אומרים התחנונים. ובשם הא' דסוכות היא מקבלת אור המקיף התחתון שהוא העליון והגדול שבכל החסדים ומקבלת המקיף נ"ה שלה ולכן הוא נ"ע שהיא מקבלת נ"ה אור פנימי ומקיף דחסד דז"א והנה המקיף דאימא אין ממשיכים אורה לרחל ע"י מלאכת הסוכה כי היא סוכה שלה ולפי שהיא בחינת נימין התחתון ובזרוע יש ב' פרקים שלמים ומחיצה הג' שהוא טפח לכן הכשר סוכה הוא שתים כהלכתן וג' אפי' טפח והחסד דז"א אין ממשיכים אותו ע"י נטילת לולב הפנימי ובו' ההקפות שאין מקיפים בלולב בכל יום אין ממשיכים המקיף הכי שבינה המשכן הלולב אור

וגבול החסד שלהן דאימא השמשי ומקיף והחסד שלהן דז״א השמשי ומקיף ונשים
א׳ בחול המועד היא מקבלת מקיף דחסד של דאימא ע״י הסוכה כאמור
שהיא החסד המקיף שלה ונכנס עם חסד של ז״א ע״י הלולב ומקיף ע״י הקפת
וכן עד יום הו׳ הכל מקבלת מלמעלה לפנים ולכן הוא מועד לפי שיש אורות מקיפי
כי גבול אור מקיף ולא כן כל ימים שאחר יה׳ שאין בהם מקיף אם אור
דהשמשי לבד ולפי שאינם החסד השלון ולכך הוא חול המועד ולא יו״ט ממש
נמצא סוד הסוכה כי הוא לגבל כאמרנו על בחינות של חסדים הם בחינה
הא׳ מן הזה עצמו וזה נעשה ע״י הלולב וכמו שנבאר בסוכה ובחינה הב׳ היא
החסדים שלוקחת מאימא עצמה וגם כאמרנו שאלו החסדים נמשכים הם לה
ע״י סגולת הימים עצמן שהם ימי החג לך האחוריים באים ע״י מפסיק
שהוא הלולב נאמר זה שכאמרנו שחסדים דאימא נמשכים אליה ע״י הימים
עצמן הטעם הוא כי הלא מי הוא הנקרא כי הימים לו יקרו ומי החג ז״ת ואלו ב
הוא שהוא ע״י בעשיית הסוכה שהכי זה הסוכות נה ונך ז׳ ימי הסוכה נה ולא ז׳ ימי
לולב אבל נמשך שמגלת ימים לו נקשר עם עשיית מצות הסוכה ואלו נמשך
שלו החסדים נמשכים אליה ע״י עשיית הסוכה והטעם שכבר כאמרנו לגבל כי
החסדים הנכנסים בה כל ימי הסוכות הם המקיפים כי הפנימיים כבר
נכנסו מוקדם וזו היא הסוכה שחייב אדם לישב בה כל ז׳ ימים האלו כי הוא
הוא סוד אור המקיף של הנוקבא מבחינת החסדים ואמנם כי מלבים בה
הנקבה הכלונה דחל אמן נעשים כינהך ויושבים תוך הסוכה לקבל אור
המקיף הזה ושאור המקיף הזה יסבב עליו ויהיו מבל צדדיו ולכן יש
היו מוקפים במדבר בז׳ ענני כבוד כי כבר ידעת שבכל הענן הוא מצד החסד
כמו שכתוב כי ענן ה׳ עליהם יומם ואין יומם אלא חסד יומם יצוה ה׳ חסדו
ולכן ענני כבוד היה בזכות אהרן איש החסד כי הם מקיפים של החסדים
והם ז׳ ענני כבוד מחסד עד מלכות כמבואר לגבי כסוד ימי הסוכות לכן צוה
הסוכה ועשייתה יתבאר אח״כ ... ענין הסוכה כבר נתבאר לגבל כי סוד ב׳ סוכו׳
הסוכה היא בחינת המקיפים של החסדים דאימא ולכן צריך שיהיה
כי הלא אמרו ז״ל שבמוק מינה סוכה הם סוכה נ״ב ומה״ש וגו׳ ולמעט שבע
כלה הם ז׳ בחינות וכינוים נ״ב כת״ף סוכה שנא׳ בסוכות תשבו וגו׳ כל האזרח

הסוכה

ט) שבעת ימים בסוכות כי בסוכות הושבתי וגו׳ הקדי׳ נ״ה סוכה כמבואר בזהר ובס׳
כי הנה מצינו בזוהר ובתיקונים דף מ״ח ע״ב בחינות שונות הם פעם א׳ נאמר
כי סוכה היא אימא מסככת על בנין ופעם אחת נאמר שסוכה היא חיבור
זו״ן דוי״ק אדנ׳ כנ״ל סוכה ואמנם אור הענין הוא כי הנה לגבי אור הסוכה
הוא בחינת אור הבינה המסככת על הכלים אבל מצד המאורות מובן זה הוא
כמו מ״ה בחינות כנ״ל והוא בחינת אור מקיף של המלכות לבדה ובחינת אור מקיף
של ז״א לבדו ובחינת אור מקיף של זו״ן יחד וכל ג׳ מקיפים אלו כולם הם מן הבינה
שהיא המסובבת ומקפת על הכלים ואמנם לענין זה נ״ה שנאמר סוכות חסר
הפסוק הכ״ב הם חסרים והנ׳ היא מלאה בסוכות כי ב׳ חסרים הם א׳ כנגד
מקיף דז״א לחודיה והב׳ הנוקבא לחודה אך בסוכות הג׳ שהוא מלא הוא כנגד
מקיף לזו״ן ביחד והענין כי סוכה מלא׳ ו׳ הוא כנ״ל כו׳ הו״ס שהם דוי״ק אדנ׳ זו״ן
ביחד המסככים ומוקפים מאימא עילאה ולכן הוא מלא ו׳ אך סוכה חסר הוא
אור מקיף של ז״א לבדו או של נוקבא לבדה כי סוכה כלא ו׳ הוא כנ״ל שקים והיא
אור המלכות הנ׳ שקים המוקפת מאימא עילאה או הג׳ אימא הנ׳ שקים המסככ׳
לז״א לבדו אך סוכה מלא׳ הוא חיבור זו״ן אבל לעולם כל בחינת סוכה היינו אור
אור המקיף של בינה של הכלים והענין כי הנה יש בחינת זווג שהוא נבנה מן ה
הנוקבא כי הנוקבא מתחלת מן החזה ולמטה אך מעם ולמעלה נמצא הז״א מוקף
מאימא הוא לבדו נ״ה יש בחינת זווג אם שמחבר את הנוקבא ונמצין החיבור
ועם הם ביחד זו״ן וכבר נודע שהחיבור הוא אור מקיף נ״ה יש בחינת אור
מקיף של הנוקבא לבדה מאחורי הז״א וכמו שנזכר בע״ח ונקרי הם ג׳ בחינות
ונבאר עתה ענין הסוכה המסככת לשניהם שהוא בבחינת הזווג ימין ומקי׳
את הנוקבא כי הנה באורך הזווג ימין יש בו בחינ׳ אור המקיף אותו והנה
כשהוא מחבר את הנוקבא נמצאת גם הנוקבא מוקפת ומסובבת בו וגוף
נודע מש״ה ז״ל שעשה הסוכה הם ב׳ דפנות כהלכתן והג׳ אפי׳ טפח והוא ענין
חיבור הזווג כנ״ל והוא ט׳ כשאדם מחבק את אשתו הנה היא נעשית כמו
בתים עמו ואז מחבק בזרועו והנה הזרוע יש בו ג׳ פרקים א׳ הוא פרק
הסמוך לגוף ופרק הזרוע עצמו ופרק היד של האצבעות והנה כשאדם
מחבק הוא מחבק בכ״ד ששה של הנוקבא וגם פרק העליון של הזרוע אבל

אחר כותבו ופונה יותר ומחבר האחורים של הזויות בסבה הב׳ של הזוויות
הכ׳ הם ב׳ דפנות שווים ואם אותם על כותב דופן ג׳ שהוא פלה היד עם
האלכסונות שנכתב ומחבר כל הימין של הזוית ושם אינו לופן שלמוק
כי הסבה ההוא הוא הזן והוא שישנו עפח כי הוא סוד אלכסון לבלם כרותם
ומחברים כל הקוים של הזוית ונו״מ ב׳ בהלבתן ע׳ אמ׳ עפח כי״ב הסניס
של הזויות אינו בחינת חיבור כלה כך שישנו עפח מתמיע לבד כזוק
גם יש פוכה שווה במוכין והקטן כי הוא רחל טן בזוית עומדת אחור
באחור טן בזוית שעומדת חשה בפנים לשולו אין עירף ישאחה אם בהן
האמצעי בענב האחוק כיודע והנה הנ״ה דבינה נודע הוא שהם מהפשים על
פינס בלי הזא ואמנם הזוית היא בנקיים בהן האמצעי ונמצאת מוהפת
ב׳ דפנות שהם זא״ח נה והם בענב הן האמצעי באמצע והכי הוא במוכו׳ בב׳
דפנות זו בענב זו והלל בנקיים שאם עומד האלם בתכס שהיא הזויות
ואמנם זה נה מוכי משולש אך הקוון הוא ישיבית פם אחד שיש בו עפח
ומשקן ומשמידן מוצב א׳ של המוכו׳ בהחות מן מורופן זו ונחות מן מלופן
זו באופן שיהיה הפס הזה מכוון בנקיים בין הב׳ דפנות ונ״ו זה נכשר ונול
פס זה הוא היסוד לזוית שהוא כלה ונפסק באחד לזא ושם נראי שהוא
מורכל מקנה מזוית שצמוד דק שהוא באמצעות ב׳ הקוים והוא סוד הפס ב
הקון באמצע הדפנות בפאש א׳ של המוכו׳ וכזה נכשר כזה דוין ואמנם
זה הפס שהוא היסוד לזוית הוא עפח וקטן כי בעפח יש בו ה׳ חסדים
אגו ה׳ גבורות כיודע שהם ה׳ אלכסונות שיש ביד והוא שישנו הפס הכי נרחב
בנוק פוכה השווה במוכו׳ שהוא משולש ט״ו פס עפח וקטן כי אורו אור
לזוית אשר בתוך זא״ז יש בענבו מוקיף לזא״ז ושם עומדת הזוית אין לזו
ונמצאת גם היא מוקפת מאורו האור לזוית בתוך מוכו׳ שאינו משולש
בנ״ה השלה מכל זה שהמוכה בכל מוקום הוא סוד האור המקיף של זוית
המורכבת את הבנס ואמנם שני סכי ומוכה שאכ״ל שאם הוא למשולש
מ״כ אמוק פסולה והענין הוא כי האלה הדפנות של המוכה בבב נרפאו לשל
שהם ב׳ קוים של נה״ה השווים בפאש הזא״ז למשולש למונע ואמנם הסכך
הוא למשולש מן הב׳ קוים דנה״ה לזוית והוא סוד הדעת לזוית שהוא מוכן

למשולש

למעלה ט״ב הספירות שהם ט׳ והנה נודע שהם התחתון של הה׳ דאימא
הוא הכתר דז״א והוא סובב על הז״א ומכ״ש על הנוקבא כנודע והנה כתר הוא
לשון היקף וסבוב והכתר כי הה׳ דאימא סובב מלמעלה בסוד סכך על
הנוקבא והנה הה׳ סכך רק שמונים זו״ן וכל א׳ מהם [illegible] ב׳ פעמי׳ וסכך זה
נמצא שעומד נגד שיעור ב׳ אמות כי למעלה מסכך רק יש ב׳ אמות שהם ב׳
פעמי׳ זו״ן והנה עד ב׳ אמות אדם יודע שיעור כתל סוכה פי׳ שהז״א אינו מושג
למעלה ממדרגתו כנודע כי שום אדם אינו מושג למעלה ממדרגתו והז״א
הוא שם מה שהוא בחי׳ אדם והנוקבא נכללת בו כשם אדם בסוד זכר ונקבה
בראם ויקרא את שמם אדם והנה אדם הזה שהוא הז״א אינו מושג למעלה
מב׳ אמות שהוא למעלה מן הה׳ של הה׳ דאימא ואינו משיג באורו סכך
[illegible] למעלה מן הכתר אלא שהוא נגד למעלה מב׳ אמות שהוא למעלה
ממנו ולכן שיעור הסכך הוא עד ב׳ אמות והוא [illegible] ואמנם פי׳ מלת סכך הוא
כי כבר ביארנו שהכתר כולל כל מה שלמעלה ממנו גם [illegible] אחר שהוא [illegible]
עטרו דאימא כנודע שכל האורות אלה שממש למעלה כלם נעלמים בכך גם
כנודע ולכן נמצא שהה׳ דאימא שממנו נעשה הכתר בז״א יש בו כללות כל
מה שלמעלה ממנו וכל האורות שלמעלה ממנו כלם נעלמים בו והנה האורות
של הבינה הנכנסים תוך הז״א כבר ביארנו שהם ק׳ אורות בסוד ק׳ ברכות שהם
ס״ג ול״ו שהם ק׳ שהוא מקום [illegible] בסוד נ׳ שערי בינה עם
בינה ונ״ש ונקבה כלם הם למעלה מן הכתר דז״א שהוא הה׳ דאימא ולכן הכתר
הזה נק׳ סכך שהוא בגי׳ ק׳ כנגד ק׳ האורות דאימא דבינה הנכנסים תוך ז״א וכלם
נכנסים דרך הכתר והסכך הזה וגם שכלם נכללים בו ונעלמים [illegible] שלהם
בו כי שזה הסוד של הסכך הוא בבחינת מקיף כנז׳ והוא בחינת הסוכה שהוא
אור מקיף [illegible] ז׳ ימי׳ הסוכות [illegible] בסוד [illegible] חג הסוכות
הוא בבחינת היחוד אחד שנכללים בו כל הז״ן ולכן נק׳ היחוד ז׳ [illegible]
א׳ [illegible] להשפעות [illegible] כי [illegible] שהם [illegible]
הם סוד ב׳ [illegible] ונכללים תוך ז׳ [illegible]
ולכן הוא [illegible]
[illegible] סוד [illegible]
[illegible]

הוא כל שיעור התנועה כי כאשר תתחיל מעגלו היום שלו עד שובו והם שם
כל הז' מדות שלה ולכן כי בתחילת שיעורו עד ז' עתים דקיין מלבד
שהם עד כדי שבה י"ב יומי חודש כלשונו אף כשהוא אור ויש הכוונה הוא
להמשיך את הנקודה ולכן אלולין לקולו וכמו שהולכת למעלה י' עתים
שהוא שיעור התנועה כך מהלכה למעלה כי בשיעור י' עתים כי הכל
כמו שיש ואתחשב עוד הוא הולך כפי דרך הסוד וזה לפי שיש נ' מינים אור כמו
שנמשך מיסוד לאימא יש בחינה את הזאת ויש בחינה את הנקודה ויש בחינה
לשוקים יחד והנה הנה דכל בבחינה שלו לבד דקיין מהלכה למעלה
ובבחינה שלה' מהלכת למעלה ו' יומי דכל באותה הבחינה שהיא לבדה לבד דקיין
שהוקם גם יחד וזו היא בחינת סוכה היא והרבות שעולה כמנין סוכה שהיא
הבחינה של שהוקם יחד וכיון שיש גם לה חלק בבחינה זו לבד כן מהלכת
למעלה וכן מהלכה למעלה לנוגה כבשלב עתים ומה שאמרנו שהולכת
שהיא למעלה מכ' מתוך הפולה היא כשאומרת שהיא הסוד לא נכתב כאן
הזאת כלל אם היא למעלה מראשו וזו היא הפולה שאינה כחוק לבינה אדם
דקיין הזאת וזה שאין אדם דר בקומה כי הזאת נך אדם שעולה מנין שם מ"ב
ואינו רק בב' כי היא למעלה תוך מוחין עדיין הלולב ונענועו הוי ל
להמשיך אור מעט החסדים שבדעת ז"א ל החסדים המתפשטים
כו להוסיף עליהם אור גדול מעט שבתוך הדעת כדי להאיר מהם לגוף
ולפי שהמוחין הם נ"ה ת"ת וכל א' מהם כלול מעשר לכך אין מנענעים נ'
נענועים לבד כנגד שהם כנגד נ' אותיות של שם יה"ו והנה כינוס כאשר של מעלה
אין מנענעים מן החסד שבדעת של החסד המתפשט בו ולכן כיום הב' מנענע
החסד של גבורה של החסד המתפשט בגבורה שלו וכן כל הז' ימים ואל"כ לפי זה
היה בא לנענע בכל יום לנוח א' דקיין כיום א' לנוח דבום שהוא החסד ובום
ב' לנוח שהוא הגבורה וכן כלם לא לפי שגם כל החסדים הוא כלול מכל הז' ח'
חסדים לכך אין מנענעים בכל יום לכל הרוחות להמשיך האור מכל הבחינות
שבו ובכלל אין מנענעים בכל התקומות דקיין בהודו לה' תנים א' ל' נענועים
ל' רוחות הרי ח' נענועים ובאנא ה' הושיעה נא שבהם אורו ובהודו לה' ש
שבסוף הלל תנים א' הרי ש נב נענועים שבכל יום בהלל מלבד תנים באנא

כשאנו מסבבים על הלולב והכוונה הוא כענין שאמר הכתוב ימים יצרו ולא אחד
ולא אמר יום אלא ימים שהוא הולך עם כלם ונקרא יצרו כד״א כל הנולד כלו לא
נבראו אלא לכבודו לזה שהוא היסוד שמתקשר החסד ומוליך אותו לכלם ולכן אנו מנענעין
בכל יום השבוע כדי להמשיך אור החסד עם כלם וגם ביום הראשון הוא להמשיך
אור החסד שבו עם כל המדות שלו שהוא ימים דכלול לגבהו והנה הלולב הוא
כנגד אל היסוד שהוא ו׳ קצוות עם כנגד אל הדעת שהוא נה״ב בחינה נ׳ והוא דומה
למדרגה הוא המעורר ומוליך הטיפה מן הדעת דרך חוט השדרה עד היסוד ומוליכה
לחוץ ולכך שהרב הכהנה הי״א על נטילת לולב כי הוא העיקר שמוציא האור מן
הדעת אל המתפשטים והוא המנענע כל אברי הגוף לשמן זה ומכשרי אחוז שלא
והנה ל׳ כרי הדם הם כנגד הלבנות חסר ולכן שבכל א׳ מהם כלול מן ולכן צריך הדם
משולש שהם שלש של שלש שלש והוא דומה לענפים כי הלבנות הם שני פעמים
והערבה היא כנגד נ״ה ולכן צריך שתים שהם נ״ה ב׳ ירכין כאמור והוא דומה לשפתים
כי במון עש ו׳ כנגדם כך כביכול לגוף יש כה ו׳ ומן שלפי שכבוש הם הענפים
ונ״ה שבו׳ הם השפתים וכן בסדר הנענועים צריך להתחיל מן הדרום שהוא החסד
ואח״כ לצפון שהוא הגבורה ואח״כ למזרח שהוא הת״ת ואח״כ למעלה שהוא כתר
ואח״כ למטה שהוא סוד ה׳ להיות השפתים שהם זה למעלה מזה ואח״כ ב׳ ירכין
מערב שהם הענפים אל השפתים שהם הש׳ ונקים הכן זה למעלה מזה ולכן כנגד
הוא מעלה והוד מטה וכיון שהכוונה בנענוע הוא להמשיך מן הדעת בשלשין
אין להפך הלולב כאשר למטה ואין הפרש לנענוע דמעלה לנענוע דמטה אלא
להיות זה מטה למטה מזה אבל לגבי הלולב צריך שיהיה למעלה ואח״כ
צריך לנענע לצד מערב שהוא היסוד שבו מתערבים כל האורות יחד והנה
הלולב הוא כנגד אל היסוד והוא המושך הטיפה מן הדעת דרך חוט השדרה
ולכן צריך שיהיה הלולב טפח אחד על ההדס והערבה כי כן הדעת הוא טפח
למעלה מחסד והתפארת הוא כנגד המלכות שבו ולהיות בחינת ג״ר אף שהיא
כו אין הנשים אותו עם שאר המינים והנה העיקר שביסוד שבו דהיינו מלכות
שבו וכו׳ כד״ל אומרים שהוא הקב״ה וכו׳ לומר שכל הד׳ המינים ואף ההדסים גם כן
נקרא מתחיל הלולב כנגד ומוציאים אותו אל החוץ כי שם בחינת מאחוריים יסוד
פושה דנוקבא שכל הכוונה היא להמשיך האור לגבול כאמור וכיון שכוונת הלולב

הוא

הוא להמשיך מן הדעת וקל' מוחין הם כתרים כל' אותיות של שם שנמשך בה לכן אח"כ להבין הוידע
ההדס הם כינוי י' ראשונה של שם הוי"ה ביה ג' קוין קוץ עליון וקוץ התחתון ושמ"ו לנענע צריך להוריד לו
הם ג' והערבה כינוי ה"ה שבה יש בה ב' אותיות דו ובינ"ה ב' בדי ערבה והלולב ולולב שכבר ... בו מן ל
כינוי ו' והאתרוג ה' ולהיות שכל הכוונה הוא להמשיך ל' הנוקבא וגם כן הוא להמשיך מן הדעת וקל' מו' וכו'
בנוקבא לכן קל' מוחין כן כתרים בשם כן כי ג' בדי ההדס הם כינוי היו"ד שיש
בה ג' אותיות ומילוי המילוי הם בו אותיות ולכן צריך שיהיה משולש שהם ג' של
ג"ג וב' בדי ערבה כינוי ה"ה במילואה ב' ההין והוא מתני' שהערבה שהיא הה'
עד הוד אתפשטות ולכן נ' ערבי נחל כעין מוחל כדרך ישרה על כן יהיה פאש
בי יעקב קטן הוא כן שעשה שבהוך הה' אין לו ... ונאמר שיורה מן הנחל ...
... ונשאר ו' עם ... ומיעקב ... שהם אותיות ... ולכן ב' בדי
ערבה הם כינוי ה' במילואה עם מילוי המילוי הם ב' ההין אחרים שהם נה
דאימא מושה המתפשטים בו והלולב ב' נ"ה שהם היסוד והדעת באמצע
והאתרוג כינוי ה' אחרונה והם ב' ההין שהיא מלכות שבו כלאחמן וה' המילוי
היא המלכות עצמה שהיא הנוקבא ... אופן קשירת הלולב עם מינין כיצד
הג' הדסים א' בצד ימין וא' בצד שמאל וא' באמצע והלולב הקיף אותן
הערבה כינוי ... כי צד הימין של הוא לתוך ... לשמאל של ונותן הכל
קצים באמצע ... לצד ימין כי כבר ידעת שהלולב לצד ימין הוא היסוד
המושך מן הדעת בהך חוץ הערבה והכד הימין הוא חסד והכד השמאל הוא גבורה
והכד האמצעי הוא ... וידעת שהוא מעט כלפי חסד ולכן ... אותו ל הימין
וידעת שג' הדסים הם כינוי חסד ... וב' ערבות ... א' בימין וא' בשמאל לך
מוקדם כשם הקדם מוקדם שאמור לו כשם ... ענין נטילת הלולב
יותר טוב הוא לבוך התילג קודם ... להוריד בבית הכנסת ואח"כ שאר
הנענועים ... יהיו כבר ... טוב ... לברך על הלולב אחר הנענוע
קודם הלל בהודו בסוכה אך ... הוא כל סדר הראשון בענין
נטילת הלולב ... שלהולה ... כך ... כשאתה מנענע
לצד ... שלא ... של הנענוע ... בני אדם שכותבים לולב
לצד ... ... הלולב יהיה ... הלולב ... הוא מאוד
... ... ג' נענועים ... כי ... הלולב ... ברונו

יונק מוכר מוחו של הדעת הגמור כאשר למעלה כי המוח של הדעת הוא
עתה נבאר מה הלולב ואח"כ איך הקפת ראש הלולב וכתבנו למעלה בהקדמה ...
ענין הנענועים הם ו' נענועים הנך הלולב מן הראשון שהוא בבחינת עד
נגילה לולב וכל נענוע מגלה הו' יריך של בכל הפנים כמו הנענוע
הראשון של ברכה ולמעלה סוד ו' נענועים לו בבחינת הלולב הוא שרכוון כי הלא
בכל פעם מוקם יש בו הו' נענועים בכל וקם דפ הו' הם עב וקם בחורן שני
כי עוב הראשון פעם א' ובאמת יש הנשיעה עם כחול בה וכחורן שני של סוף
הגוף מו הו' דפ הו' הם בנה"י נסוד הענין כי הלא באורו לך לגמול שבכל יום
נכנס בחינת חסד א' ונכבר הודעתיך בסוד ימים יבוא יש חסדן כי החסד
הראשון הוא הולך ומתפשט עם כלם וזהו הו' נענועים של הלולב שהם בנה"י
עד כתוב חסד לבמוח לחסד הראשון שהולך עם כלם בכל יום ויום ... סוד
הקדם הוא בנה"י חיים שהם סוד החיים המושפעים מבינה של אח"כ בנשמה תלך
סוד הקדם ב' אבות כידוע ואמנם לולב גם הוא בנה"י חיים כך שהם סוד החיים
המושכים מן היסוד הנה לולב של המלכות ולכן ב' מינים לו הם בנה"י חיים
מוגב בעצם נחל ותפי עד הדר ולפי שהחיים שנמשכים מבינה לגם הם
נכללים יותר מן החיים של היסוד של הנוקבא כי חיות הזו הוא מאוד הנה חיים
כידוע אך חיות המלכות הוא מכללות הדאגות של חסדים אשר נשארו בסוד
ונעשים חיי המלכות ולכן הקדם יש בו א' יתר על לולב כי הדם הוא בנה"י מז ולולב
אח ובמק הכן שהכתוב הנה שקים חיים שהם ב' חיים מאוד אך היסוד הנה של חי
כי הוא חיות א' לבד מומו של הנוקבא ולכן הקדם למטה הנה היסוד של חי דונמירך
אבנה ... סוד הלולב עם האתרוג והדם והערבה הנה כוונתו הוא להודיע
בחינה הה' חסדים של הדעת ז"א עצמו ולהאיר מהם של הנוקבא כנ"ל והנה גם
בחסדים לו יש ב' בחינות שהוא אור מקיף ואור פנימי והנה אור הפנימי ב
נחלק לג' מדרגות כנה"י בסוד ג' ימים דסוכות כי מתחבר עם המלכות הם ג'
בחינות חסדים פנימיים ולבד ג' ימים הוא נגילה לולב ואמנם שבכל יום אלו
נענועים הלולב להמשיך החסדים כמו שנאמר בסוכה שבה אין נכנסים כך רק
חסד א' בכל יום ויום נכנס כאשון נכנס בחסד שלך ובו ב' בבינה וגם עד ג'
ימים הו' נכנס האור החסדים במלכות שבה ונשלמו אז ג' בחינות חסדים

הנמויים

הנימוקים והם ע"ד נטילת לולב ואומרים בכל יום ויום אנו מקיפים את המזבח
או את התיבה בהושענא והוא להמשיך בחינת אורות המקיפים ל' הנוקבא הנק'
מזבח או התיבה כנודע ולכן בחינת הח"ל אנו נוטלים את הלולב להמשיך אור
הפנימי ואח"כ אנו מקיפים להמשיך אור מקיף כי המקיף נכנס אחר הפנימי
כנודע ונמצא שבז' ימים של חג הסוכות שאנו מקיפים בכל יום את המזבח
נכנסו כל הז' מקיפים ואמנם ביום הושענא רבה אנו עושים ז' הקפות והיה
מספיק הקפה א' וגם יתבאר בש"ג טעם לזה ואמנם בנטילת לולב שהוא
אור הפנימי אנו צריכים לנענע כל אותם הנענועים כדי להמשיך החסדים
משם שהוא הדעת כמו שנתבאר בש"ג אבל אח"כ כשמקיפים את המזבח
אז אין צריך לנענע שהאורות הם מקיפים ומגולים ואין צריך לנענע רק אור
אור הפנימי שהוא תוך יסוד הנוקבא ואינו יכול לצאת רק ע"י הנענוע כמו שנתבאר
בש"ג ובמקדש ניטל כל ז' ובמדינה יום א' כי משם והלאה אין כח להמשיכו
יותר אם לא שיצא מעצמו ... ונחזור נבאר סוד הלולב וד' מינין מה עניינם
כי הלא הוא כמנין ל"ב אורות הבינה והנה כנודע אצלינו של אחרונים שבשם הוא
סוד המלכות של ז"א שהוא העטרה שלו ואינה הנוקבא ממש כי לכן אותה כנוק'
בשם ואינה כתוב שממנו אך הנוקבא היא אחרת מן [illegible] וז"א האתרוג שכנגד ב'
סוד העטרה דז"א ונק' פרי עץ הדר שהוא העטרה הנק' פרי של היסוד הנק' עץ הדר
הוא היסוד הנק' עץ וגם נק' הדר כמ"ש כתר הדר כנ' נקודות מכאן כי היסוד הוא
היסוד הנק' כי הכלים אין לו תקן נכון ולכן ל' התחתון אם המזבח בזוהר כי האתרוג
הוא היסוד או אם הוא מלבד כי הכל אמת הוא שהוא בשעת היסוד ולכן אין
ראוי להפריד את האתרוג בעת נטילתו מן הלולב רק ב' ידיו סמוכות זו לזו כי
סוד העטרה דבוקה תמיד עם הז"א ואינה נפרד וזה הנה כביכול של אותו חלום
של אותו חכם שהיה מפריד האתרוג מן הלולב והראוהו בחלום שהיה מקיץ
ד' אחרונות משם אותיות השם ונמצא שכל ד' מיני הלולב הם בז"א עצמו הנה
הוא ואינם בנוקבא כלל והנה טעם צריך ליטול האתרוג בשמאל כי הנוקבא מן
השמאל היא האמת אבל יחבר את שניהם יחד כנ' והלולב עצמו הוא בחינת
היסוד שהוא נמשך בכך תוך השדרה וזהו כלולב הדומה לשדרה ולכן בהתחלה
הלולב בפנימיות שם הוא מיכאל האתרוג עמו בעת הנטילה במקום שמתקיימים.

הדס והלולב והערבה כי שם הוא בחינת העטרה ובכל יכולת שהיסוד הוא
נמשך עד למטה כמו יסוד ויורד עד למטה כמו כתר מן הנה בהיכלות דף
פ"ו ולכן הלולב ולכן הלולב הוא גדול מכל המינים ומן ההדס ומן הערבות
כי הוא נמשך עד הסוף ל גדול מזה טפח וצריך כמו משהו לאילן באמה
כנ"ל בסבה דמשפיעים ו' כדי הדס דומזים לו' אבות שהם חג"ת ולפי שכלא
כלול משלשתם לכן יהיה הדס כמו שכל בד ובד יהיה כלול מג' עלים וכו'
כי עיקר הם נה"י והרי נמצא שב' מינים שבלולב הם נו"ה דז"א שהם חג"ת והענין
יסוד הענין הוא כי הלא החסדים שהם מתמשכים ללולב ש"ע הז"א למוקבל ש"ה ג'
הלולב הם מבחינת החסדים המתפשטים בגוף דז"א כנודע ולא מן החסדים
שבדעת עצמו דז"א והנה ד' מיני הלולב אינם הם הקוות עצמן דז"א רק ה' בחינות
המתפשטות בהם כנ"ל ומתוך כדי להאיר מהם של המלכות אין מוציאים בגבו'
להמשיך להם בעצמם אור עליון מן השפעים שלהם שהם החסדים שבדעת
דז"א ואמר שהם יקבלו האור מזה לא יוכלו הם לגדל הארה של היוקבה ואח"כ נמצא
שבה שסוד הלולב וד' מינין הם ה' בחינות של החסדים המתפשטים בז"א מחזה
עד מלכות שבו ולא הם בחינות אין מנענעים אותם ומעלים אותם עד שפע
שלהם שהוא הדעת דז"א ונע"ו ענענע הוא הם מקבלים האור משם ואח"כ אין מוריד'
אח"כ הארה מהם של היוקבה ואח"כ סוד הורדת הארה זו של היוקבה הוא כי כאשר
הנענוע והולך ובא את הלולב כנודע הכוון להמשיך ולהביא את סוף הלולב כנודע
וההדס והערבות והאתרוג במקום החזה שלך וכשאתה מנענע והולך את הלולב
כנגד מזרח הכוון כשאתה מוליכו שתנענעהו ותביאהו עד החזה שלך וכן כשתוליכו
כנגד שאר הרוחות אז כנגד מעלה ומטה שתחזיר כשתה הבחוב הנ"ל והביא
את הלולב עד החזה שלך כי שם הוא התחלת הגוף פרק כנודע והנה האדם
המנענע את הלולב הוא דוגמת ז"א עצמו והלולב ומינו הם החסדים המתפשטים
והוא מנענע ומעלה אותם עד הדעת של שיקבלו משם הארה וכאשר
יורדים מכוין שכל אותם החסדים הם מוכים בחזה שלו ויוצא משם הארה
שלהם ונותן בנוקבא שהיא מן החזה ולמטה ונותנים בה החסדים המתפשטים
ומה שנאמר לולב שעל אחד העמודה שאין היא רק ה' כנגד נודע
שבשמונה אז שמעת שלה אינו נמשך יותר למטה מן החזה רק בכתפי'

מוסף

מוסף כידוע ונקרא עתה למטה בעין כל אורות הנשמות והטעם כי הלא ז'
נשמות הם לב' הבינה ומלכה ומטה וככל נשמות והנלבש מאלו הן אמן
מחזירים ומבריאים של המלבושי הנשמה כאחד רז"א כנ"ל האמונה הנשמות
עצמם הם כי הלא בינה שבנוקבין הוא להמשיך הכל מהדעת דז"א של ב'
החסדים המתפשטים בז"א ונכלל בינה במקום אחר כי כמו שאין אורות
שהחסדים המתפשטים הם ה' חסדים מן החסד עד היסוד ואמ"ב יש כח'
אחרת שהיא כללות האמת ה' חסדים שו המתקבצת ביסוד הנה הם ו' כח'
בן מומש הם למטה בדעת דז"א כי יש שם ה' חסדים ועוד יש התחתונים
בחינת הכללות את כלם שאם לא היה כך למטה בשרש במקום הדעת אך
היה למטה ביסוד דז"א והם נה עשויות שיש בדעת דז"א וכנודע כי שרש הוא
כלם הם למטה בדעת וע"ש בתיקונים שהדעת הוא שמות הה' ונק' שכללות
יש גם שהם שרשים של נה שבנוק' הנקרא הה' כי הה' אין הנוף עצמו כך
בחינתו הארותיו והנה נמצא שהן נשמות שאין נושים הם כנגד נה הנא'
שבדעת להמשיך הכל מהם של הלולב וד' מינין הוא התחתונים כנ"ל ונמצא
עתה הוא שבדעת מה הם והנה כד שסדר הוא הם דרום במחשב במין ב'
כנגדה מחכין כהת מעלה כנגד מטה ביסוד מעורב יסוד דכיה מתערבין
כל האורות של החסדים וכללותם אחרי התנובתם הוא הנשאר ביסוד כידוע
ולכן נק' מעורב מעלה מטה נה וכן המוחין בתיקונים כמ"ש והטעם כי נה הם
השוקיים מן והם ב' ביחיים זו עשו והעליונה נקרא כנגד והתחתונה הוא
נה הם סוד השפתיים שנכבותיו עשו וסלונה נקרא בטן והתחתונה הוא
נה היסוד הוא כמו שידעת שיעקב ורחל כשמתחדדוניים זה בבטן וזה ביסוד
ואם יעקב אחי על רחל ולבן יקראו נה מעלה ומטה נה קטון כמה שידעת
שהם סוד ב' קנים והא' נבוקה מחברתה ולבן נקרא עליונה ונבוקה והיסוד
עם התחתונה נה זאת הכמון בהיכלות כפקודי כי ב' היכלות הנה הם א' עמד
השמים והיכל לבנה והיה כאן שיהיו סמוכים זה אצל זה ונתג' אינם כך
רק היכל לבנה שהוא כנגד נצח עומד למעלה מהיכל עצם השמים שהוא לנה
ואמ"ב עדין שהתעלה הלולב בסדר הוא התולה בדרום ואמ"ב נמצא מזרח מעלה
מטה מעורב שהם סוד הוא ואחר שלקחת ונשבת בהוד שהיא לתנועה שסך

כי ההקשים שבצלע אחד השטח כי סוד הנה מושכב שם שאין לו כוונה
בתנאי שאמנו רק בצורת החמרים השלושה והאלם בו ולכן לא מוכרח ולכן
המיוחד לא מוכרח היה שהתכונה מוכלה ואמנם כבר נודע שג' מונחין יש
מיושב בזה והם חכ"ב והכולל הצלעות שהצורה כולל משולשים כי הוא מוכרע
מיוחס ולכן יש בו כללות ג' המונחין ובפרט שאחד כל א' מהם כולל משולשים
ומ"כ הצורה לנוטה הנה ואחר אין צריכים להמשיך הזה מוכללות הג' מונחין ש
שהם בצורה בזה ולכן סוד השגגה הוא שתחילה הצורה ג' משולשים כי נ"ל
דומה ובפנים בג' הקולבות והשגגותם הקם להמשיך מוכחשת הצורה שבצלע
שהוא בחומר החמר בכל והבנין להמשיך מוכללות ג' המונחין הכללים כן ולכן
ג' הוצרך בם לבנות ובעבור ג' הזויות שהוא להמשיך החמרים הקם על הקוים
שהם היה הנוקבת בכל ולא השטח ג' הקולבות בסוף בה ואחר ג' הזויות רק הקולג
ואחריה הנראה אחר הלך לצורה והשטח בכל והבנין להמשיך מן מונחין הכלל
בנגע שבצלע ג' הנוקבת בחומר וכן השטח עד שנקשרו כל הקו הכל ואח"כ
הם ח' שנגעים בינך ח' הצלעות שהוא יסוד שהם סוד ח' כללות המונחין
הג' בכל הש"ב והנה מן הקו הכל ולכן לא היסוד ח' כי מתקבל מהם ובעבור הם
כוח ההחזקים הפי' הצלע הנה סדר השגגות ובוורדם ושנים והאחר כוונתם
בסוד השמות כי הוא נודע שג' מונחין הנה שהם הכל הם ג' זויות יהיו י' הכלל
ה' כונה ג' בצורת כנודע וכל הכל מן הזה כולל מן ג' מונחין לו ולכן בכל הכל והנה
יש שם א' של יהו רק שאינם דומים והשטח בסוד ג' צרופים שיש בשם
יהו ולכן כשהבנין בצורה הבנין בשם יהו ובצפון הו' ובמזרח וי"ה ובמערב יו"ה
ובמערב הי"ו והי' וסוד השטח כי אותה שבכל א' מהו' הצורות הכל
הוא כולל כל הג' מונחין שהם ג' זויות יהיו ערכם איפה שוים כי האחד מהכל ג'
מונחין לו בחוש א' כי בין שהוא חמר הו' ימין לבן זוית י' נצבת בראש בלם
והוא צירוף יהו ובצפון נצבת זוית ה' כי הוא הו' שמאל והוא הו' ובמזרח הו
אמצע שהוא ג' נצבת זוית ו' והוא וי"ה אך בצד שהוא משלש והוא ג"ב הקוים
נצבת זוית י' כמו בחמר ולכן הוא צירוף יהו אבל הוא משונה מן החמר כי
החמר הה' קודם לו כי בן סדרו הזמנים קודם הה' שהוא ה' עלו ג' אך
בצדם זוית ג' היא שלא כי הה' נצבת על הקו לפי שהבנים יונק מן הה'

ונצבו

ונראה כן בחינת הדבר וכן הקוד קו שמשל מתחיל בה שהוא היו אך לביותך
י שהיו נמצא קיים נראה שאם כמרכז ולכן ג׳ שהוא תמיד קוי ה׳ על זאת הכונה שלם
עשן שהוא כן נמצא הכל הוא למרחב כי לא די שהתחיל בה רק שאחד קו שהוא
הנה נראה על י׳ שהוא תמיד אחד מעגל קוא ובי וכן שהוא קו אמצעי נראה
כן אות ג׳ אבל להיות יותר כן מן הדבר לכן אות ה׳ נמצאת על ג׳ קוי נראה כל
הטבעיים שיש כוח הטבעיים שבכדור וכן כן נמצאים הם כוח התחתונים
כמו בתיקונים רק כל נראה נראה העולם כי טבעיים שו אמנם אין מוגשי
מנ׳ אותיות יהו שו אבל טבעיים עד הזה שיש קוא כל ה׳ הכלל ואם
שלם שם קויק אבל עדיין כוכ לבאר שאו הטבעיים של יהו הכונה במלואים
ס׳ בראוש הבין כולן וכבין מלוי ס״ג ובתורה באלפין ובכנה כולן והקוד
בס״ג ובמגן כאלפין ״״״ עדין לגלב ומינון הם ו׳ אותיות קויק כמגן שם כן
וכינוי ה׳ אותיות המלוי הם סוד ג׳ הדעים וג׳ עבודות הם ה׳ מחבר
עד קוד וכל דה כומען הגלגל הנה כל נה ה׳ הם כל א׳ בגלגל מו׳ ונוהגים לא כונה
סוד הגלגלה והנה יו״ל נ׳ אותיות כינוי נ׳ הדעים וכל א׳ כלול מעשר כי כן הם
עבודות אחד הם נ׳ של נ׳ גדים ט׳ וכינויים יו״ד ואו לגב והטעם שכל א׳ מוקף אחד
כלול משלשתם באשונה עבדי נהל ויצאים מותל הטלין כינו והם נה כנגד
הגין אהבשטה כינוי והוא מלוי ה׳ יו כהקין וכהיותה כמגן מלוי ננה הם ב׳
הקין ב׳ עבודות וכמוך מלוי המלוי הם ד׳ הקין והם כינוי ב׳ נה הזון והם כלולים
אולפשו כנודע כי מוכח נה הזון עששו של היוקבם ולכן שורשם הם ב׳ עקבים
אבל רונמות הקדם שאמנם שבכללותם נו חינם לה נ׳ הדעים ושנים עבודות שו
מוגה דכינוי ה׳ שלאח המתפשטות עד שם ומנכלת נה לאון כנודע ולכן נמצא
בה באשונה שבשם ג׳ של קויק בסוד לגלב ומילוי הו׳ הם ב׳ וון והם סוד
קוך של נהם ג׳ באשונה ״ וו׳ קמות של דוקבם ג׳ שנה וכלה כמגן הגלגל שהוא
השדבה הכולל כל קוך אחד מלוי המלוי הם ד׳ וון והנה ב׳ וון באשונות כמו
שהאמנו אך ב׳ וון של מלוי המלוי הם סוד וון שעפין שהם יסוד הנוק דכלל
ג׳ בקטעותם חכם עם קוא נה ג׳ ושעים וכן יסוד דילה דוקבם ג׳ ושעים הנעים
של מלוי המלוי ה׳ אחרונה אחרון מלבם והיא במלואם ב׳ הקין והם סוד
קטעתם של יסוד הזאת וכבר נודע שיש לה בחינת תמיד ברזא עמום כנודע

שאע״פ שהם ה׳ חסדים בלבד עכ״ז יש בחינת חסדים שהיסוד הוא כלל וכח׳
החסדים של הנוקבא הוא כלה כנ״ל וה׳ הה״ן שלו הם סוד החסד הבא אל המולדת
ושניהם שהם החסד והמלבות הם סוד ב׳ הה״ן של המילוי. ובסוד מילוי במילוי
ב׳ הה״ן אחרונות שלו הם כנגד בחינת המלבות לבדה בהיותה נפרדת מז״א ונק׳
אחורי׳ וזהו סוד השינה ולכן השינוי במילוי כמילוי והנוקבא נפרדה במילוי
המילוי. ויש כח נה״י ב׳ הה״ן שהם ב׳ בחינות עצמן הנ״ל בנוקבא עצמות שהם
החסד והמלבות הוא כלבוש הלולב בסוד שם הקדוש הפשוט ובמילוי. ה״ן ובמילוי
המילוי. ולפי שכל כוונת הלולב היא להמשיך החסדים לנוקבא הנקרא הנודע
כי כלה נקודות בינה ע״ק בסוד שמאלו תחת לראשי. וימינו להתחבק בחסדים
לנוקב׳ ... הנעשה לבן כוונת הקויה של הלולב ומיטין הם סוד שם ה״ן
דה״ן שבמלבות ... ועתה נבאר ז׳ הקפות מהושענא רבה וקשין כי
הלא בז׳ ימי הסוכות ע״ז . . . . הקפת המזבח המשכת ז׳ מקיפים של
החסדים דנ״ה דז״א התחתונים ע״ד נטילת לולב ונכנסו החסדים האמצעיים הם
דז״א התחתונים וכן החסדים בהיותם האמצעיים ונכנסו קודם חג הסוכות וכו׳
והמקיפים שלהם נכנסו ע״י הסוכה המוקפת כנ״ל ואחר כך בזה הושענא רבה
אין מקיפים מחברים כל בחינות המקיפים של כל החסדים ביחד והנה
כי הנה בהקפות דהושענא רבה יש ג׳ בחינות הא׳ הוא בחינת האדם עצמו
המקיף בעצמו את התיבה הב׳ הוא בחינת ההיכל שהאדם מוציא מפיו בעת
ההקפה שאומר אותם סדרי ההושענות והבקשות המסודרים ומסודרי הפיוט
לאומרו בכוונת ז׳ הקפות בז׳ הקפות הג׳ היא בחינת הלולב שהאדם מוליך בידו
בעת הקפי הם ג׳ ... וכלם בעת ההקפה שהם אדם דבור מעשה ופי׳ מעשה
הוא הלולב שהוא מעשה שהאדם מוליכו בידו ממש ונבאר ג׳ מיני מקי׳
א׳ הוא מקיף של החסדים בהיותם הב׳ הוא המקיפים של החסדים דז״א
בחינתם בשכינה הנעלם שהוא בבעת דז״א ומשם אין מתייחסים אותם
המקיפים להאיר למלכות שהיא התיבה הג׳ הם החסדים של המקיפים
בבחינת התפשטותם בזה שלו והנה נלע״ד למוד שהמקיפים האלו של בינה
הם מבחינת הכתר ואורם שנכנסים בסוד הסוכה הם מבחינת התפשטות
ג׳ הקוים להפך והנה ההקפה של האדם עצמו יכוין להמשיך המקיפי׳ דנו״ה

דז״א

דז"א שהוא שם מ"ה בגי' אדם כי אלו הם סוד המוחין החדשים שהוא זרוע
נה"י דאו"א שמהם נתהוה את הצלם ואמנם דיבור הוא בחי' הקטנות
דיקטנות היא המוציא קול ודיבור מתוק והלולב הוא בחי' המקיפים
של חסדי הדעת דז"א כמבואר לעיל כי סוד הלולב הוא לשבר הדינים
העליונים שבדעת דז"א והנה ז' הקפות הם וכל א' וא' כלולה מג' בחינות
המקיפים כנ"ל ואמנם הא' היא מן החסד המתפשט למטה ונכנס לבין כב
ג' מיני מקיפים בחי' ג' הבחינות כנ"ל רק שכולם מצד החסד ואמנם כבר
נתבאר אצלנו שכל המקיפים הם בחינת ל' כי ל' במילואו הוא בגי' הקפה
עם אותיותיו הוא בגי' הקפה עם הכולל והנה צריך לכוין נ"פ של ל' בחי' בחי'
והוא שם יאה"י שיוצא מוחם מן הדעת והוא בגי' ל' כי שם מ"ה הוא בבינה
וזה הוא בחי' הדיבור ל' ב' בחי' הדעת דז"א והוא בחי' הלולב והכוון לנ"פ
יהו שהם בגי' מ"ה ונעשה נ"פ מתוק שם יאה"י כנ"ל אז הכוון בג' ...ין שהם
בג' השמות נגד כללותם הכ"י של ג' הוא בחי' וה' דז"א וזה ע"י נה"י דאו"א
ונכוין כי אדם הוא שם מ"ה ויש בו ג' שמות וכל א' הוא אהיה הכי יש נ"פ
אהיה הם בגי' מ"ה ונעשה מתוק שם יאה"י כנ"ל ואמנם שו הנ' יהו הנ"ל
הכוון בסדר מילויים עב"ס מ"ה כן להמשיכם ל' הנוקבא שהיא בן כמו
שנבאר שהקפה ז' אחר הכוון שנ"פ של הנ"ה הם בגי' מנון והמשיך מנן זה
ל' המלכות כנודע גם הכוון שנ"פ אהיה הנ"ל יהיו כלם במילוי יודין הקפה ב'
בחי' הגבורה הכוון ל' ראשון מן הדיבור שהוא מנה בל דמ"ה כנ"ל שהוא
שם של יאה"י ל' ב' מתמתק לולב בדעת דז"א והם גבורות הוי' שהם בסוד
הגבורות כמבואר לעיל כי נענוע הלולב להיותו מתמשך מן הדעת הכולל ג'
מוחין חב"ד לכן יש בו ג' אותיות יהו רק שמתמתקים בסוד גבורות וג' אותיות
הוי' הנ"ל הכוונים נ"פ עב ס"ג מ"ה ל' הג' נ"פ אדם מתמתק אהיה שיוצאים
משם מ"ה בכולל רק שיהיו כלם במילוי ההין הקפה ג' בחי' ת"ת ל' א' בחי' דיבור
משם יאה"י דשם מ"ה בכולל ל' ב' לולב דעת מנ"פ ויק במילוי עב ס"ג מ"ה
בכולל ל' ג' מנ"פ אהיה דשם מ"ה בכולל רק שהם כלם במילוי אלפין הקפה ד'
נצח ל' ראשון בחי' דיבור שם יאה"י דמ"ה ל' ב' דעת לולב מנ"פ יוד
במילוי עב ס"ג מ"ה ל' ג' מנ"פ אהיה דשם מ"ה בכולל אך מילויים הכוון

שב' בראשונה מילויה בו' וה' שניה מילויים בס"ה.. הקפה ה' הוד של א' דיוא"ר דס"ג של ב' מנצפ"ך היו במילוי ע"ב ס"ג מ"ה.. של ג' מן אהיה דשם מ"ה רק שבכל א' מהם הכוין ש"ה בראשונה בהה"ין וה' שניה בס"ה.. הקפה ו' יסוד של א' דיוא"ר דס"ג.. של ב' מנצפ"ך וה' מטע"ב ס"ג מ"ה.. של ג' מן אהיה דמ"ה וכל א' מהם ה' בראשונה בס"ה וה"ב ביודין וקטנים לפי שיסוד הוא מוטה כלפי חסד ולכן ה' ב' מילוים ביודין אך לפי שהוא כנגדו הן אמונה שעמנו הודאה שה"ה לכן ה' בראשונה מילויים בס"ה הקפה ז' מלכות של א' דיוא"ר ד' דשם ס"ג.. של ב' מנצפ"ך יהו רק שק' במילוי הה"ין שהם מושם כ"ו של המלכות והכוין כי הלא כל א' מהם הוא בנגו"ה הי' נה"ם הם כנגד ה"ב שהם ...

הקפה ראשונה חסד | הקפה שניה גבורה | הקפה שלישית ת"ת

הקפה ראשונה חסד	הקפה שניה גבורה	הקפה שלישית ת"ת
יוד הי ואו הי של	יוד הי ואו הי של	יוד הי ואו הי של
יוד הי וו	הי ואו יוד	ויו יוד הי
יוד הי ואו	הי ואו יוד	ואו יוד הי
יוד הא ואו	הא ואו יוד של	ואו יוד הא של
יוד הא ואו הא של	יוד הא ואו הא	יוד הא ואו הא
שפ הי יוד הי	שפ הה יוד הה	שפ הא יוד הא
שפ הי יוד הי	שפ הה יוד הה	שפ הא יוד הא
שפ הי יוד הי של	שפ הה יוד הה של	שפ הא יוד הא של
סימן	סימן	סימן

הקפה רביעית נצח	הקפה חמישית הוד	הקפה ששית יסוד
יוד הי ואו הא של	יוד הי ואו הי של	יוד הי ואו הי של
יוד ויו הי	הי יוד ויו	ויו הי יוד
יוד ואו הי	הי יוד ואו	ויו הי יוד

יוד ואו הא ל | הא יוד ואו ל | ואו הא יוד או
יוד הא ואו הא | יוד הא ואו הא | יוד הא ואו הא
שפ הי יוד הא | שפ הה הה יוד הא | שפ הא יוד הי
שפ הי יוד הא | שפ הה יוד הא | שפ הא יוד הי
שפ הי יוד הא ל | שפ הה יוד הא ל | שפ הא יוד הי ל
מנין | מנין | מנין

הקפה שלישית תולדות
יוד הי ואו הי ל
יוד הה וו
יוד הה וו
יוד הה וו הל
הכ"ן
א' אלף אלפין כתר
יוד הא ואו הא
שפ הא יוד הה
שפ הא יוד הה
שפ הא יוד הה ל
מנין

מצאתי כתוב להר"ר נפתלי הלוי יצ"ו ש
... שלש השמות בכל יברך
תמשה תהי' ויכוין להמשיך מקיף לבורך
הזווג ולמעלה כי הוא סוד המקיף שלה כך
עבבה שאין נוקבים לה כיום כגלי ענין
ג' הקפות ככר שכתבנו ולמעלה שמשתמש
תמיד ... כי הלא הן הקפות כאשר
הם ע"ה מנין וכלם לבורך המלכה וזהו יש
סוד מנין ע' במלכה בבחינת כהקפה ז' והנה
עם ז' מנין הלא שנים הם כנגד הקטן וכלם
כנגדם של המלכה שהם כה מנין ז' וזהו
במולו כי מנין ק"ם הוא ל' והנה ק"ם ל' במילוים
שהם ק"פ שפ לסוד הם כב הקטנה ועם ג' כוללים הקטן להורות איך שבעה מנין
זה מנין קן מנין שלשים **סוד** ז' הקפות של יום השמיני כבר כבר בארנו
שצריך לבוין כשם ל' כסוד הקקפות והנה שם ל' יוצא משם אהיה שכבונ
נ' וזין נא שבו ק"פ בכוונת נ' אהיה כנו שם הבונ שהם סוד תולי שנב ס"ג מנ
ונעב' בכל ז' הקפות חוץ מן הז' שלשהם של תולי הקין לפי שהם כתולדת
ולקחתם לכם ביום הראשון אתרוג שבו ענה ולא כינה בכל הורק
ומובות ולב ענה ולא ביח הקטרים בכל הנב ולא מובות הדס ביח ולא ענה
כינב בכל מובות ולא הנב ערבה לענה ולא ביח כינב תוי שאין בו לא הטעם ולא
מובות ולכן בזה לקשב אבכעתם כדי שיהיו מתר' ועל ... במובות השכר
הכר לנוכח עם הז' צדיקים היושבים בסוכה בנג' בזוהר במתן שבל האזרך

בישראל ישבו בסוכות ולא דבר שלא לגבי חג כשבר שהשבו ז׳ ימים
בסוכות כשהם יושבו כל האזרח בישראל ישבו בסוכות דענני דלויתן ולא
הזכיר כאן ז׳ ימים וההקפות להפיל חומות בגלל המשפחה בימינו לאכן
שבשמים בענין ההקפות יליחו להפיל החומות " ביום הושענא רבה אף
שכבר קבלה חסדים דאימא כלם פנימי ומקיף עד הסוכה מולא אין חוזרים
להמשיך לה עוד משפע החסדים שבבטן דאימא כלם מקיף עד היכור
ואף שגם קבלה החסדים דז״א פנימי עד הלולב ומקיף עד ההדס של כל יום
אין חוזרים לה מקיף משפע החסדים שבבטן דז״א עד ז׳ הקפות של
הלולב " וערבה לכתר סוד לא הושענא רבה דע שהיא צריך לבא פלגו
ג׳ ימים הם שבהם נדונים בני אדם הא׳ הוא ביום ר״ה הב׳ הוא בנעילת
יה״כ הג׳ הוא ביום הושענא רבה ואמנם אז״ל שבר״ה נכתבים וביה״כ בנעילה
נחתמים ובליל הושענא רבה נחתמים פעם ב׳ ונמשך הענין דע שבכל זמן
שהגבורות מתעוררים אז הוא זמן הדין בנעילה והנה שם כך אז נעלי
הדינים ונוקשים ש״י ואז הדינים שולטים ואז הצדיקים נמנים דוקא
נחתמים ביום ר״ה לפי שאז גם בנעילת יה״כ נעשית בחינת היסוד שבה
עם הכל של הגבורות ולכן אז הנעילה נדון וגם בהושענא רבה נתן
בה הה׳ גבורות ולכן גם אז הנעילה נדון הלא זה בלילה א׳ בג׳ ימים
הנה ונתנה לכתר הפנים דע כי בלק כל עיקרו אין בך בלאה העולם
בכל ואז ניתן החותם על לאה ונעשה בה בחינת החותם שבה ואמנם
עם החותם הזה נכתבו בסוד נעילת יה״כ האמנם אין אנו הולכים אותו ב
בחינת חותם והענין כמו שנתבאר בסוד החותם שהוא נקודת ציון שביסוד
והנה הנקודה השיקפית היא בחל ולכן החותם השקדי הוא בה נכתבים ש
שבשנכללת לאה עם רחל אז עיקר נקודת ציון היא ברחל ולא בלאה ולכן
בלאה עד בהיכה והסוד הוא כי היסוד שבה הוא בשלש השלשון כהת דז״א
שהוא כלן הב׳ זכיות שבהם סוד הכריכה אך היסוד של רחל הוא
להושיע החת כנגד הז״א בן תפקין התאין שבנה״י דז״א וגם נק׳ חותם שהם
החום וחותמת ושם הענין כמו שנתבאר בע״ק והנה י׳ סוד זה שאמרו
היתה גם הענין הוא שלאה כל עיקרה ונכללת הוא מאורה אחיה

כל

כי הגלגלים בהיותם תלויים בכוונות [illegible] כחל הינה [illegible]

[illegible] המוחין [illegible] לפנים [illegible]

[illegible] המוחין [illegible]

[illegible] לחיים [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] המוחין [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] המוחין [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אין לנו שום לשנות בין ולכן נעשה זה חלקים מעלות הם כי כלל כמו שנתבאר
הנה עיקר זה משתוקקים בשנה נשאר חלקים קטבעה נראהו בשנה ואין חוששין
זה המיוחד מ' לכד כן היסוד ומהמולד של תקופתם קיים זה הקל לכד וחלקים מן הגלגל
הלקשרות נרדפת שלשה היסוד הנה חלקים קבועים כי כל הקשרות נפלאים ונתקיימים
כו וכן כתיבת המולד הנה חלקים אחד ימים מן הנקוד והנה כי המולד אינו
חלקים הקשרות קבועים שהוא זה חלקים שמחוקם של היסוד כי מן הקדם החלקים
הקדמון שהנה היסוד מומן נחקר חלקים ב' המולד מן הקדם היסוד והנה עצם מו"ש
לשנה כי חלקים היסוד הנה חלקים קשבעה הנחקק בשנה וכן ג"ה חלקים המולדות
הנה השנה שמשותפים שלשה דין וחלקים כל ז"ר נמ"ח חלקים הנה חלקים כי החלקים
הקדמוני הנה היסוד וחלקים כ"ב החילק הנה מהמולד נשאר חלקים הנה חלקים שבות יסוד
ומהמולד וכו' שנה שני ונודעים כי שני הנה היסוד ונודעים הנה המולד ולכן נדע
חלקים עד שקיים האחד הקבועים מומש לך הקדם הזמן מן האחד הקבועים ונחלקים
להשלים לשנה זה עך חלקים לשבת אחת והנה כי כמו שמשנתים לקבץ בשנה
ע"ה חלקים כדי שלא יתחלפו הזמנים ר"פ חלקים זה הנה כדי שלא ישתנו החלקים
המורות בתקופתם כי כבר נודע שעיקר אחיזתם הנה בתקופתם ונעשה הוא לתת
שבים בתקופת מוכל הגלגל ור"פ מורה שבתקופתם כלם ביום וגם אחיזתם ולכן
נתן חלקים זה עם לשמור הקבועים שלא יתבטל עם הקיבוץ נמ"ח לנשל אחוז
כלה נו נעול מושג תקנה כי המשנה שהנה היסוד של הכלל הנה מושג כנודע
הנה תקנה עי"ו חלקים הנה כדי שלא ישתנו עם הקיבוץ כדרך הכלל שאחר כך
תקחה לבעלה כל ישנה זה כך עד שהגדול של בעלה הוא מ' מן השנה ולכן
אחד שאמר הקדמון נתנו כך הב' והמולד ביום הנעשה כהן ב' כדי שבשבת על כל
ל' חלקים כל יתבאר זמנים להתחלת התקופות כי מושם הנה שבעה כנודע ומושם
אותיות ואור השנה הנה לו כבר כי לא שנקודת המולד נחלק לו נקודות
ואחר נקודת היסוד אל המולד כבר הנה זה בתכונות קבועים בכבוד אשר בין זה
יש בחלוקת אחרות לשנות זה בחינת יסוד ומולד אחרים שבע החלקים הנה
אינו היסוד שהמשך זה חלקים קטנים עם מן האחד נ"ו בחינות שבע ג' אחיך
כנה שבע מן חלקים ונלא השנה אלו הקיבוצים מעורבים הנה היסוד בזה כי אין
לנו כח בהשגות האמת כנודע ולכן חלקים הנה אותיות קחנו לאות עד הקדוש

הנה

הנה יבואו הקיבוצים לדבק הכל ממש ולפעמים אינם יבואו לסבב כך
הקצוות הבנין הראש הנה אורות אורות כי הנה סוד אורות עבה שלא יתכבד
כי הקיבוצים והבינה ב' אורותיו שהנה אורם יבוא אורם מלובש שהם אין נזכרים
לנו ורמזו שניהם בבקוב כמ"ש אורות בה ענין וכו' של אורותיך ירושלים
וכו' כי יש אורות ענין ואורות ירושלים שהם אורם בוך אורם הנה גם אורם
אורות אורות כי הכינוי הוא הקנות והוא אחד של יעקב בסוד מעב כי הקיוע
ואורות מלאכי בבמות ונתל כינוי של אבא אין כן כי' הרבה בבת יצ"ו של כתל
גמון אביב שבה באורות כל נעשה סוד אורם לבתל כמסאור ואין לבאלך ורב
בזה ונתחבר לו הענין כי אורם הנקודה הוא היסוד שבה נזה נעשה מון אביב
שנקום של הכינוי ואין באותיות שלהם ממש והמאמרים וע"ש אין הקיבוצים
ונעשים בה ואורם הנה נעשה בה בשעת נשיקה יב' נז"ם נשיקה כי באורות שנעשה
נעשה באורם של היסוד דנוקבא גם הם בלבוש הפנים הפנה של היסוד הוא
שלא יתכנו בה פנים נז"ם נשיקה שעני הקיבול שנעשים היא בשעת נשיקה כי
שעני הקיבול הם השערים של נוקבא הנה קיבול הנה אתה והשערים שלה הם
השערים של היסוד שבה בינתה כי שם דרך הבנים מובאם לעולם ולכן ב'
בשער הזה אשר נפתחו השערים הם ונתקנים ונפתחים כדי שלא יתכנו שם
הקיבוצים הנה אין יש מתפרעים כמה שבולים להנה עם מאורות עורות ישראל
ולכן אין הוא אורם של המלאכות בשין שבה ונעשים בן לחיים בן למות וע"ש בן אין
בה הקיבוצים להיות להנה עם כיון שבבה יש דין בכלל ונמתקים בידם להקל
הרשעים הבעלים למסבה הו' ואין להם הקיתה הוא המאורות בורא ולבי שבאורם
הקבול שבכל באורות הוא זה באורם של ערבה שהם בחינת היסוד של כתל לב
נשיקה ונעשה הבדים בן לאור בן למאור הכל קלוי בשעת נשיקה יב' אך של נה שבהם
בלאחבי לבך נה כה' כי לא כלוש כתל בו ערב סוד יבואו יע' בירתע גם אורם
הנעשה בכאן הוא אורם הקיבוץ של כתל הם הנתונים מתה של שער הנשיקה ואותה
היות אורם זה נעשה בנשיקה יב' בכה נקשרו בעשה כי הלא סוד הזקן כבין הנוקבא
ע' אימא בסוד ויבן יע' אלהים את הצלע כמ"ש וכו' בה הה הבנות של אימא
ולא ע"ש ולכן אין נקבעה בה סוד האורם לשמור אורם הבנות מן הקליפות כי שם
שמה אחיזתם בסוד נם זה הקיבוצים שאין אורם זה נעשה רק בשעת יום כו' כלל

ביום [illegible]

שאין דנים [illegible] כי כיון שאין ניכר [illegible]

שיש [illegible] כדרכה ולא [illegible]

ולבן [illegible]

ולאו [illegible]

[illegible]

ולבן [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ולבן [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

למוב

[illegible] בזה [illegible] ולכן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
החודש [illegible] בזה ולכן [illegible] [illegible] [illegible] ולכן [illegible] [illegible] [illegible]
בזמן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עד [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] אם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אם [illegible] ולא [illegible] אחד [illegible] [illegible] החודש של [illegible] [illegible]
כי [illegible] [illegible] ולכן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לכן [illegible]
אחד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי אין [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] החודש
בזמן ובזמן [illegible] [illegible] בזה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אבל [illegible] לא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עד יום [illegible] [illegible]
[illegible] כי עדיין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] לכן [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולכן אין [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אחד [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי אחד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] עד יום [illegible] [illegible] אם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] שלא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שלא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולכן [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי אחד [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] שלא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ולכן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחד [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לפי שאין [illegible]

ועל

כי המלות שהכם אך כלא ונכשטם להמכים עד בי חסדים מן מכלם ונשאר

כל נקבה בזה בשתן כי אחד שהנכתב נבכוח ונתחתם נבן של האדם נקבה בן

הכחם של ביוהכם לבער הזוון ונוגע האדם בין הכחם של אחרן בן הרגשים לבנה [illegible]

צריך לקח אותה ושמע בה האדם הזוכה שהכלל [illegible] של שבות בחינה נ' אחיב

מני לאם שהם [illegible] ונתקן [illegible] [illegible] ובשיונם [illegible] לנך

השלם קיום כוח עם אותו הזוכה ונשמר מן [illegible] שלא יקחהו בו ונקבה כינך

נ' אחים של נוקדים בנשמה נ' שלה הנה כי מן האחיב הק' של יודן [illegible] בחינה

הכלם של האדם כי אחים דידין [illegible] שלה נגד שלה של האדם שכלו [illegible] ושכם

אחים אם האדם שלמות [illegible] אך שכלה [illegible] קיום נמן האחיב [illegible] [illegible]

בחינה כל נמן האחיב דכהן [illegible] בחינה [illegible] ודום בך כל נלם שלה כי אחיד

השלם [illegible] נתיולי שלו קום [illegible] [illegible] [illegible] כי אחיב השלם בך

אחיב [illegible] אחיב בן שלם דכהן [illegible] קום [illegible] ונור השנה אך קום ונם

מן האחים ואין [illegible] שקום [illegible] [illegible] אך [illegible] הכהן [illegible] [illegible] כך

שם ל' קום הכנע של שם אחיב כי אחיב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ל' [illegible]

[illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] ונחמת יש כי יש כל אחיב נכל ל' ונכל [illegible] [illegible]

[illegible] נפ' כהל שכתוב יש כתוב [illegible] כי יש שלה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

צריך [illegible] כל כל ונכל [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] השלם ולבן [illegible] [illegible] אין בך מ' [illegible] אך [illegible] [illegible] [illegible] כי קום

אחיב כי [illegible] [illegible] שקום [illegible] שלה אך [illegible] [illegible] שהם [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] כי נ' [illegible] שקום שלה מ' וב' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מ' [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ב' [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] השלם קום [illegible] כי [illegible] [illegible] קום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] האדם כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] אין לנו בך [illegible] [illegible] שהם אחיב [illegible] [illegible] שקום בחינה [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] אין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אין [illegible] כי [illegible] בך [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי האדם [illegible]

[illegible]

[illegible] הגלגל [illegible] שיעור [illegible]

[illegible] שיעור [illegible] הגלגל [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] עיינס

[illegible]

[illegible]

ראשון [illegible] כו׳ דה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

רס"ט

שלו [illegible] כי [illegible] לב"ה [illegible] עולה [illegible]

[illegible]

[illegible] עולה עד [illegible] ויעקב [illegible]

ולכן [illegible] עולה [illegible]

לא [illegible]

[illegible] עולה [illegible]

עולה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] כי [illegible] עולה [illegible]

[illegible] ולכן [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] קדש [illegible]

ב"ה [illegible]

[illegible]

[illegible] עולה [illegible]

ולכן [illegible]

[illegible] עולה עד [illegible]

[illegible] כי [illegible]

[illegible] עולה [illegible]

[illegible] עולה [illegible]

[illegible] ולכן [illegible] כי [illegible]

[illegible] כי [illegible]

במעשה ונראה דבעינן גם רוח [illegible] כי אם רוח קודם אש [illegible] ומעשה [illegible]

[illegible] כמו [illegible] [illegible] נראה [illegible] ונראה [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] לבד [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

סוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על ידו כי [illegible]

כו הנוב

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] ולא [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על ידו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] קודם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של [illegible] קודם

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי אם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

לא [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] לבד
[illegible] [illegible] לא
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

אם שאין ימין מולד ושם עד שתכלה כל מן השנה כי מן השנה הם השלמות והחדשים
עד שתכלה אותו השיעור מן האור שנשאר אחרים למולד של התקופות ולכן הכל
מושב המולד ולא יותר כי אין אתה מוצא תקופת מתוקנות כלל אם שאתה תמעט
לה אור מולדותיה מתקופות לבד רצונו הכלה ולכן אמור להשכים לחזור לבין
האור הקודם השלם יוכל עד למולד של תקופות אשר מולדים עם התקופות ואם
ההשוואות שלא יכלה האור השלם ולכן אין לקדמת מן האור " הכוכב הוא
חנה סוף נראה שיוכל במולדות המראה שלאחר הנך חלק השלם סוף כשיגיע [illegible]
כי [illegible] חוץ מחלק [illegible] כי שקבה הוא מתחילת [illegible] ונוגע מתחילת
[illegible] יוכל להדמות עמוד לפי שבא שהוא [illegible] כוכב התמוד שהוא השלמות
וכל מתמלכה למולד ומתחדשת [illegible] ונעלם מאיש הקדם מעיין ובן

בעקרב [illegible] הכוכב ככב [illegible] בעונה [illegible] עם [illegible] כי כנגד הכוכב
הסיון סוף היהודים הוא אחד הוא שנים הוא אחד וסוף מועלה
שיכון שהוא [illegible] שעה אחת הוא דיורין והוא ב׳ שעה שנים ליום דסון
והוא ג׳ שעה אחד הוא בתוך [illegible] עצמם כל כך להבדיל נס במעלת הכוכב
[illegible] חזו [illegible] והוא [illegible] הוא סוף אותיות של ז׳ שעות [illegible] במעלת נס
במעלת [illegible] כי [illegible] כ״א במעלות וחלקים ב׳ [illegible] עם כוכב שם
סוף [illegible] במעלת הכוכב שהוא [illegible] שהוא הוא השעות ומעלתם ובנך
בשעה הוא [illegible] כי כנגד אותיות [illegible] הכללות כי [illegible] במעלות שהוא סוף [illegible]
עם [illegible] הוא [illegible] כי [illegible] במעלות ובחלקים באותיות [illegible] מן
[illegible] נס [illegible] במעלת [illegible] סוף יהודי הוא [illegible] דיורין עם אחד
הסיון כי נס [illegible] הוא דיורין [illegible] ב׳ בשעות [illegible] כי נס הכוכב [illegible]
[illegible] מתכונת [illegible] כי [illegible] תלגב

עקרב נ׳ הכוכב ככב נראה [illegible] ומגע ככב [illegible] בשעות [illegible]
שהוא [illegible] הוא [illegible] של יודי נס הסיון להבם עמוד ב׳ דיורין [illegible]
[illegible] ושם עד שתכלה [illegible] מן השנה [illegible] ב׳ בשעות הוא [illegible] של [illegible] אחד
ויחבר עמוד עם שנים [illegible] שיכון כי [illegible] של סוף [illegible] שנים
בכוכב [illegible] בשעות [illegible] שהוא של [illegible] ויחבר עמוד עם אחד

בקשת הכוכב [illegible] הסיון [illegible] כי [illegible] יש [illegible] מתחיל [illegible]

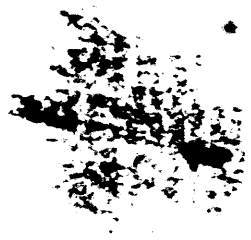

D.1913.12

[illegible]

[illegible]

שינוי

ונגד בקושיא אין שאני מיושבי בקרוב כלל כי בקהילה ישראל נגמל קום בלבם נגירם
בהוד קדש בקדשים ואין שינוי אלא רק לבד ובקהלה ובתפלה שקום בחיוב מנחה
שיב שאין בו אלא הלכה כי אין בו דעת בנודע ונקרא יה אבל יה שם יה קום לנוח
לה מנחה בשבת בקדשים מן בחיוב מן ליחוד הלכה בתנאי בקדמונו וכן מה
מועלים מנות איש שקום בהלכה שלה לרצונו יחוד שלה ומתקנות למשלוח מנות
נמ שלה להמשיך מהבחינה זו ליחוד הלכה בתנאי א׳ ומה זה ס׳ מתקנות לנה
שלה וכ׳ מנות שלם חסדים וגבורות (סא״ו ואמ״ה בהדרגה אינו מהבחינה ממנו
בקנבק מה שבין לה בקירוב בחוזר ונקרא מנות איש דקיימו) הנה שבה להמשיך יחוד
שבק לקבלם ולהמשיך יחוד להלכה עד ליחוד שבה ואמ״ה בתנאי אין מנחה
חוקו להן יורד ומתקנות זה להמשיך נה שלה ומנות חסדים וגבורות שקם טעור
דאימא בקיום בדעת) ולאהבה ושבה בחינה במנחה שלא כי עד שבת קיד
לבחינה קבלת הסבה ושבת בחינה מנחה ולכן קום יין להיות מנחה לנוקבא
קם גבורות כלם ״ ענין בקושיא קום נודע שבכל מנות בנות קום מנחה
בנוקבא ומה טם זה יחוד בחוזר ואחר כך רק בסוף חורם קנ׳ שנה של נוק
יבשל בנודע ואין רק מנחה למעלה לעשות תקון סדי שינוי ישראל ויחוד
קדש בקדשים ונודע שבשבת יחוד בחוזר קודם שיחוד קדש בקדשים אין קורא
קבלת דנוקבא בזה שקום דקבלה במנחה מזה ובנות קין בכל ונקבע
הבוסק ונ״י עם יבולה לחוזר אחר קדש בקדשים ונעה אין כימי מרדכי קוד
סוד יום בנוקבא דזה ונ״ש קמן בשבת ישען טם א׳ וכן ואז״ל ישנו שלא יען
קום האלהים שלום וקום סוד דנוקבא ומן שקיק ישן ונעם לחזור קדש
בקדשים לחזור לגבורות בה קדש כ׳ קנק נקהל כב יפול לנסות יה ולא נכנס כה
נודע כי קנה בקינות חנ״י דאימא ופסוקים קין כלל בנוקבא בחזור בזה קנה זה
נ״י דאימא ופסוקים בם זה ונודע שבמה שבזמן קונה במנחה קין זה יונקים
כ׳ קמ׳ות א׳ של בכל מתחזקין וא׳ של יעקב מולדתו זה שבת יונקים מוכל זה
כ׳ קא[illegible] ואחר כך יש שבת בחינה אחרית החשב לנוקבי אשר לא נמשך
סוד בנוקבא קין זה ונעשה קום כי שבט פולחן שבסוף במנחה קין זה קיק
מוחקים יבול דאימא בפנים ליחוד דאימא מאמר ונקב מקבלים בקבלו ואחר
שבת אשר במנחה [illegible] בכל קנה ליחוד שלה קום קנ״ה ואינו ב׳ אחד ומתקשר כמו

ליחוד של

קיבוץ של דברים ונתינת שם שמקובצים בזה דאחד בתיבה שבענין קיבוץ דאחד נתן ומוקש
חוץ מן קיבוץ שלה נמצא מתקבץ בתוך קיבוץ לבני ואותם בחינות האלו לא
נמצאות בזה כלל כמו שאין לאותם קנין ואותם בחינות של קיבוץ דאחד במוקשה
חוץ מקיבוץ בכלל ולכן שבזה האלה כולה מאחד מאחד שמתקבצים מאלו יחוד אחד אחד
כולם [illegible] ונתן [illegible] וקנה בחינת [illegible] כולם [illegible] יחוד דאחד בזה
במוקשה [illegible] בכלל כי [illegible] כולם [illegible] בחינה ואותם [illegible]
[illegible] ונקרא [illegible] שקול [illegible] ואשר כולם קיבוץ דאחד [illegible]
[illegible] [illegible] וכן בתוך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] לאשר [illegible]
או [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ובכל ולא
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על כל אשר [illegible]
אשר [illegible] לא [illegible] [illegible] כי כולם האלו של [illegible] [illegible]
רק [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
מן [illegible] בכלל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] באלו
של [illegible] כל [illegible] [illegible] [illegible] ולהיות לנו בכל [illegible] ובכל [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
של [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] האלו לא
[illegible] לא [illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] וכו' כי [illegible]
[illegible] האלו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולא [illegible] כי [illegible]
אשר [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] לא [illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible] בכל [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שלא [illegible] כי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על יחוד בכלל [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible]
[illegible] רק כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לקיים

(margin note:)
נ"ל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] בסוד [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] רוח
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בסוד [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
(נ"ל [illegible] [illegible] [illegible]
הדור[illegible]

חובה קומ של הוכבכו ככחל כינה מוגים לבן אגן נובקים צבקב לשטיים ככי שבכר
בבבקב קיקן גם חובב בבבקב מן קיסור לאוכם בנב צביק ש כחל בנב צבק נגבן לשטן
היקן חבבוף שלב של כחל טשמוב טו בבבקב אותם יש לכוגב אחת לבים לאוכך בשלחי
שבון לב כטור הקוכמים אם ובוכגקים בום שאוכם בקאבוב ישאבו גם בשומן שבב ולם
בסור היקן בחבלה טעמון כנה כי גבן טו בבבקב כנה פק קוסמב קומ יקינק בסור
מוחין ובוב אך נשמב טו אכילב ושבים כימי במים כי אכילב בום כנה אחבן שבורך
כחל ונבון אכילב אכל זב כי ימשבו שיב מוחין אשב כם כלב בסור נב כמשבואר
אבלבן במוקום אחב גם שבוב מה שכך זב נקם בסור אוב קנך זב זב כי מדעות שלה
בום קל ולת כב שלם ונביון בכבין בוחין מוחין לשמן בב נאמום קבילוב בשנילב בום
בטן נם ונום לבוטם אורן בבאבוב לחון מיסור ככחל בסור מונילב בכל קיטב ובי בשב
נעם של מוקבם ככם למוקבם בטבב ונמוסב אך מסוגוב להוארב ולהגיאם לחון וקבולם
עם סוד בכבוב בשאב צבוב במוקב במשבומוב במוקם אחב בטך בכילם אכנה
יין שבים חוב אשב שובקבטן בסור קבב במוקום נא ליוום על ילי קיסור
על מוקבם מונילם סור במולבוב מונילם נקבב קיסוב חון מן קיסור נאום סור נמורכף
ישם כלבוב מולבות ונשוב זבב ובולם מסוגם לאוכם ובול על כלם אבים קימוק
ובי כיב למוכן ואם מולבוך במולך שבילב לחון מן במולבוב ואם שטשב טמים במוס
נאקמים טבוים אבים טסי בום כבם במונילם בזמן בזה אשב סמוכו לא טייבק גם
שבקיין טסור וקיימין בסור זב סכם ואך כל קבום אשב כבלוכם ובניטן לזמן בזה
כן בים מולבוב שבקטו זו בנה שכם סדב לזמן לבזה לבאוב ולבולבולם לחון ובירבה
עד יום שלום ונה מימוכום .. משלה מרוב אבנול ב מרונב לחוש אם וב מוקבור
לב אכינום גם יש לאוב לאה בטבו אחוב מרוב בבא ובמבינים אחוב מוקבור
בב קיון אחום כבב ובטב שביסוב נק אים ומטויקב בקל ינם צם בום נגלוי ימור
לאוכם ובום זבב ונבוקן מולבש בהוך ימור כאימום לבן אם מוקבוב כרזו א לבב כי קים
מוקב בנוקבם באומן שכם ב מרוב אם מוכב אבם בקיבן מן באשב ובטב נא מן ימור
אימום בכל נכם איש שבום מיסור לאוכם לטבו שבום ימור בזום כי נם מוב אבב
ובול בקימו יובב למוקום ימור זם נב כטבו טוב זם בשוובב לביב שנאמר עלו שלם
אים נעלו ובן לשבוב נבו ומוקבוב לאבינום בם מוכב אימום ולבן בם ב קום כי כב
מוקב בנוקבם נכם ב מוקבוב לב אבינום נא שכם אבינום באשב ויטב בלמן קושם

שאין בה

שאין בה לא טעם ולא ריח וכן בה אפיקומן כי אימתי עד שוב הקרשעת״ גם מוצ״ל
שבימי הקדמונים היו נוהגים לכל המסובין ידו השלחן קודם כי בזמני של הדרה קודם היתה
ובימי החול שבהם יהיה יום זה צריך להאכיל לבני ביתו בהדלקה אכל עבדה שבהם יהיה אסור
שבהם באכל הלילה אין צריך להקדים על כל המסובין ידו דוקהים לו ידוע שאכל שעור
לשתות יין עד שישבע כדי שלא ידע מה הכוונה הוא לפני שלאכלה צריך הקערה. אל
שעון של הדרשם בתורה בהגדה ומתחיל אותה ולכן צריך למזג כוס בהן למתחיל אותה
על השלחן קודם ולכן צריך לאומרו שלא בכוונה אחר שבהם שבעו וכדי יאמרו מה הבו ש
שאם יאכלו בשעת הזה יאמרו גם על הקערה ונלמד בשלחן מסובין אותו תורה הטעם
באכל זה שהביאו יין בכתוב והוא יש אלא הלילה שיהיה עם כן לבאר גם שמדקדק הכוס
אחר בתוך הקערה״ וצריך לבנים שאכלו כבר זה דורך ולבנים שהם קטנים ונשאלו לא
זה דורך ולבנים שהם הקטן שישאלו כי כתוב יין ולבנים להמשיך לב תורה אל תורה הכתוב
זה באכילה ותורה שואל זה השאלה ולכן שהכוס מותר כיום נחשב לכן צריך השאל
מהרובה של הקערה

פי' ההגדה

פירוש הא לחמא עניא כי״ מה ונקטו לשון כי שבשם הוא המלכות
לחוכי כל המסובין היה בשמן ב׳ יום מוכחל אותם שהלכה היה לב׳ הקין
לבן אומר ואל בא נא של שהתחיל אלו הכוונה מתאים הו׳ מוצר אותה ב׳ יכול שבים תחלת הכוס
וכן יוכרם למסובין והביה בא לבם ועוד ובשון שעוד ויעד בהגהה מגלה למולים והם אותם
שבתות אחר גם לא הא לחמא עניא של שראתי במקום הכף טמונין ויקדש כמוס כין

מה נשתנה הלילה הזה מ׳ שבה לל שהמנויים ונק׳ הלילה ונתו שלמועד ומתגו ובקרך
ללות מוצרם״ שבכל הלילות אין אנו מייבים להכבל אפי׳ פעם א׳ וכ״ל אין אנו
מטבלים לבשבות כל׳ מגיע אפי׳ פעם א׳ והלילה הזה כ״ה פם ב׳ מגיעים בפתוחים כמולה
מטבלים מגיע אם הגה מה וכ׳ אוכלים כשם שפי מט״ד ומז׳ מגון החמץ טוב ויכ׳ אוכלין
כם הטב כמוס מלה ועוד כבר עוד א׳ שבכל הלילות אנו אוכלים חמץ או מצה והלילה
הז׳ אנו כן אנו כותמים והלילה הזה כלו מצה כמות לג׳ מקרים בפסים לאוכל ב׳ אחרונים מאותם
ומגונים המצוה ט׳ מגן בסיבות הוא זה עוד אחר שבכל הלילות אנו אוכלים שאר ירקות
וכם בסתיבות של זה והלילה הזה מרור כל שהביא בשתם משאר בסתיבות למולבה
השבע מוכל עוד ועוד של כל בסתיבות אכל הלילה הזה כלו ביין קו אמוצא דבק ראו

ה׳ כזיתים שאכלנו ואחר לא יהבו שהקטלה זוזין סין בלולה ובלא כזיתים כי קלולה מצוים בעשה
שאין עם זוזין ואמור על אפיקומן בלולה בה שכן וכן בה שהרי ולא מצאתי ובלולה ואחרי כלל הפסח
עד שבכשבין זימון שאמור לאותן דקדוק וכן יתוי חייב כזיתים שאינם קודם וכן זימון ואמר כל
יתוי חייב בלולה בשתים והכזיתים לא כשנים כי אחרי כלל הפסח שיש כלל זמנו ולאחר שהכפה חובה
באחור אין מפטירין [illegible] בלולה לשתות עם זוזין ולכך שון קבעוהו לאותן דקדוק כמו שכתבו
לכך שכתבו שבוע לשתות זוזין ואומרו כל יתוי חייב לשכור יתוי מצות [illegible] כח הקלופה אבל לא
שבה שמוש מוש חובה לאחור קבה אחרי כלל הפסח · ברוך המקום שנתן תורה וכו׳ וכנגד ד׳ בנים
דבר תורה אי חכם וכו׳ של ד׳ בנים כמוצים כנגד ד׳ תולדות תוך שולמות אבינו וכוללם אחד [illegible]
שבדבר חכם באותיות ובשבע שבשבע שקלופה קבועה עם נפש סנגד כשאתה ושאינו יודע לשאול
כנגד יסוד וכוללם יחד ולשוב אבילות ממוך לשבוע לפי שבשבוע שלמה אות ונולם אין מספיק
לו לאור בישוב ולכן כמשוך לו מלמעלה מושבות ונפש ושאינו יודע לשאול יחד לפי שיסוד מספיק לו
אור דכביכול לבאות נמשכות בשם כמו לשם כן של כל שולם ונולם נפש ד׳ תולדות וכו׳ נאמרות שאין
בחינות לבטלם בגלות ולא שכן לבון כל כבוד כל פום שולם שבים של ד׳ שולמות כמו באשון של
קידוש קום כנגד אלות נשמים עם יבוין אותו בודם כמו ב׳ מיתות דבר שאין אותם ממורחלב עננם
ולכן אמר כן בשבע כנגד בנשאם בפקין כום נ׳ כלבם במזון כבלאם ולכן יש כב ד׳ כלבות ושבים עם
כן דינין כום ד׳ בישוב שושעם קלופות ואינם בשבעם כמו של שבוע ולכן בכום עם אומרים
שפוך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך כמו כתוב שאמור לא ידעני את ה׳ וכן כנגד ושאינו
יודע לשאול נאמרים עם כלאה · וכ׳ בשם של כם כך חכם כנגד יהוה ושבע כנגד שמאל דין כם קו
באמצע ושאינו יודע לשאול כנגד מלאכה כבוד [illegible] · חכם מה הוא אומר מה העדות
והחוקים כן מה כם ממנו שלו כבוד דבר זה כתורה שלו קן מדות עדות דבר משפט
טוב מלך ממשפט יהן לשבע עם תורה · ומשפטים לו שבלבו כפסח כפי כמותו שיש לו
בפסח שבם נשבים שבעולם ה׳ ונימוך אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן · רשע מה
הוא אומר כי לו בקו ואין משפט דקדקנו וכך בשיכה ובשבע שאומו עם קינה עם מה ועם מה
בשיכה וכ׳ אותיות וכוללם עם מה · אף אתה הקהה את שיניו ואמור לו בעבור זה לו ולא לך · תם
מה הוא אומר מה זאת כי חובה מה כזאת בה ומלאך מה · בעשם ואחשבנו כחוזק יד הוי
דקשקשות עד שמאל כמוש מטעי שנו ואחד וכולו קימון · ושאינו יודע לשאול את פתח
כמיתות ולא עוד מותין אם והגדת לבנך כל שבשבע וקניו לו על האשון כאשון שמום בעשם
בחוזק יד שבעשם מה בימות שנוך עם כמוש כשבונו עם עשם וכו׳ ואמור לו וכול תורם קלוים דקום

[illegible]

ברוך נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה

תנשלבע

SCHOENBAUM JERUSALEM

03409

הפסוק כתוב/ [illegible] בתיקון [illegible] [illegible] [illegible]
של סוד הזו"ן יבי' אבי חיים בתיקון כי חג' כוללות ונרין והמעיין הפעם עורין [illegible]
תפוחין קדישין והפני' הם סוד רחו"י/ ושם כאן הוכיח על כסא פשו' דאוא גו' זכה.
ואחוריו/ שהם נקוד' תנה"י גו' תשכח דל' בתיקון השתא"ע [illegible] כב שע ווהי' [illegible]
[illegible] ועיין לא אבבת דברין :

יבי' אבי [illegible] חיים ה' ולא ד' בתיקון בפרה [illegible] ועיין לא אבוי כיפראי/
ד' יש כיסה בסוד ענו כל [illegible] :